

GOVERNMENT OF INDIA
ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA
ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 13453

CALL No. 186-2/Plu

NOT TO BE ISSUED

PLUTARCHI CHAERONENSIS

MORALIA

RECOGNOVIT

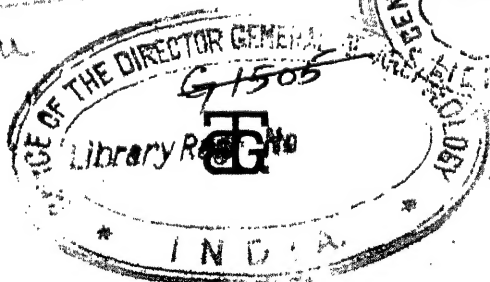
GREGORIUS N. BERNARDAKIS

13453

VOL. IV.

186.2

Plu

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXII.

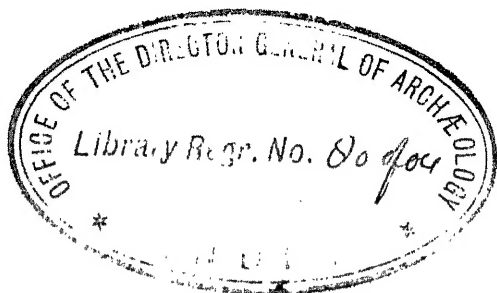
CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No.....13453.....

Date.....13.7.1960.....

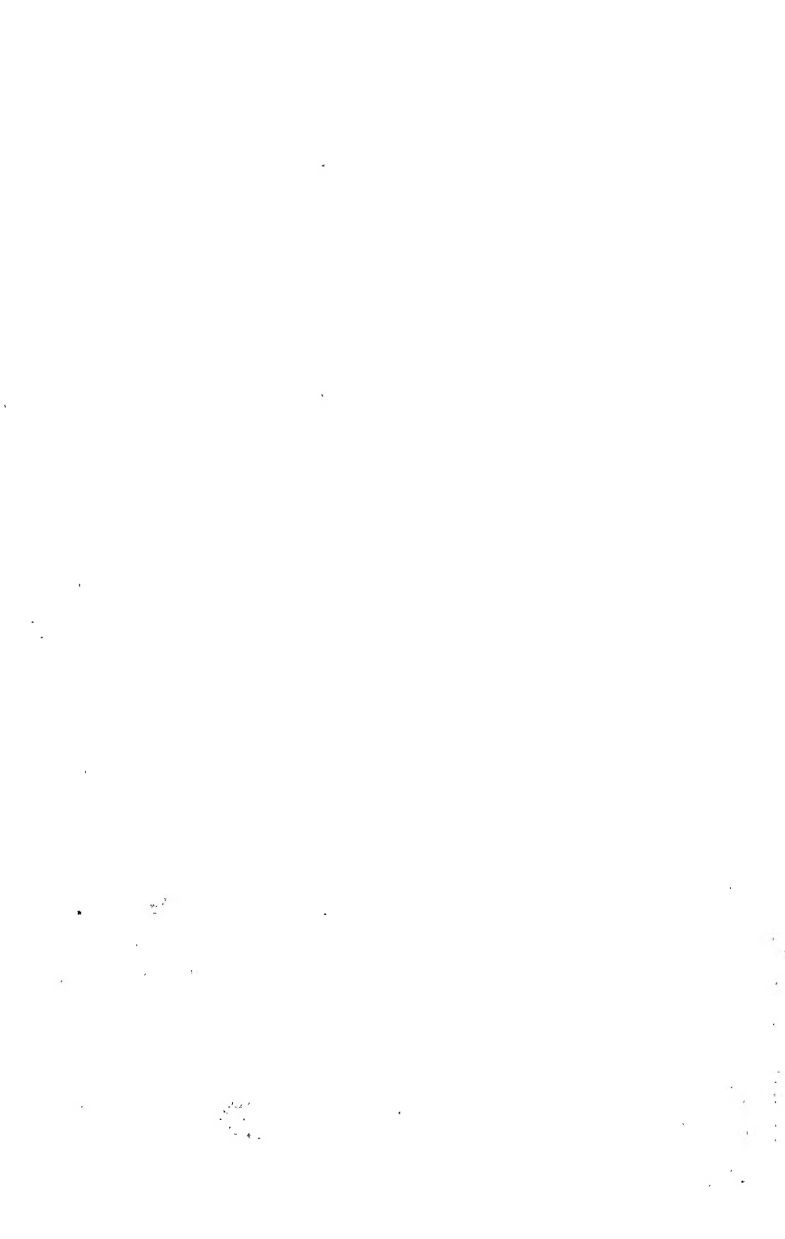
Call No.....186:2.....vol. (4)

Plu

CAROLO WESSELY

GRATI ANIMI TESTIMONIUM.

PRAEFATIO.

“Veritatem laborare nimis saepe aiunt
exstingui nunquam.” Livius.

Ad ea quae Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff in Ephemeride Berolinensi, quae Hermes appellatur, ipse pro se scripsit (XXV 199 sq.) nihil adhuc rescribendum duxi, praesertim cum haec responsio multis locis ad hoc volumen respiciat.

Eius dissertatio in duas partes est divisa. Altera quae primaria et maior est, in eo versatur ut se graece optime scire demonstret ita ut nemini in graeci sermonis peritia primas deferat. In altera strictim et dispersim de codicibus quibusdam disserit et ostendere conatur me omnia quae de codicibus recta et vera disputaverim aliis debere, maxime Trevio, cuius gloriam parum liberaliter me detrectasse, eidemque etiam numerorum Plutarchi scripta indicantium inventionem (cuius tamen inventionis, maximae sane, revera non Trevius ‘Zur Gesch. der Ueberlieferung I 1877’ sed Berthold Mueller ‘Plutarch über die Seelenschöpfung im Timaeus’ 1873 auctor est) contendit; codicem autem Vindobonensem n. 148 archetypum omnium qui exstant codicum Symposiacorum esse non Wessely primum sed eundem Trevium (pag. XII eius quam dixi dissertationis) statuuisse (sed revera tamen hanc sententiam primus Doehnerus in Quaest. Plut. Partic. IV p. 26 anno 1863 protulit, Trevius autem XIV annis post praeter sententiam numerum quoque falsum codicis propagavit); Vindobonensem autem n. 129 et Petavianum codices valde necessarios a me omissos esse; quin etiam de codice Parisino D iudicium per octo pagi-

nas (vid. Praefat. p. XVI—XXIV) enarratum ex Hercheri quattuor versibus¹⁾ surreptum fuisse. Contra si quid falsum sit in Praefatione, id meum esse.

Quae fere omnia ne digna quidem sunt quae re-fellantur et redarguantur, praesertim cum et quae ego scripsi et quae Trevius nota et pervulgata sint. Hoc tantum adnotandum puto, a me ipso plurimos codices collatos fuisse, a Wessely codicem Vindobonensem Symposiacorum et Lipsiensem ab amico venerando, reliquos tamen ab aliis non sine magno pretio. Quod si mihi collationes gratis comparare potuissem aut si publica pecunia fuisset adiutus, omnes codices ne pessimis quidem exceptis cum pulvisculo contulissem. Rei exemplum hoc sit. Wilamowitzius ab amico, gratis sane, VII sapientum convivii collationem impetravit. Ego tamen eiusdem collationis haud parvum pretium solvi. Saepe etiam alios, quos in possessione collationum esse sciebam, adii, sed frustra. Quae ego h. l. non solum propter censoris iniquitatem et inclementiam referenda puto, sed etiam ut hac occasione oblata publice profitear me collationem codicis, qui mihi non sit collatus, gratissime accepturum.

Quod autem Riccardianum non Vindobonensem n. 129 commemoravi, id inde ortum est quod Riccardiani collationem habebam, codicis Vindobonensis nisi locos quosdam nihil aliud. Neque usquam Wessely dixit se mihi Vindobonensis n. 129 collationem comparasse; sed cum in Vindobonensi n. 148 conferendo occupatus esset, obiter se alterum Vindobonensem n. 129

1) 'Opus auxiliumque plerisque huius voluminis libellis Parisinus tulit 1956, quem Wyttenbachius merito honore passim prosecutus est, saepius neglexit, Dübnerus ut interpolatum pertinaciter aspernatus est.' Hercher in Praefatione ad Plutarchi Moralia. Vol. I. Cf. meae Praefat. p. XX. 43 f. 97 d. cett.

hic illic inspexisse atque Trevi sententiam comprobata vidisse. Quomodo Wessely quod non fecerat contendisset? Fortasse sententiam suam verbis subobscuris expressit. Sed haec est veritas. Bilem tamen Wilamowitzi movit id quod Wessely observare ausus est Trevium codicis etiam falsum numerum a Doehnero mutuatum fuisse, atque hunc codicem archetypum se censere mihi privatim scripsit (29 Decembr. 1880). Postea tamen (an. 1881) re accuratius considerata ipse vir doctissimus in libro qui inscribitur 'Wiener Studien' (III 291) professus est Doehnerum esse qui primus codicem Vindobonensem n. 148 archetypum esse dixerit (an. 1863), Trevium autem male sibi hanc laudem vindicasse (Zur Gesch. d. Ueberlief. p. XII an. 1877). Ita res se habet. Verum tamen censor honestissimus cum ea omnia ut qui ipse referat (vid. Hermes p. 203) optime sciat, Trevio attribuere perseverat quod Doehnero erat attribuendum. In adnotatione vero ne palam mentiri videatur, Trevium fingit quae Doehnerus de hac re scripserat non vidisse. Esto; ita tamen Trevius purgatur, nullo modo Wilamowitzius, praesertim cum in veritate refutanda adhuc perseverare videatur. Ego autem neque quae Wessely postea (an. 1881) scripserat videre potui (nam ex illo tempore me Mytilenas contuli ubi per longum tempus me litteris abstinui) neque Doehneri Particulam IV^{am} quippe cuius omnia exemplaria venierint. Nunc autem veritatem cognitam ambabus manibus amplector. Profecto mentitur non qui veritatem nescit sed qui eam cum cognoverit sciens et prudens celat et dissimulat.¹⁾

1) Codex autem Petavianus non est magni momenti; lectiones quas censor commemoravit (vid. p. 204) easdem alii quoque codd. deteriores praebent. In hoc libello recensendo optimi codd. sunt Athous meus et Hercheri Heidelbergensis n. 153 eiusdem familiae.

De bonis lectionibus et singularibus et communibus codicis Palatini n. 170 (vid. Praefat. p. XLV sq.) et Vindobonensis n. 148 Wilamowitzi dubitationes et exclamationes simulatas (vid. Hermes p. 203) non intellego. Quis enim nescit eas lectiones ad cognationem codicum significandam et ad eorum virtutem singularem definendam plurimum conferre? Quam vero facilius codicum inquisitio cognitioque fiat quis non videt? Cum autem de ea re agitur non est reticendum illarum lectionum, inutilium sane, et communium et singularium, aliorum locorum, capitum collationem per A. Mavium factam ostendisse codicem hunc Palatinum exemplar ἀπόγρα-φον maximam partem codicis, cum plenior erat, Vindobonensis fuisse. Quare quod ad recognitionem capitum, quae in Vindobonensi (p. 676c—680d. 704f—709a. vid. Praefat. p. XLI. XLII) desiderantur, attinet, codex Palatinus primas fert. Quin etiam lectio- num singularium codicis Vindobonensis multo mino- rem, quam quem per Wyttenbachianam codicis Palatini collationem scire licebat, numerum revera esse nova collatio facile patefecit. Cuius rei exempla quaedam apponenda sunt. Pag. 620a. 629f. 665e. 666f, ut alios locos omittam, easdem lacunas praebet etiam Pala- tinus. Pag. 630a ἀπὸ δόξης καὶ εἰκασίας etiam Pala- tinus, non ἀποδείξεις καὶ εἰκασίας ut enotavit Wytten- bachius. Pag. 654c οὐπω καιρὸς ὃ μῆτερ ὅστερον δ' οὐκέτι καιρὸς ὃ μῆτερ Vindobonensis et Palatinus: οὐπω καιρὸς ὃ μῆτερ εἴτα ἐπειδὴ παρήκμασεν ἐγκειμέ- νης οὐκέτι καιρὸς interpolaverunt ceteri omnes. Pag. 675 b ἐπικω lac. 3 litt. ποιημάτων habet etiam Pal. 679d συνβώμοις Pal. non συμβώμοις. 684d λέγουσι δὲ τοῦ πηγάνου dat etiam Pal. 699c καὶ Ἰπποκράτην habet etiam Pal. 702d ἀποσβεννύναι· καὶ γὰρ τοῦτο—εὐθύς praebet etiam Pal. Item p. 712c ἀνευρίσκειται et ἐπι- μετρεῖται 720d ἔξωθεν βοώντων 728b ἐξαληλφθαι 764a

ὁκτὼ καὶ συμπεριπολοῦσι ταῖς ὁκτὼ supplementum exhibet etiam Pal. De quibus omnibus locis Wyttensbachius aut falsa aut nihil adnotavit.

Ex eadem collatione vidi omnes fere Vindobonensis lectiones singulares (vid. Praefat. p. XLIV sq.) communes esse cum Palatino. Lectiones autem Palatini singulares (vid. Praefat. p. XLVI) re vera non sunt, nam capita ad quae referuntur in Vindobonensi desunt; unde facile intellegitur codicem Palatinum ut qui lacunis quibusdam Vindobonensis careat maximi esse momenti (cf. p. 706e ubi ἐκπλανησόμεθα recte dat Palat. 707a ἀγνοίαις 707e δεόμενον). Neque tamen h. l. praetereundum est eundem codicem, quoniam lectiones nonnullas diversas habet, ita rescriptum fuisse videri ut interdum a librario alius quoque codex adhibitus fuisse possit. Cf. p. 668f οὗ χωρὶς quae habet Vindob. omisit Palatinus propter ὁμοιοτέλευτον cum aliis. p. 669c ἐμὸς Vind. ἐμοσὶ Pal. 671c ἐπιβήθην Vind. ἐπὶ πᾶν βήθην Pal. cum aliis. 682d βασκαντικήν Vind. βασκανητικήν Pal. cum aliis. 699a ἐκέλευσεν Vind. ἐκέλευεν Pal. cum aliis. 701f περιτρέψης Vind. περιστρέψης Pal. cum aliis. 729d ὀψοποιουμένοις Vind. ὀψοποιουμένης Pal. cum aliis. 734d ἐταίροις Vind. ἑτέροις Pal. cum aliis. Sed de hac re plura alibi dicam. Nunc revertor unde digressus sum.

In illo libello Wilamowitzio propositum non erat ut de codicibus sibi prorsus ignotis dissereret (cf. etiam quae κατόπιν ἐορτῆς p. 204 de corpore Planudeo scripsit), sed potius ut se graece scire melius quam ego demonstravere contendere, neque sine animi quodam impetu vehementiore periculum fecit, id quod ipse implicite confitetur. Quod si ex iisdem graeci sermonis peritiae testimoniis, quae ipse prae se fert, ego eiusdem imperitiam probavero, nulla sane alia demonstratione opus erit.

Sed priusquam de Wilamowitzi emendationibus dis-

putabo, aequum mihi videtur gravem calumniam quam in me censor intendit amovere et dissolvere. Contendit enim me quasi furtim typis exscripsisse editionem libelli de VII sapientum convivio ab Herchero paratam ita ut meus huius convivii textus metatyposis Hercheriani sit. Quoniam tamen Wilamowitzius id quod mihi crimini dederat demonstrare neglexit, meum est verum investigare atque aperire. Veritas sane facile cognoscitur comparatione instituta; quam censor cum neminem suscepturum speraret, hanc calumniam in medium protulisse videtur.

Textus convivii meus ex paginis Teubneri XLV constat; item Hercheri textus pag. XLII continet. Quamquam paginae minimae Teubnerianae sunt, nam paginae marginem imum adnotatio complet; verum tamen plurimas discrepantias inveni. Unde apparet Wilamowitzium impudenter mentitum esse. Manifesta igitur ac deprehensa calumnia. Sed gallicum tamen dictum valet semper: 'Calomniez, calomniez, il en restera toujours quelque chose'.

Discrepantiae autem sunt haec: pag. (mea, varietate textus Hercheri brevitatis causa omissa) 358, 7 ἡμην 359, 19 αὐτὸς τὸ πρῶτον 23 ἐξέπεμψεν 24 διὰ ταῦτ' 360, 5 δυεῖν 11 ἑωρακώς 12 περὶ τῶν θηρίων 17 ἔστιν, εἰρημένον 361, 3 αἶρας καὶ θυονίδας 10 ἔδει πολλῶν καὶ ἵππων 15 ἔστι τις 363, 4 προειστήκει 11 οὕτω γὰρ ταύτην 16 οὐκ ἔγωγ' 26 περὶ τοὺς κάμνοντας 364, 10 Ἀλοεῖς δὲ καὶ νησιώτας (καὶ τίνας γὰρ οὐχί;) 13 ὥς δὴ περιορῶν 14 εἴτ' 21 εὖ γ' 25 φίλλας εὐθὺς 27 συγκατεκλίθημεν 365, 8 μειράκιον ὦν ἔτι 366, 3 τί δ' 17 περιβαλὼν ib. οἶμαι δ' 22 ποῦ δ' 367, 12 κατεκλίθη 368, 2 διαχύσεις, οἷς 16 Σκύθαις εἰσί 19 ὁστέων 20 εἴ γ' εἶπεν εἰδείης (cf. Plat. Gorg. p. 456a) 24 νεκρογόνοσαιμε 369, 1 ὁστέον ib. ταῦτ' 3 γὰρ ἥδη 18 εἰ

δεῖ 23 πάντα πᾶσιν 370, 10 ὃ Ναυκρατῖτα 17
 ἕως αὐτὸς ἐκπίνει 19 ταῦτ' εἶπεν 22 ὃ Ναυκρατῖτα
 371, 15 πολλά γ' εἶπεν 19 ἀπηγγέλη 21 ἔφη μὴ
 μετακινήτους 372, 2 εἰ ἀτρόποις 10 πάντ' 16 ἐλεγ-
 κτικῶς 373, 8 ὅτι ὅμοιον οἰκέτας 10 ἀλλ' ὅμοιον
 ἔφη τῷ ξηραλοιφεῖν τὸ λαλεῖν 374, 8 εἴ τέ τι
 9 κατὰ ταύτας 375, 4 ἀλογίαν δὲ καὶ πολλήν 6 οὐ
 μὴν οὐδ' 14 ἀγέννητον 24 μόνον γὰρ ἀνίκητον
 376, 2 τοσαῦτ' 9 ἀλλὰ μὴν ἔφη 19 μετ' αἰδοῦς
 21 προύβαλ' ὁ μὲν, ὥς φησι 377, 10 ὁ δ' Αἰσώ-
 πος 15 τί τοῦτ' ἐστίν 378, 9 ἔφησε 379, 11
 αὐτοῦ, ὥς ὑπερφυῖς 381, 5 πίνει Σόλων 13 σὺ δέ
 γ' εἶπεν 18 μ' ὅμεις 22 θόρυβος ὅμιν, εἰ ἐγὼ τοῦτ'
 ἐποιοῦν 382, 12 μηδ' οἰκίαν 383, 12 αὐτάς
 ἔφη πυνθάνομαι λέγειν τοῖς παλαιοῖς ἐνδεῖν, δαιτρόν
 14 εἶθ' ὥσπερ αἶας μερίδος 384, 15 ὁ Αἰσώπειος
 κύων 21 καὶ τοὺς μικροὺς νῦν μὲν εἰς μικρὰ κομιδῇ
 385, 4 καθάπερ τῷ νόμῳ 20 Μυτιλάνας 25 καὶ ὁ
 ζητεῖν διδάξας 386, 12 δεήσει 19 ταῦτ' ἔφη 22 Ἡσίο-
 δος ὢν 387, 9 τοῦτ' ἐκείνων 12 ἢ τὸ μέγιστον οὐ
 δοκεῖ σοι 14 ἔμοιγ' εἶπεν 18 διάλυσις ἢ τροφῆς ἀν-
 αίρεσις 26 διολλυμένη γὰρ 388, 27 ὁ βλὸς καὶ 389,
 13 τῷ ἡλίῳ, εἴτ' αὐτὰ 15 τοῦτ' ἐστὶ 390, 2 δικαιοσύ-
 νην τέλειος ἀντάρκη 11 ἐν μυλῶνι 391, 4 Μεσσηνίοις
 7 οὐκ Ἀσκληπιῷ 8 ἀποκεῖσεται 9 ταῦτ' ἐκείνων
 12 οἱ τρεφόμενοι καὶ διαιτᾶν 14 πλειονας ἔστιν 23
 τοῦνεκ' 392, 9 εἰς τὴν σάρκα τὴν ἄτρυτον 17 βιώ-
 σεται, εἰς αὐτὴν 25 δ' αὐτὸν ἡμῶν 393, 5 ποτ'
 εἰπόντος 13 μᾶλλον δ' ἀκτέον ἐπὶ τοὺς νέους 16 ὅτι,
 τῆς θυσίας 19 τὸν αἰγιαλόν, ἢ μὲν σελήνη 24 οἱ
 προσβάλλειν 394, 7 ἡμῶν δ' ὁ Γόργος 395, 25
 περὶ θεῶν 396, 1 ἐστώσης δὲ πάντη (leg. πάντη)
 9 κάμψαντες ἐν χρῶ παρενήχοντο τῆς γῆς 10 κατὰ-
 γοντες, παντάπασιν 12 ταῦθ' ὁ Γόργος 16 σταδίων
 δρόμον 397, 2 οἱ μηδεῖς 9 διαγέγονεν ἀπὸ 14 ἔγωγ'

εἶπον 19 ὁργῆς δὲ καιρῷ καὶ διαβολῇς 24 εἰς τὸν
 Δάφνον ποταμὸν ἔξω φορούμενον, ἐπεσχέθη 398, 3
 πρὸς τὸ Ῥιον κατὰ τὴν Μολύκρειαν ἐκόμιζε 11 τοὺς
 φονεῖς 22 παρανήχεται τοῖς ἐλάννομένοις 399, 2
 ἀμαρτάνοντες 4 ἀλλ' ἐγὼ μὲν οὐκ ἀκριβῶ τᾶλλα, δὲ δὲ
 Πιττακῶς 8 χρησιμοῦ γὰρ γενομένου 10 τότε ἔνταῦθα
 12 παρθένον· ὄντων οὖν 24 περιπλακεῖς 400, 9
 μόνον * * θαλάττῃ 15 καὶ μήτε 16 ὥς σὺ προσέτα-
 ξας διαφυλάττων 401, 1 ἢ βούλοιο 6 ἀπλῶς οὐ-
 δέπω τῶν ὑπ' αὐτοῦ 13 προσμειδιάσαντ' αὐτοῖς 16 οἴ-
 κον ἐν Δελφοῖς 17 ὥσπερ Θεοῦ 19 εὖ γ' ἔφη
 402, 3 σαυτόν, καὶ τοῦτο 27 τοῦτ' ἔσχεν.

Videamus nunc eius observationes et emendationes.

Pag. 387, 19 edit. meae verba ἡ τροφῆς ἀναίρεσις Reiskio deberi contendit, nisi quod Reiskium ἡ τῆς τροφῆς ἀναίρεσις scripsisse observat atque haec verba post ἔστιν collocasse, quae me rectius ante posuisse; contra a me male articulum omissum esse.

Ipsa quoque lector argumenta quam prava inania levia sint facile intellegit; sed cum eorum auctor magni ea faciat, necessarium mihi videtur pauca dicere. Ac primum quidem ad locum praepositum Xylander subintellegi voluit τροφῆς ἀναίρεσις; post eum Reiskius etiam supplendum proposuit οἶκον διάλυσίς ἔστιν ἡ τῆς τροφῆς ἀναίρεσις. Ego vero supplendo scripsi hunc in modum οἶκον διάλυ[ΣΙΣ ἡ τροφῆς ἀναίρε]ΣΙΣ ἔστιν. In adnotatione autem iure me 'supplevisse' dixi, praesertim cum in editione minore nullus locus ad plenam et accuratam omnium coniecturarum enumerationem locus esset. Quid enim aliud dicendum erat? Sed quid multa? Uno exemplo cum plurimis liceat rem optime ostendam. Pag. 703d leguntur in omnibus codicibus haec: εὖ τε Ῥωμαῖοι χρησάμενοι τοῖς λύχνοις, ἣν ἔδοσαν οὐκ ἀφηροῦντο τροφήν, ἀλλὰ χρῆσθαι ζῶν καὶ λάμποντας. Ad quem locum omnes certatim et

una voce et Xylander et Stephanus et Meziriacus correxerunt ζῶντας et inseruerunt de suo quisque εἶων, sed alius alia sede. Solus Reiskius verbum desideratum εἶων collocavit post ζῶν[τας] cum hac adnotatione: 'forte ob illud -ων excidit εἶων' i. e. ζ[ΩΝ]τας εἶ[ΩΝ] ΩΝ. Cuiusnam sit hoc supplementum quaeri licet? Nonne Reiski? Si igitur in editione minore scripserim 'ζῶντας εἶων R: ζῶν' (atque ita scripsi), hoc mihi crimini dabit Wilamowitzius? Plurima exempla apponere poteram quae brevitatis causa omittenda puto, cf. p. 530b. 548c. 602d. 635e. 689b. 693a. 695b. d. 701d. 706a. 753f. 754a.

Sed articulus, subiungit ille, minus recte omitti debuit. Quam observationem ne scripsisset quidem, si sermonis graeci usus et sensus exquisitior interiorque ei inesset. Quod non est. Quare necesse est me hic res omnibus notas tradere. Ac primum quidem articulo addito apta verborum compositio aequitasque tolleretur; si suppletum fuisset ἡ ΤΗΣ τροφῆς ἀναλρεσις, id quod vult Wilamowitzius, erat etiam dicendum ΤΟΥ οἴκου διάλυσις; sed cum οἴκου διάλυσις traditum sit, supplendum est τροφῆς ἀναλρεσις. Similiter paulo post de re eadem: ἣν ἀναιροῦσιν αἰρομένης τροφῆς omisso articulo. Deinde quoniam hic una notio efficitur (Nahrungsabschaffung), articulus omitti potest: cf. edit. meae p. 391, 10 ἡ τροφή λιμοῦ φάρμακον προσάγεται. p. 386, 23. 25. 392, 19. p. 537e ὡς μόνον τοῦτο τῶν ψυχῆς νοσημάτων ἀπόρρητον. 668c φαρμάκων δυνάμει δ' ἰατρικώτατος ἄριστος κριτής cet. Satis est exemplorum quae ex solo Plutarcho attuli.

P. 389, 13 in adnotatione scripsi 'fort. εἶτα τὰ ἐντερα (vel τὰ ἔγκαια)'. De quibus observat Reiskium iam coniecisse εἶτα τὰ μὲν ἔγκαια, Meziriacum autem τὰ ἐντερα proposuisse sed ante ἡλίω collocasse. Quae omnia singillatim me in editione minore enarrare non

potuisse quis est quin videat? Verum tamen professor acutissimus haec admonuisse videtur, ut hac opportunitate usus suam correctionem proponeret quam et omnibus Wytttenbachi locis confirmari et a pronuntiatione commendari contendit; ceterum omnibus in locis memorari *κοιλαν* non *έντερα*. Supplet igitur: *τὸν νεκρὸν ἀνατεμόντες ἔδειξαν τῷ ἡλίῳ <τὰ περὶ τὴν κοιλαν>, εἴτ' αὐτὰ μὲν εἰς τὸν ποταμὸν κατέβαλον* cet. Risum teneatis amici!

Videamus quomodo res se habeat. Ac primum quidem sunt loci in quibus *έντερα* diserte commemorantur velut Sext. Empir. Pyrrh. Hypotyp. III c. 24 p. 299 ed. Fabric. *οἱ μὲν γὰρ — τοὺς ἀποθανόντας γῇ καλύπτουσιν, ἀσεβεῖς εἶναι νομίζοντες ἡλίῳ δεικνύειν — Ἀλγύπτιοι δὲ τὰ έντερα ἐξελόντες ταριχεύουσιν αὐτούς*. Deinde, quod ridiculum est, *τὰ περὶ τὴν κοιλαν* bonus professor supplevit nihil suspicatus; quod supplementum aperte ostendit censorem nullum locum recte intellexisse. *Τὰ περὶ τὴν κοιλαν* ut soli ostendantur, nihil opus esse corpore humano insecando puto; ipse experimentum ad solem faciat quale ut Pittaci cantiumculam modularetur ad molam fecerat (vid. Hermes XXV, 227). Si sagacissimus criticus verborum suorum sententiam nondum assecutus sit, ab aliis quos quidem adire possit *ἵνα μὴ πενθολάθ' οἱ ἄλλοι*, quid sit *τὰ περὶ τὴν κοιλαν* exquirat. Me ne plura dicam decoram impedit. Quam risisset bonus Plutarchus!

Sed ad propositum ut revertar, fortasse supplementum est ita: *τὸν νεκρὸν ἀνατεμ[ONTEΣ καὶ τὰ έντερα ἐξελ]ONTEΣ ἔδειξαν τῷ ἡλίῳ*.

P. 383, 11 *ἐπεὶ τὰς γε προπόσεις αὐτὰς ἔφη πυνθάνομαι λέγειν τοῖς παλαιοῖς ένδεινον* (scr. vid. *ένδειν δαιτῶν*) *ὡς Ὅμηρος ἔφη καὶ μετρητὸν ἐκάστου πινοντος*. Ita libri. Ad locum perite sed falso me *ένδειν δαιτῶν* pro *ένδεινον* coniecisse censet.

Hoc iudicium nunquam protulisset, si locum bene intellexeret. Ἐνδεῖν enim h. l. idem est atque ἐνδεῖς εἶναι; ἐνδεῖν autem et ἐνδεής verbis plerumque non significatur id quod plene et prorsus sed quod ex parte tantum deest et deficit, atque eiusmodi sententiam locus requirit. Quod autem ad eam attinet recte quidem Hercher scripsit τὰς γε προσόσεις ἔφη λιτὰς πυνθάνομαι πίνειν τοὺς παλαιοὺς δαιτῶν ὥς Ὀμηρος cet., minus recte si lectionum traditarum vestigia atque verborum elegantiam spectes. Argumentum hoc est: 'In propinationibus vino satis multo opus est; cum autem vinum Homericis temporibus certa mensura biberetur, sequitur propinationes exiguas et tennes et raras fuisse'. Sed Wilamowitzius hic quoque, ut solet, male intellexit locum.

Ad p. 369, 23 πάντα πᾶσιν quod adnotavi 'πάντα del. R' in errorem inducere contendit; Reiskium enim, cum dativus opus esset, πᾶσιν pro παντάπασιν requisivisse; πάντα πᾶσιν autem non cognovisse. Sed cum Wytttenbachius ex παντάπασιν effecisset πάντα πᾶσιν, non video cur Reiskius quoque, si paulo attentior fuisset, idem non potuerit invenire. Sed etiam si 'πᾶσιν scripsit R pro παντάπασιν' adnotassem, hoc ipsum non induceret in errorem? Cui animus pusillus est et invidiae angustiiis continetur, hic talia de nihilo exprobrare solet.

Ad p. 371, 4 adnotavi 'δυσγενέστερος R: δυσγενέστατος' ubi Reiskium ex δυσμενέστατος correxisse δυσμενέστατος observat. Hoc verum est, nam non hic solum sed etiam alibi in adnotatione post emendationem quam lectionem emendator correxerat nisi ubi ei plane sciebam optimam lectionem sub oculis fuisse non collocavi. Cf. ex. gr. adnotationem ad p. 391, 1 'θύωμεν H: θύων ἔτι', cum Hercher ipse 'θύωμεν *': θύεται ἔτι' adnotasset. In loco autem praeposito optima lectio est non δυσμενέστατος sed δυσγενέστατος.

Quae quisquiliae terminantur hic verbis: 'Hier habe ich an der Fortpflanzung eines Druckfehlers genug 365, 24 ὁ μὲν οὖν Νειλόξενος 'Ἀλεξίκακε' εἰπὼν 'ἀπεστράφη τὴν ὕψιν', als ob Neilo Xenos die letzten Worte spräche. Eine so starke Abhängigkeit erfordert keinen Commentar.' Sed cui iudicium malevolentia et obtreptione liberatum sit, de Wilamowitzio dixerit potius 'Eine so starke Leidenschaftlichkeit erfordert keinen Commentar.'

P. 359, 14 cum proponit ἔρμαιον οὖν, contendit scribendum esse οὐ <γὰρ> καταλαβόντας, ἔφη cet. Quod falsum est; nam verba οὐ καταλαβόντας sunt μετ' ἡθους legenda ac voce altiore quam reliqua. Similiter legendus est locus Thucydideus 3, 37, 2 οὐ σκοποῦντες ὅτι τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς — ἄκοντας ἀρχομένους· οὐκ ἐξ ὧν ἂν χαλῆσθε βλαπτόμενοι αὐτοί, ἀκροῶνται ὁμῶν cet. ubi frustra corrigunt οὐ οὐκ ἐξ ὧν aut οὐδ' ἐξ ὧν cf. 3, 9, 2. 6, 36, 2 οὐκ ἀπὸ ταῦτομάτου, ἐκ δὲ ἀνδρῶν οἵπερ δεῖ τάδε κινεῖσθαι ξύγκεινται.

Paulo post p. 359, 21 supplet εἶπεν, <'Ἀμασις> ἔπεμψεν αὐτῷ κελεύσας cet., observans haec: 'Hier hat nicht der Zufall die Auslassung bewirkt, sondern die falsche Verbindung εἶπεν "Ἀμασις, ἔπεμψε.'

Sed quomodo exciderit "Ἀμασις, eo quod "Ἀμασις cum εἶπεν coniunctum fuerit, non explicatur, nam talia multa in hoc ipso dialogo inveniuntur. Si duritiam omissionis ferre non potes, quae tum propter κελεύσας tum propter oppositum ὁ δ' ἡμέτερος ferri potest, fortasse supplendum est superius αὐτός, quod ut post διέλυσεν superfluum est, ita post ἔπεμψεν et ante αὐτῷ facile excidere potuit. Sed prior ratio mihi quidem probabilior videtur.

Ad p. 360, 19 ἐγὼ δὲ θαυμάσαιμ' ἂν, ἔφη, οὐ τύραννον ἀλλὰ κυβερνήτην γέροντα θεασάμενος recte observat hanc sententiam non nunc (ut ostendit paren-

theticum ἔφη quod haec referentis est) dictam esse sed antea; sensum esse hunc: 'Ich habe nur gesagt, ich wunderte mich über einen greisen Steuermann.'

Quam facile graecae consuetudinis inscitia etiam ubi quid recte observatur in errorem inducere possit, hic locus testimonio esse potest. Quod germanice dicitur recte: 'Ich habe nur gesagt, ich wunderte mich', id non recte redditur verbis graecis his ἐγὼ δὲ θαυμάσαιμ' ἂν ἔφην. Discrimen hoc est: In oratione germanica verba 'ich wunderte mich' suspensa sunt a verbo dicendi; in graecis idem non fit, nam ἔφην est parentheticum et verba θαυμάσαιμ' ἂν minime suspensa sed orationis rectae sunt. Germanice reddideris ita: 'ich würde mich wundern, sagte ich.' Contra Wilamowitzi sententia graece exprimitur hunc in modum: ἐγὼ δὲ θαυμάσαι ἂν ἔφην vel ἐγὼ δ' εἶπον ὅτι θαυμάσαιμ' ἂν aut quidem cum Wytttenbachio ἐγὼ δὲ θαυμάσαι μ' ἂν ἔφην, quae emendatio quamvis probabilis requirit potius θεασάμενον. Quare haec quoque Wilamowitzi coniectura optime ostendit quam parum graece et quam multum germanice doctus sit eius auctor.

P. 361, 12 ἀμελήσας λέγειν τε καὶ ζητεῖν ἃ ἀρμόττει ἐπὶ δεῖπνον βαδίζουσιν verba corrigit ita ἀμελήσας ἀστεϊόν τι ζητεῖν καὶ ἀρμόττον ἐπὶ δεῖπνον βαδίζουσιν. Correctionem esse eam contendit quae et a palaeographia commendetur et a scriptoris usu et a Stoicorum philosophia, denique ab ipsa sententia. Inapte enim coniungi verba λέγειν τε καὶ ζητεῖν nullamque sententiam effici: 'ζητεῖν heisst eine Frage, ein ζήτημα aufwerfen, wie es gleich Thales that, daneben hat λέγειν keinen Platz'.

Sola mens sana adversatur. Argumentorum festivitati finem ponit p. 130e ἄλλ' αἰσχρον τὸ δεδοικέναι καὶ δυσωπεῖσθαι νῦντας — καὶ πανδοκεῖς καταγελῶντας οὐ τοῦ σφαιριζόντος καὶ σκιαμαχοῦντος ἀλλὰ τοῦ

λέγοντος, ἂν ἔμα (i. e. ἔμα τῷ λέγειν) διδάσκη (scil. ὁ λέγων) τι καὶ ζητῇ καὶ μανθάνη καὶ ἀναμιμνήσκηται. Dicimus quae scimus ut quae nescimus quaerimus, docemus igitur et discimus; unde διδάσκειν et μανθάνειν saepissime connectuntur. Cf. etiam p. 385 d καὶ ὅσα τοιαῦτα — παρακαλεῖ πρὸς τὸ σκοπεῖν τι καὶ ἀκούειν καὶ διαλέγεσθαι περὶ αὐτῶν. p. 673 a ἐπὶ τὰς αὐτῆς ἡδονὰς τρέπεται (scil. ἡ ψυχὴ) λόγοις εὐωχουμένη καὶ μαθήμασι καὶ ἱστορίαις καὶ τῷ ζητεῖν τι (fort. τι καὶ) ἀκούειν τῶν περιττῶν. Plat. Protag. p. 349 a πῶς οὖν οὐ σὲ χρῆν παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν τούτων σκέψιν καὶ ἐρωτᾶν καὶ ἀνακοινοῦσθαι;

P. 362, 13 τὸ δὲ συμπτώταις ἑαυτὸν ὥς ἔτυχε καταμυγνύειν corrigat οἷς ἔτυχε. Sed nihil opus; ὥς ἔτυχε h. l. idem est atque οὐδὲν πολυπραγμονήσαντα, ἀνεξέ-
τάστως, temere.

P. 362, 20 καὶ εἰ μὴ πρὸς τὸ πίνειν καὶ ἡδυπαθεῖν, ἀλλὰ πρὸς φιλίαν καὶ ἀγάπην αἱ ἀλλήλων προτρέπεται proponit ἀλλὰ πρὸς φιλίαν γε (ἀλλὰ γε πρὸς φιλίαν R).

Neutrum probandum conferenti ex. gr. locos hos: Vit. Galb. c. 18 εἰ καὶ μὴ τοσοῦτον, ἀλλ' ὅσον Νέρων ἔδωκεν ἀποδώσοντος. p. 86 c ἀλλ' εἰ μὴδὲν ἄλλο, ταῖς ἔχθραις αἱ φίλαι συμπλέκουσιν ἡμᾶς. p. 422 a ἀλλ' οὐκ ἔμελλον, εἶπεν ὁ Κλεόμβροτος, εἰ μὴδὲν ἄλλο, τῶν περὶ ταῦτα λιπαρῆς εἶναι καὶ πρόθυμος ἀκροατής; p. 706 b καὶ ὁ λογισμὸς ἐλλείπη διαμαχόμενος, ἀλλὰ τῶν παθῶν ἔνια πολλὰς ἐμποδῶν ἐστι (cf. p. 705 f). p. 790 e. p. 1086 c ἔδοξέ μοι καὶ τούτους ἀναλαβεῖν, εἰ καὶ δι' ἄλλο μὴδὲν, ἀλλ' ἐνδελέως ἔνεκα. p. 1095 a μεμαθηκόσιν εἰ μὴδὲν ἄλλο, γράφειν περὶ Ὀμήρου καὶ Εὐριπίδου. Qui omnes fere loci etiam Wilamowitzio praesto essent, si τῇ ἀληθείᾳ προσταλαπωρῆσαι voluisset.

P. 364, 18 καθάπερ οἱ Αἰγύπτιοι — —, οὕτω περὶ σέ. Ubi οὕτω Wytttenbachi correctio est pro οὕτως ἡ. Contra Reiskius emendaverat οὕτω καὶ aut οὕτως.

Wilamowitzius, ut par erat, praeoptandum putat οὕτω καί. Mibi videtur καί coniunctionis h. l. ratio ea esse, ut si tollatur nihil desideretur. Deinde per palaeographiam ΣΗ non explicatur; sed multo facilius intellegi potest quomodo ἢ irrepserit quam quomodo καί coniunctio in ση conversa sit.

P. 364, 22 εἰ γ' ἐξεύρες, ὥς καὶ αὐτὰ ἐντιμος γένηται. Ubi correxit αὐτὰ Wilamowitzius. Nimirum ex p. 219e δάνειος ἢ σοφία. Sed velim tamen cur hic dici non possit αὐτὰ quoque explicaverit; id quod eum demonstrare posse nego.

Proxima idem corrigit ita: οὐ <γὰρ> καταλαβόντας τόπον, μετὰ τίνας κατακεῖμεθα, δεῖ ζητεῖν, μᾶλλον δ' ὅπως εὐάρμοστοι τοῖς συγκατακειμένοις ὦμεν, ἀρχὴν καὶ λαβὴν φιλίας εὐθὺς ἐν αὐτῷ (αὐτοῖς vlg.) ζητοῦντες, μᾶλλον δ' ἔχοντες, τῷ (τὸ vlg.) μὴ δυσκολεύειν ἀλλ' ἐπαινεῖν ὅτι τοιοῦτοις συγκατεκλίθημεν. Cuius loci partem posteriorem germanice reddidit ita: 'eine Handhabe für ein gutes Einvernehmen soll man suchen, oder vielmehr hat man darin, dass man mit den Nachbarn, wie sie sind, zufrieden ist.'

In quibus τῷ μὴ δυσκολεύειν cet. apposite sequitur ad ἐν αὐτῷ, vel aliis verbis αὐτῷ ad insequentia spectare facit Wilamowitzius. Sed hoc tamen inauditum est; nam αὐτὸς pronomen, nisi recentissimos exceperis, nunquam ad insequentia refertur. In tanta graeci sermonis imperitia aut manum a graecis quidem scriptoribus et poetis abstinere debebat aut minorem arrogantiam prae se ferre, ne aliis occasionem mendorum suorum corrigendorum praeberet, ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἔλκεσιν βρούων.

P. 365, 11 ἐκ τούτου παρελθὼν ὑπηρέτης 'κελεύει σε Περίανδρος' ἔφη 'καὶ Θαλῆν παραλαβόντας τοῦτον ἐπισκέψασθαι τὸ κεκομισμένον ἀρίτως αὐτῷ πρότερον ἄλλως γέγονέν ἢ τι σημεῖόν ἐστι καὶ τέρας. Ubi censor acerrimus improbandam censet Reiski emendationem

παραλαβόντας pro παραλαβόντα. 'Dass dieser (sc. Neiloxenos) zufällig mit Thales und Diokles zusammengetroffen ist — konnte Periandros weder voraussehen noch beabsichtigen; Neiloxenos äussert sich auch zur Sache gar nicht. Also hat Reiske die Ueberlieferung mit Unrecht verlassen.'

Mirus homo Wilamowitzius! Quomodo cogitet mirum vero est. Niloxenus regis Aegypti legatus inde ab initio dialogi usque ad finem una cum Diocle et Thalete est: p. 359, 6 dicitur ἐβαδίζομεν (i. e. ἐγώ, ὁ Διοκλῆς καὶ ὁ Θαλῆς) οὖν διὰ τῶν χωρίων καθ' ἡσυχίαν καὶ μεθ' ἡμῶν τρίτος ὁ Ναυκρατίτης Νειλόξενος. Una hi tres se laverunt (p. 362, 24 καὶ λούσασθαι μὲν ὁ Θαλῆς οὐκ ᾔθέλησεν, ἀληλιμμένοι γὰρ ἦμεν (sc. Diocles, Thales, Niloxenus). Una hi tres cum sint, cum Cleobulina loquuntur (p. 363, 5 sq.). Cum ad andronitidem, ubi cenaculum erat, procederent appropinquarentque, Alexidemus Milesius, Thrasybuli tyranni filius spurius, occurrit iis (i. e. Diocli, Thaleti, Niloxeno) una cum sint, iniuriamque gravem, quam ei Periander intulisset, narrat. Post Alexidemi discessum cum Thales eum certis describebat signis (p. 365, 5 καὶ ὁ Θαλῆς πρὸς ἡμᾶς i. e. Dioclem et Niloxenum), famulus accessit Periandri nuntium de monstro afferens. Cum monstrum visissent, in cenaculum introierunt ubi una sederunt. ποῦ δ' εἶπεν ὁ ἀνὴρ κατακλινόμενος (melius κατακλινόμενος) ἐδυσχέρανεν; ἀποδειχθείσης δὲ τῆς χώρας — κατέκλινεν ἑαυτὸν καὶ ἡμᾶς (i. e. Dioclem et Niloxenum). cf. p. 367, 15. 371, 14 ὁ Νειλόξενος ἡσυχῇ πρὸς ἐμὲ i. e. Dioclem, unde etiam iuxta Dioclem Niloxenus assédisse videtur.

Quae cum ita sint, Periander, qui cum in andronitide esset, excipiebat hospites, plane sciebat qui introiissent, qui deessent, qui quibuscum essent, velut Amasidis legatus quibuscum ambularet una; ministri

vero saepe introeuntes et exeuntes, ut par erat, dubitandum non est quin hospites accedentes intus nuntiaverint. Id quod prorsus negat Wilamowitzius. Sit ita; ponamus Periandrum nihil cognitum habuisse, quamquam ego putaverim eum pernosse, fortasse etiam illos tres, dum andronitidi appropinquarent, a famulis intus nuntiatos fuisse. Ponamus igitur Dioclem et Thaletem solos a famulo diserte invitatos fuisse ad monstrum visendum. Post eiusmodi invitationem quis credat Niloxenum non in cenaculum proximum, ubi invitatus erat, iturum sed in domum, ubi non erat invitatus? Nam huc eum se contulisse perspicitur verbis 'Ἀλεξίκακε' εἰπὼν ἀπεστράφη τὴν ὄψιν. Immo igitur contrarium verum est, illos tres una invitatos fuisse. Ceterum ipsa contextus verba eorumque collocatio hanc sententiam requirunt. Si quam vult Wilamowitzius sententia esset, verba erant collocanda hunc in modum 'κελεύει σε παραλαβόντα Θαλῆν' aut quidem 'κελεύει σε παραλαβόντα καὶ Θαλῆν τοῦτον.' Rectissime igitur correxit Reiskius; sed Wilamowitzius ut solet neque locum praepositum neque sententiarum nexum recte perspexit.

P. 366, 1 ἥ που τὸν καθαρὸν — κινεῖν διανοῆ; Ubi delet articulum. Sed unde tandem intellegitur lustrationem, quae in huiusmodi causis usurpabatur, Thaleti sapientissimo incognitam fuisse? cf. p. 386, 14.

P. 366, 9 καὶ τοῦ Περιάνδρου πρὸς ταῖς θύραις ἀπαντήσαντος ἡμῶν cet. Reprehendit me quod Hercheri falsam emendationem ταῖς θύραις pro τὰς θύρας receperim; Periandrum enim, ut primum illos in andronitidem intrare vidit, obviam iis ivisse.

Sed hoc minime verum est; nam nequedum hospites introierunt neque Periander, cum eos intrantes videret, ad fores accurrit. Haec omnia Wilamowitzi πλάσματα sunt; contra ipse Plutarchus diserte dixit

hospites postea introiisse, in cap. insequenti: *Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθομεν, ἤδη cet.* Res igitur prorsus aliter se habet quam cogitatione fingit Wilamowitzius. Perian- der cum acerrime, ut par erat, suos hospites exspecta- bat (omnes ceteri in cenaculo erant), apud fores erat: ubi dum erat sciscitabatur de monstro, et hospites ad fores cum pervenissent cum eo colloquebantur. Post- quam autem colloquium de monstro ad finem perductum est, tum tandem hospites intraverunt. Recte igitur correxit Hercherus locum cuius sententiam non satis bene assecutus est Wilamowitzius.

P. 366, 18 καὶ πέρας εἶχε τὸ σημεῖον. Ubi prae- ferendam contendit esse lectionem ἔχει. Sed res non ita se habet. Finis signi dicitur esse discossus, qui signum antecessit Alexidemi: Ὁρᾷς γὰρ ἡλικὸν κακὸν γέγονεν ἡμῖν, Ἀλεξιδόμου συνδευπνεῖν μὴ θελήσαντος. Finem igitur habuit signum.

P. 366, 27 τῶν Ἀρδαλίων Μουσῶν. Forma proba adiectivi, Wilamowitzio iudice, est Ἀρδάλειος, sed h. l. non Ἀρδάλιοι (quidni Ἀρδάλιαι?) Μοῦσαι sed Ἀρδα- λίδες dictae fuisse ei videntur. Quorum neutrum pro- bavit. Musas autem ab aliis appellari Ἀρδαλίδας et Ἀρδαλιώτιδας res nota est; sed quod Plutarchus quo- que Ἀρδαλίδας eas vocaverit neque Ἀρδαλλας, hoc est prorsus incertum; neque minus incertum, formam bo- nam adiectivi esse Ἀρδάλειος non Ἀρδάλιος; id quod ex conspectu utriusque generis adiectivorum a nomi- nibus propriis hominum et deorum, ceteris omissis, derivatorum plane perspicitur.

Adiectiva in -ιος desinentia pleraque omnia sunt haec: Ἀγαθώνιος Ἀγαμεμνόνιος Ἀδώνιος Αἰόλιος Ἀμα- ξόνιος Ἀμφιώνιος Ἀπολλώνιος Ἀργανθώνιος Ἀρδάλιος Ἄριος Αὐσώνιος Δαρδάνιος Διονύσιος Δολιόνιος Δόριος Ἐλευθέριος Ἐλικώνιος Ἐσπέριος Εὐρώπιος Ἐχιδνίος Ζε- φύριος Ἰασόνιος Ἰκάριος Ἴλιος Ἰνάχιος Ἰόνιος Ἰσμήνιος

Καστόριος Κεκρόπιος Κρόνιος Κυκλώπ(ε)ιος Λαέρτιος
Μαιάνδριος Μεμνόν(ε)ιος Νόμιος Νότιος Ξάνθιος Ξέ-
νιος Οϊβάλιος Όρκιος Ουράνιος Ούριος Παιόνιος Παι-
ώνιος Πλουτώνιος Πόντιος Ποσειδώνιος Ταρτάριος
Τελαμώνιος Τελχίνιος Τερμέριος Τριτώνιος Τρώιος Τυ-
φώνιος Ύακινθος Φειδώνιος Φίλιος Φοινίκιος Φρύγιος
Χρόνιος Χαρώνιος Χρόνιος Ωγύγιος.

Multo plura sunt adiectiva in -ειος exeuntia. Sunt
autem haec fere: Ἀβάντειος Ἀγαθώνειος Ἀγαμεμνόνειος
Ἀδμήτειος Ἀδράστειος Ἀδώνειος Αἰάκειος Αἰάντειος
Αἰσώπειος Ἀλεξάνδρειος Ἀνακρεόντειος Ἀναξαγόρειος
Ἀντιγόνειος Ἀντισθένηειος Ἀντινόειος Ἀπέλλειος Ἀπολ-
λοδώρειος Ἀργανθώνειος Ἀρειος Ἀριστάρχειος Ἀριστο-
ξένειος Ἀριστοτέλειος Ἀριστοφάνειος Ἀριστώνειος Ἀρχιδά-
μειος Ἀχιλλεῖος Γηρύωνειος Δαμοκρίτειος Δαρδάνειος Δη-
μοσθένειος Διαγόρειος Διομήδειος Δρακόντειος Ἐκτόρειος
Ἐμπεδόκλειος Ἐπικούρειος Ἐπικτήτειος Ἐπιμενίδειος
Ἐπιχάρμειος Ἐρασιστράτειος Ἐτεόκλειος Εὐδόξειος Εὐ-
ριπίδειος Εὐρύτειος Ζηνοδότειος Ζηνώνειος Ἡράκλειος
Ἡροδότειος Ἡσιόδειος Ἡφαίστειος Θεμιστόκλειος Θεο-
φράστειος Θεόαντειος Θουκυλίδειος Θυέστειος Ἴπποδά-
μειος Ἴπποκράτειος Ἴππολύτειος Ἰσοκράτειος Ἰφικράτειος
Ἰφίτειος Καλλιμάχειος Καστόρειος Κανταύρειος Κιμώ-
νιος Κλεισθένειος Κλεομάχειος Κοιράνιος Κρατήτειος
Κρατίνειος Κυλώνειος Κύρειος Λεάρχης Λύγχειος
Λυκομήδειος Λυκούργειος Μελεάγρειος Μενάνδρειος
Μενίππειος Μιθριδάτειος Μινύειος Νερώνιος Νέσ-
σειος Νεστόρειος Νικοστράτειος Ξενοφάντειος Ὀδύσ-
σειος Οἰδιπόδειος Ὀμήρειος Ὀρέστειος Παλαμήδειος Πα-
τρόκλειος Πελόπειος Περικλείος Πιττάκειος Πλατώνειος
Πλουτάρχης Πολεμώνιος Πολυκλείδης Πολυκράτειος
Πριάπης Προμήθεος Πρωταγόρειος Πυθαγόρειος Πυ-
λάδης Πυρρώνιος Σειρήνιος Σελεύκειος Σιμωνίδειος
Σισύφειος Σολομώντειος Σολώνιος Σοφόκλειος Σπαρτά-
κειος Στεντόρειος Στησιχόρειος Σωκράτειος Ταντάλειος

Τελχίνειος Τερμέρειος Τερπάνδρειος Τιμώνειος Τυνδά-
ρειος Ὑπερβόρειος Φερεκράτειος Φιλίππειος Φοινίκειος
Φολβειος Χαρώνειος Χειρώνειος Χιλώνειος.

Ex his omnibus nihil aliud quod certum quodam-
modo sit conicere mihi videor posse quam adiectiva
quae syllabis -ιος terminantur antiquiora esse et magis
poetica et rariora; in -ειος autem exire ea potissimum
quae ex philosophorum scriptorum legum auctorum
ducum artificum nominibus deriventur.

P. 367, 10· ὁ δὲ Χίλων λακωνίσας τῇ φωνῇ 'καὶ
τύνῃ' ἔφη 'βραδὺς καὶ τρέχεις τὸν ἡμίλονον'. Ultima
verba alii aliter correxerunt. Reiskius coniecit καὶ
τρέχεις κατὰ τὸν ἡμίλονον. Wytttenbachius traditam
scripturam his verbis defendit: 'τρέχεις τὸν ἡμίλονον']
curris mulum: eleganter dicitur pro *curris ut mulus,*
imitaris currendo mulum; sic saltare aliquem: Horat.
Sat. 1, 5, 63: *Pastorem saltaret uti Cyclopa rogaret.*
Vell. Paterc. 2, 83. Suet. Ner. 54. — Iuven. Sat. XII
128: *Vivat Pacuvius, quaeso, vel Nestora totum.* Ea-
dem est ratio in dictione *agere aliquem.* Graece
quoque dicitur ὀρχεῖσθαι Νιόβην, ἀγωνίζεσθαι similia.
Kaibelius scribendum putavit καὶ τρέχεις τὸν ἡμιόνον,
Wilamowitzius καὶ τρέχεις ὅπερ τὸν ἡμίλονον. Inuti-
lium coniecturarum numerum augere sane licet, ve-
rum ἐπέχειν praestat. Sed Wilamowitzi tamen con-
iecturam omnium pessimam esse facile intellegitur.
Nam post pauca p. 156 a Chilon haec dicit: ὀρθῶς,
ἔφη, Αἴσωπος ἡμύνατο, μικρὸν ἔμπροσθεν ἐπι-
στομισθεὶς ὅφ' ἡμῶν, εἴτα νῦν ὀρῶν ἐτέρους τὸν
Μνησιφίλον λόγον ὀφηρεπακότας. Ubi verbis μικρὸν
ἔμπροσθεν ad nostrum locum respicitur qui ipse illu-
stratur; ex his enim Chilonis verbis videtur loci con-
troversi sententia fuisse haec: 'non tuum est, Aesope,
de talibus rebus iudicare; aliis haec curae sint, aliis
hoc negotium mandandum.' Quae sententia omnibus

aliis coniecturis optime convenit, ad solam Wilamowitzi, quippe quae Aesopum a Chilone comprobatum faciat, minime quadrat.

P. 367, 13 ἐκ τούτου παρήλθε μὲν ἡ Μέλισσα καὶ κατεκλιθῆ παρὰ τὸν Περικλῆδρον, ἡ δ' Εὐμητις ἐκάθισε παρὰ τὸ δεῖπνον (ita codex Athous). Ubi Wyttenbachius expectabat potius παρὰ τὸν Κλεόβουλον, Wilamowitzius autem contendit verba παρὰ τὸ δεῖπνον sensu cassa esse: 'Local lässt sich π. τ. δ. nicht verstehen, und Eumetis hat natürlich auch nicht bloss während des δεῖπνον, sondern auch während des συμπόσιον gegessen.' Recte ut vir Germanus quidem parum graece doctus, nam germanice quoque "die Mahlzeit" lässt local sich nicht verstehen'. Verum tamen apud Graecos in vocabulo δεῖπνον non solum temporis sed etiam loci notitiam saepissime inesse, testimonia plurima et poetarum, praecipue comicorum, et scriptorum ostendunt: cf. Etymol. M. 262, 35: δεῖπνον ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς καὶ ἡ ἐν τοιῷδε καιρῷ διδομένη τροφή. cf. Dion. fragm. 2 vs. 40 (ed. Kock) παραθῶ τε δεῖπνον ὕζον αὔρας ἀττικῆς. Pherecr. fragm. 184 δεῖπνον παραθεῖναι. Alex. fr. 241 δέξαντ' ἰδεῖν τὸ δεῖπνον. Antiph. fr. 226. 227 τὸ δεῖπνόν ἐστι μᾶζα κεχαρκαμένη ἀχύροις. Exemplum omnibus locis prostant ubi plerumque δεῖπνον idem fere valet atque cena, interdum quod nos dicimus τράπεζαν (Tisch). Eodem modo est intellegendus locus Plutarchi p. 503a: ὅθεν αὐτοῖς συμβάλει μήτε παρὰ δεῖπνον συγκλιτῶν μήτε συσκήνων τυγχάνειν προθύμων ubi παρὰ δεῖπνον idem est ac παρὰ δεῖπνον καθημένοις vel κατακλιθεῖσι. Similiter p. 674f: καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον. cf. etiam p. 359, 16. 364, 9. 367, 25. Nos etiam adhuc dicimus: 'καθίζω 'ς τὸ φαγῆ.' Unde etiam apparet quam Wilamowitzi coniecturae πρὸ τῶν ποδῶν ἐκένυς aut παρὰ τὴν κλίνην ineptae sint.

Quod ad Wyttenbachi difficultatem attinet, res

haec est. Duae mulieres aut una introierunt, aut altera statim post alteram, et Melissa quidem iuxta Periandrum accubuit; Eumetis autem mensae assedit (οὐ κατεκλίθη ut Melissa, iuxta quam assedissee Eumetis videtur). Auctoris intererat ut Eumetim non accubuisse sed assedissee omnino diceret; quo tamen in loco accuratius indicare neglexit. Nos tamen res facili negotio intellegimus; quod Eumetis prope ad Melissam sederit, id apparet quodammodo ex pag. 155e: ἡ μὲν Εὐμητις ἐξῆλθε μετὰ τῆς Μελίσσης. Ceterum cf. Athen. p. 17f sq. Xen. Sympos. 1, 8.

P. 367, 19 ante δεδίττεται supplet με quod facile intellegitur, velut ex. gr. p. 683b μορμολύττεσθαι καὶ διαταράττειν ubi similiter facile auditur ὑμᾶς; atque pro πέμματα scribi iussit πέμματα παντοδαπὰ quo carere possumus. Cf. p. 644b. Sed p. 210c recte dicitur πόματα πολυτελή. Similiter otiosae sunt eius observationes ad p. 374, 15. 375, 25 ad quem locum quae exempla attulit diversi generis sunt. Quod autem dicit p. 372, 8 ὁ ἄρχων glossema esse probabile mihi quoque videtur. Item p. 369, 17 ὁμῶν mihi quoque nunc probatur. Contra p. 370, 14 minus recte defendit. θελήσαντος, quae lectio recte se haberet, si praecessisset ἡθέλησεν, quod non est, nam praecessit ἐθέλησει. Num poterat aut Bias de Amaside aut Amasis de Biante hoc (ἡθέλησε) dicere, antequam modus bibendi cognitus esset?

P. 371, 16 καὶ χαίρουσιν οἱ πολλοὶ λόγους ἀνεπιτηδείους περὶ σοφῶν ἀνδρῶν αὐτοὶ τε πλάττοντες καὶ δεχόμενοι παρ' ἐτέρων ἐτοίμως, οἷα καὶ πρὸς ἡμᾶς εἰς Ἀγνυπτον ἀπηγγέλη περὶ Χίλωνος, ὥς ἄρα διαλύσαιτο τὴν πρὸς Σόλωνα φιλίαν καὶ ξενίαν, ὅτι τοὺς νόμους ὁ Σόλων ἔφη μὴ (μὴ add. Wyttenbachius) μετακινήτοὺς εἶναι. καὶ ἐγὼ 'γελοῖος' ἔφην 'ὁ λόγος, οὕτω γὰρ δεῖ (ἔδει Duebnerus) πρῶτον ἀποποιεῖσθαι τὸν Λυκοῦργον

αὐτοῖς νόμοις ἔλην μετακινήσαντα τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν.' Defendit Wilamowitzius lectionem ἔφη μετακινήτους, Wytttenbachi emendationem ἔφη μὴ μετακινήτους improbans.

Wytttenbachi emendationem veram esse ostenditur multis rationibus. Ac primum quidem verba praegressa λόγους ἀνεπιτηδελούς — πλάττοντες Niloxeni, nisi ponamus Chilonem Spartiatam legum immutabilitatem valde improbare, non explicantur; contra leges mutabiles ab homine Spartiata improbatas fuisse, res esset ad explicandum facillima. Si quis contra dicendo contenderit Niloxenum, cum quae ipse diceret nullo modo comprobaret, eadem ut λόγον ἀνεπιτήδειον significare voluisse, facile redarguitur eo quod sententiam sibi improbatam optativo ὅτι τοὺς νόμους ὁ Σόλων φαίη aut alio modo minus definitivo exprimere debuerit. Deinde non solum de Solone sed etiam de Lycurgo contraria traduntur cf. Vit. Sol. c. 25. Vit. Lyc. c. 29. Aristot. Ἀθην. Πολιτ. c. 11. Traditionem autem argumenta Wilamowitzio usitata¹⁾ nullo modo impugnare possunt.

Accedit quod si lectionem τοὺς νόμους ἔφη μετακινήτους veram esse sumamus, incongruentia et inaequalitas offenderit quae ex eo nascitur quod Solonis leges non cum legibus Lycurgi comparantur sed cum illis quae ante Lycurgum erant leges; verum tamen ante Lycurgum ἀνομία καὶ ἀταξία κατέσχε τὴν Σπάρτην teste ipso Plutarcho in Vit. Lyc. c. 2. Atque hoc ipsum omnes auctores antiqui testantur, cf. Thucyd. 1, 18. Isocr. 12, 177. Herod. 1, 65. Plut. Vit. Lyc. 1. 1.

1) Erfunden ist dies zu einer Zeit, wo Sparta in dem Rufe stand, die ewig unveränderlichen Gesetze des Lykurg zu bewahren und dadurch mächtig zu sein oder gewesen zu sein, während Athen alle Tage neue Experimente mit seiner Verfassung machte. Hermes XXV p. 216.

Wytttenbachi igitur et emendatio se recte habet et interpretatio haec: 'sic enim, si leges non immutabiles essent, abigendus esset Lycurgus cum ipsis legibus, tota commutata Lacedaemoniorum republica.' Porro μετακινήσαντα non ad Λυκοῦργον sed ad subiectum verbi ἀποποιεῖσθαι referendum esse idem recte observavit.

Eodem loco correctio ἔδει ex δεῖ non est Wilamowitzi sed Duebneri. Item p. 376, 2 τοιαῦτα pro τοσαῦτα eiusdem Duebneri est. Similiter qui legitur p. 376, 2 locus εἰ τρόποις χρῶτο τοῖς νόμοις τῆς πατρίδος, eius interpretatio non ei sed Wytttenbachio debetur; est autem haec: 'si legibus patriae ita assuesceret, ut iis pro moribus ipse suis uteretur.' Wilamowitzio debentur quae adulteravit et interpolavit exempla: οἷος ὁ τρόπος τοιοῦτος ὁ λόγος et τόπον οὐ τρόπον ἀλλάττομεν: alterum ex Aeschine p. 65, 1 οὐ γὰρ τὸν τρόπον ἀλλὰ τὸν τόπον μόνον μετέλλαξε. Alterum ex Plut. Mor. p. 801 c 'τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος οὐ λόγος' καὶ γὰρ ὁ τρόπος καὶ ὁ λόγος. His exemplis scilicet ad suum arbitrium usus est; quamquam exempla vel ita interpolata loco stabiliendo minime conveniunt. Quod exemplum solum huc facit multo ante in meo Plutarchi exemplo adnotavi: τῷ τρόπῳ χρῆση νόμῳ. Est ex Monost. vs. 35 ed. Mein. 'Ἠλίκος ἂν ἦν θόρυβος εἰ ἐγὼ τοιαῦτα ἐπολοῦν.

P. 375, 4 'Bernardakis hat 375, 4 eine von Reiske und Hercher geheilte Stelle wieder verdorben, weil er diesen Gebrauch seines Schriftstellers nicht beachtete ἀλογίαν δὲ καὶ πλάνην: so Hercher, nachdem Reiske zu dem überlieferten πολλήν hatte πλάνην fügen wollen. Die Ueberlieferung ist übrigens an sich absurd, und ihre Vertheidigung greift seltsam fehl.'

Locus de quo agitur est hic τῶν δ' ἄλλων ἡ μὲν περὶ θεῶν καὶ δαιμόνων ἀπόκρισις θράσος ἔχει καὶ κίν-

δυνον, ἀλογίαν δὲ καὶ πολλήν (πλάνην corr. Hercher) ἢ περὶ τῆς τύχης. De hoc loco scripsi in Symbolis p. 56 haec: 'Vulgatam optime se habere duco; plenius dixerit quis: ἀλογίαν δὲ καὶ ταύτην πολλήν, vel καὶ πολλήν γε (sc. ἀλογίαν) vel καὶ ταῦτα πολλήν i. e. et quidem (vel et eam quidem: et eam: eamque) magnam. Hanc tamen particulae καὶ rationem mirum in modum interpretes hic illic non intellexerunt, quamquam occurrit apud Thucydidem, occurrit apud Platonem, ceteros. Omnibus locis vitii aliquid iis subolet. Operae igitur pretium est pauca exempla afferre. In Plat. Apol. p. 18b leguntur haec ἐμοῦ γὰρ πολλοὶ κατήγοροι γεγόνاسι πρὸς ὑμᾶς — καὶ οὐδὲν ἀληθὲς λέγοντες i. e. καὶ δὴ κατήγοροι οὐδὲν ἀληθὲς λέγοντες. cf. p. 22 πολλὰ ἀπέχθεται γεγόνاسι καὶ οἶαι i. e. καὶ τοιαῦτα ἀπέχθεται οἶαι. p. 28a ἃ δὴ πολλοὺς καὶ ἄλλους καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας ἤρηκεν i. e. καὶ ταῦτα ἀγαθοὺς ἄνδρας. Gorg. p. 455c ὡς ἐγὼ τινὰς σχεδὸν καὶ συχνοὺς αἰσθάνομαι. Thucyd. V 97 ἄλλως τε καὶ νησιῶται ναυκρατόρων καὶ ἀσθενέστεροι ἐτέρων ὄντες εἰ μὴ περιγένοισθε i. e. νησιῶται καὶ δὴ νησιῶται ἀσθενέστεροι — — VII 68, 1 ἐχθροὶ καὶ ἔχθιστοι i. e. ἐχθροὶ καὶ δὴ ἐχθροὶ ἔχθιστοι cf. VII 48, 3 cett.' Quibus addideris Hom. H 232 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι οὗ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν | καὶ πολέες. Thuc. III 32 ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον, cf. Kühner Ausführl. Grammat. II § 524. Ut dicitur ἐχθρὸς ἔχθιστος et epitattice ἐχθρὸς καὶ ἔχθιστος, ita ἀλογία πολλή et eadem ἀλογία καὶ πολλή. Qua in re emendare velle idem est atque non intellegere.

Eiusdem rei indicio esse possunt et haec duo: apud Plutarchum, Platonem, alios. saepissime ἀλογία substantivum cum πολλή adiectivo coniunctum occurrit, velut Vit. Thes. c. 34 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἔχει πολλήν ἀλογίαν. Artax. c. 18 πολλήν ἀλογίαν ἔχοντα τῆς αἰτίας. (nostro quoque loco de αἰτία agitur). Mar. c. 42 καὶ

τὸ πρᾶγμα πολλὴν ἀλογίαν εἶχε. cf. p. 758 d Platonica plura sunt quae Astius conguessit. Alterum Wilamowitzi nunc est (me enim hunc usum Plutarchi non observasse) ostendere: ubi haec duo ἀλογία et πλάγη copulata inveniantur; id quod in Plutarcho quidem iure desideraveris. vid. Praefat. p. LVII.

P. 377, 11 οὐ γελοιότερον οὖν εἶπε τὸ μὴ δύνασθαι ταῦτα διαλύειν, οἷόν ἐστιν ὃ μικρὸν ἔμπροσθεν ἡμῖν τοῦ δέλπου προύβαλεν —; cet. Ubi scribendum censet ταῦτα διαλύειν; οἷόν ὃ μικρὸν cet.

Cum nulla causa mutationis sit (ταῦτα enim verbis proxime insequentibus explicatur) neque sententia correctionibus Wilamowitzi melior fiat, cur eius distinguendi ratio praeferenda sit, quis quaeso praeter eum videt?

Ib. 'καὶ μὴν οὐδεὶς' ἔφη 'σοῦ τοῦτο μᾶλλον οἶδεν οὐδὲ ποιεῖ βέλτιον' εἰ δ' ἀρνῇ, μάρτυρας ἔχω σικνωτίας.' ὃ μὲν οὖν Κλειδῶρος ἐγέλασε· καὶ γὰρ ἐχρῆτο μάλιστα ταῖς σικνωτίαις τῶν καθ' αὐτὸν λατρῶν. Ubi scribendum putat Σικνωτίας et deinde μάλιστα ταῖς σικνίαις. 'Kaum sollte man glauben, dass an dieser Stelle die Ueberlieferung σικνωτίαις sich behauptet hat, und gar σικνωτία als Nebenform von σικνίη in den Lexicis geführt wird. Der ganze Witz wird ja damit zerstört.'

Ac primum quidem conferatur Wytttenbachi adnotatio haec: 'Voss. Mez. σικύας — σικύαις: quae forma vocabuli consueta in hac notione cucurbitulae medicae. — At σικνωτία forte vitiosum, non nisi hoc loco mihi oblatum et a Stephano positum nullo auctoris nomine.' Ita etiam Noster hanc δάντειον σοφίαν ostentasse videtur omisso auctoris nomine; quae tamen merx nullius pretii est. Nunc videamus singula. Neque quomodo pereat iocus intellego, neque si scribatur Σικνωτίας, quomodo constet. Risissetne Cleodorus propter Aesopi dictum 'μάρτυρας ἔχω Σικνωτίας', si Σικνωτίας γυναικας intellexisset? Minime puto; nam non

agebatur de feminis. Risit, nam audiri potuit et γυναικας et σικύας; rectius igitur σικωνίας scribemus, σ littera minuta utentes. Qui iocus fieret eadem littera grandi utentibus, significare debuit censor. Ceterum hac in re nomen grandine littera scribatur an minuta parum refert, Cleodoro non legente sed audiente.

Cum vero vox in parte priorē cucurbitulam significet, eadem notitia cur in posteriore esse non possit non perspicitur. Quid igitur? Wilamowitzius h. l. Wyttēbachī adnotationem descripsit, nulla ratione addita. Cur enim σικωνία significare non potest cucurbitulam, quando eo sensu vocem usurpaverunt Hippocrates, Galenus, alii? Cur? Wyttēbachī adnotatio non repetitione sed demonstratione eget. Verum tamen in parte posteriore σικωνίαις et necessarium erat, ut iocus constaret, et facile ad intellegendum cum propter praegressum σικωνίας tum propter ipsam locutionem: καὶ γὰρ ἐχρήτο μάλιστα ταῖς σικωνίαις τῶν καθ' αὐτὸν ἰατρῶν. Quantum vero vox σικία difficultatis ad intellegendum praebet, tantum etiam σικωνία. Sed alia est difficultas; quomodo vocem σικία, cum proprie cucurbitulam significet, cucurbitulae medicae notionem cepisse putas? Quid rei sit? Mihi quidem videtur huius mutationis ignoratio vocem, cum minime oporteret, reddidisse suspectam. Quod σικία, alio nomine κολώνυθη dicta, hanc significationis diversitatem ceperit, ut notum medicorum instrumentum indicetur, id mea quidem sententia eo explicatur, quod σικία (i. e. κολώνυθη) prima ut videtur pro cucurbitula medica, cui etiam dederit nomen, fuerit. Quae opinio comprobari et confirmari potest eo quoque, quod apud nos etiam nunc pueri ludendi causa cucurbitulas medicas, ut ita dicam, ex cucumeribus (σικύοις) faciunt, maxime in σικνωσιν. Etiam Σικνὼν primitus quidem σικνὼν fuerit, unde nomen quoque σικωνία (sc. σικία) facile expli-

cari potest: fortasse etiam σικυωνία, cum in hac notitia inde ab antiquissimis temporibus occurrat, antiquius σικύας nomine est.

P. 376, 16 ἐπεὶ δὲ τὰ παρεσκευασμένα τοῖς ποιηταῖς ἔπη χαλεπὴν καὶ δύσκολον ἔποiei τὴν κρίσιν διὰ τὸ ἐφάμιλλον, ἥ τε δόξα τῶν ἀγωνιστῶν Ὅμηρου καὶ Ἡσιόδου, πολλὴν ἀπορίαν — παρείχεν, ἐτράποντο πρὸς τοιαύτας ἐρωτήσεις καὶ προύβαλε μὲν (προύβαλ' ὁ μὲν B. Muellerus) ὡς φησι Λέσχης — ἀπεκρίνατο δ' Ἡσιόδος. Ubi Wilamowitzius verba Ὅμηρου καὶ Ἡσιόδου ut insiticia delenda putat et deinde supplendum καὶ προύβαλεν ὁ μὲν, ὡς φασί, Λέσχης cet. Non Plutarchum contendit sed lectorem aliquem fecisse Homerum et Hesiodum concertantes: 'Dieses Paar, Lesches und Hesiod, fand Plutarch da vor, wo er seine Notiz im Gastmahl hernahm. Er hat später einen Leser gefunden, der die geläufigere Geschichte von Homers Zweikampf kannte und daher die Glosse Ὅμηρου καὶ Ἡσιόδου einfügte. Diese ganz entbehrlichen Worte muss man tilgen, dann ist Satz und Sinn in Ordnung.'

Hoc loco sane intricatissimo tantum demonstrare posse mihi videor, Wilamowitzi opinionem, verba Ὅμηρου καὶ Ἡσιόδου ut insiticia delenda esse, prorsus falsam esse, ne dignam quidem cuius mentio fiat. Ac primum quidem verba illa διὰ τὸ ἐφάμιλλον maximeque insequentia ἥ τε δόξα τῶν ἀγωνιστῶν nisi in Homerum et Hesiodum non conveniunt, a Lesche autem (quem ipse Wilamowitz paulo post p. 217 obscurum rhapsodum appellavit) Hesiodoque prorsus aliena sunt. Deinde ipse Plutarchus p. 675a diserte dixit: ἐνίοις μὲν οὖν ἐπίδοξος ἤμην ἔωλα παραθήσειν πράγματα, τὰς Οἰολύκου τοῦ Θετταλοῦ ταφὰς καὶ τὰς Ἀμφιδάμαντος τοῦ Χαλκιδέως, ἐν αἷς Ὅμηρον καὶ Ἡσιόδον ἱστοροῦσιν ἔπεισι διαγωνίσασθαι. Cf. etiam Fragm. XXXVI. Quae cum ita sint, rectissime mihi quidem videntur

se habere verba Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου itaque fecisse Plutarchus h. l. Periandrum loquentem et se ipsum in Symposiacis. Neque de hoc agitur an Plutarchus hanc fictam falsamque traditionem probaverit; immo contrariam probasse videtur ex loco Symposiacorum et Fragm. XXXVI, fortasse propter difficultates ex temporum ratione ortas. Sed in loco de quo quaeritur maximam difficultatem praebent non verba temere a Wilamowitzio deleta sed quae paulo post leguntur ὡς φησι Αἰσχύης, de quibus in praesentia equidem ἐπέχω.

P. 379, 17 εἰκότως οὖν σοι γέλωτα παρέσχε Σόλων, ὅτι τοῦ Κροίσου τὴν οἰκίαν — θεασάμενος εὐθὺς ἀπεφώνηατο τὸν κεκτημένον εὐδαιμόνως οἰκεῖν. Pro ὅτι scribi iussit ὅτε.

Sed non multum interest hic ut sciamus quando Solon risum Aesopo moverit; hoc enim et facile intellegitur et participio θεασάμενος (= ὅτε ἐθεάσατο) indicatur, sed cur moverit. Quam autem elegans fuerit oratio haec ὅτε τὴν οἰκίαν θεασάμενος (= ὅτε ἐθεάσατο) — ἀπεφώνηατο, solus Wilamowitzius non sentit. Orationis nexus et contextus requirit potius sententiam hanc: 'cum lignea et figlina claustra pro domo habeas, Solon tua quidem sententia ut primum Croesi domum sumptuose ornatam viderat, pronuntiare debuit dominum eius beate et feliciter habitare; id quod Solon non fecit, cum bona in ipso domino sita potius quam quae iuxta ipsum erant spectare cuperet.' Quod autem Wilam. subiungit huius rei testem fuisse Ephorum nos doceri ex Vit. Sol. c. 28, huius testimonii nec vola nec vestigium, quod aiunt, in hoc capite exstat.

P. 379, 26 quod inde ab antiquissimis temporibus comma post ἡγούμενος erat, et grammaticam et sententiam turbans (Ζεῦ ἀλεξέμενε!), rectissime delevit. Similis sententia paulo ante exponitur.

P. 380, 5 τοῦτον οὖν ἄριστον ὁ Σόλων εἶπεν αὐτῷ

δοκεῖν οἶκον: ita Stobaeus Flor. 85, 14. οὕτως δὲ Σόλων ἄριστον αὐτῷ δοκεῖν οἶκον Plutarchi codices. Ubi contendit lectionis varietatem, quam Stobaeus tradidit, non esse praeferendam; nam si eam praeoptemus, non facile explicari lectionis discrepantiam; atque corrigendum putat locum ita: ἔφησεν οὖν δὲ Σόλων ἄριστον αὐτῷ δοκεῖν οἶκον.

Res aliter se habet. Meo et aliorum iudicio vera lectio est quam Stobaeus servavit, non hic solum sed etiam alibi. Quam lectionem equidem hunc in modum explicandam opinor. Librarius quidam cum insequentium sententiarum initia videret: ὁ δὲ Βίας —, ὁ δὲ Θαλῆς —, ὁ δὲ Κλεόβουλος — cet., scripsit in margine ex regione Solonis sententiae verba haec: οὕτως δὲ Σόλων, quae postea in textum illata turbas dederunt atque, ut par erat, verba τοῦτον οὖν καὶ δὲ Σόλων, quae una cum insitiis esse non poterant, fugaverunt. Si tamen verba controversa οὕτως δὲ Σόλων sub finem recepta fuissent, non dubito quin nullam suspicionem moverent. Ceterum quae de ἔφη et ἔφησεν dicit exemplis confirmanda erant, sed non confirmavit.

P. 381, 1 καὶ δὲ Αἰσώπος ἄλλ' οὐ δεῖ (ita Madvigius pro ἄλλ' οὐδὲ) τοῦτ' ἔφη τὸ ποτήριον δημοτικὸν εἶναι. Ubi contendit scribendum esse ἄλλ' οὐ δοκεῖ.

Neque emendationem proposuisset neque scrupulos haberet, si recte intellexisset locum ubi verba ἄλλ' οὐ δεῖ idem valent atque ἄλλ' οὐκ ἔοικε; id quod emendationis receptae auctor diserte observavit: 'de logica necessitate et probabilitate, ut non raro apud Latinos oportet.' Ecce eandem graecae consuetudinis imperitiam.

P. 381, 14 ὅσπερ πέρυσσι παρὰ λίβυτ' ἀδελφῷ μεθυσθεῖς ἄθλον αἰτεῖν καὶ στέφανον. Ubi Madvigi coniectura παρὰ Διβοντάδη Δελφῷ improbata nomen a Wyttenbachio propositum Αἰβυς respuit, ipse nomen inauditum Αἰβος commendans.

Verum tamen rectissime scribi potuit *Αλβυ τῷ Δελφῷ* ac litterarum vestigiis proxime. Ceterum nomen *Αλβυς* ut nomen proprium etiam apud alios occurrit. cf. *Θεσσαλός*, *Ἴων*, *Ἱμεραῖος*, *Ἡλείος*, *Λακεδαιμόνιος*, *Λοκρός*, *Αλβυς* (etiam Lysandri frater), *Παργάσιος*, *Σάμιος*, *Φαίαξ*, *Φολυξ* cet. vid. Pape (Benseler) p. XVIg. Ecce eandem graeci sermonis inscitiam.

P. 382, 7 *κανόνων διάθεσιν καὶ ἀνέγερσιν ἀγνύθων*. Pro *ἀνέγερσιν* scribi iussit *ἐνερσιν* quod inauditum est. Melius *ἐνερσιν* Herwerden. Sed quoniam *ἀγνύθες* non *ἐνελεγονται* magis quam *ἀναρτῶνται*, praeferendum videtur *ἀνάρτησιν*.

P. 384, 15 *ὥσπερ ὁ Αἰσώπειος κῶων*, *ὃν οὕτως φησι* cet. Ubi corrigendum putat *ὥσπερ ὁ κῶων ὃν [Αἰσώπος] οὕτως φησι* cet. Mihi verba *ὁ Αἰσώπειος κῶων* necessaria videntur, cum opponi debeant alii fabulae quam Cleobuli filia fratri, ut supra dicitur, narraverat. Ceterum h.l. Cleobulus et Chersias inter se colloquuntur.

P. 384, 21 *ἣ γὰρ οὐχ ὀρεῖς, εἶπεν, ὦ Χερσία, καὶ τοὺς μικροὺς νῦν μὲν εἰς μικρὰ κοιμιδῇ συστέλλοντας ἑαυτούς* —, *νῦν δέ, εἰ μὴ τὰ πάντων ἔχουσιν ἰδιωτῶν ἅμα καὶ βασιλέων, ὅπ' ἐνδείας ἀπολείσθαι νομίζοντας*; Ubi me vituperat quod *μικροὺς* adiectivum quasi sine controversia genuinum sit tractaverim, cum sine controversia falsum sit. Ipse autem pro *φάλους*, quod Hercher scripserat, emendavit *πολλούς*.

Ad vituperationem respondeo me nihil adnotasse quia probabile nihil quod adnotarem habebam, sicut paulo post ad p. 387, 25 locum qui sine controversia laborat nihil observavi. Loci sententia evidenter requirit *μωροὺς* quos supra vocavit *φάλους* et *ἀνοήτους*. Sed eidem sententiae satis faciunt haec quoque *ἄλογος ἀλόγιστος ἀμαθής ἀπαίδευτος ἄκριτος ἀσύνητος μάταιος προπετής σκαιός* cett. Ex quibus omnibus unum verum est, sed quid sit incertum; contra facile intellegitur.

gitur πολλούς minime verum esse; nam neque πολλούς ut stultos omnino designare quisquam potest, neque h. l. de πολλοῖς agitur qui ὀλίγοις opponantur; neque φανόλους improbandum esse, quippe quod ad Chersiam quoque referatur, recte contendit; hoc enim falsum est.

P. 385, 4 scribi iussit ita: <οὐ> καὶ σὺ καθάπερ νόμῳ τῷ λόγῳ τρέφων καὶ διαιτῶν καὶ φαρμακεύων τοὺς κάμνοντας οὐκ ἴσον ἐκάστω, τὸ δὲ προσῆκον ἀπονέμεις ἅπασιν; cum hac observatione: 'ohne den Zusatz fehlt dem Satze die Bezeichnung als Begründung des Vorigen und wird καὶ wider den Sinn copulativ. Vor νόμῳ hat Hercher den Artikel beseitigt. Bernardakis macht τῷ daraus; er weiss also nicht, dass der νόμος nur einer ist wie der λόγος: hier, wie sehr häufig, herrscht stoische Terminologie.'

Ac primum quidem quae regula doceat interrogationem, quae οὐ particula enuntietur, causam indicare non dicitur. Interrogatio ita enuntiata idem valet ac si οὐ particula omissa sit et signum interrogationis deletum; cf. Bäumlein Untersuch. üb. griech. Partik. p. 280sq. Vel aliis verbis censor acutissimus nihil profecit emendando. Quorsum igitur emendatio? Sed quod ei superest difficultatis in καὶ coniunctione, id eximam dicendo h. l. καὶ idem valere atque οὕτω καὶ.

Deinde de mea emendatione non dubito quin si quae statim sequuntur verba: καὶ τὸν ἐταῖρον ὁμῶν — νόμος τις ἀπέχεσθαι τῶν ἄλλων σιτέων κελεύει legat, confiteatur se festinanter et parum accurate indicasse. Stoicae igitur sapientiae ostentatio non est suo loco.

P. 385, 25 ἐκείνος γάρ ἐστιν ὁ πρῶτος Ἐπιμενίδῃ σπέρματα τῆς τροφῆς ταύτης παρασχὼν καὶ ὁ ζητεῖν (ita scripsi pro καὶ ζητεῖν ὁ) διδάξας ἴσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ'. Ad locum haec est observatio: 'Dass der Artikel entfernt werden muss, hat Bernardakis gesehen und ihn hinter καὶ gestellt; aber

der Sinn ist doch, dass Hesiod durch den Hinweis auf Malve und Asphodill den Epimenides auf die Bereitung seines ἄλμον gebracht hat: die beiden Participien können also nicht verknüpft werden.'

Sed dicatur mihi, quaeso, quid sit magni discriminis inter 'praebuit docuitque' et inter 'praebuit dum docuit' hac in sententia. Cf. Homer. *A* 314 οἱ δ' ἀπελνυμάλνοντο καὶ εἰς ἕλα λύματ' ἔβαλλον.

P. 386, 2 οἶε — τὸν Ἡσίοδον ἐννοῆσαι τι τοιοῦτον, οὐκ ἐπαινέτην ὄντα φειδοῦς ἀεὶ καὶ πρὸς τὰ λιτότατα τῶν ὄρων ὡς ἡδίστα παρακαλεῖν ἡμᾶς; Ubi scribi iussit οὐκ, ἐπαινέτην ὄντα φειδοῦς ἀεὶ, καὶ <νῦν> πρὸς τὰ λιτότατα cet.

Qua emendatione nihil sanatur; νῦν quod inseruit cur exiderit non explicatur, et carere possumus. Mea quidem sententia καὶ collocandum est non post ἀεὶ, sed ante οὐκ (κοῦκ); cum praegressis enim iungi oportet. Nulla alia mutatione opus est.

P. 386, 6 τὰ δ' ἄλμα ταῦτα καὶ ἄδυνα φάρμακα μᾶλλον ἢ σιτία πυνθάνομαι καὶ μέλι καὶ τυρόν τινα βαρβαρικὸν δέχεσθαι καὶ σπέρματα πάμπολλα τῶν οὐκ εὐπορίστων. πῶς οὖν οὐκ ἂν τῷ Ἡσιόδῳ τὸ πηδάλιον μὲν (μὲν add. Hercher ex Hesiodo, male secundum Wil.) ὑπὲρ καπνοῦ κείμενον

ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαργῶν

εἰ τοσαύτης δεήσει παρασκευῆς;

Multa de hoc loco dicit a proposito aliena. Unum recte observavit, quamquam id quoque non sine arrogantia (das seit Alters hinter πυνθάνομαι Z. 7 bewahrte Komma jede Construction zerstört), comma post πυνθάνομαι delendum esse; quod comma nullam cuiquam difficultatem dedisse testimonio sunt loci versiones omnes. Omnia reliqua otiosa sunt. 'Editor,' inquit, 'scribere debuit ἔργα βοῶν τ'.' Verum tamen quando

omnes codices cum Hesiodo ἔργα βοῶν δ' praebent, cur δ' cum τ' commutare debemus et fingere librarium quod antiquitus fuisset τ', correxisse δ' ex Hesiodo? Cur haec omnia? Si hoc ita esset, cur idem librarius non inseruit μὲν coniunctionem post πηδάλιον ex eodem Hesiodo? Sed cur condemnatur δὲ coniunctio? an in oratione pedestri (μὲν) δὲ coniunctiones non sunt in usu? At ponamus Plutarchum, ut qui prosa oratione scripsisset, τς coniunctione usum fuisse. Vel hoc posito scribere debuit ἔργα τς βοῶν; ita enim sunt verba in prosa quidem oratione collocanda.

Sed etiam quae de emendationibus et de lectionibus dicit turbatissima sunt. ἄν pro ἐν non coniecisse Pflugkium ut Hercher contendit; ἄν supplevisse Meziriacum, ἐν eliminasse Wytttenbachium.' Sed res tamen ita se habet: πῶς οὖν οὐκ ἂν ἐν τῷ Ἑσιόδῳ corr. Meziriacus, πῶς οὖν ἂν τῷ Ἑσιόδῳ Wytt., πῶς οὖν οὐκ ἂν τῷ Ἑσιόδῳ Pflugkius. Cuiusnam correctio est in textu? Similis confusio in proximis.

P. 387, 12 optimi codices dant ἡ τὸ μέγιστον οὐ δοκεῖ τὸ μηδ' ὅλως τροφῆς δεῖσθαι; Ubi ego post δοκεῖ addidi σοι, quod facile excidere potuit. Quae collocatio mea est, nam ceteri omnes suam quisque sedem elegit, nemo eandem quam ego. Scripsi igitur in Annotatione: 'σοι addidi'. Lege nunc quae scripsit Wilamowitzius: 'Aus den älteren Ausgaben erfährt man die handschriftlichen Lesarten ἡ εἰ (oder ἡ) τὸ μ. εὖ (oder οὐ) δοκεῖ, und Wytttenbach schreibt εἴγε τὸ μέγιστον σοι δοκεῖ, d. h. er nimmt in Wahrheit Hercher und Bernardakis ihre Conjecturen vorweg.'

P. 387, 25 δεινὸν μὲν οὖν, ᾧ ἐταῖρε, καὶ τὸ γεωργίας αὐτῇ· διολλυμένη γὰρ αὐθις ἀπολείπει — — ἀλέας ἐνθρόπων ἐχόντων. Vel parum graece doctus perspiciet vitia quibus Wilamowitzi manus locum maculavit emendans hunc in modum: δεινὸν μὲν οὖν, ᾧ ἐταῖρε,

καὶ τὸ γεωργίας <ἄμ> αὐτῇ διολλυμένη<ς> [γὰρ] αὐθις ἀπολείπει<ν> γῆν ἡμῖν ἄμορφον καὶ ἀκάθαρτον, ὕλης ἀκάρπου — ἀνάπλεον. Συναπόλλυσι — — καὶ ὕλην. Καὶ τὸ μηδὲν εἰσι, ταύτης ἐκποδὼν γενομένης [καταλύονται], καὶ τιμαὶ θεῶν — <τῶν> ἀνθρώπων ἔχόντων. Ἀπολείπειν verbi subiectum quod deest esse γεωργίαν ostendit etiam proximum συναπόλλυσι (sc. ἡ γεωργία). H. l. tamen cum in eadem propositione antecedit γεωργίας, et hoc subiectum excluditur. Si vero quis subiectum esse contenderit γῆν, adversatur ἀπολείπειν, cuius loco scribendum erat ἀπολείπεσθαι. Mitto quod orationis membra parum apte et commode inter se respondent. Nam ut alia omittam, συναπόλλυσι nihil aliud significat quam ἀπόλλυσι μὲν καὶ ἄλλα (iam dicta), ἀπόλλυσι δὲ καὶ ταῦτα, aut σὺν τοῖς ἄλλοις ἃ ποιεῖ ἡ γεωργία ἀπόλλυσι. Locum varie tentaverunt; lenissima me iudice medicina est haec: δεινὸν μὲν οὖν, ὃ ἐταῖρε, καὶ τὸ γεωργίας ἂν εἴη. διολλυμένη γὰρ αὐθις κέ. Cetera optime se habent.

Quod autem paulo post scribi iussit τῶν ἀνθρώπων pro ἀνθρώπων, non iussisset, si paulo maior graeci sermonis peritia ei inesset. cf. Kühner Ausführliche Grammm. II p. 521 c. Ast Lexicon Platonicum I p. 177: 'ἄνθρωπος tam cum articulo quam sine articulo homines universe indicat. Prot. 321 τὴν σοφίαν — ἄνθρωπος ταύτη ἔσχε. Pol. X 603 c ἐν ἅπασιν τούτοις ὁμονοητικῶς ἄνθρωπος διάκειται.' Sequuntur multa alia exempla quae totam pag. 178 implent. Cf. quod paulo post legitur οὐδένα λέληθεν ἀνθρώπων. p. 93 b μηδεμίαν εἰδὼς ἀρετὴν ἄνθρωπος πολλὰς ὀνόμαζεν. Thucyd. 3, 39, 3 πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῖον ὑπερφρονεῖν τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. Alia exempla apud omnes inveniuntur.

P. 388, 18 ταύτην (sc. τὴν ἐκ τοῦ τρέφεσθαι ἡδονήν) γὰρ ἐν μέσῳ θέμενοι κοινωνοῦσιν ἀλλήλοις δείπνων

καὶ τραπέξης, ἀφροδισίων δὲ νύκτα καὶ πολὺ προβάλλονται σκοτός, ἡγούμενοι ταύτης τὸ κοινωνεῖν ἀνασχυντον εἶναι καὶ θηριῶδες. Pro ταύτης τὸ emendavit τὸ τούτων Reiskius. τούτων τὸ Wilamowitzius cum hac observatione: 'Reiske hat sich offenbar nur verschrieben, denn τούτων τὸ ist nicht nur leichter, sondern auch besser.' Fortasse hoc ita factum est.¹⁾

Quae non uno nomine vitiosa sunt. Ac primum quidem ipse semper miror quomodo factum sit, ut quod antiquitus τούτων legeretur in ταύτης mutatum esset. Quare adducor ut existimem antiquitus aut scriptum fuisse ταύτης τῆς ἡδονῆς τὸ aut quidem quod etiam nunc servatum est ταύτης τὸ, hic enim de voluptate agitur. Huc ducit cum praegressum ταύτην (sc. τὴν ἡδονήν) tum insequens ἐκείνης (sc. τῆς ἡδονῆς).

P. 389, 8 τοῦτο δ' αὐτὸν ἦν αὐτοῦ μὴ δεῖσθαι· σὺν σώματι γὰρ ἡμῶν ἕκαστος.' 'ἡμεῖς μὲν οὖν' ἔφην ἐγὼ 'ταύτας τῇ γαστρὶ συμβολὰς εἰσφέρομεν· εἰ δὲ Σόλων ἢ τις ἄλλος τι κατηγορεῖ, ἀκουσόμεθα.' Observatio est haec: 'Hercher (und so der Nachdruck) hat das Eintreten einer neuen Person bezeichnet, weil ἔφην ἐγὼ eingeschoben ist.'

Sed sive nova persona inducitur sive non, ἔφην

1) Quamquam, ut aperte dicam quod sentio, non credo, nam verborum collocatio paulo insolentior est. Neque magis credibile est, quod p. 208 adnot. 1 contendit: 'auch 372, 15 hatte Reiske an ἀφιστάναι gedacht, was Wytttenbach herstellte, und sich nur verschrieben, denn ἀφιστάναι will Niemand schreiben, der griechisch kann.' Reiskius alibi quoque velut in 'Indicibus operum Demosthenis (Londini MDCCCXXIII)' καθιστάναι verbum in ordinem recepit. Ceterum talia vitia non sunt ea, quorum qui convincitur dici possit graece nescire. Καθιστάναι enim et similia posterioris sunt, graeca illa quidem. Alia sunt vitia, quae qui committit parum graece doctus esse dicendus sit.

ἐγὼ in hac constructione semper est parentheticum. Etiam in eiusdem personae oratione ἔφην ἐγὼ et similia iterantur; id quod ex genere sermonis usitato repetendum est. In cuius generis imitatione multus est Plato, Plutarchus, alii. cf. p. 664c. d. 665d. 668d. 675b. 708c. 721d passim. Neque sane operae pretium erat tam multa verba facere quid ut probaret? Verba ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις ἀκουσόμεθα eiusdem personae, Dioclis, esse. Nam ubicumque huius dialogi Diocles loquitur primae personae pronomine utitur. cf. p. 367, 14 ἐμὲ προσαγορεύσας. ib. 24 ἐμοὶ δὲ — ἐπῆει πρὸς ἐμᾶντόν. p. 371, 15 πρὸς ἐμὲ. ib. 22 καὶ ἐγὼ. p. 366, 3 τί δ' εἶπον. ib. 11 ἀφείς ὁ Θαλῆς με. ib. 15 ἔδοξε μὲν οὖν μοι. Quae cum ita sint, iure meritoque quaeri potest quid sit quod emendetur. Duo signa, quae vocantur isagogica, quibus ἔφην ἐγὼ tamquam saeptum est, delenda esse, ut ἔφην ἐγὼ non sit parentheticum; putat enim, iis signis deletis, ἔφην ἐγὼ non esse amplius parentheticum sed ex eo suspensa esse verba ἡμεῖς μὲν οὖν πάντας — εἰσφέρομεν. Id quod minime sane convenit in hominem vel parum graece doctum. Quid igitur est? Duo isagogica abundant, non ea sane quae censor indicavit, sed quae post ἕκαστος et ante ἡμεῖς sunt.

Si quis tantam ignorantiam improbabilem esse putat, videat quae ad p. 360, 19 adnotavi. Τὸ ἐπανόρθωμά σοι μείζον ἀμάρτημα ἔχει ἢ ὃ ἐπανορθοῖς.

P. 389, 19 ζῶν γὰρ οὐδεὶς (οὐδεὶς add. Reiskius) ἀπ' οὐδενὸς τρέφεται ζῶντος, ἀλλὰ θανατοῦντες τὰ ἔμψυχα καὶ τὰ φθόμενα — μετέχοντα τοῦ ζῆν ἀπολλύντες ἀδικοῦμεν. Observat haec: 'Ich hoffe, Plutarch hat diese Behauptung nicht gewagt, die das Kind an der Brust der Mutter widerlegt. Mit anderen Worten: ζῶν darf nicht Masculinum sein, damit nicht auch οὐδανός es werde, sondern <τὸ> ζῶν ist zu schreiben.'

Leben und Sterben ist ja hier vom Stoffwechsel gesagt.'

Nihil ut solet intellexit. Nihil rei est cum infante mammam matris sugente, sed de hominibus agitur, qui nullo iure animalia interficiunt et edunt, nemo tamen iis viventibus vescitur. Wilamowitzi emendationem animalia carnivora omnia redarguunt. Sed ut etiam ipsi Wilamowitzio quam pueriliter cogitet et quam parum textum intellexerit persuadeatur, delegandus est ad duas de esu carniū orationes, ut alia de re eadem eiusdem scripta omittam. Plutarchum enim emendare ille quidem desiderat, verum tamen ut videtur aut parum eum legit (quamquam alios de re eadem reprehendere solet) aut lectum parum intellexit. Praecipue legat et intellegat quae Plutarchus dicit p. 995a: εἰ δὲ λέγεις πεφυκέναι σεαυτὸν ἐπὶ τοιαύτην ἐδωδὴν, ὃ βούλει φαγεῖν, πρῶτον αὐτὸς ἀπόκτεινον, ἀλλ' αὐτὸς διὰ σεαυτοῦ, μὴ χρησάμενος κοπίδι μηδὲ τυμπάνῳ τινὲ μηδὲ πελέκει· ἀλλ' ὥς λύκοι καὶ λέοντες αὐτοὶ ὅσα ἐσθίουσι φονεύουσιν, ἄνελε δῆγματι βοῦν ἢ στόματι σῶν ἢ ἄρνα ἢ λαγῶν διάρρηξον, καὶ φάγε προσπεσὼν. ἔτι ζῶντος. εἰ δ' ἀναμένεις νεκρὸν γενέσθαι τὸ αἰσθόμενον (malim αἰσθανόμενον), καὶ δυσωπεῖ σε παροῦσα ψυχὴ ἀπολαύειν τῆς σαρκός, τί παρὰ φύσιν ἐσθίεις τὸ ἔμψυχον; ἀλλ' οὐδ' ἔμψυχον ἂν τις φάγοι καὶ νεκρὸν οἷόν ἐστιν, ἀλλ' ἔψουσιν, ὅπτῳσι, μεταβάλλουσι διὰ πυρὸς καὶ φαρμάκων, ἀλλοιοῦντες καὶ τρέποντες καὶ σβεννύοντες ἡδύσμασι μυρίοις τὸν φόνον, ἔν' ἡ γεῦσις ἐξαπατηθεῖσα προσδέξηται τάλλοτριον (τὸ ἀλλότριον libri).

Alterum vitium Wilamowitzi in eo est quod vitam graece dici putavit τὸ ζῶν, quod non est; vita graece dicitur τὸ ζῆν vel ἡ ζωή ut alia omittam.

Hoc loco si quid mutandum est, scriptum velim ἡμῶν pro ζῶν.

In iis quae continuo sequuntur ἀπόλλυται γὰρ ἐξ

οὐδὲ πέφυκε τὸ μεταβάλλον εἰς ἄλλο καὶ πᾶσαν φθίρεται
φθορὰν, ὅπως ἂν θατέρου τροφή γένοιτο parum pru-
dens correxit scilicet ὅπως ἂν — γένηται. 'Der Opta-
tiv mit ἂν nach ὅπως kann doch unmöglich geduldet
werden.' Nollem factum; loci enim Plutarchi neque
ad Euripidis neque ad Aeschyli sermonem exigendi
sunt. Si modorum usum apud Plutarchum novisset,
omni emendatione abstinuisset; probabile enim videtur
Plutarchum scripsisse ut scripsit. Temeritatem cen-
soris luculenter ostendent exempla haec: Vit. Lyc.
c. 15 καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ἔπραττε, τοῖς μὲν ἡλικιώταις
συνδιημερεύων καὶ συναναπαυόμενος, πρὸς δὲ τὴν νύμ-
φην κρύφα μετ' εὐλαβείας φοιτῶν — — ὅπως ἂν ἐν
καιρῷ καὶ λανθάνοντες ἀλλήλοις συμπορεύοντο. Vit.
Aem. c. 32 τῇ δ' ὕστεραία τὰ κάλλιστα — τῶν — ὅπλων
ἐπέμπετο — αὐτὰ τε μαρμαίροντα χαλκῷ νεοσμήκτῳ καὶ
σιδήρῳ τὴν τε θέσιν ἐκ τέχνης καὶ συναρμογῆς ὥς ἂν
μάλιστα συμπεφορημένοις — εἰκοὶ πεποιημένα. Vit. Cim.
c. 12 ἐκείνος δὲ τότε καὶ πλατυτέρας ἐποίησεν αὐτὰς καὶ
διάβασιν τοῖς καταστρώμασιν ἔδωκεν, ὥς ἂν ὑπὸ πολ-
λῶν ὀπλιτῶν μαχιμώτεραι προσφέρουντο τοῖς πολεμίοις.
cf. Vit. Popl. c. 20 κόπτουσι — τὰς — θύρας ἕσωθεν οἱ
προΐεναι μέλλοντες, ὅπως (malim ὅπως ἂν) αἰσθησις
ἕξω γένοιτο τοῖς παρερχομένοις. cf. Moral. p. 546 b.
Thucyd. 7, 65, 2 τὰς γὰρ πρῶρας — κατεβύρσωσαν,
ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἢ χεὶρ ἐπι-
βαλλομένη. Sane haec exempla minime novit. Cur
igitur is emendandi pruritus?

P. 391, 1 τροφή soll nöthig sein: ὅπως τράπεζαι
καὶ κρατῆρες ὥσι καὶ Δήμητρι καὶ Κόρη θύομεν. So
Hercher, der καὶ vor Δήμητρι aus αἶ gemacht hat (er
musste Wyttenbach nennen) und θύομεν nach seiner
Angabe aus θύεται ἔτι, wie die Vulgata war. Bernar-
dakís giebt als handschriftliche Lesart θύων ἔτι an.
θύονται (leg. θύονται ἔτι) wird aus dem Petavianus

bezeugt' et deinde 'θύονται ist sicher Correctur, *ἐτι* scheint Dittographie', tandemque corrigit *ΘΥΕΙΑΙ*, 'was den Satz abrundet', ex *ΘΥΕΤΑΙ*.

Haec quoque δάνειος σοφία Wilamowitzi; nam simillima ut aiunt ovum esse ovo est ratiocinatio Sofi Chr. Larseni, qui 'Studia critica in Plutarchi Moralia' scripsit Hauniae a. 1889. Sed animadvertas velim etiam animum ab omni studio et ira alienum: 'Scire velim, inquit Larsen, unde sumpserit Bernardakis illud θύων *ἐτι* quod ut librorum scripturam in annotatione critica posuit. Si re vera auctoritate fide digna haec scriptura nititur, non dubito quin recte idem vir doctus, Hercherum secutus, scripserit καὶ Δήμητρι — θύωμεν. Si minus, credo multo veri similis esse Plutarchum scripsisse καὶ Δήμητρι — θυοίαι. Vocabula *ΘΥΕΙΑΙ* et *ΘΥΕΤΑΙ* in codicibus literis uncialibus scriptis valde similiter exarabantur; *ἐτι* dittographia natum est ex initio vocis sequentis (ἔτερος).'

Illud θύων *ἐτι* sumptum est ex optimo codice Athoo. θύονται *ἐτι* praeter Petav. dant etiam alii codd.

P. 393, 12 οὐκοῦν, ἔφη, λεκτέον εἰς ἅπαντας, ὃ Γόργε, μᾶλλον δ' ἀκτέον ἐπὶ (ἀστέον Hauptius) τοὺς νέους τούτους διθυράμβους ὑπερφθεγγόμενον ὃν ἤκεις λόγον ἡμῖν κομίζων. Reprehendit me quod Haupti emendationem quae certissima esset, non solum non receperim in textum sed ne in adnotatione quidem commemoraverim.

Mihi tamen textus traditus multo correctior videtur, praesertim cum Haupti emendatione locus non explicetur, praeterquam si quis Wilamowitzi paraphrasin, quae longe a tradita scriptura distat, loco interpretationis habuerit. Est autem haec: 'Erzähle die Geschichte oder vielmehr eigentlich müsste diese Gottes- that im Gedichte vorgetragen werden, und zwar mit volleren Tönen, als in den Dithyramben ihr Held an-

zuschlagen pflegt, der diese rauschende Gattung kürzlich bei uns erfunden hat.' Quae non uno nomine vitiosa est, praecipue ultima pars: 'der diese — Gattung — erfunden hat'. Quibus respondere videntur potius verba ὃν ἤκεις λόγον ἡμῖν κομίζων quam τοὺς νέους τούτοις διθυράμβους: nam si hoc esset, verba priora ὃν ἤκεις — κομίζων germanice reddita non essent. Sed quomodo respondeant aut haec aut illa?

Haupti emendatio mihi improbanda videtur etiam propter μάλλον. Haec enim particula cum praegressum verbum corrigit (unde ἐπανορθωτικόν vocatur), necesse est ἔστέον quod post μάλλον insequitur proprie dicatur; quod minime fit, nam nemo quidem cecinit. Ex Haupti emendatione Periander loquitur ita: 'dic vel potius cane orationem quam mihi attulisti; quod efficias, dum novos istos dithyrambos perspicue et evidenter enarrabis.' Periandri igitur iudicio qui dithyrambos eos enarrat canit; quod ut ita sit multum abest; nam aliud est canere aliud dithyrambos enarrare. Mihi quidem adhuc probantur quae in Symbolis scripsi haec: 'Prae ἀκτέον omnia interpretum tentamina maxime frigent. Sententiae fundamentum meo iudicio hoc est: λεκτέον εἰς ἑπαντας τοὺς νέους τούτους διθυράμβους, μάλλον δ' ἑπαντας ἐπὶ τούτους ἀκτέον — quibus adiunctum ὑπερφθεγγόμενον cet. verbi ἀκτέον rationem modumque exprimit. Difficultas non est in ἀκτέον, quod loco relinquere optimum est, sed in verbi ὑπερφθεγγόμενον significatione definienda. Interpretantur: elata voce enuntiare, quasi auditores surdi essent, sed haec significatio alibi non occurrit. Verbum ὑπερφθεγγεσθαι — cum accusativo personae aut rei coniungitur. Plutarchum p. 396d: ὑπερφθεγγεσθαι τινὰ εὐπελεῖα translate dicitur pro φθεγγόμενον ὑπερβάλλειν τινὰ εὐπελεῖα, neque huc facit. Lucianum (Tox. 35): τὰ ἔργα ὑπερφθεγγεται τοὺς λόγους = τὰ ἔργα φθέγ-

γεται ὑπὲρ τοὺς λόγους, φωνὴν ἀφίησι μείζω τῶν λόγων
et Sext. Empir. Pyrrh. Hyp. 3, 244 huc pertinent.
Eodem igitur modo hic etiam explicandum: 'immo po-
tius traduc nos ad novos istos dithyrambos, quae no-
bis adfers evidentius nobis proponens, quam si ea ipsi
vidissemus, vel: rem ita enarrando, ut eam melius per-
cipiamus, quam si praesentes fuissetus.'

P. 402, 25 scribendum putat *σπείσαντες Μούσαις
καὶ Ποσειδῶνι καὶ Ἀφροδίτῃ* (pro *Ἀμφιτρίτῃ*) διαλύω-
μεν τὸ συμπόσιον, quod Venerem, in cuius templo sym-
posium locum habuisse contendit censor, omittere non
potuerit Plutarchus. Quare, cum ultima libatio domi-
nae deberetur, probabile esse *Ἀμφιτρίτῃ* depravatum
fuisse ex *Ἀφροδίτῃ*.

Ex animone haec contendit an captiose et falla-
citer? Omnia quae dicit nituntur cap. 2 verbis his:
*παρεσκευάσαι μὲν γὰρ οὐκ ἐν τῇ πόλει τὴν ὑποδοχὴν ὁ
Περικλῆδης, ἀλλ' ἐν τῷ περὶ τὸ Λέγαϊον ἐστιατορίῳ
παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν*. Unde discimus cenacu-
lum iuxta templum quidem Veneris non tamen intra
fuisse. *Παρὰ* praepositio cum accusativo constructa
significat id quod prope ad, iuxta, nunquam i. q.
intra. Cum igitur cenaculum in templo Veneris non
fuisset, Venus omitti potuit. Accedit quod aedium
dominae non ultima sed potius prima libatio deberi
videtur. Quod tamen ita si dixisset, *Ἀμφιτρίτῃ* nomen,
quod post *Μούσαις* et *Ποσειδῶνι* sequitur, nullo modo
ex *Ἀφροδίτῃ* depravatum fuisse posset. Haec est
causa cur hoc alterum mendacium dixerit. Ceterum
cf. cap. superius p. 399, 10 ubi *Ἀμφιτρίτῃ* una cum
Ποσειδῶνι commemoratur: *Ποσειδῶνι μὲν ταῦρον, Ἀμ-
φιτρίτῃ δὲ — ζῶσαν καθεῖναι παρθένον*.

Ex iis omnibus quae dixi facile certeque effici co-
gnosci potest Wilamowitzium graece nescire.

Lectorem autem benevolum rogatum volo ut quae

ego exposui cum legerit cum iis quae Wilamowitzius in Ephemeride Berolinensi scripsit diligenter et perpetuo conferat. Hac enim comparatione instituta primum intellegetur me omnia argumenta Wilamowitzi redarguisse et refellisse atque quod erat demonstrandum, Wilamowitzium graece nescire, locupletissime demonstrasse. Quod si non ita sit, quaerendum est quid aliud requiratur, ut quis graece nescire demonstretur. Et hoc enim, si tanti est, Epimetri instar insuper addi potest.

At sane Wilamowitzius omnia quae ex elementorum ignoratione contra leges graeci sermonis commiserit vitia nata esse contendit aut ex sua ipsius imprudentia aut ex errore eorum qui libellum typis descripserunt. Cum autem eorum vitiorum magna copia ubique sit, summa rei est linguae graecae inscitia.

In Praefatione ad Vol. II multa vitia censoris correxī syntactica grammatica omne genus. Verum tamen ex magna copia vitiorum unum solum commemorare dignatus est, ut ex hoc uno omnia reliqua per silentium redarguantur. Formam vitiosam *προσπληττε* pro *προσπληττοι* typographo deberi contendit. Esto: quamquam nemo facile concedet typographum ex *οι* fecisse *αιε*, praesertim cum eius auctor tam multa et tam similia commiserit, ut facile unum, quod ipse exceperit, vitium sexcentis aliis suppleatur.

Perdifficile sane est perpetua in re critica felicitate uti. Vel praestantissimis criticis res non semper bene evenit, plurima male, pauciora prospere succedunt. Verum tamen eorum vel errores docent praesertim iuvenes. Sed iis qui temeritatis et levitatis gloriam consecretantes graecos textus omni modo aggrediuntur, cum prorsus imparati sint, res contra evenit; eorum enim et errata et recte facta documento esse possunt sed ratione inversa: illa linguae in cuius

auctores involant crassam ignorantem, haec vetus dictum satis notum confirmant.

EPIMETRUM ut ostendatur Wilamowitzium etiam nunc apud alios quoque scriptores graece nescire. Sed pauca exempla satis est attulisse, plura enim huius praefationis terminos longe excedunt.

Eiusdem dissertationis (vid. Index Schol. Gotting. MDCCCLXXXIV) eodem capite eadem pagina (XII), eadem linea postquam censor graece doctissimus usum linguae flagitare optativum *προσπλπτει* demonstravit, orationem suam continuat ita: 'in extremo capite violentius (ex *προσπλπτει* enim indicativo una litterula addita efficit *προσπλπτει* optativum) agendum. τοὺς δὲ δώδεκα ἄθλους ἐνδέχεται μὲν ἀναγαγεῖν οὐκ ἄλλοτρίως ἐπὶ τὸν θεόν, ὥς καὶ Κλεάνθης ἐποίησεν· οὐ δεῖν δὲ δοκεῖν πάντων εὐρεσιλόγον πρεσβεύειν. hoc recensio parat fundamentum, nam quod alii codices δεῖ, alii δοκεῖ praebent, complures πανταχοῦ, aperta emendationis sunt conamina — —. Cornutus enim postquam aliquot explicationes singillatim persecutus est, perterritus ipse mythologicis ineptiis, quas apud Cleanthem (cui integrum caput debet) invenit multo plures, desinit.' ac postquam πολλήν ἄλλην φλυαρίαν κατέχευε scribendum censet: οὐ δεῖ δὲ δοκεῖν <ἐπὶ> πάντων εὐρεσιλογεῖν πρὸς βίαν quae vix graeca sunt. Corrigen- dum puto: οὐ δεῖ δὲ διώκειν πανταχοῦ (aut ἐπὶ πάντων) εὐρεσιλόγον πρεσβύτην (aut πρέσβυν). Non est opus omnibus in rebus εὐρεσιλόγον senem (sc. Cleanthem) vestigiis sequi.

Sed quamvis ea dissertatio mendis scateat (si censor non credat ac plura velit, ipse proponat mihi caput quod sibi eiusmodi erroribus liberum videatur), relinquenda est, ne quis dicat Wilamowitzium inde ab anno 1884 usque ad an. 1888 melius graece didicisse. Transeo igitur ad 'Scholia graeca in Homeri Iliadem

Townleyana' quae an. 1888 'recensuit Ernestus Maas' cum socio Wilamowitzio. In quibus Scholiis editorem credulum nactus perpauca sanavit, multa male sana ut sana tractavit, plurima ut par erat pessime corripit. Exempli aliquot rem ostendent, quam, si mihi spatium esset, plurimis exemplis locupletissime demonstrarem.

Ad II. E 392 est scholion de Hercule philosopho hoc: *τῇ δ' Ἡρῇ φιλόσοφος Ἡρακλῆς καὶ σοφίας οὐρανίου μύστης, ὃς ὥσπερ κατὰ βάθῃ εἰσδεδυκνύαν ἀγλῦος τὴν φιλοσοφίαν ἐφώτισεν τὸν θολερὸν τολύμν ἄερα καὶ πρὸς τὴν ἐκάστου διάνοιαν ἐπαγλύοντα πρῶτος Ἡρακλῆς θείῳ διήρθρωσε λόγῳ* cet. Ubi κατὰ βάθῃ εἰσδεδυκνύαν debetur Wilamowitzio; verum tamen codicis B lectio *εἰς τὰ βάθῃ εἰσδεδυκνύαν* melior est, ceterorum autem κατὰ βαθείας δεδυκνύαν etiam elegantior. Quod tamen Wilamowitzius refinxit κατὰ βάθῃ εἰσδεδυκνύαν vix graecum. Neque ullo iure delevit πρὸς ante τὴν ἐκάστου. Sed quid sibi velit quod paulo post legitur διήρθρωσε, neque editor neque socius Wilamowitzius dixerunt, quamquam verbum est manifesto corruptum. Emenandum ΔΙΗΘΡΩΣΕ i. e. διήθρωσε (a δλαιθρος) sere navit, id quod maxime quadrat.

Eiusmodi sunt multa alia, quae cum corrupta sint sine ulla suspicione leguntur, velut pag. 40, 3 ubi corr. *τῆς <δὲ> δεξιᾶς — γονάτων <δὲ>* Similiter p. 94, 23. p. 79, 28 suppl. *ἡσύχασαν <ἄν>* 86, 8 corr. *οὐδὲν φησι* 111, 7 corr. *τῇ εἰς ἑαυτὸν συνεπιστροφῇ* 330, 8 leg. *τὸν ὑποπλέτοντα* 397, 17 leg. *τῆς μάχης* pro *τῆς τύχης* vol. VI p. 137, 13 leg. *ἀπολέγειν* (pro ἀπολήγειν) *πρὸς τοὺς κινδύνους* 139, 4 ser. *φόνος* (pro φόβος) *ἀπειλούμενος* 181, 21 corr. *καὶ τοὺς πολεμίους ἐλάσας* (pro ἐάσας) cf. π 293 377, 17 satis est δηλοῖεν τοῖς ἔνδον 528, 12 leg. *περισκέπουσαν* pro παρασκέπουσαν, ut sexcenta alia omittam.

Neque monstra desunt velut ἐμεσοβόλησε pro ἐμεσολάβησε vol. V p. 95, 29. γλυμμοί p. 116, 24. συνσπᾶσθαι vol. VI p. 413, 16. ψύχωσε p. 427, 26. σπονδαίου (σπονδαίου?) p. 556, 15.

Sed quantum παραδιορθωμάτων his ad Homerum Scholiis ut socius intulerit, satis ostendunt exempla haec. Ad II. B 136 αἱ δὲ πον ἡμέτεραι quod est scholion supplevit ita: ἀπαλλαττώμεθα οὖν ὡς ποθοῦμενοι· ἢ ὥς μηδὲν ἄξιον τῆς προσδοκίας ἐργασμένοι <μένωμεν>. Nihil opus; post ἢ nihil aliud excidit quam μὴ quod est supplendum.

B 296 temere correxit scilicet ἀπράκτως καθημένοις pro ἀπράκτοις καθημένοις. Sed cf. p. 68, 3 (B 134) ἐγκαθημένων ἀπράκτων. E 2 ἐκότερον θατέρου χωρίζομενον ἄπρακτον. B 298 ἄπρακτον ὑποστρέφαι, ut sexcenta alia aliorum exempla omittam. Unde corrigendum videtur etiam paulo ante B 292 ἐπανελθεῖν ἀπράκτους καὶ ὀφθῆναι διὰ τοῦ τοσούτου χρόνου τοῖς οἰκέλοις ἐπονειδίστους.

Γ 371 συνεπάγει δὲ ἑαυτὸν ὅπως μὴ ἀγχνισθῇ: ita recte codices praeter B, qui dat αὐτὸν. Wilamowitzius correxit συνεπάγει δὲ αὐτόν, ὅπως ἀγχνισθῇ. Mitto quod subiectum sine ulla causa idonea mutatur; sed quae erit quaeso loci sicut eum Wilamowitzius correxit sententia? Quid sibi vult συνεπάγει? attrahit Paridem Menelaus quocum (συν-) et quorsum? Ut Paris ἀγχνισθῇ? Vix est credendum. An Paris συνεπῆγε τὸν κεστόν, ὅπως ἀγχνισθῇ? Se non è vero, è ben trovato. Nihil est. Neque scholion neque Homeri textum emendator intellexit. Nam cum poeta ante dixisset ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἑκκηνήμιδας Ἀχαιοῦς, potuit aliquis interrogare cur Paris non resisteret sed attrahenti Menelao cederet; quod tamen ne quis interroget, ipse Homerus impedit statim observando: ἄγχε δὲ μιν πολύνεστος ἑμὰς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῇν. Scri-

bendum igitur: συνεπῆγε δ' ἐαυτὸν ὅπως μὴ ἀγχονισθῇ, sicut scholiasta scripsit.

Γ 441 ἐσπέισατο τῷ πολέμῳ correxit emendator. At apud scholiastam recentiorem satis est ἔσπεισεν τῷ πολέμῳ, quo ducit codicum scriptura ἔσπειυσεν.

Ε 333 agitur de Bellona: 'Ἐννῶ δὲ παρὰ τὸ ἐνάυειν —· τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἔνω ὃ ἐστὶ φρονεύω· ἔνθεν καὶ αὐτοέντης· παρ' αὐτὸ (ita Wilamowitzius pro παρ' αὐτῆς) δὲ καὶ ὁ Ἐννάλιος.' Nollem factum. Scholiastam enim dicentem fecit Ἐννάλιος vocem a verbo ἔνω, cum ab Ἐννῶ dicere vellet, derivari. Scribendum igitur παρ' αὐτῆς δὲ (i. e. τῆς Ἐννοῦς), sicut scholiasta scripsit.

Θ 399 οὐ γὰρ καλῶς εἰς τὸν πόλεμον σπενσοόμεθα scholion est ad vs. 399 οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε. Ubi Wilamowitzius correxit scilicet οὐ γὰρ καλὸν εἰς πόλεμον σπενσόμεθα. At apud prosae orationis scriptores, nedum scholiastam recentiorem, καλὸν εἰς πόλεμον nisi rarissime non dicitur, vix est graecum. Fefellit eum aut memoria aut lingua latina. Scribere debuit εἰς καλὸν πόλεμον; sed ne haec quidem verbis Homericis respondent; quod Homerus dixit καλὰ (i. e. καλῶς) haud recte redditur adiectivo καλόν. Omnia scholiastae verba, praeter σπενσοόμεθα quod corruptum est, recte se habent. Corrigendum videtur Σ[υνειΣ]πενσοόμεθα aut συμπενσοόμεθα.

Π 458 οὐδ' ἀπ' ἰθυσε πατῆρ] διδασκαλικὸν τὸ καὶ τὸν Δία φέρειν τὴν εἰμαρμένην. Ubi διδασκαλικὸν, cum διδακτικὸν oporteret, correxit Wilamowitzius; nam διδακτὸν praebent codices. Cf. P 95 ubi Bekker recte emendavit διστακτικὸν ex διστακτὸν. Atque in codicibus utrum legendum sit non semper liquet.

Ο 389 (VI p. 131, 29) imperite supplevit, cum oporteret πεντηκόντεροι τε μόνον οὐκ ἂν ἦσαν <AN, οὐδ'> AN ναυσὶ φορητοῖς cet. Nam codices dant πεντηκ. μόνον οὐκ ἂν ἦσαν ναυσὶ φορτ.

Ψ 291 (p. 418, 20) ut verba εἶχον (sc. οἱ παλαιοὶ ἥρωες) τὰ σώματα εὐφορώτερα vix intellegerentur, effecit Wilamowitzi correctio εὐφορώτερα pro διαφορώ-
τερα, quod tamen, quoniam iisdem in scholiis p. 480, 23 legitur (διαφορά ἦν τὰ πάλαι σώματα), tutum ab omni corruptione debuit esse.

Ib. 764 (p. 438, 32) corr. ἄημα (ἄδημα codd. ἄσθμα Wilamow.).

Ib. 854 (p. 443, 4) corr. διχῆ, non διχῶς ut Wilam. nam codices praebent δίκη.

B 334 (p. 499, 21) σμερδαλέον ἐν τοῦ σμῶ τὸ ἔρδω καὶ τοῦ λίαν i. e. ex σμῶ ἔρδω λίαν efficit σμερδαλέον scholiasta. Quis non videt ne admonitus quidem τὸ in τοῦ mutandum esse, ut omnia plana sint? Sed Wilamowitzius tamen locum luce clariorem cum καὶ pro τὸ scripsisset prorsus obscuravit. Cur enim articulus ad ἔρδω deest aut cur ante λίαν abundat?

Δ 5 (p. 504, 29) corrigendum videtur: εὐοικονομήτως ἔπαστιν (sc. Γανυμήδης) τοῦ συνεδρίου, ἵνα μηδὲν ἐναντίον γένηται <καὶ> διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν χάριν μόνον δόξῃ οἰκτιρῆσθαι. Wilamowitzio suadente socius scripsit ita: γένηται, <εἰ> διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν χάριν μόνον δόξειεν (δόξῃ aut δειξῇ codd.) οἰκτιρῆσθαι.

E 901 (p. 515, 18) ὥσπερ δ' ὁπὸς βαλλόμενος εἰς τὸ γάλα ὕγρὸν ὃν ταράσσει. Non scholiasta sed eius emendator Wilamowitzius haec scripsit quae et loci sententiae repugnent et menti sanae. Quid faciat ὁπὸς ipse Homerus dixit: ὥς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐπιγόμενος συνέπηξεν ὕγρὸν ἔδν. Similia dixit scholiasta: δ' ὁπὸς βαλλόμενος εἰς τὸ γάλα ὕγρὸν ὃν πᾶσσει (i. e. πήσσει = πήγνυσι). Sed Wilamowitzius tamen suo Marte restituit ταράσσει, quod, quamvis turbas pariat, bona fide recepit socius.

P. 515, 4 scholiastam faciunt et editor et socius haec scribentem: δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς] εἰς πλάτος ὠμῶν

Ineptissime. Revocanda sunt proxima verba et corr. *ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε]* εἰς πλάτος ὠμίλει. In tanta graeci sermonis inscitia nihil est quod mireris.

Male correxit idem Wilamowitzius etiam p. 10, 12. 215, 5. 251, 22. 437, 31. 439, 21. vol. VI p. 12, 32. 44, 28 (cf. p. 295, 23). 125, 1. 183, 6. 227, 3. 12. 237, 1. 255, 31. 410, 5. 426, 9. 430, 29. Unum exemplum expromo p. 237, 1 ubi correxit *ὅτι ἐπὶ δυοῖν* (pro *δύο*) τὸ 'τοῖσι', male. cf. p. 264, 19 ταῦτα δὲ ἐπὶ δύο ἔταξε p. 442, 13 γελοῖον γὰρ τὸ 'πάντων' ἐπὶ δύο 310, 10 δύο ἀνέλοις 331, 33 δύο μεγίστων ἀγγελῶν 436, 16 δύο μόνοις.

Sed dixerit tamen quispiam opus Wilamowitzi aeternum, *μνημα* ἐς ἀεί, cui conficiendo maxime operam dederit, Herculis Euripideae editionem esse. Hoc igitur verum eius ἔργον esse, cetera πάρεργα. Quod tamen ego prorsus nego; nam si Herculis mythum exceperis, in quo eum multa recte et excogitasse et dixisse libenter confiteor, perpauca quod ad fabulae recensionem attinet recte emendavit, plura depravavit. Pauca exempla potissimumque ea quae graeci sermonis imperitiam probent satis est attulisse; nam plura hic locus non admittit.

Pag. 80 (Vol. II ad vs. 143 sq.) scripsit haec: *Ἰλκος will sagen ἐρωτῶ ὑμᾶς, μέχρι πόσον διατρέβειν βούλεσθε ζῶντες, ἐπειδὴ σωτηρίαν οὐδεμίαν ἔχετε τοῦ Ἡρακλέους τεθνεώτος. θανυμάζω δὲ καὶ τὸ ἄκαιρον πένθος ὑμῶν, οὐδὲν γὰρ εἴργασται τῷ Ἡρακλεῖ ἐφ' ᾧ τις τοῖς παισὶν αὐτοῦ φείσεται.* Quibus verbis, graecis sane, exponi voluit fundamentum sententiae versum Euripidis horum ἐρωτῶ — *τίν' ἐς χρόνον ζητεῖτε μηκύναι βίον; τίν' ἐλπιδ' ἀλκὴν τ' εἰσορᾶτε μὴ θανεῖν; ἢ τὸν παρ' Αἰδῇ πατέρα τῶνδε κείμενον πιστεύεθ' ἥξειν; ὥς ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τὸ πένθος αἰρεσθ'* — — *τί δὴ τὸ σεμνὸν σφ' κατελογασται πόσει* — — —;

τῶνδ' ἕρ' εἵνεκα τοὺς Ἡρακλείους παῖδας οὐ θνήσκειν
χρεῶν;

Ubi multa sunt adnotanda, ac primum quidem δια-
τρέβειν ζῶντες quae satis obscura sunt II) ἄκαιρον πέν-
θος, cum poeta dicat ὑπὲρ ἀξίαν πένθος III) ἐφ' ᾧ
cuius loco potius dicendum erat ἀνθ' οὗ aut οὗ ἕνεκα
IV) τοῖς παισὶν (!!!) φέλλεται quae inaudita et ἄπαξ
εἰρημένα ab homine soloeco sunt. Cur non germanice
aut quidem latine scripsit? Obiter monendum est
vs. 154 errorem tralaticium βραχλόνης φησ' pro βρα-
χλόνος φήσ' a Wilamowitzio repetitum esse.

Pag. 107 ad vs. 290 ubi adiectiva ἀμαρτύρητος,
ἀφρόβητος χρυσοκόλλητος καλλιπύργωτος sim. a poetis
tragicis formata esse contendit, cum verbum ἀμαρτυ-
ρεῖν, ἀφοβεῖν sim. non existent. Sed dum μαρτυρεῖν,
φοβεῖν, κολλᾶν sim. exstant, ex iis derivari possunt
μαρτυρητός φοβητός κολλητός et per hanc viam ἀμαρ-
τύρητος cett. Etiam quod de poetis tragicis contendit
falsum est. Ita est res.

In eadem pag. extrema verbo neograeco κάμνειν
significari vult non ποιεῖν sed πράττειν aut ποιεῖσθαι;
quae falsa sunt.

P. 155 ad vs. 554 ἐξελείπετε imperfectum explicari
posse contendit per periphrasin hanc: ἔκλειοιπότες
νῦν εἰσὶν, ἔπαξ τότ' ἐκλιπόντες, τὸ δὲ ἐκλείπειν ποτὲ
θανυμάζει. Quae verba quid sibi velint nemo facile
dixerit. Εἴ νῆ τὸν Ἀπόλλω, ὅ τι δὲ λέγεις οὐ μανθάνω.

P. 168 ad vs. 631 ἄξω λαβῶν γε adscripsit ἐπειδὴ
οὐκ (!) μεθίσσθε.

P. 219 ad vs. 883 Γοργῶν μαρμαρωτός explicatur
per ἀπολιθῶσα quod non exstat.

P. 229 ad vs. 950 scripsit οἱ δὲ οἰκέται ἀμφιβολόν
τι ἔπαθον· ἅμα γὰρ καὶ ἐγέλων καὶ ἐφοβοῦντο. Ubi
valde dubito num quis locutionem ἀμφιβολόν τι ἔπαθον
idem valere ac διπλοῦν τι ἔπαθον intellegat.

Quod vs. 1161 correxit προσβαλῶν pro προσλαβάν, ut αἰσχύνομαι — προσβαλῶν esset, prorsus ineptum est; constructio vero inaudita.

P. 260 ad vs. 1221 scripsit: καὶ τὴν ἐμὴν προθυμίαν εἰς τὴν πρὸς σοῦ ποτε πρὸς ἡμᾶς γεγενημένην ἀναφέρειν quae quis non videt graeca non esse?

P. 263 ad vs. 1233 adnotavit: ταλαίπωρε, θνητέ, ὦν οὐδὲν διζυρώτερον ἔλλο, quae non uno nomine vitiosa sunt. Cur comma post ταλαίπωρε? cur ὦν plur. et quo refertur? cur ionicum διζυρώτερον? Si haec ξήλω ὁμηρικῷ ita scripsisset, ipsius poetae versus repetendus erat: οὐ μὲν γάρ τί ποῦ ἐστὶν διζυρώτερον ἀνδρός; si autem verba HomERICA in suum usum convertere voluisset, διζυρώτερον quidem scribere debuit.

Vol. I p. 139 idem scripsit Νεμεονίκων, ex dativo scilicet νεμεονίκῳ quem in adnotatione proxima dicentem librarium fecit sine ulla suspicione. Erratum typographicum!

Sed infinitae exemplorum copiae finis imponendus est. Fortasse ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς.

HOC VOLUMINE CONTINENTUR

Συμποσιακῶν προβλημάτων βιβλία Θ

Quaestionum philosophiarum libri IX

	pag.
<i>Βιβλίον Α</i>	
Liber I	1
<i>Βιβλίον Β</i>	
Liber II	49
<i>Βιβλίον Γ</i>	
Liber III	94
<i>Βιβλίον Δ</i>	
Liber IV	188
<i>Βιβλίον Ε</i>	
Liber V	176
<i>Βιβλίον Σ</i>	
Liber VI	215
<i>Βιβλίον Ζ</i>	
Liber VII	248
<i>Βιβλίον Η</i>	
Liber VIII	302
<i>Βιβλίον Θ</i>	
Liber IX	357
<i>Ἐρωτικός</i>	
Amatorius	396
<i>Ἐρωτικαὶ διηγήσεις</i>	
Amatoriae narrationes	463

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ
ΤΟΥ ΧΑΙΡΩΝΕΩΣ
ΤΑ ΗΘΙΚΑ

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBLIA Θ.

BIBLION ΠΡΩΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

5 1. Τὸ

ῥ'μισέω μνάμονα συμπόταν'

ὦ Σύσσιε Σευεκίων, ἔνιοι πρὸς τοὺς ἐπιστάθμους
εἰρῇσθαι λέγουσι, φορτικοὺς ἐπιεικῶς καὶ ἀναγώγους
ἐν τῷ πίνειν ὕντας· οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Ἀωριεῖς ὥς
10 ἔοικε τὸν ἐπίσταθμον ῥ'μνάμονα' προσηγόρευον. ἔνιοι D
δὲ τὴν παροιμίαν οἶονται τοῖς παρὰ πύτον λεγομέ-
νοις καὶ πραττομένοις ἀμνηστίαν ἐπάγειν· διὸ τὴν τε
λήθην οἱ πάτριοι λόγοι καὶ τὸν νάρθηκα τῷ θεῷ
συγκαθιεροῦσιν, ὥς ἢ μηδενὸς δέον μνημονεύειν
15 τῶν ἐν οἴνῳ πλημμεληθέντων ἢ παντελῶς ἐλαφροῦς
καὶ παιδικῆς νοουθεσίας δεομένων. ἐπεὶ δὲ καὶ σοὶ
δοκεῖ τῶν μὲν ἀτόπων ἢ λήθῃ τῷ ὕντι σοφὴ κατ'
Εὐριπίδην εἶναι· τὸ δ' ὅλως ἀμνημονεῖν τῶν ἐν
οἴνῳ μὴ μόνον τῷ φιλοποιοῦ λέγομένῳ μάχεσθαι
20 τῆς τραπέζης, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἐλ-
λογιμωτάτους ἀντιμαρτυροῦντας ἔχειν, Πλάτωνα καὶ
Ξενοφῶντα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Σπεύσιππον, Ἐπί-

6 Bergk. 3 p. 734 18 Εὐριπίδην] cf. Plut. Fragm.
22, 4 et Eur. Or. 213 22 Ἐπίκουρον] cf. Usener. p. 115

Εκουρόν τε καὶ Πρύτανιν καὶ Ἱερώνυμον καὶ Δίωνα
τὸν ἐξ Ἀκαδημείας, ὥς ἄξιόν τινος σπουδῆς πε-
ποιημένους ἔργον ἀναγράψασθαι λόγους παρὰ πότον
γενομένους· ᾧήθης τε δεῖν ἡμᾶς τῶν σποράδην πολ-
λάκις ἐν τε Ῥώμῃ μεθ' ὑμῶν καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῇ 5
Ἑλλάδι, παρούσης ἅμα τραπέξης καὶ κύλικος, φιλο-
λογηθέντων συναγαγεῖν τὰπιτήδεια· πρὸς τοῦτο γε-
νόμενος τρία μὲν ἤδη σοι πέπομφα τῶν βιβλίων,
ἐκάστου δέκα προβλήματα περιέχοντος· πέμψω δὲ
καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως, ἂν ταῦτα δόξῃ μὴ παντελῶς 10
ἔμουσα μηδ' ἀπροσδιόνυσ' εἶναι.

2 Ἀκαδημείας* hic et infra: ἀκαδημείας 5 ἐν τε
Ῥώμῃ M: ἐν ἐτέρῳ μὴ 7 τὰπιτήδεια*: τὰ ἐπιτήδεια

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Εἰ δεῖ φιλοσοφεῖν παρὰ πότον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΑΡΙΣΤΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ,
5 ΚΡΑΤΩΝ, ΑΛΛΟΙ.

1. Πρῶτον δὲ πάντων τέτακται τὸ περὶ τοῦ F
φιλοσοφεῖν παρὰ πότον. μέμνησαι γὰρ ὅτι, ζητή-
σεως Ἀθήνησι μετὰ δεῖπνον γενομένης εἰ χρηστέον
ἐν οἴνῳ φιλοσόφοις λόγοις καὶ τί μέτρον ἔστι χρω-
10 μένοις, Ἀρίστων παρῶν 'εἰσὶ γάρ' ἔφησε 'πρὸς τῶν
θεῶν οἱ φιλοσόφοις χώραν ἐπ' οἴνῳ μὴ διδύντες;
ἐγὼ δ' εἶπον 'ἀλλ' οὐ γὰρ εἰσὶν, ὧ ἔταῖρ', οἱ καὶ
πάνν γε σεμνῶς κατειρῶνευόμενοι λέγουσι μὴ δεῖν
ὥσπερ οἰκοδέσποιναν ἐν οἴνῳ φθέγγεσθαι φιλοσο- 613
15 φίαν· καὶ τοὺς Πέρσας ὁρθῶς φασὶ μὴ ταῖς γαμε-
ταῖς ἀλλὰ ταῖς παλλακίσιν συμμεθύσκεσθαι καὶ
συνορχεῖσθαι; ταὐτὸ δὴ καὶ ἡμᾶς ἀξιοῦσι ποιεῖν
εἰς τὰ συμπόσια τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὑποκριτικὴν
ἐπεισάγοντας φιλοσοφίαν δὲ μὴ κινοῦντας, ὥς οὔτε
20 συμπαίξειν ἐκείνην ἐπιτήδειον οὔσαν οὔθ' ἡμᾶς
τηνικαῦτα σπουδαστικῶς ἔχοντας· οὐδὲ γὰρ Ἴσο-
κράτη τὸν σοφιστὴν ὑπομεῖναι δεομένων εἰπεῖν τι

3 ΠΡΟΣΩΠΑ — — ΑΛΛΟΙ] om. mei hic et infra
11 χῶρον mei ib. ἐν οἴνῳ? 12 οἱ] om. mei 15 Πέρσας]
Πάρθους Macrobius 7, 1, 3

παρ' οἶνον ἄλλ' ἢ τοσοῦτον ἐν οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν καιρός· ἐν οἷς δ' ὁ νῦν καιρός, οὐκ ἐγὼ δεινός."

2. Καὶ ὁ Κράτων ἀνακραγὼν ἑὺ γ' εἶπε νῆ
τὸν Διώνυσον ἐξώμνυτο τὸν λόγον, εἰ τοιαύτας 5
B ἔμελλε περαίνειν περιόδους, αἷς ἔμελλε Χαρίτων
ἀνάστατον γενήσεσθαι συμπόσιον. οὐχ ὅμοιον δ'
οἶμαι ῥητορικὸν ἐξαιρεῖν συμποσίῳ λόγον καὶ φιλό-
σοφον· ἄλλ' ἕτερόν ἐστι τὸ φιλοσοφίας, ἣν τέχνην
περὶ βίον οὔσαν οὔτε τινὸς παιδιᾶς οὔτε τινὸς 10
ἡδονῆς διαγωγὴν ἐχούσης ἀποστατεῖν εἰκὸς ἀλλὰ
πᾶσι παραεῖναι τὸ μέτρον καὶ τὸν καιρὸν ἐπιφέρου-
σαν· ἢ μηδὲ σωφροσύνην μηδὲ δικαιοσύνην οἰώμεθα
δεῖν εἰς τοὺς πύτους δέχεσθαι, κατειρυνόμενοι τὸ
σεμνὸν αὐτῶν. εἰ μὲν οὖν, ὥσπερ οἱ τὸν Ὀρέστην 15
ἐστιῶντες, ἐν θεσμοθετείῳ σιωπῇ τρώγειν καὶ πίνειν
ἐμέλλομεν, ἦν τι τοῦτο τῆς ἀμαθίας οὐκ ἀτυχὲς
C παραμύθιον· εἰ δὲ πάντων μὲν ὁ Διώνυσος Λύσιος
ἐστὶ καὶ Ἀναῖος, μάλιστα δὲ τῆς γλώττης ἀφαιρεῖται
τὰ χαλινὰ καὶ πλείστην ἐλευθερίαν τῇ φωνῇ δίδω- 20
σιν, ἀβέλτερον οἶμαι καὶ ἀνόητον ἐν λόγοις πλεο-
νάζοντα καιρὸν ἀποστερεῖν τῶν ἀρίστων λόγων, καὶ
ζητεῖν μὲν ἐν ταῖς διατριβαῖς περὶ συμποτικῶν
καθηκόντων καὶ τίς ἀρετὴ συμπότου καὶ πῶς οἶνον
χρηστέον, ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν συμποσίων ἀναιρεῖν 25

1. 2 ἐν οἷς] οἷς Colbetus 7 τὸ συμπόσιον? 8 ἐξαιρεῖν
Emperius: ἐξαίρειν 9 ἐστὶ τι τὸ τῆς φιλοσοφίας R 12 ἐπι-
φαίνουσαν Doehmerus 16 θεσμοθετείῳ Turnebus: θεσμο-
θετίῳ 17 ἀτυχὲς X: εὐτυχὲς 19 Ἀναῖος R: λυδῖος
21 emendavit S: πλεονάζον τὸ ἀκαιρον

φιλοσοφίαν ὥς ἔργῳ βεβαιοῦν ἂν διδάσκει λόγῳ μὴ δυναμένην.

3. Σοῦ δ' εἰπόντος οὐκ ἄξιον εἶναι Κράτῳ περὶ τούτων ἀντιλέγειν, ὅρον δέ τινα καὶ χαρακτηῖρα
 5 τῶν παρὰ πότον φιλοσοφουμένων ζητεῖν ἐκφεύγοντα τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον οὐκ ἀηδῶς πρὸς τοὺς ἐρί- D
 ζοντας καὶ σοφιστιῶντας
 'νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρχαί, καὶ παρακαλοῦντος ἡμᾶς ἐπὶ τὸν λόγον· ἔφην ἐγὼ
 10 πρῶτον ὅτι μοι δοκεῖ σκεπτέον εἶναι τὸ τῶν παρόντων· ἂν μὲν γὰρ πλείονας ἔχη φιλολόγους τὸ συμ-
 πόσιον, ὥς τὸ Ἀγάθωνος Σωκράτους Φαίδρου Παν-
 σανίας Ἐρυξιμάχους, καὶ τὸ Καλλίου Χαρμίδας Ἀντισθένης
 15 Ἐρμογένης, ἑτέρους τούτοις παραπλη-
 σίους, ἀφήσομεν αὐτοὺς μύθῳ φιλοσοφεῖν, οὐκ ἥττον ταῖς Μούσαις τὸν Διόνυσον ἢ ταῖς Νύμφαις
 κεραννύντας· ἐκεῖναι μὲν γὰρ αὐτὸν τοῖς σώμασιν ἔλεον καὶ
 20 πρᾶον, αὐταὶ δὲ ταῖς ψυχαῖς μελίχιον ὄντως καὶ χαριδῶτην ἐπειςάγουσι. καὶ γὰρ ἂν ὅλι- E
 γοι τινὲς ἰδιῶται παρῶσιν, ὥσπερ ἕφωνα γράμματα
 φωνηέντων ἐν μέσῳ πολλῶν τῶν πεπαιδευμένων
 ἐμπεριλαμβανόμενοι, φθογγῆς τινος οὐ παντελῶς
 ἀνάρθρου καὶ συνέσεως κοινωνήσουσιν. ἂν δὲ πλη-
 25 παντὸς δὲ νεύρου καὶ ξύλου μᾶλλον ἢ φιλοσόφου

5 malim ἐκφεύγοντας 8 Hom. B 381 15 μύθῳ φιλοσοφεῖν] contrarium est ἀπ' εὐθείας φιλοσοφεῖν (p. 614c). W indice μύθῳ incongruum est 17 corr. Turnebus: κεραννύντες 18 ἔλεον*: ἔλεω 19 χαριδῶτην Lobeckius: χαριδότην

φωνήν ὑπομένουσι, τὸ τοῦ Πεισιστράτου χρήσιμον·
 ἐκεῖνος γὰρ ἐν διαφορᾷ τινι πρὸς τοὺς υἱοὺς γενό-
 μενος, ὥς ἦσθετο τοὺς ἐχθροὺς χαίροντας, ἐκκλησίαν
 F συναγαγὼν ἔφη βούλεσθαι μὲν αὐτοὺς πείσαι τοὺς
 παῖδας, ἐπεὶ δὲ δυσκόλως ἔχουσιν, αὐτοὺς ἐκείνοις 5
 πείσεσθαι καὶ ἀκολουθήσειν. οὕτω δὴ καὶ φιλό-
 σοφος ἀνὴρ ἐν συμύταις μὴ δεχομένοις τοὺς λό-
 γους αὐτοῦ μεταθέμενος ἔψεται καὶ ἀγαπήσει τὴν
 ἐκείνων διατριβήν, ἐφ' ὅσον μὴ ἐκβαίνει τὸ εὖσχη-
 μον· εἰδὼς ὅτι ῥητορεύουσι μὲν ἄνθρωποι διὰ λό- 10
 γου, φιλοσοφοῦσι δὲ καὶ σιωπῶντες καὶ παίζοντες
 καὶ νῆ Δία σκωπτύμενοι καὶ σκώπτουντες. 'οὐ γὰρ
 614 μόνον ἀδικίας ἐσχάτης ἐστίν' ὥς φησι Πλάτων 'μὴ
 ὄντα δίκαιον εἶναι δοκεῖν', ἀλλὰ καὶ συνέσεως ἄκρας
 φιλοσοφοῦντα μὴ δοκεῖν φιλοσοφεῖν καὶ παίζοντα 15
 διαπραττέσθαι τὰ τῶν σπουδαζόντων. ὥς γὰρ αἱ
 παρ' Εὐριπίδῃ μαινάδες ἄνοπλοι καὶ ἀσίδηροι τοῖς
 θυρσαρίοις παίουσαι τοὺς ἐπιτιθεμένους τραυματί-
 ζουσιν, οὕτω τῶν ἀληθινῶν φιλοσόφων καὶ τὰ
 σκώμματα καὶ οἱ γέλωτες τοὺς μὴ παντελῶς ἀτρώ- 20
 τους κινουῦσιν ἀμωσγέπως καὶ συνεπιστρέφουσιν.'

4. 'Οἶμαι δὲ διηγήσεων εἶναι τι συμποτικὸν
 γένος, ὃν τὰς μὲν ἱστορίαι δίδωσι, τὰς δ' ἐκ τῶν
 B ἀνὰ χεῖρα πραγμάτων λαβεῖν ἔστι, πολλὰ μὲν εἰς
 φιλοσοφίαν παραδείγματα πολλὰ δ' εἰς εὐσέβειαν 25
 ἐχούσας, ἀνδρικῶν τε προᾶξεων καὶ μεγαλοθύμων
 ἐνίας δὲ χρηστῶν καὶ φιλανθρωπῶν ζῆλον ἐπαγού-

5 αὐτοὺς Cobetus: αὐτὸν 13 Πλάτων] Rep. p. 361 a
 17 Εὐριπίδῃ] Bacch. 736 malim ἄοπλοι 22 δὲ] δὲ καὶ li

σας· αἷς ἦν τις ἀνυπόπτως χρώμενος διαπαιδαγωγῇ
 τοὺς πίνοντας, οὐ τὰ ἐλάχιστα τῶν κακῶν ἀφαιρήσει
 τῆς μέθης. οἱ μὲν οὖν τὰ βούγλωσσα καταμιγνύντες
 εἰς τὸν οἶνον καὶ τοῖς ἀποβρέγμασι τῶν περιστερεώ-
 5 νων καὶ ἀδιάντων τὰ ἐδάφη θάινοντες, ὡς τούτων
 τινὰ τοῖς ἐστιωμένοις εὐθυμίαν καὶ φιλοφροσύνην
 ἐνδιδόντων, ἀπομιμούμενοι τὴν Ὀμηρικὴν Ἑλένην
 ὑποφαρμάττουσαν τὸν ἄκρατον, οὐ συνορῶσιν ὅτι
 κἀκεῖνος ὁ μῦθος ἐκπεριελθὼν ἀπ' Αἰγύπτου μακρὰν C
 10 ὁδὸν εἰς λόγους ἐπικεικῆς καὶ πρέποντας ἐτελεύτησεν·
 ἡ γὰρ Ἑλένη πίνουσιν αὐτοῖς διηγεῖται περὶ τοῦ
 Ὀδυσσέως

‘οἶον τόδ’ ἔρξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
 αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίησι δαμάσας.’

15 τοῦτο γὰρ ἦν ὡς ἔοικε τὸ νηπενθὲς φάρμακον καὶ
 ἀνώδυνον, λόγος ἔχων καιρὸν ἀρμόζοντα τοῖς ὑπο-
 κειμένοις πάθεσι καὶ πράγμασιν. οἱ δὲ χαρίεντες,
 κἂν ἀπ' εὐθείας φιλοσοφῶσι, τηνικαῦτα διὰ τοῦ
 πιθανοῦ μᾶλλον ἢ βιαστικοῦ τῶν ἀποδείξεων ἄγουσι
 20 τὸν λόγον. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ Πλάτων ἐν τῷ Συμ-
 ποσίῳ περὶ τέλους διαλεγόμενος καὶ τοῦ πρώτου
 ἀγαθοῦ καὶ ὅλως θεολογῶν οὐκ ἐντείνει τὴν ἀπό- D
 δειξιν οὐδ' ὑποκονίεται, τὴν λαβὴν ὥσπερ εἰωθεν
 εὔτονον ποιῶν καὶ ἄφυκτον, ἀλλ' ὑγροτέροις λήμ-
 25 μασι καὶ παραδείγμασι καὶ μυθολογίαις προσάγεται
 τοὺς ἄνδρας.’

4 περιστερεώνων Iunius: ἀριστερέων 7 Ὀμηρικὴν] δ 220
 9 κἀκεῖνοις R 13 Hom. δ 271. 273 τόδ' Turnebus

5. Εἶναι δὲ δεῖ καὶ αὐτὰς τὰς ζητήσεις ὑγρο-
 τέρας καὶ γνώριμα τὰ προβλήματα καὶ τὰς πεύσεις
 ἐπιεικεῖς καὶ μὴ γλίσχρας, ἵνα μὴ πνίγωσι τοὺς
 ἀνοητοτέρους μὴδ' ἀποτρέπωσιν. ὥσπερ γὰρ τὰ
 σώματα πινόντων δι' ὀρχήσεως καὶ χορείας νεύ-
 μισται σαλεύειν, ἂν δ' ὀπλομαχεῖν ἀναστάντας ἢ
 δισκεύειν ἀναγκάζωμεν αὐτούς, οὐ μόνον ἀτερπές
 ἀλλὰ καὶ βλαβερὸν ἔσται τὸ συμπόσιον· οὕτω τὰς
 ψυχὰς αἱ μὲν ἐλαφροὶ ζητήσεις ἐμμελῶς καὶ ὠφελί-
 E μως κινοῦσιν, ἐριδαντέων δέ' κατὰ Δημόκριτον 'καὶ 10
 ἱμαντελικτέων' λόγους ἀφετέον, οὐ αὐτοὺς τε κατα-
 τείνουσιν ἐν πράγμασι γλίσχροις καὶ δυσθιθερήτοις
 τοὺς τε παρατυγχάνοντας ἀνιῶσι· δεῖ γὰρ ὥς τὸν
 οἶνον κοινὸν εἶναι καὶ τὸν λόγον, οὗ πάντες με-
 θεξουσιν. οἱ δὲ τοιαῦτα προβλήματα καθιέντες 15
 οὐδὲν ἂν τῆς Αἰσωπείου γεράνου καὶ ἀλώπεκος
 ἐπιεικέστεροι πρὸς κοινωνίαν φανεῖεν· ὧν ἢ μὲν
 F ἔτνος τι λιπαρὸν κατὰ λίθου πλατείας καταχεαμένην
 τὴν γέρανον ἐδέξατο οὐκ εὐωχομένην, ἀλλὰ γελοῖα
 πάσχουσιν· ἐξέφευγε γὰρ ὑγρότητι τὸ ἔτνος τὴν 20
 λεπτότητα τοῦ στόματος αὐτῆς. ἐν μέρει τοίνυν ἢ
 γέρανος αὐτῇ καταγγείλασα δείπνον ἐν λαγυνίδι
 προύθηκε λεπτὸν ἐχούσῃ καὶ μακρὸν τράχηλον, ὥστ'
 αὐτὴ μὲν καθιέναι τὸ στόμα ῥαδίως καὶ ἀπολαύειν,

2 πείσεις Madvigius 5 σώματα M: συμπόσια τῶν
 πινόντων R 7 ἀναγκάζομεν mei 10 ἐριδανταίων —
 ἱμαντελικταίων mei. cf. Symb. meas in Strab. p. 8 Δημό-
 κριτον] Mullach. 1 p. 349 18 Anonymus: καταχεαμένην
 19 τὴν γέρανον ἐδέξατ' οὐκ εὐωχομένην supplevi γελοῖα
 Vulcobius: γέλωτα Malim γέλωτος ἄξια cf. p. 814a 21*: αὐτὴν

τὴν δ' ἀλώπεκα μὴ δυναμένην κομίζεσθαι συμβολὰς
 προεπούσας. οὕτω τοίνυν, ὅταν οἱ φιλόσοφοι παρὰ
 πότον εἰς λεπτὰ καὶ διαλεκτικὰ προβλήματα κατα-
 δύντες ἐνοχλῶσι τοῖς πολλοῖς ἔπεσθαι μὴ δυνα-
 5 μένοις, ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἐπ' ὧδ' αὖς τινὰς καὶ 615
 διηγήματα φλυαρώδη καὶ λόγους βαναύσους καὶ
 ἄγοραίους ἐμβάλλωσιν ἑαυτούς, οἵχεται τῆς συμποτι-
 κῆς κοινωνίας τὸ τέλος καὶ καθύβρισται ὁ Διώνυσος.
 ὥσπερ οὖν, Φρυνίχου καὶ Αἰσχύλου τὴν τραγωδίαν
 10 εἰς μύθους καὶ πάθη προαγόντων, ἐλέχθη τό 'τί
 ταῦτα πρὸς τὸν Διώνυσον;' οὕτως ἔμοιγε πολλάκις
 εἰπεῖν παρέστη πρὸς τοὺς ἔλκοντας εἰς τὰ συμπόσια
 τὸν κυριεύοντα 'ὦ ἄνθρωπε, τί ταῦτα πρὸς τὸν
 Διώνυσον;' ἔδειν μὲν γὰρ ἴσως τὰ καλούμενα σκο-
 15 λιά, κρατῆρος ἐν μέσῳ προκειμένου καὶ στεφάνων
 διανεμομένων, οὓς ὁ θεὸς ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐπιτί-
 θησιν, οὐ καλὸν δ' οὐδὲ συμποτικόν. ἐπεὶ τοι καὶ B
 τὰ σκολιά φασιν οὐ γένος ἁσμάτων εἶναι πεποιημέ-
 νων ἀσαφῶς, ἀλλ' ὅτι πρῶτον μὲν ἦδον ὧδ' ἡν τοῦ
 20 θεοῦ κοινῶς ἅπαντες μιᾷ φωνῇ παιανίζοντες, δεύ-
 τερον δ' ἐφεξῆς ἐκάστῳ μυρσίνης παραδιδομένης,
 ἣν αἰσακὸν οἶμαι διὰ τὸ ἔδειν τὸν δεξάμενον ἐκά-
 λουν· ἐπὶ δὲ τούτῳ λύρας περιφερομένης, ὁ μὲν
 πεπαιδευμένος ἐλάμβανε καὶ ἦδεν ἄρμοζόμενος, τῶν

ὅ ἐπ' ὧδ' αὖς Turnebus: ἐπωδὰς 7*: ἐμβάλλωσιν ib. Tur-
 nebus: ἑαυτοῖς 11 cf. Lentsch. 1 p. 137. 2 p. 218 13 τὸν
 κυριεύοντα X. 14 ἴσως] ἔθος W. Sed cod. Vd (= Vindobo-
 nensis) m. s. in marg. adscripsit ex regione verbi ἐπιτίθησιν
 haec: εὐλογον· λόγοις δὲ γλίσχροις παρὰ πότον κεχεῖσθαι,
 probabiliter 20 Turnebus: δευτέρων

δ' ἀμούσων οὐ προσιεμένων, σκολιὸν ὠνομάσθη τὸ
 μὴ κοινὸν αὐτοῦ μηδὲ ῥάδιον. ἄλλοι δέ φασι τὴν
 C μυρσίνην οὐ καθεξῆς βαδίζειν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον
 ἀπὸ κλίνης ἐπὶ κλίνην διαφέρεισθαι· τὸν γὰρ πρῶ-
 τον ἔσσαντα τῷ πρώτῳ τῆς δευτέρας κλίνης ἀπο- 5
 στέλλειν, ἐκεῖνον δὲ τῷ πρώτῳ τῆς τρίτης, εἴτα τὸν
 δεύτερον ὁμοίως τῷ δευτέρῳ, καὶ τὸ ποικίλον καὶ
 πολυκαμπὲς ὥς ἔοικε τῆς περιούου σκολιὸν ὠνο-
 μάσθη.[?]

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Πότερον αὐτὸν δεῖ κατακλίνειν τοὺς ἐστιωμένους τὸν 10
 ὑποδεχόμενον ἢ ἐπ' αὐτοῖς ἐκείνοις ποιεῖσθαι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΤΙΜΩΝ, ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ,
 ΔΑΜΠΡΙΑΣ, ΑΔΔΟΙ.

1. Τίμων ὁ ἀδελφὸς ἐστιῶν πλείονας ἕκαστον 15
 D ἐκέλευε τῶν εἰσιόντων ὅποι βούλεται παρεμβάλλειν
 καὶ κατακλίνεσθαι, διὰ τὸ καὶ ξένους καὶ πολίτας
 καὶ συνήθεις καὶ οἰκείους καὶ ὅλως παντοδαπούς
 τοὺς κεκλημένους εἶναι. πολλῶν οὖν ἤδη παρόν-
 των, ξένος τις ὥσπερ εὐπάρυφος ἐκ κωμωδίας ἐσθ' ἡτί 20
 τε περιττῇ καὶ ἀκολουθίᾳ παιδῶν ὑποσολοικότερος,
 ἦκεν ἄχρι τῶν θυρῶν τοῦ ἀνδρῶνος, καὶ κύκλω
 ταῖς ὕψεσιν ἐπελθὼν τοὺς κατακειμένους οὐκ ἡδέ-
 λησεν εἰσελθεῖν ἀλλ' ὄχετ' ἀπιών· καὶ πολλῶν

μεταθεόντων, οὐκ ἔφη τὸν ἄξιον ἑαυτοῦ τόπον ὁρᾶν
λειπόμενον. ἐκεῖνον μὲν οὖν πολλῶ γέλωτι E

ἑχάιροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων
ἐκέλευον οἱ κατακείμενοι· καὶ γὰρ ἦσαν πολλοὶ με-
5 τρίως ὑποπεπνωότες.

2. Ἐπεὶ δὲ τὰ περὶ τὸ δεῖπνον τέλος εἶχεν, ὁ
πατήρ ἐμὲ πορρωτέρω κατακείμενον προσειπὼν ἑλ-
μῶν ἔφη ἡγάγῃς σε πεποιήμεθα διαφερόμενοι·
πάλλαι γὰρ ἀκούει κακῶς ὑπ' ἐμοῦ διὰ τὸν ξένον·
10 εἰ γὰρ διετάττετο ἀπ' ἀρχῆς, ὥσπερ ἐκέλευον ἐγώ,
τάς κλίσεις, οὐκ ἂν εὐθύνας ὑπείχομεν ἀταξίας ἀνδρὶ
δεινῷ

ἑκοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
καὶ γὰρ δὴ Παῦλον Αἰμίλιον στρατηγὸν λέγουσιν, F
15 ὅτε Περσέα καταπολεμήσας ἐν Μακεδονίᾳ πότους
συνεκρούει, κόσμῳ τε θαυμαστῷ περὶ πάντα καὶ τῇ
λοιπῇ τάξει χρώμενον, εἰπεῖν ὅτι ταύτοῦ ἀνδρός ἐστι
καὶ φάλαγγα συστῆσαι φοβερωτάτην καὶ συμπύσιον
ἡδιστον· ἀμφοτέρω γὰρ εὐταξίας εἶναι. καὶ τοὺς
20 ἀρίστους καὶ τοὺς βασιλικωτάτους ὁ ποιητὴς εἶωθε
ἑκοσμήτορας λαῶν προσαγορεύειν. καὶ τὸν μέγαν
θεὸν ὑμεῖς πού φατε τὴν ἀκοσμίαν εὐταξίᾳ μετα-
βαλεῖν εἰς κόσμον, οὗτ' ἀφελόντα τῶν ὄντων οὐδὲν 616
οὔτε προσθέντα, τῷ δ' ἕκαστον ἐπὶ τὴν προσήκου-
25 σαν χώραν καταστήσαι τὸ κάλλιστον ἐξ ἀμορφοτά-
του σχῆμα περὶ τὴν φύσιν ἀπεργασάμενον. ἀλλὰ

3 cf. Kock 3 p. 428 5 cf. Plat. Rep. p. 372 d 13 Hom.
B 554 17 ταύτοῦ*: τοῦ αὐτοῦ 21 cf. Hom. A 16 et alibi

ταῦτα μὲν τὰ σεμνότερα καὶ μείζονα παρ' ὧν
 μανθάνομεν· αὐτοὶ δὲ καὶ τὴν περὶ τὰ δειπνα δα-
 πάνην ὀρῶμεν οὐδὲν ἔχουσιν ἐπιτερπές οὐδ' ἑλευ-
 θέριον, εἰ μὴ τάξεως μετὰσχοι. διὸ καὶ γελοῖον ἐστι
 τοῖς μὲν ὀψοποιοῖς καὶ τραπεζοκόμοις σφόδρα μέ- 5
 λειν τί πρῶτον ἢ τί δεύτερον ἢ μέσον ἢ τελευταῖον
 ἐπάξουσιν, καὶ νῆ Δία μύρου τινὰ καὶ στεφάνων καὶ
 ψαλτρίας, ἂν τύχῃ παροῦσα, χώραν καὶ τάξιν εἶναι.
 B τοὺς δ' ἐπὶ ταῦτα καλουμένους εἰκῇ καὶ ὥς ἔτυχε
 κατακλίναντα χορτάξιν, μήθ' ἡλικίᾳ μήτ' ἀρχῇ μήτ' 10
 ἄλλῳ τινὶ τῶν ὁμοίων τὴν ἱερμύττουσαν ἀποδιδόντα
 τάξιν, ἐν ᾗ τιμᾶται μὲν ὁ προύχων ἐθίζεται δ' ὁ
 δευτερεύων, γυμνάζεται δ' ὁ τάττων πρὸς διάνκρι-
 σιν καὶ στοχασμὸν τοῦ πρέποντος. οὐ γὰρ ἔδρα μὲν
 ἔστι καὶ στάσις τοῦ κρείττονος, κατάκλισις δ' οὐκ 15
 ἔστιν· οὐδὲ προπίεται ἑτέρῳ πρὸ ἑτέρου μᾶλλον
 ὁ ἔστιων, περὶ δὲ τὰς κατακλίσεις παρόψεται τὰς
 διαφοράς, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὴν λεγομένην 'μίαν Μύ-
 C κονον' ἀποφήνας τὸ συμπόσιον.' ἡ μὲν οὖν τοῦ
 πατρὸς δικαιολογία τοιαύτη τις ἦν. 20

3. Ὁ δ' ἀδελφὸς εἶπεν ὅτι τοῦ Βίαντος οὐκ
 εἴη σοφώτερος, ὥστ', ἐκείνου δεῖν φίλων ἀπειπα-
 μένου δίαιταν, αὐτὸς ὁμοῦ τοσοῦτων μὲν οἰκείων
 τοσοῦτων δ' ἐταίρων γίνεσθαι κριτής, οὐ περὶ
 χρημάτων ἀλλὰ περὶ πρωτείων ἀποφαινόμενος, ὥσπερ 25
 οὐ φιλοφρονησάσθαι παρακεκληκὼς ἀλλ' ἀνιάσαι

12 προύχων*: προέχων δὲ] δὲ δευτερεύειν Doehne-
 rus 16 ἑτέρῳ] μὲν ἑτέρῳ Benselerus 18 μίαν Μύκονον]
 cf. Kock. 3 p. 503 .

τοὺς ἐπιτηδείους. ἄτοπος μὲν οὖν ἔφη καὶ πα-
 ροιμιώδης Μενέλαος, εἴ γε σύμβουλος ἐγένετο μὴ
 παρακεκλημένος· ἀτοπώτερος δ' ὁ ποιῶν ἑαυτὸν ἀνθ'
 ἐστιάτορος δικαστὴν καὶ κριτὴν τῶν οὐκ ἐπιτρεπόν-
 5 των οὐδὲ κρινομένων, τίς ἐστι βελτίων τίνος ἢ χεί- D
 ρων· οὐ γὰρ εἰς ἀγῶνα καθείκασιν ἀλλ' ἐπὶ δεῖ-
 πνον ἤκουσιν. ἀλλ' οὐδ' εὐχερῆς ἡ διακρισίς ἐστι,
 τῶν μὲν ἡλικία τῶν δὲ δυνάμει τῶν δὲ χρεία τῶν
 δ' οἰκειότητι διαφερόντων· ἀλλὰ δεῖ, καθάπερ ὑπό-
 10 θησιν μελετῶντα συγκριτικὴν, τοὺς Ἀριστοτέλους
 τύπους ἢ τοὺς Θρασυμάχου ὑπερβάλλοντας ἔχειν
 προχείρους οὐδὲν τῶν χρησίμων διαπραττόμενον
 ἀλλὰ τὴν κενὴν δόξαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν θεά-
 15 τρων εἰς τὰ συμπύσια μετὰγοντα, καὶ τὰ μὲν ἄλλα
 πάθη πειρώμενον ἀνιέναι συνουσία, τὸν δὲ τύχη
 ἐπισκευάζοντα, **ον πολὺ μᾶλλον οἶμαι προσ- E
 ἥκει τῆς ψυχῆς ἢ τὸν πηλὸν ἀπονιψαμένους τῶν
 ποδῶν ἐλαφρῶς καὶ ἀφελῶς παρὰ πότον ἀλλήλοις
 συμφέρεσθαι. νῦν δὲ τὴν μὲν ἐξ ὀργῆς τινος ἢ
 20 πραγμάτων ἔχθραν πειρώμεθα τῶν κεκλημένων
 ἀφαιρεῖν, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ πάλιν ὑπεκκῶμεν καὶ
 ἀναξωπυροῦμεν, τοὺς μὲν ταπεινοῦντες τοὺς δ'
 ὀγκοῦντες. καίτοι γ', εἰ μὲν ἀκολουθήσουσι τῇ
 κατακλίσει προπόσεις τε συνεχέστεραι καὶ παρα-

2 Μενέλαος] cf. Hom. B 404 sqq. 15 ἀνιέναι Schottus:
 ἄμα μὲν τύχη] fort. τῷφον οἶον τύχοις (vel τύκοις), nam
 τύχοι sunt σφῆνες teste Hesychio, τύκος autem appellatur
 οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον 16 lac. 6 litt. Vd E. Fort. sup-
 plendum ὀγκοῦν vel ὀρθοῦν ὅν sed verbum definiri non
 potest ib. προσήκειν R

θέσεις ἔτι δ' ὁμιλίας καὶ προσαγορεύσεις, παντά-
 πασι γενήσεται σατραπικὸν ἡμῖν ἀντὶ φιλικοῦ τὸ
 F συμπύσιον· εἰ δὲ περὶ τᾶλλα τὴν ἰσότητα τοῖς ἀν-
 δράσι φυλάξομεν, τί οὐκ ἐντεῦθεν ἀρξάμενοι πρῶ-
 τον ἐθίζομεν ἀτύφως καὶ ἀφελῶς κατακλίνεσθαι 5
 μετ' ἀλλήλων, εὐθυς ἀπὸ τῶν θυρῶν ὀρῶντας, ὅτι
 δημοκρατικῶς ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ οὐκ * * ἐξαίρε-
 τον ὡς * * πόλιν, ἐφ' οὗ κατακλιθεῖς ὁ πλούσιος
 ἐν τῇ κατακλίσει τοῖς εὐτελεστάτοις;

4. Ἐπεὶ δὲ καὶ ταῦτ' ἐρρήθη καὶ τὴν κρίσιν 10
 ἀπῆτουν οἱ παρόντες, ἔφην ἐγώ, δίκαιη τις ἡρήμενος
 οὐ κριτής, βαδιεῖσθαι διὰ μέσου. 'νέους μὲν γάρ'
 617 εἶπον 'ἐστιῶντας καὶ πολίτας καὶ συνήθεις ἐθιστέον,
 ὥς φησι Τίμων, ἀφελῶς καὶ ἀτύφως κατανέμειν
 αὐτοὺς εἰς ἣν ἂν τύχῃσι χώραν, καλὸν εἰς φιλίαν 15
 ἐφόδιον τὴν εὐκολίαν λαμβάνοντας· ἐν δὲ ξένοις
 ἢ ἄρχουσιν ἢ πρεσβυτέροις φιλοσοφοῦντες δέδια μὴ
 δοκῶμεν τῇ αὐλείῳ τὸν τυφὸν ἀποκλείοντες εἰσάγειν
 τῇ παραθύρῳ μετὰ πολλῆς ἀδιαφορίας· ἐν ᾧ καὶ
 συνηθείᾳ τι καὶ νόμῳ δοτέον. ἢ καὶ προπόσεις καὶ 20
 προσαγορεύσεις ἀνέλωμεν, αἷς πρὸς τοὺς ἐπιτυχ-
 χάνοντας οὐδ' ἀκρίτως ἀλλ' ὡς ἐνδέχεται μάλιστα
 χρῶμενοι τιμῶμεν

7 ὁμογενεῖς καὶ Turnebus: δημόκριτος καὶ] καλοῦνται
 καὶ? nulli ex E. ἀριστοκρατικῶς supplet
 Turnebus; malim ἐπὶ τὸν ἐξ αἵρετῶν Turnebus 8 ὡς
 lac. 5—6 Vd 4—5 E. ὅσπερ ἀκρόπολιν supplet m. s. Vd
 9 τῇ] τῇ αὐτῇ? εὐτελεστάτοις ἀνέξεται? 15 αὐτοὺς
 mei 17 Basileensis: φιλοσοφοῦντας 20 τι] τινι mei
 22 οὐκ εἰκὴ οὐδ' ἀκρίτως supplet R μάλιστα] add. ἐμ-
 μελέστατα W

ἔδρη τε κρέασίν τ' ἡδὲ πλείοις δεπάεσσιν·

ὥς φησιν ὁ τῶν Ἑλλήνων βασιλεύς, τὴν τάξιν ἐν
πρώτῃ τιμῇ τιθέμενος. ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὸν Ἀλκί- B
νουν, ὅτι τὸν ξένον ἰδρύει παρ' αὐτόν

5 ἕλκον ἀναστήσας, ἀγαπήνορα λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἔξε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·

τὸ γὰρ εἰς τὴν τοῦ φιλουμένου χώραν καθίσει
τὸν ἱκέτην ἐπιδέξιον ἐμμελῶς καὶ φιλόανθρωπον.
ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς διάκρισις τῶν τοιού-
10 των· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν, καίπερ ὕστατος εἰς τὴν
ἐκκλησίαν παραγενόμενος

ἔξεν ἄρ' ἐν μέσσοισιν·

ὥς ταύτης αὐτῷ τῆς χώρας προσηκούσης. ἡ δ'
Ἀθηνᾶ φαίνεται τὸν πλησίον ἀεὶ τοῦ Διὸς τόπον
15 ἐξαίρετον ἔχουσα· καὶ τοῦτο παρεμφαίνει μὲν ὁ C
ποιητῆς δι' ὧν ἐπὶ τῆς Θέτιδός φησιν

ἡ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἴξε δ' Ἀθήνη,
διαρρήδην δ' ὁ Πίνδαρος λέγει

ἑπὺρ πνέοντος ἄτε κεραυνοῦ

20 ἄγχιστα ἡμένη·

καίτοι φήσει Τίμων οὐ δεῖν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἄλλων
ἐνὶ προσνέμοντα τὴν τιμὴν. ὅπερ αὐτὸς ἔοικε ποιεῖν
μᾶλλον· ἀφαιρεῖται γὰρ ὁ κοινὸν ποιῶν τὸ ἴδιον
(ἴδιον δὲ τὸ κατ' ἀξίαν ἐκάστου), καὶ ποιεῖ δρόμον

1 Hom. M 311 4 αὐτόν* αὐτόν 5 Hom. η 169
Λαοδάμαντα idem: λαομέδοντα 6 idem: φιλέεσκεν
12 id. T 15 ἔξε δ' ἄρ' idem 17 id. Ω 100 18 Πίνδαρος]
Bergk. 1 p. 432 21 φήσει Duebnerus: φησι

- καὶ σπουδῆς τὸ πρωτεῖον, ἀρετῇ καὶ συγγενείᾳ καὶ ἀρχῇ καὶ τοῖς τοιούτοις ὀφειλόμενον. καὶ τὸ λυπηρὸς εἶναι τοῖς κεκλημένοις φεύγειν δοκῶν μᾶλλον ἐφέλκεται καθ' αὐτοῦ· λυπεῖ γὰρ ἀποστερῶν τῆς
- D συνήθους τιμῆς ἑκάστου. ἐμοὶ δ' οὐ λίαν χαλεπὸν 5 εἶναι δοκεῖ τὸ περὶ τὴν διάκρισιν· πρῶτον μὲν γὰρ ἐφάμιλλοι τοῖς ἀξιώμασι πολλοὶ πρὸς μίαν κλῆσιν οὐ ῥαδίως ἀπαντῶσιν· ἔπειτα πλειόνων τόπων ἐν δόξῃ γερονότων, ἀφθονία τῆς διανομῆς ἔστιν, ἔν τις εὐστοχεῖν δύνηται, τὸν μὲν ὅτι πρῶτος, τὸν δ' 10 ὅτι μέσος, τὸν δ' ὅτι παρ' αὐτὸν ἢ μετὰ φίλου τινὸς ἢ συνήθους ἢ καθηγητοῦ, διδοὺς ἐκάστῳ τῶν ἀξιοματικῶν λεγομένων· τοῖς δ' ἄλλοις δωρεὰς καὶ φιλοφροσύνην ἔλιπον ἂν ἀνάπαυλάν μᾶλλον τῆς τιμῆς. ἂν δὲ δυσδιάκριτοι μὲν αἱ ἀξίαι δύσκολοι δ' οἱ 15 ἄνδρες ᾧσιν, ὅρα τίνα μηχανὴν ἐπάγω· κατακλίνω
- E γὰρ εἰς τὸν ἔνδοξον μάλιστα τόπον, ἂν μὲν ἢ πατήρ, τοῦτον ἀράμενος· εἰ δὲ μή, πάππον ἢ πενθερὸν ἢ πατρὸς ἀδελφόν, ἢ τινα τῶν ὁμολογουμένην καὶ ἰδίαν ἐχόντων παρὰ τῷ δεχομένῳ τιμῆς ὑπεροχὴν· 20 ἐκ τῶν Ὀμήρου τὸ θεώρημα τοῦτο λαμβάνων καθηκόντων. καὶ γὰρ ἐκεῖ δῆπουθεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Μενέλεον καὶ τὸν Ἀντίλοχον περὶ τῶν δευτερείων τῆς ἵπποδρομίας ὄρῳ διαφερομένους καὶ δεδοικῶς μὴ πορρωτέρω προέλθωσιν ὀργῆς καὶ φιλονεικίας 25 ἐτέρῳ βούλεται τὸ ἐπαθλον ἀποδιδόναι, λόγῳ μὲν

2 λυπηρὸς R: λυπηρὸν 13 δωρεὰς καὶ φιλοφροσύνης
Turnebus ib. ἂν* 15 δυσδιάκριτοι] lac. 7 Vd E τοι
17 ἔνδοξον mei 19 em. W: ὁμολογουμένων 20 παρὰ-
δεχομένῳ mei 22 ἐκεῖ] cf. Hom. Ψ 534 seq.

Εὐμηλον οἰκτίρων καὶ τιμῶν, ἔργῳ δὲ τῆς ἐκείνων διαφορᾶς τὴν αἰτίαν ἀφαιρῶν·

5 Ἐμοῦ δὲ τοιαῦτα λέγοντος, ὁ Λαμπρίας ἐκ F παραβύστου καθήμενος καθάπερ εἰώθει μέγα φθεγ-
 5 ξάμενος ἠρώτα τοὺς παρόντας, εἰ διδόασιν αὐτῷ νουθετῆσαι ληροῦντα δικαστήν· κελευόντων δὲ πάντων χοῆσθαι παρησίᾳ καὶ μὴ φείδεσθαι, 'τίς δ' ἔν' ἔφη 'φείσαιο φιλοσόφου γένεσι καὶ πλούτοις 618 καὶ ἀρχαῖς ὥσπερ θέαν ἐν συμποσίῳ κατανέμοντος
 10 ἢ προεδρίας ψηφισμάτων ἀμφικτυονικῶν διδόντος, ὕπως μὴδ' ἐν οἴῳ τὸν τυφον ἀποφύγωμεν; οὔτε γὰρ πρὸς τὸ ἐνδοξον ἀλλὰ πρὸς τὸ ἡδὺ δεῖ ποιέσθαι τὰς κατακλίσεις, οὔτε τὴν ἐνὸς ἐκάστου σκοπεῖν ἀξίαν, ἀλλὰ τὴν ἑτέρου πρὸς ἕτερον σχέσιν καὶ
 15 ἁρμονίαν, ὥσπερ ἄλλων τινῶν εἰς μίαν κοινωνίαν παραλαμβανομένων. οὐδὲ γὰρ ὁ οἰκοδόμος τὸν Ἀττικὸν λίθον ἢ τὸν Λακωνικὸν πρὸ τοῦ βαρβαρικοῦ διὰ τὴν εὐγένειαν τίθησιν, οὐδ' ὁ ζωγράφος τῷ πολυτελεστάτῳ χρώματι τὴν ἡγουμένην ἀποδίδωσι
 20 χώραν, οὐδ' ὁ ναυπηγὸς προτάττει τὴν Ἰσθμικὴν B πύλιν ἢ τὴν Κρητικὴν κυπάριστον, ἀλλ' ὥς ἂν ἀλλήλοις ἕκαστα συντεθέντα καὶ συναρμοσθέντα μέλλῃ τὸ κοινὸν ἔργον ἰσχυρὸν καὶ καλὸν καὶ χρήσιμον παρέχειν, οὕτω κατανέμουσι. καὶ τὸν θεὸν δρᾶς,
 25 ὃν 'ἀριστοτέχναν' ἡμῶν ὁ Πίνδαρος προσεῖπεν, οὐ

10 ἀπὸ ψηφισμάτων R 11 malim ἀποφεύγωμεν 15 ἄλλων] πολλῶν Doehnerus. Fort. ἀύλων 18 διὰ Vulcobius 25 ὁμνῶν R Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 388

πανταχοῦ τὸ πῦρ ἔνω τάττοντα καὶ κάτω τὴν γῆν,
ἀλλ' ὥς ἐν αἱ χρεῖαι τῶν σωμάτων ἀπαιτῶσι.

‘τοῦτο μὲν ἐν κόγχαισι θαλασσονόμοις βαρυνώτοις,
ναὶ μὴν κηρύκων τε λιθορρίνων χελύων τε’

φησὶν Ἑμπεδοκλῆς,

‘ἐνθ’ ὅφει χθόνα χρωτὸς ὑπέρτατα νυιετάουσιν’

Ο οὐχ ἦν ἡ φύσις δίδωσι χώραν, ἀλλ’ ἦν ἡ πρὸς τὸ
κοινὸν ἔργον ποθεῖ σύνταξις, ταύτην ἔχουσιν. παν-
ταχοῦ μὲν οὖν ἀταξία πονηρόν, ἐν δ’ ἀνθρώποις,
καὶ ταῦτα πίνουσιν, ἐργενομένη μέλιστα τὴν αὐτῆς
ἀναδείκνυσι μοχθηρίαν ὕβρει καὶ κακοῖς ἄλλοις
ἀμυθήτοις, ἃ προῖδέσθαι καὶ φυλάττεσθαι τακτικὸν
καὶ ἁρμονικοῦ ἀνδρός ἐστίν.’

Β. Ὅρθως οὖν ἔφαμεν λέγειν αὐτὸν ἡμεῖς, καὶ
‘τί δὴ φθονεῖς τῶν τακτικῶν ἡμῶν καὶ ἁρμονι-
κῶν;’ ἐλέγομεν. ‘οὐδεὶς’ ἔφη ‘φθύνος, ἐν μέλλητε
D πείθεσθαι μετακινουῦντί μοι καὶ μετακοσμοῦντι τὸ
συνπόσιον, ὥσπερ τῷ Ἐπαμεινώνδῃ τὴν φάλαγγα.’
συνεχωροῦμεν οὖν οὕτω ποιεῖν ἅπαντες. ὁ δὲ τοῦς
παῖδας ἐκ μέσου κελεύσας γενέσθαι, καταβλέψας
ἐκαστον ‘ἀκούσατ’ ἔειπεν ‘ὥς μέλλω συντάττειν ὑμᾶς
ἀλλήλοις· βούλομαι γὰρ προειπεῖν. δοκεῖ γάρ μοι
καὶ τὸν Ὀμηρον οὐκ ἀδίκως ὁ Θηβαῖος αἰτιάσασθαι
Παμμένους ὡς τῶν ἐρωτικῶν ἄπειρον, ὅτι φῦλι
φύλοις συνέταξε καὶ πατρίας πατρίαις συνέμιξε, δέον

3 Mullach. 1 p. 8 vs. 301 4 ναί] καὶ X χελύων τε] τε
χελωνῶν Karstenus 8 καινὸν mei 16 ἐλέγομεν*: ὦν
ἐλέγομεν 22 em. Amyotus: προσειπεῖν 23 Ὀμηρον] (f.
B 363 25 φρατρίας φρατρίαις?

ἐραστὴν μετ' ἐρωμένου παρεμβάλλειν ἔν' ἣ σύμπνους
 ἢ φάλαγξ δι' ὕλης ἔμψυχον ἔχουσα δεσμόν. τοιοῦτο E
 καὶ γὰρ βούλομαι ποιῆσαι τὸ συμπόσιον ἡμῶν, οὐ
 πλουσίῳ πλούσιον οὐδὲ νέῳ νέον οὐδ' ἄρχοντι συγ-
 5 κατακλίνων ἄρχοντα καὶ φίλῳ φίλον· ἀκίνητος γὰρ
 αὕτη καὶ ἀργὴ πρὸς εὐνοίας ἐπίδοσιν καὶ γένεσιν
 ἢ τάξις· ἀλλὰ τῷ δεομένῳ τὸ οἰκεῖον προσαρμόττων
 κελεύω φιλολόγῳ μὲν ὑποκατακλίνεσθαι φιλομαθῇ,
 δυσκόλῳ δὲ πρᾶον ἀδολέσχῳ δὲ πρεσβύτῃ φιλήκοον
 10 νεανίσκον, τῷ δ' ἀλαξόνι τὸν εἴρωνα τῷ δ' ὀργίλῳ
 τὸν σιωπηλόν· εἰν δέ που κατίδω πλούσιον μεγαλό-
 δωρον, ἄξιω πρὸς αὐτὸν ἐκ γωνίας τινὸς ἀναστήσας
 πένητα χρηστόν, ἔν' ὥσπερ ἐκ πλήρους κύλικος εἰς
 κενὴν ἀπορροή τις γένηται. σοφιστὴν δὲ κωλύω F
 15 συγκατακλίνεσθαι σοφιστῇ καὶ ποιητὴν ποιητῇ·

ἔτιωχὸς γὰρ πτωχῷ φθονέει καὶ αἰοιδὸς αἰοιδῷ·
 καίπερ Σωσικλῆς οὗτος καὶ Μόδεστος ἐνταῦθα συνερεί-
 δοντες ἔπος παρὰ * * ζωπυρίων φλόγα μὲν ἀλλὰ
 κινδυνεύουσι τὰ κάλλιστα. δίστημι δὲ καὶ στραγγα-
 20 λιῶντας καὶ φιλολοιδόρους καὶ ὀξυθύμους * * τινὰ
 παρεντιθεῖς μέσον, ὥσπερ μάλαγμα τῆς ἀντιτυπίας.
 ἀλειπτικοὺς δὲ καὶ κυνηγετικοὺς καὶ γεωργικοὺς 619
 συνάγω. τῶν γὰρ ὁμοιοτήτων ἢ μὲν μάχιμος ὥσπερ
 ἀλεκτρούνων, ἢ δ' ἐπιεικὴς ὥσπερ ἢ τῶν κολοιῶν.

2 τοιοῦτο R: τοῦτο 16 Hes. OD 26 φθονέει] om.
 mei 17 καίπερ] ὥσπερ? 18 lac. 7 Vd E. Fort. sup-
 plendum: ἔπος παρ' (αὐτ πρὸς) ἔπος ἀναζωπυρεῖν φλόγα
 μεγάλην κινδυνεύουσι τὰ κάλλιστα cf. Aristoph. Nub. 1375.
 Eust. ad Il. p. 53, 41 20 lac. 4 Vd E. Fort. supplendum
 πρᾶον 23 συνάγω] συναγαγὼν mei ex συνάγω τῶν ut vid.

συνάγω δὲ καὶ ποτικούς εἰς ταὐτὸ καὶ ἔρωτικούς,
οὐ μόνον ὅσοις ἔρωτος δῆγμα παιδικῶν πρόσεστιν²
ὥς φησι Σοφοκλῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ γυναιξὶ καὶ
τοὺς ἐπὶ παρθένοις δακνομένους· τῷ γὰρ αὐτῷ
θαλπόμενοι πυρὶ μάλλον ἀλλήλων ἀντιλήφονται, 5
καθάπερ ὁ κολλώμενος σίδηρος, ἂν μὴ νῇ Δία ταὐ-
τοῦ τύχωσιν ἢ τῆς αὐτῆς ἐρῶντες.³

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

Διὰ τί τῶν τόπων ὁ καλούμενος ὑπατικός ἔσχε τιμὴν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

10

ΤΑ ΑΥΤΑ.

1. Ἐκ τούτου περὶ τῶν τόπων ἐνέπεσε ζήτησις.
ἄλλοι γὰρ ἄλλοις ἐντιμοί, Πέρσαις μὲν ὁ μεσαίτατος
B ἐφ' οὗ κατακλίνεται βασιλεύς, Ἑλλήσι δ' ὁ πρῶ- 15
τος, Ῥωμαίοις δ' ὁ τῆς μέσης κλίνης τελευταῖος
ὃν ὑπατικὸν προσαγορεύουσι· τῶν δὲ περὶ τὸν Πόν-
τον Ἑλλήνων ἐνίοις, ὥσπερ Ἡρακλεώταις, ἔμπαλιν
ὁ τῆς μέσης πρῶτος. ἀλλὰ περὶ τοῦ γ' ὑπατικοῦ
C λεγομένου μάλιστα διηποροῦμεν. οὗτος γὰρ ἐπρώ- 20
τενε τῇ τιμῇ καθ' ἡμέας καὶ τὴν αἰτίαν οὗθ' ὥς ὁ
πρῶτος οὗθ' ὥς ὁ μέσος εἶχε νενομισμένην ἔτι· καὶ

2 δεῖγμα mei παιδικῶν inserui ex p. 77 c. cf. Nauck.
p. 309 6 ταὐτοῦ*: τοῦ αὐτοῦ 13 ἐκ R 14 ἄλλαι mei
18 ἐνίοις Basileensis: ἐν οἷς

τῶν συμβεβηκότων. αὐτῷ τὰ μὲν οὐκ ἦν ἴδια τούτου
 μόνου, τὰ δ' οὐδεμιᾶς ἄξια σπουδῆς ἐφαίνετο. πλὴν
 τρία γε τῶν λεχθέντων ἐκίνει, πρῶτον μὲν ὅτι
 τοὺς βασιλεῖς καταλύσαντες οἱ ὑπατοὶ καὶ πρὸς τὸ
 5 δημοτικώτερον ἔπαντα μετακοσμήσαντες ἐκ τῆς μέσης
 καὶ βασιλικῆς χώρας ὑπῆγον αὐτοὺς κάτω συγ-
 χωροῦντες, ὡς μηδὲ τοῦτο τῆς ἀρχῆς αὐτῶν καὶ
 ἐξουσίας ἐπαχθὲς εἴη τοῖς συνοῦσι· δεύτερον δ'
 ὅτι, τῶν θυεῖν κλινῶν ἀποδοδομένων τοῖς παρακε-
 10 κλημένοις, ἡ τρίτη καὶ ταύτης ὁ πρῶτος τόπος μά-
 λιστα τοῦ ἐστιῶντος ἐστίν· ἐνταῦθα γὰρ ὥσπερ
 ἡνίοχος ἢ κυβερνήτης ἐπὶ δεξιὰ πρὸς τὴν ἐπίβλεψιν
 ἐξικνεῖται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τοῦ φιλοφρονεῖσθαι D
 καὶ διαλέγεσθαι τοῖς παροῦσιν οὐκ ἀπῆρτηται τῶν
 15 συνέγγιστα τόπων· ὁ μὲν γὰρ ὑπ' αὐτὸν ἢ γυναι-
 κὸς ἢ παίδων ἐστίν, ὁ δ' ὑπὲρ αὐτὸν εἰκότως τῷ
 μάλιστα τιμωμένῳ τῶν κεκλημένων ἀπεδόθη, ἵν'
 ἐγγυὲς ἢ τοῦ ἐστιῶντος.· τρίτον δ' ἔχειν ἴδιον οὗτος
 ὁ τόπος ἐδόκει τὸ πρὸς τὴν προᾶξιν εὐφυνέ· οὐ γάρ
 20 ἐστίν ὁ τῶν Ῥωμαίων ὑπατος οἶος Ἀρχίας ὁ Θη-
 βαίων πολέμαρχος, ὥστε, γραμμάτων ἢ λόγων αὐτῷ
 μεταξὺ διεπνοῦντι φροντίδος ἀξίων προσπεσόντων,
 ἐπιφθεγξάμενος 'εἰς ἔω τὰ σπουδαῖα' τὴν μὲν ἐπι-
 στολὴν παρῶσαι λαβεῖν δὲ τὴν θηρίκλειον· ἀλλὰ E
 25 μάλ' ἐμμεμαῶς καὶ περιεσκεμμένος ἐν τοῖς τοιού-
 τοις καιροῖς. οὐ γὰρ μόνον ὥδῃνα τίκτει νῦξ κυ-

12 ἐπιδέξια R: ἐπὶ δεξιὰ καὶ ἐπ' ἀριστερὰ Emperius
 14 τῶν δὲ συνέγγιστα τόπων ὁ μὲν ὑπ' αὐτὸν cett. Vul-
 cobius 26 νῦξ κυβερνήτη X: κυβ lac. 8 Vd 6 E

βερνήτῃ σοφῷ· κατὰ τὸν Αἰσχύλον, ἀλλὰ καὶ πύτου
 πᾶσα καὶ ἀνέσεως ἡδονὴ στρατηγῷ καὶ ἄρχοντι
 φροντίδος ἄξιόν ἐστιν· ἵνα τοίνυν ἀκοῦσαί θ' ἃ
 δεῖ καὶ προστάξαι καὶ ὑπογράψαι δύνηται, τοῦτον
 ἐξαίρετον ἔχει τὸν τόπον· ἐν ᾧ τῆς δευτέρας κλίνης 5
 F τῇ τρίτῃ συναπτούσης, ἡ γωνία διάλειμμα ποιοῦσα
 τῇ καμπῇ δίδωσι καὶ γραμματεῖ καὶ ὑπηρέτῃ καὶ
 φύλακι σώματος καὶ ἀγγέλῳ τῶν ἀπὸ στρατοπέδου
 προσελθεῖν, διαλεχθῆναι, πυνθέσθαι, μήτε τινὸς
 ἐνοχλοῦντος αὐτῷ μήτε τινὸς ἐνοχλουμένου τῶν 10
 συμποτῶν, ἀλλὰ καὶ χεῖρα καὶ φωνὴν ὑπερδέξιν
 ἔχοντι καὶ ἀκώλυτον.

620

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

Ποῖόν τινα δεῖ τὸν συμποσίαρχον εἶναι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

15

ΚΡΑΤΩΝ, ΘΕΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Κράτων ὁ γαμβρὸς ἡμῶν καὶ Θεών ὁ ἐταῖρος
 ἐν τινι πύτῳ παροινίας ἀρχὴν λαβούσης εἶτα παυ-
 σαμένης, λόγον ἐποιήσαντο περὶ τῆς συμποσιαρχίας,
 οἰόμενοι με δεῖν στεφανηφοροῦντα μὴ περιδεῖν * * 20

1 τὸν Αἰσχύλον· Cobetus: τὸ lac. 8 Vd 18 E. cf. Aesch.
 Suppl. 770 2 ἀνέσεως ἡδονὴ στρατηγῷ S 'ex vetero co-
 dice': ἀνε lac. 9 Vd 12 E γῶ (γῶι Vd) 3 τοίνυν*: lac. 5
 Vd 9 E 6 τρίτῃ M: πρώτῃ 20 lac. 6 dant Vd P (= Pala-
 tinus) Fort. suppl. παλαιὸν

ἔθος ἐκλειφθὲν παντάπασιν, ἀλλ' ἀνακαλεῖν καὶ
καταστῆσαι πάλιν τῆς ἀρχῆς τὴν νευομισμένην ἐπι-
στασίαν περὶ τὰ συμπόσια καὶ διακόσμησιν. ἐδόκει B
δὲ ταῦτα καὶ τοῖς ἄλλοις, ὥστε θόρυβον ἐκ πάντων
καὶ παράκλησιν γενέσθαι. 'ἐπεὶ τοίνυν' ἔφην ἐγώ
'δοκεῖ ταῦτα πᾶσιν, ἑμαυτὸν αἰροῦμαι συμποσίαρχον
ὑμῶν καὶ κελεύω τοὺς μὲν ἄλλους, ὡς βούλονται,
πίνειν ἐν τῷ παρόντι, Κράτωνα δὲ καὶ Θέωνα,
τοὺς εἰσηγητὰς καὶ νομοθέτας τοῦ δόγματος, ἐν
10 τινι τύπῳ βραχέως διελεθεῖν, ὁποῖον ὄντα δεῖ τὸν
συμποσίαρχον αἰρεῖσθαι, καὶ τί ποιούμενος τέλος ὁ
αἰρεθεὶς ἄρξει, καὶ πῶς χρήσεται τοῖς κατὰ συμ-
πόσιον· διελέσθαι δὲ τὸν λόγον αὐτοῖς ἐπιτρέπω.'

2. Μικρὰ μὲν οὖν ἠγκίσσαντο παραιτούμενοι·
15 κελευόντων δὲ πάντων πείθεσθαι τῷ ἄρχοντι καὶ C
ποιεῖν τὸ προσταττόμενον, ἔφη πρότερος ὁ Κράτων,
ὅτι δεῖ τὸν μὲν φυλάκων ἄρχοντα φυλακικώτατον,
ὥς φησιν ὁ Πλάτων, εἶναι· τὸν δὲ συμποτῶν συμ-
ποτικώτατον. 'ἔστι δὲ τοιοῦτος, ἂν μήτε τῷ μεθύειν
20 εὐάλωτος ᾗ μήτε πρὸς τὸ πίνειν ἀπρόθυμος· ἀλλ'
ὥς ὁ Κῦρος ἔλεγε πρὸς Λακεδαιμονίους γράφων,
ὅτι τὰ τ' ἄλλα τοῦ ἀδελφοῦ βασιλικώτερος εἴη καὶ
φέρου καλῶς πολὺν ἄκρατον. ὃ τε γὰρ παροινῶν
ὑβριστῆς καὶ ἀσχήμεν, ὃ τ' αὖ παντάπασιν νήφων
25 ἀηδὴς καὶ παιδαγωγεῖν μᾶλλον ἢ συμποσιαρχεῖν

12 χρήσεται M: χρῆσθαι 13 αὐτοῖς] ἐ lac 4 Vd
αὐτοῖς ἐπιτρέπω M: ἐπιτρέπων 18 Πλάτων] Rep.
p. 412 c 21 Κῦρος] cf. Vit. Artax. c. 6 22 βασιλικώ-
τατος mei

ἐπιτήδειος. ὁ μὲν οὖν Περικλῆς, ὁσάκις ἡρημένος
στρατηγὸς ἀναλαμβάνει τὴν χλαμύδα, πρῶτος εἰώθει
D διαλέγεσθαι πρὸς αὐτὸν ὥσπερ ὑπομιμνήσκων ὄρα,
Περικλείης· ἐλευθέρων ἄρχεις, Ἑλλήνων ἄρχεις, Ἀθη-
ναίων ἄρχεις. ὁ δὲ συμποσίαρχος ἡμῶν ἐκεῖνα λε- 5
γέτω πρὸς αὐτόν· φίλων ἄρχεις, ἵνα μήτ' ἀσχημονεῖν
ἐπιτρέπη μήτε τὰς ἡδονὰς ἀφαιρῇ. δεῖ δὲ καὶ σπου-
δῆς τὸν ἄρχοντα πινόντων οἰκεῖον εἶναι καὶ παιδιᾶς
μὴ ἀλλότριον, ἀλλ' εὖ πως συγκεκραμένον πρὸς
ἀμφοτέρω, σμικρῷ δὲ μᾶλλον, ὥσπερ οἶνον ἀστεῖον, 10
ἀπονέοντα τῇ φύσει πρὸς τὸ αὐστηρόν· ὁ γὰρ
οἶνος ἄξει τὸ ἥθος εἰς τὸ μέτριον μαλακώτερον
ποιῶν καὶ ἀνυγραίνων. ὥσπερ γὰρ ὁ Ξενοφῶν
ἔλεγε τοῦ Κλεάρχου τὸ σκυθρωπὸν καὶ ἄγροικον
E ἄλλως ἐν ταῖς μάχαις ἡδὺ καὶ φαιδρὸν ἐπιφαίνε- 15
σθαι διὰ τὸ θαρραλέον· οὕτως ὁ μὴ φύσει πικρὸς
ἀλλὰ σεμνὸς καὶ αὐστηρὸς, ἐν τῷ πίνειν ἀνιέμενος
ἡδίων γίνεται καὶ προσφιλέστερος. ἔτι τοίνυν
αὐτῷ δεῖ προσεῖναι τὸ μάλιστα μὲν ἐκάστου τῶν
συμποτῶν ἐμπείρως ἔχειν, τίνα λαμβάνει μεταβολὴν 20
ἐν οἴνῳ καὶ πρὸς τί πάθος ἀκροσφαλῆς ἐστὶ καὶ
F πῶς φέρει τὸν ἄκρατον. οὐ γὰρ οἶνου μὲν ἐστὶ
πρὸς ὕδωρ ἑτέρου ἑτέρα μῖξις, ἣν οἱ βασιλικοὶ
γιννώσκοντες οἰνοχόοι νῦν μὲν πλέον νῦν δ' ἔλατ-
τον ὑποχέουσιν· ἀνθρώπου δὲ πρὸς οἶνον οὐκ ἔστ' 25
ἰδίᾳ κρᾶσις ἣν τῷ συμποσιάρχῳ γινώσκειν προσ-

3 αὐτόν Turnebus: αὐτόν 10 R: σμικρῶς 13 Ξενο-
φῶν] Exped. 2, 6, 11 23 ἑτέρου Vulcobius: ἕτερον Malim
ἑτέρου μῖξις ἑτέρα 25 ἔστ' ἰδίᾳ κρᾶσις*: ἐστὶ διάκρᾶσις

ἡκει καὶ γιννώσκοντι φυλάττειν, ἵν' ὥσπερ ἁρμονι-
 κὸς τὸν μὲν ἐπιτείνων τῇ πόσει τὸν δ' ἀνιεῖς καὶ
 ὑποφειδόμενος, εἰς ὁμαλότητα καὶ συμφωνίαν ἐκ
 διαφορᾶς καταστήσῃ τὰς φύσεις· ὅπως μὴ κοτύλῃ
 5 μηδὲ κνᾶθοις τὸ ἶσον, ἀλλὰ καιροῦ τινι μέτρῳ καὶ
 σώματος δυνάμει τὸ οἰκεῖον ἐκάστῳ καὶ πρόσφορον 621
 ἀπονέμῃται. εἰ δὲ τοῦτο δύσκολον, ἐκεῖνά γε πάν-
 τως ἐξειδέναι τῷ συμποσιάρχῳ προσήκει, τὰ κοινὰ
 περὶ τὰς φύσεις καὶ τὰς ἡλικίας· οἷον πρεσβῦται
 10 τάχιον μεθύσκονται νέων, σαλευόμενοι δ' ἡρεμούν-
 των, ἔλλυποι δὲ καὶ πεφροντικότες εὐθύμων καὶ
 ἱλαρῶν· * * ἀνέδην καὶ κατακόρως διάγοντες τῶν
 ἀσελγαινόντων· τοιαῦτα γιννώσκων ἄν τις μᾶλλον
 τοῦ ἀγνοοῦντος εὐσχημοσύνην καὶ δμόνοιαν συμ-
 15 ποσίῳ προτανεύσειε. καὶ μὴν ὅτι γε δεῖ τὸν συμ-
 ποσιάρχον οἰκειῶς ἔχειν καὶ φιλικῶς πρὸς ἅπαντας B
 ὑπουργὸν δὲ μηδενὶ μηδ' ἀπεχθῆ τῶν ἐστιωμένων
 εἶναι, παντί πον δῆλον· οὔτε γὰρ ἐπιτάττων ἀνε-
 κτὸς οὔτ' ἀπονέμων ἶσος οὔτε προσπαίζων ὅμως
 20 ἀνέγκλητος ἔσται. τοιοῦτον' ἔφη 'σοι, Θέων, ἐγὼ
 τὸν ἔρχοντα συμποσίῳ πλάσας ὥσπερ ἐκ κηροῦ
 τοῦ λόγου παραδίδωμι.'

3. Καὶ ὁ Θέων ἄλλὰ δέχομαι μὲν' εἶπεν 'οὔτω
 μᾶλλον ἀπειργασμένον τὸν ἄνδρα καὶ συμποτικόν·

7 τοῦτο M: τοῦτό γε γε idem: δὲ 10 δὲ Salmasius
 11 ἔλλυποι] ἄλυποι mei. ἄλυποι X 12 lac. 4—5 Vd 16 E
 fort. supplenda verbis οἱ οὐκ κατακόρως S: κατα lac.
 5 Vd E διάγοντες Doehnerus: ἀπάγοντες 13 ἄν τις scripsi
 cum Emperio: μὲν τις 19 ὅμως] ὅλως? 20 ἔφην mei
 24 μᾶλλον] καλὸν R

εἰ δὲ χρήσομαι κατὰ πᾶν αὐτῷ καὶ μὴ καταισχυνῶ
 τοῦργον, οὐκ οἶδα· κοσμιώτατον δέ μοι δοκεῖ τοιοῦτος
 ὢν τὸ συμπόσιον διαφυλάξειν ἡμῖν καὶ μὴ περιόψε-
 σθαι νῦν μὲν ἐκκλησίαν δημοκρατικὴν νῦν δὲ σχολὴν
 σοφιστοῦ γενομένην αὖθις δὲ κυβευτήριον, εἰτά που 5
 C σκηνὴν καὶ θυμέλην. ἢ γὰρ οὐχ ὁρᾷτε τοὺς μὲν δη-
 μαγωγούοντας καὶ δικαζομένους παρὰ δεῖπνον, τοὺς
 δὲ μελετῶντας καὶ ἀναγιγνώσκοντας αὐτῶν τινα συγ-
 γράμματα, τοὺς δὲ μίμοις καὶ ὀρχησταῖς ἀγωνοθε-
 τοῦντας; Ἀλκιβιάδης δὲ καὶ Θεόδωρος τελεστήριον 10
 ἐποίησαν τὸ Πολυτίωνος συμπόσιον, ἀπομιμούμενοι
 δαδουχίας καὶ ἱεροφαντίας. ὢν οὐδὲν οἶμαι τῷ
 ἄρχοντι περιοπτέον· ἀλλὰ καὶ λόγοις καὶ θεάμασι
 καὶ παιδιαῖς δώσει τύπον ἐκείνοις μύνοις, ὅσα πρὸς
 τὸ συμποτικὸν τέλος ἐξικνεῖται· τοῦτο δ' ἦν φιλίας 15
 ἐπίτασιν ἢ γένεσιν δι' ἡδονῆς ἐνεργάσασθαι τοῖς
 D παροῦσι· διαγωγὴ γάρ ἐστιν ἐν οἷνῳ τὸ συμπόσιον
 εἰς φιλίαν ὑπὸ χάριτος τελευτῶσα. ἐπεὶ δὲ παν-
 ταχοῦ τὸ πλήσμιον καὶ πολλαχοῦ βλαβερὸν τὸ ἄκρα-
 τον, ἢ δὲ μῖξις, οἷς ἂν ἐν καιρῷ καὶ μετὰ μέτρον 20
 παραγένηται πράγμασιν, ἀφαιρεῖ τᾶραν, ᾧ καὶ
 βλάπτει τὰ ἡδέα καὶ λυπεῖ τὰ ὠφέλιμα· δῆλον ὅτι
 καὶ τοῖς πίνουσιν ὁ ἐπιστάτης μεμιγμένην τινὰ
 παρῆξει διαγωγὴν. ἀκούων οὖν πολλῶν λεγόντων,

1 αὐτῷ] add. τοιούτῳ R καταισχύνω mei 2*: τὸ ἔργον
 κοσμιώτατον — περιόψεσθαι*: lac. 6 Vd 8 E τὸν δέ μοι
 δοκεῖ τοι lac. 3 Vd 6 E σων τὸ συμπόσιον 6 Vd E ἄξειν ἡμῖν
 καὶ μὴ ὕψεσθαι 5 malim γιγνομένην 18 ἐπεὶ δὲ πανταχοῦ
 — βλάπτει*: ἐπεὶ δὲ πανταχοῦ πλήσμιον καὶ πολλαχοῦ βλαβ.
 τὸ ἄκρατον, ἢ δὲ μῖξις — ἀφαιρεῖται ἔνω καὶ βλάπτει

ὅτι πλοῦς μὲν ὁ παρὰ γῆν περίπατος δ' ὁ παρὰ
 θάλατταν ἡδιστός ἐστιν, οὕτω παραβαλεῖ τῇ σπουδῇ
 τὴν παιδιάν, ὅπως οἱ τε παίζοντες ἁμωσγρέπως E
 σπουδῆς τινος ἔχωνται καὶ πάλιν οἱ σπουδάζοντες
 5 ἀναθαρρῶσιν, ὥσπερ οἱ ναυτιῶντες ἐγγύθεν εἰς γῆν
 τὴν παιδιάν ἀποβλέποντες. ἔστι γὰρ καὶ γέλωτι
 χρῆσθαι πρὸς πολλὰ τῶν ὠφελίμων καὶ σπουδὴν
 ἡδεῖαν παρασχεῖν,

ᾧς ἂν' ἐχινόποδας καὶ ἂνὰ τρηχεῖαν ὕωνιν
 10 φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοῖων.
 ὅσαι δ' ἄνευ σπουδῆς ἐπεισχωμάζουσι τοῖς συμπο-
 σίοις παιδιαί, ταύτας ἐπιμελῶς διακελεύσεται τοῖς
 συμπόταις εὐλαβεῖσθαι, μὴ λάθωσιν ὕβριν καὶ
 ἀσέλγειαν καθάπερ ὑοσκύαμον λαβόντες οἴνω τοῖς
 15 λεγομένοις προστάγμασιν ἐξυβρίζωσι, προστάττοντες F
 ἄδειν ψελλοῖς ἢ κτενίζεσθαι φαλακροῖς ἢ ἀσκαλι-
 άζειν χωλοῖς. ὥσπερ Ἀγαπήστορι τῷ Ἀκαδημαϊκῷ
 λεπτὸν ἔχοντι καὶ κατεφθινηκὸς τὸ σκέλος ἐπηρε-
 άζοντες οἱ ξυμπόται πάντας ἐκέλευσαν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ
 20 ποδὸς ἐστῶτας ἐκπιεῖν τὸ ποτήριον ἢ ζημίαν κατα-
 βαλεῖν· τοῦ δὲ προστάσσειν περιελθόντος εἰς αὐτόν,
 ἐκέλευσε πάντας οὕτω πιεῖν, ὥς ἂν αὐτὸν ἴδωσι·
 καὶ κεραμίου στενοῦ κομισθέντος, εἰς τοῦτο τὸν
 ἀσθενῆ πόδα καθεῖς ἐξέπιε τὸ ποτήριον, οἱ δ' ἄλλοι

2 παραβάλλει mei 5 γῆν Doehnerus 9 Bergk. 3
 p. 689 13 καὶ ἀσέλγειαν S: lac. 7 Vd E 14 ἐμβα-
 λόντες Doehnerus. προσλαβόντες? τοῖς] καὶ τοῖς W. Prae-
 ferenda mihi vid. W emendatio. Malim ὡς τοῖς et deinde
 ἐξυβρίζουσι cum plurimis libris 23 στενοῦ Amyotus: κενοῦ.

πάντες, ὥς ἐφαίνετο πειρωμένοις ἀδύνατον, ἀπέτι-
 622 σαν τὴν ζημίαν. χαρίεις οὖν Ἀγαπήστωρ· καὶ ποιη-
 τέον εὐκόλους οὕτω καὶ ἱλαρὰς τὰς ἀμύνας, ἀλλὰ
 μὴν καὶ προστάγμασιν ἐθιστέον χρῆσθαι πρὸς ἡδο-
 νὴν καὶ ὠφέλειαν, τὰ οἰκεῖα καὶ δυνατὰ καὶ κοσ- 5
 μοῦντα τὸν δρῶντα προστάσσοντας, ᾠδικοῖς ᾄσαι,
 ῥητορικοῖς εἰπεῖν, φιλοσόφοις λῦσαι τι τῶν ἀπορου-
 μένων, ποιηταῖς προενέγκασθαι στίχους. ἡδέως γὰρ
 εἰς τοῦθ' ἕκαστος ἄγεται καὶ προθύμως,

ἔν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὢν.' 10

ὁ μὲν οὖν τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἄθλον ὑπὸ
 κήρυκος κατήγγειλε τῷ καινῇν ἡδονῇν ἐξευρόντι·
 συμποσίου δὲ βασιλεὺς ἀστεῖον ἄθλον ἔν καὶ γέρας
 προθείη τῷ παιδιᾷν ἀνύβριστον εἰσηγησαμένῳ καὶ
 τέρψιν ὠφέλιμον καὶ γέλωτα μὴ μώμου μηδ' ὕβρεων 15
 ἀλλὰ χάριτος καὶ φιλοφροσύνης ἐταῖρον· ἐν οἷς τὰ
 πλεῖστα ναυαγεῖ συμπόσια μὴ τυχόντα παιδαγωγίας
 ὁρῶντες. ἔστι δὲ σώφρωνος ἀνδρὸς ἐχθρὰν φυλάττε-
 σθαι καὶ ὀργήν, ἐν ἀγορᾷ τὴν ἐκ πλεονεξίας ἐν
 γυμνασίοις καὶ παλαίστραις ἐκ φιλονεικίας ἐν δ' 20
 ἀρχαῖς καὶ φιλοτιμίαις ἐκ φιλοδοξίας ἐν δὲ δειπνῶ
 καὶ παρὰ πότον ἐκ παιδιᾶς ἐπιτιθεμένην.'

3 ἀλλὰ μὴν καὶ*: lac. 6—7 Vd 8 E 10 Nauck, p. 418
 αὐτοῦ mei τυγχάνει*: τυγχάνοι 14 προθείη Vul-
 cobius: προσθείη

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

C

Πῶς εἴρηται τό 'ποιητὴν δ' ἄρα' Ἐρως διδάσκει.'

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΛΟΓΟΥ.

ΣΟΣΣΙΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

5 1. Πῶς εἴρηται τό

'ποιητὴν δ' ἄρα

'Ἐρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρῶν'

ἐξητεῖτο παρὰ Σοσσίῳ, Σαπφικῶν τινῶν ἀσθέντων,
 ὅπου καὶ τὸν Κύκλωπα 'μούσαις εὐφώνοις ἰᾶσθαι'
 10 φησί 'τὸν ἔρωτα' Φιλόξενος. ἐλέχθη μὲν οὖν, ὅτι
 πρὸς πάντα τόλμαν ὁ ἔρως καὶ καινοτομίαν συγχω-
 ρῆσαι δεινός ἐστιν, ὥσπερ καὶ Πλάτων 'ἔτην' αὐτὸν
 καὶ 'παντὸς ἐπιχειρητὴν' ὠνόμασε· καὶ γὰρ λάλον D
 ποιεῖ τὸν σιωπηλὸν καὶ θεραπευτικὸν τὸν αἰσχυν-
 15 τηλόν, ἐπιμελῇ δὲ καὶ φιλόπονον τὸν ἀμελῇ καὶ
 ῥάθυμον· ὃ δ' ἂν τις μάλιστα θαυμάσειεν, φειδωλὸς
 ἀνὴρ τε καὶ μικρολόγος ἐμπεσὼν εἰς ἔρωτα, καθάπερ εἰς
 πῦρ σίδηρος ἀνεθίς καὶ μαλαχθεῖς, ἀπαλὸς καὶ ὑγρὸς
 καὶ ἡδίων· ὥστε τουτὶ τὸ παιζόμενον μὴ πάνυ φαί-
 20 νεσθαι γελοῖον, ὅτι 'πράσου φύλλῳ τὸ τῶν ἐρών-
 των δέδεται βαλλάντιον.' ἐλέχθη δὲ καὶ ὅτι τῷ

6 ποιητὴν] μουσικὴν mei 8 σαπφικῶν iidem 10
 Φιλόξενος] cf. Bergk. 3 p. 611 11 πρὸς πάντα] iungenda
 cum τόλμαν 12 Πλάτων] Conv. p. 203 d ἔτην W:
 τὸν 13 παντὸς ἐπιχειρητὴν] Plat. Tim. p. 69 d 17 τε]
 del. Fuhrius 20 φύλλῳ πράσου Τὸ τῶν ἐρ. συνδέδεται
 βαλλάντιον effecit Cobetus. cf. Kock. 3 p. 446

μεθύειν τὸ ἐρᾶν ὅμοιον ἐστὶ· ποιεῖ γὰρ θερμοὺς
καὶ ἱλαροὺς καὶ διακεχυμένους· γενόμενοι δὲ τοιοῦ-
τοι πρὸς τὰς ἐπιδουὺς καὶ ἐμμέτρους μάλιστα φωνὰς
E ἐκφέρονται. καὶ τὸν Αἰσχύλον φασὶ τὰς τραγωδίας
πίνοντα ποιεῖν καὶ διαθερμαινόμενον. ἦν δὲ Λαμ- 5
πρίας ὁ ἡμέτερος πάππος ἐν τῷ πίνειν εὐρετικώτα-
τος αὐτὸς αὐτοῦ καὶ λογιώτατος· εἰώθει δὲ λέγειν
ὅτι τῷ λιβανωτῷ παραπλησίως ὑπὸ θερμότητος ἀνα-
θυμιᾶται. καὶ μὴν ἥδιστα τοὺς ἐρωμένους ὀρῶντες
οὐχ ἥττον ἡδέως ἐγκωμιάζουσιν ἢ ὀρῶσι· καὶ πρὸς 10
πάντα ἀλόγος ὢν ἔρως λαλίστατός ἐστιν ἐν τοῖς
F ἐπαίνοις. αὐτοὶ τε γὰρ οὕτω πεπεισμένοι τυγχάνουσι
καὶ βούλονται πεπεῖσθαι πάντας, ὥς καλῶν κί-
γαθῶν ἐρῶντες. τοῦτο καὶ τὸν Αὐδὸν ἐπῆρε Καν-
δαύλην τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ἐπισπᾶσθαι θεατὴν εἰς 15
τὸ δωματίον τὸν * * τὴν οὐ βούλονται γὰρ ὑπ’
ἄλλων μαρτυρεῖσθαι· διὸ καὶ γράφοντες ἐγκώμια
τῶν καλῶν ἐπικοσμοῦσιν αὐτὰ μέλεσι καὶ μέτροις
καὶ ῥοδαῖς, ὥσπερ εἰκόνας χρυσῷ καλλωπίζοντες,
ὅπως ἀκούηται τε μᾶλλον ὑπὸ πολλῶν καὶ μνημο- 20
νεύηται· καὶ γὰρ ἂν ἵππον καὶ ἁλεκτρούνα, κἂν
628 ἄλλο τι τοῖς ἐρωμένοις διδῶσι, καλὸν εἶναι καὶ
κεκοσμημένον ἐκπρεπῶς βούλονται καὶ περιττῶς τὸ
δῶρον· μάλιστα δὲ λόγον κόλακα προσφέροντες ἡδὺν
ἐθέλουσι φαίνεσθαι καὶ γαῦρον καὶ περιττόν, οἷος 25
ὁ ποιητικὸς ἐστίν.

3 em. R: συμμέτρους 7 αὐτοῦ mei 9 ὀρῶντες οἱ
ἐρῶντες? 13 *: καὶ ἀγαθῶν 14 Κανδαύλην: lac.
6 Vd 7 E 15 malim ἐπισπᾶσθαι 16 lac. 4—5 Vd 7 E
την οὐ Supplent τὸν Γύγην S. τὸν οἰκέτην X τὸν οἰκέτην οὐ?

2. Ὁ μέντοι Σόσσιος ἐπαινέσας ἐκείνους, εἶπεν
ὥς οὐ χεῖρον ἂν τις ἐπιχειρήσειεν ὁρμηθεὶς ἀφ'
ᾧν Θεόφραστος εἶρηκε περὶ μουσικῆς· 'καὶ γὰρ
ἐναγχος' εἶπε τὸ βιβλίον ἀνέγνω. λέγει δὲ Θεό-
φραστος μουσικῆς ἀρχὰς τρεῖς εἶναι, λύπην, ἡδονήν,
ἐνθουσιασμόν, ὥς ἐκάστου τῶν * * αὐτῶν παρα-
τρέποντος ἐκ τοῦ συνήθους καὶ παρεγκλίνοντος τὴν
φωνήν. αἶ τε γὰρ λῦπαι τὸ γοερόν καὶ θρηνητικὸν
ὀλισθηρόν εἰς ὥδην ἔχουσι· διὸ καὶ τοὺς ῥήτορας B
10 ἐν τοῖς ἐπιλόγοις καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἐν τοῖς ὁδυρ-
μοῖς ἀτρέμα τῷ μελωδεῖν προσάγοντας ὁρῶμεν καὶ
παρεντείνοντάς τὴν φωνήν. αἶ τε σφοδραὶ περι-
χάρειαι τῆς ψυχῆς τῶν μὲν ἐλαφροτέρων τῷ ἡθελ
καὶ τὸ σῶμα πᾶν ἐπαίρουσι καὶ παρακαλοῦσιν εἰς
15 ἐνρυσθμον κίνησιν, ἐξαλλομένων καὶ κροτούντων
εἴπερ ὀρχεῖσθαι μὴ δύνανται·

‘μανίαι τ’ ἀλαλαί τ’ ὀρινομένων
ῥιπαύχενι σὺν κλόμφ’

κατὰ Πίνδαρον. οἱ δὲ χαρίεντες ἐν τῷ πάθει τούτῳ
20 γενόμενοι τὴν φωνὴν μόνην εἰς τὸ ἄδειν καὶ φθέγγε-
σθαι μέτρα καὶ μέλη προῖενται. μάλιστα δ' ὁ ἐν-
θουσιασμός ἐξίστησι καὶ παρατρέπει τό τε σῶμα καὶ C
τὴν φωνὴν τοῦ συνήθους καὶ καθεστηκότος. ὅθεν

2 χεῖρον ἂν τις] χειρόμαντις mei 6 lac. 3 Vd 2 P
τούτων τῶν παθημάτων ἀπ' τῶν παθῶν τούτων? παρα-
τρέποντος X: παρὰ τρε lac. 4 Vd 7 E 7 καὶ παρεγκλί-
νοντος*: lac. 4 Vd 7 E ἐγκλίνας 14 τὸ σῶμα συν-
επαίρουσι R 16 δύνανται*: δύνωνται 17 Bergk. 1 p. 450
ἀλαλαί] ἄλλαι mei 18 Turnebus: ἐριπύχενι συγκλόμφ
mei 20 κινούμενοι W φθέγγεσθαι] φθέγγονται idem
21 μέτρα Hirschigius: μέγα

αἶ τε βακχεῖαι θυθμοῖς χρῶνται καὶ τὸ χρησμοδεῖν ἐμμέτρως παρέχεται τοῖς ἐνθουαζομένοις· τῶν τε μαινομένων ὀλίγους ἰδεῖν ἔστιν ἄνευ μέτρου καὶ ᾧδῆς ληροῦντας. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, εἰ βούλοιο καθορᾶν ὑπ' αὐτὰς διαπτύξας τὸν ἔρωτα καὶ κατα- 5
μανθάνειν, οὐκ ἂν ἄλλο πάθος εὗροις οὔτε λύπας δριμυτέρας ἔχον οὔτε σφοδροτέρας περιχαρείας οὔτε μείζονας ἐκστάσεις καὶ παραφροσύνας· ἀλλ' ὥσπερ τὴν Σοφοκλέους πόλιν ἰδεῖν ἔστιν ἀνδρὸς ἐρωτικοῦ ψυχὴν ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμουσαν, 10

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων·

D οὐδὲν οὖν ἄτοπον οὐδὲ θαυμαστόν, εἰ πάσας, ὅσαι μουσικῆς εἰσιν ἀρχαί, περιέχων ὁ ἔρως ἐν αὐτῷ καὶ συνειληφώς, λύπην ἡδονὴν ἐνθουσιασμόν, τὰ τ' ἄλλα φιλόφωνός ἐστι καὶ λάλος εἰς τε πόλιν 15
μελῶν καὶ μέτρων, ὡς οὐδὲν ἄλλο πάθος, ἐπίφορος καὶ κατάντης·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5.

Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πολυποσίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

20

ΦΙΛΙΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Λόγος ἦν περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως,
E ὥς οὐ πολὺ πίνοντος ἀλλὰ πολὺν χρόνον ἐν τῷ

1 Βάκχαι M 2 ἐν μέτρῳ Hirschigius παρέπεται W
9 τὸν Σοφοκλέα mei; cf. Soph. OR 4 ἰδεῖν ἔστιν] om.
iidem 13 αὐτῷ*: αὐτῷ 15 φιλόφωνος*: φιλόπονος cf.
p. 967b: τὸ φιλόφωνον καὶ λάλον

πίνειν καὶ διαλέγεσθαι τοῖς φίλοις ἔλκοντος. ἀπε-
 δείκνυε δ' αὐτοὺς φλυαροῦντας Φιλῆνος ἐκ τῶν
 βασιλικῶν ἐφημερίδων, ἐν αἷς συνεχέστατα γέγρα-
 πται καὶ πλειστάκις ὅτι τήνδε τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ
 5 πότον καθεύδων' ἔστι δ' ὅτε 'καὶ τὴν ἐφεξῆς' διὸ
 καὶ πρὸς τὰς συνουσίας ἀργότερος ἦν ὁξὺς δὲ καὶ
 θυμοειδής· ἅπερ ἔστι σωματικῆς θερμότητος. λέγεται
 δὲ καὶ τοῦ χρωτὸς ἡδιστον ἀποπνεῖν, ὥστε κατα-
 πιμπλάναι τοὺς χιτωνίσκους εὐωδίας ἀρωματιζούσης.
 10 ὃ δοκεῖ καὶ αὐτὸ θερμότητος εἶναι· διὸ καὶ τῆς F
 οἰκουμένης οἱ ξηρότατοι καὶ θερμότατοι τόποι τὴν
 τε κασίαν καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐκφέρουσι· πέσει γάρ
 τινι τῶν ὑγρῶν ὁ Θεόφραστός φησιν ἐπιγίγνεσθαι
 τὴν εὐωδίαν, ὅταν ἐξαίρεθῇ τὸ βλαβερὸν ὑγρὸν ὑπὸ
 15 θερμότητος. δοκεῖ δὲ καὶ Καλλισθένης ἐν διαβολῇ
 γενέσθαι πρὸς αὐτόν, ὡς δυσχεραίνων δειπνεῖν διὰ
 τὸν πότον· ἐπεὶ καὶ κύλικα λεγομένην Ἀλεξάνδρου
 μεγάλην, ἐλθοῦσαν ἐπ' αὐτόν, ἀπεώσατο φήσας 624
 οὐκ ἐθέλειν Ἀλεξάνδρου πιὼν Ἀσκληπιοῦ δεῖσθαι.
 20 ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πολυποσίας.

2. Μιθριδάτην δὲ τὸν πολεμήσαντα Ῥωμαίοις
 ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οὓς ἐπετέλει, καὶ πολυφαγίας ἄθλα
 θεῖναι καὶ πολυποσίας φασί· νικῆσαι δ' αὐτὸν ἀμφο-
 τερα, καὶ ὕλως πιεῖν πλεῖστον τῶν καθ' αὐτὸν ἀν-
 25 θρώπων, διὸ καὶ Διόνυσον ἐπικληθῆναι. τοῦθ'

1 καὶ] om. mei 2 *: φίλιος 14 ὑγρὸν] ρισσὸν
 mei, unde fort. ὑγρὸν καὶ περὶ σσὸν 15 em. Turnebus:
 κα lac. 4—5 Vd 9 E ib. ἐν διαβολῇ γε 4—5 Vd 12 E
 τὸν ὡς δυσχεραῖ 3—4 Vd 6 E δειπνεῖν διὰ τὸν 6 Vd E
 24 τῶν] om. mei

ἡμεῖς εἴπομεν ἐν τι τῶν εἰκῇ πεπιστευμένων εἶναι, τὸ περὶ τὴν αἰτίαν τῆς ἐπικλήσεως· νηπίου γὰρ ὄντος αὐτοῦ κεραυνὸς ἐπέφλεξε τὰ σπάργανα, τοῦ B δὲ σώματος οὐχ ἦψατο, πλὴν ὅσον ἵχνος τι τοῦ πυρὸς ἐν τῷ μετώπῳ κρατουμένῳ ὑπὸ τῆς κόμης 5 μένειν αὐτῷ παιδί· καὶ ἀνδρὸς ἤδη πάλιν ἐπὶ τὸ δωμάτιον ἐμπεσὼν κεραυνὸς αὐτοῦ μὲν κατέπεσε καθεύδοντας, τῆς δὲ φαρέτρας ὑποκρεμαμένης διεξῆλθε τὰ βέλη πυρακτώσας. οἱ μὲν οὖν μάντις ἀπεφήναντο πλεῖστον αὐτὸν ἰσχύσειν ἀπὸ τῆς τοξι- 10 κῆς καὶ κούφης στρατιᾶς, οἱ δὲ πολλοὶ Διόνυσον αὐτὸν ἀπὸ τῶν κεραυνοβολιῶν ὁμοιότητι τοῦ πάθους προσηγόρευσαν.

3. Ἐκ τούτου περὶ τῶν πολλῶν πιόντων ἦν λόγος· ἐν οἷς καὶ τὸν πύκτην Ἡρακλείδην ἐτίθεσαν, ὃν 15 Ἡρακλοῦν Ἀλεξανδρεῖς ὑπεκορίζοντο, κατὰ τοὺς C πατέρας ἡμῶν γενόμενον. οὗτος ἀπορῶν συμπύτου παραμένοντας, ἐκάλει τοὺς μὲν ἐπὶ πρόπωμα τοὺς δ' ἐπ' ἄριστον ἄλλους δ' ἐπὶ δεῖπνον, ἐσχάτους δὲ τινὰς ἐπὶ κῶμον· ἀπαλλαττομένων δὲ τῶν πρῶ- 20 των, δεύτεροι συνῆπτον εἴτ' ἐφεξῆς οἱ τρίτοι καὶ τέταρτοι· κακεῖνος οὐδὲν διάλειμμα ποιῶν ἔπασιν ἐξήρκει καὶ τοὺς τέσσαρας πύτους συνδιέφερε.

4. Τῶν δὲ Δρούσῳ τῷ Τιβερίου Καίσαρος υἱῷ συμβιούτων ὁ πάντας ἐν τῷ πίνειν προτρεπό- 25

5 malim κρυπτομένῳ αὐτῷ κρυπτόμενον 6 μένειν — ἀνδρὸς Exemplum Turnebi: 4—5 Vd εἰν αὐτῷ παι 4 Vd ἀνδρὸς Pro μένειν malim διαμένειν παιδί] del. Emperius 7 ἀπέπεσε W. παρέπεσε Emperius 8 ἀπεφώνησεν μένης R 18 πρόπωμα*: πρόπομα 25 τῶν πρῶτων

μενος ἰατρὸς ἐάλω τῶν πικρῶν ἀμυγδαλῶν πέντ' ἢ ἕξ ἐκάστοτε προλαμβάνων ἕνεκα τοῦ μὴ μεθύσκεισθαι· κωλυθεῖς δὲ καὶ παραφυλαχθεῖς οὐδ' ἐπὶ μικρὸν ἀντέσχευ. ἔνιοι μὲν οὖν ᾧοντο τὰς ἀμυγδα-
 5 λίδας δηκτικὸν τι καὶ ῥυπτικὸν ἔχειν τῆς σαρκός, ὥστε καὶ τῶν προσώπων τὰς ἐφηλίδας ἐξαιρεῖν· ὅταν οὖν προληφθῶσι, τῇ πικρότητι τοὺς πόρους ἀμύσσειν καὶ δηγμὸν ἐμποιεῖν, ὅφ' οὗ τὸ ὑγρὸν κατασπῶσιν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς διατμιζόμενον. ἡμῖν
 10 δὲ μᾶλλον ἢ τῆς πικρότητος ἐδόκει δύναμις ἀναξηραντικὴ καὶ δάπανος ὑγρῶν εἶναι· διὸ τῇ γεύσει πάντων ἐστὶ τῶν χυλῶν ὁ πικρὸς ἀηδέστατος· τὰ γὰρ φλέβια τῆς γλώττης, ὡς ὁ Πλάτων φησί, μαλακὰ καὶ νοτερὰ ὄντα, συντείνει παρὰ φύσιν ἢ τῆς
 15 ξηρότητος δύναμις, ἐκτεχομένων τῶν ὑγρῶν. καὶ τὰ ἔλκη τοῖς πικροῖς ἀπισχναίνουσι φαρμάκοις, ὡς ὁ ποιητῆς φησιν

ἔπλ' δὲ δίζαν βάλε πικρὴν

χερσὶ διατρέψας ὀδυνήφατον, ἢ οἱ ἀπάσας

20 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσεται, παύσεται δ' αἷμα· τὸ γὰρ τῇ γεύσει πικρὸν τῇ δυνάμει ξηραντικὸν ὀρθῶς προσηγόρευσε. φαίνεται δὲ καὶ τὰ διαπάσματα τῶν γυναικῶν, οἷς ἀναρπάζουσι τοὺς ἰδρωτάς, πικρὰ

1 ἀμυγδαλῶν*: ἀμυγδάλων cf. Athen. p. 52 d 4 ἀμυγδαλίδας] ἀμυγδαλῆς δίζας Doehnerus coll. Plin. 23, 144 6 em. W: ἐξαιρεῖν 13 φλέβια Plato Tim. p. 65 cd: φλεβία 14 νοτερὰ idem: μαρότερα 15 δύναμις Anonymus 18 Hom. A 846 19 ἀπάσας — ἐτέρσεται] om. mei 20 παύσαντο mei 23 γυναικῶν scripsi cum Faehsio: γυναικῶν cf. p. 954 b

τῇ φύσει καὶ στυπτικὰ ὄντα σφοδρότητι τοῦ στρυφ-
 F νοῦ τὸ πικρόν. 'οὕτως οὖν' ἔφην 'τούτων ἐχόντων,
 εἰκότως ἢ τῶν ἀμυγδαλῶν πικρότης βοηθεῖ πρὸς
 τὸν ἄκρατον, ἀναξηραίνουσα τοῦ σώματος τὰ ἐν-
 τὸς καὶ οὐκ ἐῴσα πύμπλασθαι τὰς φλέβας, ὧν διατά- 5
 σει φασὶ καὶ ταραχῇ συμβαίνει τὸ μεθύειν. τεκμήριον
 δὲ τοῦ λόγου μέγα τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς ἀλώπε-
 κας· ἂν γὰρ ἀμυγδάλας πικρὰς φαγοῦσαι μὴ ἐπι-
 πλώσιν, ἀποθνήσκουσι τῶν ὑγρῶν ἀθρόως ἐκλει-
 πόντων.'

10

625

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Διὰ τί μᾶλλον ἀκράτω χαίρουσιν οἱ γέροντες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐξητεῖτο περὶ τῶν γερόντων, διὰ τί μᾶλλον 15
 ἀκρατοτέρω τῷ ποτῷ χαίρουσιν. οἱ μὲν οὖν κατε-
 ψυγμένην τὴν ἔξιν αὐτῶν καὶ δυσεκαθέρμαντον οὔσαν
 οἰόμενοι διὰ τοῦτο τῇ σφοδρότητι τῆς κράσεως ἐναρ-
 μόττειν, ἐφαίνοντο κοινόν τι καὶ πρόχειρον οὐχ
 ἱκανὸν δὲ πρὸς τὴν αἰτίαν οὐδ' ἀληθὲς λέγοντες. 20
 B καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων ταῦτό συμβέβηκε.
 δυσκίνητοι γὰρ εἰσι καὶ δυσμετάβλητοι πρὸς τὰς

1 τοῦ στρυφνοῦ τὸ πικρόν] τοῦ στρυφνοῦντος πικροῦ
 Exemplum Turnebi. Fort. add. etiam κατασβεσσύναι τὸ ὑγρόν
 cf. p. 954b 5 καὶ] om. mei 6 συμβαίνειν? 8 em.
 Ex. Turnebi: 3 Vd ἐπιπλώσι 5—6 Vd 10 E τῶν ὑγρῶν ἀθρο
 7 Vd E πόντων 19 καινόν mei 21 ταῦτο *: τὸ αὐτὸ

ἀντιλήψεις τῶν ποιότητων, ἂν μὴ κατὰκοροι καὶ
 σφοδραὶ προσπέσωσιν· αἰτία δ' ἡ τῆς ἕξεως ἄνεσις·
 ἐκλυομένη γὰρ καὶ ἀτονοῦσα πλήττεσθαι φιλεῖ. διὸ
 τῇ τε γεύσει μάλιστα τοὺς δηκτικοὺς προσίενται
 5 χυμούς, ἢ τ' ὕσφρησις αὐτῶν ὅμοια πέπονθε πρὸς
 τὰς ὀσμάς· κινεῖται γὰρ ὑπὸ τῶν ἀκράτων καὶ σφο-
 δρῶν ἥδιον. ἢ δ' ἀφή πρὸς τὰ ἔλκη δυσπαθής·
 τραύματα γὰρ ἐνίοτε λαμβάνοντες οὐ μάλα πονοῦ-
 σιν. ὁμοιότατον δὲ γίνεται τὸ τῆς ἀκοῆς· οἱ γὰρ
 10 μουσικολὶ γηρῶντες ὀξύτερον ἀρμόζονται καὶ σκλη-
 ρότερον, οἷον ὑπὸ πληγῆς τῆς συντόνου φωνῆς
 ἐγείροντες τὸ αἰσθητήριον. ὅ τι γὰρ σιδήρῳ πρὸς
 ἀκμὴν στόμαμα, τοῦτο σώματι πνεῦμα παρέχει πρὸς C
 αἴσθησιν· ἐνδόντος δὲ τούτου καὶ χαλάσαντος, ἀργὸν
 15 ἀπολείπεται καὶ γεῶδες τὸ αἰσθητήριον καὶ σφο-
 δροῦ τοῦ νύττοντος, οἷον ὁ ἄκρατός ἐστι, δεόμενον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

Διὰ τί τὰ γράμματα πόρρωθεν οἱ πρεσβύτεροι μᾶλλον
 ἀναγινώσκουσιν.

20

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ταῦτα δ' ἡμῶν εἰς τὸ προκείμενον εὐρησι-
 λογούντων, ἐδόκει τὸ τῆς ὕψεως ἀντιπίπτειν. οἱ D

2 σφοδραὶ R: σφόδρα 6 καὶ σφοδρῶν ἥδιον —
 ὁμοιότατον Ex. Turnebi: 7 Vd 9 E ἥδιον ἢ δὲ ἀφή (ἀφή Vd)
 4 Vd nulla E τὰ ἔλκη δυσπα 9—10 Vd E τραύματα γὰρ 7—8 Vd
 6 E λαμβάνοντες 5 Vd 15 E ἂ πονοῦσιν εἰ 6—7 Vd 10 E τατον
 9 τὸ* 11 τῆς R: καὶ τῆς 22 ita scripsi: εὐρεσιλογούντων

γὰρ πρεσβύτεροι πόρρω τὰ γράμματα τῶν ὁμμάτων
ἀπάγοντες ἀναγινώσκουσιν, ἐγγύθεν δ' οὐ δύναν-
ται· καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησὶν

‘οὐδὲ ἀπὸ** αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν

** γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.’

5

ἐκδηλότερον δὲ Σοφοκλῆς ταὐτὸ περὶ τῶν γε-
ρόντων·

‘βαρεῖα μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσβολή

μόλις δι’ ὥτως ἔρχεται τρυπωμένον,

Ε πόρρω δὲ λεύσσω, ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός.’

10

εἶπερ οὖν πρὸς τὴν ἐπίτασιν καὶ σφοδρότητα μῦλ-
λον ὑπακούει τὰ τῶν γερόντων αἰσθητήρια, πῶς
ἐν τῷ ἀναγινώσκειν τὸν ἐγγύθεν ἀντιφωντισμὸν οὐ
φέρουσιν, ἀλλὰ παράγοντες ἀπωτέρω τὸ βιβλίον
ἐκλύουσι τὴν λαμπρότητα τῷ ἄερι καθάπερ οἶνον 15
ὑδατι κατακεραυνυμένην;

2. Ἦσαν μὲν οὖν οὐ πρὸς τοῦτ’ ἔλεγον, ὥς ἀπά-
γουσι τῶν ὕψων τὸ βιβλίον, οὐ μαλακώτερον τὸ
φῶς ποιοῦντες, ἀλλ’ οἶον ἐπιδραττόμενοι καὶ περι-
λαμβάνοντες αὐγὴν πλείονα καὶ πληροῦντες ἄερος 20

F λαμπροῦ τὴν μεταξὺ τῶν ὁμμάτων καὶ τῶν γραμ-
μάτων χώραν. ἕτεροι δὲ τοῖς συμβάλλουσι τὰς

3 Αἰσχύλος] Nauck. p. 107 quem miror cur lacunas sibi
notas non enotaverit 4 lac. 6 Vd 8 E 5 lac. 6 Vd
15 E. Fort. supplendum οὐ δέλτον εἶδον αὐτός· οὐ γὰρ ἐγ-
γύθεν | ἦν μοι· γέρων δὲ γραμματεὺς ἔγνω σ’ ἂ φής
6 em. R: ἐκδηλότερον Σοφοκλῆς] cf. Nauck. p. 312 ταὐτό*:
τὸ αὐτὸ δὲ] δ’ ὁ? 8 em. Herwerdenus: βραδεῖα 9 τρυ-
πωμένου] corruptum 12 τὰ M 14 malim ἀλλ’ ἀπάγοντες
17 ἔλεγον] λέγουσιν mei

αὐγὰς μετείχον· ἐπεὶ γὰρ ἀποτείνεται τῶν ὀφθαλ-
 μῶν ἑκατέρου κῶνος, πρὸς τῷ ὕμνατι τὴν κορυφὴν
 ἔχων, ἔδραν δὲ καὶ βάσιν ἢ περιλαμβάνει τὸ ὁρώ-
 μενον, ἄχρῃ μὲν τινος εἰκὸς ἐστὶν ἰδίᾳ τῶν κώνων
 5 ἑκάτερον φέρεσθαι· γενόμενοι δ' ἀπωτέρω καὶ σὺμ-
 πεσόντες ἀλλήλοις ἐν τῷ φῶς ποιοῦσι· διὸ καὶ τῶν
 ὁρωμένων ἕκαστον ἐν οὐ δύο φαίνεται, καίπερ ἀμ-
 φότεροις ἕμα τοῖς ὕμμασι καταφαινόμενον· αἰτία
 γὰρ ἡ τῶν κώνων σύναψις εἰς ταὐτὸ καὶ σύλλαμ-
 10 ψις ἐκ δυεῖν μίαν ὕψιν ἀπειργασμένη. τούτων δ'
 οὕτως ἐχόντων, οἱ μὲν ἐγγὺς προσάγοντες τὰ γράμ-
 ματα πρὸςβῦται, μηδέπω τῶν αὐγῶν συγκεχυμένων, 626
 ἀλλ' ἑκατέρᾳ χωρὶς ἐπιθυγγάνοντες ἀσθενέστερον
 ἐπιλαμβάνονται· οἱ δ' ἀπωτέρω προθέμενοι, μεμιγ-
 15 μένου τοῦ φωτὸς ἤδη καὶ πολλοῦ γεγονότος, μᾶλλον
 ἐξακριβοῦσιν ὥσπερ οἱ ταῖς δυσὶν ὁμοῦ χερσὶ κατ-
 έχοντες, ὃ τῇ ἐτέρᾳ μὴ δύνανται.

3. Λαμπρίας δ' ὁ ἀδελφὸς τὴν Ἰερωνύμου ** οὐκ
 ἀνέγνωκεν** εὐφυῖαν ἐμπεσῶν, ὅτι τοῖς προσπίπτου-
 20 σιν ἀπὸ τῶν ὁρατῶν εἶδεσι πρὸς τὴν ὕψιν ὁρῶμεν,
 ἃ πρῶτον μὲν ἀπέρχεται μέγала καὶ παχυμερῇ· διὸ B
 τοὺς γέροντας ἐγγύθεν ἐπιταράττει βραδύπορον καὶ
 σκληρὰν ἔχοντας τὴν ὕρασιν· ἀνενεχθέντων δ' εἰς

3 ἢ Doehnerus 12 αὐγῶν] αὐτῶν mei 13 ἑκατέρᾳ
 (sc. τῇ αὐγῇ) Doehnerus: ἑκατέρᾳ 14 προτιθέμενοι?
 18 ἀδελφὸς S: 5 Vd 7 E ib. lac. 5—6 Vd 10 E. μόνον
 S. Malim δόξαν καὶ οὐκ ἀνεγνωκῶς ὅμως ἔτυχε δι' εὐφυῖαν
 ἐμπεσῶν cett. 19 lac. 7 Vd E. Post ἐμπεσῶν unus Vd
 dat 2—3 lac., quae propter proximam marg. nulla esse vid.
 20 εἶδεσι S: 4 Vd 6 E

τὸν ἀέρα καὶ λαβόντων διαστήματα, τὰ μὲν γεώδη περιθραύεται καὶ ἀποπίπτει, τὰ δὲ λεπτὰ προσπελάζοντα ταῖς ὕψεσιν ἀλύπως καὶ ὁμαλῶς ἐναρμόττει τοῖς πόροις, ὥσθ' ἦττον ταραττομένους μᾶλλον ἀντιλαμβάνεσθαι. καὶ γὰρ αἱ τῶν ἀνθῶν ὀσμάλι πόρ- 5 ρωθεν εὐωδέστεραι προσπίπτουσιν· ἂν δ' ἐγγύθεν ἄγαν προσάγῃς, οὐχ οὕτω καθαρόν οὐδ' ἄκρατον ὀδῶδασιν. αἷτιον δ' ὅτι πολλὰ τῶν γεωδῶν καὶ θολερῶν συναποφέρεται τῇ ὀσμῇ καὶ διαφθείρει τὴν εὐωδίαν ἐγγύθεν λαμβανομένην· ἂν δ' ἔπωθεν, τὰ 10 C μὲν θολερὰ καὶ γεώδη περιρρεῖ καὶ ὑποπίπτει, τὸ δ' εἰλικρινές καὶ θερμὸν αὐτοῦ ὑπὸ λεπτότητος διασφίζεται πρὸς τὴν αἴσθησιν.

4. Ἡμεῖς δὲ τὴν Πλατωνικὴν φυλάττοντες ἀρχὴν ἐλέγομεν ὅτι πνεῦμα τῶν ὁμμάτων αὐγοειδές 15 ἐκπίπτον ἀνακίρναται τῷ περὶ τὰ σώματα φωτὶ καὶ λαμβάνει σύμπηξιν, ὥσθ' ἐν ἑξ ἄμφοῖν σῶμα δι' ὅλου συμπαθές γενέσθαι. κεράννυνται δ' ἕτερον ἑτέρῳ συμμετρίας τε λόγῳ καὶ ποσότητος· οὐ γὰρ ἀναιρεθῆναι δεῖ θάτερον ὑπὸ θατέρου κρατηθέν, ἀλλ' ἀπ' 20 ἀμφοῖν ἕς τι μέσον ἁρμονίᾳ καὶ κοινωνίᾳ συναχθέντων μίαν δύναμιν ἀποτελεσθῆναι. ὅντος οὖν τοῦ τῶν παρηλίκων, εἴτε ῥεῦμα χρόνι προσαγορεύειν τὸ διὰ τῆς κόρης φερόμενον εἴτε πνεῦμα φωτοειδές D εἴτ' αὐγὴν, ἀσθινοῦς καὶ ἀδρανοῦς, οὐ γίγνεται 25

10 ἔπωθεν τὰ μὲν] ἀπὸ μὲν mei 12 αὐτῶν i. e. τῶν ἀνθῶν Benselerus 14 Πλατωνικὴν] Tim. p. 45c sqq
15 em. W: λέγομεν 16 *: ἀνακίρναται 19 τε λόγῳ
R: λόγῳ τε 21 ἕς τι X: ἕστι 22 τούτων mei 25 οὐ γίγνεται] ἐγγίγνεται iidem

κράσις πρὸς αὐτὸ τῷ ἐκτὸς οὐδὲ μίξις ἀλλὰ φθορὰ
καὶ σύγκρισις, ἂν μὴ μακρὰν τὰ γράμματα τῶν ὁμ-
μάτων ἀπάγοντες ἐκλύωσι τὴν ἄγαν λαμπρότητα τοῦ
φωτός, ὥστε μὴ πολλὴν μηδ' ἄκρατον ἀλλ' ὁμοιο-
5 παθῇ καὶ σύμμετρον ἀπαντῆσαι πρὸς τὴν ὕψιν.
ὁ δὲ καὶ τοῦ περὶ τὰ νυκτίνομα τῶν ξφῶν παθή-
ματος αἰτιὸν ἐστίν· ἡ γὰρ ὕψις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ
μεθήμερινοῦ φωτός ἀδρανῆς οὔσα κατακλύζεται καὶ
κρατεῖται, μὴ δυναμένη πρὸς πολὺ καὶ ἰσχυρὸν ἀπ'
10 ἀσθενοῦς καὶ ὀλίγης ἀρχῆς κεράννυσθαι· πρὸς δὲ
τὸ ἀμαυρὸν καὶ λεπτὸν οἷον ἀστέρος φῶς αὐγὴν Ε
διαρκῇ καὶ σύμμετρον ἐξίησιν, ὥστε κοινωνεῖν καὶ
συνεργεῖσθαι τὴν αἰσθησιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

15 Διὰ τί τῷ ποτίμῳ μᾶλλον ὕδατι ἢ τῷ θαλαττίῳ πλύ-
νεται τὰ ἱμάτια.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΘΕΩΝ, ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ, ΜΕΣΤΡΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ,
ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

20 1. Θεὼν ὁ γραμματικός, ἐστιωμένων ἡμῶν παρὰ
Μεστρίῳ Φλώρῳ, πρὸς Θεμιστοκλέα τὸν Στωικὸν
διηπόρησε, τί δῆποτε Χρύσιππος ἐν πολλοῖς τῶν Ε

1 αὐτὸ τῷ] 6—7 Vd 8 E τὸ 2 σύγκρισις] σύγχυσις M.
σύγκλυσις? 9 δυναμένης — αὐγῆς (pro ἀρχῆς) M ἀπ' R
15 ὕδατι] in lemmate om. mei 21 Μεστρίῳ R (coll.
Suet. Vesp. 22. Vit. Oth. c. 14): μετρίῳ

παραλόγων καὶ ἀτόπων ἐπιμνησθεῖς, οἷόν ἐστι τό
 ἑτάριχος, ἂν ἄλμῃ βρέχεται, γλυκύτερον γίνεσθαι
 καὶ τό ἑτῶν ἐρίων τοὺς πόκους ἤττον ὑπακούειν
 τοῖς βίᾳ διασπῶσιν ἢ τοῖς ἀτρέμα διαλύουσι καὶ
 τό ὑηστεύσαντας ἀργότερον ἐσθίειν ἢ προφαγόντας·⁵
 οὐδενὸς αὐτῶν αἰτίαν ἀπέδωκεν. ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς
 εἰπὼν, ὅτι ταῦτα Χρῦσιππος ἄλλως ἐν παραδείγμα-
 τος λόγῳ προύθετο, ῥαδίως ἡμῶν καὶ ἀλόγως ὑπὸ
 τοῦ εἰκότος ἀλισκομένων καὶ πάλιν ἀπιστούντων
 627 τῷ παρὰ τὸ εἶκος, ἐπιστρέφων 'σοὶ δ' ἔφη 'βέλ- 10
 τιστε, τί προῖγμα περὶ τούτων διαπορεῖν; εἰ γὰρ
 ἡμῖν αἰτίων ζητητικὸς καὶ θεωρητικὸς γέγονας, μὴ
 μακρὰν οὕτως ἀποσκήνου τῶν ἰδίων, ἀλλ' εἰπέ δι'
 ἣν αἰτίαν Ὅμηρος ἐν τῷ ποταμῷ πλύνουσιν οὐκ
 ἐν τῇ θαλάττῃ, καίπερ ἐγγὺς οὖση, τὴν Ναυσικάαν 15
 πεποίηκε, καίτοι θερμότεραν γε καὶ διαφανεστέραν
 εἶκος καὶ ῥυπτικωτέραν εἶναι.²

2. Καὶ ὁ Θέων ἄλλὰ τοῦτό γ' εἶπε ἑτῶν
 γεωδῶν Ἀριστοτέλης πάλαι διαλέλυνεν, ὃ προβέ-
 βληκας ἡμῖν. καὶ γὰρ τῇ θαλάττῃ τὸ παχὺ καὶ 20
 γεῶδες ἐνδιέσπαρται καὶ τοῦτο ποιεῖ τὴν ἀλυκότητα
 μεμιγμένον· ἥ καὶ μᾶλλον ἢ θάλαττα τοὺς τε νη-
 B χομένους ἐξαναφέρει καὶ στέγει τὰ βάρη, τοῦ γλυ-
 κέος ἐνδιδόντος διὰ κουφότητα καὶ ἀσθένειαν·

3 πλόκους Herwerdenus 10 τῷ] τὸ mei 13 ἀπο-
 σκηνοῦ editores recentiores male 14 Ὅμηρος] § 59
 18 καὶ Basileensis: ἢ τῶν γεωδῶν] i. e. ex terrestribus
 quaestionibus 19 Ἀριστοτέλης] p. 932, 25 b sqq. 934, 10
 ac Fragm. 217 δ προβέβληκας S: βέβληκας 20 καὶ γὰρ
 idem: 7 Vd 9 E παχὺ W ex Aristotele: τραχὺ

ἔστι γὰρ ἄμικτον καὶ καθαρὸν· ὅθεν ἐνδύεται διὰ
λεπτότητα καὶ διεξιδὼν τοῦ θαλαττίου μᾶλλον ἐκτῆ-
κει τὰς κηλίδας. ἢ οὐ δοκεῖ σοι τοῦτο πιθανῶς
λέγειν Ἀριστοτέλης;

5 3. 'Πιθανῶς' ἔφην ἐγὼ 'οὐ μὴν ἀληθῶς· ὁρῶ
γὰρ ὅτι καὶ τέφρα καὶ λίθοις, κἂν μὴ παρῇ δὲ
ταῦτα, κονιορτῷ πολλάκις παχύνουσι τὸ ὕδωρ, ὥς
μᾶλλον τῶν γεωδῶν τῇ παχύτητι καταπλύνειν δυ-
ναμένων τὸν ῥύπον, αὐτοῦ δὲ τοῦ ὕδατος διὰ λεπτό-
10 τητα καὶ ἀσθύνειαν οὐχ ὁμοίως τοῦτο δρῶντος. τὸ
μὲν οὖν παχυμερὲς τῆς **θαλάττης οὐ πετουτόποτε C
***πρὸς τὴν κα** δὲ τὴν δριμύτητα· καὶ γὰρ αὕτη
τοὺς πόρους ἀναστομοῦσα καὶ ἀνοίγουσα κατασύρει
τὸν ῥύπον. ἐπεὶ δὲ πᾶν τὸ λιπαρὸν δυσέκπλυτόν
15 ἔστι καὶ κηλὶδα ποιεῖ, λιπαρὰ δ' ἡ θάλασσα, τοῦτ'
ἂν αἴτιον εἴη μάλιστα τοῦ μὴ καλῶς πλύνειν. ὅτι
δ' ἔστι λιπαρά, καὶ αὐτὸς εἴρηκεν Ἀριστοτέλης· οἷ
τε γὰρ ἄλλες λίπος ἔχουσι καὶ τοὺς λύχνους βέλτιον
παρέχουσι καομένους· αὕτη θ' ἡ θάλαττα προσραι-
20 νομένη ταῖς φλοξὶ συνεκλάμπει, καὶ κἀεται μάλιστα
τῶν ὑδάτων τὸ θαλάττιον· ὥς δ' ἐγῴμαι, διὰ τοῦτο
καὶ θερμότατόν ἐστιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ κατ' ἄλλον D
τρόπον· ἐπεὶ τῆς πλύσεως τέλος ἡ ψῦξις ἐστι καὶ

1 ἔστι] ἔτι Doehnerus 6 τέφρα καὶ λίθοι mei
8 παχύτητι Hirschigius: τραχύτητι 11 lac. 7—8 Vd
14 E 12 lac. 7 Vd 14 E ib. lac. 7 Vd 14 E. Fort. locus
est supplendus ita: οὐ[δὲν κωλύει] γε τοῦτο ποιεῖ[ν οὐδ'
ἥττον] πρὸς τὴν κά[θαρσιν συνεργεῖ vel βοηθεῖ] διὰ τὴν
δριμύτητα. cf. Macrobi 7, 13, 2 versionem 18 πόρους S:
5 Vd E ἀνοίγουσα idem: 6 Vd 15 E 17 Ἀριστοτέλης]
p. 938, 19 19 αὕτη mei

μάλιστα φαίνεται καθαρόν τὸ μάλιστα ξηρόν γιγνόμενον· δεῖ δὴ τὸ πλῆνον ὑγρόν τῷ ῥύπῳ ταχέως συνεξελθεῖν, ὥσπερ τῷ νοσήματι τὸν ἐλλέβορον. τὸ μὲν οὖν γλυκὺ ῥαδίως ὁ ἥλιος ἐξάγει διὰ κουφότητα, τὸ δ' ἄλμυρόν ἐνισχύμενον τοῖς πόροις διὰ 5 τραχύτητα δυσξήραντόν ἐστι·

4. Καὶ ὁ Θέων ὑπολαβὼν 'οὐδέν' ἔφη 'λέγεις' Ἀριστοτέλης γὰρ ἐν ταύτῳ βιβλίῳ φησὶ τοὺς ἐν θαλάττῃ λουσάμενους τάχιον ἀποξηραίνεσθαι τῶν γλυκέσι χρησαμένων, ἂν ἐν ἡλίῳ στῶσι· 'λέγει γάρ' 10 Εἰπὺν· 'ἀλλ' ὥμην σε μᾶλλον Ὀμήρῳ τάναντία λέγοντι πιστεύσειν. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὸ ναυάριον ἐντυγχάνει τῇ Ναυσικάᾳ 'σμερδαλέος' ὀφθῆναι, 'κεκακωμένος ἄλμῃ', καὶ πρὸς τὰς θεραπαινίδας φησὶν 'ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' 15 [ἂν ἐγὼ αὐτὸς

ἄλμην ὥμοιιν ἀπολούσομαι·

καταβὰς δ' εἰς τὸν ποταμόν

'ἐκ κεφαλῆς ἔσμηχεν ἄλδος χυδόν·'

ὑπερφυῶς τοῦ ποιητοῦ τὸ γιγνόμενον συνεωρακότος. 20 ὅταν γὰρ ἐκ τῆς θαλάττης ἀναδύντες ἐν τῷ ἡλίῳ στῶσι, τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον τῆς ὑγρασίας F ἢ θερμότης διεφύρησε· τὸ δ' ἄλμυρόν αὐτὸ καὶ

1 μάλιστα] τάχιστα Doehnerus 2 δὴ W: δὲ τῷ ῥύπῳ
ταχέως] τῷ 6 Vd 8 E ως 8 Ἀριστοτέλης] p. 932, 25 b
ταύτῳ *: τῷ αὐτῷ 10 γλυκέσι] γλυκείων mei 13 Hom.
ξ 137 ὀφθῆναι] αὐτῇσι φάνη idem 15 id. ξ 218
οὕτως mei ἂν] om. Homerus 19 id. ξ 226

τραχὺ καταλειφθὲν ἐφίσταται καὶ παραμένει τοῖς
σώμασιν ἀλώδης ἐπίπαγος, μέχρι ἂν αὐτὸ ποτίμῳ
καὶ γλυκεῖ κατακλύσῃσιν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ I.

628

6 Διὰ τί τῆς Αἰαντίδος φυλῆς Ἀθήνησιν οὐδέποτε τὸν
χορὸν ἔκρινον ὕστατον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΟΠΑΠΠΟΣ, ΜΑΡΚΟΣ, ΜΙΛΩΝ, ΓΛΑΥΚΙΑΣ,
ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

- 10 1. Ἐν δὲ τοῖς Σαραπίωνος ἐπινυκίοις, ὅτε τῇ
Ἀεοντίδι φυλῇ τὸν χορὸν διατάξας ἐνίκησεν, ἐστιω-
μένοις ἡμῖν ἄτε δὴ καὶ φυλέταις οὔσι δημοποιή-
τοις, οἵκεῖοι λόγοι τῆς ἐν χειρὶ φιλοτιμίας παρῆ-
σαν. ἔσχε γὰρ ὁ ἀγὼν ἐντονωτάτην ἄμιλλαν, B
15 ἀγωνοθετοῦντος ἐνδόξως καὶ μεγαλοπρεπῶς Φιλο-
πάππου τοῦ βασιλέως ταῖς φυλαῖς ὁμοῦ πάσαις χο-
ρηγοῦντος. ἐτύγχανε δὲ συνεστιώμενος ἡμῖν καὶ
τῶν παλαιῶν τὰ μὲν λέγων τὰ δ' ἀκούων διὰ φι-
λανθρωπίαν οὐχ ἥττον ἢ φιλομάθειαν.
- 20 2. Προεβλήθη δέ τι τοιοῦτον ὑπὸ Μάρκου τοῦ
γραμματικοῦ. Νεάνθη τὸν Κυζικηνὸν ἔφη λέγειν
ἐν τοῖς κατὰ πόλιν μυθικοῖς, ὅτι τῇ Αἰαντίδι φυλῇ

- γέρας ὑπῆρχε τὸ μὴ κρίνεσθαι τὸν αὐτῆς χορὸν ἔσχατον· εἰ μὲν οὖν ἔφη πρὸς ἀπόδειξιν ἱστορίας ὁ ἀνα** εἰ δὲ τοῦτό γ' οὐ νοθεύει, προκείσθω τῆς αἰτίας ἐν κοινῷ πᾶσιν ἢ ζήτησις. εἰπόντος δὲ τοῦ ἐταίρου Μίλωνος ἄν οὖν ψεῦδος ἢ τὸ λεγόμενον; 5
- C 'οὐδέν' ἔφη 'δεινόν' ὁ Φιλόπαππος 'εἰ ταῦτό πεισό-
μεθα Δημοκρίτῳ τῷ σοφῷ διὰ φιλολογίαν. καὶ γὰρ ἐκεῖνος ὥς ἔοικε τρώγων σίκκον, ὥς ἐφάνη μελιτώδης ὁ χυμός, ἠρώτησε τὴν διακονοῦσαν, ὁπό-
θεν πρίαιτο· τῆς δὲ κῆπὸν τινα φραξούσης, ἐκέ- 10
λευσεν ἐξαναστὰς ἡγεῖσθαι καὶ δεικνύναι τὸν τόπον·
θαυμάζοντος δὲ τοῦ γυναιίου καὶ πυνθανομένου τί βούλεται, 'τὴν αἰτίαν' ἔφη 'δεῖ με τῆς γλυκύτητος εὑρεῖν, εὑρήσω δὲ τοῦ χωρίου γενόμενος θεατῆς.'
- D 'κατάκεισο δὴ' τὸ γύναιον εἶπε μειδιῶν, 'ἐγὼ γὰρ 15
ἀγνοήσασα τὸ σίκκον εἰς ἀγγεῖον ἐθέμην μεμελιτω-
μένον.' ὁ δ' ὥσπερ ἀχθεσθεῖς 'ἀπέκναισας' εἶπε
'καὶ οὐδὲν ἤττον ἐπιθήσομαι τῷ λόγῳ καὶ ζητήσω
τὴν αἰτίαν, ὥς ἂν οἰκείου καὶ συγγενοῦς οὔσης τῷ
σικκύῳ τῆς γλυκύτητος.' οὐκοῦν μὴδ' ἡμεῖς τὴν 20
Νεάνθους ἐν ἐνίοις εὐχέρειαν ἀποδράσεως ποιησώ-
μεθα πρόφασιν· ἐγγυμνάσασθαι γάρ, εἰ μὴδὲν ἄλλο
χρήσιμον, ὁ λόγος παρῆξει.'

3. Πάντες οὖν ὁμαλῶς ἐρρήσαν πρὸς τὸ τὴν

1 αὐτῆς X: 5 Vd 8 E 2 εἰ*: lac. 3 Vd 5 P
πρὸς ἀπόδειξιν Doehrnens: πρὸ 8 Vd 7 E ξιν 3 lac. 8—9
Vd 4 E. Fort. ὁ ἀναφέρων (aut ὁ ἀναγράφας cum Muellero)
ἱκανός, ἐῷ· εἰ δὲ cett γ' οὐ νοθεύει*: γοῦν νοθεύει
7 τῷ] om. mei 21 ποιησώμεθα*: ποιησόμεθα

φυλὴν ἐγκωμιάζειν, εἴ τι καλὸν πρὸς δόξαν αὐτῇ
 ὑπῆρχεν ἀναλεγόμενοι. καὶ γὰρ ὁ Μαραθῶν εἰς
 μέσον εἵλκετο, δῆμος ὢν ἐκείνης τῆς φυλῆς· καὶ
 τοὺς περὶ Ἀρμόδιον Αἰαντίδας ἀπέφαινον, Ἀφιδναί- E
 5 οὺς γε δὴ τῶν δῆμων γεγονότας. Γλαυκίας δ' ὁ
 δῆτωρ καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαρα-
 θῶνι παρατάξεως ἀποδοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου εἰς
 τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις πιστούμενος, ἡγωνισμένου
 τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς· ἐτι δὲ καὶ Καλλιμα-
 10 χον ἀπεδείκνυε τὸν πολέμαρχον ἐξ ἐκείνης ὄντα τῆς
 φυλῆς, ὃς αὐτόν τε παρέσχεν ἄριστον ἄνδρα καὶ
 τῆς μάχης μετὰ γε Μιλτιάδην αἰτιώτατος κατέστη,
 σύμψηφος ἐκείνῳ γενόμενος. ἐγὼ δὲ τῷ Γλαυκίᾳ
 προσετίθην, ὅτι καὶ τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ τοὺς Ἀθη-
 15 ναίους ἐξήγαγε, τῆς Αἰαντίδος φυλῆς πρυτανευού- F
 σης γραφείη, καὶ ὅτι περὶ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην
 εὐδοκιμήσειεν ἢ φυλὴ μάλιστα· διὸ καὶ ταῖς Σφρα-
 γίτισι Νύμφαις τὴν ἐπινίκιον καὶ πνυθόχρηστον
 ἀπῆγον Αἰαντίδαι θυσίαν εἰς Κιθαιρῶνα, τῆς πό-
 20 λεως τὸ ἱερεῖον καὶ τᾶλλα παρεχούσης αὐτοῖς. 'ἀλλ'
 ὁρᾷς' ἔφην 'ὅτι πολλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις φυλαῖς
 ὑπάρχει, καὶ πρῶτην γε τὴν ἐμὴν ἴστε δὴ τὴν 629
 Λεοντίδα μηδεμιᾶ δόξης ὑφιεμένην. σκοπεῖτε δὲ
 δῆ, μὴ πιθανώτερον λέγεται τὸ παραμύθιον τοῦ

1 φυλὴν X: φυλακὴν αὐτῆς Benselerus 4 em.
 Leonicus: ἀφιδναίους 6 δῆτωρ] add. vid. ἔφη vel εἶπε
 7 εἰς X. Fort. τοῖς Αἰσχύλου τῶν Μαραθωνίων ἐλεγείαις
 cf. Bergk. 2 p. 240 13 ἐκείνοις mei 17 em. X ex Vit.
 Arist. c. 19: σφραγίτισι 20 τᾶλλα *: τὰ ἄλλα 23 em.
 Turnebus: δόξῃ δέ] om. mei

ἐπωνύμου τῆς φυλῆς καὶ παραίτησιν εἶναι τὸ γιγνόμενον· οὐ γὰρ εὐκόλος ἐνεγκεῖν ἦτταν ὁ Τελαμώνιος, ἀλλ' οἷος ἀφειδεῖν πάντων ὑπ' ὀργῆς καὶ φιλονεικίας· ἔν' οὖν μὴ χαλεπὸς ἦ μηδ' ἀπαραμύθητος, ἔδοξε τῆς ἦττης ἀφειλεῖν τὸ δυσχερέστατον, εἰς τὴν ἐσχάτην χώραν μηδέποτε τὴν φυλὴν αὐτοῦ καταβαλόντας·

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBΛION ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Τῶν εἰς τὰ δεῖπνα καὶ τὰ συμπόσια παρα-
5 σκευαζομένων, ὧς Σόσσιε Σευεκίων, τὰ μὲν ἀναγ-
καίαν ἔχει τάξιν, ὥσπερ οἶνος καὶ σιτία καὶ ὕψα
καὶ στρωμναι δηλαδὴ καὶ τράπεζαι· τὰ δ' ἐπεισόδια
γέγονεν ἡδονῆς ἕνεκεν, χρείας μὴ συναγομένης,
ὥσπερ ἀκροάματα καὶ θεάματα καὶ γελωτοποιός τις
10 ἐκ Καλλίου Φίλιππος· οἷς παροῦσι μὲν ἡδονται,
μὴ παρόντα δ' οὐ πάνυ ποθοῦσιν οὐδ' αἰτιῶνται
τὴν συνουσίαν ὥς ἐνδεέστερον ἔχουσιν. οὕτω δὲ D
καὶ τῶν λόγων τοὺς μὲν ἐπὶ χρεῖα τῇ περὶ τὰ
συμπόσια παραλαμβάνουσιν οἱ μέτριοι, τοὺς δ'
15 ἄλλους δέχονται θεωρίαν πιθανὴν καὶ τῷ καιρῷ
μᾶλλον αὐλοῦ καὶ βαρβίτου πρέπουσαν ἔχοντας. ὧν
καὶ τὸ πρῶτον ἡμῖν βιβλίον εἶχε μεμιγμένα δείγ-
ματα, τοῦ μὲν προτέρου γένους τὸ περὶ τοῦ φιλο-
σοφεῖν παρὰ πότον καὶ περὶ τοῦ διανέμειν αὐτὸν
20 ἢ τοῖς δειπνοῦσιν ἐφίεναι τὰς κλίσεις καὶ τὰ τοι-
αῦτα· τοῦ δὲ δευτέρου περὶ τοῦ τοὺς ἐρῶντας ποι-

8 malim ἡδονῆς ἕνεκα κενῆς χρεῖας μὴ συνεπειγομένης
14 περιλαμβάνουσιν mei 20 καὶ τὰ τοιαῦτα scripsi cum
Emperio: 4—5 Vd 8 E αὐτά 21 τὸ περὶ R

ητικούς εἶναι καὶ περὶ τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. ** καλῶ
 δῆτα καὶ ** τὰ συμποτικά· τὰ δ' ** τερα κοινῶς
 Ε συμποσιακά. σποράδην δ' ἀναγέγραπται καὶ οὐ δια-
 κεκριμένως ἀλλ' ὥς ἕκαστον εἰς μνήμην ἤλθεν. οὐ
 δεῖ δὲ θαυμάζειν τοὺς ἀναγιννώσκοντας, εἴ σοι 5
 προσφωνοῦντες τινὰ τῶν προρρηθέντων ὑπὸ σοῦ
 συνηγάγομεν· καὶ γὰρ ἂν αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις
 μὴ ποιῶσι, πολλάκις εἰς ταὐτὸ τῷ μανθάνειν τὸ
 ἀναμιμνήσκεισθαι καθίστησι.

1 καὶ] καὶ τὸ R lac. 2 Vd 9 E 2 lac. 3—4 Vd
 8 E ib. lac. 3—4 Vd 7 E; locum supplevit W ita: τὰ γὰρ
 πρῶτα καλῶ δῆτα καὶ αὐτὸς συμποτικά· τὰ δὲ δεύτερα
 κοινῶς cet. malim τούτων τὰ μὲν πρῶτα καλῶ δ. καὶ αὐτὸς
 ἰδίᾳ συμποτικά, τὰ δὲ δεύτερα κοινῶς cet. 6 τινὰ] ταῦτα,
 τινά? ὑπὸ M: ἢ ὑπὸ 8 ποιῶσι] πάντως ὥσι W 9 καθέ-
 στηκε?

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Τίν' ἐστὶν ἂν Ξενοφῶν παρὰ πότον ἡδίων ἐρωτᾶσθαι φησι
καὶ σκώπτεσθαι ἢ μή.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Δέκα δὲ προβλημάτων εἰς ἕκαστον νενεμη-
μένων βιβλίον, ἐν τούτῳ πρῶτόν ἐστιν ὁ τρόπον
τινὰ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς ἡμῖν προβέβληκε. τὸν
γὰρ Γωβρύαν φησὶ συνδειπνοῦντα τῷ Κύρῳ τὰ τ' F
10 ἄλλα θαυμάζειν τῶν Περσῶν, καὶ ὅτι τοιαῦτα μὲν
ἀλλήλους ἐπηρώτων ἂν ἡδίων ἦν ἐρωτηθῆναι ἢ μή,
ἐσκωποῦν δ' ἂν σκωφθῆναι κάλλιον ἢ μή· εἰ γὰρ
ἐπαινοῦντες ἕτεροι πολλάκις λυποῦσι καὶ προσ-
ίστανται, πῶς οὐκ ἄξιον ἦν ἄγασθαι τὴν εὐτραπελίαν
15 ἐκείνων καὶ τὴν σύνεσιν, ὧν καὶ τὰ σκώμματα τοῖς
σκωπτομένοις ἡδονὴν καὶ χάριν παρεῖχε; δεχόμενος
οὖν ἡμᾶς ἐν Πάτραις, ἡδέως ἂν ἔφης πυνθέσθαι
τὰ τοιαῦτα ἐρωτήματα ποίου γένους εἴη καὶ τίς
αὐτῶν τύπος· 'οὐ γὰρ τι μικρόν' ἔφης 'τῆς ὀμι-
20 λητικῆς μόριον ἢ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ τὰς παι-
διάς τοῦ ἐμμελοῦς ἐπιστήμη καὶ τήρησις.'

7 δ Basileensis: δν 8 Ξενοφῶν] Cyrop. 5, 2, 18
ib. em. M: παραβέβληκε 11. 12 δ] οἷα X 12 ἐσκωποῦν
δ' &*: 5 Vd 10 E κάλλιον ἢ μή*: καὶ 6 Vd 12 E
13 λυποῦσι*: 7 Vd 5 P soli 17 ἔφης W: ἔφν aut ἔφη
19 ἔφης idem: ἔφησεν

13453

4*

630 2. 'Μέγα μὲν οὖν' ἔφην ἐγώ, 'ἀλλ' ὄρα μὴ καὶ αὐτὸς ὁ Ξενοφῶν ἐν τε τῷ Σωκρατικῷ καὶ τοῖς Περσικοῖς ἐπιδείκνυσιν συμποσίοις τὸ γένος. εἰ δὲ δοκεῖ καὶ ἡμᾶς ἐπιθέσθαι τινὶ λόγῳ, πρῶτον ἡδέως ἐρωτᾶσθαι μοι δοκοῦσιν ἃ ῥαδίως ἀποκρίνασθαι 5 δύνανται· ταῦτα δ' ἐστὶν ὧν ἐμπειρίαν ἔχουσιν. ἃ γὰρ ἀγνοοῦσιν, ἢ μὴ λέγοντες ἄχθονται καθάπερ αἰτηθέντες ὃ δοῦναι μὴ δύνανται, ἢ λέγοντες ἀπὸ δόξης καὶ εἰκασίας οὐ βεβαίου διαταράσσονται καὶ B κινδυνεύουσιν. ἂν δὲ μὴ μόνον ἔχη τὸ ῥάδιον ἀλλὰ 10 καὶ περιττὸν ἢ ἀπόκρισις, ἡδίων ἐστὶ τῷ ἀποκρινομένῳ· περιτταὶ δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἐπισταμένων ἢ μὴ πολλοὶ γινώσκουσιν μηδ' ἀκηκόασιν, οἷον ἀστρολογικῶν, διαλεκτικῶν, ἄνπερ ἔξιν ἐν αὐτοῖς ἔχουσιν. οὐ γὰρ πρᾶκτων μόνον ἕκαστος οὐδὲ διημερεύων, 15 ὥς Εὐριπίδης φησὶν, ἀλλὰ καὶ διαλεγόμενος

'ἵν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὢν'

ἡδέως διατίθεται· καὶ χαίρουσι τοῖς ἐρωτῶσιν ἃ γινώσκοντες ἀγνοεῖσθαι καὶ λανθάνειν οὐ θέλουσι. διὸ καὶ περὶ χώρας ἀποίκου καὶ ξένης θαλάττης 20 ἐθῶν τε βαρβαρικῶν καὶ νόμων οἱ πεπλανημένοι καὶ πεπλευκότες ἡδίων ἐρωτῶνται, καὶ προθύμως C διηγοῦνται καὶ διαγράφουσι κόλπους καὶ τόπους, οἰόμενοι καὶ χάριν τινὰ τῶν πόνων ταύτην καὶ παραμυθίαν κομίζεσθαι. καθόλου δ' ὅσα μηδενὸς 25

5 malim ἀποκρίνεσθαι 7 ἢ μὴ Iannotius: οἱ μὴ
10 κινδυνεύουσιν] corr. vid. συνδιανεύουσιν i. e. ἀμφιγνοοῦ-
σιν, ἀμφιβάλλουσιν 11 καὶ] καὶ τὸ R 12 em. l.: περιτ-
τοί 16 Εὐριπίδης] Nauok p. 413

ἔρωτωντος αὐτοὶ διηγείσθαι καὶ λέγειν ἅφ' ἑαυτῶν
 εἰώθαμεν, ἥδιον ἔρωτώμεθα, χαρίζεσθαι τοῦτοις
 δοκοῦντες, ὧν ἔργον ἦν ἐνοχλουμένων ἀποσχέσθαι.
 καὶ τοῦτο μὲν ἐν τοῖς πλωτικοῖς μάλιστα φύεται
 5 τὸ γένος τοῦ νοσήματος· οἱ δὲ κομπότεροι ταῦτ'
 ἔρωτᾶσθαι θέλουσιν ἢ βουλόμενοι λέγειν αἰδοῦνται
 καὶ φείδονται τῶν παρόντων· οἷον ὅσα τυγχάνουσιν
 αὐτοὶ διαπεπραγμένοι καὶ καταρωθώκοτες. ὁρθῶς
 γοῦν ὁ Νέστωρ τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ὀδυσσεύς ἐπι-
 10 στάμενος

‘εἴπ’ ἄγε μ’, ὦ πολύαιν’ Ὀδυσεῦ (φησί), μέγα κῦδος D
 [Ἀχαιῶν,

ὅπως τούσδ’ ἔππους λάβετον.’

ἄχθονται γὰρ τοῖς αὐτοῖς ἐπαινοῦσι καὶ τὰς ἑαυτῶν
 15 εὐτυχίας διεξιῶσιν, ἂν μὴ κελεύσῃ ἄλλος τις τῶν
 παρόντων καὶ οἷον βιαζόμενοι λέγωσι. ἡδέως γοῦν
 ἔρωτῶνται περὶ πρεσβειῶν καὶ περὶ πολιτειῶν εἰ
 μέγα τι καὶ λαμπρὸν εἰργασμένοι τυγχάνουσιν. ὅθεν
 ἥμισυ περὶ τούτων οἱ φθονεροὶ καὶ κακοήθεις ἔρω-
 20 τῶσι, καὶ ἄλλος τις ἔρηται τὰ τοιαῦτα, διακρούονται
 καὶ παρατρέπουσι, χώραν τῇ διηγέσει μὴ διδόντες
 μηδὲ βουλόμενοι λόγου τὸν λέγοντα κοσμοῦντος
 ἀφορμὰς προέσθαι. καὶ ταῦτ’ οὖν ἔρωτωντες χαρί- E

5 τοῦτο mei 11 Hom. K 544 ib.*: εἴπ’ ἄγ’ ἐμ’ 13 ὅ-
 πως*: ὅπως δὴ 14 αὐτοῖς iidem 15 malim τις ἄλλος 16 καὶ
 οἷον βιαζόμενοι*: 7—8 Vd 9 E ζόμενοι ἡδέως — μέγα Tur-
 nebus: 5—6 Vd 9 E γοῦν ἔρωτῶνται 4—5 Vd 9 E πρεσ-
 βειῶν καὶ 5 Vd 7 E πολιτειῶν 3—4 Vd 5 E μέγα 19 οἱ]
 ὧς mei 20 ἄλλος τις ἔρηται Cobetus: ἄλλο 6 Vd 7 E ται
 23 χαρίζονται M. Malim ἔρωτῶντας ἔστι χαρίζεσθαι

ξεσθαι τοῖς ἀποκρινομένοις, ἃ τοὺς ἐχθροὺς καὶ
δυσμενεῖς αἰσθάνονται μὴ βουλομένους ἀκούειν.'

3. 'Καὶ μὴν ὃ γ' Ὀδυσσεὺς τῷ Ἀλκινόῳ
'σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω.' 5
καὶ πρὸς τὸν χορὸν ὁ Οἰδίπους
'δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὧ ξεῖν',
[ἐπεγείρειν.]

δ δ' Εὐριπίδης τοῦναντίον

ᾧς ἡδὺ μεμνησθαι πόνων'

F * * οὐ τοῖς ἔτι πλανωμένοις καὶ κακὰ φέρουσι. τῶν 10
οὖν κακῶν φυλακτέον ἐστὶ τὰς ἐρωτήσεις· ἀνιῶν-
ται γὰρ διηγούμενοι καταδίκας αὐτῶν ἢ ταφὰς
παιδῶν ἢ τινας κατὰ γῆν οὐκ εὐτυχεῖς ἢ κατὰ θά-
λατταν ἐμπορίας. τὸ δὲ πῶς εὐημέρησαν ἐπὶ βή-
ματος ἢ προσηγορεύθησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἢ 15
τῶν ἄλλων περιπεσόντων χεიმῶσιν ἢ λησταῖς αὐτοὶ
διέφυγον τὸν κίνδυνον, ἡδέως ἐρωτῶνται πολλάκις,
καὶ τρόπον τινὰ τῷ λόγῳ τοῦ πράγματος ἀπολαύ-
681 οντες ἀπλήστως ἔχουσι τοῦ διηγεῖσθαι καὶ μνημο-
νεύειν. χαίρουσι δὲ καὶ περὶ φίλων εὐτυχούντων 20
ἐρωτῶμενοι καὶ περὶ παιδῶν προκοπτόντων ἐν μαθή-

3 Ἀλκίνοῳ? 4 Hom. ι 12 ἐπετέτραπτο μοι 7 Soph.
O C 510 ἐπεγείρειν X. ex Sophocle: 3—4 Vd 6 E γει-
ρεν 9 μεμνησθαι *: 4 Vd 8 E; nihil aliud nisi μεμνη-
σθαι supplendum esse et lac. ostendit et verba proxima
10 lac. 25 Vd 36 E. Fort. τῷ 'σῳθέντι' μόνον εἴρηκεν
ἄλλ' οὐ τοῖς ἔτι cett. καὶ κακὰ] καινὰς μοι. καινίας?
15 post βήματος suppleverim ἢ πρεσβεύσαντες εὐτύχησαν
cf. Macrob. 7, 2, 11 21 μαθήμασιν ἢ *: μαθήμασι

μασιν ἢ συνηγορίαις ἢ φιλίαις βασιλέων. ἐχθρῶν
 δὲ καὶ δυσμενῶν οὐκ εἶδεν καὶ βλάβας καὶ καταδίκας
 ἐξελεγχθέντων καὶ σφαλέντων ἡδίων ἐρωτῶμενοι καὶ
 προθυμότερον ἐξαγγέλλουσιν· αὐτοὶ δ' ἂφ' αὐτῶν
 5 οὐκ οὐσι φυλαττόμενοι δόξαν ἐπιχαιρεκακίας. ἡδίων
 δὲ καὶ περὶ κυνῶν ἄνδρα θηρευτικὸν ἐρωτᾶν καὶ
 φιλαθλητὴν περὶ γυμνικῶν ἀγώνων καὶ περὶ καλῶν
 ἐρωτικόν. ὁ δ' εὐσεβῆς καὶ φιλοθύτης διηγηματικὸς
 οὐκ εἶδεν, καὶ ὅσα χρησάμενος ἢ φήμαις ἢ ἱεροῖς ἢ
 10 θεῶν εὐμενείᾳ κατάρθωσεν, ἡδέως ἂν καὶ περὶ τού- B
 των ἐρωτῶτο. τοῖς δὲ πρεσβύταις, καὶ μὴδὲν ἢ
 διήγησις ἢ προσήκουσα, πάντως οἱ ἐρωτῶντες χαρίζ-
 ονται καὶ κινεῶσι βουλομένους.

ὦ Νέστορ Νηληιάδην, σὺ δ' ἄληθες ἐνίσπες,
 15 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης; ...
 ποῦ Μενέλαος ἔην; ...
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιικοῦ;

πολλὰ ἐρωτῶν ἕμα καὶ πολλῶν λόγων ἀφορμὰς
 προσιέμενος, οὐχ, ὥσπερ ἔνιοι, συστέλλοντες εἰς
 20 τὰναγκαῖον αὐτὸ καὶ συνελάνοντες τὰς ἀποκρίσεις
 ἀφαιροῦνται τῆς γεροντικῆς διατριβῆς τὸ ἡδιστον.
 ὅπως δ' οἱ θέλοντες εὐφραίνειν μᾶλλον ἢ λυπεῖν
 τοιαύτας ἐρωτήσεις προφέρονται, ὧν ταῖς ἀποκρί- C
 σεσιν οὐ ψόγος ἀλλ' ἐπαινος, οὐδὲ μῖσος ἢ νέμεσις
 25 ἀλλ' εὖνοια καὶ χάρις ἔπεται παρὰ τῶν ἀκουσάντων.
 ταῦτα μὲν οὖν τὰ περὶ τὰς ἐρωτήσεις.

11 ἐρωτῶτο Duebnerus: ἐρωτῶνται mei. ἐρωτῶτο ἂν S
 14 Hom. γ 247 15. 16 puncta add. Duebnerus 16 ἦν mei
 17 ἢ*: ἢ 19 προιέμενος R 20 τὰναγκαῖον*: τὸ ἀναγκαῖον

4. 'Σκώματος δὲ τῷ μὴ δυναμένῳ μετ' εὐλαβείας καὶ τέχνης κατὰ καιρὸν ἄπτεσθαι παντάπασιν ἀφεκτέον· ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν ὀλισθηρῷ τόπῳ, κὰν θίγῃσιν ἐκ παραδρομῆς μόνον, ἀνατρέπουσιν, οὕτως ἐν οἴνῳ πρὸς πᾶσαν ἀφορμὴν λόγου μὴ κατὰ σχῆμα γιγνομένην ἐπισφαλῶς ἔχομεν. τοῖς δὲ σκώμασιν ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἢ ταῖς λοιδορίαις ἐκκινούμεθα, τὸ μὲν ὑπ' ὀργῆς πολλάκις ἀβουλήτως ὀρῶντες γιγνόμενον, τὸ δ' ὡς οὐκ ἀναγκαῖον ἀλλ' ἔργον ὕβρεως καὶ κακοηθείας προβαλλόμενοι· καὶ καθόλου διαλέγεσθαι τοῖς 10
 **νοῖς μᾶλλον ἢ τοῖς **φλυαροῦσι χαλεπαίνομεν·
- D δῆλον γὰρ ὅτι δόλος τῷ σχήματι προσέεται τῷ κατὰ τὸ σκῶμα, λοιδορήμα δὲ ** εἶναι καὶ πεποιημένον ἐκ παρασκευῆς. ὁ γὰρ εἰπὼν ταριχοπώλην αὐτόθεν ἐλοιδόρησεν, ὁ δὲ φήσας 'μεμνήμεθά σε τῷ βρα- 15
 χίονι ἀπομυττόμενον' ἔσκωψε. καὶ Κικέρων πρὸς Ὀκταούιον, ἐκ Λιβύης εἶναι δοκοῦντα λέγοντος δ' αὐτοῦ φάσκοντα μὴ ἀκούειν, 'καὶ μὴν τετραυπημένον' ἔφη 'ἔχεις τὸ οὖς.' καὶ Μελάνθιος ὑπὸ τοῦ κωμωδιοποιοῦ καταγελῶμενος ἔφη 'οὐκ ὀφειλόμενόν μοι ἀποδίδως 20
 ἔρανον.' μᾶλλον οὖν τὰ σκώματα δάκνει, καθά-
- E περ τὰ παρηγκιστρωμένα βέλη πλείονα χρόνον ἐμμένοντα, καὶ λυπεῖ τοὺς σκωφθέντας ἢ τέρψις τῇ

3 γὰρ] om. mei 11 lac. 6—7 Vd E. τοῖς διαλέγεσθαι δεινοῖς W. τοῖς διαλέγεσθαι δυναμένοις? lac. 3—4 soli Vd P. Fort. τοῖς ἄλλως φλυαροῦσι 12 δῆλον γὰρ — τὸ σκῶμα*: 2 Vd 7 E ὅτι δ' ὅλως τὸ 3 Vd 4 E ματι προσέεται 4 Vd. 7 E τὸ σκῶμα 13 lac. 4—5 Vd 9 E. Suppleverim ὄνειδος δοκεῖ φανερόν vel ὕβρισμα δοκεῖ (αὐτ λέγομεν) φανερόν καὶ] scr. vid. κοῦ Cf. Macroβ. 7, 8, 2—6 22 βέλη Basileensis: μέλη 23 scr. vid. καὶ λυπεῖ

κομψότητι καὶ ἡδύνει τοὺς παρόντας. ἡδόμενοι γὰρ ἐπὶ τῷ λεγομένῳ, πιστεύειν δοκοῦσι καὶ συνδιασύρειν τῷ λέγοντι. ὀνειδισμὸς γὰρ ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας παρεσχηματισμένος τὸ σκῶμμα κατὰ τὸν Θεόφραστον· ὅθεν ἐξ αὐτοῦ τῇ ὑπονοίᾳ προστίθῃσιν ὁ ἀκούσας τὸ ἐλλείπον ὥς εἰδὼς καὶ πιστεύων. ὁ γὰρ γελάσας καὶ ἡσθίς, τοῦ Θεοκρίτου πρὸς τὸν δοκοῦντα λωποδυτεῖν ἐρωτῶντα δ' αὐτὸν εἰ ἐπὶ δαίπνον βαδίζει φήσαντος βαδίζειν ἐκεῖ μέντοι
 10 καθεύδειν, βεβαιοῦντι τὴν διαβολὴν ὅμοιός ἐστι. διὸ καὶ προσαναπλήμψῃ τοὺς παρόντας ὁ σκώπτων παρὰ μέλος κακοηθείας, ὥς ἐφηδομένους καὶ συνυβρίζοντας. ἔν δὲ τῇ καλῇ Λακεδαιμόνι τῶν μαθημάτων ἐδόκει, τὸ σκώπτειν ἀλύπως καὶ σκωπτόμενον
 15 φέρειν· εἰ δὲ τις ἀπείποι σκωπτόμενος, εὐθὺς ὁ σκώπτων ἐπέπαντο. πῶς οὖν οὐ χαλεπὸν εὐρεῖν σκῶμμα τῷ σκωπτομένῳ κεχαρισμένον, ὅπου καὶ τὸ 632 μὴ λυποῦν τοῦ σκώμματος οὐ τῆς τυχούσης ἐμπειρίας καὶ δεξιότητος ἐστίν;

20 5. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ πρῶτά μοι δοκεῖ τὰ λυποῦντα τοὺς ἐνόχους σκώμματα τοῖς μακρὰν οὔσι τῆς διαβολῆς ἡδονὴν τινα καὶ χάριν ποιεῖν· οἷον ὁ Ξενοφῶν τὸν ὑπέραισχρον καὶ ὑπέρδασυν ἐκείνον ὥς

τοὺς σκ. ἤπερ τέρεψις τῇ κομψότητι καθηδύνει τοὺς παρόντας. cf. Kock. 2 p. 354 fr. 156 2 em. Duebnerus: πιστεύειν 4—5 Vd 12 E διασύρειν 3 ὀνειδισμὸς Turnebus: 3 Vd 6 E σμος ib. τῆς*: 2 Vd 7—8 E 4 Turnebus: παρὰ 4—5 Vd 15 E σκῶμμα 9 malim βαδίζοι 12 em. R: συνυβρίζομένους 13 ἔν δὲ] fort. ἔν δ' ἐν aut ἐν δὲ 14 ἐδόκει] εὐδοκίμει; 16 ἐπᾶντο Cobetus 18 λυπεῖν mei 22 Ξενοφῶν] Cyrop. 2, 2, 28

παιδικὰ τοῦ Σαμβαύλα σκωπτόμενον εἰσάγει μετὰ
 παιδιᾶς. καὶ Κυητοῦ τοῦ ἡμετέρου (μέμνησαι γὰρ)
 ἐν ἀσθενείᾳ τὰς χεῖρας ἔχειν ψυχρὰς λέγοντος,
 Ἀυφίδιος Μόδεστος ἄλλὰ μὴν ἔφη ἑτερμὰς ἀπὸ
 B τῆς ἐπαρχίας κεκόμεικας αὐτάς· τοῦτο γὰρ ἐκείνῳ 5
 μὲν γέλωτα καὶ διάχυσιν παρέσχε, κλέπτῃ δ' ἀνθυ-
 πάτῳ λοιδορήμα καὶ ὕνειδος ἦν. διὸ καὶ Κριτό-
 βουλον ὁ Σωκράτης εὐπροσωπότατον ὄντα προκαλού-
 μενος εἰς σύγκρισιν εὐμορφίας ἐπαίξεν οὐκ ἐχλεύ-
 αζεν. καὶ Σωκράτην πάλιν Ἀλκιβιάδης ἔσκωπτεν 10
 εἰς ξηλοτυπίαν τὴν περὶ Ἀγάθωνος. ἡδονται δὲ καὶ
 βασιλεῖς τοῖς λεγομένοις ὡς εἰς πένητας αὐτοὺς καὶ
 ἰδιώτας, ὥσπερ ὑπὸ Φιλίππου σκωφθεῖς ὁ παρά-
 σιτος εἶπεν ὅτι ἐγὼ σε τρέφω; τὰ γὰρ οὐ προ-
 σόντα φαῦλα λέγοντες ἐμφαίνουσι τὰ προσόντα 15
 χρηστά. δεῖ δ' ὁμολογουμένως καὶ βεβαίως προσεῖναι
 C τι χρηστόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ λεγόμενον τοῦναντίον
 ἀμφισβητήσιμον ἔχει τὴν ὑπόνοιαν. ὁ γὰρ τῷ πάννυ
 πλουσίῳ τοὺς δανειστὰς ἐπάξειν λέγων, ἢ τὸν ὑδρο-
 πότην καὶ σώφρονα παροινεῖν καὶ μεθύειν, ἢ τὸν 20
 εὐδάπανον καὶ μεγαλοπρεπῆ καὶ χαριστικὸν κίμβικα
 καὶ κυμινοπρίστην προσαγορεύων, ἢ τὸν ἐν συν-
 ηγορίαις καὶ πολιτείαις μέγαν ἀπειλῶν ἐν ἀγορᾷ
 λήψεσθαι, διάχυσιν καὶ μειδιάμα παρέσχε. οὕτως
 ὁ Κῦρος ἐν οἷς ἔλειπετο τῶν ἐταίρων, εἰς ταῦτα 25
 προκαλούμενος ἐγίνετο προσηγὴς καὶ κεχαρισμένος.

2 Κυητοῦ] Κυίντου X ex Macrobio 7, 3, 15 sed cf.
 Patzig. Quaestt. Plutarch. p. 48 8 Σωκράτης] cf. Xen.
 Symp. c. 4, 19 10 Σωκράτην] cf. Plat. Symp. p. 213c
 22 κυμινοπρίστην X: κύμινον 25 Κῦρος] Xen. Cyrop. 1, 4, 4

καὶ τοῦ Ἰσμηνίου τῇ θυσίᾳ προσκυλοῦντος, ὥς οὐκ ἐκαλλιέρει, παρελόμενος τοὺς αὐλοὺς ὁ μισθωτῆς D ἠΰλησε γελοιῶς· αἰτιωμένων δὲ τῶν παρόντων, ἐκεῖνος καλλιερήσας 'ἔστιν' ἔφη 'τὸ κεχαρισμένως αὐλεῖν 5 θεόθεν.' ὁ δ' Ἰσμηνίας γελάσας 'ἄλλ' ἐμοῦ μὲν' εἶπεν 'αὐλοῦντος ἡδόμενοι διέτριβον οἱ θεοί, σοῦ δ' ἀπαλλαγῆναι σπεύδοντες ἐδέξαντο τὴν θυσίαν.'

6. "Ἐτι τοίνυν οἱ τὰ χρηστὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λοιδορουμένοις ὀνόμασι μετὰ παιδιᾶς καλοῦν- 10 τες, ἃν ἐμμελῶς ποιῶσιν, αὐτῶν μᾶλλον εὐφραίνουσι τῶν ἀπ' εὐθείας ἐπαινούντων. καὶ γὰρ δᾶκνουσι μᾶλλον οἱ διὰ τῶν εὐφήμων ὀνειδίζοντες, ὥς οἱ τοὺς πονηροὺς Ἀριστείδας καὶ τοὺς δειλοὺς Ἀχιλλεῖς καλοῦντες, καὶ ὁ τοῦ Σοφοκλέους Οἰδίπους **

15 'ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς οὐξ ἀρχῆς φίλος.' ἀντίστροφον οὖν ἔοικε γένος εἰρωνείας εἶναι τὸ περὶ τοὺς ἐπαίνους· ὃ καὶ Σωκράτης ἐχρήσατο, E τοῦ Ἀντισθένης τὸ φιλοποιὸν καὶ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὐνοιαν μαστροπείαν καὶ συναγωγίαν 20 καὶ προαγωγείαν ὀνομάσας. **. Κράτητα δὲ τὸν φιλόσοφον, εἰς πᾶσαν οἰκίαν εἰσιόντα μετὰ τιμῆς καὶ φιλοφροσύνης δεχομένων, 'θυρεπανοίκτην' ἐκάλουν.'

2 μισθωτῆς*: μισθωτὸς 3 ἐκεῖνος καλλιερήσας* 14 καὶ ὁ] δ καὶ mei post Οἰδίπους lac. est 6—7 Vd 10 E. Fort. suppl. λέγων 'ταύτης cett. 15 ἀρχῆς X: 6 Vd 7 E χης 16 εἰρωνείας εἶναι*: εἶναι εἰρωνείας 19 καὶ συναγωγίαν] del. W 20 προαγωγείαν idem e Xen. Symp. 4, 62: ἀγωγίαν Ceterum post ὀνομάσας magna est lac. 46 Vd 53 E. Fort. excidit locus quidam Xenophonteus

7. 'Ποιεῖ δ' εὐχαρι σκῶμμα καὶ μέμψις ἐμφαίνουσα χάριν, ὥς Διογένης περὶ Ἀντισθένους ἔλεγεν

F 'ὅς με δάκη τ' ἠμπισχε καὶ ξηνάρκασεν
πτωχὸν γενέσθαι καὶ δόμων ἀνάστατον.'

οὐ γὰρ ἂν ὁμοίως πιθανὸς ἦν λέγων 'ὅς με σοφὸν 5
καὶ αὐτάρκη καὶ μακάριον ἐποίησε.' καὶ ὁ Λάκων
ἄκαπνα ξύλα τῷ γυμνασιάρχῳ παρασχόντι προσ-
ποιούμενος ἐγκάλειν, ἔλεγε 'δί' ὃν οὐδ' ἀποδα-
κρῦσαι γέγονεν ἡμῖν.' καὶ ὁ τὸν δειπνίζοντα καθ'
ἡμέραν ἀνδραποδιστὴν καλῶν καὶ τύραννον, δι' ὃν 10
ἐτῶν τοσούτων οὐχ ἑώρακε τὴν ἑαυτοῦ τράπεζαν.
καὶ ὁ λέγων ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπιβεβουλευμένος
ἀφηρηθεῖν τὴν σχολὴν καὶ τὸν ὕπνον, πλούσιος
γεγονὼς ἐκ πένητος. καὶ εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτιῶτο
τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους

15

633 'ὅξους σπανίζειν δῶμα'

ποίησαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπέιλησαν. ὅπτε-
ται γὰρ ταῦτα μᾶλλον ἔχοντα δριμυτέραν χάριν,
ὥστε μὴ προσίστασθαι μηδὲ λυπεῖν τοὺς ἐπαινου-
μένους.'

20

8. 'Αεὶ δὲ τὸν ἐμμελῶς σκώμματι χρησόμενον
εἰδέναι καὶ νοσήματος διαφορὰν πρὸς ἐπιτήδευμα,
λέγω δὲ φιλαργυρίας καὶ φιλονεικίας πρὸς φιλο-
μουσίαν καὶ φιλοθηρίαν· ἐπ' ἐκείνοις μὲν γὰρ ἔχ-
θονται σκωπτόμενοι, πρὸς ταῦτα δ' ἡδέως ἔχουσιν. 25

3 Nauck p. 914 δάκη] κάρη mei 6 malim αὐτάρκη
9 ἐν ἡμῖν mei καὶ ὁ Madvigius: καὶ 16 Nauck. p. 32
17 post ἠπέιλησαν reponendum locum de Epaminonda
p. 633 e censet W

οὐκ ἀηδῶς γοῦν Δημοσθένης ὁ Μιτυληναῖος, φιλο-
δοῦ τινος καὶ φιλοκιθαριστοῦ θύραν κόψας, ὑπα-
κούσαντος αὐτοῦ καὶ κελεύσαντος εἰσελθεῖν ἄν
πρῶτον ἔφη τὴν κιθάραν δῆσῃς. ἀηδῶς δ' ὁ τοῦ B
5 Δυσιμάχου παρὰσιτος, ἐμβαλόντος αὐτοῦ σκορπίον
ξύλινον εἰς τὸ ἱμάτιον, ἐκταραχθεὶς καὶ ἀναπηδήσας,
ὥς ἥσθητο τὴν παιδιάν, κἀγὼ σε φησὶν ἐκφο-
βῆσαι βούλομαι, ὦ βασιλεῦ· δὸς μοι τάλαντον."

9. Εἰσὶ δὲ καὶ περὶ τὰ σωματικὰ τοιαῦται δια-
10 φοραὶ τῶν πολλῶν· οἷον εἰς γρυπότητα καὶ σιμό-
τητα σκωπτόμενοι γελῶσιν, ὥς ὁ Κασάνδρου φίλος
οὐκ ἠχθέσθη τοῦ Θεοφράστου πρὸς αὐτὸν εἰ-
πόντος ἑαυμάξω σου τοὺς ὀφθαλμούς, ὅτι οὐκ
ἄδουσι, τοῦ μυκτῆρος αὐτοῖς ἐνδεδωκότος· καὶ ὁ
15 Κῦρος ἐκέλευσε τὸν γρυπὸν σιμὸν ἀγαγέσθαι γύ-
ναιον, οὕτω γὰρ ἐφαρμύσειν. εἰς δὲ δυσωδίαν C
μυκτῆρος ἢ στόματος ἄχθονται σκωπτόμενοι· καὶ
πάλιν εἰς φαλακρότητα πρῶως φέρονσιν, εἰς δὲ πῆ-
ρωσιν ὀφθαλμῶν ἀηδῶς. καὶ γὰρ Ἀντίγονος αὐτὸς
20 μὲν ἑαυτὸν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν ἔσκωπτε· καὶ ποτε
λαβὼν ἀξίωμα μεγάλῳις γράμμασι γεγραμμένον ταυτὶ
μὲν ἔφη καὶ τυφλῷ δῆλα. Θεόκριτον δὲ τὸν Χῖον
ἀπέκτεινεν, ὅτι φήσαντός τινος τοῖς ὀφθαλμοῖς ἄν
βασιλέως παρὰ γένῃ, σωθήσῃ, ἀλλὰ μοι εἶπεν ἄδύ-
25 νατον λέγεις τοῦτ' αὐτὸ τὴν σωτηρίαν. Λέων δ D

5 em. Basileensis: λυσίου 15 σιμὸν ἀγ. γύναιον addidi
ex Cyrop. 8, 4, 21 23 φήσαντός τινος — σωτηρίαν*: φή-
σαντος τῇ ὀφθαλμοῖς ἄν 5 Vd 7 E παρὰ γένῃ σωθῇ ἀλλ' ἔμα
εἶπεν ἄδυνάτου τὰ ὑπὸ τὴν σῶν 25 Λέων Basileensis.
Sed potius vid. supplendum: ὁ [δὲ Λέων δ] Βυζάντιος

Βυζάντιος, εἰπόντος Πασιάδου πρὸς αὐτὸν, ὀφθαλμισθῆναι δι' αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς 'ἀσθενεῖαν' ἔφη 'σώματος ὀνειδίξεις, νέμεσιν οὐχ ὀρῶν ἐπὶ τῶν ὤμων βαστάζοντά σου τὸν νῆδον.' εἶχε δὲ κυρτὸν ὁ Πασιάδης νῆδον. ἡγανάκτησε δὲ καὶ Ἀρχιππος, ὁ 5 δημαγωγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὑπὸ Μελανθίου σκωφθεὶς εἰς τὸ κυρτόν· ἔφη γὰρ αὐτὸν ὁ Μελάνθιος οὐ προεστάναι τῆς πόλεως ἀλλὰ προκεκυφέναι. τινὲς δὲ ταῦτα πρῶως καὶ μετρίως φέρουσιν, ὥσπερ ὁ φίλος τοῦ Ἀντιγόπου τάλαντον αἰτήσας καὶ μὴ 10 Ἐ λαβὼν ἤτησε προπομποὺς καὶ φύλακας 'ὑπὸς' ἔφη 'μὴ ἐπιβουλευθῶ προσταξας κατ' ὤμου τὸ τάλαντον φέρειν.' οὕτω μὲν περὶ τὰ ἐκτὸς ἔχουσι διὰ τὴν ἀνωμαλίαν· ἄλλοι γὰρ ἐπ' ἄλλοις ἄχθονται. Ἐπαμεινώνδας μετὰ τῶν συναρχόντων ἐστιώμενος 15 ἐπέπινεν ὄξος, καὶ πυνθανομένων εἰ πρὸς ὑγίειαν ἀγαθόν, 'οὐκ οἶδ'·' εἶπεν, 'ὅτι μέντοι πρὸς τὸ μεμνησθαι τῆς οἴκoi διαίτης ἀγαθόν, ἐπίσταμαι.' διὸ δεῖ καὶ πρὸς τὰς φύσεις καὶ τὰ ἥθη σκοποῦντα ταῖς παιδιαῖς χρῆσθαι, πειρώμενον ἀλύπως καὶ κεχαρισ- 20 μένως ἐκάστοις ὁμιλεῖν.

10. 'Ὁ δ' ἔρως τὰ τ' ἄλλα ποικιλώτατός ἐστι, καὶ τοῖς σκώμμασιν οἱ μὲν ἄχθονται καὶ ἀγανακτοῦσιν οἱ δὲ χαίρουσι. δεῖ δ' εἰδέναι τὸν καιρὸν· 25 Ἐ ὥς γὰρ τὸ πῦρ ἐν ἀρχῇ μὲν ἀποσβέννυσι τὸ πνεῦμα διὰ τὴν ἀσθενεῖαν ἀυξηθέντι δὲ τροφὴν παρέχει

2 δι' X: δὲ 8 em. Amyotus: κεκυφέναι 12 προσ-
τάξας] προσέτι δόξας W 13 μὲν] μὲν οὐν? 25 πῦρ]
πνεῦμα R πνεῦμα] πῦρ idem

καὶ ῥώμην, οὕτω φερόμενος ὁ ἔρωσ ἔτι καὶ λανθάνων
 δυσκολαίνει καὶ ἀγανακτεῖ πρὸς τοὺς ἀποκαλύπτον-
 τας, ἐκλάμπας δὲ καὶ διαφανεῖς τρέφεται καὶ προσ-
 γελᾷ τοῖς σκώμμασι φερόμενος. ἥδιστα δὲ σκώ-
 5 πτονται, παρόντων τῶν ἐρωμένων, εἰς αὐτὸ τὸ ἐρᾶν
 εἰς ἄλλο δ' οὐδέν. ἐὰν δὲ καὶ γυναικῶν ἐρῶντες
 ἰδίῳν τύχωσιν ἢ νεανίσκων φιλοκάλων ἔρωτα γεν- 634
 ναῖον, παντάπασι γάνυνται καὶ καλλωπίζονται τῷ
 σκώπτεσθαι πρὸς αὐτούς. διὸ καὶ Ἀρκεσίλαος, ἐν
 10 τῇ σχολῇ τοιαύτης μεταδόσεως αὐτῷ γενομένης ὑπὸ
 τινος τῶν ἐρωτικῶν ὁκοεῖ μοι μηδὲν ἄπτεσθαι
 μηδενός· ὁὐδὲ σὺ τοίνυν ἔφη τοῦδ' ἄπτη;· δείξας
 τινὰ τῶν καλῶν καὶ ὡραίων παρακαθήμενον.

11. Ἦδη δὲ καὶ τὸ τῶν παρόντων σκεπτέον·
 15 ἃ γὰρ ἐν φίλοις καὶ συνήθεσιν ἀκούοντες γελῶσι,
 ταῦτα δυσχεραίνουσιν, ἂν λέγεται πρὸς αὐτοὺς τῆς
 γαμετῆς παρούσης ἢ τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ καθηγητοῦ,
 πλὴν ἂν μὴ τι κεχαρισμένον ἢ τῶν λεγομένων ἐκεί-
 νοις· οἷον ἂν τις σκώπῃται τοῦ φιλοσόφου παρόν-
 20 τος εἰς ἀνυποδησίαν ἢ νυκτογραφίαν, ἢ τοῦ πατρὸς
 ἀκούοντος εἰς μικρολογίαν, ἢ τῆς γυναικὸς παρούσης B
 εἰς τὸ ἀνέραστον ἐτέρων ἐκείνης δὲ δοῦλον καὶ θερα-
 πευτικόν, ὥς ὁ Τιγράνης ὑπὸ τοῦ Κύρου τί δ', ἂν
 σ' ἢ γυνὴ σκευοφοροῦντα ἀκούσῃ; ἄλλ' οὐκ ἀκού-
 25 σεται· εἶπεν ὕψεται δ' αὐτῇ παροῦσα."

10 μεταδόσεως] ὑποθέσεως M. θέσεως R. μεταξὺ θέ-
 σεως W 12 οὐδὲ Turnebus: ὁ δὲ 18 τὸ λεγόμενον
 idem 19 τις X: 2 Vd 6 E 21 παρούσης] om. mei
 23 Τιγράνης] Cyrop. 3, 1, 43

12. 'Ποιεῖ δ' ἁλυπότερα τὰ σκώμματα καὶ τὸ
κοινωνεῖν ἁμωσγέπως τοὺς λέγοντας· ὅταν εἰς πενίαν
λέγῃ πένης ἢ δυσγενῆς εἰς δυσγένειαν ἢ ἐρῶν εἰς
ἐρωτα· δοκεῖ δ' οὐχ ὕβρει παιδιᾷ δέ τιμι γίνεσθαι
μᾶλλον ὑπὸ τῶν ὁμοίων· εἰ δὲ μή, παροξύνει καὶ 5
C λυπεῖ. τὸν γοῦν ἀπελεύθερον τοῦ βασιλέως νεό-
πλουτον ὄντα φορτικῶς δὲ καὶ σοβαρῶς ἐπιπολά-
ζοντα τοῖς συνδειπνοῦσι φιλοσόφοις, καὶ τέλος ἐρω-
τῶντα πῶς ἔκ τε τῶν λευκῶν καὶ τῶν μελάνων
κυάμων ὁμοίως χλωρὸν γίγνεται τὸ ἔτνος, ἀντερ- 10
τῆσας δ' Ἀριδίκης, πῶς ἔκ τῶν λευκῶν καὶ μελάνων
ἱμάντων φοινικοῦ γίνονται μώλωπες, ἐποίησεν ἀνα-
στῆναι περίλυπον γενόμενον. ὁ δὲ Ταρσεὺς Ἀμφίας
ἔκ κηπουροῦ δοκῶν γεγονέναι, σκώψας δὲ τὸν φίλον
τοῦ ἡγεμόνος εἰς δυσγένειαν εἶθ' ὑπολαβὼν εὐθύς 15
D ἄλλὰ καὶ ἡμεῖς ἔκ τῶν αὐτῶν σπερμάτων γεγόνα-
μεν' γέλωτ' ἐποίησε. κομψῶς δὲ καὶ τοῦ Φιλίππου
τὴν ὀψιμαθίαν ἅμα καὶ περιεργίαν ὁ ψάλτης ἐπ-
έσχεν· οἰομένου γὰρ αὐτὸν ἐξελέγχειν τοῦ Φιλίππου
περὶ κρουμάτων καὶ ἁρμονιῶν 'μὴ γένοιτό σοι' 20
εἶπεν ὦ βασιλεῦ, κακῶς οὕτως, ἵν' ἐμοῦ σὺ ταῦτ'
εἰδῆς βέλτιον· σκώπτειν γὰρ ἑαυτὸν δοκῶν, ἐκεῖ-
νον ἀλύπως ἐνουθέτησε. διὸ καὶ τῶν κωμικῶν
ἔνιοι τὴν πικρίαν ἀφαιρεῖν δοκοῦσι τῷ σκώπτειν
ἑαυτούς, ὥς Ἀριστοφάνης εἰς τὴν φαλακρότητα καὶ 25

2 ὅταν] οἷον ὅταν R 3 λέγῃ] scr. vid. ψέγῃ sed cf.
p. 682 b 4 ἐρωτα R: ἐρῶντα 11 Ἀριδίκης] cf. Athen.
p. 420 d ἐκ] ἐκ τε? καὶ τῶν? 12 ἐξαναστῆναι Her-
werdenus 20 περὶ] διαφερομένου περὶ? cf. p. 384 c
25 φαλακρότητα] Pac. 767. 771

τὴν Ἀγάθωνος ἀπόλειψιν· Κρατῖνος δὲ τὴν πντί-
νῃν εἰς τὴν φιλοινίαν ἐδίδαξεν·

13. Ὅυχ ἤκιστα δὲ δεῖ προσέχειν καὶ φυλάττειν,
ὅπως ἐκ τοῦ παρατυχόντος ἔσται τὸ σκῶμμα πρὸς E
5 τινας ἐρωτήσεις αὐτόθεν ἢ παιδιὰς γιγνόμενον,
ἀλλὰ μὴ πύρρωθεν οἶον ἐκ παρασκευῆς ἐπεισόδιον.
ὥς γὰρ ὁργὰς καὶ μάχας τὰς ἐκ τῶν συμποσίων
πρᾶότερον φέρουσιν, ἐὰν δ' ἐπελθῶν τις ἔξωθεν
λοιδορῇται καὶ ταράττῃ, τοῦτον ἐχθρὸν ἡγοῦνται
10 καὶ μισοῦσιν· οὕτω μέτεστι συγγνώμης σκώματι
καὶ παρρησίας, ἂν ἐκ τῶν παρόντων ἔχῃ τὴν γένε-
σιν, ἀφελῶς καὶ ἀπλάστως φνόμενον· ἂν δ' ἢ μὴ
πρὸς λόγον ἀλλ' ἔξωθεν, ἐπιβουλῇ καὶ ὕβρει προσ-
είοικεν· οἶον τὸ Τιμαγένους πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς
15 ἐμετικῆς

ἑκακῶν γὰρ ἄρχεις τήνδε μοῦσαν εἰσάγων· F

καὶ πρὸς Ἀθηνόδωρον τὸν φιλόσοφον, ἑὶ φυσικῇ
ἢ πρὸς τὰ ἔκγονα φιλοστοργία· ἡ γὰρ ἀκαιρία καὶ
τὸ μὴ πρὸς λόγον ὕβριν ἐμφαίνει καὶ δυσμένειαν.
20 οὗτοι μὲν οὖν κατὰ Πλάτωνα κουφοτάτου πράγμα-
τος, λόγων, βαρυτάτην ζημίαν ἔτισαν· οἱ δὲ τὸν

1 ἀπόλειψιν*: 4—5 Vd 7 E λειψιν Respicitur ad Arist.
Ran. 83: HP. Ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν; ΔΙ. ἀπολιπὼν μ' ἀπο-
χεται 2 εἰς τὴν φιλοινίαν W: 4—5 Vd P nulla in E
3 δεῖ] om. mei 13 ἔξωθεν*: ἐξ ὧν 15 ἐμετικῆς Iannotius:
γαμετικῆς 16 Nauck. p. 914 γὰρ ἄρχεις] κατάρχεις
Athenaeus p. 616 c 17 καὶ] καὶ τὸ? φυσικῇ Anony-
mus: μουσικῇ 18 ἔκγονα Turnebus πρὸς τὰς (ut lega-
tur προστάς) φιλοστοργίας Benselerus, sed cf. p. 493a sq.
962a. locus apparebit scribendo vel legendo ἢ πρὸς τὰ
ἔκγονα ἀφιλοστοργία 20 Πλάτωνα] Legg. p. 717 d

καιρὸν εἰδότες καὶ φυλάττοντες αὐτῷ τῷ Πλάτῳ μαρτυροῦσιν, ὅτι τοῦ πεπαιδευμένου καλῶς ἔργον ἐστὶ τὸ παίζειν ἐμμελῶς καὶ κεχαρισμένως.⁷

685

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Διὰ τί βρωτικώτεροι γίνονται περὶ τὸ μετόπωρον. 5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΓΛΑΥΚΙΑΣ, ΞΕΝΟΚΛΗΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ,
ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐν Ἐλευσῖνι μετὰ τὰ μυστήρια τῆς πανηγύ-
ρεως ἀκμαζούσης, εἰσιτώμεθα παρὰ Γλαυκίᾳ τῷ 10
ῥήτορι. πεπαυμένων δὲ δειπνεῖν τῶν ἄλλων, Ξε-
νοκλῆς ὁ Δελφὸς ὥσπερ εἰώθει τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν
Λαμπρίαν εἰς ἀδδηφαγίαν Βοιωτίῳ ἐπέσκωπτει.
ἐγὼ δ' ἀμυνόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ τὸν Ξενοκλέα τοῖς
Ἐπικούρου λόγοις χρώμενον 'οὐ γὰρ ἅπαντες' εἶπον 15
'ὦ βέλτιστε, ποιοῦνται τὴν τοῦ ἀλγοῦντος ὑπεξαί-
B ρεσιν ὄρον ἡδονῆς καὶ πέρας· Λαμπρίᾳ δὲ καὶ ἀνά-
γκῃ, πρὸ τοῦ κήπου κυδαίνοντι τὸν περιπάτον καὶ
τὸ Λύκειον, ἔργῳ μαρτυρεῖν Ἀριστοτέλει· φησὶ
γὰρ ὁ ἀνὴρ βρωτικώτατον ἕκαστον αὐτὸν αὐτοῦ 20
περὶ τὸ φθινόπωρον εἶναι, καὶ τὴν αἰτίαν ἐπεῖρθηκεν·
ἐγὼ δ' οὐ μνημονεύω.' 'βέλτιον' εἶπεν ὁ Γλαυκίας·

1 Πλάτωνι] fort. in Legg. p. 654b sqq. 12 Δελφὸς
W: ἀδελφὸς 14 ὑπὲρ] om. mei 16 τὴν τοῦ ἀλγ. ὑπε-
ξαίρεσιν] vid. Usener. p. 72 Sent. III 19 Ἀριστοτέλει]
Fragm. 231

'αὐτοὶ γὰρ ἐπιχειρήσομεν ζητεῖν, ὅταν πανσώμεθα
 δειπνοῦντες.' ὥς οὖν ἀφηρέθησαν αἱ τράπεζαι, Γλαν-
 κίας μὲν καὶ Ξενοκλῆς ἡτιάσαντο τὴν ὀπώραν δια-
 φόρως, ὁ μὲν ὥς τὴν κοιλίαν ὑπεξάγουσαν καὶ τῷ
 5 κενοῦσθαι τὸ σῶμα νεαρὰς ὀρέξεις ἀεὶ παρασκευά-
 ζουσιν· ὁ δὲ Ξενοκλῆς ἔλεγεν εὐστομόν· τι καὶ
 δηκτικὸν ἔχοντα τῶν ὠραίων τὰ πλεῖστα τὸν στό-
 μαχον ἐπὶ τὴν βρωσιν ἐκκαλεῖσθαι παντὸς μᾶλλον
 ὕψου καὶ ἡδύσματος· καὶ γὰρ τοῖς ἀποσίτοις τῶν
 10 ἄρρῳστων ὀπώρας τι προσενεχθὲν ἀναλαμβάνει τὴν
 ὕρεξιν. ὁ δὲ Λαμπρίας εἶπεν, ὅτι τὸ οἰκεῖον καὶ
 τὸ σύμφυτον θερμὸν ἡμῶν, ᾧ τρέφεσθαι πεφύκα-
 μεν, ἐν μὲν τῷ θέρει διέσπαρται καὶ γέγονεν ἀσθε-
 νέστερον καὶ μανόν, ἐν δὲ τῷ φθίνοντι καιρῷ συν-
 15 αγείρεται πάλιν καὶ ἰσχύει, κατακρυπτόμενον ἐντὸς
 διὰ τὴν περίψυξιν καὶ τὴν πύκνωσιν τοῦ σώματος.
 ἐγὼ δ' ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν ἀσύμβολος τοῦ λόγου
 μετασχεῖν εἶπον, ὅτι τοῦ θέρους διψητικώτεροι γι-
 γνόμεθα καὶ πλείονι χρώμεθα τῷ ὑγρῷ διὰ τὸ καῦμα·
 20 νῦν οὖν ἡ φύσις ἐν τῇ μεταβολῇ ζητοῦσα τοῦναν-
 τίον, ὥσπερ εἶωθε, πεινητικωτέρους ποιεῖ, καὶ τὴν
 ξηρὰν τροφὴν τῇ κρᾶσει τοῦ σώματος ἀνταποδίδω-
 σιν. οὐ μὴν οὐδὲ τὰ σιτία φῆσαι τις ἂν αἰτίας
 ἀμοιρεῖν παντάπασιν, ἀλλ' ἐκ νέων καὶ προσφάτων
 25 γενόμενα καρπῶν οὐ μόνον μάξας καὶ ὕσπρια καὶ
 ἄρτους καὶ πυρούς, ἀλλὰ καὶ κρέα ζώων εὐωχου-

2 malim ἀπήρθησαν aut ἐπήρθησαν 4 ὥς Leoni-
 cus: εἰς 7 δηκτικὸν] δηκτὸν mei 25 malim γιγνόμενα
 26 ἀλλὰ X

μένων τὰ ἐπέτεια τοῖς τε χυμοῖς διαφέρειν τῶν παλαιῶν καὶ μᾶλλον ἐπάγεσθαι τοὺς χρωμένους καὶ ἀπολαύοντας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

Πότερον ἡ ὄρνις πρότερον ἢ τὸ ῥόν ἐγένετο.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ΣΤΑΛΛΑΣ, ΦΙΡΜΟΣ,
ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐξ ἐνυπνίου τινὸς ἀπειχόμεν ῥῶν πολὺν
E ἡδο** παρὰ τοῦτο ποιούμενος, ἐν ῥῷ καθάπερ ἐν 10
Καρὶ διάπειραν λαβεῖν τῆς ὕψεως ἐναργῶς μοι πολ-
λάκις γενομένης· ὑπόνοιαν μέντοι παρέσχον, ἐστίνων-
τος ἡμᾶς Σοσσίου Σενεκίωνος, ἐνέχεσθαι δόγμασιν
Ὀρφικοῖς ἢ Πυθαγορικοῖς, καὶ τὸ ῥόν, ὥσπερ ἔνιοι
καρδίαν καὶ ἐγκέφαλον, ἀρχὴν ἡγούμενος γενέσεως 15
F ἀφοσιοῦσθαι· καὶ προὔφερεν Ἀλέξανδρος ὁ Ἐπικου-
ρεῖος ἐπὶ γέλῳτι τό

Ἰσὸν τοι κυάμους ἔσθειν κεφαλὰς τε τοκήων,

ὥς δὴ κυάμους τὰ ῥὰ διὰ τὴν κύησιν ἀνιττομέ-
νων τῶν ἀνδρῶν, διαφέρειν δὲ μηδὲν οἰομένων τὸ 20

1 em. Basileensis: διαφέρει 9 ἐξυπνίου vel ξυπνίου
mei ἀπειχόμεν Turnebus: ἀπε 2—3 Vd 5 E μην
10 lac. 2—3 Vd 5 E. Fort. πολὺν ἢ χρόνον ἢ δ[ον]τῆς
παρὰ τοῦτο] defendi potest. προὔργον R ποιούμενοι
mei 11 ἐν Καρὶ διάπειραν W: ἐν καρδίᾳ πεῖραν Cf.
Kock. 1 p. 17 18 ἐσθίειν (ἐστίειν E) mei. Cf. Calli-
mach. ed. Schn. p. 786

ἐσθίειν ὥὰ τοῦ χρῆσθαι τοῖς τίκτουσι τὰ ὥὰ ξώοις.
 ἐγίγνετο δὴ τὸ τῆς αἰτίας ἀπολόγημα τῆς αἰτίας
 αὐτῆς ἀλογώτερον, Ἐπικουρεῖω λέγειν ἐνύπνιον.
 ὅθεν οὐ παρητούμην τὴν δόξαν ἅμα προσπαίξων τι
 5 τῷ Ἀλεξάνδρῳ· καὶ γὰρ ἦν χαρίεις καὶ φιλόλογος
 ἐπεικῶς.

2. Ἐκ δὲ τούτου τὸ ἄπορον καὶ πολλὰ πράγματα 686
 τοῖς ζητητικοῖς παρέχον εἰς μέσον εἶλκε πρόβλημα
 περὶ τοῦ ὥου καὶ τῆς ὕρμιθος, ὁπότερον γένοιο
 10 πρότερον αὐτῶν. καὶ Σύλλας μὲν ὁ ἐταῖρος εἰπὼν
 ὅτι μικρῷ προβλήματι καθάπερ ὀργάνῳ μέγα καὶ
 βαρὺ σαλεύομεν τὸ περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως,
 ἀπηγόρευσε. τοῦ δ' Ἀλεξάνδρου τῆς ζητήσεως ὡς
 μηδὲν προσφυῆς φερούσης καταγελάσαντος, ὁ γαμ-
 15 βρὸς ἡμῶν Φίρμος ἑμοὶ τοίνυν ἔφη ἡχρήσον ἐν
 τῷ παρόντι τὰς ἀτόμους. εἰ γὰρ τὰ μικρὰ δεῖ στοι-
 χεῖα τῶν μεγάλων ἀρχὰς ὑποτίθεσθαι, πρῶτον εἰκός B
 ἔστι τὸ ὥον γεγονέναι τῆς ὕρμιθος· ἔστι γὰρ καὶ
 ἀπλοῦν, ὡς ἐν αἰσθητοῖς· ποικίλον δὲ καὶ μεμιγμέ-
 20 νον μᾶλλον ἢ ὕρμις. καθύλου δ' ἡ μὲν ἀρχὴ πρῶ-
 τον ἀρχὴ δὲ τὸ σπέρμα, τὸ δ' ὥον σπέρματος μὲν
 πλεόν ζώου δὲ μικρότερον. ὡς γὰρ ἡ προκοπὴ μέ-
 σον εὐφυΐας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀρετῆς, οὕτω τὸ ὥον
 προκοπὴ τίς ἔστι τῆς φύσεως ἐπὶ τὸ ἐμψυχον ἀπὸ
 25 τοῦ σπέρματος πορευομένης. ἔτι δ', ὥσπερ ἐν τῷ
 ζῳῳ πρῶτα γίγνεσθαι λέγουσιν ἀρτηρίας καὶ φλέ-

5 em. Basileensis: φιλόλογος 12 τῆς τοῦ κόσμου W:
 τοῦ κόσμου τῆς libri. τοῦ κόσμου καὶ τῆς Doehnerus
 16 em. R: τοῖς ἀτόμοις 17 πρότερον R

βας, οὕτω λόγον ἔχει καὶ τοῦ ζώου τὸ ᾧον γεγρονέναι
 πρῶτον, ὥς περιέχον ἐμπεριεχομένον. καὶ γὰρ αἱ
 C τέχναι πρῶτον ἀτύπωτα καὶ ἄμορφα πλάττουσιν,
 εἶθ' ὕστερον ἕκαστα τοῖς εἶδεσι διαρθροῦσιν· ἢ Πο-
 λύκλειτος ὁ πλάστης εἶπε χαλεπώτατον εἶναι τοῦρ- 5
 γον, ὅταν ἐν ὕνυχι ὁ πηλὸς γένηται. διὸ καὶ τῇ
 φύσει τὸ πρῶτον εἰκὸς ἐστὶν ἀτρέμα κινούσῃ τὴν
 ὕλην ἀρροτέραν ὑπακούειν, τύπους ἀμόρφους καὶ
 ἀορίστους ἐκφέρουσιν ὥσπερ τὰ ῥά· μορφουμένων
 δὲ τούτων καὶ διαχαρασσομένων, ὕστερον ἐνδημιουργ- 10
 γεῖσθαι τὸ ζῶον. ὥς δὲ κάμπη γίγνεται τὸ πρῶ-
 τον, εἴτ' ἐκπαγεῖσα διὰ ξηρότητα καὶ περιρραγεῖσα
 ἕτερον πετρωθὲν δι' αὐτῆς τὴν καλουμένην ψυχὴν
 D μεθίησι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνταῦθα προϋφίσταται
 τὸ ᾧον οἶον ὕλη τῆς γενέσεως. ἀνάγκη γὰρ ἐν 15
 πάσῃ μεταβολῇ πρότερον εἶναι τοῦ μεταβάλλοντος
 τὸ ἐξ οὗ μετέβαλε. σκόπει δ' ὅτι σκνῖπες ἐν δέν-
 δρῳ καὶ τερεθόνες ἐμφύονται ξύλῳ κατὰ σῆψιν ὑγρό-
 τητος ἢ πέψιν· ὧν οὐδεὶς ἂν ἀξιόσπειεν μὴ προϋ-
 ποκαῖσθαι μὴδὲ πρεσβύτερον εἶναι φύσει τὸ γεννῶν. 20
 ἢ γὰρ ὕλη λόγον ἔχει πρὸς τὰ γιγνόμενα μητρὸς
 ὥς φησι Πλάτων καὶ τιθήνης· ὕλη δὲ πᾶν, ἐξ οὗ
 σύστασιν ἔχει τὸ γεννώμενον· 'τὸ δ' ἐπὶ τούτοις'
 ἔφη γελάσας

“ἀείσω ξυνετοῖσι”

27

2 em. Turnebus: ἐν περιεχομένῳ 4 ἢ] ἢ mei 5 *:
 τὸ ἔργον 8 ἀρροτέρον R 10 ἐκδημιουργεῖσθαι idem
 13 ἕτερον] ἐντομον W. ἕτερόν τι Doehnerus. πετρωτὸν ἐξ
 αὐτῆς? ψυχὴν] νύμφην Leonicus 17 τὸ M 22 Πλά-
 των] Tim. p. 52 d 25 cf. p. 391 d

τὸν Ὀρφικὸν καὶ ἱερὸν λόγον, ὃς οὐκ ὕρνιθος μόνον
τὸ ῥὸν ἀποφαίνει πρεσβύτερον, ἀλλὰ καὶ συλλαβὼν
ἄπασαν αὐτῷ τὴν ἀπάντων ὁμοῦ πρεσβυγένειαν ἀνα- E
τίθησι. καὶ τᾶλλα μὲν 'εὖστομα κείσθω' καθ' Ἡρό-
δοτον· ἔστι γὰρ μυστικώτερα· ζώων δὲ πολλὰς φύ-
σεις τοῦ κόσμου περιέχοντος, οὐδὲν ὡς εἶπεῖν γένος
ἁμοιρόν ἐστι τῆς ἐξ ὧν γενέσεως· ἀλλὰ καὶ πτηνὰ
γεννᾷ καὶ νηκτὰ μυρία καὶ χερσαῖα, σαύρας, καὶ
ἀμφίβια, κροκοδείλους, καὶ δίποδα, τὸν ὕρνιν, καὶ
10 ἄποδα, τὸν ὕφιν, καὶ πολύποδα, τὸν ἀττέλεβον· ὅθεν
οὐκ ἀπὸ τρόπου τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ὀργιασμοῖς
ὥς μίμημα τοῦ τὰ πάντα γεννῶντος καὶ περιέχον-
τος ἐν ἑαυτῷ συγκαθωσίωται.²

3. Ταῦτα τοῦ Φίρμου διεξιόντος, ὁ Σενεκίων E
15 ἔφη τὴν τελευταίαν τῶν εἰκόνων αὐτῷ πρώτην ἀν-
τιπίπτειν. 'ἔλαθες γάρ' εἶπεν 'ὦ Φίρμε, τὸν κόσμον
ἀντὶ τῆς παροιμιακῆς θύρας 'ἐπὶ σεαυτὸν ἀνοίξας·'
ὁ γὰρ κόσμος προϋφέστηκε πάντων τελειότατος ὢν·
καὶ λόγον ἔχει τοῦ ἀτελοῦς φύσει πρότερον εἶναι
20 τὸ τέλειον, ὡς τοῦ πεπηρωμένου τὸ ὀλόκληρον καὶ
τοῦ μέρους τὸ ὅλον· οὐδὲ γὰρ ἔχει λόγον εἶναι
μέρος οὗ μέρος ἐστὶ μὴ γεγονότος. ὅθεν οὐδεὶς
λέγει τοῦ σπέρματος εἶναι τὸν ἀνθρώπου οὐδὲ τοῦ
ῥοῦ τὴν ἀλεκτορίδα, τῆς δ' ἀλεκτορίδος τὸ ῥὸν 687
25 εἶναι καὶ τὸ σπέρμα τοῦ ἀνθρώπου λέγομεν, ὡς
τούτων ἐπιγιγνομένων ἐκείνοις καὶ τὴν γένεσιν ἐν

4 Ἡρόδοτον] 2, 171 9 ἀμφίβια Basileensis: ἀμφίβια
καὶ mei 10 malim ἀττέλεβον hic et infra 17 cf.
p. 1108d. Leutsch. 1 p. 114 ib. σεαυτὸν? 21 οὐδὲν mei

ἐκείνοις λαμβανόντων εἴθ' ὥσπερ ὄφλημα τῇ φύσει τὴν γένεσιν ἀποδιδόντων. ἐνδεᾶ γάρ ἐστι τοῦ οἴκειον· διὸ καὶ βούλεσθαι ποιεῖν πέφυκεν ἄλλο τοιοῦτον, οἶον ἦν ἐξ οὗ ἀπεκρίθη. καὶ τὸν σπερματικὸν λόγον ὀρίζονται γόνον ἐνδεᾶ γενέσεως· ἐν- 5
 δεῆς δ' οὐδέν ἐστι τοῦ μὴ γενομένου μηδ' ὄντος· τὰ δ' ὧν καὶ παντάπασιν βλέπεται τὴν φύσιν ἔχοντα τῆς ἐν τινι ζῳῇ πῆξεως καὶ συστάσεως ὁργάνων
 B τε τοιούτων καὶ ἀγγείων δεομένην. ὅθεν οὐδ' ἰσθό-
 ρηται γηγενὲς ὧν· ἀλλὰ καὶ τὸ Τυνδάρειον οἱ 10
 ποιηταὶ λέγουσιν οὐρανοπετὲς ἀναφανῆναι. ζῶα δ' αὐτοτελεῖ καὶ ὁλόκληρα μέχρι νῦν ἀναδίδωσιν ἢ γῇ, μῦς ἐν Αἰγύπτῳ πολλαχοῦ δ' ὕφεις καὶ βατράχους καὶ τέττιγας, ἀρχῆς ἕξωθεν ἐτέρως καὶ δυνάμεως ἐγγενομένης. ἐν δὲ Σικελίᾳ περὶ τὸν δουλι- 15
 κὸν πόλεμον, αἵματος πολλοῦ καὶ νεκρῶν ἀτάφων ἐν τῇ γῇ κατασπαπέντων, πληθὺς ἀττελέβων ἐξήνθησε καὶ τὸν σῆτον ἔφθειρον πανταχοῦ σκεδασθέντες ἐπὶ τὴν νῆσον. ταῦτα τοίνυν ἐκ γῆς φύεται καὶ τρέφεται καὶ τροφῆς περισσῶμα ποιεῖ γόνιμον, 20
 C ὃ καθ' ἡδονὰς πρὸς ἑλληλα τρέπεται, καὶ συνδυαζόμενα τῇ μίξει τὰ μὲν φωτοκεῖν τὰ δὲ ζωτοκεῖν πέφυκε. καὶ τούτῳ μάλιστα δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὴν πρῶτην γένεσιν ἐκ γῆς λαβόντα καθ' ἕτερον τρό-
 πον ἤδη καὶ δι' ἀλλήλων ποιεῖται τὰς τεκνώσεις. 25
 καθόλου δ' ὁμοίον ἐστι τῷ λέγειν, πρὸ τῆς γυναι-

κὸς ἢ μήτρα γέγονεν· ὥς γὰρ ἢ μήτρα πρὸς τὸ
 ῥόν, οὕτω πάλιν τὸ ῥόν πρὸς τὸν νεοσσόν πέφυκε,
 κυόμενον ἐν αὐτῷ καὶ λοχευόμενον· ὥστε μηδὲν
 διαφέρειν τὸν διαποροῦντα, πῶς ὄρνιθες ἐγένοντο
 5 μὴ γενομένων ῥών, τοῦ πυνθανομένου, πῶς ἄνδρες
 ἐγένοντο καὶ γυναῖκες πρὶν αἰδοῖα γενέσθαι καὶ
 μήτρας. καίτοι τῶν μερῶν τὰ πλεῖστα συνυφίστα-
 ται τοῖς ὅλοις, αἱ δὲ δυνάμεις ἐπιγίγνονται τοῖς
 μέρεσιν αἱ δ' ἐνέργειαι ταῖς δυνάμεσι, τὰ δ' ἀπο- D
 10 τελέσματα ταῖς ἐνεργείαις· ἀποτελεσμα δὲ τῆς γεν-
 νητικῆς τῶν μορίων δυνάμεως τὸ σπέρμα καὶ τὸ
 ῥόν· ὥστε τῆς τῶν ὅλων καθυστερεῖν γενέσεως.
 σκοπεῖ δὲ μή, καθάπερ οὐ δυνατόν ἐστι πέψιν τρο-
 φῆς εἶναι πρὶν ἢ γενέσθαι ζῶον, οὕτως οὐδ' ῥόν
 15 οὐδὲ σπέρμα· καὶ γὰρ ταῦτα πέψεσί τισι καὶ μετα-
 βολαῖς ἐπιγενέσθαι ἔοικεν· καὶ οὐχ οἷόν τε, πρὶν
 ἢ γενέσθαι ζῶον, ἔχειν ζώου τροφῆς περιττώμα τὴν
 φύσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ σπέρμα μὲν ἄμωσγέπως
 ἀρχῆς τινος ἀντιποιεῖται, τὸ δ' ῥόν οὔτ' ἀρχῆς ἔχει
 20 λόγον, οὐ γὰρ ὑφίσταται πρῶτον· οὔθ' ὅλου φύσιν,
 ἀτελὲς γὰρ ἐστίν. ὅθεν ἀρχῆς μὲν ἄνευ γεγονέναι E
 ζῶον οὐ λέγομεν, ἀρχὴν δ' εἶναι ζωογονίας, ὑφ'
 ἧς πρῶτον ἢ ὕλη μετέβαλε, δυνάμεως κρᾶσίν τινα
 καὶ μῖξιν ἐνεργασαμένης γόνιμον· τὸ δ' ῥόν ἐπι-
 25 γέννημα εἶναι, καθάπερ τὸ αἷμα καὶ τὸ γάλα, τοῦ
 ζώου μετὰ τροφὴν καὶ πέψιν· οὐ γὰρ ὥπται συν-

1 πρὸς τὸ ῥόν] πρὸς τὸ ἔμβρυον R. πρὸς τὸ ζῶον
 Doehnerus. πρὸς τὸ ῥ in rasura habet Vd 18 em. X:
 ἄλλως γέ πως 24 em. Vulcobijs: ἐπιγέννημα

ιστάμενον ὥδον ἐκ τῆς ἰλύος, ἀλλ' ἐν μόνῳ ζῶν
 τοῦτο τὴν σύστασιν ἔχει καὶ γένεσιν· ζῶα δὲ καθ'
 ἢ αὐτὰ μυρία συνίσταται. καὶ τί δεῖ λέγειν τᾶλλα;
 πολλῶν γὰρ ἐργέλεων ἀλίσκομένων, οὐδεὶς ἐώρακεν
 οὔτε θορόν οὔτ' ὥδον ἐγγελυν ἔχουσιν· ἀλλὰ καὶ
 τὸ ὕδωρ τις ἐξαρύσῃ καὶ τὴν ἰλὺν ἀναξύσῃ πᾶσαν,
 εἰς τὸν τύπον ὕδατος συρρυνέντος ἐργέλεις ζρογο-
 νοῦνται. δεῖ οὖν ὕστερον ἀνάγκη γεγενῆσθαι τὸ θα-
 τέρον δεόμενον πρὸς γένεσιν· ὃ δὲ καὶ νῦν θατέ-
 ρου χωρὶς ἄλλως ὑπάρχει συνίστασθαι, τοῦτο
 προτερεῖν τῇ ἀρχῇ τῆς γενέσεως. περὶ ἐκείνης γὰρ
 ἔστι τῆς πρώτης ὁ λόγος· ἐπεὶ νῦν γε καὶ νεοττιᾶς
 συντίθῃσι τὰ πτηνὰ πρὸ τῆς ὥτοκίας, καὶ σπάρ-
 638 γανα παρασκευάζουσιν αἱ γυναικες· ἀλλ' οὐκ ἂν
 εἴποις καὶ νεοττιὰν ὥσθ' ὑστερον γένεσθαι πρότερον καὶ
 15 σπάργανα παίδων. 'οὐ γὰρ γῆ' φησὶν ὁ Πλάτων
 'γυναῖκα, γῆν δὲ γυνή μιμεῖται' καὶ τῶν ἄλλων
 θηλέων ἕκαστον. διὸ πρώτην γένεσιν εἰκὸς ἔστιν
 ἐκ γῆς τελειότητι καὶ ῥώμῃ τοῦ γεννηδντος αὐτο-
 τελῆ καὶ ἀπροσδεᾶ γενέσθαι, τοιούτων ὀργάνων καὶ
 20 στεγασμάτων καὶ ἀγγείων μὴ δεομένην, ἢ νῦν ἡ
 φύσις ἐν τοῖς τίκτουσιν ἐργάζεται καὶ μηχανᾶται
 δι' ἀσθενείαν.'

8 δεῖ οὖν ὕστερον] ser. vid. ὕστερον οὖν ἀνάγκη
 14 προπαρασκευάζουσιν Doehnerus coll. Xen. Memor. 2,
 2, 5 16 Πλάτων] Menex. 238a 17 μιμνῆται Plato
 18 θηλέων* θήλειων διὸ τὴν πρώτην R 19 καιρῷ μὴ
 τοῦ mei 20 ἀπροσδεᾶ*: ἀπροσδεῆ 21 μὴ δεομένην]
 del. R ἢ νῦν] ἂν οὖν mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

B

Εἰ πρεσβύτατον ἡ πάλη τῶν ἀγωνισμάτων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΩΣΙΚΛΗΣ, ΑΤΣΙΜΑΧΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ.

- 5 1. Σωσικλέα τὸν Κορωνήθεν, Πυθίοις νενικη-
κότα ποιητάς, εἰστιῶμεν τὰ ἐπινίκια. τοῦ δὲ γυμνι-
κοῦ ἀγῶνος ἐγγὺς ὕντος, ὁ πλείστος ἦν λόγος περὶ
τῶν παλαιστῶν· πολλοὶ γὰρ ἐτύγγανον ἀφιγμένοι
καὶ ἐνδοξοί. παρῶν οὖν ὁ Αὐσίμαχος, εἰς τῶν
10 Ἀμφικτυόνων ἐπιμελητῆς, ἔναγχος ἔφη γραμματικοῦ
τινος ἀκοῦσαι τὴν πάλην ἀρχαιοτάτην ἀθλημάτων
πάντων ἀποφαίνοντος, ὥς καὶ τοῦνομα μαρτυρεῖν·
ἐπεικῶς γὰρ ἀπολαύειν τὰ νεώτερα πράγματα κει-
μένων ἐν τοῖς παλαιότεροις ὀνομάτων· ὥς που καὶ C
15 τὸν αὐλὸν ἡρμόσθαι λέγουσι καὶ ἡρούματα τὰ αὐ-
λήματα καλοῦσιν, ἀπὸ τῆς λύρας λαμβάνοντες τὰς
προσηγορίας. τὸν οὖν τόπον, ἐν ᾧ γυμνάζονται
πάντες οἱ ἀθληταί, παλαίστραν καλοῦσι, τῆς πάλης
τοῦνομα κτησαμένης τὸ πρῶτον· εἴτα καὶ τοῖς αὐθις
20 ἐφρευρεθεῖσιν ἐμπαρασχεῖν. τοῦτ' ἔφην ἐγὼ τὸ μαρ-
τύριον οὐκ ἰσχυρὸν εἶναι· κεκλήσθαι γὰρ ἀπὸ τῆς
πάλης τὴν παλαίστραν, οὐχ ὅτι πρεσβύτατον ἐστὶ
τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὅτι μόνον τῶν τῆς ἀγωνίας εἰδῶν

11 em. R: ἀρχαιοτέραν 15 τὰ W 17 οὖν] γοῦν?
18 malim καὶ παλαίστραν 20 ἐμπαρασχοῦσης Anonymus.
παρασχεῖν W 22 em. Basileensis: τῆς παλαίστρας

πηλοῦ καὶ κονίστρας καὶ κηρώματος τυγχάνει δεύ-
 D μενον· οὔτε γὰρ δρόμον οὔτε πυγμὴν ἐν παλαιστραῖς
 διαπονοῦσιν, ἀλλὰ πάλης καὶ παγκρατίου τὸ περὶ
 τὰς κυλίσεις· ὅτι γὰρ μέμικται τὸ παγκράτιον ἐκ
 τε πυγμῆς καὶ πάλης, δῆλόν ἐστιν. ἄλλως δὲ πῶς⁵
 ἔφην ἴδιον ἔχει τεχνικώτατον καὶ πανουργότατον
 τῶν ἀθλημάτων τὴν πάλην οὔσαν ἅμα καὶ πρεσ-
 βύτατον εἶναι; τὸ γὰρ ἀπλοῦν καὶ ἄτεχνον καὶ βίᾳ
 μᾶλλον ἢ μεθόδῳ περαινόμενον αἰ χρεῖται πρῶτον
 ἐκφέρουσιν· ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, ὁ Σωσικλῆς¹⁰
 ὁρθῶς ἔφη ἴλεγεις, καὶ συμβάλλομαι σοι πίστιν
 ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· ἡ γὰρ πάλη μοι δοκεῖ τῷ πα-
 λεύειν, ὅπερ ἐστὶ δολοῦν καὶ καταβάλλειν δι' ἀπάτης
 κεκληθῆναι· καὶ ὁ Φιλίνος ἔμοι δ' εἶπεν ἅπλο-
 E τῆς παλαιστῆς· τούτῳ γὰρ μάλιστα τῷ μέρει τοῦν¹⁵
 χεροῖν ἐνεργοῦσιν οἱ παλαῖοντες, ὥσπερ οἱ πυκτεύ-
 οντες αὖ πάλιν τῇ πυγμῇ· διὸ κακεῖνο πυγμὴ καὶ
 τοῦτο πάλη προσηγόρευται τοῦτον. οὐ μὴν ἀλλὰ
 καὶ τὸ συμπάσαι τῶν ποιητῶν καὶ καταπάσαι ἵπα-
 λῦναι λέγοντων, ὃ μάλιστα χρωμένους τοὺς παλαι-²⁰
 στὰς ὀρώμεν, ἐστὶ καὶ ταύτῃ προσάγειν τὴν ἐτυμό-
 τητα τοῦ ὀνόματος. σκοπεῖ δ' ἔτι εἶπε μὴ τοῖς
 F μὲν δρομεῦσιν ἔργον ἐστὶν ὅτι πλεῖστον ἀπολιπεῖν
 καὶ πορρωτάτῳ διαστήναι, τοὺς δὲ πύκτας οὐδὲ
 πάνυ βουλομένους ἔωσιν οἱ βραβεύται συμπλέκε-²⁵
 σθαι· μόνους δὲ τοὺς παλαιστὰς ὀρώμεν ἀλλήλους

3 πάλην W 5 em. Basileensis: πῶς 12 em. Basi-
 leensis: παλαίειν 13 δολοῦν*: δόλου 14 φλίνος mei
 hic et infra 15 τῆς παλαιστῆς Turnebus: τοῦ παλαιστοῦ
 18 τοῦτον*: τὸ ἔργον

ἀγκαλιζομένους καὶ περιλαμβάνοντας· καὶ τὰ πλεῖστα
 τῶν ἀγωνισμάτων, ἐμβολαί, παρεμβολαί, συστάσεις,
 παραθέσεις, συνάγουσιν αὐτοὺς καὶ ἀναμιγνύουσιν
 ἀλλήλοις. διὸ τῷ πλησιάζειν μάλιστα καὶ γίνεσθαι
 5 πέλας οὐκ ἄδηλόν ἐστι τὴν πάλην ὠνομάσθαι.’

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

639

Διὰ τί τῶν ἀθλημάτων Ὅμηρος πρῶτον ἀεὶ τάττει τὴν
 πυγμὴν εἴτα τὴν πάλην καὶ τελευταῖον τὸν δρόμον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

10 ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ, ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ, ΤΙΜΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Ῥηθέντων δὲ τούτων καὶ τὸν Φιλῆνον ἡμῶν
 ἐπαινεσάντων, αὐθις ὁ Λυσίμαχος ἔφη ‘ποῖον οὖν
 φαίη τις ἂν τῶν ἀγωνισμάτων γεγονέναι πρῶτον ἢ
 τὸ στάδιον, ὥσπερ Ὀλυμπίασιν * * ἐνταῦθα δὲ
 15 παρ’ ἡμῖν καθ’ ἕκαστον ἄθλημα τοὺς ἀγωνιζο-
 μένους εἰσάγουσιν ἐπὶ παισὶ παλαισταῖς ἄνδρας
 παλαιστὰς καὶ πύκτας ἐπὶ πύκταις ὁμοίως καὶ παγ-
 κρατιαστάς· ἐκεῖ δ’, ὅταν οἱ παῖδες διαγωνίζωνται,
 τότε τοὺς ἄνδρας καλοῦσι. σκόπει δὲ μὴ μᾶλλον’ Β
 20 ἔφη ‘τὴν κατὰ χρόνον τάξιν Ὅμηρος ἀποδείκνυσι·
 πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυγμὴ παρ’ αὐτῷ, δεύτερον πάλην,
 καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν ἀεὶ τέ-

14 pars disputationis excidisse vid. quare lacunae
 signa dedit Duebnerus 19 ‘σκόπει δὲ μὴ est Timonis
 continuantis orationem suam, cuius prior pars cum ante-
 cedentibus periiit’ W

τακται· θαυμάσας οὖν Μενεκράτης ὁ Θεσσαλὸς ὦ
 Ἡράκλεις· εἶπεν ὅσα λανθάνει ἡμᾶς· εἰ δέ τινα
 τῶν ἐπῶν ἔστι σοι πρόχειρα, μὴ φθονήσης ἀναμνησai·
 καὶ ὁ Τίμων ἄλλ' ὅτι μὲν· εἶπεν ἅλ Πατρόκλον
 ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν, 5
 ἅπανσιν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἔναυλόν ἐστι. διατηρῶν δὲ
 τὴν τάξιν ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς τὸν μὲν Ἀχιλλεῖα λέ-
 γοντα τῷ Νέστορι πεποίηκε

- 1) ὀδιδωμι δέ σοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι οὐδὲ παλαισίεις, 10
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσειαι οὐδὲ πόδεσσι
 θεύσει·

τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδύλε-
 σχοῦντα γεροντικῶς, ὅτι

ἔπύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Οἶνοπος υἱόν, 15
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον,
 Ἰφικλον δὲ πόδεσσι παρῆδραμον·

αὐτῶς δὲ τὸν μὲν Ὀδυσσεῖα τοὺς Φαίακας προκαλού-
 μενον

- D) ἢ πύξ ἢ πάλῃ ἢ καὶ ποσίν, 20

τὸν δ' Ἀλκίνοον ὑποτιμώμενον

οὐ γὰρ πυγμαῖοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραιπνοῖς θέομεν·

ὡς οὐ κατὰ τύχην ἐκ τοῦ παρισταμένου τῇ τάξει
 χρώμενος ἄλλοτ' ἄλλως, ἀλλὰ τοῖς εἰθισμένοις τότε 25

9 Hom. Ψ 620 σοι] τοι Homerus 10 αὐτως idem
 11 ἐσδύσειαι idem 15 ib. 634 Ἡνοπος Homerus 20 id.
 θ 206 22 ib. 246 23 κραιπνῶς Homerus

καὶ ὁρωμένοις κατὰ νόμον ἐπακολουθῶν· ἐδρᾶτο δ' οὕτως, τὴν παλαιὰν ἔτι τάξιν αὐτῶν διαφυλαττόντων.'

2. Πανσαμένον δὲ τᾶδελφοῦ, τᾶλλα μὲν ἔφην
 5 ἀληθῶς λέγεσθαι, τὴν δ' αἰτίαν τῆς τάξεως οὐκ ἐπενόουν. ἐδόκει δὲ καὶ τῶν ἄλλων τισὶ μὴ πιθανὸν εἶναι γεγονέναι τὸ πυκτεύειν καὶ παλαίειν πρότερον ἐν ἀγῶνι καὶ ἀμίλλῃ τοῦ τροχάζειν, καὶ παρεκάλουν
 10 ἐξάγειν εἰς τὸ ἀνώτερον. ἔφην δ' ἐκ τοῦ παραστάντος, ὅτι ταῦτά μοι πάντα μιμήματα δοκεῖ καὶ γυμνάσματα τῶν πολεμικῶν εἶναι· καὶ γὰρ ὀπλίτης ἐπὶ πᾶσιν εἰσάγεται, μαρτυρούμενος ὅτι τοῦτο τὸ τέλος ἐστὶ τῆς σωμασκίας καὶ τῆς ἀμίλλης· καὶ τὸ τοῖς νικηφόροις εἰσελεύνουσι τῶν τειχῶν ἐφίεσθαι
 15 μέρος διελεῖν καὶ καταβαλεῖν, τοιαύτην ἔχει διάνοιαν, ὥς οὐ μέγα πόλει τειχῶν ὕψελος ἄνδρας ἐχούσῃ μάχεσθαι δυναμένους καὶ νικᾶν. ἐν δὲ Λακεδαιμόνι τοῖς νενικηκόσι στεφανίτας ἀγῶνας ἐξαίρετος ἦν ἐν ταῖς παρατάξεσι χώρα, περὶ αὐτὸν
 20 τὸν βασιλέα τεταγμένους μάχεσθαι· καὶ τῶν ξφῶν μόνῳ τῷ ἱππῳ μετουσία στεφάνου καὶ ἀγῶνος ἐστίν, ὅτι μόνος καὶ πέφυκε καὶ ἡσκηται μαχομένοις παρεῖναι καὶ συμπολεμεῖν. εἰ δὲ δὴ ταῦτα λέγεται μὴ κακῶς, ἥδη σκοπῶμεν' ἔφην ὅτι τῶν μαχομένων
 25 πρῶτον ἔργον ἐστὶ τὸ πατάξαι καὶ φυλάξασθαι, δεύτερον δὲ συμπεσόντας ἥδη καὶ γενομένους ἐν

4 τᾶδελφοῦ*: τοῦ ἀδελφοῦ 6 ἐπηνόουν vel ἐπήνουν
 mei 7 γεγονέναι* 14 em. Salmasius: ἐλεύνουσι 15*:
 καταβάλλειν 16 cf. Thuc. 7, 77. Soph. OR 56

χερσὶν ὠθισμοῖς τε χρῆσθαι καὶ περιτροπαῖς ἀλλή-
λων, ᾧ δὴ μάλιστα φασιν ἐν Λεύκτροις τοὺς Σπαρ-
τιάτας ὑπὸ τῶν ἡμετέρων, παλαιστρικῶν ὕπτων,
καταβιασθῆναι· διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τις τῶν
640 πολεμικῶν ὀνομάζεται

5

ἄβριθύς, ὀπλιτοπάλας·

καὶ Σοφοκλῆς εἰρηκὲς πονεὶ περὶ τῶν Τρώων ὥς

ἄφίλιπποι καὶ κερουλκοί,

σὺν σάκει δὲ κωδωνοκρότῳ παλαισταί·

καὶ μὴν ἐπὶ πᾶσί γε τὸ τρίτον ἐστὶ νικωμένους 10
φεύγειν ἢ διώκειν νικῶντας. εἰκότως οὖν ἡ πυγμὴ
προῆγε, δευτέραν δ' εἶχεν ἡ πάλῃ τάξις, καὶ τελει-
ταίαν ὁ δρόμος· ὅτι πυγμὴ μὲν ἐστὶ μίμημα πληγῆς
καὶ φυλακῆς, πάλῃ δὲ συμπλοκῆς καὶ ὠθισμοῦ,
δρόμῳ δὲ μελετῶσι φεύγειν καὶ διώκειν. 15

B

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ζ.

Διὰ τί πεύκη καὶ πίτυς καὶ τὰ ὅμοια τούτοις οὐκ
ἐνοφθαλμιάζεται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΩΚΛΑΡΟΣ, ΚΡΑΤΩΝ, ΦΙΛΩΝ.

20

1. Σώκλαρος ἐστὶν ἡμᾶς ἐν κήποις ὑπὸ τοῦ
Κηφισοῦ ποταμοῦ περιρρεομένοις ἐπεδείκνυντο δένδρα
παντοδαπῶς πεποικιλμένα τοῖς λεγομένοις ἐνοφθαλ-

4 em. W: καταβιασθῆναι 6 cf. Bergk. 2 p. 242 7 Σοφο-
κλῆς] Nauck. p. 313 12 em. W: προσῆγε 18 in lemmate
malim ἐνοφθαλμιάζεται 23 ἐνὸφθαλμισ sic Vd ἐν ὀφ-

μισμοῖς· καὶ γὰρ ἐκ σκίνων ἐλαίας ἀναβλαστανούσας
 ἐωρῶμεν καὶ ροιάς ἐκ μυρρίνης· ἦσαν δὲ καὶ δρύες
 ἀπίους ἀγαθὰς ἐκφέρουσαι καὶ πλάτανοι μηλεῶν
 δεδεγμένοι καὶ συκαὶ μορεῶν ἐμβολάδας, ἄλλαι τε
 5 μίξεις φυτῶν κεκρατημένων ἄχρι καρπογονίας. οἱ
 μὲν οὖν ἄλλοι πρὸς τὸν Σώκλαρον ἔπαιζον, ὡς τῶν
 ποιητικῶν σφριγγῶν καὶ χιμαιρῶν τερατωδέστερα
 γένη καὶ θρέμματα βόσκοντα· Κράτων δὲ προύβαλεν
 ἡμῖν διαπορῆσαι περὶ τῆς αἰτίας, δι' ἣν μόνα τῶν
 10 φυτῶν τὰ ἐλαιώδη δέχεσθαι τὰς τοιαύτας ἐπιμιξίας
 οὐ πέφυκεν· οὔτε γὰρ κῶνον οὔτε κυπάριττον ἢ
 πίτυν ἢ πεύκην ἐκτρέφουσάν τι τῶν ἐτερογενῶν
 δοῖσθαι.

2. Ὑπολαβὼν δὲ Φίλων ἔφη ὁ λόγος τις ἔστιν,
 15 ὃ Κράτων, παρὰ τοῖς σοφοῖς, βεβαιούμενος ὑπὸ
 τῶν γεωργικῶν. τὸ γὰρ ἔλαιον εἶναί φασι τοῖς
 φυτοῖς πολέμιον καὶ τάχιστ' ἂν ἀπολέσθαι φυτὸν
 ὃ βούλοιο χριόμενον ἐλαίῳ, καθάπερ τὰς μελίττας. D
 τὰ δ' εἰρημένα δένδρα πύονα καὶ πέπειραν ἔχει
 20 τὴν φύσιν, ὥστε πύονα ἀποδακρύνειν καὶ ῥητίνην·
 ὅταν δὲ πληγῇ, ταῖς διακοπαῖς ὥσπερ ἐλκωθέντ'
 ἰχῶρα συνάγει· ἢ τε δὲς αὐτῶν ἐλαιηρὰν ἀφήσιν
 ἰκμάδα καὶ περιστίλβει τὸ λιπαρὸν αὐτῇ· διὸ καὶ
 πρὸς τᾶλλα γένη δυσμίκτως ἔχει, καθάπερ αὐτὸ
 25 τοῦλαιον· παυσαμένου δὲ τοῦ Φίλωνος, ὁ μὲν Κρά-
 των ᾤετο καὶ τὴν τοῦ φλοιοῦ φύσιν πρὸς τοῦτο

θάλλοις E 3 μηλεῶν — μορεῶν*: μηλέων — μορέων 21
 ἐλκωθέντα Huttenus: οἰκοθεν 22 ἰχῶρα Madvigius: ἰχῶρας
 24 τᾶλλα*: τὰ ἄλλα 25 τοῦλαιον*: τὸ ἔλαιον

συνεργεῖν· λεπτόν γάρ ὄντα καὶ ξηρόν οὐ παρέχειν
 ἔδραν οὐδ' ἐμβίωσιν τοῖς ἐνθεμένοις, ὥσθ' ὥσπερ
 Ε τὰ φλοιώδη καὶ νοτερά καὶ τὰ μαλακὰ τοῖς ὑπὸ
 τὸν φλοιὸν μέρεσι προσδεχομένοις περιπτύσσεσθαι
 κολλώμενον.⁵

3. Αὐτὸς δὲ Σώκλαρος ἔφη καὶ τὸν ταῦτα
 λέγοντα μὴ κακῶς προσεννοεῖν, ὅτι δεῖ τὸ δεχό-
 μενον ἑτέραν φύσιν εὐτρεπτον εἶναι, ἵνα κρατηθῇ
 ἐξομοιωθῇ καὶ μεταβάλλῃ τὴν ἐν ἑαυτῷ τροφήν πρὸς
 τὸ ἐμφυτευόμενον. 'καὶ γὰρ τὴν γῆν προδιαλύομεν 10
 καὶ μαλάσσομεν, ἵνα κοπεῖσα μεταβάλλῃ δι' ἐνπάθειαν
 καὶ ἄψηται τῶν ἐμφυτευομένων· ἡ γὰρ ἀτενῆς καὶ
 σκληρὰ δυσμετάβλητος. ταῦτα δὲ τὰ δένδρα κοῦφα
 τοῖς ξύλοις ὄντα κραῖσιν οὐ ποιεῖ διὰ τὸ μὴ κρα-
 Ε τεῖσθαι μηδὲ μεταβάλλειν. ἔτι δ' εἶπεν 'οὐκ ἄδηλον 15
 ὅτι δεῖ πρὸς τὸ ἐμφυτευόμενον χώρας λόγον ἔχειν
 τὸ δεξόμενον· τὴν δὲ χώραν ἀεὶ θήλειαν ἔχειν καὶ
 γόνιμον· ὅθεν τὰ πολυκαρπώτατα τῶν φυτῶν * *
 ἐκλεγόμενοι παραπηγνύουσιν, ὥσπερ γυναιξὶ πολυ-
 γαλακτούσαις ἕτερα βρέφη προσβάλλοντες. πεύκην 20
 δὲ καὶ κυπάριστον καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα γλίσχρα
 641 καὶ ἀγεννῇ τοῖς καρποῖς ὠρῶμεν. ὥσπερ γὰρ οἱ

2 ἐνθεμένοις an ἐντεθειμένοις? ὥσθ' * 8 καὶ
 νοτερά Turnebus: καινοτερά (Vd); malim καὶ τὰ νοτερά
 4 φλοιόν*: φλοιὸν ὄντα Ordo verborum est: ὥστε ὥσπερ
 τὰ φλ. καὶ ν. καὶ τὰ μαλ. τοῖς ὑπὸ τὸν φλ. μέρεσι προσ-
 δεχομένοις (sc. τὸ ἐντεθειμένον (cf. p. 290f) περιπτύσσεται)
 κολλώμενα, οὕτω καὶ τὸν φλ. περιπτ. κολλ. 6 τὸν R 7
 τὸ X: τὸν 17 ἀεὶ Doehnerus: δεῖ ἔχειν] ἔχειν φύσιν R
 18 4 Vd 6 P προσεκλεγόμενοι? em. Cobetus: 5 Vd 14 E
 γαλακτούσαις 20 βρέφη S: 7 Vd 5 E

πολυσαρκία κεχρημένοι καὶ ὄγκῳ ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον
 ἄτεκνοι· τὴν γὰρ τροφήν εἰς τὸ σῶμα καταναλίσκοντες
 οὐ ποιοῦσιν ἐξ αὐτῆς περιττώμα σπερματικόν· οὕτω
 τὰ τοιαῦτα δένδρα τῆς τροφῆς ἀπολαύοντα, πάσης
 5 εἰς αὐτὰ δαπανωμένης, εὐσώματεϊ τοῖς μεγέθεσι καὶ
 αὐξάνεται, καρπὸν δὲ τὰ μὲν οὐ φέρει τὰ δὲ φέρει
 μικρὸν καὶ συντελούμενον βραδέως· ὥστ' οὐ δεῖ
 θαυμάζειν, εἰ μὴ φύεται τάλλοτριον, ἐν ᾧ κακῶς
 τρέφεται καὶ τὸ οἰκεῖον·

10

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Περὶ τῆς ἔχενηίδος.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΛΟΓΟΥ.

ΧΑΙΡΗΜΟΝΙΑΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Χαιρημονιανὸς ὁ Τραλλιανός, ἰχθυοδίων ποτὲ Β
 15 παντοδαπῶν παρατεθέντων, ἐν ἐπιδείξας ἡμῖν ὀξὺ
 τῷ κεφαλῷ καὶ πρόμηκες ἔλεγε τούτῳ προσεικέναι
 τὴν ἔχενηίδα· θεάσασθαι γὰρ πλέων ἐν τῷ Σικε-
 λικῷ καὶ θαυμάσαι τὴν δύναμιν, οὐκ ὀλίγην βραδυ-
 τῆτα καὶ διατριβὴν παρὰ τὸν πλοῦν ἀπεργασαμένης
 20 τῆς ἔχενηίδος, ἕως ὑπὸ τοῦ πρῶτος ἐάλω προσεχο-
 μένη τῷ τοίχῳ τῆς νεῶς ἔξωθεν. ἦσαν μὲν οὖν οἱ
 καταγελῶντες τοῦ Χαιρημονιανοῦ ὥς πλάσμα μυ-
 θῶδες παραδεδεγμένου καὶ ἄπιστον, ἦσαν δὲ καὶ

14 Χαιρήμων hic et infra R

C οἱ τὰς ἀντιπαθείας θρυλοῦντες, καὶ ἄλλα πολλὰ παρόντων ἦν ἀκούειν, ὅτι μαινόμενον ἐλέφαντα καταπαύει κριὸς ὀφθείς, ἔχιδναν δὲ φηγοῦ κλώνιον, ἐὰν προσαγάγῃς καὶ θίγῃς, ἴστησιν· ἄγριος δὲ ταῦρος ἀτρεμεῖ καὶ πραῦνεται συκῇ προσδεθείς· τὸ δ' 5 ἤλεκτρον πάντα κινεῖ καὶ προσάγεται τὰ κοῦφα, πλὴν ὠκίμου καὶ τῶν ἐλαίῳ βρεχομένων· ἡ δὲ σιδηρῖτις λίθος οὐκ ἄγει τὸν σίδηρον, ἂν σκορόδῳ χρισθῇ. τούτων γὰρ ἐμφανῇ τὴν πείραν ἐχόντων, χαλεπὸν εἶναι τὴν αἰτίαν, εἰ μὴ καὶ παντελῶς ἀδύνατον, 10 καταμαθεῖν.

2. Ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἔφην ἀπόδρασιν εἶναι D τῆς ἐρωτήσεως μᾶλλον ἢ τῆς αἰτίας ἀπόδοσιν. ἴσκοπῶμεν δ' ἔειπον ὅτι πολλὰ συμπτώματ' ἐνόντα πάθεσιν αἰτιῶν λαμβάνει δόξαν οὐκ ὀρθῶς· ὅμοιον 15 ὥς εἴ τις οἴοιτο τῇ ἀνθήσει τοῦ ἄγνου πεπαίνεσθαι τὸν τῆς ἀμπέλου καρπὸν, ὅτι δῆ, τοῦτο τὸ λεγόμενον,

ἡ τ' ἄγνος ἀνθεῖ χά βότρους πεπαίνεται·

ἡ τοῖς ἐπὶ τῶν λύχνων φαινομένοις μύκησι συγ- 20 χεῖσθαι καὶ συννεφεῖν τὸ περιέχον· ἡ τὴν γρουπότητα τῶν ὀνύχων αἷτιον ἀλλὰ μὴ συμβεβηκὸς εἶναι τοῦ περὶ σπλάγχχνον ἔλκους. ὥσπερ οὖν τούτων

2 παρόντων scripsi cum Amyoto: [παθόντων. I'ossin etiam παρά τῶν παρόντων 8 σκορόδῳ mei 14 ἐνόντα*: ἔχοντα πάθεσιν*: 3—4 Vd 10 ἔσιν, ut in exemplo allato πάθη sunt ἡ ἀνθησις τῆς ἄγνου et ἡ πέπανσις τοῦ βότρου, cf. p. 85 lin. 1 ἐπακολούθημα τοῦ πάθους 17 δῆ (δεῖ μεί) τοῦτο] δῆ τουτὶ Doehnerus; malim δῆπου 19 Nauck. p. 915 τ' Emperius ib. χά X: καὶ ὁ 20 ἡ Basileensis

ἕκαστον ἐπακολούθημα τοῦ πάθους ἐστὶν ἐκ τῶν
αὐτῶν γεννώμενον αἰτιῶν, οὕτως ἔφην ἐγὼ μίαν
αἰτίαν εἶναι δι' ἣν βραδέως τε πλεῖ καὶ προσάγεται E
τὴν ἔχενηίδα τὸ πλοῖον· ξηρᾶς μὲν γὰρ οὔσης καὶ
5 μὴ σφόδρα βαρείας ὑγρότητι τῆς νεῶς, εἰκὸς ὑπολι-
σθάνουσιν ὑπὸ κουφότητος τῇ θαλάττῃ τὴν τρόπιν
διαλαβεῖν τὸ κῦμα ξύλῳ καθαρῷ διαιρούμενον καὶ
ἀφιστάμενον εὐπετῶς· ὅταν δὲ νοτερὰ σφόδρα καὶ
διάβροχος οὔσα φυνκία τε πολλὰ καὶ βρυνώδεις ἐπι-
10 πάγους προσάγεται, τοῦ τε ξύλου τὸν τόμον ἀμ-
βλύτερον ἴσχει τό τε κῦμα τῇ γλισχροτήτι προσ-
πίπτον οὐ ῥαδίως ἀπολύεται. διὸ καὶ παραψήχουσι
τοὺς τοίχους, τὰ βρύα καὶ τὰ φυνκία τῶν ξύλων
ἀποκαθαίροντες, οἷς εἰκὸς ἐστὶ τὴν ἔχενηίδα προσ- F
15 ισχομένην ὑπὸ τῆς γλισχροτήτος αἴτιον τῆς βραδυ-
τῆτος ἀλλ' οὐκ ἐπακολούθημα τοῦ τὴν βραδυτῆτα
ποιοῦντος αἰτίου νομισθῆναι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

Διὰ τί τοὺς λυκοσπάδας ἵππους θυμοειδεῖς εἶναι λέγουσιν.

20

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἴππους λυκοσπάδας οἱ μὲν ἀπὸ τῶν χαλινῶν
τῶν λύκων ἔφασαν ὠνομάσθαι, διὰ τὸ θυμοειδῆς

5 μὴ] om. mei ἐπολισθαίνουσιν R 7 τὸ W: καὶ
τὸ ξύλῳ R: 3 Vd 7 E λῶ διαιρούμενον καὶ S: διαί
7 Vd E 10 τό τε ξύλον R 12 περιψήχουσι idem

καὶ δυσκάθεκτον οὕτω σωφρονιζομένους· ὁ δὲ πατήρ
 642 ἡμῶν ἥμιστα περὶ τὰς ἱσηγορίας αὐτοσχέδιος ὦν
 καὶ κεχρημένος ἀεὶ κρατιστεύουσιν ἵπποις ἔλεγε τοὺς
 ὑπὸ λύκων ἐπιχειρηθέντας ἐν πώλοις, ἄνπερ ἐκ-
 φύγῳσιν, ἀγαθοὺς μὲν ἀποβαίνειν καὶ ποδῶκεις, 5
 καλεῖσθαι δὲ λυκοσπάδας. ταῦτα δὲ πλειόνων αὐτῷ
 μαρτυρούντων, ἀπορίαν αἰτίας παρεῖχε, δι' ἣν τὸ
 σύμπτωμα τοῦτο θυμικωτέρους καὶ γοργοτέρους
 ποιεῖ τοὺς ἵππους. καὶ ὁ μὲν πλεῖστος ἦν λόγος
 τῶν παρόντων, ὅτι φύβον τὸ πάθος οὐ θυμὸν ἐν- 10
 εργάζεται τοῖς ἵπποις, καὶ γιγνόμενοι ψοφοδεεῖς καὶ
 πρὸς ἅπαν εὐπτύητοι τὰς ὁρμὰς ὀξύρροπους καὶ
 ταχείας ἴσχουσιν, ὥσπερ τὰ λινόπληκτα τῶν θηρίων.
 ἐγὼ δὲ σκοπεῖν ἔφην χρῆναι, μὴ τοῦναντίον ἐστὶ
 Β τοῦ δοκοῦντος· οὐ γὰρ γίνεσθαι δρομικωτέρους 15
 τοὺς πώλους, ὅταν ἐκφύγῳσι τὰς βλάβας τῶν θηρίων
 ἐπιχειρηθέντες, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐκφυγεῖν, εἰ μὴ φύσει
 θυμικοὶ καὶ ταχεῖς ᾗσαν· οὔτε γὰρ τὸν Ὀδυσσεά
 γενέσθαι φρόνιμον ὑπεκδράντα τοῦ Κύκλωπος, ἀλλ',
 ὅτι τοιοῦτος ᾗν, ὑπεκδράναι. 20

2 ἱσηγορίας] προσηγορίας Herwerdenus. fort. ἱστορίας
 cf. p. 642 d. 664 c 15 οὐ γὰρ] ὅτι mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

Διὰ τί τὰ λυκόβρωτα τῶν προβάτων τὸ κρέας μὲν γλυκύ-
τερον τὸ δ' ἔριον φθειροποιὸν ἴσχει.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΠΑΤΡΟΚΛΕΑΣ, ΟΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ.

1. Μετὰ τοῦτο περὶ τῶν λυκοβρώτων ἐξητεῖτο
προβάτων, ἃ λέγεται τὸ μὲν κρέας γλυκύτατον παρ-
έχειν τὸ δ' ἔριον φθειροποιόν. οὐ φαύλως οὖν C
ἐδόκει Πατροκλέας ὁ γαμβρὸς ἐπιχειρεῖν περὶ τῆς
10 γλυκύτητος, ὥς τοῦ θηρίου τῷ δῆγματι τὴν σάρκα
τακερὰν ποιοῦντος· καὶ γὰρ εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ
λύκου περίθερμον οὕτω καὶ πυρῶδες, ὥστε τὰ
σκληρότατα τῶν ὀστέων ἐν τῇ κοιλίᾳ τήκειν καὶ
καθυγραίνειν· διὸ καὶ σήπεσθαι τὰ λυκόβρωτα τῶν
15 ἄλλων τάχιον. περὶ δὲ τῶν ἐρίων διηποροῦμεν,
μήποτε' οὐ γεννᾷ τοὺς φθεῖρας ἀλλ' ἐκκαλεῖται,
τραχύτητός τινος ἀμυντικῆς ἢ θερμότητος ιδιότητι
διακρίνονται τὴν σάρκα· ταύτην δὲ τοῖς ἐρίοις τὴν D
δύναμιν ἐγγίνεσθαι πρὸς τὸ τοῦ λύκου δῆγμα καὶ
20 τὸ πνεῦμα, μεταβάλλοντος ἄχρῃ τῶν τριχῶν τοῦ
σφαττομένου. καὶ συνεβάλλετο τῷ λόγῳ πίστιν ἢ
ἱστορίαν· τῶν γὰρ κυνηγῶν καὶ τῶν μαγείρων ἐπι-
στάμεθα τοὺς μὲν μιᾷ πληγῇ καταβάλλοντας, ὥστ'

6 em. X: ἐξηγεῖτο
vid. Vd: πατροκλείας

9 em. Ahrensius et pr. m. ut
19 ἐγγίνεσθαι οὐ γίνεσθαι mei
20 μεταβάλλον τὰ ἄχρῃ τῶν τριχῶν Doumeras. Mihi satis
est τὸ σφαττόμενον

ἀπνευστὶ τὰ πληγέντα κείσθαι, τοὺς δὲ πολλὰς
 μόγας καὶ χαλεπῶς ἀναιροῦντας· ὃ δὲ τούτου θαυ-
 μασιώτερόν ἐστι, τοὺς μὲν τοιαύτην ἐνιέντας μετὰ
 τοῦ σιδήρου τῷ τιτρωσκομένῳ δύνανται, ὥστε ταχὺ
 Ε σήπεσθαι καὶ μηδὲ πρὸς μίαν ἡμέραν ἀντέχειν, τοὺς 5
 δ' ἀποκτείνοντας μὲν οὐ βράδιον ἐκείνων, οὐδὲν
 δὲ τοιοῦτο γιγνόμενον περὶ τὴν σάρκα τῶν σφα-
 γέντων ἀλλ' ἐπὶ χρόνον διαμένουσιν. ὅτι δ' αἱ
 κατὰ τὰς σφαγὰς καὶ τοὺς θανάτους τῶν ζώων
 μεταβολαὶ μέχρι δερμάτων καὶ τριχῶν καὶ ὀνύχων 10
 διατείνουσιν, ἀποδηλοῦν εἶωθε τῷ λέγειν καὶ Ὀμη-
 ρος ἐπὶ τῶν δερμάτων καὶ τῶν ἱμάντων, ὅτι φησὶν
 ἱμάς 'βοὸς ἱφι κταμένοιο' τῶν γὰρ μὴ νόσῳ μηδὲ
 γήρᾳ διαλνομένων ἀλλ' ὑπὸ σφαγῆς εὗτονον τὸ
 δέρμα καὶ στιφρὸν γίγνεσθαι· τὰ δ' ὑπὸ θηρίων 15
 δηχθέντα καὶ τοὺς ὕνυχας μελαίνεσθαι καὶ τρι-
 χορροεῖν καὶ τοῖς δέρμασι φλιδᾶν καὶ φακοῦσθαι.

1 πνιγέντα mei 6 *: ἀποκτείναντας 8 αἱ κατὰ
 R: καὶ κατὰ 11 ὑποδηλοῦν S εἶωθε τῷ] εἰωθότα mei
 Ὀμηρος] Γ 375 12 ὅτι φησὶν ἱμάς] del. vid. ut glos-
 sema ad τῷ λέγειν 15 στιφρὸν] στριφρὸν mei. στιφρὸν
 Clarkius.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ I.

F

Πότερον οἱ παλαιοὶ βέλτιον ἐποιοῦν πρὸς μερίδας ἢ οἱ
νῦν ἐκ κοινοῦ δειπνοῦντες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΓΙΑΣ.

5

1. Ὅτε τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἤρχον οἴκοι, τὰ
πλεῖστα τῶν δείπνων δαῖτες ἦσαν, ἐν ταῖς θυσίαις
ἐκάστω μερίδος ἀποκληρουμένης· ὃ τισὶ μὲν ἤρεσκε
θαυμασιῶς, οἱ δ' ὥς ἀκοινωνήτον καὶ ἀνελεύθερον
10 ψέγοντες ᾤοντο δεῖν ἅμα τῷ καταθέσθαι τὸν στέ-
φανον ἐπὶ τὴν συνήθη δίαιταν αὐτοῖς μεθαρκμόσα-
σθαι τὰς τραπέζας. 'οὐ γὰρ τοῦ φαγεῖν' ὁ Ἀγίας 643
ἔφη 'χάριν οὐδὲ τοῦ πιεῖν, ἀλλὰ τοῦ συμπιεῖν καὶ
συμφαγεῖν ὥς ἐγῶμαι καλοῦμεν ἀλλήλους, ἣ δ'
15 εἰς μερίδας αὕτη κρεοδαισία τὴν κοινωνίαν ἀναι-
ροῦσα, πολλὰ δείπνα ποιεῖ καὶ πολλοὺς δειπνοῦν-
τας, οὐδένα δὲ σύνδειπνον οὐδενός, ὅταν ὥσπερ
ἀπὸ κρεοπωλικῆς τραπέξης σταθμῷ λαβὼν ἕκαστος
μοῖραν ἑαυτῷ πρόθῃται. καίτοι τίν' ἔχει διαφορὰν
20 ἢ κύλικα καταθέντα τῶν κεκλημένων ἐκάστω καὶ
χοῦν, ἐμπλησάμενον οἴνου, καὶ τράπεζαν ἰδίαν ὥσπερ
οἱ Δημοφωντίδαι τῷ Ὁρέστη λέγονται, πίνειν κε-
λεῦσαι μὴ προσέχοντα τοῖς ἄλλοις· ἢ τοῦθ' ὕπερ
νῦν γίνεται, κρέας προθέμενον καὶ ἄρτον, ὥσπερ B
25 ἐκ φάτνης ἰδίας ἕκαστον εὐωχεῖσθαι, πλὴν ὅτι μὴ

15. 18 κρεοδαισία et κρεοπωλικῆς mei 20 ἢ] del. R.
nihil opus καὶ χοῦν] malim χοῦν 21 ἐμπλησάμενον mei
καὶ τράπεζαν ἰδίαν] del. Stegmannus, sed necessaria sunt

πρόσκειται σιωπῆς ἡμῖν ἀνάγκη, καθάπερ τοῖς τὸν
 Ὀρέστην ξενίζουσιν; ἀλλὰ καὶ τοῦτ' ἴσως αὐτὸ πρὸς
 τὴν ἀπάντων κοινωνίαν ἐκκαλεῖται τοὺς συνόντας,
 ὅτι καὶ λόγῳ κοινῷ πρὸς ἀλλήλους χρώμεθα καὶ
 ᾧδῇ, ψαλτρίας τε τερπούσης καὶ αὐλητρίδος ὁμοίως 5
 μετέχομεν· καὶ ὁ κρατὴρ οὗτος ὕρον οὐκ ἔχων ἐν
 μέσῳ πρόκειται, πηγὴ φιλοφροσύνης ἄφθονος καὶ
 μέτρον ἔχουσα τῆς ἀπολαύσεως τὴν ὕρεξιν· οὐχ
 ὥσπερ ἡ τοῦ κρέως καὶ τοῦ ἔρτου μερὶς ἀδικωτάτη
 C μέτρῳ καλλωπίζεται τῷ ἴσῳ πρὸς ἀνίστους· τὸ γὰρ 10
 αὐτὸ τῷ μικροῦ δεομένῳ πλεον ἐστὶ τῷ δὲ μείζονος
 ἔλαττον. ὥσπερ οὖν, ᾧ ἑταῖρ', ὁ κείμενος πολλοῖς
 ἴσα φάρμακα μέτροις ἀκριβέσι καὶ σταθμοῖς δια-
 νέμων παγγέλοις, οὕτω τοιοῦτος ἐστιάτωρ οἶος
 ἀνθρώπους οὔτε διψῶντας ὡσαύτως οὔτε πεινῶντας 15
 εἰς ταὐτὸ συναγαγὼν ἀπὸ τῶν ἴσων θεραπεύειν
 ἔπαντας, ἀριθμητικῶς οὐ γεωμετρικῶς ὀρίζων τὸ
 δίκαιον καὶ μέτριον. εἰς καπῆλου μὲν οὖν φοιτῶμεν
 ἐνὶ χρώμενοι μέτρῳ τῷ δημοσίῳ πάντες· ἐπὶ δεῖπ-
 νον δ' ἕκαστος ἰδίαν ἡκεῖ γαστέρα κομίζων, ἣν οὐ 20
 D τὸ ἴσον ἀλλὰ τὸ ἀρκοῦν ἐμπίπλησι. τὰς δ' Ὀμηρι-
 κὰς ἐκείνας δαῖτας οὐ χορὴ μεταφέρειν ἐκ τῶν στρατι-
 ωτικῶν καὶ παρεμβολικῶν ἐνταῦθα δείπνων, ἀλλὰ
 μᾶλλον τὴν τῶν παλαιῶν φιλανθρωπίαν ζηλοῦν, οὐ
 μόνον ὁμεστίους οὐδ' ὁμωροφίους ἀλλὰ καὶ ὁμο- 25
 χολίνας καὶ ὁμοσίτους τῷ πᾶσαν σέβεσθαι κοινω-

1 em. M: σιωπῇ 6 ὁ αὐτός Madvigius 12 ἑταῖρ'
 δ*: ἑταῖρε cf. p. 612 f. 18 καὶ μέτριον* 19 δεῖπνον
 Vulcobius: δεῖπνον 21 em. Leonicus: ὁμβρικός

νίαν ἐν τιμῇ τιθεμένους. τὰ μὲν οὖν Ὀμήρου δεῖπνα
 χαίρειν ἔῳμεν· ὑπολιμώδη γάρ ἐστι καὶ διψαλέα
 καὶ τοὺς ἐστιάρχας βασιλεῖς ἔχοντα τῶν Ἰταλικῶν
 δεινοτέρους καπήλων· ὥστε παρὰ τὰς μάχας, ἐν Ε
 5 χερσὶ τῶν πολεμίων ὄντων, ἀπομνημονεύειν ἀκρι-
 βῶς, πόσον ἕκαστος τῶν δεδειπνηκότων παρ' αὐτοῖς
 πέπωκε. τὰ δὲ Πινδαρικὰ βελτίω δῆπουθεν, ἐν οἷς
 'ἥρωες αἰδοῖαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμὰ'
 τῷ κοινωνοῦν ἀπάντων ἀλλήλοις. ἐκεῖνο γὰρ ἦν
 10 οἶον ἀνάμειξις καὶ σύγκρασις ἀληθῶς, τοῦτο δὲ διαι-
 ρεσις καὶ διαβολή τῶν φιλτάτων εἶναι δοκούντων,
 ὥς μὴδ' ὄψου κοινωνοῦν δυναμένων.'

2. Ἐπὶ τούτοις εὐδοκίμησαντι τῷ Ἀγία παρώξυ-
 νάν μ' ἐπιθέσθαι. ἔλεγον οὖν οὐ ξένον τι πεπον-
 15 θέναι πάθος Ἀγίαν, εἰ τὴν ἴσῃν μερίδα λαμβάνων
 δυσκολαίνει, γαστέρα φορῶν τηλικαύτην· καὶ γὰρ F
 αὐτὸς εἶναι τῶν ἀδδηφαγία χαιρόντων· 'ἐν' γὰρ
 'ξυνῷ ἰχθύϊ ἄκανθαι οὐκ ἔνεισιν' ὥς φησιν ὁ Ἀημό-
 κριτος. 'ἀλλὰ τοῦτ' αὐτό' ἔφην· καὶ μάλιστα τὴν μοῖραν
 20 ὑπὲρ εἰμαρμένην ἡμῖν ἐπήγαγεν. ἰσότητος γὰρ, ἦν
 'πόλεις τε πόλεσι συμμάχοις τε συμμάχους'
 ἢ Εὐριπίδεις γραῦς φησι 'συνδεῖν', οὐδὲν οὕτως

7 πέπωκε] cf. Hom. Δ 346 Πινδαρικά] cf. Bergk. 1
 p. 444 8 em. S: ἥρως αἰδοῖ ἀνεμίγνυντο — θ' ἄμα 13 παρώ-
 ξυνάν μ'] παρώξυνάμεν meī 14 ἔλεγεν iidem οὐ M
 16 καὶ γὰρ] ἐδόκει γὰρ W 17 εἶναι] εἶπεν εἶναι? 18 Ἀη-
 μόκριτος] Mullach. 1. p. 355 19 ἔφην Turnebus: ἔφη
 20 ὑπὲρ εἰμαρμένην] ὑπερκρεμαμένην Madvigius coll. p. 1101 d
 Sed cf. Homericā ὑπὲρ αἶσαν, ὑπὲρ μοῖραν ἦν X: ἦν
 21 Eur. Phoen. 537· συμμάχους τε συμμάχους idem
 22 οὐδὲν W: οὐδὲν οὖν

ὥς ἡ περὶ τράπεζαν κοινωνία δεῖται, φύσει κοῦ νόμῳ καὶ ἀναγκαίαν οὐ καὶνὴν οὐδ' ἐπείσακτον ὑπὸ δόξης ἔχουσα χρεῖαν· 'τῷ πλείονα' δ' ἐκ τῶν κοινῶν ἐσθίοντι 'πολέμιον καθίσταται' τὸ καθυ-
 644 στεροῦν καὶ ἀπολειπόμενον, ὥσπερ ἐν ῥοθίῳ ταχυ- 5
 ναυτοῦσης τριήρους. οὐ γὰρ φιλικὸν οὐδὲ συμποτι-
 κὸν οἶμαι προοίμιον εὐωχίας ὑπόφρασις καὶ ἀρπασ-
 μὸς καὶ χειρῶν ἄμιλλα καὶ διαγκωνισμός, ἀλλ' ἄτοπα καὶ κυνικὰ καὶ τελευτῶντα πολλὰκις εἰς
 λοιδορίας καὶ ὀργὰς οὐ κατ' ἀλλήλων μόνον ἀλλὰ 10
 καὶ κατὰ τῶν τραπεζοκόμων καὶ κατὰ τῶν ἐστιῶν-
 των. ὕσον δὲ χρόνον ἡ Μοῖρα καὶ ἡ Λάχεσις ἰσό-
 τητι τὴν περὶ τὰ δεῖπνα καὶ συμπόσια κοινωνίαν
 ἐβράβευον, οὐδὲν ἰδεῖν ἄκοσμον ἦν οὐδ' ἀνελεύ-
 B θερον· ἀλλὰ καὶ τὰ δεῖπνα 'δαΐτας' ἐκάλουν καὶ τοὺς 15
 ἐστιωμένους 'δαιτυμόνας' 'δαιτρούς' δὲ τοὺς τραπε-
 ζοκόμους ἀπὸ τοῦ διαιρεῖν καὶ διανέμειν. Λακεδαι-
 μόνιοι δὲ κρεοδαίτας εἶχον οὐ τοὺς τυχόντας ἀλλὰ
 τοὺς πρῶτους ἄνδρας, ὥστε καὶ Λύσανδρον ὑπ'
 Ἀγησιλάου τοῦ βασιλέως ἐν Ἀσίᾳ κρεοδαίτην ἀπο- 20
 δειχθῆναι. τότε οὖν αἱ νεμήσεις ἐξέπεσον, ὅτ' ἐπεισ-
 ῆλθον αἱ πολυτέλειαι τοῖς δείπνοις· οὐ γὰρ ἦν
 οἶμαι πέμματα καὶ κανδύλους καὶ καρυκείας ἕλλας
 τε παντοδαπὰς ὑποτριμμάτων καὶ ὕπων παραθέσεις
 διαιρεῖν, ἀλλ' ἐξηττώμενοι τῆς περὶ ταῦτα λιχνείας 25
 καὶ ἡδυπαθείας προήκαντο τὴν ἰσομοιρίαν. τεκ-
 μήριον δὲ τοῦ λόγου καὶ νῦν ἔτι τὰς θυσίας καὶ

1 κοῦ*: καὶ 2 ἀναγκαίαν? 3 πλείονα non πλείονα
 dixerit propter πλέονι Euripidis 4 cf. Eur. Phoen. 539
 18 20 κρεοδαίτην et κρεοδαίτας mei

τὰ δημόσια δειπνα πρὸς μερίδα γίγνεσθαι διὰ τὴν C
 ἀφέλειαυ καὶ καθαριότητα τῆς διαίτης· ὥσθ' ὁ τὴν
 νέμειν ἀναλαμβάνων ἅμα συνανασφῶζει τὴν εὐτέ-
 λειαν. ἀλλ' ὅπου τὸ ἴδιον ἔστιν, ἀπόλλυται τὸ
 5 κοινόν; ὅπου μὲν οὖν μὴ ἴσον ἔστιν· οὐ γὰρ οἰκείου
 κτῆσις ἀλλ' ἀφαίρεσις ἀλλοτρίου καὶ πλεονεξία
 περὶ τὸ κοινὸν ἀδικίης ἤρξε καὶ διαφορᾶς, ἣν ὄρω
 καὶ μέτρῳ τοῦ ἰδίου καταπαύοντες οἱ νόμοι τῆς ἴσα
 νεμούσης εἰς τὸ κοινὸν ἀρχῆς καὶ δυνάμεως ἐπώ-
 10 νυμοι γεγύνασιν. ἐπεὶ μὴδὲ στέφανον ἀξίου δια-
 νέμειν ἡμῶν ἐκάστῳ τὸν ἐστιῶντα μὴδὲ κλισίας καὶ
 χώρας· ἀλλὰ κἂν ἐρωμένην τις ἢ ψάλτριαν ἤκη
 κομίζων, 'κοινὰ τὰ φίλων,' ἵνα τὸ 'ὁμοῦ πάντα
 χρήματα' γίγνηται κατὰ τὸν Ἀναξαγόραν. εἰ δ' οὐδὲν
 15 ἢ τούτων ἰδίως ἐπιταράττει τὴν κοινωνίαν τῷ τὰ D
 μέγιστα καὶ πλείστης ἄξια σπουδῆς εἶναι κοινά,
 λόγους, προπόσεις, φιλοφροσύνας, παυσώμεθα τὰς
 Μοίρας ἀτιμάζοντες καὶ 'τὸν τῆς τύχης παῖδα κλη-
 ρον' ὡς Εὐριπίδης φησίν, ὅς οὔτε πλούτῳ νέμων
 20 οὔτε δόξῃ τὸ πρῶτεόν, ἀλλ' ὅπως ἔτυχεν ἄλλως
 ἄλλοτε συμφερόμενος τὸν μὲν πένητα καὶ ταπεινὸν
 ἐπιγαυροῖ καὶ συνεξάγει γεγυμένον τινος αὐτο-
 νομίας, τὸν δὲ πλούσιον καὶ μέγαν ἐθίζων ἰσότητι
 μὴ δυσκολαίνειν ἀλύπως σωφρονίζει.'

5 ἐστίν] add. οὐδὲ δίκαιόν ἐστιν R 12 ἀλλὰ κἂν]
 ἀλλ' οὐδ' ἂν Doehnerus ἤκει idem: ἤκει 13 κοινὰ τὰ
 φίλων] cf. Leutsch. 2 p. 76. Plat. Lys. p. 207c τὸ ὁμοῦ
 πάντα Doehnerus: τὰ πάντα. Sed malim τὸ ὁμοῦ τὰ πάντα
 14 Ἀναξαγόραν] Mullachius 1 p. 248 18 cf. Nauck. p. 678
 20 ἄλλοις? 22 συνεξάγει γεγυμένον*: οὐκ ἐξάγει γεγυμένον

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Ε 1. Σιμωνίδης ὁ ποιητής, ὃ Σόσσις Σενεκίων,
ἐν τινι πύτῳ ξένον ἰδὼν κατακείμενον σιωπῇ καὶ
μηδενὶ διαλεγόμενον, 'ὃ ἄνθρωπ'·' εἶπεν 'εἰ μὲν
ἡλίδιος εἶ, σοφὸν προᾶγμα ποιεῖς· εἰ δὲ σοφός, ἡλί-
θιον.' 'ἀμαθίην γὰρ ἄμεινον' ὥς φησιν Ἡράκλει-
τος 'κρύπτειν, ἔργον δὲ ἐν ἀνέσει καὶ παρ' οἶνον'

645 'ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι, 10
καὶ θ' ἀπαλὸν γελάσαι καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκε·
καὶ τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον·

οἰνώσεως ἐνταῦθα τοῦ ποιητοῦ καὶ μέθης, ὥς ἐμοὶ
δοκεῖ, διαφορὰν ὑποδεικνύντος. ᾧδῃ μὲν γὰρ καὶ
γέλως καὶ ὀρχησις οἰνωμένοις μετρίως ἐπεισι· τὸ 15
δὲ λαλεῖν καὶ λέγειν, ἃ βέλτιον ἦν σιωπᾶν, παροι-
νίας ἥδη καὶ μέθης ἔργον ἐστί. διὸ καὶ Πλάτων
ἐν οἶνῳ μάλιστα καθορᾶσθαι τὰ ἥθη τῶν πολλῶν
νομίζει, καὶ Ὅμηρος εἰπὼν

οὐδὲ τραπέζῃ

20

γνώτην ἀλλήλων·

8 [Ἡράκλειτος] Bywater. p. 42 10 Hom. ξ 464 15 *:
οἰνουμένοις 16 ἃ βέλτιον W: ἀβέλτερον 17 [Πλάτων] de
Legg. p. 650 a sqq. 18 ἥδη Plut. Fragm. 22, 1: πάθῃ
19 [Ὅμηρος] φ 35

δῆλός ἐστιν εἰδὼς τὸ πολύφωνον τοῦ οἴνου καὶ B
 λόγων πολλῶν γόνιμον. οὐ γὰρ ἔστι τρωγόντων
 σιωπῇ καὶ πινόντων γυνῶσις· ἀλλ' ὅτι τὸ πίνειν
 εἰς τὸ λαλεῖν προάγεται, τῷ δὲ λαλεῖν ἐμφαίνεται
 5 καὶ τῷ ἀπογυμνοῦσθαι πολλὰ τῶν ἄλλως λανθα-
 νόντων, παρέχει τινὰ τὸ συμπίνειν καὶ κατανόησιν
 ἀλλήλων· ὥστε μὴ φεύλως ἂν ἐπιτιμῆσαι τῷ Αἰσώπῳ,
 'τί τὰς θυρίδας, ὦ μακάριε, ζητεῖς ἐκείνας, δι' ὧν
 ἄλλος ἄλλου κατόψεται τὴν διάνοιαν; ὁ γὰρ οἶνος
 10 ἡμᾶς ἀνοίγει καὶ δείκνυσιν οὐκ ἔων ἡσυχίαν ἄγειν,
 ἀλλ' ἀφαιρῶν τὸ πλάσμα καὶ τὸν σχηματισμόν,
 ἀπωτάτω τοῦ νόμου καθάπερ παιδαγωγοῦ γερονό- C
 των.' Αἰσώπῳ μὲν οὖν καὶ Πλάτῳ, καὶ εἴ τις
 ἄλλος ἐξετάσεως τρόπου δεῖται, πρὸς τοῦτο χρήσι-
 15 μον ὁ ἄκρατος· οἱ δὲ μηδὲν ἀλλήλους βασανίζειν
 δεόμενοι μηδὲ καταφωρᾶν ἀλλ' ἢ χρῆσθαι φιλο-
 φρόνως, τὰ τοιαῦτα προβλήματα καὶ τοὺς λόγους
 ἄγουσι συνιόντες, οἷς ἀποκρύπτεται τὰ φανῆλα τῆς
 ψυχῆς, τὸ δὲ βέλτιστον ἀναθαροεῖ καὶ τὸ μουσι-
 20 κώτατον, ὥσπερ ἐπὶ λειμῶνας οἰκείους καὶ νομάς
 ὑπὸ φιλολογίας προερχόμενον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τρι-
 την δεκάδα ταύτην σοι πεποιήμεθα συμποτικῶν ζη-
 τημάτων, τὸ περὶ τῶν στεφάνων πρῶτον ἔχουσιν.

1 πολύφωνον*: 4 Vd 12—13 E νον vid. Praefat.
 p. LVIII 2 λόγων*: 5 Vd 6 E 5 καὶ τῷ*: καὶ τὸ
 6 καὶ] γυνῶσιν καὶ R τῷ] τινὰ τῷ? sed cf. p. 712 b. Nic.
 et Crass. comp. c. 5 17 τοὺς] τοὺς τοιούτους? 18 εἰσάγουσι
 Emperius em. Basileensis: συνιόντας 19 ψυχῆς] τύ-
 χης mei καὶ τὸ eadem: καὶ τὸν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Εἰ χρηστέον ἀνθινοῖς στεφάνοις παρὰ πότον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΡΑΤΩΝ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ,
ΑΛΛΟΙ.

5

- D 1. Ἐγένοντο γάρ ποτε καὶ περὶ στεφάνων λόγοι·
τὸ δὲ συμπόσιον ἦν Ἀθήνησιν, Ἐράτωνος τοῦ ἁρ-
μονικοῦ ταῖς Μούσαις τεθυκότος καὶ πλείονας ἐστιῶν-
τος. παντοδαπῶν γὰρ μετὰ τὸ δειπνῆσαι στεφάνων
περιφερομένων, ὁ Ἀμμώνιος ἐπέσκηψέ πως ἡμᾶς 10
ἀντὶ τοῦ θαυνίνου τοῖς ῥοδίνοις ἀναδησαμένους·
ὅλως γὰρ εἶναι τοὺς ἀνθινοὺς κορασιώδεις καὶ παι-
ξούσαις μᾶλλον ἐπιτηδείους παρθένοις καὶ γυναιξίν
ἢ συνουσίαις φιλοσόφων καὶ μουσικῶν ἀνδρῶν.
Ἐθαρμάξω δὲ καὶ Ἐράτωνα τουτονὶ τὰς μὲν ἐν τοῖς 15
μέλεσι παραχρῶσαις βδελυττόμενον καὶ κατηγοροῦντα
E τοῦ καλοῦ Ἀγάθωνος, ὃν πρῶτον εἰς τραγωδίαν φα-
σὶν ἐμβαλεῖν καὶ ὑπομῖξαι τὸ χρωματικόν, ὅτε τοὺς
Μυσοὺς ἐδίδασκεν, αὐτὸς δ' ἡμῖν ὁρᾷτε ὥς ποικί-
λων χρωμάτων καὶ ἀνθηρῶν τὸ συμπόσιον ἐμπέ- 20
πληκε, καὶ τὴν διὰ τῶν ὥτων ἀποκλείει τρυφήν καὶ
ἡδυπάθειαν τῇ ἀύλειῳ, τὴν κατὰ τὰ ὄμματα καὶ

15 δ' ἔφη? em. W: τοῦτον εἰ 19 τοὺς Μυσοὺς] cf.
Nauck. p. 763 ὁρᾷτε ὥς*: ὥς ὁρᾷτε cf. Praefat. p. LVIII
22 τῇ ἀύλειῳ τὴν (τῇ ἀύλειῳ Duebnerus)*: ταῦτα τὴν

τὰς δῖνας, ὥσπερ καθ' ἑτέρας θύρας, ἐπεισάγων τῇ
 ψυχῇ καὶ τὸν στέφανον ἡδονῆς ποιῶν οὐκ εὐσε-
 βείας. καίτοι τὸ γε μύρον τοῦτο τῆς ἀνθιπῆς ταύ- F
 τῆς καὶ μαραινομένης ἐν ταῖς χερσὶ τῶν στεφανη-
 5 πλόκων σπουδαιοτέραν ἀναδίδωσιν εὐωδίαν. ἀλλ'
 οὐκ ἔχει χώραν ἐν συμποσίῳ φιλοσόφων ἀνδρῶν
 ἡδονὴ πρὸς μηδεμίαν συμπεπλεγμένην χρεῖαν μηδ'
 ἀκολουθοῦσα φυσικῆς ὁρέξεως ἀρχῇ. καθάπερ γὰρ
 οἱ μὲν ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἀγόμενοι φίλων ἐπὶ
 10 τὸ δεῖπνον ἔθιμι φιλανθρώπῳ τυγχάνουσι τῶν αὐτῶν,
 ὥσπερ Ἀριστόδημος ὑπὸ Σωκράτους εἰς Ἀγάθωνος
 ἀχθεὶς ἐστιῶντος· εἰ δέ τις ἀφ' αὐτοῦ βαδίζοι,
 τούτῳ δεῖ τὴν θύραν κεκλεῖσθαι· οὕτως αἱ μὲν 646
 περὶ τὴν ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡδοναὶ κεκλημέναι ὑπὸ
 15 τῆς φύσεως ταῖς ὁρέξεσιν ἐπόμεναι τόπον ἔχουσι,
 ταῖς δ' ἄλλαις ἀκλήτοις καὶ σὺν οὐδενὶ λόγῳ φιλη-
 δονίαις ἀπηλλάχθαι προσήκει·

2. Πρὸς ταῦθ' οἱ μὲν ἀήθεις τοῦ Ἀμμωνίου
 νεανίσκοι διαταραχθέντες ἡσυχῇ παρελύοντο τοὺς
 20 στεφάνους· ἐγὼ δ' εἰδὼς ὅτι γυμνασίας ἕνεκα καὶ
 ζητήσεως καταβέβληκεν ἐν μέσῳ τὸν λόγον ὁ Ἀμμώ-
 νιος, προσαγορεύσας Τρύφωνά τὸν ἱατρὸν ὃν τᾶν
 εἶπον ἢ καταθέσθαι δίκαιος εἴ μεθ' ἡμῶν τουτουὶ
 τὸν καλὸν ἀνθεσι φλέγοντα τοῖς ῥοδίνοις στέφανον,
 25 ἢ λέγειν, ὥσπερ εἰώθας ἐκάστοτε πρὸς ἡμᾶς, ὅσας B

8 γὰρ M 11 εἰς Basileensis: καὶ 16 φιληδονίαις
 Emperius: φιληδονίας Sed malim φιληδονίαις παρούσαις
 17 ἀπηλλάχθαι προσήκει scripsi cum eodem: ἀπῆλλακται lac. 2
 solus Vd 23 εἶπον * ib. ἢ Leonicus: εἰ 24 ἀνθεσι
 Turnebus: 6 Vd E

ἔχουσιν οἱ ἀνθινοὶ στέφανοι πρὸς τὸ πίνειν βο-
 θείας. ὑπολαβὼν δ' ὁ Ἑράτων 'οὕτω γάρ' εἶπε
 'δέδοκται μηδεμίαν ἡδονὴν ἀσύμβολον δέχεσθαι,
 ἀλλ' εὐφραινομένους δυσκολαίνειν, ἂν μὴ μετὰ τι-
 νος μισθοῦ τοῦτο πάσχωμεν· ἢ τὸ μὲν μύρον εἰκό- 5
 τως ὑποδυσωπούμεθα καὶ τὴν πορφύραν διὰ τὴν
 ἐπίθετον πολυτέλειαν ὥς δολερὰ εἴματα καὶ χρί-
 σματα κατὰ τὴν τοῦ βαρβάρου φωνήν, αἱ δ' αὐτο-
 φυεῖς χροαὶ καὶ ὀσμαι τὸ ἀφελὲς ἔχουσι καὶ καθαρ-
 ρὸν καὶ οὐδὲν ὀπίσθας διαφέρουσι; μὴ γὰρ εὐήθεις 10
 ἢ τοὺς μὲν χυμοὺς δρέπεσθαι καὶ ἀπολαύειν τῆς
 C. φύσεως διδούσης, ὀσμάς δὲ καὶ χροάς 'ὥς ὥραι φέ-
 ρουσι', διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν ἡδονὴν ταῦτα καὶ χάριν
 ἀτιμάζειν, ἂν μὴ τι χρεῖῳδες ἔξωθιν ἄλλο συνεπι-
 φέρωσιν. **ἔν γὰρ αὐτὸ δοκεῖ τοῦναντίον, εἰ μὴ 15
 δὲν ἢ φύσις, ὥς ὑμεῖς φατε**, μάρτην πεποιήκε,
 ταῦτα τῆς ἡδονῆς πεποιῆσθαι χάριν, ἢ μὴδὲν ἄλλο
 χρήσιμον ἔχοντα μόνον εὐφραίνειν πέφυκε. σκό-
 πει δ' ὅτι τοῖς φυομένοις καὶ βλαστάνουσι τὰ μὲν
 φύλλα σωτηρίας ἕνεκα τοῦ καρποῦ καὶ ὅπως ὑπ' 20
 αὐτῶν τὰ δένδρα θαλπόμενα καὶ ψυχόμενα μετρίως
 φέρη τὰς μεταβολὰς γέγονε· τοῦ δ' ἄνθους ὕψελος
 D οὐδὲν ἐπιμένοντος, πλὴν εἴ τι χρωμένοις ἡμῖν ἐπι-
 τερπὲς ὀσφρῆσθαι καὶ ἰδεῖν ἡδὺ παρέχει, θαυμαστὰς

7 χρώματα mei. κρίματα Clem. Alex. p. 844 Pott. cf.
 Herod. 3, 22 9 τὸ] οὐ τὸ mei 12 & — φέρουσι] cf.
 p. 1007e et Bywater. p. 14 ὥραν mei 13 ταῦτα| ταύτας
 an delendum? 15 lac. 4—5 Vd. Fort. μᾶλλον γὰρ
 16 lac. 3—4 Vd 2 E. Fort. φατε δήπου 22 τῶν δ' ἀνθῶν
 — ἐπιμενόντων Turnebus 24 idem: ὀσφρῆσθαι. Ceterum
 ἀφιέντα et ἀνοιγόμενα deleverim ut librarii additamenta

μὲν ὁσμάς ἀφιέντα, ποικιλίαν δ' ἀμιμήτοις χρώμασι
 καὶ βαφαῖς ἀνοιγόμενα. διὸ τῶν μὲν φύλλων ἀπο-
 σπασμένων οἶον ἀλγεῖ καὶ δάκνεται τὰ φυτὰ καὶ
 γίννεται περὶ αὐτὰ βλάβη τις ἐλκώδης καὶ ψίλωσις
 5 ἀπρεπής· καὶ οὐ μόνως ὡς ἔοικε κατ' Ἐμπεδοκλέα
 τῆς δάφνης τῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχουσθαι χρῆ',
 ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων φείδεσθαι δένδρων ἀπάντων
 καὶ μὴ κοσμεῖν ἑαυτοὺς ταῖς ἐκείνων ἀκοσμίαις, E
 βία καὶ παρὰ φύσιν τὰ φύλλα συλῶντας αὐτῶν.
 10 αἱ δὲ τῶν ἀνθέων ἀφαιρέσεις τρυγήσεσιν ἐοίκασι
 καὶ βλάπτουσιν οὐδέν, ἀλλὰ κἂν μὴ λάβῃ τις ἐν
 ὥρᾳ, περιερρῷ μαρανθέντα. καθάπερ οὖν οἱ βάρ-
 βαροι τῶν θρεμμάτων τοῖς δέρμασιν ἀντὶ τῶν ἐρίων
 ἀμφιέννυνται, οὕτω μοι δοκοῦσιν οἱ μᾶλλον ἐκ τῶν
 15 φύλλων ἢ τῶν ἀνθέων ὑφαίνοντες τοὺς στεφάνους
 οὐ κατὰ λόγον χρῆσθαι τοῖς φυτοῖς. ἐγὼ μὲν οὖν
 ταῦτα συμβάλλομαι ταῖς στεφανοπώλυσιν· οὐ γὰρ
 εἰμι γραμματικός, ὥστ' ἀπομνημονεύειν ποιημάτων,
 ἐν οἷς τοὺς παλαιοὺς ἱερονίκας ἀναγιγνώσκωμεν
 20 ἀνθινοῖς ἀναδουμένους στεφάνοις· πλὴν ὅτι γε ταῖς
 Μούσαις ὁ τῶν ῥόδων στέφανος ἐπιπεφήμισται,
 μεμνήσθαι μοι δοκῶ Σαπφοῦς λεγούσης πρὸς τινα F
 τῶν ἀμούσων καὶ ἀμαθῶν γυναικῶν

κατθανοῖσα δὲ κείσεαι·

1 δὲ] malim δ' ἐν 5 Ἐμπεδοκλέα] Mullach. 1 p. 13
 vs. 450, qui δάφνης γὰρ χλωρῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχουσθε
 versum effecit 10 ἀνθέων* hic et infra: ἀνθῶν
 20 ἀναδουμένοις mei quidem 24 κατθανοῖσα libri cf.
 Bergk. 3 p. 111

οὐ γὰρ πεδέχεις ῥόδων
τῶν ἐκ Πιερίας·

εἰ δέ τινα καὶ Τρύφων ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς δίδωσι μαρτυρίαν, ἀκουστέον·

3. Ἐκ τούτου δεξάμενος ὁ Τρύφων τὸν λόγον οὐδενὸς ἔφη τούτων ἀσκέπτους γεγονέναι τοὺς παλαιούς, ἅτε δὴ πλείστη κεχορημένους ἀπὸ φυτῶν
647 ἱατρικῇ· ‘τεκμήρια δ’ ἔστι τιν’ ἔτι νῦν. Τύριοι μὲν Ἀγνηορίδῃ Μάγνητες δὲ Χείρωνι, τοῖς πρώτοις ἰατρεῦσαι λεγομένοις, ἀπαρχὰς κομίζουσι· ῥίξαι γὰρ 10 εἰσι καὶ βοτάναι, δι’ ὧν ἰῶντο τοὺς κάμνοντας. ὁ δὲ Διόνυσος οὐ μόνον τῷ τὸν οἶνον εὑρεῖν, ἰσχυρότατον φάρμακον καὶ ἥδιστον, ἱατρὸς ἐνομίσθη μέτριος, ἀλλὰ καὶ τῷ τὸν κιττὸν ἀντιπαττόμενον μάλιστα τῇ δυνάμει πρὸς τὸν οἶνον εἰς τιμὴν προ- 15 αγαγεῖν καὶ στεφανοῦσθαι διδάξαι τοὺς βακχεύοντας ὥς ἦττον ὑπὸ τοῦ οἶνου ἀνιῶντο, τοῦ κιττοῦ κατασβεννύντος τὴν μέθην τῇ ψυχρότητι. δηλοῖ B δὲ καὶ τῶν ὀνομάτων ἕνια τὴν περὶ ταῦτα πολυπραγμοσύνην τῶν παλαιῶν· τὴν τε γὰρ καρύαν οὕτως 20 ὠνόμασαν, ὅτι πνεῦμα βαρὺ καὶ καρωτικὸν ἀφιεῖσα λυπεῖ τοὺς ὑπ’ αὐτῆς παρακεκλιμένους· καὶ τὸν νάρκισσον ὥς ἀμβλύνοντα τὰ νεῦρα καὶ βαρύτητας ἐμποιοῦντα ναρκώδεις· διὸ καὶ ὁ Σοφοκλῆς αὐτὸν ‘ἀρχαῖον μεγάλων θεῶν στεφάνωμα’ τουτέστι τῶν 25.

2 Πιερίας Stob. Flor. 4, 12: πιερίης 8 μὲν γὰρ?
9 Ἀγνηορι X 11 εἰσι καὶ] εἰσιν αἱ mei 17 ἀνιῶντο
ὑπὸ τοῦ οἶνον Doehnerus 22 malim ὑπ’ αὐτῇ 24 Σο-
φοκλῆς] O C 684 25 μεγάλαιν θεῶν ἀρχαῖον Sophocles

χθονίων, προσηγόρευκε. φασὶ δὲ καὶ τὸ πήγανον
 ἀπὸ τῆς δυνάμεως ὠνομάσθαι· πήγνυνσι γὰρ ξηρό-
 τητι διὰ θερμότητα τὸ σπέρμα καὶ ὅλως πολέμιόν
 ἐστὶ ταῖς κνούσαις. οἱ δὲ καὶ τὴν ἀμέθυστον οἴο-
 5 μνοι τῷ πρὸς τὰς οἰνώσεις βοηθεῖν αὐτὴν τε καὶ
 τὴν ἐπώνυμον αὐτῆς λίθον οὕτω κεκληῖσθαι δια- C
 μαρτάνουσι· κέκληται γὰρ ἀπὸ τῆς χροῆς ἑκατέρα·
 οὐ γὰρ ἐστὶν αὐτῆς τὸ φύλλον ἀκρότω, ἀλλ' αἰὼνῳ
 καὶ ὑδαρεῖ τὴν κρᾶσιν οἶνω προσεικός. ἄλλα μέν-
 10 τοι πάμπολλα λαβεῖν ἔστιν, οἷς παρέσχον τὰς κλή-
 σεις αἱ δυνάμεις· ἀρκεῖ δὲ κἀκεῖνα τὴν τῶν πα-
 λαιῶν ἐπιμέλειαν ὑποδηλῶσαι καὶ πολυπειρίαν, ἃφ'
 ἧς ἐχρήσαντο τοῖς παροίνοις στεφάνοις. μάλιστα
 15 καὶ τυνώσῃ τὰ σώματα πρὸς τὰς τῶν αἰσθήσεων
 ἀρχάς, ἐπιταράσσει τὸν ἄνθρωπον· αἱ δὲ τῶν ἄν-
 θέων ἀπορροαὶ πρὸς τοῦτο θαυμασίως βοηθοῦσι
 καὶ ἀποτεριχίζουσι τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς μέθης ὥς D
 ἀκρόπολιν, τῶν μὲν θερμῶν μαλακῶς ἀναχαλόντων
 20 τοὺς πόρους καὶ ἀναπνοὴν τῷ οἶνω διδόντων, ὅσα
 δ' ἡσυχῇ ψυχρὰ τῷ μετρίως ἐπιψεύειν ἀνακρουομέ-
 νων τὰς ἀναθυμιάσεις, ὥσπερ ὁ τῶν ἰῶν καὶ ῥό-
 δων στέφανος· στύφει γὰρ ἀμφοτέρω καὶ συστέλλει
 τῇ ὁσμῇ τὰς καρηβαρίας. τὸ δὲ τῆς κύπρου ἄνθος

8 οὐ γὰρ Turnebus: 4—5 Vd 5 E em. W: ἀκρότον Sed
 malim ἀκρότω τὸ φύλλον em. Basileensis: ἀλλανίνω 8 em.
 W: προσείκειν καὶ ἄλλα W. μέντοι] μὲν τοίνυν R 15 πρὸς
 τὰς — ἀρχάς] vid. Symb. meas 17 *: ἀπόρροιαί 18 em.
 Vulcobijs: τῆς κεφαλῆς 21 cf. Clem. Alex. p. 212 Pott.
 em. Basileensis: μετρίω 23 συστέλλει scripsi ex Clem. l. l.:
 στέλλει 24 τῆς δὲ κύπρου τὸ ἄνθος Doehnerus ex eodem

καὶ ὁ κρόκος καὶ ἡ βάκκαρις εἰς ὕπνον ἄλυπον
 ὑπάγει τοὺς πεπωκότας· ἔχει γὰρ ἀπορροῇν λείαν
 καὶ προσηνῇ· καὶ τὰς περὶ τὸ σῶμα τῶν μεθυσκο-
 E μένων ἀνωμαλίας καὶ τραχύτητας ἡσυχῇ διαχέουσιν,
 ὥστε, γιγνομένης γαλήνης, ἀμβλύνεσθαι καὶ συν- 5
 εκπέττεσθαι τὸ κραιπαλῶδες. ἐνίων δ' ἀνθέων ὀσμαῖς
 ἕνω σκιδναμέναις περὶ τὸν ἐγκέφαλον, οἳ τε πόροι
 τῶν αἰσθητηρίων ἐκκαθαίρονται καὶ λεπτύνεται τὰ
 ὑγρὰ πρῶως ἕνευ πληγῆς καὶ σάλου τῇ θερμότητι.
 διακρινόμενα, καὶ φύσει ψυχρὸς ὢν ὁ ἐγκέφαλος 10
 ἀναθάλλεται. διὸ μάλιστα τοὺς ἀνθινοὺς ἐκ τῶν
 τραχήλων καθάπτοντες 'ὕποθυμίδας' ἐκάλουν, καὶ
 τοῖς ἀπὸ τούτων μύροις ἔχριον τὰ στήθη· μαρτυρεῖ
 F δ' Ἀλκαῖος κελεύων καταχέαι τὸ μύρον αὐτοῦ 'κατὰ
 τὰς πόλλα παθοίσας κεφαλὰς καὶ τῷ πολίῳ στήθεος'. 15
 οὕτω καὶ ἐντεῦθεν αἱ ὀσμαὶ τοξεύουσιν ὑπὸ θερ-
 μότητος. εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἀρπαζόμεναι ταῖς ὀσφρή-
 σεσιν. οὐ γάρ, ὅτι τῇ καρδίᾳ τὸν θυμὸν ἐνστρατο-
 πεδεύειν ᾤοντο, τοὺς περιδεραίους τῶν στεφάνων
 ὑποθυμίδας ἐκάλουν (ἐπιθυμίδας γὰρ αὐτοῖς διὰ 20
 γε τοῦτο μᾶλλον ἦν καλεῖσθαι προσῆκον), ἀλλ' ὥς
 λέγω διὰ τὴν ἀποφορὰν καὶ ὑποθυμίαν. μὴ θαν-
 μάξωμεν δ' εἰ τοσαύτην αἱ τῶν στεφάνων ἀποφορὰ
 δύναμιν ἔχουσιν· ἰστοροῦσι γάρ, ὅτι καὶ σκιά σμί-
 λακος ἀποκτίννυσιν ἀνθρώπους ἐγκαταδαρθόντας, 25

14 Ἀλκαῖος] Bergk. 3 p. 166 15 idem: πολλὰ — κε-
 φαλὰς — τῷ πολίῳ (τῷ πολίῳ Vd) 17 ἀναρπαζόμεναι?
 20 cf. Bergk. 3 p. 162 ἐπιθυμίδας] ἐπιθυμίαις mei
 21 προσὸν iidem 25 ἐγκαταδαρθόντας iidem

ὅταν ὁργᾷ μάλιστα πρὸς τὴν ἀνθησιν· καὶ τὸ τῆς 648
 μήκωνος ἀπορρέον πνεῦμα μὴ φυλαξαμένοις τοῖς
 τὸν ὀπὸν τρυγᾶσι συνέβη καταπεσεῖν. τὴν δ' ἄλυσ-
 σον καλουμένην βοτάνην καὶ λαβόντες εἰς τὴν χεῖρα
 5 μόνον, οἱ δὲ καὶ προσβλέψαντες, ἀπαλλάττονται
 λυγμοῦ· λέγεται δὲ καὶ ποιμνίοις ἀγαθὴ καὶ αἰπο-
 λίοις, παραφυτευομένη ταῖς μάνδραις. τὸ δὲ ῥόδον
 ὠνόμασται δῆπουθεν, ὅτι ρεῦμα πολὺ τῆς ὁδοδῆς
 ἀφίησι· διὸ καὶ τάχιστα μαράνεται. ψυκτικὸν δ'
 10 ἔστι δυνάμει τῇ δ' ὕψει πυρωπὸν, οὐκ ἀλόγως·
 λεπτὸν γὰρ αὐτῷ περιανθεῖ τὸ θερμὸν ἐπιπολῆς
 ἐξωθούμενον ὑπὸ τῆς ψυχρότητος·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

B

Περὶ τοῦ κιττοῦ πότερον τῇ φύσει θερμὸς ἢ ψυχρὸς
 15 ἔστιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΕΡΑΤΩΝ.

1. Ἐπαινεσάντων δ' ἡμῶν τὸν Τρύφωνα, μει-
 διῶν δ' Ἀμμώνιος οὐκ ἄξιον ἔφη ποικίλον οὕτω
 20 καὶ ἀνθηρὸν λόγον· ὥσπερ στέφανον ἀντιλέγοντα
 διαλακτίζειν· πλὴν ὃ τε κιττὸς οὐκ οἶδ' ὅπως σύγ-
 καταπέπλεκται ψυχρότητι συγκатаσβευνύναι λεγό-

1 αἰσθησιν mei 4 καὶ] οἱ Doehnerus 5 μόνον]
 post προσβλέψαντες collocat W 21 διαλακτίζειν Turnebus
 ὃ τε] ὅτι R

μενος τὸν ἄκρατον· ἔστι γὰρ ἔμπυρος καὶ θερμότερος, καὶ ὃ γε καρπὸς αὐτοῦ μιννύμενος εἰς τὸν οἶνον μεθυστικὸν ποιεῖ καὶ ταρακτικὸν τῷ πυροῦ-
C θαι· τὸ δὲ κλῆμα λέγουσιν αὐτοῦ σπώμενον ὥσπερ
τὰν πυρὶ. ξύλα συνδιαστρέφεσθαι. χιὼν δὲ πολλὰ 5
κίς ἡμέρας συχνὰς ἐπιμένουσα τοῖς ἄλλοις φυτοῖς
φεύγει τάχιστα τὸν κιττόν· μᾶλλον δ' ὅλως εὐθύς
ἀπόλλυται καὶ περιτήκεται περὶ αὐτὸν ὑπὸ θερμότητος.
Ὁ δὲ μέγιστόν ἐστιν ὑπὸ Θεοφράστου δ'
ἰστούρηται, Ἀλεξάνδρου κελεύσαντος Ἑλληνικὰ δέν- 10
δρα τοῖς ἐν Βαβυλῶνι παραδείσοις ἐμβαλεῖν Ἀρπα-
λον, μάλιστα δέ, τῶν τύπων ἐμπύρων ὄντων καὶ
περιφλεγόντων, τὰ ἀλσώδη καὶ εὐπέταλα καὶ σκιερὰ
D καταμῖξαι τοῖς φυτοῖς, μόνον οὐκ ἐδέξατο τὸν κιττόν
ἢ χώρα, καίτοι πολλὰ τοῦ Ἀρπάλου πραγματευομέ- 15
νου καὶ προσφιλονεικοῦντος· ἀλλ' ἀπώλλυτο καὶ
κατεξηραίνετο τῷ πυρώδῃ μὲν αὐτὸς εἶναι, πρὸς
πυρώδῃ δὲ μίγνυσθαι γῆν οὐ λαμβάνων κρᾶσιν
ἀλλ' ἐξιστάμενος. αἱ γὰρ ὑπερβολαὶ φθείρουσι τὰς
δυνάμεις· διὸ τῶν ἐναντίων μᾶλλον ὀρέγονται, καὶ 20
φιλόθερμόν ἐστι τὸ ψυχρὸν καὶ φιλόψυχρον τὸ θερ-
μόν· ὅθεν οἱ ὕρειοι καὶ πνευματώδεις καὶ νιφόμενοι
τόποι τὰ θαλάσσια καὶ πισσοτρόφα τῶν φυτῶν, μάλιστα
πεύκας καὶ στροβίλους, ἐκφέρουσιν. ἄνευ δὲ
τούτων, ὃ φίλε Τρύφων, τὰ δύσριγα καὶ ψυχρὰ 25
E φυλλορροεῖ, μικρότητι τοῦ θερμοῦ καὶ ἀσθενείᾳ
συστελλομένου καὶ προλείποντος τὸ φυτόν· ἐλαίαν

5 τὰν πυρὶ Doehnerus: τὰ πυρὶ 11 βαβυλῶσι mei
27 προλιπόντος mei

δὲ καὶ δάφνην καὶ κυπάριττον ἀειθαλῆ διαφυλάσσει
τὸ λιπαρὸν καὶ τὸ θερμὸν ὥσπερ τὸν κιττὸν. ὅθεν
ὁ φίλτατος Διόνυσος οὐχ ὥς βοηθὸν ἐπὶ τὴν μέ-
θην οὐδ' ὥς πολέμιον τῷ οἴνῳ τὸν κιττὸν ἐπήγα-
5 γεν· ὅς γε τὸν ἄκρατον ἄντικρυς 'μέθυ' καὶ 'μεθυ-
μναῖον' αὐτὸς αὐτὸν ὠνόμασεν. ἀλλὰ μοι δοκεῖ
καθάπερ οἱ φίλοινοι, μὴ παρόντος ἀμπελίνου, κρι-
θίνῳ χρῶνται πώματι, καὶ μηλίτας τινάς, οἱ δὲ
φοινικίνους οἴνους ποιοῦσιν· οὕτω καὶ ὁ ποθῶν F
10 χειμῶνος ὥρα τὸν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου στέφανον, ὥς
ἐκείνην ἑώρα γυμνὴν καὶ ἄφυλλον, ἀγαπήσαι τὴν
ὁμοιότητα τοῦ κιττοῦ. καὶ γὰρ τοῦ κλήματος τὸ
ἐλικῶδες τοῦτο καὶ σφαλλόμενον ἐν τῇ πορείᾳ καὶ
τοῦ πετάλου τὸ ὕψος καὶ περικεχυμένον ἀτάκτως,
15 μάλιστα δ' αὐτὸς ὁ κύρουμβος ὕμφακι πυκνῶ· καὶ
περὶάξοντι προσεοικώς, ἐκμεμίμηται τὴν τῆς ἀμπέ-
λου διάθεσιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ βοηθῇ· τι πρὸς
μέθην ὁ κιττός, θερμότητι τοῦτο ποιεῖν φήσομεν
αὐτὸν ἀνοίγοντα τοὺς πόρους ἢ συνεκπέττοντα μᾶλ-
20 λον τὸν ἄκρατον, ἵνα καὶ μένη σὴν χάριν, ὧ Τρύ-
φων, ἱατρὸς ὁ Διόνυσος.'

2. Πρὸς ταῦθ' ὁ μὲν Τρύφων ἄφωνος ἦν, ὅπως
ἀντείποι σκεπτόμενος· ὁ δ' Ἐράτων ἕκαστον ἡμῶν 649
τῶν νέων ἀνακαλούμενος ἐκέλευε βοηθεῖν τῷ Τρύ-
25 φωνι περὶ τῶν στεφάνων ἢ τοὺς στεφάνους ἀπο-
τίθεσθαι· καὶ Ἀμμώνιος ἔφη παρέχειν ἄδειαν, οὐ

2 τὸν κιττὸν Turnebus: ὁ κιττός 4 ὥς] εἰς mei
8 τινάς] malim τινές 9 ὁ] ὁδὲ sc. Bacchus R 10 χει-
μῶνος ὥρα Basileensis: μιμούμενος ὥρας 25 περὶ*

γὰρ ἀντερεῖν οἷς ἂν ἡμεῖς εἴπωμεν. οὕτω δὴ καὶ
 τοῦ Τρύφωνος ἐπικελεύοντος εἰπεῖν ἔφην ὅτι τὸ
 μὲν ἀποδείξαι ψυχρὸν εἶναι τὸν κιττὸν οὐκ ἔμὸν
 ἦν ἔργον, ἀλλὰ Τρύφωνος· οὗτος γὰρ αὐτῷ ψύχοντι
 καὶ στύφοντι πολλὰ χρῆται· τῶν δ' εἰρημένων' ἔφην 5
 'τὸ μὲν μεθύσκειν κιττὸν οἷῳ μιγνύμενον οὐκ
 Β ἀληθές ἐστιν· ὃ γὰρ ἐμποιεῖ τοῖς πιούσι πάθος
 οὐ μέθην ἂν τις εἴποι, ταραχὴν δὲ καὶ παραφρο-
 σύνην, οἷον ὑοσκύαμος ἐμποιεῖ καὶ πολλὰ ἄλλα τοι-
 αῦτα κινεοῦντα μανικῶς τὴν διάνοιαν. ὃ δὲ τοῦ κλή- 10
 ματος σπασμὸς ἄλογός ἐστι· τοιαῦτα γὰρ παρὰ φύσιν
 ἔργα τῶν κατὰ φύσιν δυνάμεων οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ
 καὶ τὰ ξύλα διαστρέφεται, τοῦ πυρὸς τὸ ὑγρὸν ἔλ-
 κοντος ἐξ αὐτῶν βίᾳ, κυρτότητας ἴσχοντα καὶ παρα-
 βάσεις· τὸ δὲ συγγενὲς θερμὸν αὔξειν καὶ τρέφειν 15
 πέφυκε. σκόπει δὲ μὴ μᾶλλον ἀρρωστία τις καὶ
 ψυχρότης σώματος τὸ πολυκαμπὲς καὶ χαμαιπετὲς
 πέφυκεν, προσκρούσεις πυκνὰς καὶ ἀντικοπὰς λαμ-
 βάνοντος, ὥσπερ ὁδοιπόρου δι' ἀσθενείαν πολ-
 C λάκις ἀποκαθίζοντος εἶτα πάλιν ἐρχομένου· διὸ 20
 καὶ περιπλοκῆς δεῖται καὶ στηρίγματος, αὐτὸς ἐαν-
 τὸν ἀνέχειν καὶ ποδηγεῖν ἀδυνατῶν δι' ἐνδειαν
 θερμότητος, ἧς τὸ ἀνωφερὲς δύνάμις ἐστιν. ἡ δὲ
 χιὼν ἀπορρεῖ καὶ περιτῆκεται δι' ὑγρότητα τοῦ

2 εἰπεῖν ἔφην ὅτι τὸ μὲν ἀποδείξαι *· εἰπεῖν 4 unus
 Vd (P) τι τὰς μὲν· ἀποδείξεις 5 τὰ πολλὰ? 7 ὃ γὰρ
 ἐμποιεῖ Basileensis: τὸ γὰρ ἐμποιεῖν 9 ἄλλα * τοι-
 αῦτα*: ταῦτα 14 παρατάσεις Madvigius 17 σώματος]
 πνεύματος R cf. p. 77a 18 προσκρούσεις * ex p. 77a: 5—6
 Vd 11 E σεῖς καὶ] om. mei 23 em. Turnebus: ἀνωφελὲς

φύλλον· τὸ γὰρ ὕδωρ σβέννυσιν αὐτῆς καὶ κόπτει
τὴν χαυνότητα· διὰ τὸ μικρῶν εἶναι καὶ πυκνῶν
ἄθροισμα πομπολύγων· ὅθεν οὐχ ἦττον ἐν τοῖς
περιψύκτοις σφόδρα καὶ νοτεροῖς τύποις ἢ τοῖς
5 προσελλοῖς αἱ χιόνες ῥέουσιν. τὸ δ' αἰεθάλῃς τοῦτο
καὶ ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς ἑμπεδόφυλλον οὐκ ἔστι
θερμότητος· οὐδὲ γὰρ ψυχρότητος τὸ φυλλορροεῖν.
ἡ γοῦν μυροῖνη καὶ τὸ ἀδιάκτον οὐκ ὄντα τῶν θερ- D
μῶν ἀλλὰ τῶν ψυχρῶν ἀεὶ τέθηλεν. ἐνιοὶ μὲν οὖν
10 ὁμαλότητι κράσεως οἴονται παραμένειν τὸ φύλλον·
Ἐμπεδοκλῆς δὲ πρὸς τοῦτω καὶ πόρων τινὰ συμ-
μετρίαν αἰτιᾶται, τεταγμένως καὶ ὁμαλῶς τὴν τρο-
φήν διέντων, ὥστ' ἀρκούντως ἐπιρροεῖν. τοῖς δὲ
φυλλορροοῦσιν οὐκ ἔστι διὰ μανύτητα τῶν ἔνω
15 καὶ στενύτητα τῶν κάτω πόρων, ὅταν οἱ μὲν μὴ
ἐπιπέμπωσιν οἱ δὲ μὴ φυλάττωσιν ἀλλ' ὀλίγην
λαβόντες ἄθρουν ἐκχέωσιν, ὥσπερ ἐν ἀνδῆροις
τισὶν οὐχ ὁμαλοῖς· τὰ δ' ὕδρευόμενα ἀεὶ τὴν τρο-
φήν διαρκῆ καὶ σύμμετρον ἀντέχει καὶ παραμένει
20 ἀγῆρω καὶ χλοερά. ἀλλ' ἐν Βαβυλῶνι φυτευόμενος E
ἐξίστατο καὶ ἀπηγόρευεν, εὖ γε ποιῶν ὁ γενηατός
οὗτος, ὅτι Βοιωτίου θεοῦ πελάτης καὶ παράσιτος
ὢν οὐκ ἐβούλετο μετοικεῖν ἐν βαρβάροις, οὐδ' Ἀλέ-
ξανδρον ἐξήλωσεν ἐξοικειούμενον ἐκείνοις τοῖς ἔθ-

2 διὰ τὸ*: ἔτε 3 οὐχ ἦττον] om. mei 6 Ἐμπεδο-
κλῆς] Mullach. 1 p. 13 vs. 435 8 γοῦν R: οὖν τὸ ἀδιά-
λειπτον mei 11 Ἐμπεδοκλῆς] om. Mullachius 13 ἀρκούν-
τως] σαρκούντων n. 15 μ. 17 em. R: ἄθρουν λαβόντες 18 fort. τὰ δ' ὕδρευόμενα
ἔτ. ἔχοντα ἀεὶ τὴν τροφήν κέ 20 καὶ ἀγῆρω?

νεσιν, ἀλλ' ἔφευγε καὶ διεμάχετο πρὸς τὴν ἀποξένωσιν. αἰτία δ' οὐχ ἡ θερμότης ἦν, ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ψυχρότης, οὐχ ὑποφέρουσα τὴν ἐναντίαν κρᾶσιν. Ἐοὐ γὰρ φθείρει τὸ οἰκτεῖον, ἀλλὰ προσίεται καὶ φέρει, καθάπερ τὸ θύμον ἡ ξηρὰ γῆ, καίτοι θερμὸν ὄν. τὴν δὲ Βαβυλωνίαν οὕτω φασὶν ἄερα πνιγῶδη καὶ βαρὺν περιέχειν, ὥστε πολλοὺς τῶν εὐπόρων, ὅταν ἐμπλήσωσιν ἀσκοὺς ὕδατος, ἐπὶ τούτων καθεύδειν ἀναψυχομένους.

650

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

10

Διὰ τί γυναῖκες ἥκιστα μεθύσκονται τάχιστα δ' οἱ γέροντες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΛΩΡΟΣ, ΣΤΑΛΑΣ.

1. Ἐθαύμαζε δὲ Φλώρος, εἰ γεγραφὸς Ἀριστο-
τέλης ἐν τῷ περὶ μέθης, ὅτι μάλιστα μὲν οἱ γέρον-
τες ἥκιστα δ' αἱ γυναῖκες ὑπὸ μέθης ἀλίσκονται,
τὴν αἰτίαν οὐκ ἐξειργάσατο, μηδὲν εἰωθὼς προῖ-
σθαι τῶν τοιούτων. εἴτα μέντοι προύβαλεν ἐν μέσῳ
σκοπεῖν τοῖς παροῦσιν. ἦν δὲ τῶν συνήθων τὸ
δεῖπνον. ἔφη τοίνυν ὁ Σύλλας θατέρω θάτερον
ἐμφαίνεσθαι· κἂν εἰ περὶ τῶν γυναικῶν ὁρθῶς τὴν
B αἰτίαν λάβοιμεν, οὐκ ἔτι πολλοῦ λόγου δεήσεσθαι
περὶ τῶν γερόντων· ἐναντίας γὰρ εἶναι μάλιστα τὰς

4 φέρει] malim τρέφει 15 Ἀριστοτέλης] Fragm. 108

φύσεις τῇ θ' ὑγρότητι καὶ ξηρότητι καὶ τραχύτητι
καὶ λειότητι καὶ μαλακότητι καὶ σκληρότητι. καὶ
τοῦτ' ἔφη λαμβάνειν κατὰ τῶν γυναικῶν πρῶτον,
ὅτι τὴν κρᾶσιν ὑγρὰν ἔχουσιν, ἢ καὶ τὴν ἀπαλότητα
5 τῆς σαρκὸς ἐμμεμιγμένη παρέχει καὶ τὸ στίλβον ἐπὶ
λειότητι καὶ τὰς καθάρσεις· ὅταν οὖν ὁ οἶνος εἰς
ὑγρότητα πολλὴν ἐμπέσῃ, κρατούμενος ἀποβάλλει
τὴν βαφὴν καὶ γίνεται παντάπασιν ἀβαφὴς καὶ
ὕδατῶδης. ἔστι δέ τι καὶ παρ' αὐτοῦ λαβεῖν Ἀρι-
10 στοτέλους· τοὺς γὰρ ἄθροον καὶ ἀπνευστὶ πίνουν-
τας, ὅπερ ἄμυστιζεῖν ὠνόμασαν οἱ παλαιοί, φησὶν
ἥμισυ περιπίπτειν μέθαις· οὐ γὰρ ἐνδιατρίβειν
τὸν ἄκρατον αὐτοῖς, ἀλλ' ἐξωθούμενον ῥύμῃ δια-
πορεύεσθαι διὰ τοῦ σώματος. ἐπιεικῶς δὲ τὰς γυ-
15 ναῖκας ὀρῶμεν οὕτω πινούσας. εἰκὸς δ' αὐτῶν καὶ
τὸ σῶμα, διὰ τὸν ἐνδελεχῆ τῶν ὑγρῶν κατασπασμὸν
ἐπὶ τὰς ἀποκαθάρσεις πολὺ πορον γερονέναι καὶ
τετυμῆσθαι καθάπερ ἀνδῆροις καὶ ὀχετοῖς· εἰς οὓς
ἐμπίπτοντα τὸν ἄκρατον ὑπάγειν ταχέως καὶ μὴ
20 προσίστασθαι τοῖς κυρίοις μέρεσιν, ὧν διαταραττο-
μένων συμβαίνει τὸ μεθύειν. οἱ δὲ γέροντες ὅτι
μὲν εἰσιν ἐνδεεῖς ἰκμάδος οἰκείας, τοῦνομά μοι δο-
κεῖ φράζειν πρῶτον· οὐ γὰρ ὥς ῥέοντες εἰς γῆν,
ἀλλ' ὥς γεώδεις καὶ γεηροὶ τινες ἤδη γιγνόμενοι τὴν
25 ἔξιν οὕτω προσαγορεύονται. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ δυσ-

2 καὶ λειότητι] om. mei 3 em. R: λαμβάνει 5 em.
W: ἐμμεμιγμένην 8 em. S: ἀναφῆς 9 Ἀριστοτέλους]
Fragm. 109 13 αὐτοῖς Turnebus: αὐτὸν ῥύμῃ] ῥύ-
δην R 17 ἀποκαθάρσεις S: ἀπο 5—6 Vd 9 E

καμπὲς αὐτῶν καὶ σκληρόν, ἔτι δ' ἡ τραχύτης, τὴν
ξηρότητα τῆς φύσεως. ὅταν οὖν ἐμπίνωσιν, εἰκὸς
ἀναλαμβάνεσθαι τὸν οἶνον, τοῦ σώματος σπογγώ-
δους διὰ τὸν αὐχμὸν ὄντος· εἴτ' ἐμμένοντα πληγὰς
καὶ βαρύτητας ἐμποιεῖν. ὥς γὰρ τὰ ρεῦματα τῶν 5
μὲν πυκνῶν ἀποκλύζεται χωρίων καὶ πηλὸν οὐ ποιεῖ
E τοῖς δ' ἀραιοῖς ἀναμίγνυται μᾶλλον, οὕτως ὁ οἶνος
ἐν τοῖς τῶν γερόντων σώμασιν ἔχει διατριβὴν ἐλκό-
μενος ὑπὸ τῆς ξηρότητος. ἄνευ δὲ τούτων ἰδεῖν
ἔστι τὰ συμπτώματα τῆς μέθης τὴν τῶν γερόντων 10
φύσιν ἐξ ἑαυτῆς ἔχουσιν· ἔστι γὰρ συμπτώματα
μέθης ἐπιφανέστατα, τρόμοι μὲν ἄρθρων ψελλισμοὶ
δὲ γλώσσης, πλεονασμοὶ δὲ λαλιᾶς ὀξύτητες δ' ὀρ-
γῆς, λῆθαί τε καὶ παραφορὰι διανοίας· ὦν τὰ πολλὰ
καὶ περὶ τοὺς ὑγιαίνοντας ὄντα πρεσβύτας ὀλίγης ῥο- 15
πῆς δεῖται καὶ σάλου τοῦ τυχόντος· ὥστε μὴ γένησιν
F ἰδίων ἀλλὰ κοινῶν ἐπίτασιν συμπτωμάτων γίγνε-
σθαι τὴν μέθην τῷ γέροντι· τεκμήριον δὲ τούτου τὸ
μηδὲν εἶναι γέροντι νέου μεθυσθέντος ὁμοιότερον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

20

Πότερον ψυχρότεροι τῇ κράσει τῶν ἀνδρῶν ἢ θερμότεροι
εἰσιν αἱ γυναῖκες.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΗΣ, ΑΘΡΤΙΑΛΤΟΣ.

1. Ὁ μὲν οὖν Σύλλας ταῦτ' εἶπεν. ὁ δὲ τακτι- 25
κὸς Ἀπολλωνίδης ἔφη τὸν μὲν περὶ τῶν γερόντων
18 τὸ S: τοῦ 25 Σύλλας mei

ἀποδέχεσθαι λόγον· ἐν δὲ ταῖς γυναιξίν αὐτῷ δο-
κεῖν παραλελειφθαι τὸ τῆς ψυχρότητος, ἣ θερμό-
τατον ἄκρατον ἀποσβέννυσθαι καὶ ἀποβάλλειν τὸ
πλήττον καὶ πυρῶδες. πιθάνου δὲ καὶ τούτου δο- 651
5 κοῦντος, Ἀθρυῖλατος ὁ Θάσιος ἰατρὸς ἐμβαλὼν
τινα· τῇ ζητήσῃ διατριβὴν εἶναι τινὰς ἔφησεν, οἱ
τὰς γυναῖκας οὐ ψυχρὰς ἀλλὰ θερμότερας τῶν ἀν-
δρῶν ὑπολαμβάνουσιν, ἑτέρους δὲ μᾶλλον οἱ τὸν
οἶνον οὐ θερμὸν ἀλλὰ καὶ ψυχρὸν ἡγοῦνται.

10 2. Θανμάσαντος δὲ τοῦ Φλώρου, ἔτον μὲν περὶ
τοῦ οἶνου λόγον· εἶπεν ἄφίημι τούτῳ· δείξας ἐμέ·
καὶ γὰρ ἐτυγχάνομεν ὀλίγαις ἡμέραις πρότερον εἰς
τοῦτο διειλεγμένοι· τῶν δὲ γυναικῶν· ἔφη τὴν
θερμότητα πρῶτον ἀπὸ τῆς ψιλότητος οἶονται δει-
15 κύναι, καταναλισκομένου τοῦ περιττώματος ὑπὸ
τῆς θερμότητος, ὃ πλεονάζον εἰς τρίχας τρέπεται· B
δεύτερον δὲ τῷ πλήθει τοῦ αἵματος, ὃ πηγὴ μὲν
εἶναι τῆς ἐν τῷ σώματι θερμότητος, ἔστι δὲ τοσοῦ-
τον ταῖς γυναιξίν, ὥστ' αὐτὰς καταπιμπράναι καὶ
20 περιφλέγειν, εἰ μὴ πολλαὶ καὶ ταχεῖαι συμβαίνοινεν
καθάρσεις. τρίτον τοῦτο τὸ περὶ τὰς ταφὰς αἰρεῖ
θερμότερα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων εἶναι· λέγεται
γὰρ ὑπὸ τῶν σκευωρουμένων τάδε συντίθεσθαι
παρὰ δέκα νεκρῶν ἀνδρῶν ἓνα γυναικὸς καὶ συν-
25 ἐξάπτειν, δαδῶδές τι καὶ λιπαρὸν αὐτῶν τῆς σαρ-

2 ἦ] ἢ mei θερμότερον] θερμὸν ὄντα W. malim θερ-
μὸν. ὄντα τὸν 5 ἀθρυῖτος Vd. ἄφίημι (An'is) R
8 μᾶλλον] post ψυχρὸν collocat W. καὶ ἐν I. 18 ζοι-
κεν εἶναι? 21 αἰρεῖ θερμότερα] αἰ 5—6 Vd 10 E ρα
23 τάδε M: τὰ μὲν 24 δέκα Iunius: δὲ καὶ

κὸς ἐχούσης, ὥσθ' ὑπέκκαυμα γίννεσθαι τῶν ἄλλων.
 ἔτι δ', εἰ θερμότερον τὸ γονιμώτερον αἰ δὲ παρ-
 C θένουι τῶν παίδων ὀργῶσι πρότερον καὶ σαλεύονται
 πρὸς τὸ γεννᾶν, οὐδ' αὕτη τις ἀσθενῆς ἀπόδειξις
 ἂν εἴη τῆς θερμότητος. ἔτι δὲ μείζων καὶ πιθανω- 5
 τέρα τὸ πρὸς τὰ κρῦη καὶ τοὺς χειμῶνας εὐφόρως
 ἔχειν· ἥτιον γὰρ αἰ πλεῖσται θιγοῦσι τῶν ἀνδρῶν
 καὶ παντάπασιν ἱματίων ὀλίγων δέονται.'

3. 'Ἄλλ' ἀπ' αὐτῶν οἶμαι τούτων' ὁ Φλῶρος
 ἔφη 'τῶν ἐπιχειρημάτων ἐλέγχεσθαι τὸ δόγμα. 10
 πρῶτον μὲν γὰρ ἀντέχουσι τῷ ψύχει μᾶλλον, ὅτι
 πολλάκις τὸ ὁμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου δυσπαθέστερόν
 ἐστίν· ἔπειτα μέντοι καὶ τὸ σπέρμα μὴ προγεγονέ-
 ναι τὸ γόνιμον διὰ κατάψυξιν, ἀλλ' ὕλην μόνον
 D καὶ τροφήν παρέχειν τῷ ἀπὸ τοῦ ἄρρενος. ἔπειτα 15
 λήγουσι τίκτουσαι πολὺ πρότερον ἢ γεννῶντες· οἱ
 ἄνδρες. κáονται δὲ βέλτιον ὑπὸ πιμελῆς, ὃ δοκεῖ
 ψυχρότερον εἶναι τοῦ σώματος· ἥμιστα γοῦν οἱ νέοι
 καὶ γυμναστικοὶ πιμελώδεις. ἢ δ' ἔμμηνος κάθαρ-
 σις οὐ πλήθους ἀλλὰ διαφθορᾶς καὶ φανυλότητός 20
 ἐστίν αἵματος· τὸ γὰρ ἄπεπτον αὐτοῦ καὶ περιττω-
 ματικὸν οὐκ ἔχον ἵδρυσιν οὐδὲ σύστασιν ἐν τῷ
 σώματι δι' ἀσθενείαν ἐκπίπτει, παντάπασιν ἀμβλὺν
 καὶ θολερὸν ἄρρωστίᾳ τοῦ θερμοῦ γιγνόμενον.
 E δηλοῖ γοῦν καὶ τὸ θιγοῦν καὶ τὸ ὑποφρίττειν ὥς 25
 ἐπὶ πολὺ τὰς καθαιρομένας, ὅτι ψυχρόν ἐστι καὶ

4 αὕτη R: αὐτή 13 supplendum vid. aut προγεγο-
 νέναι φαίνεται aut ἀπὸ τοῦ ἄρρενος εἰκός 18 ψυχρό-
 τατον R 19 ἔμμηνος mei

ἄπεπτον τὸ κεκινημένον καὶ ἀποχωροῦν ἐκ τοῦ σώ-
ματος. τὴν δὲ ψιλότητα τίς ἂν εἴποι, ὅτι θερμό-
τητος οὐχὶ μᾶλλον ψυχρότητός ἐστι τὸ πάθος,
δρῶν τὰ θερμώτατα τοῦ σώματος μέρη δασυνόμενα;
5 πάντα γὰρ ἐξανθεῖται τὰ τοιαῦτα τῷ θερμῷ, χα-
ράσσονται καὶ ἀναστομοῦντι τὴν ἐπιφάνειαν. ἡ δὲ
λειότης πυκνότητι γέγονεν ὑπὸ ψυχρότητος· ὅτι δ'
εἰσὶ πυκνότεραι τῶν ἀνδρῶν, ὧ φίλ' Ἀθηναῖατε,
πυθοῦ παρὰ τῶν ἔτι συναναπαυομένων γυναιξὶν ἢ
10 μύρον ἀληλιμμέναις ἢ ἔλαιον· ἀναπύμπλυνται γὰρ
αὐτοῦ τοῦ χρίσματος ἐν τῷ συγκαθεύδειν, καὶ μὴ
θίγῳσι μηδὲ προσάψονται τῶν γυναικῶν, διὰ θερ-
μότητα καὶ μακρότητα τοῦ σώματος ἔλκοντος.***

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

15 Εἰ ψυχρότερος τῇ δυνάμει ὁ οἶνος.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΓΟΓΟΥ.

ΑΘΡΤΙΛΑΤΟΣ, ΦΛΩΡΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. 'Οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ μὲν περὶ τῶν γυναικῶν'
ἔφη 'καὶ πρὸς τοῦναντίον ἀνδρικῶς ἐπικεχρίσθηται.

2 ὅτι * 3 καὶ οὐχὶ vel οὐχὶ δὲ R 5 ἐξανθεῖται *: ἐξ-
ωθεῖται Quod R proposuit ἐξανθεῖ apud Plut. plerumque
transitivum est 8 em. Leonicus: λούετε 11 αὐτοῦ
τοῦ] αὐτοῦ τοῦ? 13 post ἔλκοντος in Vd P nulla est lac.
sed in E 3—4 litt. Supplet τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ πυκνοῦ καὶ
ψυχροῦ τοῦ τῶν γυναικῶν W 18 οὐ μὴν ἀλλὰ - ἐπικεχρί-
σθηται] haec ex fine superioris quaestionis in huius prin-
cipio collocavit W 19 ἔφη X: ἔφη

τὸν δ' οἶνον ἐπιθυμῶ μαθεῖν, ὁπόθεν ὑπόνοιαν
 652 ἡμῖν τοῦ ψυχρὸς εἶναι παρέσχευ.' 'οἷε γάρ' ἔφην
 ἐγὼ 'τοῦτον ἡμέτερον εἶναι τὸν λόγον;' 'ἀλλὰ τίνας'
 εἶπεν 'ἐτέρου;' 'μέμνημαι μὲν οὖν' ἔφην ἐγὼ 'καὶ
 Ἀριστοτέλους ἐντυχὼν οὐ νεωστὶ λόγῳ περὶ τούτου 5
 τοῦ προβλήματος ἀλλ' ἱκανῶς πάλαι. διείλεκται
 δὲ καὶ Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμποσίῳ πολλοὺς λόγους,
 ὧν τὸ κεφάλαιόν ἐστιν ὡς ἐγῶμαι τοιόνδε. φησὶ
 γὰρ οὐκ εἶναι θερμὸν αὐτοτελῶς τὸν οἶνον, ἀλλ'
 ἔχειν τινὰς ἀτόμους ἐν αὐτῷ θερμοσίας ἀποτελεσ- 10
 τὰς ἐτέρας δ' αὖ ψυχρότητας· ὧν τὰς μὲν ἀπο-
 βάλλειν, ὅταν εἰς τὸ σῶμα παραγένηται, τὰς δὲ
 B προσλαμβάνειν ἐκ τοῦ σώματος, ὡς ἂν ἔχωσι κρᾶ-
 σεως ἡμῖν ἢ φύσεως ὁμιλῆσαι, ὡς τοὺς μὲν ἐκθερμαί-
 νεσθαι τοὺς δὲ τοῦναντίον πᾶσχειν μεθυσκομένους.' 15

2. 'Ταῦτ' εἶπεν ὁ Φιλῶρος ἄντικρυς εἰς τὸν
 Πύρρωνα διὰ τοῦ Πρωταγόρου φέρει ἡμᾶς· δῆλον
 γὰρ ὅτι καὶ περὶ ἐλαίου καὶ περὶ γάλακτος μέλι-
 τός τε καὶ ὁμοίως τῶν ἄλλων διεξιόντες ἀποδρασό-
 μεθα τὸ λέγειν περὶ ἐκάστου, ὁποῖον τῇ φύσει ἐστί, 20
 μίξεσι ταῖς πρὸς ἄλληλα καὶ κρᾶσεσιν ἕκαστον γίγνε-
 σθαι φάσκοντες. ἀλλὰ σὺ πῶς ἐπιχειρεῖς τὸ ψυχρὸν
 εἶναι τὸν οἶνον;' 'οὕτως' ἔφην 'ὑπὸ δυεῖν τότε προσ-

1 μαθεῖν] μαθεῖν 11 E solus 2 τοῦ] τὸ mei
 5 λόγῳ Basileensis: λόγον 7 Ἐπίκουρος ἐν τῷ Συμπο-
 σίῳ] vid. Usener. p. 116 13 καὶ ὡς ἂν scripsit Usenerus
 cum Hutteno et deinde ἔχουσι cum aliis, quae ego non
 intellego. Ut locus fertur subiectum ἔχουσι verbi est αἱ
 ἄτομοι 16 em. Turnebus: εἰπὼν 17 ἡμᾶς] del.
 Doehnerus 20 ἐστὶ τῇ φύσει? 22 τὸ] τῷ R 23 ὑπὸ]
 ὡς ὑπὸ W

ηναγκασμένος αὐτοσχεδιάσαι. πρῶτον δ' ὑπῆει μοι
 τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν· τοῖς γὰρ ἐκλελυ-
 μένοις καὶ τόνου τινὸς δευμένοις κατὰ τὰς ἀρρω-
 στίας στομάχου θερμὸν μὲν οὐδὲν προσφέρουσιν C
 5 οἶνον δὲ διδύντες βοηθοῦσιν. ὥς δ' αὐτως καὶ τὰς
 ῥύσεις καὶ ἐφιδρώσεις οἶνον καταπαύουσιν, ὥς οὐδὲν
 ἥττον ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τῆς χιόνος ἴσταντι καὶ κρα-
 τύνουντι τῷ ψύχειν καὶ περιστελλεῖν φερομένην τὴν
 ἔξιν. εἰ δὲ καὶ φύσιν καὶ δύναμιν εἶχε θερμαντι-
 10 κήν, ὅμοιον ἦν οἶμαι χιόνι πῦρ καὶ καρδίᾳ προσ-
 φέρειν ἄκρατον. ἔπειτα τὸν μὲν ὕπνον οἱ πλεῖστοι
 περιψύξει γίνεσθαι λέγουσι καὶ ψυκτικὰ τὰ πλεῖ-
 στα τῶν ὑπνωτικῶν φαρμάκων ἐστίν, ὥς ὁ μαν-
 δραγόρας καὶ τὸ μηκώνιον· ἀλλὰ ταῦτα μὲν σφό-
 15 δρα καὶ βίᾳ πολλῇ συνωθεῖ καὶ πῆγνυσιν, ὁ δ'
 οἶνος ἡρέμα καταψύχων ἴστησι μεθ' ἡδονῆς καὶ
 ἀναπαύει τὴν κίνησιν ἐν τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον οὔσης
 πρὸς ἐκεῖνα τῆς διαφορᾶς. ἔτι δὲ τὸ μὲν θερμὸν D
 γόνιμον· εὐροίαν γὰρ ἡ ὑγρότης ἴσχει, καὶ τόνου
 20 τὸ πνεῦμα καὶ δύναμιν ὑπὸ τῆς θερμότητος ἐξορ-
 γῶσαν. οἱ δὲ πίνοντες πολὺν ἄκρατον ἀμβλύτεροι
 πρὸς τὰς συνουσίας εἰσὶ καὶ σπείρουσιν οὐδὲν εἰς
 γένεσιν ἰσχυρὸν οὐδὲ κεκρατημένον, ἀλλ' ἐξίτηλοι
 καὶ ἀτελεῖς εἰσιν αἱ πρὸς τὰς γυναικας ὁμιλίαι
 25 αὐτῶν· διὰ φαυλότητα καὶ κατάψυξιν τοῦ σπέρμα-

1 ὑπείμι mei 4 στομάχῳ Vd cum inseqq. coniun-
 gens 10 καρδίᾳ Benselerus: καρδίᾳ οἶνον 12 τὰ X:
 καὶ τὰ 16 καὶ καταπαύει? 17 οὔσης] add. αὐτῷ W
 18 ἐκεῖνα M: ἐκεῖνο 25 αὐτῶν] del. Doehnerus

τος. καὶ μὴν ὅσα πάσχουσιν ἄνθρωποι ὑπὸ κρύους,
 πάντα συμβαίνει τοῖς μεθυσκομένοις, τρόμοι, βαρύ-
 τητες, ὠχριάσεις, σάλοι τοῦ περὶ τὰ γυῖα πνεύμα-
 τος, ἀσάφεια γλώττης, ἔντασις τῶν περὶ τοῖς ἄκροις
 E νεύρων καὶ ἀπονάρκησις· τοῖς δὲ πλείστοις εἰς πά- 5
 ρεσιν αἱ μέθαι τελευτῶσιν, ὅταν ἐκπλήξῃ παντά-
 πασι καὶ κατασβέσῃ τὸ θερμὸν ὃ ἄκρατος. ἰῶνταιί
 γε μὴν τὰς περὶ τὸ σῶμα τῶν μεθυσκομένων καὶ
 κραιπαλώντων κακώσεις, εὐθὺς μὲν ὥς ἔοικε περι-
 στολῇ καὶ κατακλίσσει συνθάλλοντες, μεθ' ἡμέραν 10
 δὲ λουτρῷ καὶ ἀλείμματι καὶ σιτίοις, ὅσα μὴ ταράτ-
 τοντα τὸν ὕγκον ἅμα πρῶως ἀνακαλεῖται τὸ θερμὸν
 F ὑπὸ τοῦ οἴνου διεσπασμένον καὶ πεφυγαδευμένον
 ἐκ τοῦ σώματος. ὅλως δ' εἶπεῖν, ἐν τοῖς φαινομέ- 15
 νοις καὶ ὁμοιότητας ἀδήλους ἐξιχνεύομεν καὶ δυνά-
 μεις. οὐδὲν δὲ περὶ τῆς μέθης δεῖ διαπορεῖν, ὅποῖόν
 ποτ' ἔστιν· ὥς γὰρ ἔοικε, μάλιστα, ὥς εἰρήκαμεν,
 εἰκόνασι τοῖς πρεσβύταις οἱ μεθύοντες· διὸ καὶ πρω-
 αίτατα γηρῶσιν οἱ φίλοινοι· τοὺς δὲ πολλοὺς αὐ-
 τῶν καὶ φαλακρώσεις ἄωροι καὶ πολιαὶ πρὸ ἡλικίας 20
 ἔχουσι· πάντα δὲ ταῦτα δοκεῖ θερμότητος ἐνδεία
 καταλαμβάνειν τὸν ἄνθρωπον. ἔτι τοίνυν τὸ ὕξος
 οἴνου τινός ἐστι φύσις καὶ δύναμις· οὐδὲν δὲ τῶν
 σβεσθηρίων ὕξους πυρὶ μαχιμώτερον, ἀλλὰ μάλιστα
 πάντων ἐπικρατεῖ καὶ συμπιέζει τὴν φλόγα δι' ὑπερ- 25

6 ἐκπλήξῃ R 9 κραιπαλούντων mei 12 ἅμα R:
 ἀλλὰ 14 em. W: ὅμως δὲ εἶπον 15 ὁμοιότητάς] ποιό-
 τητάς W 17 μάλιστα Vulcobius: μάλιστα δὲ Fort. μάλ-
 λιστα γε 18 οἱ] οἱ νέοι Hirschigius coll. p. 650 f. pro-
 babiliter 23 τινός] τις R

βολὴν ψυχρότητος. καὶ τῶν ἄλλων δὲ καρπῶν τοῖς
οἰνώδεσι μᾶλλον ὥς ψυκτικοῖς χρωμένους τοὺς λα-
τροὺς ὀρῶμεν ὥσπερ ῥόαις καὶ μήλοις. αὐτὴν δὲ 653
τὴν τοῦ μέλιτος φύσιν οὐχὶ πρὸς ὕμβριον ὕδωρ καὶ
5 χιόνα συμμιγνύοντες οἴνοποιοῦσι, τοῦ ψυχροῦ τὸ
γλυκὺ διὰ συγγένειαν εἰς τὸ ἀύστηρόν, ὅταν κρ-
τήσῃ, φθείροντος; οἱ παλαιοὶ δ' οὐχὶ διὰ τοῦτο
τῶν ἐρπετῶν τὸν δράκοντα καὶ τῶν φυτῶν τὸν
κιττὸν ἀνέθεσαν τῷ θεῷ καὶ καθιέρωσαν, ὥς τινας
10 ψυχροῦς καὶ κρυώδους δυνάμεως; ἐὰν δέ, ὅτι τὸ κώ-
νειον ἐπιπινόμενος ἰᾶσθαι δοκεῖ πολὺς ἄκρατος,
οἷωνται τοῦτο θερμότητος εἶναι τεκμήριον, ἡμεῖς
αὖ φησομεν ἀναστρέψαντες, ὅτι συγκραθὲν αὐτῷ B
τοῦτο φάρμακον ἀνίατόν ἐστι καὶ καθάπαξ ἀπο-
15 κτείνει τοὺς πίνοντας· ὥστε μηδὲν μᾶλλον εἶναι
δοκεῖν τῷ ἀντιπράττειν θερμὸν ἢ τῷ συνεργεῖν ψυ-
χρόν, εἴ γε δὴ ψυχρότητι τὸ κώνειον οὐκ ἄλλη
τινὶ φύσει καὶ δυνάμει μᾶλλον πιθανόν ἐστιν ἀναι-
ρεῖν τοὺς πίνοντας.

10 δυνάμεως] δυνάμεως ἐνούσης?

Vd as oblitteratum est: ἰάσασθαι

αὐτὸ 17 εἴ γε δὴ W: εἰ δὲ μὴ

11 eni. R et in

13 αὐτῷ Turnebus:

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5.

Περὶ καιροῦ συνουσίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ, ΖΩΠΤΡΟΣ, ΟΛΤΜΠΙΚΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ.

1. Νεανίσκοι τινὲς οὐ πάσαι τοῖς παλαιοῖς λό- 5
 γοις προσπεφοιτηκότες ἐσπάραττον τὸν Ἐπικούρου,
 ὥς οὐ καλὸν οὐδ' ἀναγκαῖον ἐμβεβληκότες λόγον
 περὶ καιροῦ συνουσίας εἰς τὸ Συμπόσιον· μιμνή-
 σκεσθαι γὰρ ἀφροδισίων ἄνδρα πρεσβύτερον ἐν
 δαίπνῳ μεριμνῶν παρόντων καὶ διαπορεῖν, πότερον 10
 C μετὰ δαίπνον ἢ πρὸ δαίπνου χρηστέον, ἐσχάτης ἀκο-
 λασίας εἶναι. πρὸς ταῦθ' οἱ μὲν τὸν Ξενοφῶντα
 παρέλαβον ὥς ἀπάγοντα τοὺς συμπότας μετὰ δαί-
 πνον οὐχὶ πεζοὺς ἀλλ' ἐφ' ἵππων ἐπὶ συνουσίας
 πρὸς τὰς γυναῖκας. Ζώπυρος δ' ὁ ἰατρός, εὖ μάλα 15
 τοῖς Ἐπικούρου λόγοις ἐνωμιληκῶς, οὐκ ἔφη προσ-
 έχοντας αὐτοὺς ἀνεγνωκέναι τὸ Ἐπικούρου Συμπό-
 σιον· οὐ γὰρ ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς τινος καὶ καταστά-
 σεως τοῦτο πρόβλημα ποιησάμενον εἶτα λόγους ἐπ'
 D αὐτῷ περαινέειν, ἀλλὰ τοὺς νέους ἀνιστάντα μετὰ 20
 δαίπνον εἰς περίπατον ἐπὶ σωφρονισμῷ διαλέγεσθαι
 καὶ ἀνακρούειν ἀπὸ τῶν ἐπιθυμιῶν, ὥς αἰ μὲν ἐπι-
 σφαλοῦς εἰς βλάβην τοῦ πράγματος ὄντος, κἀκιστα

6. 16 Ἐπικούρου] vid. Usener. p. 117 14 οὐχὶ πε-
 ζοὺς ἀλλ' *: οὐχὶ 4—5 Vd 8 E cf. Xen. Symp. fin. et
 Aesch. Pers. 19 οἱ μὲν ἐφ' ἵππων οἱ δ' ἐπὶ ναῶν | πεζοὶ τε
 βάρη ib. συνουσία? 22 καὶ ἀνακρούσει R 23 κἀ-
 κιστα S: μάλιστα

δὲ τοὺς παρὰ πότον καὶ ἐδωδὴν χρωμένους αὐτῷ
 διατιθέντος. 'εἰ δὲ δὴ καὶ προηγουμένως' εἶπεν
 'ἐξήτετο περὶ τούτου, πότερον οὐδ' ὅλως ἐσκέφθαι
 καλῶς εἶχε τὸν φιλόσοφον περὶ συνουσίας καιροῦ
 5 καὶ ὥρας, ἢ βέλτιον μὲν ἐν καιρῷ καὶ μετὰ λο-
 γισμοῦ τὰ τοιαῦτα πράττειν, τὸν δὲ καιρὸν ἄλλως
 μὲν ἐπισκοπεῖν οὐκ ἄτοπον ἐν δὲ συμποσίῳ καὶ
 περὶ τράπεζαν αἰσχροῦν; ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τοῦναντίον
 ἂν τις ἐγκαλέσαι φιλοσόφῳ, μεθ' ἡμέραν ἐν τῇ δια-
 10 τριβῇ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἀνθρώπων παρόν-
 των περὶ τούτου διαλεγομένῳ· κύλικος δὲ προκει-
 μένης ἐν συνήθεσι καὶ φίλοις, ἔνθα καὶ τὸ παραλέξει
 μῦθον ἀμβλὺν ὄντα καὶ ψυχρὸν ἐν οἴνῳ συμφέρει,
 πῶς αἰσχροῦν εἰπεῖν τι καὶ ἀκοῦσαι εἰς συνουσίας
 15 χοῆσιν ὠφελίμως λεγόμενον; ὥς ἔγωγε, νῆ τὸν κύνα,
 καὶ τοὺς Ζήνωνος ἂν ἐβουλόμην' ἔφη 'διαμερισμοὺς
 ἐν συμποσίῳ τινὶ καὶ παιδιᾷ μᾶλλον ἢ σπουδῆς
 τοσαύτης ἐχομένῳ συγγράμματι, τῇ Πολιτείᾳ, κατα-
 τετάχθαι.'

20 2. Πρὸς τοῦτο πληγέντες οἱ νεανίσκοι σιωπῇ
 κατέκειντο· τῶν δ' ἄλλων τὸν Ζώπυρον ἀξιούντων
 τοὺς περὶ τούτου λόγους Ἐπικούρου διελθεῖν, ἔφη
 τῶν μὲν κατὰ μέρος οὐκ ἀκριβῶς μνημονεύειν,
 οἷσθαι δὲ τὸν ἄνδρα τὰς ἐκ τῆς συνουσίας πλη-
 25 γὰς δεδιέναι διὰ τὸν τῶν σωμαίων παλμὸν εἰς ταρ-

1 παρὰ Turnebus: περὶ 7 ἄτοπον R: ἄπορον ἐν] om.
 mei 12 παραλέξει obiter narrare bene habet 13 ἀμβλὺν
 ὄντα Doehnerus: ἀμβλύοντα ἐν οἴνῳ] bene habet
 16 τοὺς R: τοῦ em. Salmasius: διαμερισμοὺς 22 Ἐπι-
 κούρου] vid. Usener. p. 117 23 οὐκ Vulcobijs

χήν καὶ σάλον ἐν τῷ τοιούτῳ βαδιζόντων. καθόλου
 μὲν γὰρ ἐξ ἔδρας τὰ σώματα μεθιστάναι πλήκτην
 ὄντα καὶ κινητικὸν ταραχῆς τὸν ἄκρατον· ἂν δ'
 οὕτως ἔχοντα τὸν ὕγκον ἡμῶν γαλήνη μὴ παραλάβῃ
 καὶ ὕπνος, ἀλλ' ἔτεροι διὰ τῶν ἀφροδισίων κινή- 5
 σεις, ἐκθλιβομένων καὶ μοχλευομένων τῶν μάλιστα
 654 συνδεῖν καὶ κολλᾶν τὸ σῶμα πεφυκότων, κίνδυνός
 ἐστὶν ἀνέδραστον γίνεσθαι τὸν ὕγκον, ὥσπερ ἐκ
 θεμελίων γιγνόμενον· οὐδὲ γὰρ εὖ ῥεῖν ἰηνικαῦτα τὴν
 γονήν, σφηνώσεως διὰ τὴν πλησμονὴν οὔσης, ἀλλὰ 10
 βία καὶ συμπεφυρμένην ἀποσπᾶσθαι· διὸ χρῆναι
 φησὶν ὁ ἀνὴρ, ὅταν ἡσυχία γένηται περὶ τὸ σῶμα
 καὶ λωφῆσωσιν αἱ τῆς τροφῆς ἀναδόσεις καὶ τὰ
 δεύματα διεξιούσης καὶ φευγούσης, τὰ τοιαῦτα πράτ-
 τειν, πρὶν ἑτέρας αὖ πάλιν τροφῆς ἐνδεὲς γενέσθαι 15
 τὸ σῶμα. συμβάλλοιτο δ' ἂν τις** τῷ Ἐπικούρῳ
 καὶ τὸν ἱατρικὸν λόγον. ὁ γὰρ μεθ' ἡμέραν καιρός,
 ἥδη τῆς πέψεως κρῖσιν ἐχούσης, ἀσφαλέστερός ἐστίν·
 Β ἢ δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον ὁρμὴ πρὸς τὴν συνουσίαν
 οὐκ ἀκίνδυνος· ἄδηλον γὰρ εἰ, τῆς τροφῆς μὴ κρα- 20
 τηθείσης, ἀπεψία δέξαιτο τὸν ἐκ τῆς συνουσίας
 ἄραδον καὶ παλμόν, ὥστε διττὴν τὴν βλάβην γε-
 νέσθαι.

4 μὴ] om. mei 6 καὶ μοχλευομένων Usenerus 8 em.
 Doehnerus: ἀνάδαστον ὕγκον] οἶκον mei ὥσπερ] ὥσπερ
 οἶκον probabiliter Huttenus 9 γιγνόμενον] κινούμενον
 Turnebus. σείδμενον Duebnerus. Nihil opus εὖ ῥεῖν]
 εὐρεῖν mei 11 em. W: συμπεφυρμένον 14 πνεύματα R φευ-
 γούσης] σφυδούσης Usenerus 15 πρὶν R: ὅφ' 16 lac.
 5 Vd 3 P soli; ἴσως? 17 ἱατρικὸν Turnebus: πατρικὸν δ] οὐ
 mei 18 em. M: ἀσθενέστερον 22 em. Doehnerus: ἄραβον

3. Ὑπολαβὼν δ' Ὀλύμπιος ἔμοι μὲν ἔφη τὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ Κλεινίου λίκαν ἀρέσκει· λέγεται γὰρ ἐρωτηθεῖς, ὀπηνίκα δεῖ μάλιστα γυναικὶ προσ-
 5 λέναι· ὅταν φάναι ἡ μάλιστα τυγχάνῃς βλαβήναι
 βουλούμενος· καὶ γὰρ ὁ Ζώπυρος εἶρηκε νῦν, ἔχει
 τινὰ λόγον· καὶ τὸν ἕτερον καιρὸν ἄλλας ἀκαιρίας·
 ἔχοντα πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ δυσχερείας ὁρᾷ. καθά-
 περ οὖν Θαλῆς ὁ σοφὸς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐνοχλού-
 10 μενος γῆμαι κελευούσης, ὑπεξέφυγε πως καὶ πα-
 ρήγαγε λέγων πρὸς ταύτην ἐν ἀρχῇ μὲν οὔπω και-
 ρὸς ὦ μῆτερ, ὕστερον δ' οὐκέτι καιρὸς ὦ μῆτερ·
 οὕτως ἔρα καὶ πρὸς ἀφροδίσια κράτιστον ἔσται ἔχειν
 ἕκαστον, ὥστε κατακλινόμενον λέγειν οὔπω καιρὸς
 ἀνιστάμενον δ' οὐκέτι καιρὸς.

15 4. Ἀθλητικὰ ταῦτ' εἶπεν ὁ Σώκλαρος ὦ Ὀλύμ-
 πιχε, παντάπασιν ἔτι τῆς κοτταβίσεως ὕξοντα καὶ
 τῶν κρεοφαγιῶν ἐκείνων, οὐκ ἐν δέοντι. νέοι τε
 γὰρ πάρεισι γεγαμηκότες, ὅφ' ὧν δεῖ φιλοτήσια
 20 ἔργα τελεῖσθαι· καὶ ἡμῶς οὔπω παντάπασιν ἡ Ἀφρο-
 δίτη πέφευγεν, ἀλλὰ καὶ προσευχόμεθα δῆπουθεν
 αὐτῇ λέγοντες ἐν τοῖς τῶν θεῶν ὕμνοις

ἡ ἀνάβαλλ' ἄνω τὸ γῆρας,
 ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.

σκοπῶμεν οὖν, εἰ δοκεῖ, πότερον ἐμμελῶς καὶ

3 προσεῖναι mei 9 ὑπεξέφυγε πως καὶ S: πῶς ὑπεξέ-
 φυγε, quam librarii adnotationem ex margine in textum
 illatam puto 10 λέγων R: λόγῳ ταύτην *: τὴν
 12 ἔσται] malim ἔστιν 17 κρεοφαγιῶν *: κρεοφαγιῶν
 18 φιλοτήσια] cf. Hom. 1 246 22 Bergk. 3 p. 656

προσηκόντως ὁ Ἐπίκουρος ἢ παρὰ πᾶν δίκαιον
 ἀφαιρεῖ τὴν Ἀφροδίτην τῆς νυκτός· καίτοι κρά-
 τιστον αὐτῇ θεῶν μετεῖναι φησιν ἔρωτικὸς ἀνὴρ
 Μένανδρος. συνετέθη γὰρ οἶμαι καλῶς παρακά-
 λυμμα τῆς ἡδονῆς τὸ σκότος προθεμένους ταῦτα 5
 πρᾶσσειν, καὶ μὴ διὰ φωτὸς ἐντυγχάνοντας ἐξελαύ-
 νειν τῶν ὁμμάτων τὸ αἰδούμενον καὶ τῷ ἀκολάστῳ
 E θάρσος ἐμποιεῖν καὶ μνήμας ἐναργεῖς, αἷς τὸ ἐνδια-
 τρίβειν αὐτοῖς ἐκριπίζει τὰς ἐπιθυμίας. ὅψις γὰρ
 ἡμῖν ὀξυτάτῃ τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται· κατὰ 10
 τὸν Πλάτωνα 'παθημάτων', καὶ σφόδρα ταῖς ἐγγυὲς
 φαντασίαις τὴν ψυχὴν ἐγείρουσα πρὸς τὰ εἰδῶλα
 τῆς ἡδονῆς, καινὴν ἀεὶ ποιεῖ καὶ πρόσφατον ἐπι-
 θυμίαν. ἡ δὲ νύξ τὰ πλεῖστα καὶ μανιωδέστατα
 τῶν ἔργων ἀφαιροῦσα παρᾶγει καὶ κατευνάζει τὴν 15
 φύσιν, οὐκ ἐξοκέλλουσ' ὑπὸ τῆς ὕψεως εἰς ὕβριν.
 ἄνευ δὲ τούτων, τίς ἔχει λόγον ἀπὸ δελίνου μὲν
 ἤκοντα γεγανωμένον, ἂν οὕτω τύχη, στέφανον κομι-
 ζοντα καὶ μύρῳ κεχρισμένον, ἀποστραφέντα καὶ
 F συγκαλυψάμενον καθεύδειν· ἡμέρας δὲ καὶ διὰ μέσου 20
 τῶν πράξεων ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος τὴν γυναῖκα

1 Ἐπίκουρος] vid. Usener. p. 118 2 καίτοι] ἥς τὸ
 Doehnerus κράτιστον — θεῶν] πλείστον θεῶν αὐτῇ Ἀφρο-
 δίτης Cobetus. πλείστον αὐτῇ θεῶν Doehnerus. cf. Kock. 3
 p. 209 4 συνετέθη *: ἐνετέθη 6 ἐξελαύνων mei
 7 em. Anonymus: αἰδούμενον 8 τὸ Basileensis: τὸ μὴ
 9 ἐκριπίζει Turnebus: ἐκριπτεῖ τὰς Basileensis: τῆς
 11 Πλάτωνα] Phaedr. p. 260 d ubi pro παθημάτων est αἰσθη-
 σεων σφοδρὰ R 12 τὴν] εἰς τὴν idem ἐγείρουσαι
 mei 13 ποιεῖ Doehnerus coll. p. 1085 a 16 ἐξοκέλλου-
 σαν Benselerus 18 καὶ? 20 ἐγκαλυψάμενον Hirschigius

μεταπέμπεσθαι πρὸς τι τοιοῦτον ἢ πρὼς δίκην ἀλεκ-
 τρύνος συμπλέκεσθαι; τὴν γὰρ ἐσπέραν, ᾧ ἔταίρε,
 τῶν πόνων ἀνάπανσιν τὸν δ' ὄρθρον ἀρχήν· καὶ
 τὴν μὲν ὁ Λύσιος ἐπισκοπεῖ Διόνυσος μετὰ τῆς
 5 Τερψιχόρης καὶ Θαλείας, ὁ δὲ πρὸς τὴν ἐργάνην
 Ἀθηνᾶν καὶ τὸν ἀγοραῖον Ἑρμῆν ἐπανίστησι. διὸ
 τὴν μὲν ᾧδα κατέχουσι καὶ χορεῖαι καὶ ὑμέναιος
 'κῶμοί τ' εἰλαπίναι τε καὶ ἡγήεις θυρός αὐλῶν·'

τὸν δὲ κτύποι ραιστήρων καὶ τρισμοὶ πριόνων καὶ
 10 τελωνικῶν ἐπορθρισμοὶ κεκραγμῶν καὶ κηρύγματα 655
 καλουμένων ἐπὶ δίκας ἢ θεραπειὰς τινῶν βασιλέων
 ἢ ἀρχόντων· ἐν ᾧ καιρῷ φροῦδα τὰ τῆς ἡδονῆς,

ἄλγει δὲ Κύπρις θαλῖαι τε νέων,
 οὐδέ τι θυρσος φύλλα Βακχείου·'

15 συντείνουσι γὰρ αἱ φροντίδες. ἔπειτα δὲ καὶ ὁ
 ποιητῆς τῶν ἡρώων οὔτε γαμετῇ τινα μεθ' ἡμέραν
 οὔτε παλλακίδι συγκατέκλινε, πλὴν ἢ τὸν Πάριν
 δραπετεύσαντα ποιήσας καταδυόμενον εἰς τοὺς κόλ-
 20 πους τῆς γυναικός, ὥς οὐκ ἀνδρὸς ἀλλὰ μοιχοῦ
 λυσσῶντος οὔσαν τὴν μεθήμερινήν ἀκρασίαν. καὶ
 μὴν οὐδὲ τὸ σῶμα βλάπτειτ' ἂν ὑπὸ τῆς συνουσίας
 μᾶλλον, ὥς Ἐπίκουρος οἴεται, μετὰ τὸ δεῖπνον, ἂν
 γε μὴ μεθύων τις ἢ ρηγνύμενος ὑπὸ πλησμονῆς 13

3 post ἀνάπανσιν exciderit ut vid. tale quid ἡμῖν οἱ
 θεοὶ δεδώκασιν 5 *: θαλῖας 8 ignoti poetae versus
 τε Turnebus 9 em. idem: τρισμοὶ 13 Nauck. p. 915
 θαλῖαι Vd. θάλλει αἱ E 14 οὐδ' ἔτι M βακχείου mei.
 θύσθλα τ' Ἰάκχου Nauckius 19 τῆς γυναικός] cf. Hom.
 Γ 447 22 Ἐπίκουρος] vid. Usener. p. 118

ἀπτηται καὶ βεβαρημένος· ἀμέλει γὰρ οὕτως ἐπισφα-
 λές τὸ προᾶγμα καὶ βλαβερόν. ἂν δ' ἱκανῶς ἔχων τις
 αὐτοῦ καὶ μετρίως διακεχυμένος, τοῦ τε σώματος
 αὐτοῦ μαλακοῦ γερονότος καὶ τῆς ψυχῆς παρεστώ-
 σης, διὰ χρόνου ποιῇται τὴν ἔντευξιν, οὔτε ταραχὴν
 ἀπεργάζεται μεγάλην διὰ τὸν ὄγκον οὔτ' ἄλλο τι ὧν
 ἐπήγαγεν ἢ ψῦξις ἢ μετάθεσις ἐξ ἔδρας ἀτόμων, ἣ
 φησιν Ἐπίκουρος· ἀλλὰ τῇ φύσει τὸ οἰκεῖον ἀπο-
 δούς, ἑαυτὸν δέ πως ἀπογαληνίσας ἀναπληρώσει,
 νέας ἐπιροῆς τοῖς κενώμασι γιγνομένης. ἐκεῖνο δὲ
 C μᾶλλον ἄξιον εὐλαβείας, τὸ σύνεγγυς ὄντα τῶν
 πράξεων ἀφροδισίοις χρῆσθαι, μήποτ' ἄρα μετέωρον
 τὸ σῶμα καὶ κεκλονημένον αἴ τε τῆς ψυχῆς φρου-
 τίδες αἴ τε περὶ τὰς χρεῖας πραγματεῖται καὶ κόποι
 παραλαβόντες εὐθὺς ἐκτραχύνωσιν, οὐχ ἱκανὸν ἐν
 μέσῳ διάλειμμα τῆς φύσεως εἰς ἀνάπαυσιν λαβού-
 σης. οὐ γὰρ πάντες, ὧς ἑταῖρε, τὴν Ἐπικούρου σχο-
 λὴν καὶ ῥαστώνην ὑπὸ λόγου καὶ φιλοσοφίας ἀφθο-
 νον εἰς ἀελ παρεσκευασμένην ἔχουσι· πολλοὶ δ'
 ἕκαστον ἀγῶνες ἐκδέχονται δι' ἡμέρας, γυμνάσια
 D δ' ὥς ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας· οἷς οὔτε καλὸν οὔτε
 συμφέρον οὔτω διακείμενον τὸ σῶμα παρέχειν λυσ-
 σῶση συνουσίᾳ διακεχυμένον. τὸ δὲ μακάριον καὶ

1 καὶ W 4 αὐτῶ R καθ' ἐστῶσης Herwerdenus sed
 vid. Symb. meas 6 [οὔτ' ἄλλο τι ὧν ἐπή]γαγεν ἢ *: 6 Vd 8 P
 15 E ταγένη 8 ἀλλὰ τῇ φύσει τὸ οἰκεῖον supplevi cum
 W: 5—6 Vd 20 E 9 ἀπογαληνίσας W: ἀπογαλ 7—8
 Vd 13 E 12 μήποτε *: μήτε 17 Ἐπικεύρου Usener.
 p. 284 23 διακεχυμένον Doehnerus: δια 7—8 Vd 13 E
 cf. Plat. de Legg. p. 775c

ἄφθαρτον ἔστω μὲν ὃν οἶον αὐτῷ, μὴ φροντίζον τῶν
καθ' ἡμᾶς· ἡμῖν δέ που νόμῳ πόλεως συνεπομένοις
ἐξευλαβητέον ἐστὶν εἰς θέρους ἐμβαλεῖν καὶ κατάρχε-
σθαι θυσιῶν, ὀλίγον ἔμπροσθεν διαπεπραγμένοις τι
5 τοιοῦτον. ὅθεν εὖ ἔχει τὸ τὴν νύκτα καὶ τὸν ὕπνον
ἐν μέσῳ θεμένους καὶ ποιήσαντας ἱκανὸν διάλειμμα
καὶ διάστημα καθαρὸς αὐτοῖς ὥσπερ ἐξ ὑπαρχῆς
καὶ 'νέα ἐφ' ἡμέρῃ φρονέοντας' κατὰ Δημόκριτον
ἀνίστασθαι.'

10

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

E

Διὰ τί γλεῦκος ἥμιστα μεθύσκει.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ, ΑΓΙΑΣ,
ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΣ, ΑΛΛΟΙ ΝΕΑΝΙΣΚΟΙ.

- 15 1. Τοῦ νέου οἶνου Ἀθήνησι μὲν ἐνδεκάτῃ μηνὸς
κατάρχονται, Πιθοίγια τὴν ἡμέραν καλοῦντες· καὶ
πάλλαι γ' ὥς ἔοικεν εὐχοντο, τοῦ οἶνου πρὶν ἢ
πιεῖν ἀποσπένδοντες, ἀβλαβῆ καὶ σωτήριον αὐτοῖς
τοῦ φαρμάκου τὴν χρῆσιν γενέσθαι. παρ' ἡμῖν δ'
20 ὁ μὲν μὴν καλεῖται Προστατήριος, ἕκτη δ' Ἰσταμέ-
νου νομίζεται θύσαντας ἀγαθῷ δαίμονι γεύεσθαι

1 μὲν ὃν*: μένον αὐτῷ (sc. Epicuro) R: αὐτὸ Fr.
om. Usenerus φροντίζον Duebnerus: φροντίζειν 2 συν-
επομένοις Doehnerus ex Plat. de Legg. p. 916d: εὖ ἐπο-
μένοις 8 θέρους ἐμβαλεῖν] θεῶν ἱερὸν (vel θ' ἱερὸν)
προσεμβάλλειν? 8 νέα R: νέα libri. νέα νέα Madvigius.
cf. Mullach. 1 p. 355 16 em. Amyotus: πιθοῖνιαι

τοῦ οἴνου μετὰ ξέφυρον· οὗτος γὰρ μάλιστα τῶν
 ἀνέμων ἐξίστησι καὶ κινεῖ τὸν οἶνον, καὶ ὁ τοῦτον
 F διαφυγὼν ἤδη δοκεῖ παραμένειν βέβαιος. ἔθυσεν
 οὖν ὁ πατήρ ὥσπερ εἰώθει τὴν θυσίαν, καὶ μετὰ
 τὸ δεῖπνον, ἐπαινουμένου τοῦ οἴνου, τοῖς φιλοσο- 5
 φοῦσι μεिरακίοις μεθ' ἡμῶν προύβαλε ζητεῖν λόγον,
 ὡς τὸ γλεῦκος ἥκιστα μεθύσκει. τοῖς μὲν οὖν πολ-
 λοις παραδόξον ἐφάνη καὶ ἄπιστον· ὁ δ' Ἀγίας ἔφη
 τὸ γλυκὺ πανταχοῦ προσίστασθαι καὶ πλήσμιον εἶναι·
 διὸ καὶ γλεύκους οὐκ ἔν τινα πιεῖν ῥαδίως ὅσον εἰς 10
 μέθην ἱκανὸν ἔστιν· ἀπαγορεύειν γὰρ ἀηδία τὴν
 ὕρεξιν ἄχρι τοῦ μὴ διψῆν προελθοῦσαν. ὅτι δὲ τοῦ
 γλυκέος διαφέρει τὸ ἡδὺ καὶ τὸν ποιητὴν ἐπιστά-
 μενον λέγειν

656 ἔτυρϥ καὶ μέλιτι γλυκερῶ καὶ ἡδέι οἴνω· 15

τὸν γὰρ οἶνον ἐν ἀρχῇ μὲν εἶναι γλυκύν, γίγνεσθαι
 δ' ἡδὺν ὅταν εἰς τὸ αὐστηρὸν τῇ πέσει μεταβάλλῃ
 παλαιούμενος.

2. Ἀρισταίνετος δ' ὁ Νικαεὺς ἐν τισιν ἐνίοις
 γράμμασιν ἀνεγνωκὼς ἔφη μνημονεύειν, ὅτι γλεῦ- 20
 κος μιχθὲν οἴνω παύει μέθην· τῶν δ' ἰατρῶν τινας
 λέγει τοὺς πλέον πιόντας κελεύειν ἐμεῖν, εἰδ', ὅταν
 μέλλωσι καθεύδειν, ἄρτον εἰς μέλι καταβάψαντας

3 βεβαίως R 5 Turnebus: τοῦ δεῖπνον ἐπαινου-
 μένου] εἰσαγομένου R 7 ὡς] πῶς Vulcobius 10 em.
 R: γλεῦκος 12 em. Vulcobius: προσελθοῦσαν 15 Hom.
 v 69 19 ἐνίοις] ἔναγχος Turnebus 20 γλεῦκος μιχθὲν
 scripsi cum Amyoto: γλυκὺς (prius v in ras. Vd) μιχθεῖς
 cf. Aristot. p. 872, 33 b 22 ἔλεγεν Turnebus ἐμεῖν W
 ex Macrob. 7, 7, 17

ἐμφαγεῖν ἔδοσαν. εἴ τι οὖν αἱ γλυκύτητες ἀμβλύ-
 νουσι τὸν ἄκρατον, εἰκότως ὁ νέος οἶνος οὐ μεθύ-
 σκει, πρὶν ἂν ἡ γλυκύτης μεταβάλλῃ.

3. Σφόδρ' οὖν ἀπεδεξάμεθα τὴν εὐρησιλογίαν
 5 τῶν νεανίσκων, ὅτι τοῖς ἐμποδῶν οὐκ ἐπιπεσόντες B
 ἰδίῳν εὐπόρησαν ἐπιχειρημάτων. ἐπεὶ τὰ γε πρό-
 χειρα καὶ ῥάδια λαβεῖν ἢ τε βαρύτης ἐστὶ τοῦ γλεύ-
 κους, ὥς Ἀριστοτέλης φησὶν, ἡ διακόπτουσα τὴν
 κοιλίαν, καὶ τὸ πολὺν συμμένειν πνευματῶδες καὶ
 10 ὑδατῶδες· ὧν τὸ μὲν εὐθὺς ἐκπίπτει βιαζόμενον,
 τὸ δὲ πέφυκε τὸ ὑδατῶδες ἀμβλύτερον ποιεῖν τὸν
 οἶνον· παλαιώσεις δ' ἐπίτασιν ποιεῖ, ἐκκρινομένου
 τοῦ ὑδατῶδους· καὶ γίγνεται μέτρω μὲν ἐλάττων
 ὁ οἶνος δυνάμει δὲ σφοδρότερος.

15

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

- C

Διὰ τί τῶν ἀκροθωράκων λεγομένων οἱ σφόδρα μεθύοντες
 ἦττον παρακινητικοί εἰσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ.

20 1. 'Οὐκοῦν' εἶπεν ὁ πατήρ 'ἐπεὶ παρακινηήκα-
 μεν τὸν Ἀριστοτέλη, καὶ περὶ τῶν ἀκροθωράκων τι
 καλουμένων ἰδίῳ ἐπιχειρήσομεν εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἰκα-

1 ἔδοσαν] sc. οἱ ἱατροὶ mutata constructione 2 τὸν *
 6 εὐπόρησαν *: ὑπόρησαν 7 ἢ τε] ἦτοι mei 8 Ἀριστοτέλης]
 Fragm. 220 9 συμβαίνειν Duebnerus 11 τὸ ὑδατῶδες] del.
 Hirschigius 12 ἐπίτασιν ποιεῖ Wessely: ἐπὶ τὰ 6 Vd 10 E

νῶς μοι δοκεῖ, καίπερ ὀξύτατος ὢν ἐν τοῖς τοιού-
τοις ζητήμασι, διηκριβωκέναι τὴν αἰτίαν. φησὶ γὰρ
οἶμαι τοῦ μὲν νήφοντος εὖ καὶ κατὰ τὰ ὕντα κρί-
νειν τὸν λογισμόν, τοῦ δ' ἄγαν μεθύοντος ἐκλελυ-
μένην κατέχεσθαι τὴν αἰσθησιν, τοῦ δ' ἀκροθώ- 5
ρακος ἔτι μὲν ἰσχύειν τὸ φανταστικὸν ἤδη δὲ
τεταράχθαι τὸ λογιστικόν· διὸ καὶ κρίνειν καὶ κα-
D κῶς κρίνειν ἐπακολουθοῦντα ταῖς φαντασίαις. ἀλλὰ
πῶς' εἶπεν 'ὕμῖν δοκεῖ περὶ τούτων;'

2. 'Εμοὶ μὲν' ἔφην 'ἐπισκοποῦντι κατ' ἔμην- 1
τὸν ἀποχρῶν οὗτος ἦν πρὸς τὴν αἰτίαν ὁ λόγος·
εἰ δὲ κελεύεις ἰδιόν τι κινεῖν, ὕρα πρῶτον εἰ τὴν
εἰρημένην διαφορὰν ἐπὶ τὸ σῶμα μετοιστέον ἐστί.
τῶν γὰρ ἀκροθωράκων ἡ διάνοια μόνον τετάρακται,
τὸ δὲ σῶμα ταῖς ὁρμαῖς ἐξυπηρετεῖν δύναται, μήπω 15
βεβαπτισμένον· ὕταν δὲ κατασεισθῇ καὶ πιεσθῇ,
προδίδωσι τὰς ὁρμὰς καὶ παρεῖται· μέχρι γὰρ ἔργων
οὐ πρόεισιν· ἐκεῖνοι δὲ τὸ συνεξαμαρτάνουν ἔχοντες
οὐ τῷ μᾶλλον ἀλογιστεῖν ἀλλὰ τῷ μᾶλλον ἰσχύειν
E ἐλέγχονται. ἀπ' ἄλλης δ' εἶπον 'ἀρχῆς σκοποῦντι 20
τοῦ οἴνου τὴν δύναμιν, οὐδὲν κωλύει ποικίλῃν
εἶναι καὶ τῇ ποσότητι συμμεταβάλλουσαν. ὥσπερ
τὸ πῦρ τὸν κέραμον, ἂν μὲν ᾗ μέτριον, συγκρατύ-
ναι καὶ πηγνυσιν· ἂν δ' ὑπερβολῇ πλήξῃ, συνέτηξε
καὶ ρεῖν ἐποίησεν· ἀνάπαλιν δ' ἡ ὥρα τοὺς πυρε- 25
τοὺς ἀρχομένη μὲν ἀνακινεῖ καὶ ἐκκἀει, προοῖούσης δέ,

3 κατὰ Doehnerus coll. Plat. Phaedr. p. 262 b. cf. Aristot.
871, 12. 875. 30 8 em. S: ἐπακολουθοῦντας 18 ἐκείνη
sc. τῇ διανοίᾳ R 19 ἀλλὰ τῷ] ἀλλὰ τὸ mei

μᾶλλον καθίστανται καὶ ἀπολήγουσι· τί οὖν κω-
 λύει καὶ τὴν διάνοιαν ὑπὸ τοῦ οἴνου φυσικῶς κί- F
 νουμένην, ὅταν ταραχθῇ καὶ παροξυνθῇ, πάλιν
 ἀνίσθαι καὶ καθίστασθαι πλεονάζοντος; ὁ γοῦν
 5 ἐλλέβορος ἀρχὴν τοῦ καθαίρειν ἔχει τὸ ταράττειν
 τὸν ὄγκον· ἀλλ' ἦν ἐλάττων τοῦ μετρίου δοθῇ, τα-
 ράττει μὲν οὐδὲν δὲ καθαίρει. καὶ τῶν ὑπνωτικῶν
 ἔνιοι λαβόντες ἐνδοτέρω τοῦ μετρίου θορυβωδέστε-
 ρον διατίθενται, πλέον δὲ λαβόντες ἔνιοι καθεύ-
 10 δουσιν. εἰκὸς δέ που καὶ ταύτην τὴν περὶ τὸν
 ἀκροθώρακα ταραχὴν, ὅταν ἀκμὴν λάβῃ, μαραίνε-
 σθαι, καὶ πρὸς τοῦτο συνεργεῖν τὸν οἶνον· πολλὸς
 γὰρ εἰσελθὼν τὸ σῶμα συνεξέκαυσε καὶ κατανά- 657
 λωσε τὸ μανιῶδες τῆς ψυχῆς. ὥσπερ γὰρ ἡ θρηνηρδία
 15 καὶ ὁ ἐπικηδεῖος αὐλὸς ἐν ἀρχῇ πάθος κινεῖ καὶ
 δάκρυον ἐκβάλλει, προάγων δὲ τὴν ψυχὴν εἰς οἶκτον
 οὕτω κατὰ μικρὸν ἐξαιρεῖ καὶ ἀναλίσκει τὸ λυπητι-
 κόν· ὁμοίως ἴδιοις ἂν καὶ τὸν οἶνον, ὅταν σφόδρα
 ταραῖξῃ καὶ παροξύνῃ τὸ ἀκμαῖον καὶ θυμοειδές,
 20 αὐτοῖς καταδύοντα καὶ καθιστάντα τὴν διάνοιαν,
 ὥς πορρωτέρω μέθης προοῦσαν ἡσυχάζειν.⁷

1 καθίσταται mei 9 ἔνιοι] del. R 13 συνεξέ-
 κλυσε W. συνεξέπασσε Doehnerus. συνεξέλυσε? 14 γὰρ W
 16 ἐκκαλεῖ Emperius 19 καὶ παροξύνῃ X: παροξύνει
 20 em. R: καταδύονται καὶ καθίστανται

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

Περὶ τοῦ 'ἢ πέντε πίνειν ἢ τρεῖ' ἢ μὴ τέσσαρα.'

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΡΙΣΤΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ.

1. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, Ἀρίστων ἀναβοή- 5
 σας ὥσπερ εἰώθει 'πέφανται' εἶπεν 'εἰς τὰ συμ-
 B πόσια τῷ δικαιοτάτῳ καὶ δημοκρατικοτάτῳ τῶν
 μέτρων κἀθοδος, ὑπὸ δὴ τινος καιροῦ νήφοντος
 ὥσπερ τυράννου πεφυγαδευμένῳ πολὺν χρόνον.
 καθάπερ γὰρ οἱ περὶ λύραν κανονικοὶ τῶν λόγων 10
 φασὶ τὸν μὲν ἡμιόλιον τὴν διὰ πέντε συμφωνίαν
 παρασχεῖν τὸν δὲ διπλάσιον τὴν διὰ πασῶν, τὴν
 δὲ διὰ τεσσάρων ἀμυδροτάτην οὔσαν ἐν ἐπιτρίτῳ
 συνίστασθαι· οὕτως οἱ περὶ τὸν Διόνυσον ἁρμονι-
 κοὶ τρεῖς κατεῖδον οἴνου συμφωνίας πρὸς ὕδωρ, 15
 C διὰ πέντε καὶ διὰ τριῶν καὶ διὰ τεσσάρων, οὕτω
 μὲν λέγοντες καὶ ᾄδοντες

'ἢ πέντε πίνειν ἢ τρεῖ' ἢ μὴ τέσσαρα.'

πέντε γὰρ ** ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ, τριῶν ὕδατος κε-
 ραννυμένων πρὸς δύο οἴνου· τρία δ' ἐν διπλασίῳ 20
 πρὸς ἓνα μιγνυμένων δυεῖν· τέσσαρα δ', εἰς ἓνα
 τριῶν ὕδατος ἐπιχεομένων, οὗτός ἐστιν ἐπίτριτος

5 em. X: ἀριστίων 8 em. Iannotius: μετρίων

18 ἢ πέντε Vulcobius: πέντε 19 lac. 2 Vd 4 E. ἐστι W
 τριῶν Basileensis: 4—5 Vd 13 E ib. κεραννυ-
 μένων Turnebus: κεραννύμενον οὐ 20 τρία δ' Turne-
 bus: ταδ' 21 πρὸς ἓνα μιγνυμένων W: προσμιγνυμένων

λόγος, ἀρχόντων τινῶν ἐν πρυτανείῳ νοῦν ἔχόντων
 ἢ διαλεκτικῶν τὰς ὁφρῦς ἀνεσπακότων, ὅταν τὰς
 μεταπτώσεις τῶν λόγων ἀνασκοπῶσι, νηφάλιος καὶ
 ἀδρανῆς κρᾶσις. ἐκείνων δὲ τῶν ἄλλων ἢ μὲν
 5 δυεῖν πρὸς ἓνα τὸν ταρακτικὸν τοῦτον καὶ ἀκρο-
 θώρακα τῆς μέθης ἐπάγει τόνον

ἑκινουῦντα χορδὰς τὰς ἀκινήτους φρενῶν· D

οὔτε γὰρ ἐᾷ νήφειν οὔτε καταδύειν παντάπασιν τὸ
 ἀνόητον εἰς τὸν ἄκρατον· ἢ δὲ δυεῖν πρὸς τρία
 10 μουσικωτάτῃ, πᾶς ὑπνοφόρος καὶ λαθικηδῆς καὶ
 κατὰ τὴν Ἑσιόδειον ἐκείνην ἄλεξιάρην παίδων εὐ-
 κηλήτειραν· τῶν ἐν ἡμῖν ἀγερώχων καὶ ἀκόσμων
 παθῶν διὰ βᾶθους ποιοῦσα γαλήνην καὶ ἡσυχίαν·

2. Πρὸς ταῦτα τῷ Ἀρίστωνι ἀντεῖπε μὲν οὐδεὶς·
 15 δῆλος γὰρ ἦν παίζων· ἐγὼ δ' ἐκέλευσα λαβόντα πο-
 τήριον ὥσπερ λύραν ἐντείνεσθαι τὴν ἐπαινουμένην
 κρᾶσιν καὶ ἁρμονίαν, καὶ προσελθὼν ὁ παῖς ὑπὲρ
 χει τὴν ἄκρατον· ὁ δ' ἀνεδύετο, λέγων ἅμα γέλῳτι
 τῶν λογικῶν εἶναι περὶ μουσικὴν οὐ τῶν ὀργανι-
 20 κῶν. ὁ μέντοι πατήρ τοσοῦτον ἐπεῖπε τοῖς εἰρημέ-
 νοις, ὅτι δοκοῦσιν αὐτῷ καὶ οἱ παλαιοὶ τοῦ μὲν
 Διὸς δύο ποιεῖν τιθήνας, τὴν Ἰτὴν καὶ τὴν Ἀδρά-
 στεϊαν, τῆς δ' Ἥρας μίαν, τὴν Εὐβοίαν· ἀμέλει δὲ

1 τινῶν Turnebus: τριῶν 3 em. W: ἀναρπῶσι 4 κρᾶ-
 σις Turnebus: φάσις ἄλλων] sc. λόγων 7 Nauck. p. 907
 8 τὸ ἀνόητον X: τὸν ἀνόητον 10 em. Turnebus: μουσι-
 κώτατα 11 cf. Hes. OD 464 14 πρὸς ταῦτα τὰ Ἀρίστω-
 νος Benselerus 22 *: τιθήνας [Ἰτὴν] Ἰδὴν X ex
 Apollodori 1, 1, 6

καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος δύο, τὴν Ἀλήθειαν καὶ τὴν
Κορυθαίλειαν· τοῦ δὲ Διονύσου πλείονας, ὅτι δεῖ
τὸν θεὸν τοῦτον ἐν πλείοσι μέτροις νυμφῶν τιθα-
σευόμενον καὶ παιδεύμενον ἡμερώτερον ποιεῖν καὶ
φρονιμώτερον.

5

F

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1.

Διὰ τί τὰ κρέα σήπεται μᾶλλον ὑπὸ τὴν σελήνην ἢ τὸν
ἥλιον.

ΠΡΟΣΩΠΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΤΘΥΛΗΜΟΣ, ΣΑΤΤΡΟΣ.

10

1. Εὐθύδημος ὁ Σουνιεὺς ἐστιῶν ἡμᾶς σὺν
ἄγριον εὐμεγέθη παρέθηκεν· ἐπιθανυμασάντων δὲ
τῶν παρόντων, ἄλλον ἔφη πολὺ μείζονα κομιζόμε-
νον ὑπὸ τῆς σελήνης διαφθαρεῖν καὶ σφόδρα γε
περὶ τῆς αἰτίας διαπορεῖν· οὐ γὰρ εἰκὸς εἶναι μὴ 15
658 τὸν ἥλιον μᾶλλον τὰ κρέα σήπειν θερμότερον ὄντα
τῆς σελήνης. ὁ δὲ Σάτυρος ‘οὐ τοῦτ’ ἔφη ‘μάλιστα
θαυμάσειεν ἔν τις, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ὑπὸ τῶν κυνη-
γῶν γιγνόμενον· ὅταν γὰρ ἡ σὺν ἡ ἔλαφον κατα-
βαλόντες πόρρωθεν εἰς πόλιν ἀποστελλῶσι, χαλκοῦν 20
ἐμπηγνύουσιν ἥλον ὥς βοηθοῦντα πρὸς τὴν σῆψιν.’

2. Ὡς οὖν ἐπανυμᾶμεθα δειπνοῦντες, καὶ πάλιν
ὁ Εὐθύδημος ἐπιμνησθεὶς τοῦ διαπορηθέντος ‘Μο-
σχίων’ ἔφη ‘φησὶν ὁ ἰατρὸς τὴν σῆψιν τῆξιν καὶ

11 Σουνιεὺς] συνιερεὺς W ex p. 700 e 24 ἔφη φησὶν ὁ
W: ἔφη ὁ Vd

ῥύσιν σαρκὸς εἰς ὑγρὸν φθορᾶ μεταβαλούσης, καὶ
 ὅλως ὑγραίνεσθαι τὰ σηπόμενα· θερμοσίαν δὲ πᾶ-
 σαν, ἂν μὲν ἦ μαλακὴ καὶ πραεῖα, κινεῖν τὰ ὑγρά
 καὶ κωλύειν· ἂν δ' ἦ πυρώδης, τοῦναντίον ἀπισ-
 5 χναίνειν τὰς σάρκας. ἐκ δὲ τούτων φανερὸν εἶναι B
 τὸ ζητούμενον· τὴν γὰρ σελήνην ἡρέμα χλιαίνου-
 σαν ἀνυγραίνειν τὰ σώματα, τὸν δ' ἥλιον ἀναρπά-
 ξειν μᾶλλον ἐκ τῶν σωμάτων τὸ νοτερόν διὰ τὴν
 πύρωσιν· πρὸς ὃ καὶ τὸν Ἀρχίλοχον εἰρηκέναι φυ-
 10 σικῶς

'ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος καθανανεῖ
 ὀξύς ἐλλάμπων·'

ἔτι δὲ σαφέστερον Ὅμηρον ἐπὶ τοῦ Ἑκτορος, ᾧ
 κειμένῳ νεφέλην τινὰ σκιερὰν ὁ Ἀπόλλων ἐπήγαγε,
 15 'μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο

σκῆλη ἀμφὶ περὶ χροῖα ἴνεσιν ἡδὲ μέλεσσιν·'

τὴν δὲ σελήνην ἀδρανεστέρας ἀφιέναι τὰς αὐγὰς· C
 'μέλας γὰρ αὐταῖς οὐ πεπαίνεται βότρως'

κατὰ τὸν Ἰωνα·

20 3. Λεχθέντων δὲ τούτων, ἐγὼ 'τάλλα μὲν' ἔφην
 'εἴρηται καλῶς· τῇ δὲ ποσότητι καὶ τῷ μᾶλλον καὶ
 ἥττον τῆς θερμοσίας κρίνειν τὸ σύμπαν οὐ δεῖ·
 καὶ γὰρ ἥλιον ὀρῶμεν ἥττον ἐν τῷ χειμῶνι θάλλοντα

1 φθορᾶ R: φθορᾶς 4 κωλύειν] χαλᾶν W. διαλύειν
 an μωλύειν? 11 Bergk. 2 p. 399 15 Hom. Ψ 190
 18 Nauck. p. 744 21 καὶ τῷ μᾶλλον — οὐ δεῖ· καὶ γὰρ
 W: καὶ τὸ μᾶλλον κατὰ τὸν τῆς θερμοσίας καιρὸν τὸ σύμ-
 παν· οὐ δεῖ γὰρ cf. Macrobian. 7, 16, 20 22 σύμπαν] συμ-
 βαν Madvigius probabiliter 23 ἥττω mei ἐν Hirschigius

καὶ μᾶλλον ἐν τῷ θέρει σήποντα τὰ σώματα· τοῦ-
 ναντίον δ' ὥφειλε ποιεῖν, εἰ μαλακότητι τῆς θερ-
 μασίας αἱ σήψεις ἐγίνοντο· νυνὶ δέ, ὅτε μᾶλλον
 ἐντείνει τὸ καῦμα, θᾶσσον διαφθείρει τὰς σάρκας.
 οὐκοῦν οὐδ' ἡ σελήνη δι' ἐνδειαν ἀλέας καὶ ἀσθε- 5
 D νειαν εἰς σῆψιν ἄγει τὰ νεκρὰ τῶν σωμάτων, ἀλλ'
 ἰδιότητα μᾶλλον αἰτιατέον τοῦ φερομένου ρεύματος
 ἀπ' αὐτῆς. ὅτι γὰρ οὐ μίαν ἔχει ποιότητα πᾶν τὸ
 θερμόν, αὐτῷ μόνῳ τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον διαφέ-
 ρουσιν, ἀλλ' εἰς πάμπολλαι τοῦ πυρὸς δυνάμεις 10
 οὐδὲν ἀλλήλαις ἐοικυῖαι, δῆλον ἀπὸ τῶν προχειρο-
 τάτων. οἱ μὲν γὰρ χρυσοχόοι διὰ τῆς ἀχυρίνης
 φλογὸς ἐργάζονται τὸν χρυσόν, οἱ δ' ἱατροὶ μάλιστα
 τῇ κληματίνῃ τὰ συνεψόμενα τῶν φαρμάκων ὑπο-
 χλιαίνουσι· πρὸς δὲ τὴν τοῦ ὑέλου μάλαξιν καὶ τυ- 15
 πωσιν εὐάρμοστον εἶναι δοκεῖ τὸ μυρρίκινον· τὸ δ'
 ἀπὸ τῆς ἐλαίας τὰ μὲν σώματα ταῖς πυρρίαις εὖ δια-
 E τίθησι, τοῖς δὲ βαλανείοις πολέμιόν ἐστι καὶ λυ-
 μαίνεται τὴν πινάκωσιν αὐτῶν καὶ τοὺς θεμελίους
 ὑποκαόμενον. ὅθεν οἱ χαρίεντες ἀγορανόμοι τοὺς 20
 ἐργολαβοῦντας οὐκ ἔδωκιν ἐλαῖνοις ξύλοις χρῆσθαι,
 καθάπερ οὐδ' αἶρας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν ὑπόκαυσιν·
 αἱ γὰρ ἀπὸ τούτων ἀναθυμιάσεις καρηβαρίας καὶ
 σκοτώματα τοῖς λουομένοις ἐμποιοῦσιν. οὐδὲν οὖν
 θαυμαστόν ἐστι καὶ τὴν σελήνην τοῦ ἡλίου διαφέ- 25
 ρειν, τοῦ μὲν ξηραντικῆς τῆς δὲ χαλαστικῆς καὶ κινη-
 τικῆς τῶν ἐν τοῖς σώμασιν ὑγρῶν ἀφίεσης ρεύματα.

4 Hirschigius: ἐνδιαφθείρει 13 φλογὸς] ὡς λόγος mei
 22 ἀράς (ἀράς E) mei 27 τῶν ἐν τοῖς R: τοῖς ἐνίοις

διὸ τὰ μὲν νήπια παντάπασιν αἱ τίτθαι δεικνύναι
 πρὸς τὴν σελήνην φυλάττονται· πλήρη γὰρ ὑγρότη- F
 τος ὄντα, καθάπερ τὰ χλωρὰ τῶν ξύλων, σπᾶται
 καὶ διαστρέφεται. τοὺς δὲ κατακοιμηθέντας ἐν ἀνγῇ
 5 σελήνης μόλις ἐξανισταμένους οἶον ἐμπλήκτους ταῖς
 αἰσθήσεσι καὶ ναρκώδεις ὀρώμεν· ἡ γὰρ ὑγρότης
 ὑπὸ τῆς σελήνης διαχεομένη βαρύνει τὰ σώματα.
 λέγεται δὲ καὶ πρὸς εὐτοκίαν συνεργεῖν, ὅταν ἡ
 διχόμενος, ἀνέσει τῶν ὑγρῶν μαλακώτερας παρ-
 10 χουσα τὰς ὠδίνας. ὅθεν οἶμαι καὶ τὴν Ἄρτεμιν
 Λοχείαν καὶ Εἰλείθυιαν, οὐκ οὖσαν ἑτέραν ἢ τὴν 659
 σελήνην, ὠνομάσθαι. Τιμόθεος δ' ἀντικρὺς φησι

ἑδὶά κυάνεον πόλον ἕστρων,

διὰ τ' ὠκυτόκοιο σελάνας.²

15 γίγνεται δὲ καὶ περὶ τὰ ἄψυχα τῶν σωμάτων ἐπί-
 δηλος ἡ τῆς σελήνης δύναμις· τῶν τε γὰρ ξύλων
 τὰ τεμνόμενα ταῖς πανσελήνοις ἀποβάλλουσιν οἱ
 τέκτονες ὥς ἀπαλὰ καὶ μυδῶντα ταχέως δι' ὑγρό-
 τητα· τοὺς δὲ πυροὺς οἱ γεωργοῦντες σπεύδουσι
 20 φθίνοντος τοῦ μηνὸς ἐκ τῆς ἄλλω συναίρειν, ἵνα
 παγέντες τῇ ξηρότητι μᾶλλον πρὸς τὸν χρόνον
 ἀντέχωσιν· οἱ δ' ἀκμῇ τῆς σελήνης διακομιζόμενοι
 κόπτονται μάλιστα διὰ τὴν ὑγρότητα μαλακώτεροι
 γιγνόμενοι. λέγουσι δὲ καὶ τᾶλενον ἐν ταῖς παν- B

1 τίτθαι Aldina: τιτθαί 2 πρὸς Basileensis 10 Ma-
 crobius vertit quasi legisset καὶ τὴν Ἄρτεμιν οἶον ἀερότεμιν
 Λοχείαν cett. 13 Bergk. 3 p. 620 21 παγέντες M:
 πάντες τὸν χρόνον W: 2—3 Vd 6 E von 23 τά-
 χιστα W

σελήνοις ζυμοῦσθαι βέλτιον· ἡ γὰρ ζύμωσις ὀλίγον ἀποδεῖ σῆψις εἶναι· καὶ ἀπολάβῃ τὸ μέτρον, ἐπὶ τὴν αὐτὴν φθορὰν ἀραιοῦσα καὶ λεπτύνουσα τὸ φύ-
 ραμα προήγαγεν. αἱ δὲ σπηόμεναι σάρκες οὐδὲν ἄλλο πάσχουσιν, ἢ, τοῦ συνεκτικοῦ πνεύματος μετα- 5
 βάλλοντος εἰς ὑγρόν, ἐξαραιοῦνται καὶ ῥέουσιν. τοῦτο δὲ καὶ τὸν αἶρα πάσχοντα θεωροῦμεν· δροσοβολεῖ
 γὰρ ταῖς πανσελήνοις μάλιστα διατηκόμενος, ὥς που καὶ Ἀλκμὰν ὁ μελοποιὸς αἰνιττόμενος τὴν δρόσον αἶρος θυγατέρα καὶ σελήνης 10

Ο 'οἷα (φησί) Διδὸς θυγάτηρ ἔρσα τρέφει καὶ δίας [σελάνας.]

οὕτω πανταχόθεν μαρτυρεῖται τὸ τῆς σελήνης φῶς ἔγαν ὑγραντικὴν ἔχον καὶ μαλακτικὴν δύναμιν. ὁ δὲ χαλκοῦς ἥλος, εἴ γε διελαυνόμενος, ὥς φασιν, ἀση- 15
 πτότερα διατηρεῖ τὰ κρέα, φαίνεται μὲν ἔχων τι στυπτικὸν ἐν αὐτῷ· τῷ γὰρ ἰῶ πρὸς τὰ τοιαῦτα χρῶν-
 ται τῶν φαρμάκων ἱατροί, καὶ τοὺς γε διατρίβοντας ἐν τοῖς χαλκωρυχείοις ἰστοροῦσιν ὠφελεῖσθαι τὰ ὕμματα καὶ βλεφαρίδας ἐκφύειν τοὺς ἀποβεβληκό- 20
 τας· ἡ γὰρ ἀπιοῦσα τῆς χαλκίτιδος ἄχνη καὶ προσπίπτουσα τοῖς βλεφάροις ἀδήλως ἀναστέλλει τὰ ρεύ-

2 ἀποδεῖ σῆψις εἶναι Herwerdenus: ἀποδεῖς εἶναι ἀποβάλλει mei. Malim ὑπερβάλλει, si modum excedat, ut de re eadem p. 289 f. dixit πλεονάσασα 6 em. Basileensis: ἐξαιροῦνται 11 Bergk. 8 p. 54 καὶ δίας Σελάνας effeci ex καὶ ἀσελάνας librorum 14 ἔγαν ὑγραντικὴν ἔχον *: ἀνυγροντι 2—3 Vd 5 E κῆν 16 τι M: καὶ 17 αὐτῷ *: αὐτῷ 18 οἱ ἱατροί? 19 *: χαλκωρυχείοις 21 em. R: καὶ πίπτουσα Macrobius legisse vid. ἀμπίπτουσα

ματα καὶ περιστύφει τὸ δάκρυον. διὸ καὶ φασιν D
 'εὐήνορα' καὶ 'νώροπα χαλκόν' ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ
 προσαγορεύεσθαι. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ τὰ τραύματά
 φησι τὰπὸ τῶν χαλκῶν ἐπιδορατίδων καὶ μαχα-
 5 ρῶν ἦττον εἶναι δυσαλγῇ καὶ ῥᾶον ἰᾶσθαι τῶν
 ἀπὸ τοῦ σιδήρου διὰ τὸ φαρμακῶδες ἔχειν τι τὸν
 χαλκὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ τοῦτο ταῖς πληγαῖς εὐθὺς
 ἐναπολείπειν. ὅτι δὲ καὶ τῷ σήποντι τὸ στῦφον
 καὶ τὸ θεραπεῦον τῷ φθείροντι τὴν ἐναντίαν ἔχει
 10 δύναμιν, οὐκ ἄδηλον· εἰ μὴ τις ἄρα τῇ διελάσει
 φαίη τὸν ἥλον ἐφ' ἑαυτὸν τὰ ὑγρὰ συνάγειν, ἐπι-
 φορᾶς ἀεὶ γιγνομένης πρὸς τὸ πάσχον. διὸ καὶ
 περὶ αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν τόπον οἶόν τινα μῶλωπα
 καὶ σπῖλον δρᾶσθαι φασι· καὶ λόγον ἔχει τὴν ἄλλην E
 15 σάρκα διαμένειν ἀπαθῇ, τῆς φθορᾶς ἐκεῖ συντρε-
 χούσης·

2 ποιητοῦ] cf. B 578. ν 19. ω 467. 500 3 Ἀριστο-
 τέλης] p. 863, 28a sq. 4 τὰπὸ *: τὰ ἀπὸ 5 δυσαλδῇ R
 8 δὲ X στῦφον] ἄτυφον mei 14 ἔχει R: ἔχειν

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBΛION TETARTON.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Ὡς Σόσσις Σευεκίων, τοῦ Πολυβίου Σκιπίωνι
 F παραινοῦντος Ἀφρικανῷ μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀπελ- 5
 θεῖν ἢ φίλον τινὰ ποιήσασθαι τῶν πολιτῶν· φίλον
 δὲ δεῖ μὴ πικρῶς μηδὲ σοφιστικῶς ἀκούειν ἐκείνου
 τὸν ἀμετάπτωτον καὶ βέβαιον, ἀλλὰ κοινῶς τὸν εὖ-
 νουν· ὥσπερ ᾤετο χρῆναι Δικαίαρχος εὖνους μὲν
 660 αὐτῷ παρασκευάζειν ἅπαντας, φίλους δὲ ποιεῖσθαι 10
 τοὺς ἀγαθοὺς. φιλία γὰρ ἐν χρόνῳ πολλῷ καὶ δι'
 ἀρετῆς ἀλώσιμον· εὖνοιαν δὲ καὶ χρεία καὶ ὁμιλία
 καὶ παιδιὰ πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐπάγεται, καιρὸν
 λαβοῦσα πειθοῦς φιλανθρωποῦ καὶ χάριτος συνερ-
 γόν. ἀλλ' ὅρα τὸ τῆς παραινέσεως, εἰ μὴ μόνον 15
 ἔχει δεξιῶς πρὸς ἀγορὰν ἀλλὰ καὶ πρὸς συμπόσιον·
 ὥστε δεῖν μὴ πρότερον ἀναλύειν ἢ κτήσασθαι τινα
 τῶν συγκατακειμένων καὶ παρόντων εὖνουν ἑαυτῷ
 καὶ φίλον. εἰς ἀγορὰν μὲν γὰρ ἐμβάλλουσι πραγμά-
 των εἵνεκεν καὶ χρειδῶν ἐτέρων, εἰς δὲ συμπόσιον 20
 οἷ γε νοῦν ἔχοντες ἀφικνοῦνται κτησόμενοι φίλους
 B οὐχ ἥττον ἢ τοὺς ὄντας εὐφρανοῦντες. διότι τῶν

7 δὲ δεῖ] δὴ δεῖ W. Fort. apodosis est in ὅρα deleto
 ἀλλ' ut intermedia φίλον δὲ — — — συνεργόν parenthetico
 accipiantur cf. Praefat. p. LVI 9 Δικαίαρχος] Mueller. 2 p. 268

μὲν ἄλλων ζητεῖν ἐκφορὰν κἀνελεύθερον ἂν εἴη καὶ
 φορτικόν, τὸ δὲ φίλων πλεον ἔχοντας ἀπιέναι καὶ
 ἡδὺ καὶ σεμνόν ἐστι. καὶ τοῦναντίον ὁ τούτου πα-
 ραμελῶν ἄχαριν αὐτῷ καὶ ἀτελῇ τὴν συνουσίαν
 5 ποιεῖ καὶ ἄπεισι τῇ γαστρὶ σύνδειπνος οὐ τῇ ψυχῇ
 γεγυνώς· ὁ γὰρ σύνδειπνος οὐκ ὕψου καὶ οἴνου
 καὶ τραγημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ λόγων κοινωνὸς
 ἦκει καὶ παιδιᾶς καὶ φιλοφροσύνης εἰς εὖνοιαν τε-
 λευτώσης. αἱ μὲν γὰρ παλαιόντων ἐπιβολαὶ καὶ
 10 ἔλξεις κονιορτοῦ δέονται, ταῖς δὲ φιλικαῖς λαβαῖς
 ὁ οἶνος ἀφὴν ἐνδίδωσι μιγνύμενος λόγῳ· λόγος
 γὰρ αὐτῷ τὸ φιλάνθρωπον καὶ ἡθοποιὸν ἐπὶ τὴν C
 ψυχὴν ἐκ τοῦ σώματος ἐποχετεύει καὶ συνδίδωσιν·
 εἰ δὲ μή, πλανώμενος ἐν τῷ σώματι πλησμονῆς οὐ-
 15 δὲν σπουδαιότερον παρῄσχειν. ὅθεν ὥσπερ ὁ μάρ-
 μαρος, τοῦ διαπύρου σιδήρου τῷ καταψύχειν τὴν
 ἄραν ὑγρότητα καὶ ῥύσιν ἀφαιρῶν, εὖτονον ποιεῖ
 τὸ μαλασσόμενον αὐτοῦ καὶ τυπούμενον· οὕτως ὁ
 συμποτικὸς λόγος οὐκ ἔξ̃ διαφορεῖσθαι παντάπασιν
 20 ὑπὸ τοῦ οἴνου τοὺς πίνοντας, ἀλλ' ἐφίστησι καὶ
 ποιεῖ τῇ ἀνέσει τὸ ἐλαρόν καὶ φιλάνθρωπον ἐγκέ-
 ραστον καὶ κεχαρισμένον, ἂν τις ἐμμελῶς ἄπτηται,
 καθάπερ σφραγίδι φιλίας εὐτυπῶτων καὶ ἀπαλῶν
 διὰ τὸν οἶνον ὄντων.

1 em. X: κἀν ἐλεύθερον (ἀνελεύθερον Vd P) 2 em.
 Emperius: ἀπειναι 4 αὐτῷ μοι 8 M: παιδείας
 13 συνενδίδωσιν? 21 ἐπέραστον? 23 em. R: εὐτυπώ-
 τατον

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Εἰ ἡ ποικίλη τροφή τῆς ἀπλῆς εὐπεπτοτέρα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΩΝ, ΦΙΛΙΝΟΣ, ΜΑΡΚΙΩΝ.

D 1. Τῆς οὖν τετάρτης τῶν συμποτικῶν ζητημά- 5
των δεκάδος ἡμῖν πρῶτον ἔσται τὸ περὶ τῆς ποι-
κίλης τροφῆς ζητηθέν. Ἐλαφηβολίων γὰρ ὕντων,
εἰς Ἰάμπολιν ἐπὶ τὴν ἑορτὴν ἀφικνουμένους ἡμᾶς
εἰστία Φίλων ὁ ἱατρὸς ἐκ παρασκευῆς τινος, ὥς
ἐφαίνετο, νεανικῆς. ἰδὼν δὲ τῶν παιδίων τῶν ἅμα 10
τῷ Φιλίνῳ τὸ νέον ἄρτῳ χρώμενον ἄλλου δὲ μη-
δενὸς δεόμενον, ὃ Ἡράκλεις ἔφη 'τοῦτ' ἄρ' ἦν
τὸ λεγόμενον

'ἐν δὲ λίθοις ἐμάχοντο, λίθον δ' οὐκ ἦν ἀνελέσθαι''

E καὶ ἀντεπήδησεν οἰσόμενός τι τῶν χρησίμων ἐκεῖ- 15
νοις, εἰθ' ἦκε μετὰ χρόνον συχνὸν ἰσχάδας αὐτοῖς
τινας καὶ τυρὸν κομίζων. ἐμοῦ δ' εἰπόντος, ὅτι
τοῦτο συμβαίνει τοῖς τὰ περὶ τὰ καὶ πολυτελεῖ παρα-
σκευαζομένοις ἀμελεῖν καὶ σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων
καὶ χρησίμων· 'οὐ γὰρ ἐμεμνήμην' εἶπεν ὁ Φίλων 20
'ὅτι Σώσαστρον ἡμῖν ὑποτρέφει ὁ Φιλίνος, ὅν φασι

<p>8 ἰάμπολιν (ἰάμπολιν E) mei τῶν παιδίων τῶν W: τὸ παιδίον φίλωνι τὸ νέον R: τὸν νέον 15 corr. Basileensis: ἀντεπήδησεν σίστρατον R. Cf. Athen. p. 44c</p>	<p>10 em. R: νεανικῶς 11 Φιλίνῳ Amyotus: 14 cf. Athen. p. 457b 21 Σώσαστρον X. Σω- υποτρέφειν mei</p>
--	---

μήτε ποτὶ χρησάμενον ἄλλω μήτ' ἐδέσματι πλήν
γάλακτος διαβιῶσαι πάντα τὸν βίον· ἀλλ' ἐκείνῳ
μὲν ἐκ μεταβολῆς ἀρχὴν γενέσθαι τῆς τοιαύτης διαί- F
της εἰκός· τὸν δ' ἡμέτερον ἀντιστρόφως τῷ Ἀχιλλεῖ
5 τρέφων ὁ Χείρων οὗτος, εὐθὺς ἀπὸ τῆς γενέσεως
ἀναιμάκτοις καὶ ἀψύχοις τροφαῖς, οὐκ ἂν εἰς μα-
κρὰν ἀποδείξειεν ἄερι καὶ δρόσῳ, ὥς λέγουσι, κα-
θάπερ οἱ τέττιγες σιτούμενον.' ἡμεῖς μὲν οὖν' ὁ
Φιλῖνος εἶπεν ἡγνοοῦμεν ἑκατομόνιαν δειπνήσου-
10 τες, ὥσπερ ἐπ' Ἀριστομένους· ἐπεὶ παρῆμεν ἂν ὕψα
τῶν λιτῶν καὶ ὑγιαινόντων, ὥσπερ ἀλεξιφάρμακα,
πρὸς οὕτω πολυτελεῖς καὶ φλεγμαινούσας τραπέζας
περιαψάμενοι, καὶ ταῦτα, σοῦ πολλάκις ἀκηκοότες 661
ὅτι τῶν ποικίλων τὰ ἀπλᾶ μᾶλλον εὐπεπτ' ἐστὶ καὶ
15 εὐπόριστα.' καὶ ὁ Μαρκίων πρὸς τὸν Φίλωνα 'δια-
φθείρει σου Φιλῖνος' ἔφη 'τὴν παρασκευήν, ἀπο-
τρέπων καὶ δεδιττόμενος τοὺς δαιτυμόνας· ἀλλ' ἂν
ἐμοῦ δεηθῇς, ἐγγυήσομαι πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ σοῦ τὴν
ποικίλην τροφήν εὐπεπτοτέραν εἶναι τῆς ἀπλῆς,
20 ὥστε θαρροῦντας ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων.'
ὁ μὲν οὖν Φίλων ἐδεῖτο τοῦ Μαρκίωνος οὕτω
ποιεῖν.

2. Ἐπεὶ δ' ἡμεῖς παυσάμενοι τοῦ δειπνεῖν προσ-

1 πλήν *: πλήν ἢ 6 em. S: ἀναιμάτοις καὶ ἀψύ-
χοις W: 6—7 Vd 11 E χοις οὐκ ἂν εἰς μακρὰν — λέ-
γουσι *: οὐκ ἄκραν ἀπόδειξιν ἔχει ἐν ἄερι καὶ δρόσῳ λέ-
γουσι cf. Aristot. 532, 13b 9 corr S: ἑκατοντόνια
M: δειπνήσαντες 10 em. Leonicus: ἐπαριστομένους· ἐπεὶ
παρ' ἡμῖν ἂν ὕψα M: ἀνοψα 13 σοῦ W: οὐ 14 ἐστι
καὶ *: ἐστὶν ἢ (εἰσὶ καὶ W) 15 εὐπόριστα] εὐδιαφόρητα
Hirschigius

- εκαλούμεθα τὸν Φιλῖνον ἐπιθέσθαι τῇ κατηγορίᾳ τῆς
 ποιικίλης τροφῆς, “οὐκ ἐμός” εἶπεν ὁ μῦθος ἄλλ’
 B οὗτος δὲ Φίλων ἐκάστοτε λέγει πρὸς ἡμᾶς, ὅτι πρῶ-
 τον μὲν τὰ θηρία τροφαῖς μονοειδέσι καὶ ἀπλαῖς
 χρώμενα μᾶλλον ὑγιαίνει τῶν ἀνθρώπων· ὅσα δὲ 5
 σιτεύουσι καθείρξαντες, ἐπισφαλῇ πρὸς τὰς νόσους
 ἐστὶ καὶ ῥαδίως ταῖς ὁμότησιν ἀλίσκεται διὰ τὸ
 μικτὴν τινα καὶ συνηδυσμένην τροφήν προσφέρει-
 σθαι. δεύτερον, οὐδεὶς γέγονεν οὕτω τῶν ἰατρῶν
 παράτολμος ἐν καινοτομίᾳ καὶ ἀνδρείος, ὥστε ποι- 10
 κίλην τροφήν πυρέττοντι προσευνεγκεῖν· ἀλλὰ τὴν
 ἀπλὴν καὶ ἁκνισον ὥς ὑπήκοον μάλιστα τῇ πέψει
 C προσφέρουσι. δεῖ γὰρ παθεῖν τὴν τροφήν καὶ μετα-
 βαλεῖν κρατηθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἐν ἡμῖν δυνάμεων.
 κρατεῖ δὲ καὶ βαφὴ τῶν ἀπλῶν χρωμάτων μᾶλλον, 15
 καὶ μυρεψικοῖς φαρμάκοις τρέπεται τάχιστα τὸ ἀ-
 δέστατον ἔλαιον, καὶ τροφῆς εὐπαθέστατον ὑπὸ πέ-
 ψεως μεταβάλλειν τὸ ἀφελὲς καὶ μονοειδές. αἱ δὲ
 πολλαὶ καὶ ποικίλαι ποιότητες ὑπεναντιώσεις ἔχου-
 σαι καὶ δυσμαχοῦσαι φθείρονται πρότερον προσ- 20
 πίπτουσαι, καθάπερ ἐν πόλει μιγάδων καὶ συγκλύ-
 δων ἀνθρώπων πλῆθος, οὐ ῥαδίως μίαν οὐδ’ ὁμο-
 παθοῦσαν ἴσχουσαι κατὰστασιν, ἀλλ’ ἐκάστη πρὸς
 τὸ οἰκεῖον ἀντιτείνουσα καὶ δυσσύμβατος οὔσα πρὸς
 τὸ ἀλλόφυλον. ἐμφανὲς δὲ τεκμήριον τὸ περὶ τὸν 25
 D οἶνον· αἱ γὰρ ἀλλοιοιναὶ λεγόμεναι τάχιστα μεθύσκου-

2 Nauck. p. 511 9 δεύτερον δ’? 16 em. Turne-
 bus: εὐαδέστατον 18 W: μεταβάλλει sed malim μετα-
 βαλεῖν 20 μικρότερον Madvigius. περιττότερον Bruhnius

σιν, ἀπεψία δ' οἴνου προσέοικεν ἢ μέθη. διὸ φεύ-
 γουσι τὸν μεμιγμένον οἶνον οἱ πίνοντες, οἱ δὲ μι-
 γνύοντες πειρῶνται λανθάνειν ὥς ἐπιβουλεύοντες·
 ἐκστατικὸν γὰρ ἢ μεταβολὴ καὶ τὸ ἀνώμαλον. ὅθεν
 5 πον καὶ τὰς πολυχορδίας μετὰ πολλῆς οἱ μουσικοὶ
 κινουῦσιν εὐλαβείας, αἷς οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἢ τὸ
 μικτόν ἐστι καὶ ποικίλον. ἐγὼ δ' ἐκεῖνο ἔχω εἰπεῖν,
 ὅτι μᾶλλον ἂν ** ἐκ λόγων ὑπεναντίων γένοιτ' ἂν
 πίστις καὶ συγκατάθεσις ἢ πέψις ἐκ διαφύρων ποιο-
 10 τήτων. εἰ δὲ δὴ δοκῶ παίζειν, ταῦτ' ἐάσας ἐπὶ R
 τὰ Φίλωνος ἀνείμι. πολλάκις γὰρ ἀκούομεν αὐτοῦ
 λέγοντος, ὥς, ἐπεὶ ποικίλῃ ποιότητι τροφῆς γίννε-
 ται τὸ δύσπεπτον, ἢ τε πολυμιγρία βλαβερόν καὶ
 γόνιμον ἄλλοκότων ποιότητων, δεῖ τὸ σύμφυλον ἐκ
 15 πείρας λαβόντα χρῆσθαι καὶ στέργειν. εἰ δὲ φύσει
 δύσπεπτον οὐδέν, ἀλλὰ πληθὺς ἐστι τὸ ταράσσον
 καὶ φθειρόν, ἔτι μᾶλλον οἶμαι τὰ παντοδαπὰ ταῦτα
 καὶ ποικίλα φευκτέον, οἷς ἀρτίως ἡμᾶς ὁ Φίλωνος
 ὁψοποιδὺς ὥσπερ ἀντίτεχνος αὐτοῦ κατεφάρματτεν,
 20 ἐξαλλάττων τῇ καινότητι καὶ μεταβολῇ τὴν ὕρεξιν
 οὐκ ἀπαγορεύουσιν, ἀλλ' ἀγομένην ἐπ' ἄλλα καὶ F
 παρεκβαίνουσιν ἐν τῷ ποικίλῳ τὸ μέτριον καὶ αὐ-
 ταρκες, ὥσπερ ὁ τῆς Ὑψιπύλης τρόφιμος ** νος

4 τὸ R 6 αἷς X 7 ἐκεῖν' εἰπεῖν ἔχω Benselerus
 8 lac. 3—4 unus Vd dat. Fort. ἀνοῖς (pro ἂν) i. e. ἀνθρώ-
 ποῖς scribendum 9 Turnebus: κατὰθεσις 10 δὴ R: μὴ
 12 ἐπεὶ W: ἐπὶ ποικίλῃ * 13 τε * 14 δεῖ idem:
 καὶ δεῖ 22 τὸ μέτριον Turnebus: 4 Vd 6 E 23 *: ὥσπερ
 ὁ πύλης (ὡς 1—2 Vd P πύλης) cf. p. 93 d lac. 4 Vd 16 E.
 Fort. καθήμενος vel καθεζόμενος

ἕτερον ἄφ' ἐτέρας ἰέμενος
 ἄγρευμ' ἀνθέων ἡδομένῃ ψυχῇ,
 τὸ νῆπιον ἄπληστος ἐών'

ἐπὶ πλεῖστον ἐξανθίζεται τοῦ λειμῶνος. ἐνταῦθα
 δὲ καὶ τοῦ Σωκράτους ἅμα μνημονευτέον, παρα- 5
 κελευομένου φυλάττεσθαι τῶν βρωμάτων, ὅσα τοὺς
 μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἀναπείθει, ὥς οὐδὲν ἄλλ' ἢ
 τὸ παντοδαπὸν καὶ ποικίλον εὐλαβεῖσθαι καὶ δεδιέ-
 662 ναι τῶν σιτίων παραινοῦντος. τοῦτο γὰρ πορρω-
 τέρῳ ἐξάγει τῆς χρείας τὴν ἀπόλαυσιν ἐν θεάμασιν, 10
 ἐν ἀκροάμασιν, ἐν ἀφροδισίοις, ἐν παιδιαῖς ἐπάσαις
 καὶ διατριβαῖς, ἀναλαμβανομένην ὑπὸ τοῦ περιττοῦ
 πολλὰς ἀρχὰς ἔχοντος· ἐν δὲ ταῖς ἀπλαῖς καὶ μονο-
 τρόποις ἡδοναῖς οὐ παρεκβαίνει τὴν φύσιν ἢ θέλ-
 ξις. ὅπως δέ μοι δοκεῖ μᾶλλον ἢν τις ὑπομεῖναι 15
 πολυχορδίαν μουσικὸν ἐπαινοῦντα καὶ μυραλοιφίαν
 ἀλείπτῃν ἢ πολυοψίαν ἱατρὸν· αἱ γὰρ ἐκτροπαὶ καὶ
 μεταβολαὶ τῆς εἰς ὑγίειαν εὐθείας ἐκβιβάζουσι.'

3. Τοῦ δὲ Φιλίνου ταῦτ' εἰπόντος, ὁ Μαρκίων
 B ἔφη δοκεῖν αὐτῷ τῇ Σωκράτους ἐνέχεσθαι κατάρῃ 20
 μὴ μόνον τοὺς τὸ λυσιτελεῖς ἀπὸ τοῦ καλοῦ χωρί-
 ζοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἡδονὴν διυστάντας ἀπὸ τῆς

1 ἄφ' ἐτέρας] sc. χειρός. Vd dat ἐφ' ἐτέρας ἰέμενος
 unde scripserim ἐφ' ἐτέρῳ vel ἐφ' ἐτέροις αἰρόμενος cf. p. c.
 2 ἄγρευμ' — ψυχῇ * ex p. l.: ἄγρευμα ἂν συνηδομεναι ψυ-
 χαὶ 3 τὸ νῆπιον p. eadem: 2—3 Vd 14 E μῆπιον
 ἄπληστος ἐών] malim ἄπληστον ἔχων. Cf. Nauck. p. 595
 5 Σωκράτους] Xen. Comment. 1, 3, 6 6 ὅσα *: οἷα
 13 ὑγίειαν * hic et infra: ὑγίαν em. R: ἐκβιβάζουσι
 22 τὴν ἡδονήν?

ὑγείας, ὥς ἀντιταττομένην αὐτῇ καὶ πολεμοῦσαν
 οὐχὶ μᾶλλον συνεργοῦσαν· ὅσμικρά γάρ· ἔφη· καὶ
 ἄκουτες ὥς βιαιοτάτῳ τῶν ὀργάνων ἀλγηδόνι προσ-
 χρώμεθα· τῶν δ' ἄλλων οὐδείς ἂν οὐδὲ βουλόμε-
 5 νος ἀπώσαιοτο τὴν ἡδονήν· ἀλλὰ καὶ τροφαῖς καὶ
 ὕπνοις καὶ περὶ λουτρὰ καὶ ἀλείμματα καὶ κατα-
 κλίσεις ἀεὶ πάρεστι καὶ συνεκδέχεται καὶ συνεκτι-
 θηγεῖται τὸν κάμνοντα, πολλῷ τῷ οἰκείῳ καὶ κατὰ Ο
 φύσιν ἐξαμανροῦσα τὰλλότριον. ποία γὰρ ἀλγηδών,
 10 τίς ἔνδεια, ποῖον δηλητήριον οὕτω θραδίως καὶ ἀφελ-
 ῶς νόσον ἔλυσεν, ὥς λουτρὸν ἐν καιρῷ γενόμενον
 καὶ οἶνος δοθεὶς δεομένοις; καὶ τροφή παρελθοῦσα
 μεθ' ἡδονῆς εὐθὺς ἔλυσε τὰ δυσχερῆ πάντα καὶ
 κατέστησεν εἰς τὸ οἰκεῖον τὴν φύσιν, ὥσπερ εὐδίας
 15 καὶ γαλήνης γενομένης. αἱ δὲ διὰ τῶν ἐπιπόνων
 βοήθειαι μόγις καὶ κατὰ μικρὸν ἀνύουσι, χαλεπῶς
 ἐκμοχλεύουσαι καὶ προσβιαζόμεναι τὴν φύσιν. οὐκ
 ἂν οὖν ἡμᾶς διαβάλλοι Φιλῖνος, εἰ μὴ τὰ ἱστία D
 ἐκότερα ἐπαράμενοι τὴν ἡδονὴν φεύγοιμεν, ἀλλὰ
 20 πειρώμεθα τὸ ἡδέως καὶ ὑγιεινῶς ἐμμελέστερον, ἢ
 ὥς ἔνιοι φιλόσοφοι τὸ ἡδέως καὶ καλῶς, συννοικιοῦν.
 εὐθὺς οὖν περὶ τὸ πρῶτον, ὃ Φιλῖνε, τῶν ἐπιχει-
 ρημάτων δοκεῖς μοι διεψεῦσθαι, τὰ θηρία τῶν ἀν-
 θρώπων ἀπλουστέραις τροφαῖς χρῆσθαι καὶ μᾶλλον
 25 ὑγιαίνειν ὑποτιθέμενος. οὐδέτερον γὰρ ἀληθές ἐστιν·
 ἀλλὰ τῷ μὲν αἱ παρ' Εὐπόλιδος αἴγες ἀντιμαρτυ-

2 οὐχὶ δὲ μᾶλλον R 9 ἐξαμανροῦντα mei ib. *: τὸ
 ἀλλότριον 18 τὰ ἱστία ἐκότερα] τὰ ἀνάτια Doehnerus coll.
 p. 1094d 20 *: πειρώμεθα 26 Εὐπόλιδος] Kock. 1 p. 261

ροῦσιν, ὑμνοῦσαι τὴν τροφήν ὥς παμμιγῇ καὶ ποι-
κίλῃν οὔσαν, οὕτω πως λέγουσαι

Ε 'βοσκόμεθ' ὕλης ἀπὸ παντοδαπῆς, ἐλάτης, πρίνου,

[κομάρου τε

πτόρθους ἀπαλούς ἀποτρώγουσαι, καὶ πρὸς τούτοισιν 5

[ἔτ' ἄλλα,

κύτισόν τ' ἡδὲ σφάκον εὐώδη καὶ σμίλακα τὴν πο-

[λύφυλλον,

κότινον, σχῖνον, μελίαν, λεύκην, ἄριαν, δρυῖν, κιττόν,

[ἐρίκην,

10

πρόμαλον, ῥάμνον, φλόμον, ἀνθέρικον, κισθόν, φη-

[γόν, θύμα, θύμβραν.

τὰ γὰρ κατηριθμημένα μυριάς δήπου διαφορὰς ἔχει
χυμῶν καὶ ὁσμῶν καὶ δυνάμεων· πλείονα δὲ τῶν
εἰρημένων παραλέλειπται. τὸ δὲ δεύτερον Ὅμηρος 15

Ε ἀθετεῖ μᾶλλον ἐμπείρως, τὰ λοιμικὰ πάθη πρῶτον
ἄπτεσθαι τῶν ἀλόγων ἀποφαινόμενος. κατηγορεῖ
δ' αὐτῶν καὶ ἡ βραχύτης τοῦ βίου τὸ ἐπὶ κηρον
καὶ νοσῶδες· οὐδὲν γὰρ ὥς εἰπεῖν πολυχρόνιον ἐστι,
πλὴν εἰ φαίη τις κόρακα καὶ κορώνην, ὃ δὴ παμ- 20
φάγα τ' ὄντα καὶ πάσης ἀπτόμενα τροφῆς ὀρώμεν.
καὶ μὴν καὶ τῇ τῶν νοσούντων διαίτῃ καλῶς ἐποίεις

5 πτόρθους mei 6 ἔτ' ἄλλα X: ἔτ' 3—4 Vd E τού-
τοις γε θ' ἄλλων Meinekius 7 X: κύτισον τ' ἡδεφα 6—7
Vd τὴν X 9 σχῖνον Macrobius. 7, 5, 9: ἐχῖνον λεύκην
Kockius: πεύκην Macrobius. om. Plut. libri ἄριαν Lo-
beckius: ἄλιαν Macrobius. om. libri Plut. 10 ἐρίκην Kockius:
ἐρείκην 11 φλώμον mei 12 θύμα Macrobius 15 Ὅμη-
ρος] A 50 16 μᾶλλον] μάλα R 20 κορώνην] 3 Vd 7 E
22 καλῶς] κακῶς?

τὰ εὐπεπτα καὶ δύσπεπτα τεκμαιρόμενος· καὶ γὰρ
 πόνος καὶ γυμνασία καὶ τὸ διαιρεῖν τὴν τροφήν εὖ- 663
 πεπτα μέν ἐστιν, οὐχ ἀρμόζει δὲ τοῖς πυρεττοῦσι.
 τὴν δὲ μάχην καὶ τὴν διαφορὰν τῆς ποικίλης τρο-
 φῆς ἀλόγως ἐδεδίεις· εἴτε γὰρ ἐξ ὁμοίων ἀναλαμ-
 βάνει τὸ οἰκεῖον ἢ φύσις εἰς τὸν ὄγκον αὐτόθεν,
 ἢ ποικίλῃ τροφῇ πολλὰς μεθιεῖσα ποιότητας ἐξ ἑαυ-
 τῆς ἐκάστω μέρει τὸ πρόσφορον ἀναδίδωσιν· ὥστε
 γίνεσθαι τὸ τοῦ Ἐμπεδοκλέους

10 ὥς γλυκὺ μὲν γλυκὺ μάρπτει, πικρὸν δ' ἐπὶ πικρὸν
 [ὄρουσεν,

ὄξύ δ' ἐπ' ὄξύ, δαλερὸν δαλεροῦ λαβέτω

** δὲ καὶ ἄλλου ** ἐπὶ πρόσφορον μένοντος τῇ
 θερμότητι ἐν τῷ πνεύματι τοῦ μίγματος σκεδασθέν-
 15 τος, τὰ οἰκεῖα τοῖς συγγενέσιν ἔπεται· τὸ γὰρ οὕτω B
 παμμιγῆς σῶμα καὶ πανηγυρικόν, ὥς τὸ ἡμέτερον,
 ἐκ ποικίλης ὕλης λόγον ἔχει μᾶλλον ἢ ἀπλῆς συν-
 ερανλῆζεσθαι καὶ ἀναπληροῦν τὴν κρᾶσιν. εἴτε μὴ
 τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ἢ καλουμένη πέψις ἀλλοιοῦν πέ-
 20 φυκε καὶ μεταβάλλειν τὴν τροφήν, ἐν τῷ ποικίλῳ
 τοῦτο συμβήσεται θᾶττον καὶ κάλλιον· ἀπαθὲς γὰρ

2 διαιρεῖν] sanum vid. cf. p. 689d 5 εἴτε] respondet
 εἴτε lin. 18 ὁμοίων] ὁμοίων καὶ ἀνομοίων R. ἀνομοίων W.
 6 εἰς W: καὶ εἰς 10 μὲν γλυκὺ Macrobius: μὲν ἐπὶ γλυκὺ
 12 ὄξύ — λαβέτω V¹ V² δ' ἐπ' ὄξύ ββη, θερ-
 μὸν δ' ἐποχεύετο V¹ V² Fort. ὄξύ δ' ἐπ' ὄξύ,
 ἀτὰρ μαλερὸν μαλερὸν V¹ V² 13 prior lac. 4 E
 nulla Vd P, altera V¹ V² in E. Fort. [οὕτω]
 δὲ καὶ ἄλλου [τινὸς vel τῶν ὁμοίων] ἐπὶ τὸ πρόσφορον μέ-
 ρος ἰόντος, τῇ θερμότητι τῇ ἐν τῷ πνεύματι cett.
 18 em. R: εἴ γε

ὑπὸ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, ἡ δ' ἀντίταξις καὶ δια-
 φορὰ μᾶλλον ἐξίστησι τῇ πρὸς τοῦναντίον μίξει
 τὰς ποιότητας ἀπομαραινόμενας. εἰ δ' ὅλως τὸ μι-
 C κτὸν ἀθετεῖς καὶ ποικίλον, ὧ Φιλῖνε, μὴ δειπνίζοντα
 μηδ' ὀψοποιοῦντα μόνον λοιδόρει Φίλωνα τοῦτον, 5
 ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον, ὅταν μιγνύῃ τὰς βασιλικὰς καὶ
 ἀλεξιφαρμάκους ἐκείνας δυνάμεις, ἅς 'θεῶν χεῖρας'
 ὠνόμαζεν Ἑρασίστρατος, διέλεγχε τὴν ἀτοπίαν καὶ
 περιεργίαν, ὁμοῦ μεταλλικὰ καὶ βοτανικὰ καὶ θη-
 ριακὰ καὶ τὰπὸ γῆς καὶ θαλάττης εἰς ταὐτὸ συγκα- 10
 ραννύντος· καλὸν γὰρ ταῦτ' ἐάσαντας ἐν πιστάνῃ
 καὶ σικύᾳ καὶ ἐν ὑδρελαίῳ τὴν ἰατρικὴν ἀπολιπεῖν.
 ἀλλὰ νῆ Δία τὸ ποικίλον ἐξάγει καὶ γοητεύει τὴν
 ὄρεξιν οὐ κρατοῦσαν ἑαυτῆς; καὶ γὰρ τὸ καθάριον,
 ὧ δαιμόνιε, καὶ τὸ εὐστόμαχον καὶ τὸ εὐῶδες καὶ 15
 ὅλως τὸ ἡδίων ἐφέλκεται καὶ ποιεῖ βρωτικωτέρους
 D ἡμᾶς καὶ ποτικωτέρους. τί οὖν οὐχὶ κρίμνον μὲν
 ἡμεῖς ἀντὶ πόλτου μάττομεν ἀντὶ δ' ἀσπαράγου
 γήτεια καὶ σκολύμους παρασκευάζομεν, τὸν δ' ἀν-
 θροσμῖαν ἀπωσάμενοι τουτονὶ καὶ ἡμερίδην ἀγριώ- 20
 τερον πίνομεν ἐκ πίθου, κωνώπων χορῶ περιαδό-
 μενον; ὅτι φαίης ἂν οὐ φρυγὴν οὐδ' ἀπόδρασιν
 ἡδονῆς εἶναι τὴν ὑγιεινὴν δίαιταν, ἀλλὰ περὶ ἡδο-
 νὰς μετριότητα καὶ τάξιν ὑπηκόῳ χρωμένῃν ὀρέξει
 τοῦ συμφέροντος. ὥς δὲ λάβρον πνεῦμα κυβερνῇ- 25
 ται πολλαῖς μηχαναῖς ὑποφεύγουσι, παυσάμενον δὲ

2 *: τὸ ἐναντίον 8 em. Leonicus: δ' ἐλέγχει
 10 Turnebus: συγκαρναννύντας τὰπὸ *: τὰ ἀπὸ ταὐτὸ
 *: τὸ αὐτὸ 14 κιδάριον mei 15 εὐστόμον M

καὶ μαρνανθὲν οὐδεὶς πάλιν ἐκριπίσαι καὶ διασεῖσαι
 δυνατός ἐστιν· οὕτω πρὸς ὕρεξιν ἐνστήναι μὲν καὶ E
 κολάσαι τὸ πλεονάζον αὐτῆς οὐ μέγ' ἔργον, ἥδη
 δὲ κάμνουσαν πρὸ καιροῦ καὶ μαλθακισομένην καὶ
 5 ἀπολείπουσαν τὸ οἰκεῖον ἐντεῖναι καὶ ἀναξωπυρῆ-
 σαι παργχάλεπον, ὧ ἑταῖρε, καὶ δύσεργον. ὅθεν ἡ
 ποικίλη τροφή βελτίων τῆς ἀπλῆς καὶ τὸ μονοειδὲς
 ἐχούσης πλήσμιον, ὅσῳ ῥᾶον ἰστάναι φερομένην τὴν
 φύσιν ἢ κινεῖν ἀπειποῦσαν. καὶ μὴν, ὅ γε λέγουσί
 10 τινες ὡς πλησμονὴ φευκτότερον ἐνδείας, οὐκ ἀλη- F
 θές ἐστιν ἀλλὰ τοῦναντίον· εἰ γε πλησμονὴ μὲν,
 ὅταν εἰς φθορὰν τινα τελευτήσῃ καὶ νόσον, ἔβλα-
 ψεν· ἐνδεια δέ, καὶν ἄλλο μηδὲν ἐξεργάσῃται κακόν,
 αὐτὴ καθ' αὐτὴν παρὰ φύσιν ἐστί. καὶ ταῦτα μὲν
 15 ὡς ἀντίχορδα κείσθω τοῖς ὑπὸ σοῦ πεφιλοσοφημέ-
 νοις. ἐκεῖνο δέ πως ὑμᾶς λέληθε· τοὺς περὶ ἄλλα
 καὶ κύαμον*, ὅτι τὸ μὲν ποικίλον ἡδιόν ἐστι, τὸ δ'
 ἡδιον εὐορεκτότερον, ἂν τὴν ὑπερβολὴν καὶ τᾶγαν
 ἀφέλῃς· προσφύεται γὰρ ὀργῶντι καὶ δεχομένῳ τῷ
 20 σώματι, τῆς ὕψεως προοδοποιούσης. τὸ δ' ἀνυόρεκτον 664
 πλανώμενον καὶ δεμβόμενον ἢ παντάπασιν ἐξέβαλεν
 ἢ φύσις ἢ μόλις ὑπ' ἐνδείας ἔστρεξεν. ἐκεῖνό μοι
 μόνον φύλαττε καὶ μέμνησο, τὸ ποικίλον ὡς οὐκ ἐν
 ἀβυρτάκαις καὶ κανδύλοις καὶ καρύκαις ἐστίν· ἀλλὰ

17 ἡδιον S 18 εὐορεκτότερον S: εὐο 7—8 Vd 10 E
 τερον τὴν ὑπερβολὴν καὶ τᾶγαν ἀφέλῃς *: τὴν ὑπερ
 5—6 Vd 10 E ἀναφέλῃς. In Vd sequitur lac. 2 litt. quae
 propter marg. nulla esse vid. 17 κύαμον *: κύμινον cf.
 Leutsch, II p. 275 21 πλανώμενον M: 5—6 Vd E 22 ἐκεῖνο
 δέ μοι? 23 ἐν ἀβυρτάκαις Vd ἐναβυρτακαῖς E ἐν ἀβυρτάκαις P

ταῦτα μὲν περίεργα καὶ σπερμολογικά· ποικιλίαν δὲ καὶ Πλάτων παρέχει τοῖς καλοῖς καὶ γενναίοις ἐκείνοις πολίταις, παρατιθεὶς βολβούς, ἐλαίαις, λάχανα, τυρόν, ἐψήματα παντοδαπά· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τραγημάτων ἀμοίρους περιορᾷ δειπνοῦντας.⁵

B

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Διὰ τί τὰ ὕδνα δοκεῖ τῇ βροντῇ γίνεσθαι, καὶ διὰ τί τοὺς καθεύδοντας οἴονται μὴ κεραινοῦσθαι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΓΕΜΑΧΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΔΩΡΟΘΕΟΣ.

10

1. Ὑδνα παμμεγέθη δειπνοῦσιν ἡμῶν Ἀγέμαχος παρέθηκεν ἐν Ἡλιδι. θαυμαζόντων δὲ τῶν παρόντων, ἔφη τις ὑπομειδιάσας ἄξιό γε τῶν βροντῶν τῶν ἐναγῆος γενομένων,¹ ὥς δὴ καταγελῶν τῶν λεγόντων τὰ ὕδνα τὴν γένεσιν ἐκ βροντῆς λαμβάνειν.¹⁵ ἦσαν οὖν οἱ φάσκοντες ὑπὸ βροντῆς τὴν γῆν διίστασθαι, καθάπερ ἦλφ τῷ ἄερι χρωμένην, εἶτα ταῖς ῥωγμαῖς τεκμαίρεσθαι τοὺς τὰ ὕδνα μετιύοντας· ἐκ δὲ τούτου δόξαν ἐγγενέσθαι τοῖς πολλοῖς, ὅτι τὸ
C ὕδνον αἱ βρονταὶ γεννῶσιν οὐ δεικνύουσιν· ὥσπερ²⁰
εἰ τις οἴοιτο τοὺς κοιλίας ποιεῖν τὸν ὕμβρον, ἀλλὰ μὴ προάγειν μηδ' ἀναφαίνειν. ὁ δ' Ἀγέμαχος ἰσχυρίζετο τῇ ἱστορίᾳ καὶ τὸ θαυμαστὸν ἡξίου μὴ ἄπι-

2 Πλάτων] Rep. p. 372c 4 em. Plato: δψήματα
17 ἦλφ X: ἦλλφ 22 προάγειν] subiectum est τὸν ὕμβρον

στον ἡγεῖσθαι. καὶ γὰρ ἄλλα πολλὰ θαυμάσια βρον-
 τῆς ἔργα καὶ κεραινοῦ καὶ τῶν περὶ ταῦτα διοσημιῶν
 εἶναι, χαλεπὰς καταμαθεῖν ἢ παντελῶς ἀδυνάτους
 τὰς αἰτίας ἔχοντα. καὶ γὰρ ὁ γελώμενος οὐτοσὶ
 5 καὶ παροιμιώδης ἔφη ἑβολβὸς οὐ μικρότητι διαφεύ-
 γει τὸν κεραινὸν, ἀλλ' ἔχων δύναμιν ἀντιπαθεῖ,
 καθάπερ ἡ συκὴ καὶ τὸ δέριμα τῆς φώκης ὥς φασι
 καὶ τὸ τῆς ὑαίνης, οἷς τὰ ἄκρα τῶν ἱστίων οἱ ναύ-
 κληροὶ καταδιφθεροῦσι. τὰ δ' ἀστραπαῖα τῶν ὑδά-
 10 τῶν εὐαλδῇ καλοῦσιν οἱ γεωργοὶ καὶ νομίζουσι. καὶ
 ὅλως εὐηθὲς ἐστὶ ταῦτα θαυμάζειν τὸ πάντων ἀπι- D
 στότατον ἐν τοῖς πάθεσι τούτοις καθορῶντας, ἐκ μὲν
 ὑγρῶν φλόγας, ἐκ δὲ μαλακῶν νεφῶν ψόφους σκλη-
 ροὺς ἀναδιδόμενους. ταῦτα δ' εἶπεν ἄδολεσχῶ,
 15 παρκακαλῶν ὑμᾶς ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς αἰτίας, ἵνα
 μὴ πικρὸς γένωμαι συμβολὰς τῶν ὑδνων πρᾶσσό-
 μενος.

2. Αὐτὸν μὲν οὖν ἐγὼ ἔφην τρόπον τινὰ τῷ
 λόγῳ δεξιὰν ὀρέγειν τὸν Ἀγέμαχον· οὐδὲν γὰρ ἐν
 20 γε τῷ παρόντι φαίνεσθαι πιθανώτερον, ἢ ὅτι ταῖς
 βρονταῖς πολλάκις ὑδωρ συνεκπίπτει γόνιμον. αἰτία
 δ' ἡ τῆς θερμότητος ἀνάμειξις· τὸ μὲν γὰρ ὀξὺ καὶ
 καθαρόν τοῦ πυρὸς ἄπεισιν ἀστραπὴν γενόμενον, τὸ E
 δ' ἐμβριθὲς καὶ πνευματῶδες ἐνελλούμενον τῷ νέφει
 25 καὶ συμμεταβάλλον ἐξαιρεῖ τὴν ψυχρότητα καὶ συν-

2 *: διοσημιῶν 5 παροιμιώδης mei 8 ὑαίνης
 iidem τῶν ἱστίων Reichardtius 13 νεφῶν Turnebus:
 3 Vd 7 E 16 πικρὰς φαίνωμαι? 20 ἢ om. mei
 25 em. Emperius: ἐξαιρεῖ συνεκπνεῖ *: συνεκπίνει cf.
 Xen. Cyr. 1, 2, 16: ἐκπονοῦντες τὸ ὑγρόν

εκπονεί τὸ ὑγρόν· ὥστε μάλιστα τὸ προσηγνὲς ἐν-
 δύεσθαι τοῖς βλαστάνουσι καὶ ταχὺ παχύνειν. ἐπεὶ
 δὲ καὶ κρᾶσεων ιδιότητα καὶ χυμοῦ διαφορὰν ἐμ-
 ποιεῖ τὰ τοιαῦτα τοῖς ἀρδομένοις· ὥσπερ αἱ τε
 δρόσοι γλυκυτέραν ποιοῦσι τοῖς θρέμμασι τὴν πύαν, 5
 F καὶ τὰ τὴν ἱρίν ἐξανθοῦντα νέφη, καθ' ὧν ἂν
 ἐπερείσῃ ξύλων, εὐωδίας ἀναπλήμνησι· καὶ ταύτη
 γνωρίζοντες οἱ παρ' ἡμῖν ἰρίσκηπτα καλοῦσι, τὴν
 ἱρίν ὑπολαμβάνοντες ἐπισκήπτειν· πολλῶ μᾶλλον
 εἰκὸς ἐστὶ τοῖς ἀστραπαλοῖς καὶ κεραυνοῖς ὕδασι 10
 καὶ πνεύμασι καὶ θερμότησιν εἰς βάθος ἐλαυνομέ-
 ναις τὴν γῆν στρέφεσθαι καὶ συστροφᾶς ἰσχεῖν τοι-
 αύτας καὶ χαυνότητας, ὥσπερ ἐν τοῖς σώμασι τὰ
 χοιραδῶδη καὶ ἀδενῶδη φύματα θερμότητές τινες
 καὶ ὑγρότητες αἱματώδεις ἐνδημιουργοῦσιν. οὐ γὰρ 15
 665 ἔοικε φυτῶ τὸ ὕδνον οὐδ' ἄνευ ὕδατος ἔχει τὴν
 γένεσιν, ἀλλ' ἄρριζον καὶ ἀβλαστὲς ἐστὶ καὶ ἀπο-
 λελυμένον, τῷ καθ' ἑαυτὸ σύστασιν ἐκ τῆς γῆς ἔχειν
 παθούσης τι καὶ μεταβαλούσης. 'εἰ δέ γε γλίσχρος'
 ἔφην ὁ λόγος ὑμῖν δοκεῖ, τοιαῦτά τοι τὰ πλεῖστα 20
 τῶν βρονταῖς καὶ κεραυνοῖς συνεπομένων· διὸ καὶ

1 τὸ μάλιστα αὐτ μάλιστα R 3 R: ἐμποιεῖν 4 ἀρ-
 χομένοις mei 6 τὰ * 7 ἂν ἐπερείσῃ] περ ἂν ὕψι W
 9 *: ἱερεῖς αὐτὰ (ἐρίσκηπτα Salmasius); ἰρίσκηπτα enim vo-
 cari debent ligna οἷς ἂν ἡ ἱρίς ἐπισκήπτῃ πολλῶ *: πολ-
 λῶν δὲ, nam hinc incipit apodosis ad ἐπεὶ δὲ καὶ κρᾶσεων
 κῆ (vid. lin. 2) 15 post ὑγρότητες dat 3 litt. lac. unus
 Vd quae nulla esse vid. propter marg. 16 φυτῶ Exem-
 plum Turnebi: 3—4 Vd 7 E τῷ 17 ἀβλαστὲς idem: 6—7
 Vd 9 E ἐστὶ Vulcobius: ἔτι 18 σύστασιν Ex. Turnebi:
 τὴν στάσιν

μάλιστα τοῖς πάθεσι τούτοις δόξα θειότητος πρόσ-
εστι.¹

3. Παρὼν δ' ὁ ῥήτωρ Δωρόθεος 'ὁρθῶς' ἔφη
'λέγεις· οὐ γὰρ μόνον οἱ πολλοὶ καὶ ἰδιῶται τοῦτο
5 πεπόνθασιν, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τινές. ἐγὼ
γούν οἶδα, κεραυνοῦ παρ' ἡμῖν εἰς οἰκίαν ἐμπεσόν-
τος καὶ πολλὰ θαυμαστὰ δράσαντος (οἷνόν τε γὰρ
ἐκ πίθων διεφόρησε τοῦ κεράμου μηδὲν παθόντος, B
ἀνθρώπου τε καθεύδοντος διαπτάμενος οὔτ' αὐτὸν
10 ἠδίκησεν οὔτε τῆς ἐσθῆτος ἔθιγε, ζώνην δὲ χαλ-
κοῦς ἔχουσιν ὑπεξωσμένου διέτηξε τὸ νόμισμα πᾶν
καὶ συνέχεε·) φιλοσόφῳ δὲ παρεπιδημοῦντι Πυθα-
γορικῷ προσελθόντα καὶ διαπυνθανόμενον· τὸν δ'
ἀφοσιωσάμενον καὶ κελεύσαντα τὰ καθ' ἑαυτὸν δρᾶν
15 καὶ προσεύχεσθαι τοῖς θεοῖς. ἀκούω δὲ καὶ στρα-
τιώτου φυλάττοντος ἱερὸν ἐν Ῥώμῃ κεραυνὸν ἐγγὺς
πεσόντα διακαῦσαι τῶν ὑποδημάτων τοὺς ἱμάντας,
ἄλλο δὲ μηδὲν κακὸν ἐργάσασθαι· καὶ κυλιχνίων
ἀργυρῶν ξυλλήνοις ἐγκειμένων ἐλύτροις τὸν μὲν ἄρ-
20 γυρον συνιζῆσαι τακέντα, τὸ δὲ ξύλον ἄθικτον καὶ C
ἀπαθὲς εὗρεθῆναι. καὶ ταῦτα μὲν ἔξεστι πιστεύειν
καὶ μή· πάντων δὲ θαυμασιώτατον, ὃ πάντες ὡς
ἔπος εἰπεῖν ἴσμεν, ὅτι τῶν ὑπὸ κεραυνοῦ διαφθα-
ρέντων ἄσηπτα τὰ σώματα διαμένει· πολλοὶ γὰρ

1 θειότης mei 11 em. Turnebus: ὑπεξωσμένους
τὸ νόμισμα idem: τονο 3—4 Vd 7—8 E μα 12 δὲ] δὴ
Herwerdenus. Abesse malim ut προσελθόντα (fort. add.
τινὰ) ab οἶδα pendeat 14 τὰ W δρᾶν Doehnerus:
δρᾶν 18 κυλιχνίων Basileensis: λυχνίων 19 eadem:
ἐγκειμένοις ib. τὸ μὲν mei

οὔτε κάουσιν οὔτε κατορύττουσιν, ἀλλ' ἐῷσι περι-
φράξαντες, ὥσθ' ὀρᾷσθαι τοὺς νεκροὺς ἀσήμετους
αἰεὶ· τὴν Εὐριπίδου Κλυμένην ἐλέγχοντας ἐπὶ τοῦ
Φαέθοντος εἰποῦσαν

ῥίλος δέ μοι

5

ἄλουτος ἐν φάραγι σήπεται νέκυς·

- ὅθεν οἶμαι καὶ τὸ θείον ὠνομάσθαι τῇ ὁμοιότητι
D τῆς ὁσμῆς, ἣν τὰ παιόμενα τοῖς κεραυνοῖς ἀφίησιν
ἐκτριβομένην πυρώδη καὶ ὀριμεῖαν· ὑφ' ἧς ἐμοὶ
δοκοῦσι καὶ κύνες καὶ ὄρνιθες ἀπέχεσθαι τῶν διο- 10
βλήτων σωμαμάτων. ἐμοὶ γὰρ ἔχει τοῦτου τῆς αἰτίας
ὥσπερ δάφνης παρατετρώχθω· τὰ δὲ λοιπὰ τοῦτον·
ἔφη ῥακακῶμεν, ἐπεὶ καὶ τοῖς ὕδνοις ἐνευημέρη-
κεν, ἵνα μὴ πάθωμεν τὸ τοῦ Ἀνδροκύδους. ἐκεῖνος
γὰρ ὢν ἐποίησε πάντων ἐναργέστατα καὶ κάλλιστα 15
τοὺς περὶ τὴν Σκύλλαν ἰχθυὺς ζωγραφήσας ἔδοξε
E τῷ πάθει μᾶλλον ἢ τέχνη κεχρησθαι· φύσει γὰρ ἦν
φίλος· οὕτω φήσει τις καὶ ἡμᾶς ὑφ' ἡδονῆς
φιλοσοφήσαντας περὶ τῶν ὕδνων ἀμφισβητήσιμον
ἐχόντων τὴν γένεσιν, ὡς ὀρᾷς * * ἐν δὲ τούτοις 20
ὑποκειμένης τῷ λόγῳ τῆς εὐπειθείας, καὶ τὴν αἰ-
τίαν * * προδήλῳ τῷ εἶναι πειθοῦσης·

5 Nauck. p. 612 6 ἄλουτος Musgravius: ἀλλ' οὗτος
ib. φάραξι mei 12 em. R: παρατετρώχθω 13 παρακακῶμεν]
add. επιμετρῆν R 14 Ἀνδροκύδους] cf. Athen. p. 841a
15 Anonymus: ἐνεργέστερα καὶ μάλιστα mei 17 τέχνη]
τῇ τέχνη R 18 em. Ex. Turnebi: φησί 19 φιλοσοφή-
σαντας] φιλοσοφῆσαι τὰ W 20 lac. 3 Vd 4 P 22 lac.
2—3 solus Vd. Fort. supplendum ὡς ὀρᾷς· ἐν δὲ τούτοις
ὑποκειμένης τῷ λόγῳ τῆς εὐπειθείας καὶ τὴν αἰτίαν (sc. τῆς
εὐπειθείας) ἐὰν πρόδηλόν πως εἶναι πειθοῦσης

4. Ἐμοῦ δὲ παρακελευομένου καὶ λέγοντος και-
 ρὸν εἶναι καθάπερ ἐν κωμῳδίᾳ μηχανὰς αἰροντας
 καὶ βροντὰς ἐμβάλλοντας παρὰ πότον διαλέγεσθαι
 περὶ κεραιῶν, τὰ μὲν ἄλλα παρίεσαν συνομολο-
 5 γοῦντες, περὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς καθεύδουσι μὴ κεραι-
 νομένων ἀκοῦσαι τι βουλόμενοι λιπαρεῖς ἦσαν.
 ἔμοι δὲ πλεον οὐδὲν ἐγγίνετο τῆς αἰτίας ἀψαμένῳ
 κοινὸν ἐχούσης τὸν λόγον· ὅμως δ' οὖν ἔφην ὡς F
 τὸ κεραιῶν πῦρ ἀκριβεῖα καὶ λεπτότητι θαυμαστόν
 10 ἐστίν, αὐτόθεν περὶ τὴν γένεσιν ἐκ καθαράς καὶ
 ἀγνῆς ἔχον οὐσίας, καὶ πᾶν εἴ τι συμμίσγνυται νοτε-
 ρὸν ἢ γεῶδες αὐτῷ τῆς περὶ τὴν κίνησιν ὀξύτητος
 ἀποσειομένης καὶ διακαθαίρουσας. 'διόβλητον μὲν
 οὐδέν' ὥς φησι Δημόκριτος '* * παρ' αἰθρίας στέ-
 15 γειν * * σέλας.' τὰ μὲν οὖν πυκνὰ τῶν σωμάτων,
 σίδηρος, χαλκός, ἄργυρος, χρυσός, ἀποστέγει καὶ
 φθείρεται καὶ τήκεται, πάσχοντα τῷ προσμάχεσθαι
 καὶ ἀντερείδειν· τῶν δ' ἀραιῶν καὶ πολυπόρων καὶ
 χαλάντων ὑπὸ μανότητος ἀψαυστὶ διεκθεῖ, καθά-
 20 περ ἱματίων καὶ ξύλων αὐτῶν· τὰ δὲ χλωρὰ κάει, 666
 τῆς ὑγρότητος ἀντιλαμβανομένης καὶ συνεξαπτομέ-
 νης. εἶπερ οὖν τὸ τοῦς καθεύδοντας μὴ ἀποθνή-

1 fort. ἐμοῦ δὲ παρακελευομένου λέγοντος ἀκαιρον cett.
 3 ἐμβάλλοντα mei 4 π. ... 12 περὶ τὴν] τὴν
 M. περιττὴν R 14 Δημόκριτος] Mullach. 1 p. 359 lac.
 5 Vd 8 E 15 lac. 4—5 Vd 6 E. Supplet δ μὴ τὸ παρ'
 αἰθ. στέγει σέλας W. Malim οἷον μὴ τὸ π. αἰ. στέγειν λαμ-
 πρὸν (vel simile quid) σέλας 16 σίδηρος Turnebus; 5—7
 Vd 7 E χρυσός] idem: 5 Vd 6 E 18 ἀντερείδειν Basi-
 leensis: 2—3 Vd. 7 E τερείδειν 19 em. X: καθαρ-
 ιμάτων

σκειν ὑπὸ κεραυνῶν ἀληθές ἐστιν, ἐνταῦθα δεῖ ζη-
τεῖν οὐκ ἀλλαχόθι τὴν αἰτίαν. μᾶλλον γὰρ ἔρω-
ται καὶ συνέστηκε καὶ ἀντερείδει τὰ σώματα τῶν
ἐργηγορότων, ἅτε δὴ πᾶσι τοῖς μέρεσι πεπληρωμένα
πνεύματος· ὅφ' οὗ καὶ τὰς αἰσθήσεις ἐπιστρέφον- 5
τος ὥσπερ ἐν ὄργανῳ καὶ σφίγγοντος εὗτονον γέ-
γυονε καὶ συνεχὲς αὐτῷ καὶ πυκνὸν τὸ ζῶον. ἐν δὲ
B τοῖς ὕπνοις ἐξανεῖται, καὶ μανὸν καὶ ἀνώμαλον καὶ
ἄτονον καὶ διακεχυμένον, καὶ πόρους ἔσχηκε πολ-
λοὺς, τοῦ πνεύματος ἐνδιδόντος καὶ ἀπολείποντος, 10
δι' ὧν φωναί τε καὶ ὄσμαι διεκθέουσι μηδεμίαν
αἰσθησιν ἑαυτῶν παρέχουσαι. τὸ γὰρ ἀντερείδον
καὶ τῷ ἀντερείδειν πάσχον οὐκ ἀπαντᾷ τοῖς προσ-
φερομένοις, ἥκιστα δὲ τοῖς ὑπὸ λεπτότητος καὶ ὠκύ-
τητος τοιαύτης ὥσπερ ὁ κεραυνὸς διωπταμένοις. τὰ 15
μὲν γὰρ ἦττον ἰσχυρὰ δυσπαθείαις ἢ φύσις ἀμύ-
νεται, σκληρότητας προβαλλομένη καὶ πυκνότητος·
ὧν δ' ἅμαχος ἢ δύναμις ἐστιν, ὑπὸ τούτων ἦττον
ἀδικεῖται τὰ εἰκοντα τῶν ἀνθισταμένων. ἑπρόσλαβε
δὲ τούτοις ἔφην ὅτι μικρὰν ἐκπληξιν πρὸς τὰ 20
τοιαῦτα καὶ φόβον καὶ τάρβος, ὅφ' ὧν πολλοὶ μη-
C δὲν ἄλλο παθόντες αὐτῷ τῷ δεῖσαι ἀποθανεῖν ἀπέ-
θανον. καὶ γὰρ τὰ θρέμματα διδάσκουσι βροντῆς
γενομένης οἱ ποιμένες εἰς ταὐτὸ συνθεῖν καὶ συν-

8 καὶ μανὸν] malim μανὸν ὃν ἀνώμαλον] ἀμαλὸν vel
ἀπαλὸν ἐστὶ R. Potius ἀνειμένον, nam adiectivum requiri-
tur cui oppositum sit συνεχὲς 15 em. Turnebus: διαστα-
μένοις Malim διαπταμένοις 19 προσέλαβε mei 20 ὅτι
μικρὰν *: ἔτι μικρὰν cf. ὅτι μικρῷ p. 784 d 22 malim
θανεῖν

νεύειν· τὰ γὰρ σποράδην ἀπολειφθέντα διὰ τὸν φόβον ἐκτιτρώσκει. καὶ μυρίους ἤδη τεθνηκότας ἰδεῖν ἔστιν ὑπὸ βροντῆς, οὐδὲν οὔτε πληγῆς ἔχνος οὔτε καύσεως ἔχοντας, ἀλλ' ὑπὸ φόβου τῆς ψυχῆς ὥς ἔοικεν ὕρνιθος δίκην ἀποπταμένης τοῦ σώματος·

‘πολλοὺς γάρ’ ὥς ὁ Εὐριπίδης φησί ‘βροντῆς πνεῦμ’
[ἔναιμιον ὤλεσε].

καὶ γὰρ ἄλλως τῶν αἰσθητηρίων ἡ ἀκοή παθητικῶ- D
10 τατόν ἐστι, καὶ μεγίστας οἱ διὰ ψόφου θόρυβοι καὶ φόβοι ταραχὰς ἐπιφέρουσιν· ὧν τῷ καθεύδοντι πρόβλημα τὸ ἀναίσθητόν ἐστιν. οἱ δ' ἐργηγορότερες καὶ ταῖς προπαθείαις ἀναλίσκονται καί, τοῦ δέους τὸ σῶμα συνδέοντος ὥς ἀληθῶς καὶ συνάγοντος καὶ
15 πυκνοῦντος, ἰσχυρὰν ποιοῦσι τὴν πληγὴν τῷ ἀντερεῖδειν.²

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ.

Διὰ τί πλείστους ἐν γάμοις ἐπὶ δεῖπνον καλοῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

20 ΣΟΣΣΙΟΣ ΣΕΝΕΚΙΩΝ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΘΕΩΝ.

1. Ἐν τοῖς Αὐτοβούλου τοῦ υἱοῦ γάμοις συνεώρταξεν ἡμῖν παρῶν ἐκ Χαιρωνείας ὁ Σόσσιος Σε-

7 πνεῦμ'] τραῦμ' Theo Expos. rerum math. p. 48, 3. πληγῇ F. G. Schmidtius. Malim πῶς quod cum πρ' facile confundi potuit cf. Nauck. p. 677 γάρ] δὲ Theo 9 ἄλλους mei

νεκίων, καὶ πολλῶν * * ἄλλων τε τῇ τόθ' ἐορτῇ
 μάλα προεπόντων παρέσχεν ἀφορμὰς καὶ περὶ τῆς
 αἰτίας, δι' ἣν πλείστοι τῶν ἄλλων ἐπὶ τὰ γαμικὰ
 E δεῖπνα παραλαμβάνονται, διηπόρησε. καὶ γὰρ τῶν
 νομοθετῶν τοὺς τῇ πολυτελείᾳ κατὰ κράτος πολε- 5
 μήσαντας ὀρίσαι μάλιστα τῶν εἰς τοὺς γάμους κα-
 λουμένων τὸ πλῆθος. 'ὁ γὰρ εἰπών' ἔφη 'περὶ τῆς
 αἰτίας αὐτῆς τῶν παλαιῶν φιλοσόφων οὐδέν, ἐμοὶ
 γοῦν κριτῇ, πιθανὸν εἶρηκεν, Ἐκαταῖος δ' Ἀβδηρίτης·
 λέγει δὲ τοὺς ἀγομένους γυναικας πολλοὺς παρακα- 10
 λεῖν ἐπὶ τὴν ἐστίασιν, ἵνα πολλοὶ συνειδῶσι καὶ
 μαρτυρῶσιν ἐλευθέροις οὔσι καὶ παρ' ἐλευθέρων
 γαμοῦσι. τοῦναντίον γὰρ οἱ κωμικοὶ τοὺς πολυτε-
 λῶς καὶ σοβαρῶς λαμπρότητι δεῖπνων καὶ παρασκευῆς
 F γαμοῦντας, ὥς οὐ βεβαίως οὐδὲ θαρραλέως ἐπισυν- 15
 ἄπτουσιν· ὥς δὲ Μένανδρος πρὸς τὸν κελεύοντα ταῖς
 λοπάσι περιφράττειν * * * ὦπον δεινῶς * * οὐ προῶ-
 γμα νύμφης λέγεις.'

2. 'Ἄλλ' ὅπως μὴ, τὸ ῥᾶστον, ἐγκαλεῖν ἑτέροις
 δοκῶμεν αὐτοὶ μὴδὲν λέγοντες, ἀποφαίνομαι πρῶτος' 20
 εἶπεν 'ἐγώ, οὐδεμίαν ἐστιάσεως πρόφρασιν οὕτως ἐκ-

1 lac. 3 Vd 4 P. Fort. transponendo supplendum:
 ἄλλων τε πολλῶν λόγων 2 παρέσχεν S: 3—4 Vd 9 E.
 λόγων παρέσχεν Duebnerus τῆς αἰτίας S: τη 5 Vd 8 E ας
 3 ἄλλων] fort. ἀνθρώπων cum R i. e. ἀνῶν 8 αὐτῆς]
 ταύτης aut εἰς τις R 9 Ἐκαταῖος] Mueller. 2 p. 396
 em. X: ἀβαρρήτης 14 corr. R: παρασκευῇ 15 ἐπισυν-
 ἄπτουσιν] fort. ἐπισυνάπτ[οντας ἐπισκώπτ]ουσιν vid. Sym-
 bolae 16 Μένανδρος] cf. Kock. 3 p. 230 17 prior
 lac. 3—4 Vd 4—5 E P posterior 3—5 Vd 3 P 19 ὅπως]
 ὅμως mei τὸ ῥᾶστον R: 4—5 Vd 9 E 20 ἀποφαίνομαι
 R: ἀποφαῖνον

δηλον εἶναι καὶ περιβόητον, ὥς τὴν τῶν γαμούν-
των· καὶ γὰρ θύοντας θεοῖς καὶ προπέμποντας φί-
λον καὶ ξενίζοντας ἔστι πολλοὺς διαλαθεῖν τῶν
ἐπιτηδείων· ἡ δὲ γαμήλιος τράπεζα κατήγορον ἔχει 667
5 τὸν ὑμέναιον μέγα βοῶντα καὶ τὴν δᾶδα καὶ τὸν
αὐλόν, ἃ φησιν Ὅμηρος καὶ τὰς γυναῖκας ἰσταμέ-
νας ἐπὶ ταῖς θύραις θαυμάζειν καὶ θεᾶσθαι. διὸ
μηδευὸς ἀγνοοῦντος τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὴν κλῆσιν,
αἰσχυρόμενοι παραλιπεῖν πάντας τοὺς συνήθεις καὶ
10 οἰκείους καὶ ἀμωσγέπως προσήκοντας αὐτοῖς παρα-
λαμβάνουσιν·

3. Ἀποδεξαμένων δ' ἡμῶν, ὑπολαβὼν ὁ Θέων
'καὶ τοῦτ' ἔφη 'κείσθω· οὐκ ἀπίθανον γὰρ ἔστι·
κἀκεῖνο πρόσθε, εἰ βούλει, τὰς τοιαύτας ἐστιάσεις
15 μὴ μόνον φιλικὰς ἀλλὰ καὶ συγγενικὰς εἶναι, κατα-
μιγνυμένης εἰς τὸ γένος ἑτέρας οἰκειότητος. ὃ δὲ
τούτου μεῖζόν ἐστιν, οἰκῶν εἰς ταὐτὸ συνιόντων B
δυεῖν, ὃ τε λαμβάνων τοὺς τοῦ διδόντος οἰκείους
καὶ φίλους ὃ τε διδοὺς τοὺς τοῦ λαμβάνοντος οἰό-
20 μενοι δεῖν φιλοφρονεῖσθαι διπλασιάζουσι τὴν ὑπο-
δοχὴν. ἔτι πολλὰ τῶν γαμικῶν ἢ τὰ πλεῖστα δρᾶ-
ται διὰ γυναικῶν· ὅπου δὲ γυναῖκες πάρεισι, καὶ
τοὺς ἄνδρας ἀναγκαῖόν ἐστι παραλαμβάνεσθαι·

2 θύοντες mei 6 Ὅμηρος] Σ 495 10 αὐτοῖς *:
αὐτοῖς 14 κἀκεῖνο] add. δὲ κ 17 *: τὸ αὐτὸ 18 δυεῖν
mei 21 ἔτι Turnebus: ἐπεὶ 22 δὲ Anonymus: δὴ

C

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

Εἰ ἡ θάλασσα τῆς γῆς εὐοψοτέρα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, ΣΤΥΜΜΑΧΟΣ, ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ.

1. Τῆς Εὐβοίας ὁ Αἰδηψός, οὗ τὰ θερμὰ χω- 5
ρίον ἐστὶν αὐτοφυῆς πολλὰ πρὸς ἡδονὰς ἔχον ἐλευ-
θερίους καὶ κατεσκευασμένον οἰκήσεσι καὶ διαίταις,
κοινὸν οἰκητήριον ἀποδέδεικται τῆς Ἑλλάδος· πολ-
λῶν δὲ καὶ πτηνῶν καὶ χερσαίων ἀλισκομένων, οὐχ
ἦντον ἡ θάλαττα παρέχει τὴν ἀγορὰν εὐτράπεζον, 10
ἐν τόποις καθαροῖς καὶ ἀγχιβαθέσι γενναῖον ἰχθὺν
D καὶ πολλὴν ἐκτρέφουσα. μάλιστα δ' ἀνθεῖ τὸ χω-
ρίον ἀκμάζοντος ἔαρος· πολλοὶ γὰρ ἀφικνοῦνται τὴν
ῥαν αὐτόθι καὶ συνουσίας ποιοῦνται μετ' ἀλλή-
λων ἐν ἀφθόνοις πᾶσι, καὶ πλείστας περὶ λόγους 15
ὑπὸ σχολῆς διατριβὰς ἔχουσι. Καλλιστράτου δὲ τοῦ
σοφιστοῦ παρόντος, ἔργον ἦν ἀλλαχόθι δειπνεῖν·
ἔμαχος γὰρ ἡ φιλοφροσύνη, καὶ τὸ πάντας εἰς
ταῦτ' ἀνάγειν ἐπεικῶς τοὺς χαρίεντας ἡδιστον
παρεῖχε· πολλάκις μὲν γὰρ ἐμιμεῖτο τῶν παλαιῶν 20
τὸν Κίμωνα, πολλοὺς καὶ παντοδαποὺς ἐστιῶν
ἡδέως· ἀεὶ δ' ὥς ἔπος εἶπεῖν τὸν Κελεόν, ὃν
πρῶτον ἱστοροῦσιν εὐδοκίμων καὶ ἀγαθὸν ἀνδρῶν

5 *: γάληπος 6 αὐτοφυῶς Madvigius probabiliter
8 ἡβητήριον X recte ut vid. 14 malim αὐτόσε 19 *:
τὸ αὐτὸ 22 δὲ] om. mei

κατασκευάσαντα σύνοδον καθημερινήν ὀνομάσαι προυνεῖον.

2. Ἐγίγνοντο δὴ λόγοι τοιαύτη συνουσία πρέ- E
ποντες ἐκάστοτε· καί ποτε παρέσχον αἱ τράπεζαι,
5 ποικιλώταται γενόμεναι, ζήτησιν ὑπὲρ ὕψων, πότε-
ρον τὰ ἐκ γῆς ἢ τὰ ἐκ θαλάττης ἐπιτηδειότερα·
καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἀπάντων ὑμνούντων τὰ ἐκ
γῆς πολλὰ καὶ παντοδαπὰ καὶ δυσεξαρίθμητα τοῖς
γένεσι καὶ ταῖς διαφοραῖς, τὸν Σύμμαχον δὲ Πολυ-
10 κράτης προσαγορεύσας 'σὺ δ'' εἶπεν 'ἀμφιάλον ὦν
ζῶον καὶ τοσαύταις ἐντεθραμμένος θαλάτταις, αἶ
τὴν ἰερὰν πέριξ ὑμῶν ἐλίττουσι Νικόπολιν, οὐκ
ἀμύνεις τῷ Ποσειδῶνι;' 'βούλομαι γε νῆ Δί' δ' F
Σύμμαχος εἶπε, καὶ σὲ παραλαμβάνω καὶ παρακαλῶ,
15 τὰ ἡδίστα τῆς Ἀχαικῆς καρπούμενον θαλάττης.'
'οὐκοῦν' ἔφη 'πρῶτον' ὁ Πολυκράτης 'ἔωμεν ἐπὶ
τὴν συνήθειαν. ὥς γὰρ πολλῶν ὄντων ποιητῶν
ἓνα τὸν κράτιστον ἐξαιρέτως ποιητὴν καλοῦμεν,
οὔτω πολλῶν ὄντων ὕψων ἐκνευίκηκεν ὁ ἰχθὺς
20 μόνος ἢ μάλιστά γ' ὕψων καλεῖσθαι διὰ τὸ πολὺ
πάντων ἀρετῇ κρατεῖν. καὶ γὰρ ὀψοφάγους καὶ φι-
λόφους λέγομεν οὐχὶ τοὺς βοελοῖς χαίροντας, ὥς- 608
περ' Ἡρακλῆς ὅς 'τοῖς κρέασι χλωρὰ ὄνκ' ἐπήσθιεν',
οὐδὲ τὸν φιλόσυκον οἶος ἦν Πλάτων, οὐ φιλόβο-

12 πέριξ] περὶ mei. παρ' ὑμῶν em. X 20 μόνος Athenaeus p. 276e: μόνον γε] τε mei 21 φιλόφους] ὀλοφύχους mei 23 τοῖς βοελοῖς κρέασι Nauclius (p. 652) ex Athenaeo ἐπήσθιεν X ex eodem: ἔχων ἥσθιεν 24 φιλόσυκον] φιλόσοφον mei οὐ] οὐδ' αὐτὸν an ἢ?

τρυν οἶος Ἀρκεσίλαος· ἀλλὰ τοὺς περὶ τὴν ἰχθυο-
 πωλίαν ἀναδιδόντας ἐκάστοτε καὶ τοῦ κώδωνος ὀξέως
 ἀκούοντας. καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν Φιλοκράτην φησὶν
 ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου 'πόρνας καὶ ἰχθῦς ἀγο-
 ράζειν', ἐπ' ὀψοφαγία καὶ ἀσελγεία τὸν ἄνδρα λοι- 5
 δορῶν. ὁ δὲ Κτησιφῶν οὐ κακῶς, ὀψοφάγου τινὸς
 ἐν τῇ βουλῇ βοῶντος βραγίσσεσθαι, 'μηδαμῶς' εἶπεν
 'ὦ ἄνθρωπε ποιήσης ἡμᾶς ἰχθυοβρώτους.' ὁ δὲ τὸ
 στιγλίδιον τοῦτο ποιήσας

B 'πρὸς καππάριον ξῆς δυνάμενος πρὸς ἀντίαν' 10

τί ποτε βούλεται; τί δ' οἱ πολλοὶ βούλονται, πρὸς
 θεῶν, ὅταν ἡδέως γενέσθαι παρακαλοῦντες ἀλλή-
 λους λέγωσι 'σήμερον ἀκτάσωμεν;' οὐχὶ τὸ παρ'
 ἀκτῇ δεῖπνον ἡδιστον ἀποφαίνουσιν ὥσπερ ἔστιν;
 οὐ διὰ τὰ κύματα καὶ τὰς ψηφίδας (τί γάρ; ἐπ' 15
 ἀκτῆς τις λέκνυτον ὀψᾶται καὶ κάππαριν;) ἀλλ' ὥς
 ἰχθύος ἀφθόνου καὶ νεαροῦ τὴν παράλιον τράπε-
 ζαν εὐποροῦσαν. καὶ μέντοι καὶ πιπράσκειται παρὰ
 λόγον ἀπάντων τιμιώτατον τὸ θαλάττιον ὕψον· ὁ
 γοῦν Κάτων οὐχ ὑπερβολικῶς ἀλλ' ἀληθῶς πρὸς 20
 τὴν τρυφήν καὶ πολυτέλειαν τῆς πόλεως δημηγορῶν

C εἶπεν, ὅτι πλεῖονος πιπράσκειται ἐν Ῥώμῃ ἰχθῦς ἢ
 βοῦς. κεράμιόν τε γὰρ πωλοῦσι τιμῆς, ὅσῃν οὐκ
 ἂν ἐκατόμβῃ βούπρωτος ἄλλοι κατακοπεῖσα. καίτοι

2. ἀναδιδόντας] ἀλόνοντας Cobetus. Cf. Hesychii: ἀν-
 δινος περίπατος et ἀναδινίω περιπατῶ Eius loco ἀναστρι-
 φομένου habet Athenaeus. Sed cf. neograecum ξεφυτρώνω
 κώδωνος] κόνωνος mei 3 Δημοσθένης] 19, 230 10 cf.
 Kock. 3 p. 495 15 οὐ διὰ] οὐ μὰ Δί' διὰ? ib. τί γάρ, εἰ ἐπ'?

φαρμάκων δυνάμεως ὁ ἰατρικώτατος ἄριστος κρι-
 τῆς καὶ μελῶν ἀρετῆς ὁ φιλομουσώτατος, οὐκοῦν
 καὶ ἀρετῆς ὕψων ὁ φιλοψότατος· οὐ γὰρ Πυθα-
 γόρα γε τούτων οὐδὲ Ξενοκράτει δαιτυτῇ χρηστέον,
 5 Ἀνταγόρα δὲ τῷ ποιητῇ καὶ Φιλοξένῳ τῷ Ἐρξίδος
 καὶ τῷ ζωγράφῳ Ἀνδροκύδει, ὃν φασὶ τὴν Σκύλλαν
 ζωγραφοῦντα τοὺς περὶ αὐτὴν ἰχθυὺς ἐμπαθέστατα D
 καὶ ζωτικώτατα δι' ὀψοφαγίαν ἐξεργάσασθαι. Ἀντα-
 γόρα δ' ὁ βασιλεὺς Ἀντίγονος ἐν τῷ στρατοπέδῳ
 10 λοπάδα γόγγρων ἔψοντι περιεξωσμένῳ παραστὰς
 'ἄρά γ' ἔειπε 'τὸν Ὀμηρον οἶει τὰς τοῦ Ἀγαμέμνο-
 νος πράξεις ἀναγράφειν γόγγρους ἔψοντα;' ἀκκείνος
 οὐ φάυλως 'σὺ δ' οἶει' ἔφησε 'τὸν Ἀγαμέμνονα τὰς
 πράξεις ἐκείνας ἐργάσασθαι πολυπραγμονοῦντα, τίς
 15 ἐν τῷ στρατοπέδῳ γόγγρον ἔψει;' ταῦτ' ἔειπεν ὁ
 Πολυκράτης 'ἔγωγε συμβάλλομαι καὶ ὑμῖν καὶ νῆ
 Δία τοῖς ἰχθυοπώλαις ἀπὸ τῶν μαρτύρων καὶ τῆς
 συνηθείας.'

3. 'Ἐγὼ δ' ὁ Σύμμαχος ἔφη 'τῷ πράγματι μετὰ E
 20 σπουδῆς πρόσειμι καὶ διαλεκτικώτερον. εἰ γὰρ ὕψων
 ἐστὶ τὸ τὴν τροφήν ἐφηδύνον, ἄριστον ἂν ὕψων εἴη
 τὸ μάλιστα τὴν ὕρεξιν ἐπὶ τῷ σίτῳ κατασχεῖν δυνά-
 μενον. ὥσπερ οὖν οἱ προσαγορευθέντες Ἐλπιστικοὶ
 φιλόσοφοι συνεκτικώτατον εἶναι τοῦ βίου τὸ ἐλπί-
 25 ζειν ἀποφαίνονται τῷ ἀπούσης ἐλπίδος οὐδ' ἡδυ-

6 *: ἀνδροκύδῃ 12 ἂν γράφειν R. Potius ἂν ἀναγρά-
 φειν 15 *: ἔψει 16 ἔγωγε M: ἐγὼ δὲ ib. καὶ ὑμῖν
 Madvigius 25 ἀποφαίνονται X: ἀποφαι 4 Vd 8 E
 τῷ ἀπούσης X: τῷ πάσης οὐδ' R: οὐχ

νούσης· οὐκ ἀνεκτὸν εἶναι τὸν βίον, οὕτω καὶ τῆς
 ἐπὶ τὴν τροφήν ὁρέξεως συνεκτικὸν θετέον, οὐ μὴ
 παρόντος ἄχαρις γίνεται τροφή πᾶσα καὶ δυσπρόσ-
 F οιστος. τῶν μὲν οὖν ἐκ γῆς τοιοῦτον οὐδὲν εὐρή-
 σεις, τῶν δὲ θαλαττίων τὸν ἄλα πρῶτον, οὗ χωρὶς 5
 οὐδὲν ὥς ἔπος εἰπεῖν ἐστὶν ἐδώδιμον· ἀλλὰ καὶ
 τὸν ἄρτον οὗτος ἐμμιγνύμενος συνηθύνει· διὸ καὶ
 Ἀθήμητρος σύνναος ὁ Ποσειδῶν, καὶ τῶν ἄλλων
 ὕψων οἱ ἄλλες ἡδιστον ὕψων εἰσὶν. οἱ γοῦν ἡρώες
 εὐτελοῦς καὶ λιτῆς ἐθάδες ὥσπερ ἀσκηταὶ διαίτης 10
 ὄντες καὶ τῆς τροφῆς πᾶσαν ἡδονὴν ἐπίθετον καὶ
 περιέργον ἀφελόντες, ὥς μὴδ' ἰχθυῖσι χρῆσθαι παρὰ
 τὸν Ἑλλήσποντον στρατοπεδεύοντες, οὐχ ὑπέμενον τὰ
 κρέα χωρὶς ἄλλων προσφέρεσθαι, μαρτυροῦντες ὅτι
 τοῦτο τῶν ὕψων μόνον ἀπαραίτητόν ἐστιν. ὥς γὰρ 15
 τὰ χρώματα τοῦ φωτός, οὕτως οἱ χυμοὶ τοῦ ἀλδός
 669 δέονται πρὸς τὸ κινῆσαι τὴν αἰσθήσιν· εἰ δὲ μὴ,
 βαρεῖς τῇ γεύσει προσπίπτουσι καὶ ναυτιώδεις. ὑέ-
 κνες γὰρ κοπρίων ἐκβλητότεροι· καθ' Ἡράκλειτον,
 κρέας δὲ πᾶν νεκρὸν ἐστὶ καὶ νεκροῦ μέρος· ἡ δὲ 20
 τῶν ἄλδων δύναμις, ὥσπερ ψυχὴ παραγενομένη, χά-
 ριν αὐτῷ καὶ ἡδονὴν προστίθῃσι. διὸ καὶ προ-
 λαμβάνουσι τῆς ἄλλης τροφῆς τὰ δριμύα καὶ τὰ

1 οὐκ ἀνεκτὸν R: 4—5 Vd 8 E νεκτον 8 παρόντος]
 παντός mei em. Turnebus: δυσπρο 1—2 Vd nulla lac. E
 9 ἡδιστον R: ἡδιον cf. Poll. 6, 71. Hesych. Photius s. v.
 ἡδυντήρες 16 τοῦ φωτός Benselerus: 6 Vd 9 E τοῦ
 ἀλδός idem: 3—4 Vd 7 E 17 κινῆσαι Turnebus: 4 Vd
 7 E εἰ δὲ μὴ] ἐμὴ mei 19 Ἡράκλειτον] Bywater.
 p. 35

ἄλμυρά, καὶ ὅλως ὅσα μάλιστα τῶν ἁλῶν μετέσχηκε·
 γίννεται γὰρ φίλτρα ταῦτα τῇ ὀρέξει πρὸς τᾶλλα
 ὕψα, καὶ δελεασθεῖσα διὰ τούτων ἐπ' ἐκεῖνα πρόσ-
 5 εἰσι νεαλῆς καὶ πρόθυμος· ἐὰν δ' ἀπ' ἐκείνων ἄρ-
 ξηται, ταχέως ἀπαγορεύει. οὐ μόνον τοίνυν πρὸς
 τὴν τροφήν ἀλλὰ καὶ πρὸς ποτὸν ὕπον εἰσὶν οἱ B
 ἄλεις. τὸ μὲν γὰρ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο 'κρόμμνον ποτῶ
 ὕπον' ναύταις καὶ κωπηλάταις μᾶλλον ἢ βασιλεῦσιν
 ἐπιτήδειον ἦν· τὰ δ' ὑφαλμυρίζοντα μετρίως τῶν
 10 σιτίων δι' εὐστομίαν πᾶν μὲν οἴνου γένος ἡδὺ τῇ
 γεύσει καὶ λεῖον ἐπάγει, πᾶν δ' ὕδωρ προσφιλές
 παρέχεσθαι ἄλκιμον· ἀηδίας δὲ καὶ δυσχερείας, ἣν
 ἐμποιεῖ τὸ κρόμμνον, οὐδ' ὀλίγον μετέσχηκεν· ἀλλὰ
 καὶ διαφορεῖ τὴν ἄλλην τροφήν καὶ παραδίδωσιν
 15 εὐπειθῇ καὶ μαλακωτέραν τῇ πέψει, εὐχαριν μὲν
 χάριν ὕπον δύναμιν δὲ φαρμάκου τῶ σώματι τῶν C
 ἁλῶν προσφερομένων. καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλα θαλάτ-
 της ὕψα πρὸς τῶ ἡδίστῳ καὶ τὸ ἀβλαβέστατον ἔχει·
 κρεώδη μὲν γὰρ ἐστὶν οὐ βαρύνει δ' ὁμοίως, ἀλλὰ
 20 καταπέττεται καὶ διαφορεῖται ῥαδίως. μαρτυρήσει
 δ' οὗτοσὶ Ζήνων καὶ νῆ Δία Κράτων, οἱ τοὺς ἀσθε-
 νοῦντας πρὸ τῶν ἁλλων ἀπάντων ἐπὶ τὸν ἰχθὺν
 ἄγουσιν ὥς κουφότατον ὕψων. καὶ λόγον ἔχει τὴν
 θάλατταν ὑγιεινὰ καὶ διαπεπονημένα τοῖς σώμασιν

2 *: τὰ ἄλλα 6 τὸ ποτὸν? 7 Ὀμηρικόν] A 630
 12 παρέχεσθαι ἄλκιμον] fort. παρέχει καὶ ἄλκον cf. p. 141b
 ἄλκον καὶ προσφιλή παρέχειν. Alia exempla vid. in Sym-
 bolis 15 πέψει Turnebus: ὕψει 16 χάριν *: γὰρ cf.
 p. 685a 17 ἁλῶν Turnebus: ἁλλων

ἐκτρέφειν, εἴ γε καὶ ἡμῖν ἀέρα λεπτότητι καὶ καθα-
ρότητι πρόσφορον ἀναδίδωσιν.⁷

4. Ὁρθῶς ἔφη ἡ λέγεις ὁ Λαμπρίας, ἄλλ' ἐτι
τῷ λόγῳ προσφιλοσοφήσωμεν. ὁ γὰρ ἐμὸς πάππος
D εἰώθει λέγειν ἐκάστοτε τοὺς Ἰουδαίους ἐπισκώπτων, 5
ὅτι τὸ δικαιοτάτον κρέας οὐκ ἐσθίουσιν· ἡμεῖς δὲ
φησομεν δικαιοτάτον ὕψον εἶναι τὸ ἐκ θαλάττης·
πρὸς μὲν γὰρ ταυτὶ τὰ χερσαῖα καὶ ἄλλο μηδὲν
ἡμῖν ἢ δίκαιον, ἀλλὰ τρέφεται γε τοῖς αὐτοῖς καὶ
λαμβάνει τὸν αὐτὸν ἀέρα, καὶ λουτρὰ καὶ ποτὸν 10
αὐτοῖς ἅπερ ἡμῖν ἐστίν· ἢ καὶ σφάττοντες ἐδυσω-
ποῦντο φωνήν ἀφιέντα γοερὰν καὶ τὰ πλεῖστα πε-
ποιημένοι συνήθη καὶ σύντροφα ταῖς διαίταις. τὸ
δὲ τῶν ἐναλίων γένος ἔκφυλον ὅλως καὶ ἄποικον
ἡμῶν, ὥσπερ ἐν ἄλλῳ τινὶ κόσμῳ γεγονότων καὶ 15
E ζώντων, οὗτ' ὕψις οὔτε φωνή τις οὐθ' ὑπουργία
παραιτεῖται τῆς προσφορᾶς. οὐδὲν γὰρ ἔν τις ἔχοι
χρησασθαι ζῶσιν, ἀ μὴδ' ὅλως ζῆ παρ' ἡμῖν· οὐδὲ
δεῖ τινος ἐπ' αὐτὰ στοργῆς, ἀλλ' ὥσπερ Ἀιδης αὐ-
τοῖς ἐστίν οὗτος ὁ παρ' ἡμῖν τόπος· ἐλθόντα γὰρ 20
εἰς αὐτὸν εὐθέως τέθνηκεν.⁸

8 γὰρ *: γε 9 γε] τε R 11 ἐστίν· ἢ καὶ W:
ἐστὶ νίκαι 17 τῆς προσφορᾶς Anonymus: τῆς προσ 2—3
Vd P ας ἔν τις ἔχοι S: αὐτοῖς ἔχοι 18 ζῶσιν ἀ *:
ζῶον δ . 19 em. Turnebus: αἰδῆς

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

Πότερον οἱ Ἰουδαῖοι σεβόμενοι τὴν ὕν ἢ δυσχεραίνοντες,
ἀπέχονται τῶν κρεῶν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5 ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, βουλομένων τινῶν
ἀντικατατείνειν, τὸν ἕτερον λόγον ἐκκρούων ὁ Καλ-
λίστρατος ἔφη ἴπως ὑμῖν δοκεῖ λελέχθαι τὸ πρὸς
τοὺς Ἰουδαίους, ὅτι τὸ δικαιοτάτον κρέας οὐκ ἐσθί- F
10 ουσιν; ὑπερφυῶς ἔφη ὁ Πολυκράτης, ἔγὼ δὲ καὶ
προσδιαπορῶ, πότερον οἱ ἄνδρες τιμῇ τινι τῶν ὕδων
ἢ μυσσαττόμενοι τὸ ζῶον ἀπέχονται τῆς βρώσεως
αὐτοῦ· τὰ γὰρ παρ' ἐκείνοις λεγόμενα μύθοις ἔοι-
κεν, εἰ μὴ τινας ἄρα λόγους σπουδαίους ἔχοντες
15 οὐκ ἐκφέρουσιν.

2. Ἐγὼ μὲν τοίνυν εἶπεν ὁ Καλλίστρατος
οἶμαι τινα τιμὴν τὸ ζῶον ἔχειν παρὰ τοῖς ἀνδρά-
σιν· εἰ δὲ δύσμορφον ἢ ὕς καὶ θολερόν, ἀλλ' οὐ 670
κανθάρου καὶ γυπὸς καὶ κροκοδείλου καὶ αἰλούρου
20 τὴν ὕψιν ἀτοπώτερον ἢ τὴν φύσιν ἀμουςότερον·
οἷς ὥς ἀγιοτάτοις ἱερεῖς Αἰγυπτίων ἄλλοις ἄλλοι
προσφέρονται. τὴν δ' ὕν ἀπὸ χρηστῆς αἰτίας τι-

18 ἀλλ' οὐ Turnebus: 3—5 Vd 8 E 19 γυπὸς W:
γρυ 5 Vd 8 E. γρύλλον Turnebus, sed cf. p. 1096 a: κἀν-
θαροὶ καὶ γῦπες καὶ κροκοδείλου Basileensis: ἐκκροκο-
δείλου αἰλούρου eadem: 5 Vd 8 E υρου 20 ἀτοπωτάτην
mei ἀμουςότερον Hirschigius 21 ἄλλοις
Basileensis 22 ἀποχρηστῆσαι καὶ
τιμᾶσθαι cf. Symb.

μαῖσθαι λέγουσι· πρώτη γὰρ σχίσασα τῷ προύχοντι
 τῆς ὀρυχῆς, ὥς φασι, τὴν γῆν ἰχνος ἀρόσεως ἔθηκε
 καὶ τὸ τῆς ὕνεως ὑψηλήσατο ἔργον· ὅθεν καὶ τοῦ-
 νομα γενέσθαι τῷ ἐργαλείῳ λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὕδρ.
 οἱ δὲ τὰ μαλθακὰ καὶ κοῖλα τῆς χώρας Αἰγύπτιοι 5
 Β γεωργοῦντες οὐδ' ἀρότρου δεόνται τὸ παράπαν· ἀλλ'
 ὅταν ὁ Νεῖλος ἀπορρέῃ καταβρέξας τὰς ἀρούρας,
 ἐπακολουθοῦντες τὰς ὕδρ κατέβαλον· αἱ δὲ χρησά-
 μεναι-πάτω καὶ ὀρυχῇ ταχὺ τὴν γῆν ἔστρεψαν ἐκ
 βάθους καὶ τὸν σπόρον ἀπέκρυσαν. οὐ δεῖ δὲ θαν- 10
 μάξιν, εἰ διὰ τοῦτο τινὲς ὕδρ οὐκ ἐσθίουσιν, ἐτέρων
 ζώων μείζονας ἐπ' αἰτίαις γλίσχραις, ἐνίων δὲ καὶ
 πάνυ γελοίοις, τιμὰς ἔχοντων παρὰ τοῖς βαρβάροις.
 τὴν μὲν γὰρ μυγαλὴν ἐκτεθειάσθαι λέγουσιν ὑπ'
 Αἰγυπτίων τυφλὴν οὔσαν, ὅτι τὸ σκότος τοῦ φωτός 15
 ἡγοῦντο πρεσβύτερον· τίκεσθαι δ' αὐτὴν ἐκ μυῶν
 πέμπτη γενεᾷ νομηνίας οὔσης· ἔτι δὲ μειοῦσθαι
 C τὸ ἥπαρ ἐν τοῖς ἀφανισμοῖς τῆς σελήνης. τὸν δὲ
 λέοντα τῷ ἡλίῳ συνοικειοῦσιν, ὅτι τῶν γαμψωνύ-
 χων τετραπόδων βλέποντα τίκει μόνος· κοιμᾶται 20
 δ' ἀκαρὲς χρόνου καὶ ὑπολάμπει τὰ ὄμματα καθεύ-
 δοντος· κρῆναι δὲ κατὰ χασμάτων λεοντείων ἐξιᾶσι
 κρουνοῦς, ὅτι Νεῖλος ἐπάγει νέον ὕδωρ ταῖς Αἰγυπ-
 τίων ἀρούραις, ἡλίου τὸν λέοντα παροδεύοντος. τὴν
 δ' ἱβὴν φασιν ἐκκολαφθεῖσαν εὐθύς ἔλκειν δύο 25

2 τῆς ὀρυχῆς] τοῦ ὀρύχου R 8 ἐπακολουθοῦντες]
 add. καὶ σπείροντες Doehnerus εἰσέβαλον Hirschigius
 coll. Herod. 2, 14 13 post βαρβάροις lac. 2 Vd 14 μυ-
 γάλην vel μεγάλην mei 18 δέ R 22 em. Ex. Turnebi:
 κρῆναι δὲ καὶ κατασχάμματα τῶν

δραχμάς, ὅσον ἄρτι παιδίου γεγονότος καρδίαν· ποιεῖ
 δὲ τῇ τῶν ποδῶν ἀποτάσει πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς D
 τὸ ῥύγχος ἰσοπλευρον τρίγωνον. καὶ τί ἂν τις
 Αἰγυπτίους αἰτιῶτο τῆς τοσαύτης ἀλογίας, ὅπου καὶ
 5 τοὺς Πυθαγορικοὺς ἱστοροῦσι καὶ ἀλεκτρούνα λευ-
 κὸν σέβεσθαι καὶ τῶν θαλαττίων μάλιστα τρίγλης
 καὶ ἀκαλήφης ἀπέχεσθαι, τοὺς δ' ἀπὸ Ζωροάστρου
 μάγους τιμᾶν μὲν ἐν τοῖς μάλιστα τὸν χειραῖον
 ἐχῖνον, ἐχθαίρειν δὲ τοὺς ἐνύδρους μῦς καὶ τὸν
 10 ἀποκτείνοντα πλείστους θεοφιλῆ καὶ μακάριον νο-
 μίζειν; οἶμαι δὲ καὶ τοὺς Ἰουδαίους, εἰπερ ἐβδελύτ-
 τουτο τὴν ὕν, ἀποκτείνειν ἂν, ὥσπερ οἱ μάγοι τοὺς
 μῦς ἀποκτείνουσι· νῦν δ' ὁμοίως τῷ φαγεῖν τὸ ἀνε-
 λεῖν ἀπόρρητόν ἐστιν αὐτοῖς. καὶ ἴσως ἔχει λόγον,
 15 ὥς τὸν ὕνον ἀναφῆναντα πηγὴν αὐτοῖς ὕδατος τι- E
 μῶσιν, οὕτω καὶ τὴν ὕν σέβεσθαι σπόρου καὶ ἀρό-
 του διδάσκαλον γενομένην· εἰ μὴ, νῆ Δία, καὶ τοῦ
 λαγωῦ φήσει τις ἀπέχεσθαι τοὺς ἄνδρας, ὥς μυ-
 σαρόν καὶ ἀκάθαρτον δυσχεραίνοντας τὸ ζῶον.
 20 3. 'Οὐ δῆτ' ἔφη ὁ Λαμπρίας ὑπολαβὼν ἄλλα
 τοῦ μὲν λαγωῦ φεῖδονται διὰ τὴν πρὸς τὸν μέ-
 νον ὑπ' αὐτῶν μυ**στα θηρίον ἐμφερέστατον.
 ὁ γὰρ λαγὼς μεγέθους ἔοικε καὶ πάχους ἐνδεής

2 πόγων mei ἄλλους iidem 15 ὕνον Basileensis:
 ὕνον δὲ 17 εἰ μὴ X 18 em. R: φησί 20 οὐ δῆτα ἔφη
 idem: ουδ 6—8 Vd 21 φεῖδονται Doehnerus: 2—3 Vd
 6 E' διὰ τὴν πρὸς — ἐμφερέστατον] διὰ τὴν πρὸς τὸν
 ὄνον τιμώμενον ὑπ' αὐτῶν μάλιστα θηρίων ἐμφέρειαν
 Frankius 22 lac. 4 Vd 7 E 23 πάχους ἐνδεής ὕνος
 Doehnerus: τάχους ἐν δεινοῖς

ὕνος εἶναι· καὶ γὰρ ἡ χροά καὶ τὰ ὦτα καὶ τῶν
 F ὁμμάτων ἢ λιπαρότης καὶ τὸ λαμυρὸν ἔοικε θαν-
 μασίως· ὥστε μηδὲν οὕτω μηδὲ μικρὸν μεγάλῳ τὴν
 μορφὴν ὅμοιον γεγενῆσθαι. εἰ μὴ νῆ Δία, καὶ πρὸς
 τὰς ὁμοιότητας αἰγυπτιάζοντες τὴν ὠκύτητα τοῦ 5
 ζῴου θεῖον ἡγοῦνται καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῶν αἰσθη-
 τηρίων· ὅ τε γὰρ ὀφθαλμοὶ ἄκρυστοι ἐστὶν αὐτῶν,
 ὥστε καὶ καθενὺθεν ἀναπεπταμένοις τοῖς ὕμῃσιν·
 ὀξυηκοῖα δὲ δοκεῖ διαφέρειν, ἣν Αἰγύπτιοι θανμά-
 σαντες ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἀκοῇν σημαίνουσιν 10
 οὕς λαγωῦ γράφοντες. τὸ δ' ὕειον κρέας οἱ ἄν-
 δρες ἀφοσιουσθαι δοκοῦσιν, ὅτι μέλιστα * * οἱ βάρ-
 βαροι τὰς ἐπιλευκίας καὶ λέπρας δυσχεραίνουσι, καὶ
 τῇ προσβολῇ τὰ τοιαῦτα καταβόσκειναι πάθη τοῖς
 671 ἀνθρώποις οἴονται. πᾶσαν δ' ὕν ὑπὸ τὴν γαστέρα 15
 λέπρας ἀνάπλεων καὶ ψωρικῶν ἐξανθημάτων ὀρῶ-
 μεν· ἃ δὴ, καχεξίας τινὸς ἐγγενομένης τῷ σώματι
 καὶ φθορᾷ, ἐπιτρέχειν δοκεῖ τοῖς σώμασιν. οὐ μὴν
 ἀλλὰ καὶ τὸ θολερὸν περὶ τὴν δίαιταν τοῦ θρέμ-
 ματος ἔχει τινὰ πονηρίαν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο βορβόρῳ 20
 χαῖρον οὕτω καὶ τύποις ὑπαροῖς καὶ ἀκαθάρτοις
 ὀρῶμεν, ἔξω λόγου τιθέμενοι τὰ τὴν γένεσιν καὶ

2 em. R: ἀλμυρὸν 3 μηδὲ] del. Doehnerus
 7 ἄκρυστοι] ἄγρυστοι Ruhnkenius αὐτῶ R 11 οὕς λα-
 γωῦ idem: τοῖς λαγωῖς 12 δοκοῦσιν S: 3—4 Vd 12 E
 κούσιν lac. 3 Vd 7 E. Supplet οἱ Ἀσιανοὶ βάρβαροι
 Doehnerus. Malim πάντων 13 ἐπιλευκίας] ἐπι 5—7 Vd
 λευκίας. Sed fort. nulla est lac. propter proximas margines
 (2 — 3 + 3 — 4) 15 πᾶσαν] ἐς ἂν mei 16 ἐξανθη-
 σάντων mei 17 em. R: ἐγγενομένης 22 τὰ idem: μετὰ

τὴν φύσιν ἐν αὐτοῖς ἔχοντα τούτοις. λέγουσι δὲ καὶ τὰ ὕμματα τῶν ὑῶν οὕτως ἐγκεκλᾶσθαι καὶ κατεσπᾶσθαι ταῖς ὕψεσιν, ὥστε μηδενὸς ἀντιλαμβανέσθαι μηδέποτε τῶν ἄνω μηδὲ προσορᾶν τὸν οὐρανόν, ἂν μὴ φερομένων ὑπτίων ἀναστροφὴν τινα Β παρὰ φύσιν αἱ κόραι λάβωσι· διὸ καὶ μάλιστα κραυγῇ χρώμενον τὸ ζῶον ἡσυχάζειν, ὅταν οὕτω φέρεται, καὶ σιωπᾶν κατατεταμβημένον ἀηθίᾳ τὰ οὐράνια καὶ κρείττονι φόβῳ τοῦ βοᾶν συνεχόμενον.
 10 εἰ δὲ δεῖ καὶ τὰ μυθικὰ προσλαβεῖν, λέγεται μὲν ὁ Ἀδωνις ὑπὸ τοῦ σὺνδ διαφθαρῆναι· τὸν δ' Ἀδωνιν οὐχ ἕτερον ἀλλὰ Διόνυσον εἶναι νομίζουσι, καὶ πολλὰ τῶν τελουμένων ἑκατέρῳ περὶ τὰς ἐορτὰς βεβαιοῖ τὸν λόγον. οἱ δὲ παιδικὰ τοῦ Διονύσου γεροντέ-
 15 ναι· καὶ Φανοκλῆς, ἐρωτικὸς ἀνὴρ, ὥδ' ἐπου πεποίηκεν C
 'εἰδὼς θεῖον Ἀδωνιν ὁρειφοίτης Διόνυσος
 ἤρπασεν, ἡγαθέην Κύπρον ἐποιχόμενος.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5.

Τίς ὁ παρ' Ἰουδαίοις θεός.

20

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΣΤΥΜΜΑΧΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΜΟΙΡΑΓΕΝΗΣ.

1. Θαυμάσας δὲ τὸ ἐπιρρηθὲν ὁ Σύμμαχος 'ἄρ' ἔφη 'σὺ τὸν πατριώτην θεόν, ὦ Λαμπρία 'εὖιον,

2 ἐγκεκλᾶσθαι mei 12 ἀλλὰ] ἀλλ' ἤ? 15 ου 1—2 Vd δῆπον (Vd) vel οὐ δῆπον mei 15 Φανοκλῆς] cf. Stob. Flor. 64, 14 16 εἶδος Emperius 17 Κύπρον Amyotus: κόπριν sed cf. Hom. E 330 19 Titulus παραθετικός VI in meis praetermissus 22 ἐπιρρηθὲν *: ἐπιρρηθὲν cf. p. 389 c

δρσιγύναικα, μαινομέναις ἀνθρόντα τιμαῖσι Διόνυσον' ἐγγράφεις καὶ ὑποποιεῖς τοῖς Ἑβραίων ἀπορητοῖς; ἢ τῷ ὄντι λόγος ἔστι τις ὁ τοῦτον ἐκείνῳ τὸν αὐτὸν ἀποφαίνων; ὁ δὲ Μοιραγένης ὑπολαβὼν ἔα τοῦτον' εἶπεν· ἐγὼ γὰρ Ἀθηναῖος ὢν ἀποκρι-
νομαί σοι καὶ λέγω μηδέν' ἄλλον εἶναι· καὶ τὰ μὲν
D πολλὰ τῶν εἰς τοῦτο τεκμηρίων μόνοις ἐστὶ φητὰ καὶ διδακτὰ τοῖς μυουμένοις παρ' ἡμῖν εἰς τὴν τριετηρικὴν παντέλειαν· ἃ δὲ λόγῳ διελθεῖν οὐ κε-
κώλυται πρὸς φίλους ἄνδρας, ἄλλως τε καὶ παρ' 10
οἶνον ἐπὶ τοῖς τοῦ θεοῦ δώροις, ἂν οὗτοι κελεύωσι, λέγειν ἔτοιμος·

2. Πάντων οὖν κελευόντων καὶ δεομένων ἑρῶ-
τον μὲν' ἔφη τῆς μεγίστης καὶ τελειοτάτης ἐορτῆς
παρ' αὐτοῖς ὁ καιρὸς ἔστι καὶ ὁ τρόπος Διονύσῳ 15
προσθήκων. τὴν γὰρ λεγομένην νηστείαν ἄγοντες ἀκμάζοντι τρυγῆτῳ τραπέζας τε προτίθενται παντο-
δαπῆς ὀπώρας ὑπὸ σκηναῖς καὶ καλιάσιν ἐκ κλημά-
E των μάλιστα καὶ κιττοῦ διαπεπλεγμέναις· καὶ τὴν
προτέραν τῆς ἐορτῆς σκηνὴν ὀνομάζουσιν. ὀλίγαις 20
δ' ὕστερον ἡμέραις ἄλλην ἐορτὴν, οὐκ ἂν δι' αἰνιγ-
μάτων ἀλλ' ἀντικρὺς Βάκχου καλουμένην, τελοῦ-
σιν. ἔστι δὲ καὶ κραδηφορία τις ἐορτὴ καὶ θυρσο-
φορία παρ' αὐτοῖς, ἐν ᾗ θύρσους ἔχοντες εἰς τὸ
λερὸν εἰσίσαι·ν. εἰσελθόντες δέ, ὃ τι δρῶσιν, οὐκ 25
ἴσμεν· εἰκὸς δὲ βακχεῖαν εἶναι τὰ ποιούμενα· καὶ

16 ἄγοντες Madvigius

21 ἀν] αὐ R

Turnebus: κρατησοφορία

18 καλιάσιν Scaligerus: κα-

22 em. R: καλουμένον em.

25 εἰσιᾶσιν mei

γὰρ σάλπιγξι μικραῖς, ὥσπερ Ἀργεῖοι τοῖς Διονυ-
 σίοις, ἀνακαλούμενοι τὸν θεὸν χρῶνται· καὶ κιθαρί-
 ζοντες ἕτεροι προΐασιν, οὓς αὐτοὶ Λεύιτας προσ- F
 ονομάζουσιν, εἴτε παρὰ τὸν Λύσιον εἴτε μᾶλλον
 5 παρὰ τὸν Εὐβιον τῆς ἐπικλήσεως γεγεννημένης. οἶμαι
 δὲ καὶ τὴν τῶν σαββάτων ἑορτὴν μὴ παντάπασιν
 ἀπροσδιόνυσον εἶναι. Σάβους γὰρ καὶ νῦν ἔτι πολ-
 λοὶ τοὺς Βάκχους καλοῦσι καὶ ταύτην ἀφιᾶσι τὴν
 φωνήν ὅταν ὀργιάζωσι τῷ θεῷ· βεβαίωσιν δ' ἔστι
 10 δῆπου καὶ παρὰ Δημοσθένους λαβεῖν καὶ παρὰ Με-
 νάνδρου. καὶ οὐκ ἀπὸ τρόπου τις ἂν φαίη τοῦνομα
 πεποιῆσθαι πρὸς τινὰ σόβησιν, ἢ κατέχει τοὺς βακ-
 χεύοντας. αὐτοὶ δὲ τῷ λόγῳ μαρτυροῦσιν, ὅταν 672
 σάββατον τιμῶσι, μάλιστα μὲν πίνειν καὶ οἶνουσθαι
 15 παρκαλοῦντες ἀλλήλους· ὅταν δὲ κωλύῃ τι μεῖζον,
 ἀπογεύεσθαι γε πάντως ἀκράτου νομίζοντες. καὶ
 ταῦτα μὲν εἰκότα φαίη τις ἂν εἶναι· κατὰ κράτος
 δὲ τοὺς ἐναντίους πρῶτον μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ἐλέγχει,
 μιτροφόρος τε προϊὼν ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ νεβρίδα
 20 χρυσόπαστον ἐνημμένος, χιτῶνα δὲ ποδήρη φορῶν
 καὶ κοθόρνους· κώδωνες δὲ πολλοὶ κατακρέμονται
 τῆς ἐσθῆτος, ὑποκομποῦντες ἐν τῷ βαδίζειν, ὥς
 καὶ παρ' ἡμῖν· ψόφοις δὲ χρῶνται περὶ τὰ νυκτέ- B
 λια, καὶ χαλκοκρότους τὰς τοῦ θεοῦ τιθήνας προσ-

3 em. R: προσιᾶσιν 7 ὅτι μοι 9 βεβαίωσιν δ' *: 10 Vd
 6 E σιν 10 Δημοσθένους] 18, 260 Μενάνδρου] Kock. 3 p. 260
 11 τρόπον S: 4—5 Vd 3 E που. τοῦνομα — σόβησιν Tur-
 nebus: τοῦ ἅμα πεποιῆσθαι πρὸς τὴν ἀσέβησιν 14 σάβ-
 βατον] τὸν Σάββάσιον R. Malim Σαβάσιον vel Σάβον
 18 δὲ τοὺς ἐναντίους Madvigius: ἐν αὐτοῖς 23 νυκτέλια
 Turnebus: νῦν τέλεια 24 em. Madvigius: χαλκοκροδυστάς

αγορεύουσι· καὶ ὁ δεικνύμενος ἐν τοῖς ἐναντίοις
 τοῦ νεὸς θύρσος ἐντετυπωμένος καὶ τύμπανα· ταῦτα
 γὰρ οὐδενὶ δῆπουθεν ἄλλῳ θεῶν ἢ Διονύσῳ προσ-
 ῆκει. ἔτι τοίνυν μέλι μὲν οὐ προσφέρουσι ταῖς ἱε-
 ρουργίαις, ὅτι δοκεῖ φθείρειν τὸν οἶνον κεραννύ- 5
 μενον, καὶ τοῦτ' ἦν σπονδὴ καὶ μέθυ, πρὶν ἄμπε-
 λον φανῆναι. καὶ μέχρι νῦν τῶν τε βαρβάρων οἱ
 μὴ ποιοῦντες οἶνον μελίτειον πίνουσιν, ὑποφαρμάσ-
 σοντες τὴν γλυκύτητα οἰνώδεσι ῥίζαις καὶ αὐστη-
 ραῖς· Ἕλληνες τε νηφάλια ταῦτ' ἀ καὶ μελίσπονδα 10
 C θύουσιν, ὡς ἀντίθετον φύσιν μάλιστα τοῦ μέλιτος
 πρὸς τὸν οἶνον ἔχοντος. ὅτι δὲ τοῦτο νομίζουσι,
 κακεῖνο σημεῖον οὐ μικρὸν ἔστι, τὸ πολλῶν τιμω-
 ριῶν οὐσῶν παρ' αὐτοῖς μίαν εἶναι μάλιστα δια-
 βεβλημένην, τὴν οἶνου τοὺς κολαζομένους ἀπείργου- 15
 σαν, ὅσον ἂν τάξῃ χρόνον ὁ κύριος τῆς κολάσεως·
 τοὺς δ' οὕτω κολα **'

Λεῖπει τὰ λοιπὰ τοῦ τετάρτου.

1 καὶ] καὶθ' ? 2 νεὸς θύρσος *: νεωθύρσοις 3 θεῶν
 *: θεῶν em. M: προσήκειν 4 μὲν] del. W 10 ταῦτ'
 Turnebus: ταῦτα 18 λείπει τὰ λοιπὰ τοῦ τετάρτου] eorum
 loco spatium vacuum 12 fere versuum Vd 2 paginarum E

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Διὰ τί τὰς ὁμωνύμους τοῖς πλάνησιν ἡμέρας οὐ κατὰ
τὴν ἐκείνων τάξιν ἀλλ' ἐνηλλαγμένως ἀριθμοῦσιν·
ἐν ᾧ καὶ περὶ ἡλίου τάξεως.

5 ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η.

Διὰ τί τῶν δακτύλων μάλιστα τῷ παραμέσῳ σφρα-
γίδας φοροῦσιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ.

10 Εἰ δεῖ θεῶν εἰκόνας ἐν ταῖς σφραγῖσιν ἢ σοφῶν
ἀνδρῶν φορεῖν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι.

Διὰ τί τὸ μέσον τῆς θρίδακος αἱ γυναῖκες οὐ τρώγουσιν.

1 ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ. — — — — αἱ γυναῖκες οὐ τρώγου-
σιν] haec omnia ex huius libri indice add. Duebnerus
8 ἐνηλλαγμένους mei

D ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος ἡδονῶν,
ὧ Σόσσιε Σενεκίων, ἦν σὺ νῦν ἔχεις γνώμην, ἐμοὶ 5
γοῦν ἄδηλόν ἐστιν,

ἔπειτ' ἄλλα πολλὰ μεταξὺ
οὔρεά τε σκιδέντα θάλασσά τε ἡγήεσσα·

Εἰ πάλαι γε μὴν ἐδόκεις μὴ πάνυ τι συμφέρεσθαι
μηδ' ἐπαινεῖν τοὺς οὐδὲν ἴδιον τῇ ψυχῇ τερπνὸν 10
οὐδὲ χαρτὸν οὐδ' αἰρετὸν ὅλως ἄλλ' ἀτέχνως τῷ
σώματι παραξῶσαν αὐτὴν οἰομένους τοῖς ἐκείνου
συνεπιμειδιᾶν πάθεσι καὶ πάλιν αὖ συνεπισκυνθρο-
πάζειν, ὥσπερ ἐκμαγεῖον ἢ κάτοπτρον εἰκόνας καὶ
εἰδῶλα τῶν ἐν σαρκὶ γιγνομένων αἰσθήσεων ἀνα- 15
δεχομένην. ἄλλοις τε γὰρ πολλοῖς ἀλίσκεται ψεύ-
δους τὸ ἀφιλόκαλον τοῦ δόγματος, ἐν τε τοῖς πότοις
οἱ ἀστείλοι καὶ χαρίεντες εὐθύς μετὰ τὸ δεῖπνον

4 τοῦ σώματος? 6 γοῦν] μὲν R 7 Hom. A 156
11 ὅλως] add. ὑπάρχειν vel εἶναι Turnebus 16 ψεύδους
M: ψεῦδος

ἐπὶ τοὺς λόγους ὥσπερ δευτέρως τραπέζας φερό- F
μενοι καὶ διὰ λόγων εὐφραίνοντες ἀλλήλους, ὣν
σώματι μέτεστιν οὐδὲν ἢ βραχὺ παντάπασιν, ἰδίον
τι τοῦτο τῇ ψυχῇ ταμιεῖον εὐπαθειῶν ἀποκεισθαι
5 μαρτυροῦσι, καὶ ταύτας ἡδονὰς μόνας εἶναι τῆς
ψυχῆς, ἐκείνας δ' ἄλλοτρίας, προσαναχρῶννυμένας
τῷ σώματι. ὥσπερ οὖν αἱ τὰ βρέφη ψαμίζουσαι
τροφοὶ μικρὰ μετέχουσι τῆς ἡδονῆς· ὅταν δ' ἐκεῖνα
κορέσῳσι καὶ κοιμίσῳσι παυσάμενα κλυθμυρισμῶν,
10 τηνικαῦτα καθ' ἑαυτὰς γιγνόμεναι τὰ πρόσφορα σι-
τία καὶ ποτὰ λαμβάνουσι καὶ ἀπολαύουσιν· οὕτως 678
ἡ ψυχὴ τῶν πῆρὶ πόσιν καὶ βρώσιν ἡδονῶν μετέχει,
ταῖς τοῦ σώματος ὀρέξεσι δίκην τίτθης ὑπηρετοῦσα
καὶ χαριζομένη δεομένῳ καὶ πρᾶννουσα τὰς ἐπιθυ-
15 μίας· ὅταν δ' ἐκεῖνο μετρίως ἔχη καὶ ἡσυχάσῃ,
πραγμάτων ἀπαλλαγεῖσα καὶ λατρείας ἤδη τὸ λοι-
πὸν ἐπὶ τὰς αὐτῆς ἡδονὰς τρέπεται, λόγοις εὖ-
χουμένη καὶ μαθημάσι καὶ ἱστορίαις καὶ τῷ ζητεῖν
τι ἀκούειν τῶν περιττῶν. καὶ τί ἂν τις λέγοι πῆρὶ
20 τούτων, ὁρῶν ὅτι καὶ οἱ φορτικοὶ καὶ ἀφιλόλογοι
μετὰ τὸ δεῖπνον ἐφ' ἡδονὰς ἐτέρας τοῦ σώματος
ἀπωτάτω τὴν διάνοιαν ἀπαίρουσιν, αἰνίγματα καὶ
γρίφους καὶ θέσεις ὀνομάτων ἐν ἀριθμοῖς ὑποσύμ- B
βολα προβάλλοντες; ἐκ τούτου δὲ καὶ μύμοις καὶ
25 ἡθολόγοις καὶ Μενάνδρῳ καὶ τοῖς Μένανδρον ὑπο-
κρινομένοις τὰ συμπόσια χάραν ἔδωκεν, οὐδεμίαν

5 ταύτας W: τὰς 9 Turnebus: κορεσθῶσι 13 τίτ-
θης *: τίτθης 17 αὐτῆς mei 19 τι] τι ἢ Madvigius.
Malim τι καὶ 23' ἐναρίθμοις mei ἀπὸ συμβολῆς?

ἀλγηδὸνα τοῦ σώματος ὑπεξαιρουμένοις οὐδὲ ποι-
οῦσι λείαν ἐν σαρκὶ καὶ προσήνῃ κίνησιν, ἀλλ'
ὅτι τὸ φύσει φιλοθέαμον ἐν ἑκάστῳ καὶ φιλόσο-
φον τῆς ψυχῆς ἰδίαν χάριν ζητεῖ καὶ τέρψιν,
ὅταν τῆς περὶ τὸ σῶμα θεραπείας καὶ ἀσχολίας
ἀπαλλαγῶμεν.

1 em. Turnebus: ὕμματος
θεσμον

3 Anonymus: φιλό-

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

C

Διὰ τί τῶν μιμουμένων τοὺς ὀργιζομένους καὶ λυπου-
μένους ἠδέως ἀκούομεν, αὐτῶν δὲ τῶν ἐν τοῖς πάθεσιν
ὄντων ἀηδῶς.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΒΟΗΘΟΣ.

1. Περὶ ᾧν ἐγένοντο λόγοι καὶ σοῦ παρόντος
ἐν Ἀθήναις ἡμῖν, ὅτε Στράτων ὁ κωμωδὸς εὐημέ-
ρησεν (ἦν γὰρ αὐτοῦ πολλὺς λόγος), ἐστιωμένων
10 ἡμῶν παρὰ Βοθήῳ τῷ Ἐπικουρείῳ· συνεδείπνου
δ' οὐκ ὀλίγοι τῶν ἀπὸ τῆς αἰρέσεως. εἰδ' ὅλονεἰ
φιλολόγοις περιέστησεν ἡ τῆς κωμωδίας μνήμη τὸν
λόγον εἰς ζήτησιν αἰτίας, δι' ἣν ὀργιζομένων ἢ λυ- D
πουμένων ἢ δεδιότων φωνὰς ἀκούοντες ἀχθόμεθα
15 καὶ δυσκολαίνομεν, οἱ δ' ὑποκρινόμενοι ταῦτα τὰ
πάθη καὶ μιμούμενοι τὰς φωνὰς αὐτῶν καὶ τὰς
διαθέσεις εὐφραίνουσιν ἡμᾶς. ἐκείνων μὲν οὖν
ἀπάντων σχεδὸν εἰς ἣν λόγος· ἔφασαν γάρ, ἐπειδὴ
κρείττων ὁ μιμούμενός ἐστι τοῦ πάσχοντος ἀληθῶς
20 καὶ τῷ μὴ πεπονθέναι διαφέρει, συνιέντας ἡμᾶς
τούτου τέρεσθαι καὶ χαίρειν.

7 περὶ ᾧν] nonnulla excidisse putat R. Fort. corr.
πρόην 11 τῶν ἀπὸ διαιρέσεως mei ὅλονεἰ] malim
οἶον ἐν 21 τούτου] τοῦ mei

2. Ἐγὼ δέ, καίπερ ἐν ἀλλοτρίῳ χορῷ πόδα τι-
 θείς, εἶπον ὅτι φύσει λογικοὶ καὶ φιλότεχνοι γεγο-
 νότες πρὸς τὸ λογικῶς καὶ τεχνικῶς πραττόμενον
 Εὐοικείως διακείμεθα καὶ θαυμάζομεν, ἂν ἐπιτυγχά-
 νηται. καθάπερ γὰρ ἡ μέλιττα τῷ φιλόγλυκυσ εἶναι
 πᾶσαν ὕλην, ἥ τι μελιτώδες ἐγκέκραται, περιέπει
 καὶ διώκει· οὕτως ὁ ἄνθρωπος, γεγονὼς φιλότεχνος
 καὶ φιλόκαλος, πᾶν ἀποτέλεσμα καὶ πρᾶγμα νοῦ καὶ
 λόγου μετέχον ἀσπάζεσθαι καὶ ἀγαπᾶν πέφυκεν. εἰ
 γοῦν παιδίῳ μικρῷ προθείη τις ὁμοῦ μικρὸν μὲν 10
 ἄρτον, ὁμοῦ δὲ πεπλασμένον ἐκ τῶν αὐτῶν ἀλεύ-
 ρων κυνίδιον ἢ βοτῖδιον, ἐπὶ τοῦτ' ἂν ἰδοῖς φερό-
 μενον· καὶ ὁμοίως εἴ τις ἀργύριον ἄσημον, ἕτερος
 F δὲ ξφῶδιον ἀργυροῦν ἢ ἔκπωμα παρασταίῃ διδούς,
 τοῦτ' ἂν λάβοι μᾶλλον, ὃ τὸ τεχνικὸν καὶ λογικὸν 15
 ἐνορᾷ καταμεμιγμένον. ὅθεν καὶ τῶν λόγων τοῖς
 ἡνιγμένοις χαίρουσι μᾶλλον οἱ τηλικούτοι καὶ τῶν
 παιδιῶν ταῖς περιπλοκῇν τινα καὶ δυσκολίαν ἐχού-
 σαις· ἔλκει γὰρ ὡς οἰκτεῖον ἀδιδάκτως τὴν φύσιν τὸ
 γλαφυρὸν καὶ πανοῦργον. ἐπεὶ τοίνυν ὁ μὲν ἀλη- 20
 θῶς ὀργιζόμενος ἢ λυπούμενος ἐν τισι κοινοῖς πά-
 θεσι καὶ κινήμασιν ὀρᾷται, τῇ δὲ μιμήσει πανουρ-
 674 γία τις ἐμφαίνεται καὶ πιθανότης ἄνπερ ἐπιτυγχά-
 νηται, τούτοις μὲν ἥδεσθαι πεφύκαμεν ἐκείνοις δ'
 ἀχθόμεθα. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν θεαμάτων ὅμοια πε- 25
 πόνθαμεν· ἀνθρώπους μὲν γὰρ ἀποθνήσκοντας καὶ

6 ἡ τι X: ἡ τι 10 μικρῷ] del. W. Non opus
 idem: προσθείη μικρὸν] del. R 11 αὐτῶν R
 13 εἴ τις Turnebus 22 κινήμασιν] Salmasius: μιμήμασιν

νοσοῦντας ἀνισχυρῶς ὁρῶμεν· τὸν δὲ γεγραμμένον
 Φιλοκτήτην καὶ τὴν πεπλασμένην Ἰοκάστην, ἥς φα-
 σιν εἰς τὸ πρόσωπον ἀργύρου τι συμμῖξαι τὸν τεχ-
 νίτην, ὅπως ἐκλείποντος ἀνθρώπου καὶ μαραινόμε-
 5 νου λάβῃ περιφάνειαν ὁ χαλκός, ἡδόμεθα καὶ
 θαυμάζομεν. 'τοῦτο δ' εἶπον ἄνδρες Ἐπικούρειοι,
 καὶ τεκμηρίον ἐστὶ μέγα τοῖς Κυρηναῖκοις πρὸς
 ὑμᾶς τοῦ μὴ περὶ τὴν ὕψιν εἶναι μηδὲ περὶ τὴν
 ἀκοήν ἀλλὰ περὶ τὴν διάνοιαν ἡμῶν τὸ ἡδόμενον
 10 ἐπὶ τοῖς ἀκούσμασι καὶ θεάμασιν. ἀλεκτορὶς γὰρ B
 βοῶσα συνεχῶς καὶ κορώνη λυπηρὸν ἄκουσμα καὶ
 ἀηδὲς ἐστίν, ὁ δὲ μιμούμενος ἀλεκτορίδα βοῶσαν
 καὶ κορώνην εὐφραίνει. καὶ φθισικοὺς μὲν ὁρῶν-
 τες δυσχεραίνομεν, ἀνδριάντας δὲ καὶ γραφὰς φθι-
 15 σικῶν ἡδέως θεώμεθα τῷ τὴν διάνοιαν ὑπὸ τῶν
 μιμημάτων ἄγεσθαι κατὰ τὸ οἰκεῖον. ἐπεὶ τί πά-
 σχοντες ἢ τίνος ἕξωθεν γενομένου πάθους τὴν
 ὦν τὴν Παρμένοντος οὕτως ἐθαύμασαν, ὥστε παρ-
 οιμιώδη γενέσθαι; καίτοι φασὶ τοῦ Παρμένοντος
 20 εὐδοκιμοῦντος ἐπὶ τῇ μιμήσει, ζηλοῦντας ἐτέρους
 ἀντεπιδείκνυσθαι· προκατελιγμένων δὲ τῶν ἀν- C
 θρώπων καὶ λεγόντων 'εὖ μὲν ἀλλ' οὐδὲν πρὸς τὴν
 Παρμένοντος ὦν', ἕνα λαβόντα δελφάκιον ὑπὸ μά-
 λης προελθεῖν· ἐπεὶ δὲ καὶ τῆς ἀληθινῆς φωνῆς
 25 ἀκούοντες ὑπερφθέγγοντο 'τί οὖν αὕτη πρὸς τὴν
 Παρμένοντος ὦν'; ἀφεῖναι τὸ δελφάκιον εἰς τὸ μέ-

4 *: ἐκλείποντος 9 τὸ] τὸν mei ἡδόμενον] δεόμε-
 νον iidem 16 κατὰ W: καὶ κατὰ 18 ὦν τὴν *
 25 αὐτῇ mei 26 em. Basileensis: συναφεῖναι

σον, ἐξελέγγοντα τῆς κρίσεως τὸ πρὸς δόξαν οὐ πρὸς ἀλήθειαν. ὃ μάλιστα δῆλόν ἐστιν, ὅτι ταὐτὸ τῆς αἰσθησεως πάθος οὐχ ὁμοίως διατίθῃσι τὴν ψυχὴν, ὅταν μὴ προσῇ δόξα τοῦ λογικῶς ἢ φιλοτίμως περάλνεσθαι τὸ γενόμενον.

5

D

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Ὅτι παλαιὸν ἦν ἀγώνισμα τὸ τῆς ποιητικῆς.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΠΕΤΡΑΙΟΣ.

1. Ἐν Πυθίοις ἐγίνοντο λόγοι περὶ τῶν ἐπι- 10
θέτων ἀγωνισμάτων, ὡς ἀναιρετέα. παραδεξάμενοι
γὰρ ἐπὶ τρισὶ τοῖς καθεστῶσιν ἐξ ἀρχῆς, αὐλητῇ
Πυθικῷ καὶ κιθαριστῇ καὶ κιθαρωδῷ, τὸν τραγω-
δόν; ὥσπερ πύλης ἀνριχθείσης οὐκ ἀντέσχον ἀθρό-
E οῖς συνεπιτιθεμένοις καὶ συνεισιοῦσι παντοδαποῖς 15
ἀκροάμασιν· ὅφ' ὧν ποικιλίαν μὲν ἔσχεν οὐκ ἀηδῇ
καὶ πανηγυρισμὸν ὁ ἀγών, τὸ δ' αὖστηρὸν καὶ μου-
σικὸν οὐ διεφύλαξεν, ἀλλὰ καὶ πράγματα τοῖς κρί-
νουσι παρέσχε καὶ πολλὰς ὡς εἰκὸς ἡττωμένων πολ-
λῶν ἀπεχθείας. οὐχ ἥμισυ δὲ τὸ τῶν λογογράφων 20
καὶ ποιητῶν ἔθνος ᾤοντο δεῖν ἀποσκευάσασθαι τοῦ
ἀγῶνος, οὐχ ὑπὸ μισολογίας, ἀλλὰ πολὺ πάντων
τῶν ἀγωνιστῶν γνωρίματάτους ὄντας ἐδυσσωποῦντο

2 ὃ] ὁ mei ib. *: τὸ αὐτὸ 5 malim τὸ γινόμενον
11 ἀναιρετέων?

τούτους καὶ ἤχθοντο, πάντας ἡγούμενοι χαρίεντας,
οὐ πάντων δὲ νικᾶν δυναμένων. ἡμεῖς οὖν ἐν τῷ
συνεδρίῳ παρεμυθούμεθα τοὺς τὰ καθεστῶτα κινεῖν
βουλομένους καὶ τῷ ἄγωνι καθάπερ ὄργανῳ πολυ- F
5 χορδίαν καὶ πολυφωνίαν ἐπικαλοῦντας. καὶ παρὰ
τὸ δεῖπνον, ἐστιῶντος ἡμᾶς Πιτταίου τοῦ ἀγωνο-
θέτου, πάλιν ὁμοίων λόγων προσπεσόντων, ἡμύνο-
μεν τῇ μουσικῇ· τὴν τε ποιητικὴν ἀπεφαίνομεν οὐκ
ὑψιμον οὐδὲ νεαράν ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας ἀφιγ-
10 μένην, ἀλλὰ πρόπαλαι στεφάνων ἐπινικίων τυγχά-
νουσιν. ἐνίοις μὲν οὖν ἐπίδοξος ἤμην ἔωλα παρα-
θήσειν πράγματα, τὰς Οἰολύκου τοῦ Θετταλοῦ ταφὰς 675
καὶ τὰς Ἀμφιδάμαντος τοῦ Χαλκιδέως ἐν αἷς Ὀμη-
ρον καὶ Ἡσίοδον ἱστοροῦσιν ἔπεσι διαγωνίσασθαι.
15 καταβαλὼν δὲ ταῦτα τῷ διατεθρῦλῆσθαι πάνθ' ὑπὸ
τῶν γραμματικῶν, καὶ τοὺς ἐπὶ ταῖς Πατρούκλου τα-
φαῖς ἀναγινγνωσκομένους ὑπὸ τινων οὐχ ἥμονας
ἀλλὰ ῥήμονας, ὥς δὴ καὶ λόγων ἄθλα τοῦ Ἀχιλ-
λέως προθέντος, ἀφείδεις, εἶπον ὅτι καὶ Περίαν θάπτων
20 Ἀκαστος ὁ υἱὸς ἀγῶνα ποιήματος παρὰσχοι καὶ Σί-
βυλλα νικήσειεν. ἐπιφνομένων δὲ πολλῶν καὶ τὸν
βεβαιωτὴν ὥς ἀπίστου καὶ παραλόγου τῆς ἱστορίας
ἀπαιτούντων, ἐπιτυχῶς ἀναμνησθεῖς ἀπέφαινον Ἀκέ-
σανδρον ἐν τῷ περὶ Αἰβύης ταῦθ' ἱστοροῦντα. καὶ B
25 τοῦτο μὲν ἔφην ἑνὶ ἀνάνγνωσμα τῶν οὐκ ἐν μέσῳ

3 τὰ R 7 Turnebus: ὁμοίως 8 W: ἀποφαίνομεν
17 οὐχ ἥμονας W ex Hom. Ψ 886: οὐχημονας (Vd)
18 ἄθλα *: ἄθλα 20 ποιημάτων Herwerdenus 22 καὶ]
om. mei 23 Ἀκέσανδρον] Mueller. 4 p. 285

ἐστὶ· τοῖς δὲ Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου περὶ τῶν
 ἐν Δελφοῖς θησαυρῶν οἶμαι ὅτι πολλοῖς ὕμῶν ἐν-
 τυγχάνειν ἐπιμελές ἐστι, καὶ χρηή, πολυμαθοῦς καὶ
 οὐ νυστάζοντος ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν ἀν-
 δρός· ἐκεῖ τοίνυν εὐρήσετε γεγραμμένον, ὥς ἐν τῷ 5
 Σικωνωνίῳ θησαυρῷ χρυσοῦν ἀνέκειτο βιβλίον Ἀρι-
 στομάχης ἀνάθημα τῆς Ἐρυθραίας ἐπικῶ ποιήματι
 δις Ἰσθμιά νενικηκυίας. οὐ μὴν οὐδὲ τὴν Ὀλυμπίαν
 ἔφην ἄξιόν ἐστιν ὥσπερ εἰμαρμένην ἀμετάστατον
 C καὶ ἀμετάθετον ἐν τοῖς ἀθλήμασιν ἐκπεπληχθαι. 10
 τὰ μὲν γὰρ Πύθια τῶν μουσικῶν ἔσχε τρεῖς ἢ τέτ-
 ταρας ἐπεισοδίους ἀγῶνας, ὁ δὲ γυμνικὸς ἀπ' ἀρ-
 χῆς ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὕτω κατέστη, τοῖς δ' Ὀλυμ-
 πίοις πάντα προσθήκη πλὴν τοῦ δρόμου γέρονε·
 πολλὰ δὲ καὶ θέντες ἔπειτ' ἀνεῖλον, ὥσπερ τὸν τῆς 15
 κάλπης ἀγῶνα καὶ τὸν τῆς ἀπήνης· ἀνηρέθη δὲ καὶ
 παισὶ πεντάθλοις στέφανος τεθείς· καὶ ὅλως πολλὰ
 περὶ τὴν πανήγυριν νενεωτέρισται. δέδρια δ' εἶπεῦν
 ὅτι πάλαι καὶ μονομαχίας ἀγῶν περὶ Πῖσαν ἦγετο
 D μέχρι φόνου καὶ σφαγῆς τῶν ἡττωμένων καὶ ὑπο- 20
 πιπτόντων, μὴ με πάλιν ἀπαιτῆτε τῆς ἱστορίας βε-
 βαιωτήν, κἂν διαφύγῃ τὴν μνήμην ἐν οἴνῳ τοῦνομα,
 καταγέλαστος γένωμαι.

1 ἐστὶ] fort. transpon. ante τῶν Πολέμωνος] Mueller.
 3 p. 123 2 ὅτι] del. vid. 6 Σικωνωνίων Prellerus
 7 ante ποιήματι lac. 2 litt. dat Vd 8 P sed nulla esse vid.
 cum pro ἐπικῶ quod praebent Vd P fuerit ut vid ἐπικῶι
 ποιήματι δις *: ποιηματίαις cf. Mueller. 3 p. 123 11 γὰρ
 M: γε 18 νενεωτέρισται: νετεώρισται: ἐνεωτέρισται mei
 εἶπεῦν R: εἶπεν 21 X: ἀπατάτε 22 *: τὸ ὄνομα

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Τίς αἰτία δι' ἣν ἡ πύτυς ἐκὰς Ποσειδῶνος ἐνομίσθη καὶ Διονύσου· καὶ ὅτι τὸ πρῶτον ἐστεφάνουν τῇ πύττι τοὺς Ἴσθμια νικῶντας, ἔπειτα σελίνῳ, νυνὶ δὲ πάλιν τῇ πύττι.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΛΟΥΚΑΝΙΟΣ, ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ.

1. Ἡ πύτυς ἐξητεῖτο καθ' ὃν λόγον ἐν Ἴσθμοῖς Ε
 στέμμα γέγονε· καὶ γὰρ ἦν τὸ δεῖπνον ἐν Κορίνθῳ,
 Ἴσθμίων ἀγομένων ἐστιῶντος ἡμᾶς Λουκανίου τοῦ
 10 ἀρχιερέως. Πραξιτέλης μὲν οὖν ὁ περιηγητὴς τὸ
 μυθῶδες ἐπῆρεν, ὥς λεγόμενον εὐρεθῆναι τὸ σῶμα
 τοῦ Μελικέρτου πύττι προσβεβρασμένον ὑπὸ τῆς
 θαλάττης· καὶ γὰρ οὐ πρόσω Μεγάρων εἶναι τόπον,
 ὅς 'Καλῆς δρόμος' ἐπονομάζεται, δι' οὗ φάναι Με-
 15 γαρεῖς τὴν Ἰνὸν τὸ παιδίον ἔχουσαν δραμεῖν ἐπὶ
 τὴν θάλασσαν. κοινῶς δ' ὑπὸ πολλῶν λεγόμενον
 ὥς ἰδιὸν ἐστὶ στέμμα Ποσειδῶνος ἡ πύτυς, Λουκα-
 νίου δὲ προστιθέντος ὅτι καὶ τῷ Διονύσῳ καθω- Ε
 σιωμένον τὸ φυτόν οὐκ ἀπὸ τρόπου ταῖς περὶ τὸν
 20 Μελικέρτην συνφκείωται τιμαῖς, αὐτὸ τοῦτο ζήτη-
 σιν παρεῖχεν, ᾧτινι λόγῳ Ποσειδῶνι καὶ Διονύσῳ
 τὴν πύττι οἱ παλαιοὶ καθωσίωσαν. ἐδόκει δ' ἡμῖν
 μηδὲν εἶναι παράλογον· ἀμφοτέρω γὰρ οἱ θεοὶ τῆς
 ὑγρᾶς καὶ γονίμου κύριοι δοκοῦσιν ἀρχῆς εἶναι·

7 ἰσθμοῖς mei 9 ἡμᾶς Turnebus: ἡμῖν 16 corr.
 X: λεγομένων 22 δ' ἡμῖν *: δέ μιν

καὶ Ποσειδῶνί γε φυταλμῖω Διονύσῳ δὲ δενδρόιτη
πάντες ὥς ἔπος εἶπεῖν Ἕλληνες θύουσιν. οὐ μὴν
ἀλλὰ κατ' ἰδίαν τῷ Ποσειδῶνι φαίη τις ἂν τὴν πί-
676 τυν προσήκειν, οὐχ ὥς Ἀπολλόδωρος οἴεται παρὰ-
λιον φυτὸν οὔσαν οὐδ' ὅτι φιλήνεμός ἐστιν ὥσπερ 5
ἡ θάλασσα (καὶ γὰρ τοῦτο τινὲς λέγουσιν), ἀλλὰ
διὰ τὰς ναυπηγίας μάλιστα. καὶ γὰρ αὕτη καὶ τὰ
ἀδελφὰ δένδρα, πεῦκαι καὶ στρόβιλοι, τῶν τε ξύλων
παρέχει τὰ πλοῖμώτατα, πίττης τε καὶ ρητίνης ἀλοι-
φήν, ἣς ἄνευ τῶν συμπαγόντων ὕφελος οὐδὲν ἐν 10
τῇ θαλάττῃ. τῷ δὲ Διονύσῳ τὴν πίτυν ἀνιέρω-
σαν, ὥς ἐφηδύνουσιν τὸν οἶνον· τὰ γὰρ πικνώδη
χωρία λέγουσιν ἡδύοινον τὴν ἄμπελον φέρειν. καὶ
τὴν θερμότητα τῆς γῆς Θεόφραστος αἰτιᾷται· κα-
B θόλου γὰρ ἐν ἀργιλώδεσι τόποις φύεσθαι τὴν πί- 15
τυν· εἶναι δὲ τὴν ἄργιλον θερμὴν, διὸ καὶ συνεκ-
πέττειν τὸν οἶνον, ὥσπερ καὶ τὸ ὕδωρ ἐλαφρότατον
καὶ ἥδιστον ἡ ἄργιλος ἀναδίδωσιν. ἔτι δὲ καὶ κατα-
μιγνυμένη πρὸς σίτον ἐπίμετρον ποιεῖ θαψιλές,
ἀδρύνουσα καὶ διογκοῦσα τῇ θερμότητι τὸν πυρόν. 20
οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς πίτυος αὐτῆς εἰκὸς ἀπολαύειν
τὴν ἄμπελον, ἐχούσης ἐπιτηδειότητα πολλὴν πρὸς
σωτηρίαν οἴνου καὶ διαμονήν· τῇ τε γὰρ πίττῃ πάν-
τες ἐξαλείφουσι τὰ ἀργεῖα, καὶ τῆς ρητίνης ὑπο-
μιγνύουσι πολλοὶ τῷ οἴνῳ καθάπερ Εὐβοεῖς τῶν 25
Ἑλλαδικῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν οἱ περὶ τὸν Πάδον

4 Ἀπολλόδωρος] om. Mueller. 1 p. 428
αὐτῇ 13 ἡδύοινον Turnebus: ἡδὺ οἶνον
πτειν mei

7 αὕτη *:
16 συνεκπέ-

οἰκοῦντες· ἐκ δὲ τῆς περὶ Βίενναν Γαλατίας ὁ πισ- C
 σίτης οἶνος κατακομίζεται, διαφερόντως τιμώμενος
 ὑπὸ Ῥωμαίων. οὐ γὰρ μόνον εὐωδίαν τινὰ τὰ τοι-
 αῦτα προσδίδωσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν οἶνον εὐποτον
 5 παρίσθησι ταχέως ἐξαιροῦντα τῇ θερμότητι τοῦ οἶ-
 νου τὸ νεαρὸν καὶ ὕδατῶδες.

2. "Ὡς δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, τῶν ῥητόρων ὁ μάλιστα
 δοκῶν ἀναγνώσμασιν ἐντυγχάνειν ἐλευθερίοις ᾧ
 πρὸς θεῶν" εἶπεν, "οὐ γὰρ ἐχθρὸς ἡ πίτυς ἐνταῦθα
 10 καὶ πρῶην στέμμα γέγυρε τῶν Ἰσθμίων, πρότερον
 δὲ τοῖς σελίνοις ἐστέφοντο; καὶ τοῦτ' ἐστὶ μὲν ἐν
 τῇ κωμῳδίᾳ φιλαργύρου· τινὸς ἀκοῦσαι λέγοντος
 'τὰ δ' Ἰσθμί' ἀποδοίμην ἂν ἡδέως ὕσου D
 ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὦνιος.'

15 Ἱστορεῖ δὲ καὶ Τίμαιος ὁ συγγραφεύς, ὅτι Κορίν-
 θιοι ὀπηνίκα μαχοῦμενοι πρὸς Καρχηδονίους ἐβά-
 διζον ὑπὲρ τῆς Σικελίας, ἐνέβαλόν τινες οὐ σέλινα
 κομίζοντες· οἰωνισαμένων δὲ τῶν πολλῶν τὸ σύμ-
 βολον ὥς οὐ χρηστόν, ὅτι δοκεῖ τὸ σέλινον ἐπικῆ-
 20 δειον εἶναι, καὶ τοὺς ἐπισφαλῶς νοσοῦντας δεῖσθαι
 τοῦ σελίνου φαμένων, ὁ Τιμολεὼν ἐθάρρυνεν αὐ-
 τοὺς καὶ ἀνεμίμνησκε τῶν Ἰσθμοῦ σελίνων, οἷς
 ἀναστέφουσι Κορίνθιοι τοὺς νικῶντας. ἔτι τοίνυν

4 εὐποτον W: ἐμποιεῖν) ib. ἐξαιροῦντα Madvigius:
 ἐξαίρων 8 Ἐλευθέριος R 11 δὲ τοῖς] αὐτοῖς mei
 13 cf. Kock. 3 p. 438 16 Τίμαιος] om. Mueller.
 (1 p. 193 sqq.) 17 τινες οὐ] τινες ὄνοι R. ἡμίονοι διὰ
 μέσου? cf. Vit. Timol. c. 26 19 ἐπικῆδειον Duebnerus:
 ἀνεπιτήδειον 20 καὶ τοὺς] καὶ τὸ mei 21 φαμένων
 *: φαμέν ὥς 22 Ἰσθμοῦ Turnebus: ἰσθμοῖς

ἡ Ἀντιγόνη νικαρχὸς ἀναφύσασα περὶ πρύμναν
 E αὐτομάτως σέλινον Ἰσθμία ἐπωνομάσθη. καὶ τοῦτο
 δὴ τὸ σκολιὸν ἐπὶ γράμμα δῆλον κεραμέα νομίζει
 διαβεβυσμένην σελίνῳ· σύγκειται δ' οὕτω

ἡ χθὼν ἡ παλὰς γῆ, πυρὶ κατηθαλωμένη
 κεύθει κελαινὸν αἶμα Διονύσου Θεοῦ,
 ἔχουσα κλῶνας Ἰσθμικοὺς ἀνὰ στόμα.⁵

ἡ ταῦθ' εἶπεν 'οὐκ ἀνεγνώκαθ' ὑμεῖς οἱ τὴν πί-
 τυν ὥς οὐκ ἐπέισακτον οὐδὲ νέον ἀλλὰ πάτριον καὶ
 παλαιὸν δὴ στέμμα τῶν Ἰσθμίων σεμνύνοντες;' ἐκ- 10
 νησεν οὖν τοὺς νέους ὥς ἂν πολυμαθῆς ἀνὴρ καὶ
 πολυγράμματος.

3. Ὁ μέντοι Λουκάνιος εἰς ἐμὲ βλέψας ἄμα καὶ
 F μειδιῶν 'ὦ Πόσειδον' ἔφη 'τοῦ πλήθους τῶν γραμ-
 μάτων· ἕτεροι δ' ἡμῶν τῆς ἀμαθίας ὥς ἔοικε καὶ 15
 τῆς ἀνηκοΐας ἀπέλαυνον ἀναπείθοντες τοῦναντίον,
 ὥς ἡ μὲν πῖνυς ἦν στέμμα τῶν ἀγώνων πάτριον,
 ἐκ δὲ Νεμέας κατὰ ξῆλον ὁ τοῦ σελίνου στέφανος
 ξένος ὢν ἐπεισῆλθε δι' Ἡρακλέα, καὶ κρατήσας
 ἡμαρῶσεν ἐκεῖνον ὥς ἱερὸν ἐπιτήδειον· εἴτα μέν- 20

3 scripserim cum Madvigio δηλοῖ κεραμεῶν ἀμύστιδα
 βεβυσμένην σελίνῳ. Accusativus ἀμύστιδα (pro ἄμυστιν) non
 est alienus a more Plutarcheo, cf. ex. c. Δευνομάντιδα
 p. 766 d 5 χθὼν ἡ παλὰς γῆ] ἡ κωλιάς γῆ Madvigius.
 Memoranda est etiam vetus ut vid. correctio χθὼν ἡ πε-
 λαογῆ 6 Θεοῦ codd. 8 ἡ Turnebus: ἡ (ἡ P) ἀνε-
 γνώκατε ὑμεῖς οἱ Madvigius: ἀνέγνω κατενμαί σοι 10 δὴ
 στέμμα τῶν Bryanus: δὲ στεμμάτω 11 οὖν τοὺς νέους
 idem: οὐ νέους 14 *: ὦ Ποσειδῶν 16 em. Turnebus
 (P): ἀπέλαβον 18 στέφανος S 20 ὥς ἱερὸν ἐπιτήδειον]
 ὥς ἱεροῖς ἀνεπιτήδειον R. καὶ (= ὥς) περ ὢν ἐπικηδείος?

τοι χρόνῳ πάλιν ἀνακτησαμένη τὸ πάτριον γέρας
ἢ πίκτυς ἀνθεῖ τῇ τιμῇ. ἐγὼ γοῦν ἀνεπειθόμην καὶ 677
προσεῖχον, ὥστε καὶ τῶν μαρτυρίων ἐκμαθεῖν πολλὰ
καὶ μνημονεύειν, Εὐφορίωνα μὲν οὕτω πως περὶ

5 Μελικέρτου λέγοντα

ἑκταίοντες δέ τε κοῦρον ἐπ' αἰλίσι πιτύεσσι
κάτθεσαν, ὁκνότε δὴ στεφάνων ἄθλοισι φορέονται.
οὐ γάρ πω τρηχεῖα λαβὴ κατεμήσατο χειρῶν
Μήνης παῖδα χάρωνα παρ' Ἀσωποῦ γενετείρῃ,
10 ἐξότε πυκνὰ σέλινα κατὰ κροτάφων ἐβάλλοντο·

Καλλίμαχον δὲ μᾶλλον διασαφούντα· λέγει δ' ὁ
Ἡρακλῆς αὐτῷ περὶ τοῦ σελίνου

ἑκαί μιν Ἀλητιάδαι, πολὺν γεγειότερον B
τοῦδε παρ' Αἰγαίῳ διὰ τελέοντες ἀγῶνα,
15 θήσουσιν νίκης σύμβολόν Ἰσθμιάδος,
ξήλω τῶν Νεμέθιδε· πίκτυν δ' ἀποτιμήσουσιν,
ἢ πρὶν ἀγωνιστὰς ἔσσεσθαι τοὺς Ἐφύρῃ·

ἔτε δ' οἶμαι Προκλέους ἐντετυχηκέναι γραφῇ, περὶ
τῶν Ἰσθμίων ἱστοροῦντος, ὅτι τὸν πρῶτον ἀγῶνα
20 ἔθεσαν περὶ στεφάνου πικτύνου· ὕστερον δέ, τοῦ
ἀγῶνος ἱεροῦ γενομένου, ἐκ τῆς Νεμεακῆς πανη-
γύρεως μετήνεγκαν ἐνταῦθα τὸν τοῦ σελίνου στέ-

6 ἐπ' αἰλίσι πιτύεσσι] ἐπ' αἰγιαλίσι πίκτυσι S. cf. Paus.
2, 1, 3. ὅπ' ἀλπεινῇσι πίκτυσι? 7 ὁκνόθε R στεφά-
νους idem. malim στεφάνωμ' 8 λαβὴ Turnebus: λάβη
mei καταμήσατο Duebnerus 9 Μήνης idem: μήνης
(μήνης P) 11 Καλλίμαχον] fr. 103 ed. Schneideri
13 em. Bentleius: ἀλητιάδαι 14 em. Bachmannus: πα-
ράγεσθαι E. παρ' αἰγέωνι P 18 Turnebus: περικλέους

φανον. ὁ δὲ Προκλῆς οὗτος ἦν εἰς τῶν ἐν Ἀκα-
C δημείᾳ Ξενοκράτει, συσχολασάντων.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ.

Περὶ τοῦ 'ζωρότερον δὲ κέραιε.'

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥΤ ΔΙΑΔΟΓΟΥ.

5

ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ, ΣΩΣΙΚΛΗΣ, ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ,
ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Γελοῖος ἐδόκει τισὶ τῶν συνδειπνούντων ὁ
'Αχιλλεύς, ἀκρατότερον ἐγχεῖν τὸν Πάτροκλον κε-
λεύων, εἴτ' αἰτίαν τοιαύτην ἐπιλέγων 10

'οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.'

Νικήρατος μὲν οὖν ὁ ἐταῖρος ἡμῶν, ὁ Μακεδών, ἄν-
τικρυς ἀπισχυρίζετο μὴ ἄκρατον ἀλλὰ θερμὸν εἰρη-
σθαι τό 'ζωρόν' ἀπὸ τοῦ ζωτικοῦ καὶ τῆς ξέσεως, ὃ
δὴ καὶ λόγον ἔχειν, ἀνδρῶν ἐταῖρων παρόντων, 15
νέον ἐξ ὑπαρχῆς κεράννυσθαι κρατῆρα· καὶ γὰρ
ἡμᾶς, ὅταν τοῖς θεοῖς ἀποσπένδειν μέλλωμεν, νεό-
D κρατα ποιεῖν. Σωσικλῆς δ' ὁ ποιητής, τοῦ Ἐμπε-
δοκλέους ἐπιμνησθεὶς εἰρηκότος ἐν τῇ καθόλου μετα-
βολῇ γίννεσθαι 20

'ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρατα',

μᾶλλον ἔφη τὸ εὐκρατον ἢ τὸ ἄκρατον ὑπὸ τάνδρῳς

1 *: ἀκαδημία 4 cf. Hom. I 203 11 cf. Hom.
I 201 13 em. R: ἐπισχυρίζεται 18 Ἐμπεδοκλέους]
Mullach. 1 p. 6 vs. 203 22 *: τοῦ ἀνδρός

ζωρὸν λέγεσθαι, καὶ μηδὲν γε κωλύειν ἐπικελεύε-
σθαι τῷ Πατρόκλῳ τὸν Ἀχιλλέα παρασκευάζειν εὐ-
κρατον εἰς πόσιν τὸν οἶνον· εἰ δ' ἀντὶ τοῦ ζωροῦ
'ζωρότερον' εἶπεν, ὥσπερ 'δεξιτερόν' ἀντὶ τοῦ δεξιοῦ
5 καὶ 'θηλύτερον' ἀντὶ τοῦ θήλεος, οὐκ ἄτοπον εἶναι·
χρησθαι γὰρ ἐπικεικῶς ἀντὶ τῶν ἀπλῶν τοῖς συγκρι-
τικοῖς. Ἀντίπατρος δ' ὁ ἑταῖρος ἔφη τοὺς μὲν ἐνι-
αυτοὺς ἀρχαῖκῶς 'ῶρους' λέγεσθαι, τὸ δὲ ζα μέγε- F
θος εἰωθέναι σημαίνειν· ὅθεν τὸν πολυετῆ καὶ
10 παλαιὸν οἶνον ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως ζωρὸν ὠνομάσθαι.

2. Ἐγὼ δ' ἀνεμίμνησκον αὐτοὺς, ὅτι τῷ 'ζωρό-
τερον' τὸ θερμὸν ἐνιοι σημαίνεσθαι λέγουσι τῷ δὲ
θερμοτέρῳ τὸ τάχιον· ὥσπερ ἡμεῖς ἐγκελευόμεθα
πολλάκις τοῖς διακονοῦσι θερμότερον ἄπτεσθαι τῆς
15 διακονίας. ἀλλὰ μειρακιώδη τὴν φιλοτιμίαν αὐτῶν
ἀπέφαινον, δεδιότων ὁμολογεῖν ἀκρατότερον εἰρη-
σθαι τὸ ζωρότερον, ὥς ἐν ἀτόπῳ τινι τοῦ Ἀχιλλέως F
'ἔσομένον· καθάπερ ὁ Ἀμφιπολίτης Ζώιλος ὑπελάμ-
βανεν, ἀγνοῶν ὅτι πρῶτον μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Φοί-
20 νικα καὶ τὸν Ὀδυσσεά πρεσβυτέρους ὄντας εἰδὼς
οὐχ ὕδαρεῖ χαίροντας ἀλλ' ἀκρατοτέρῳ καθάπερ
οἱ ἄλλοι γέροντες, ἐπιτεῖναι κελεύει τὴν κρᾶσιν.
ἔπειτα Χείρωνος ὦν μαθητῆς καὶ τῆς περὶ τὸ σῶμα
διαίτης οὐκ ἄπειρος ἐλογίζετο δῆπουθεν, ὅτι τοῖς
25 ἀργοῦσι καὶ σχολάζουσι παρὰ τὸ εἰωθὸς σώμασιν
ἀνειμένη καὶ μαλακωτέρα κρᾶσις ἀρμόζει. καὶ γὰρ 678
τοῖς ἵπποις ἐμβάλλει μετὰ τῶν ἄλλων χορτασμάτων

8 δὲ Turnebus 9 εἰωθέναι R: εἰωθεν πολυετῇ] πολυτελῇ mei

τὸ σέλινον οὐκ ἀλόγως, ἀλλ' ὅτι βλάπτονται μὲν οἱ
 σχολάζοντες ἀσυνήθως ἵπποι τοὺς πόδας· ἔστι δὲ
 τούτου μάλιστα ἱάμα τὸ σέλινον. ἄλλοις γοῦν οὐκ
 ἂν εὖροις παραβαλλόμενον ἵπποις ἐν Ἰλιάδι σέλινον
 ἢ τινα τοιοῦτον χιλόν. ἀλλ' ἱατρὸς ὢν ὁ Ἀχιλλεὺς 5
 τῶν θ' ἵππων πρὸς τὸν καιρὸν οἰκείως ἐπεμέλετο
 καὶ τῷ σώματι τὴν ἐλαφροτάτην δίαιταν, ὥς ὑγιει-
 νοτάτην ἐν τῷ σχολάζειν, παρεσκεύαζεν· ἄνδρας δ'
 B ἐν μάχῃ καὶ ἄγωνι δι' ἡμέρας γεγεννημένους οὐχ
 ὁμοίως ἀξιῶν διαιτᾶν τοῖς ἀργοῦσιν ἐπιτεῖναι τὴν 10
 κρᾶσιν ἐκέλευσε. καὶ μὴν οὐδὲ φύσει φαίνεται φι-
 λοῖνος ἀλλ' ἀπηνὴς ὁ Ἀχιλλεὺς·

‘οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς’

καὶ που παρρησιαζόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ ‘πολλὰς’ φη- 15
 σὶν ‘ἀύπνους νύκτας ἰαῦσαι·’ βραχὺς δ' ὕπνος οὐκ
 ἐξαρκεῖ τοῖς χρωμένοις ἀκράτῃ. λοιδορούμενος δὲ
 τῷ Ἀγαμέμνονι πρῶτον αὐτόν ‘οἶνοβαρῆ’ προσειρη-
 κεν, ὥς μάλιστα τῶν νοσημάτων τὴν οἶνοφλυγίαν
 προβαλλόμενος. διὰ ταῦτα δὴ πάντα λόγον εἶχεν 20
 C αὐτὸν ἐννοῆσαι, τῶν ἀνδρῶν ἐπιφανέντων, μὴ ποτε
 ἢ συνήθως κρᾶσις αὐτῷ τοῦ οἴνου πρὸς ἐκείνους
 ἀνειμένη καὶ ἀνάρμοστος ἔστιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε.

Περὶ τῶν πολλοὺς ἐπὶ δεῖπνον καλούντων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΟΝΗΣΙΚΡΑΤΗΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ Ο
ΠΑΠΠΟΣ.

1. Τὸ περὶ τὰς κατακλίσεις φρινόμενον ἄτοπον πλείονα λόγον παρέσχεν ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς, ὥς ἐποιεῖτο τῶν φίλων ἕκαστος ἐστιῶν ἡμᾶς ἦκοντας ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρείας· ἐκαλοῦντο γὰρ αἱ πολλοὶ τῶν
 10 ὁπωσοῦν προσήκειν δοκούντων, καὶ τὰ συμπόσια θορυβώδεις εἶχε τὰς συμπεριφορὰς καὶ τὰς διαλύσεις D ταχείας. ἐπειδὴ δ' Ὀνησικράτης ὁ ἰατρός οὐ πολλοὺς ἀλλὰ τοὺς σφόδρα συνήθεις καὶ οἰκειοτάτους παρέλαβεν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ἐφάνη μοι τὸ λεγόμενον
 15 ὑπὸ Πλάτωνος ἄνδομένην πόλιν οὐ πόλιν· συμποσίῳ δεδόσθαι. καὶ γὰρ συμποσίῳ μέγεθος ἱκανὸν ἐστίν, ἄχρι οὗ συμπόσιον ἐθέλει μένειν· ἐὰν δ' ὑπερβάλλῃ διὰ πλήθος, ὥς μηκέτι προσήγορον ἑαυτῷ
 20 ριμον, οὐδὲ συμπόσιον ἐστίν. δεῖ γὰρ οὐχ ὥσπερ ἐν στρατοπέδῳ διαγγέλοις οὐδ' ὥσπερ ἐν τριήρει χρῆσθαι κελευσταῖς· αὐτοὺς δὲ δι' ἑαυτῶν ἐντυγχάνειν ἀλλήλοις, ὥσπερ χοροῦ τοῦ συμποσίου τὸν κρασπεδίτην τῷ κορυφαίῳ συνήκοον ἔχοντος.

13 ἀλλὰ] ἀλλ' ἦ? 15 Πλάτωνος] Rep. p. 422e. 428b
 ἀνδομένην πόλιν (sc. εἶναι) Benselerus: ἀνδομένην πό-
 λει συμποσίῳ idem cum W: συμπόσια 16 δεδόσθαι]
 λελέχθαι W 17 συμπόσιον ἐν Kaltwasserus

2. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, εἰς μέσον ἤδη φθεγγάμενος ὁ πάππος ἡμῶν Λαμπρίας ἄρ' οὖν' εἶπεν ὅτι περὶ τὰ δεῖπνα μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς κλήσεις δεόμεθα τῆς ἐγκρατείας; ἔστι γάρ τις οἶμαι καὶ φιλανθρωπίας ἀκρασία, μηδένᾳ παρερχομένης τῶν συμποτιῶν ἀλλὰ πάντας ἐλκούσης ὥς ἐπὶ θέαν ἢ ἀκρόασιν. ἔμοιγ' οὖν οὐτ' ἄρτος οὐτ' οἶνος ἐπι-
 F λείπων τοῖς κεκλημένοις οὕτω δοκεῖ τὸν κεκληκότα ποιεῖν γελοῖον, ὥς χώρα καὶ τόπος· ὧν καὶ μὴ κεκλημένοις ἀλλ' ἐπελθοῦσιν αὐτομάτως ξένοις καὶ 10 ἀλλοτρίοις ἀεὶ παρεσκευασμένην ἀφθονίαν ὑπάρχειν δεῖ. ἔτι δ' ἄρτου μὲν καὶ οἶνου ἐπιλιπόντων, ἔστι καὶ τοὺς οἰκέτας ὥς κλέπτοντας αἰτιασθαι· τόπου δὲ πενία καὶ κατανάλωσις εἰς πληθὺς ὀλιγωρία τίς ἐστι τοῦ καλοῦντος. εὐδοκιμεῖ δὲ θαυμαστῶς καὶ 15 Ἡσίοδος εἰπὼν

ἦτοι μὲν πρώτιστα χάος γένετ'·²

χώραν γὰρ ἔδει καὶ τόπον προὔποκεισθαι τοῖς γε-
 679 νομένοις, οὐχ ὥς χθὲς οὐμὸς νίος' ἔφη τὸ Ἀναξα-
 γόρειον ἦν ὁμοῦ πάντα χρήματα τὸ σύνδειπνον 20 ἐποίησεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τόπος ὑπάρχει καὶ παρασκευή, τὸ πληθὺς αὐτὸ φυλακτέον, ὥς ἄμικτον τὴν συνουσίαν ποιοῦν καὶ ἀπροσῆγορον· οἶνου γὰρ ἀνελεῖν ἥττον ἐστι κακὸν ἢ λόγου κοινωνίαν ἐκ δείπνου. διὸ καὶ Θεόφραστος αἶονα συμπόσια παίζων ἐκάλει 25 τὰ κουρεῖα διὰ τὴν λαλιὰν τῶν προσκαθιζόντων.

2 συνεῖπεν mei 3 κλίσεις iidem 12 ἐπιλιπόντων?
 16 Ἡσίοδος Theog. 116

λόγων δὲ κοινωνίαν ἀναιροῦσιν οἱ πολλοὺς εἰς
 ταῦτ' οὐ συμφεροῦντες, μᾶλλον δ' ὀλίγους ποιοῦσιν
 ἀλλήλοις συνεῖναι· καὶ κατὰ δύο γὰρ ἢ τρεῖς ἀπο- B
 λαμβάνοντες ἐντυγχάνουσι καὶ προσδιαλέγονται, τοὺς
 5 δὲ πόρρω κατακειμένους οὐδ' ἴσασιν οὐδὲ προσορῶ-
 σιν ἵππου δρόμον ἀπέχοντας

ἥμιν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος·

ὅθεν οὐκ ὀρθῶς οἱ πλούσιοι νεανιεύονται κατασκευ-
 10 ᾶζοντες οἴκους τριακοντακλίνους καὶ μελίσους· ἀμίκ-
 των γὰρ αὕτη καὶ ἀφίλων δειπνῶν ἢ παρασκευῇ
 καὶ πανηγυριάρχου μᾶλλον ἢ συμποσιάρχου δεομέ-
 νων. ἀλλ' ἐκείνοις μὲν ταῦτα συγγνώμη ποιεῖν·
 ἄπλουτον γὰρ οἶονται τὸν πλοῦτον καὶ τυφλὸν ἀλη-
 15 θῶς καὶ ἀνέξοδον, ἂν μὴ μάρτυρας ἔχῃ, καθάπερ
 τραγωδία, θεατὰς· ἡμῖν δ' ἂν ἱαμα γένοιτο τοῦ C
 πολλοὺς ὁμοῦ συνάγειν τὸ πολλάκις κατ' ὀλίγους
 παραλαμβάνειν. οἱ γὰρ σπανίως καὶ 'δί' Ἀρματος'
 ὥς φασιν ἔστιῶντες ἀναγκάζονται τὸν ὁπωσοῦν ἐπι-
 20 τήδειον ἢ γνώριμον καταγράφειν· οἱ δὲ συνεχέστε-
 ρον κατὰ τρεῖς ἢ τέτταρας ἀναλαμβάνοντες, ὥσπερ
 πορθμεῖα τὰ συμπόσια κοῦφά τε ποιοῦσι. ποιεῖ δέ
 τινα τοῦ πολλοῦ τῶν φίλων πλήθους διάκρισιν καὶ
 ὁ τῆς αἰτίας διηνεκῆς ἐπιλογισμὸς· ὥς γὰρ ἐπὶ τὰς
 25 χρείας οὐ πάντα ἀλλὰ τοὺς ἀρμόττοντας ἐκάστη

7 Hom. A 7

15 ἀνέξοδον Herwerdenus: ἀδιέξοδον

18 ἐκ διαρματος S. Sed proverbium esse vid. cf. Eust.
p. 266, 41

22 κοῦφά τε] κουφότερα Herwerdenus

παρακαλοῦμεν, βουλευόμενοι μὲν τοὺς φρονίμους
 δικαζόμενοι δὲ τοὺς λέγοντας, ἀποδημοῦντες δὲ τοὺς
 D ἐλαφροὺς μάλιστα τοῖς βιωτικοῖς καὶ σχολὴν ἄγον-
 τας· οὕτως ἐν ταῖς ὑποδοχαῖς ἐκάστοτε τοὺς ἐπιτη-
 δείους παραληπτέον. ἐπιτήδειοι δὲ τῷ μὲν ἡγεμόνι 5
 δειπνίζοντι συνδειπνεῖν οἳ τ' ἄρχοντες, ἐὰν ᾧσι φί-
 λοι, καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως· ἐν δὲ γάμοις ἢ καὶ
 γενεθλίοις οἱ κατὰ γένος προσήκοντες καὶ Διὸς ὁμο-
 γνίου κοινωνοῦντες· ἐν δὲ ταῖς τοιαύταις ὑποδοχαῖς
 ἢ προπομπαῖς τοὺς ἐκείνων μάλιστα κεχαρισμένους 10
 εἰς ταῦτ' ἀνακτέον. οὐδὲ γὰρ θεῶν θύοντες πᾶσι
 τοῖς ἄλλοις θεοῖς, μάλιστα καὶ συννάοις καὶ συμ-
 βάμοις, κατευχόμεθα, ἀλλὰ τριῶν κρατήρων κίρνα-
 μένων, τοῖς μὲν ἀπὸ τοῦ πρώτου σπένδομεν τοῖς δ'
 ἀπὸ τοῦ δευτέρου τοῖς δ' ἀπὸ τοῦ τελευταίου· 15
 E 'φθόνος γὰρ ἔξω θείου χοροῦ ἵσταται·' θεὸς δέ
 που καὶ ὁ τῶν φίλων χορὸς εὐγνωμόνως διανεμό-
 μενος ἐν ταῖς συμπεριφοραῖς.⁷

4 Basileensis: ἐπιτηδείως 10 τοὺς] ταῖς mei ἐκείνῳ
 Turnebus. ἐκείνοις? 12 μάλιστα δὲ τοῖς (malim καὶ)
 συννάοις R 13 τριῶν κρατήρων] cf. Polluc. 6, 15
 14 τοῖς μὲν] τῷ μὲν R 16 φθόνος — ἵσταται] ex Plat.
 Phaedr. p. 247a

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Τίς αἰτία τῆς ἐν ἀρχῇ στενοχωρίας τῶν δειπνούντων
εἶθ' ὕστερον εὐρυχωρίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΛΑΜΠΡΙΑΣ Ο ΠΑΠΠΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ῥηθέντων δὲ τούτων, εὐθὺς ἐζητεῖτο περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ στενοχωρίας τῶν κατακειμένων εἴτ' ἀνέσεως· οὗ τούναντιον εἰκὸς ἦν συμβαίνειν διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ δειπνῶν πλήρωσιν. ἐνιοι μὲν οὖν ἡμῶν
10 τὸ σχῆμα τῆς κατακλίσεως ἡτιῶντο· πλατεῖς γὰρ ὡς ἐπίπαν κατακειμένους δειπνεῖν, ἅτε δὴ τὴν δεξιὰν προτείνοντας ἐπὶ τὰς τραπέζας· δειπνήσαντας δ' ἀναστρέφειν αὐτοὺς μᾶλλον ἐπὶ πλευράν, ὅξυ τὸ σχῆμα ποιοῦντας τοῦ σώματος καὶ οὐκ ἐθ' ὡς εἶπεῖν
15 κατ' ἐπίπεδον, ἀλλὰ κατὰ γραμμὴν τῆς χώρας ἀπο- μένους· ὥσπερ οὖν οἱ ἀστράγαλοι τόπον ἐλάττω 680 κατέχουσιν ὀρθοὶ πίπτοντες ἢ πρηγεῖς, οὕτως ἡμῶν ἕκαστον ἐν ἀρχῇ μὲν ἐπὶ στόμα προνεύειν ἀποβλέ- ποντα πρὸς τὴν τράπεζαν ὕστερον δὲ μετασχηματί-
20 ζειν ἐπὶ βᾶθος ἐκ πλάτους τὴν κατάκλινιν. οἱ δὲ πολλοὶ τὴν συνένδοσιν τῆς στρωμνῆς προυφέρουντο· θλιβομένην γὰρ ἐν τῇ κατακλίσει πλατύνεσθαι καὶ διαχωρεῖν, ὥσπερ τῶν ὑποδημάτων τὰ τριβόμενα, κατὰ μικρὸν ἐνδιδόντα καὶ χαλῶντα τοῖς πόροις,

9 ἀπὸ Μ: ἐπὶ 13 αὐτοῦς Vulcobius: αὐτοῦς 21 *: προυφέρουντο 24 em. Hirschigius: ἐπιιδόντα

εὐρυχωρίαν τῷ ποδὶ καὶ ἀναστροφὴν παρέχει. ὁ δὲ
 πρεσβύτερος ἅμα παίζων δὴ ἔφη ταῦτ' οὐκ ἐστὶν
 B ἀνομοίους ἔχειν ἐπιστάτας τε καὶ ἡγεμόνας, ἐν ἀρχῇ
 μὲν τὸν λιμὸν ὃ τῶν τακτικῶν οὐδὲν μέτεστιν,
 ὕστερον δὲ τὸν Διόνυσον ὃν πάντες ἄριστον γεγο- 5
 νέναι στρατηγὸν ὁμολογοῦσιν· ὥσπερ οὖν ὁ Ἑπα-
 μεινώνδας, εἰς τινα δυσχωρίαν τῶν στρατηγῶν ὑπ'
 ἀπειρίας εἰσβαλλόντων τὴν φάλαγγα περιπίπτουσιν
 ἐαυτῇ καὶ ταρασσομένην ὑπολαβὼν, ἐξέλυσε καὶ κα-
 τέστησεν εἰς τάξιν· οὕτως ἡμᾶς ἐν ἀρχῇ συμπεφο- 10
 ρημένους ὑπὸ τοῦ λιμοῦ κυνηδὸν ἔρτι παραλαμβά-
 νων ὁ Ἀναῖος θεὸς καὶ Χορεῖος εἰς τάξιν ἱλαρὰν
 καὶ φιλάνθρωπον καθίστησιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ.

Περὶ τῶν καταβασκαίνειν λεγομένων.

15

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΜΕΣΤΡΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ,
 ΠΑΤΡΟΚΛΕΑΣ, ΓΑΙΟΣ.

- C 1. Περὶ τῶν καταβασκαίνειν λεγομένων καὶ
 βάσκανον ἔχειν ὀφθαλμὸν ἐμπεσόντος λόγου παρὰ 20
 δεῖπνον, οἱ μὲν ἄλλοι παντάπασιν ἐξεφλάυριζον τὸ
 πρᾶγμα καὶ κατεγέλων· ὁ δ' ἐστὶν ἡμᾶς Μέστριος
 Φλωρος ἔφη τὰ μὲν γινόμενα τῇ φήμῃ θαυμαστῶς

2 *: τὸ αὐτὸ 21 em. Turnebus: ἐξεφλνύριζον 22 Vul-
 cobius: μέτριος

βοηθεῖν· τῷ δ' αἰτίας ἀπορεῖν ἀπιστεῖσθαι τὴν ἱστο-
 ρίαν οὐ δικαίως, ὅπου, μυρίων ἐμφανῇ τὴν οὐσίαν
 ἐχόντων, ὁ τῆς αἰτίας λόγος ἡμᾶς διαπέφενγεν·
 'ὅλως δ'' εἶπεν 'ὁ ζητῶν ἐν ἐκάστῳ τὸ εὐλογον ἐκ
 5 πάντων ἀναιρεῖ τὸ θαυμασίον. ὅπου γὰρ ὁ τῆς D
 αἰτίας ἐπιλείπει λόγος, ἐκεῖθεν ἄρχεται τὸ ἀπορεῖν,
 τουτέστι τὸ φιλοσοφεῖν· ὥστε τρόπον τινὰ φιλοσο-
 φίαν ἀναιροῦσιν οἱ τοῖς θαυμασίοις ἀπιστοῦντες.
 δεῖ δ'' ἔφη 'τὸ μὲν διὰ τί γίγνεται τῷ λόγῳ μετιέ-
 10 ναι, τὸ δ' ὅτι γίγνεται παρὰ τῆς ἱστορίας λαμβά-
 νειν. ἱστορεῖται δὲ πολλὰ τοιαῦτα· γινώσκουμεν
 γὰρ ἀνθρώπους τῷ καταβλέπειν τὰ παῖδια μάλιστα
 βλάπτοντας, ὑγρότητι τῆς ἕξεως καὶ ἀσθενείᾳ τρε-
 πομένης ὑπ' αὐτῶν καὶ κινουμένης ἐπὶ τὸ χειρὸν,
 15 ἥττον δὲ τῶν στερεῶν καὶ πεπηγότων ἤδη τοῦτο
 πασχόντων. καίτοι τοὺς γε περὶ τὸν Πόντον οἱ- E
 κοῦντας πάλαι Θιβεῖς προσαγορευομένους ἱστορεῖ
 Φύλαρχος οὐ παιδίοις μόνον ἀλλὰ καὶ τελείοις ὀλε-
 θρίους εἶναι· καὶ γὰρ τὸ βλέμμα καὶ τὴν ἀναπνοὴν
 20 καὶ τὴν διάλεκτον αὐτῶν παραδεχομένους τήκεσθαι
 καὶ νοσεῖν· ἥσθοντο δ' ὥς ἔοικε τὸ γιννόμενον οἱ
 μιγάδες, οἰκέτας ἐκεῖθεν ὠνίους ἐξάγοντες. ἀλλὰ
 τούτων τὸ μὲν ἴσως ἥττόν ἐστι θαυμαστόν· ἡ γὰρ
 ἐπαφὴ καὶ συνανήχρωσις ἔχει τινὰ φαινομένην πά-
 25 θους ἀρχήν· καὶ καθάπερ τὰ τῶν ἄλλων ὀρνέων

9 Anonymus: μετεῖναι
 cf. Plin. H. N. 7, 2, 17 'in Ponto
 [Φύλαρχος] Mueller. 1 p. 354
 lesius

17 Θιβεῖς Hesychius: Θηβεῖς
 Thibiorum genus' 18 Φύ-
 22 οἱ μιγάδας οἰκέτας Va-

περὰ τοῖς τοῦ ἀετοῦ συντεθέντα διόλλυται ψηχόμενα καὶ ἀπανθεῖ τῶν πτίλων μυθόντων, οὕτως οὐδὲν ἀπέχει καὶ ἀνθρώπου ψαῦσιν τὴν μὲν ὠφέλιμον εἶναι τὴν δ' ἀπηνῆ καὶ βλαβεράν· τὸ δὲ καὶ προσβλεφθέντας ἀδικεῖσθαι συμβαίνει μὲν ὥσπερ εἰρηκα, τῷ δὲ τὴν αἰτίαν ἔχειν δυσθήρατον ἀπισταῖται.⁵

2. 'Καὶ μὴν' ἔφην ἐγὼ 'τρόπον τινὰ τῆς αἰτίας αὐτὸς ἔχνος τι καὶ τρίβον ἀνεύρηκας, ἐπὶ τὰς ἀπορροὰς τῶν σωμάτων ἀφικόμενος· καὶ γὰρ ἡ ὁσμὴ καὶ ἡ φωνὴ καὶ τὸ θεῦμα τῆς ἀναπνοῆς ἀποφοραί τινές εἰσι τῶν ζώων καὶ μέρη κινουντα τὰς αἰσθη- 10
681 σεις, ὅταν ὑπ' αὐτῶν προσπесόντων πάθωσι. πολὺ δὲ μᾶλλον εἰκὸς ἐστὶ τῶν ζώων ἀποφέρεσθαι τὰ τοιαῦτα διὰ τὴν θερμότητα καὶ τὴν κίνησιν, οἷον εἰ 15
τινα σφύγγιον καὶ κλόνον ἔχοντας τοῦ πνεύματος, ὅφ' οὗ τὸ σῶμα κρουόμενον ἐνδελεχῶς ἐκπέμπει τινὰς ἀπορροάς. μάλιστα δὲ τοῦτο γίνεσθαι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν εἰκὸς ἐστὶ· πολυκίνητος γὰρ ἡ ὕψις οὕσα μετὰ πνεύματος ἀγγὴν ἀφιέντος πυρῶδη θαν- 20
μαστήν τινα διασπείρει δύναμιν, ὥστε πολλὰ καὶ πᾶσχειν καὶ ποιεῖν δι' αὐτῆς τὸν ἄνθρωπον. ἡδοναῖς τε γὰρ συμμέτροις καὶ ἀηδίαῖς ὑπὸ τῶν ὁρα-
B τῶν τρεπόμενος συνέχεται· καὶ τῶν ἐρωτικῶν, ἃ δὴ μέγιστα καὶ σφοδρότατα πάθήματά τῆς ψυχῆς ἐστίν, 25

1 ψηχόμενα Doehnerus: ψυχόμενα 9 αὐτὸς X: αὐτοῖς 9. 18 *: ἀπορροαίς 13 προσπесόντων mei 20 ἀγγὴν Turnebus: αὐτὴν 23 συμμέτροις] οὐ μετρίοις M. Malim οὐ μετρίαις vel ἀσυμμέτροις

ἀρχὴν ἢ ὕψις ἐνδίδωσιν· ὥστε φεῖν καὶ λείβεσθαι
 τὸν ἐρωτικόν, ὅταν ἐμβλέπῃ τοῖς καλοῖς, οἷον ἐλκό-
 μενον εἰς αὐτούς. διὸ καὶ θαυμάσειεν ἂν τις οἶμαι
 5 μάλιστα τῶν πάσχειν μὲν καὶ κακοῦσθαι τὸν ἄν-
 θρωπον διὰ τῆς ὕψεως οἰομένων, οὐκέτι δὲ δοῶν
 καὶ βλέπτειν. αἱ γὰρ ἀντιβλέψεις τῶν ἐν ὥρᾳ καὶ
 τὸ διὰ τῶν ὁμμάτων ἐκπίπτουν, εἴτ' ἔρα φῶς εἶτε
 φεῦμα, τοὺς ἐρῶντας ἐκτῆκει καὶ ἀπύλλυσι μεθ'
 ἡδονῆς ἀλγηδόνι μεμιγμένης, ἣν αὐτοὶ γλυκύπικρον
 10 ὀνομάζουσιν· οὔτε γὰρ ἀπτομένοις οὔτ' ἀκούουσιν
 οὔτω τιτρώσκεσθαι συμβαίνει καὶ πάσχειν, ὥς προσ-
 βλέπομένοις καὶ προσβλέπουσι. τοιαύτη γὰρ γίγνε-
 ται διάδοσις καὶ ἀνάφλεξις ἀπὸ τῆς ὕψεως, ὥστε
 παντελῶς ἀπειράτους ἐρωτος ἡγεῖσθαι τοὺς τὸν Μη-
 15 δικὸν νάφθαν θαυμάζοντας ἐκ διαστήματος ὑπὸ τοῦ
 πυρὸς ἀναφλεγόμενον· αἱ γὰρ τῶν καλῶν ὕψεις, κἄν
 πᾶν πόρρωθεν ἀντιβλέπωσι, πῦρ ἐν ταῖς τῶν ἐρω-
 τικῶν ψυχαῖς ἀνάπτουσι. καὶ μὴν τό γε τῶν ἰκτε-
 ρικῶν βοήθημα πολλάκις ἱστοροῦμεν· ἐμβλέποντες
 20 γὰρ τῷ χαραδριῷ θεραπεύονται· τοιαύτην εἰκοι τὸ
 ξῶον φύσιν καὶ κρᾶσιν ἔχειν, ὥσθ' ἔλκειν καὶ δέ-
 χεσθαι τὸ πάθος ἐκπίπτουν, ὥσπερ φεῦμα, διὰ τῆς
 25 ὕψεως· ὅθεν οὐ προσβλέπουσιν οἱ χαραδριοὶ τοὺς
 τὸν ἰκτερον ἔχοντας οὐδὲ καρτεροῦσιν, ἀλλ' ἀπο-
 στρέφονται καὶ τὰ ὕμματα συγκλείσαντες ἔχουσιν·

2 ἐλκόμενον W: ἐρχόμενον. Num ἐγγεόμενον? 8 ἐκ-
 τῆκει Psellus: ἐντῆκει 17 idem: ἀντιβλέψωσι 22 ἐκλιπτον
 (ἐκλειπτον E) mei. Num ἐκλειπτον ab ἐκλείβω? 28 *:
 χαραδριοὶ

οὐ φθονοῦντες, ὥς ἔνιοι νομίζουσι, τῆς ἀπ' αὐτῶν
 ἰάσεως ἀλλ' ὥσπερ ὑπὸ πληγῆς τιτρωσκόμενοι. τῶν
 δ' ἄλλων νοσημάτων μάλιστα καὶ τάχιστα τὰς ὀφθαλ-
 μίας ἀναλαμβάνουσιν οἱ συνόντες· οὕτω δύνάμιν
 ἔχει ὀξεῖαν ἢ ὕψις ἐνδοῦναι καὶ προσβαλεῖν ἑτέρῳ 5
 πάθους ἀρχήν.'

Β. 'Καὶ μάλ' ἔφη 'λέγεις ὀρθῶς' ὁ Πατροκλέας
 'ἐπὶ γε τῶν σωματικῶν· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς, ὧν ἐστὶ
 καὶ τὸ βασκαίνειν, τίνα τρόπον καὶ πῶς διὰ τῆς
 ὕψεως τὴν βλάβην εἰς τοὺς ὀρωμένους διαδίδωσιν;' 10
 Ε 'οὐκ οἶσθ' ἔφην 'ὅτι πάσχουσ' ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα συν-
 διατίθῃσιν; ἐπίνοιαι γὰρ ἀφροδισίων ἐγείρουσιν αἰ-
 δοῖα, καὶ θυμοὶ κυνῶν ἐν ταῖς πρὸς τὰ θηρία γιγνο-
 μέναις ἀμίλλαις ἀποσβεννύουσι τὰς ὀράσεις πολλάκις
 καὶ τυφλοῦσι· λῦπαι δὲ καὶ φιλαργυρίαι καὶ ξηλο- 15
 τυπίαί τὰ χρώματα τρέπουσι καὶ καταξαίνουσι τὰς
 ἑξεις· ὧν οὐδενὸς ὁ φθόνος ἥττον ἐνδύεσθαι τῇ
 ψυχῇ πεφυκὸς ἀναπίμπλησι καὶ τὸ σῶμα πονηρίας,
 ἣν οἱ ζωγράφοι καλῶς ἐπιχειροῦσιν ἀπομιμεῖσθαι
 F τὸ τοῦ φθόνου πρόσωπον ὑπογράφοντες. ὕταν οὖν 20
 οὕτως ὑπὸ τοῦ φθονεῖν διατεθέντες ἀπερείδωσι τὰς
 ὕψεις, αἱ δ' ἔγγιστα τεταγμέναι τῆς ψυχῆς σπάσα-
 σαι τὴν κακίαν ὥσπερ πεφαρμαγμένα βέλη προσ-
 πίπτωσιν, οὐδὲν οἶμαι συμβαίνει παράλογον οὐδ'
 ἄπιστον, εἰ κινοῦσι τοὺς προσορωμένους· καὶ γὰρ 25
 τὰ δῆγματα τῶν κυνῶν χαλεπώτερα γίνεται μετ'

8 τὰ δὲ Turnebus: τάδε 21 corr. X: διατιθέντες
 22 M: σπάσσει 23 Turnebus: προπίπτωσιν 25 εἰ κι-
 νοῦσι M: ἐκείνους δ

ὀργῆς δακνόντων· καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἀνθρώπων
 μᾶλλον ἔπτεσθαι φασιν, ὅταν ἐρῶντες πλησιάζωσι·
 καὶ ὅλως τὰ πάθη τὰ τῆς ψυχῆς ἐπιρρώννυσιν καὶ
 ποιεῖ σφοδροτέρας τὰς τοῦ σώματος δυνάμεις. διὸ
 5 καὶ τὸ τῶν λεγομένων προβασκανίων γένος οἶονται
 πρὸς τὸν φθόνον ὠφελεῖν, ἐλκομένης διὰ τὴν ἀτο- 682
 πίαν τῆς ὕψεως, ὥσθ' ἦττον ἐπερείδειν τοῖς πάσχου-
 σιν. αὐταὶ σοὶ εἶπον ὧ Φλῶρε, συμβολαὶ τῆς εὐω-
 χίας ἀπηριθμήσθωσαν.'

- 10 4. Καὶ ὁ Σώκλαρος ἄν γ' ἔφη ἑπρότερον ἡμεῖς
 αὐτὰ δοκιμάσωμεν· ἔστι γὰρ ὃ τι τοῦ λόγου κατα-
 φαίνεται κίβδηλον. εἰ γὰρ ἂν λέγουσι πολλοὶ περὶ
 τῶν βασκαιομένων ὡς ἀληθῆ τιθέμεν, οὐκ ἀγνοεῖς
 δῆπουθεν ὅτι καὶ φίλους καὶ οἰκείους, ἔνιοι δὲ καὶ
 15 πατέρας ἔχειν ὀφθαλμὸν βάσκανον ὑπολαμβάνουσιν,
 ὥστε μὴ δεικνύναι τὰς γυναικας αὐτοῖς τὰ παιδιὰ
 μηδὲ πολὺν ἔαν χρόνον ὑπὸ τῶν τοιούτων κατα-
 βλέπεσθαι· πῶς οὖν ἔτι δόξει φθόρου τὸ πάθος
 εἶναι; τί δ', ὧ πρὸς τοῦ Διός, ἐρεῖς περὶ τῶν ἐαν- H
 20 τοὺς καταβασκαίνειν λεγομένων; καὶ γὰρ τοῦτ' ἀκή-
 κοας· εἰ δὲ μή, πάντως ταῦτ' ἀνέγνωκας

ἑκαλὸν μὲν ποτ' ἔσαν, καλαί, φόβαι Εὐτελίδας·

ἄλλ' αὐτὸν βάσκαίνεν ἰδὼν ὀλοφώιος ἀνὴρ

δίνῃ ἐν ποταμῷ· τὸν δ' αὐτίκα νοῦσος ἀεικίης...

- 25 ὁ γὰρ Εὐτελίδας λέγεται, καλὸς ἑαυτῷ φανείς καὶ
 παθὼν τι πρὸς τὴν ὕψιν, ἐκ τούτου νοσῆσαι καὶ

11 αὐτὰς R 22 καλαὶ φόβαι Emperius: καὶ φόβαι
 23 αὐτὸν X: αὐτὸν 24 idem: δινῇντι ποταμῷ ἀεικίης]
 puncta add. Duebnerus 26 παθόντι mei

τὴν εὐεξίαν μετὰ τῆς ὥρας ἀποβαλεῖν. ἀλλ' ὄρα πῶς ἔχεις εὐρησιλογίας πρὸς τὰς τοιαύτας ἀτοπίας.

- U 5. Ἄλλως μὲν ἔφην ὅν μάλ' ἱκανῶς πίνων δ' ὥς ὁρᾷς ἐκ τῆς τηλικαύτης κύλικος, οὐκ ἀτόλμους· λέγω δ' ὅτι τὰ μὲν πάθη πάντα, ταῖς ψυχαῖς 5 ἐμμείναντα πολὺν χρόνον, ἔξεις ἐνεργάζεται πονηράς· αὐταὶ δ', ὅταν ἰσχὺν φύσεως λάβωσιν, ὑπὸ τῆς τυχούσης κινούμεναι προφάσεως, πολλάκις καὶ ἄκοντας ἐπὶ τὰ οἰκεία καὶ συνήθη καταφέρουσι πάθη. σκόπει δὲ τοὺς δειλοὺς ὅτι καὶ τὰ σφύζοντα φοβοῦνται, καὶ τοὺς ὀργίλους ὅτι καὶ τοῖς φιλιτάτοις δυσκολαίνουσι, καὶ τοὺς ἐρωτικούς καὶ ἀκολάστους ὅτι 10 τελευτῶντες οὐδὲ τῶν ἀγιωτάτων ἀπέχεσθαι δύνανται σωμάτων. ἡ γὰρ συνήθεια δεινὴ πρὸς τὸ οἰκεῖον ἐξάγειν τὴν διαθέσειν, καὶ τὸν ἀκροσφαλῶς ἔχοντα 15 πᾶσι προσπταλεῖν ἀνάγκη τοῖς ὑποπίπτουσιν· ὥστ' οὐκ ἄξιον θαυμάζειν τοὺς τὴν φθονητικὴν καὶ βασκαντικὴν ἀπειργασμένους ἐν ἑαυτοῖς ἔξιν, εἰ καὶ πρὸς τὰ οἰκεία κατὰ τὴν τοῦ πάθους ιδιότητα κινοῦνται· κινούμενοι δ' οὕτως ὃ πεφύκασιν οὐχ ὃ 20 βούλονται ποιοῦσιν. ὥς γὰρ ἡ σφαῖρα κινεῖσθαι σφαιρικῶς καὶ κυλινδρικῶς ὁ κύλινδρος ἀναγκάζεται κατὰ τὴν τοῦ σχήματος διαφοράν, οὕτω τὸν οὕτω φθονερόν ἢ διάθεσις φθονητικῶς πρὸς ἅπαντα 25 E κινεῖ. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καταβλέπειν εἰκός ἐστιν 25 αὐτοὺς τὰ οἰκεία καὶ ποθούμενα μᾶλλον· διὸ καὶ

2 *: εὐρησιλογίας 3 ἔφην Vulcobius: ἔφη οὐ W:
καὶ 5 δὲ ὅτι idem: διότι 22 ὁ R: ἡ 23 *: οὕτως
24 οὕτω del. R

βλάπτουσι μᾶλλον. ὁ δὲ βέλτιστος Εὐτελίδας καὶ
ὅσοι λέγονται καταβασκαίνειν ἑαυτοὺς οὐκ ἀλόγως
μοι δοκοῦσι τοῦτο πάσχειν. 'σφαλερὸν γὰρ ἢ ἐπ'
ἄκρον εὐεξία' κατὰ τὸν Ἱπποκράτην, καὶ τὰ σώματα
5 προελθόντα μέχρι τῆς ἄκρας ἀκμῆς οὐχ ἔστηκεν,
ἀλλὰ ῥέπει καὶ ταλαντεύεται πρὸς τοῦναντίον· ὅταν
οὖν ἐπίδοσιν ἀθρόαν λάβωσι καὶ βέλτιον ἢ προσ-
εδόκων ἔχοντας ἑαυτοὺς ἐπιβλέπωσιν, ὥστε θαναμά- F
ζειν καὶ κατασκοπεῖν τὸ σῶμα τῆς μεταβολῆς, ἐγγύς
10 εἰσι καταφερόμενοι ταῖς ἔξεσι πρὸς τὸ χεῖρον, ἑαυ-
τοὺς καταβασκαίνειν. τοῦτο δὲ γίνεται μᾶλλον
ἀπὸ τῶν πρὸς ὕδασιν ἢ τισιν ἄλλοις ἐσόπτροις
ὕφισταμένων ρευμάτων· ἀναπνεῖ γὰρ ἐπ' αὐτοὺς
τοὺς ὀρῶντας, ὥσθ' οἷς ἐτέρους ἐβλαπτον, αὐτοὺς
15 κακοῦσθαι. τοῦτο δ' ἴσως καὶ περὶ τὰ παιδία γιγνό-
μενον καταψεύδεται πολλάκις τὴν αἰτίαν τῶν ἐνο-
ρῶντων.'

6. Ἐμοῦ δὲ παυσάμενον, Γάιος ὁ Φλώρου γαμ-
βρός 'τῶν δὲ Δημοκρίτου' ἔφη 'εἰδώλων, ὥσπερ
20 Αἰγίων ἢ Μεγαρέων, ἀριθμὸς οὐδεὶς οὐδὲ λόγος·
ἃ φησιν ἐκεῖνος ἐξιέναι τοὺς φθινοῦντας, οὗτ' αἰ- 688
σθήσεως ἁμοῖρα παντάπασιν οὗθ' ὀσμῆς, ἀνάπλεά
τε τῆς ἀπὸ τῶν προῖεμένων μοχθηρίας καὶ βασκα-
νίας· μεθ' ἧς ἐμπλασσόμενα καὶ παραμένοντα καὶ
25 συνοικοῦντα τοῖς βασκαينوμένοις ἐπιταράττειν καὶ

1 καὶ M: δ καὶ 4 Ἱπποκράτην] Aphor. 3, 1 7 καὶ
Vulcobius 10 καταφερόμενοι *: καὶ φερόμενοι 11 verba
τοῦτο δὲ γίνεται — — αὐτοὺς κακοῦσθαι transponit post
μεγαλοπρεπῶς (p. 206, 3) E. Graßius 19 Δημοκρίτου] Mul-
lach. 1 p. 358. 359 ὥσπερ Αἰγίων] Mueller. 2 p. 51

κακοῦν αὐτῶν τό τε σῶμα καὶ τὴν διάνοιαν; οὕτω
 γὰρ οἶμαί πως τὸν ἄνδρα τῇ δόξῃ, τῇ δὲ λέξει δαι-
 μονίως λέγειν καὶ μεγαλοπρεπῶς. 'πάνυ μὲν οὖν'
 ἔφην 'ἀλλὰ θαυμάζω, πῶς ἔλαθον ὑμᾶς οὐδὲν ἄλλο
 τῶν ρευμάτων τούτων ἢ τὸ ἔμψυχον ἀφελὼν καὶ
 Β προαιρετικόν· ἵνα μὴ με δόξητε πόρρω νυκτῶν ὑμῖν
 ἐπάγοντα φάσματα καὶ εἰδῶλα πεπνυμένα καὶ φρο-
 νοῦντα μορμολύττεσθαι καὶ διαταράττειν. ἔωθεν
 οἷν, ἐὰν δοκῇ, περὶ τούτων σκεψώμεθα.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ II.

10

Διὰ τί τὴν μηλέαν 'ἀγλαόκαρπον' ὁ ποιητὴς εἶπεν, 'Ἐμ-
 πεδοκλῆς δ' 'ὑπέρφλοια' τὰ μῆλα.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ
 Ο ΠΑΠΠΟΣ.

15

1. 'Ἐστιωμένων ἡμῶν ποτ' ἐν Χαιρωνείᾳ καὶ
 παρατεθείσης παντοδαπῆς ὀπώρας, ἐπῆλθέ τινα τῶν
 (' κατακειμένων ἀναφθέγγεσθαι τὸν στίχον ἐκεῖνον
 'συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι'
 καὶ 'ἐλαῖαι τηλεθόωσαι'. ζήτησις οὖν ἦν, διὰ τί 20
 τὰς μηλέας ὁ ποιητὴς 'ἀγλαοκάρπους' ἔξαιρέτως προσ-
 εἶπεν. καὶ Τρύφων μὲν ὁ ἰατρὸς ἔλεγε κατὰ τὴν

6 νυκτῶν Herwerdenus: νυκτῶν οὐσῶν 12 in lem-
 mate pro ὑπέρφλοια dant ὑπερφυᾶ meī 19 συκέαι Ho-
 merus η 116: συκαῖ

πρὸς τὸ δένδρον εἰρησθαι σύγκρισιν, ὅτι μικρὸν
 ὄν κομιδῇ καὶ τὴν ὕψιν εὐτελὲς καλὸν καὶ μέγαν
 ἐκφέρει τὸν καρπὸν. ἄλλος δέ τις ἔφη τὸ καλὸν
 ἐκ πάντων συντεθὲν μόνῳ τούτῳ τῶν ἀκροδρύων
 5 ὄρᾱν ὑπάρχον· καὶ γὰρ τὴν ψαῦσιν ἔχει καθάριον,
 ὥστε μὴ μολύνειν ἀλλ' εὐωδίας ἀναπιμπλάναι τὸν
 ἰπτόμενον, καὶ τὴν γεῦσιν ἡδεῖαν, ὁσφραίνεσθαι τε
 καὶ ἰδεῖν ἐπιτερεπέστατόν ἐστι· διὸ καὶ πάσας ὁμοῦ
 10 2. Ταῦτα μὲν οὖν ἔφαμεν ἡμεῖς μετρίως λέγε- D
 θαι· τοῦ δ' Ἐμπεδοκλέους εἰρηκότος
 'οὐνεκεν ὀψίγονοί τε σίδαι καὶ ὑπέρφλοια μῆλα,'
 τὸ μὲν τῶν σιδῶν ἐπίθετον νοεῖν, ὅτι, τοῦ φθινο-
 πώρου λήγοντος ἤδη καὶ τῶν καυμάτων μαραινο-
 15 μένων, ἐκπέττουσι τὸν καρπὸν· ἀσθενῇ γὰρ αὐτῶν
 τὴν ὑγρότητα καὶ γλίσχραν οὔσαν οὐκ ἔῃ λαβεῖν
 σύστασιν ὁ ἥλιος, ἂν μὴ μεταβάλλειν ὁ ἀήρ ἐπὶ τὸ
 ψυχρότερον ἄρχηται· διὸ καὶ μόνον τοῦτό φησι Θεό-
 φραστος τὸ δένδρον ἐν τῇ σκιᾷ βέλτιον ἐκπέττειν
 20 τὸν καρπὸν καὶ τάχιον. τὰ δὲ μῆλα καθ' ἥντινα
 διάνοιαν ὁ σοφὸς 'ὑπέρφλοια' προσειρήκοι, διαπο-
 ρεῖν, καὶ μάλιστα τάνδρὸς οὐ καλλιγραφίας ἔνεκα E
 τοῖς εὐπροσωποτάτοις τῶν ἐπιθέτων, ὥσπερ ἀνθη-
 ροῖς χρώμασι, τὰ πράγματα γανοῦν εἰωθότος, ἀλλ'
 25 ἕκαστον οὐσίας τινὸς ἢ δυνάμεως δῆλωμα ποιοῦν-

4 συντεθέντων aut συντεθέντα codd. 5 καθάριον R:
 καθάπερ Ἴον 12 ὑπέρφλοια Karstenus. vid. Mullach. 1
 p. 8 v. 287 18 ἐπίθετον] add. ῥάδιον ἔφην (malim ἔφην
 ῥάδιον) R 21 δεῖ διαπορεῖν R 22 *: τοῦ ἀνδρός

τος, οἶον ἄμφιβρότην χθόνα' τὸ τῇ ψυχῇ περικαί-
μενον σῶμα, καὶ ὑεφεληγερέτην' τὸν ἄερα καὶ
'πολυαίματον' τὸ ἥπαρ.

3. Εἰπόντος οὖν ἐμοῦ ταῦτα, γραμματικοὶ τινες
F ἔφασαν ὑπέρφλοια' λελέχθαι τὰ μήλα διὰ τὴν ἀκμήν· 5
τὸ γὰρ ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθηλέναι 'φλοίσειν' ὑπὸ
τῶν ποιητῶν λέγεσθαι. καὶ τὸν Ἀντίμαχον οὕτω πως
'φλοίσουσαν ὁπώραις' εἰρηκέναι τὴν τῶν Καδμείων
πόλιν· ὁμοίως τὸν Ἄρατον ἐπὶ τοῦ Σειρήϊου λέγοντα
'καὶ τὰ μὲν ἔρρωσεν, τῶν δὲ φλόον ὤλεσε πάντα', 10
τὴν χλωρότητα καὶ τὸ ἄνθος τῶν καρπῶν 'φλόον'
προσαγορεύειν· εἶναι δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινάς,
οἱ Φλοῖφ Διονύσῳ θύουσιν. ἐπεὶ τοίνυν μάλιστα
τῶν καρπῶν ἡ χλωρότης καὶ τὸ τεθηλέναι τῷ μήλῳ
παραμένει, ὑπέρφλοιον' αὐτὸ τὸν φιλόσοφον προσ- 15
684 αγορεῦσαι. Δαμπρίας δ' ὁ πάππος ἡμῶν ἔφη τὴν
'ὑπέρ' φωνὴν οὐ μόνον τᾶγαν καὶ τὸ σφοδρὸν δη-
λοῦν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἄνωθεν· οὕτω
γὰρ ὑπέρθυρον' καὶ ὑπερφῶν' καλεῖν ἡμᾶς, τὸν δὲ
ποιητὴν καὶ 'κρῆ' ὑπέρτερα' τὰ ἔξω τοῦ λερείου, 20
ὥσπερ ἔγκατα' τὰ ἐντός. ὅρα τοίνυν' ἔφη 'μὴ πρὸς
τοῦτο μᾶλλον ὁ Ἐμπεδοκλῆς πεποίηκε τὸ ἐπίθετον,
ὅτι, τῶν ἄλλων καρπῶν τὸ ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ φλοιοῦ

1 τῇ ψυχῇ Turnebus: τὴν ψυχὴν 1. 3 πολυαίματον]
vid. Mullach. 1 p. 9 vs. 306 et adnot. p. 12 vs. 415
7 Ἀντίμαχον] cf. Kinkel. Fr. p. 287 10 ἔρρωσε mei τῶν
δὲ Salinasius ex Arat. Phaen. vs. 335: τὸν δὲ 12 Basi-
leensis: προσαγορεύων 17 *: τὸ ἄγαν 20 Hom. γ 65
passim 21 ἔγκατα] Hom. A 176. P 64 passim 23 τὸ
ἔξωθεν] i. e. κατὰ τὸ ἔξωθεν

περιεχομένων καὶ τὰ καλούμενα λεπύχανα καὶ κελύφη καὶ ὑμέναις καὶ λοβοὺς ἐπιπολῆς ἔχοντων, ὁ τοῦ μήλου φλοιὸς ἐντός ἐστι κολλώδης χιτῶν καὶ Β
λιπαρὸς, ᾧ προσίσχεται τὸ σπέρμα· τὸ δ' ἐδώδιμον,
5 ἔξωθεν αὐτῷ περικείμενον, εἰκότως 'ὑπέρφλοιον'
ὠνόμασται.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ©.

Τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν ἡ συκὴ δριμύτατον οὔσα δένδρον
γλυκύτατον παρέχει τὸν καρπὸν.

10 ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΛΑΜΠΡΙΑΣ Ο ΠΑΠΠΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῶν σύκων διηπορήθη,
τί δῆποτε πίων καὶ γλυκὺς οὕτω καρπὸς ἀπὸ δέν-
δρου φύεται πικροτάτου· τῆς γὰρ συκῆς καὶ τὸ φύλ-
15 λον διὰ τὴν τραχύτητα θροῖον ὠνόμασται, καὶ τὸ
ξύλον ὁπῶδές ἐστιν, ὥστε καόμενον μὲν ἐκδιδόναι C
δριμύτατον καπνὸν κατακαυνθὲν δὲ τὴν ἐκ τῆς τέ-
φρας κονίαν ῥυπτικωτάτην παρέχειν ὑπὸ δριμύτη-
τος. ὃ δ' ἐστὶ θαυμασιώτατον, ἀνθούντων ἀπάντων
20 ὅσα βεβλάσθηκε καὶ καρπογονεῖ, μόνον ἀνανθές ἐστι
τὸ τῆς συκῆς φυτόν· εἰ δ', ὥς φασιν, οὐ κεραι-
νοῦται, καὶ τοῦτ' ἔν τις ἀναδείη τῇ πικρότητι καὶ
καχεξίᾳ τοῦ στελέχους· τῶν γὰρ τοιούτων οὐ δο-
κοῦσιν ἐπιθιγγάνειν οἱ κεραινοί, καθάπερ οὐδὲ τῆς

6 Turnebus: ὠνομάσθαι

17 idem: κατακαυνθεῖσαν

20 *: ἀνανθές

φώκης τοῦ δέρματος οὐδὲ τῆς ὑάλνης. ὑπολαβὼν
D οὖν ὁ πρεσβύτης ἔφη, ὅσον ἂν ἐνῇ τῷ φυτῷ γλυ-
κύτης, ἅπαν τοῦτο συνθλιβόμενον εἰς τὸν καρπὸν
εἰκότως δριμὺ ποιεῖν καὶ ἄκρατον τὸ λειπόμενον.
ὥσπερ γὰρ τὸ ἥπαρ, εἰς ἓνα τόπον τοῦ χολώδους 5
ἀποκριθέντος, αὐτὸ γίγνεται γλυκύτατον· οὕτω τὴν
συκὴν εἰς τὸ σῦκον ἅπαν τὸ λιπαρὸν καὶ νόστιμον
ἀφιεῖσαν αὐτὴν ἁμοιβὴν εἶναι γλυκύτης. ἔπει,
ὅτι γε μετέχει τινὸς εὐχυμίας τὸ ξύλον, ἐκείνο
ἔφη ποιοῦμαι σημεῖον, ὃ λέγουσιν οἱ κηπουροί· λέ- 10
γουσι δὲ τοῦ πηγάνου τὸ φυόμενον ὑπ' αὐτῇ καὶ
παραφυτεύμενον ἥδιον εἶναι καὶ τῷ χυμῷ μα-
λακώτερον, ὥς ἂν ἀπολαῶν τινὸς γλυκύτης, ἥ
κατασβέννυται τᾶραν βαρὺ καὶ κατάκορον, εἰ μὴ
E νῇ Δία τοῦναντίον ἡ συκὴ περισπᾶσα τὴν τροφήν 15
ἐξαιρεῖ τὸ τῆς δριμύτης.

2 ὅσον ἂν ἐνῇ * cf. p. 92 b: πᾶν ὅσον ἔνεστι τῇ τροφῇ
δριμύ. Psellus de omn. doct. c. 152: πᾶν εἴ τι δριμὺ καὶ
δύσοδμον ἐν τοῦτοις ἢ 4 Turnebus: ποιεῖ 10 Vulco-
bius: ἔφην 13 ἂν ἀπόλαυνον idem: ἀναπαύον ἢ Leo-
nicus (P): ἢ 14 *: τὸ ἔγαν 16 Duebnerus: ἐξαιρεῖ
τὸ] τι M

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι.

Τίνες οἱ περὶ ἄλλα καὶ κύαμον· ἐν ᾧ καὶ διὰ τί τὸν ἄλλα
 'θεῖον' ὁ ποιητὴς εἶπεν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5 ΦΙΛΩΡΟΣ, ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ.

1. Ἐξήτει Φιλῶρος, ἐστιωμένων ἡμῶν παρ' αὐτῷ,
 τίνες ἄν εἶεν 'οἱ περὶ ἄλλα καὶ κύαμον' ἐν τῇ παροι-
 μίᾳ λεγόμενοι. καὶ τοῦτο μὲν ἐκ προχείρου διέλυ- F
 λυσεν Ἀπολλοφάνης ὁ γραμματικός· 'οἱ γὰρ οὕτω
 10 συνήθεις' ἔφη 'τῶν φίλων, ὥστε καὶ πρὸς ἄλλα δει-
 πνεῖν καὶ κύαμον, ὑπὸ τῆς παροιμίας προβάλλονται.'
 τὴν δὲ τῶν ἁλῶν τιμὴν ἅψ' ὅτου γένοιτο διηπο-
 ροῦμεν, Ὀμήρου μὲν ἄντικρυς λέγοντος
 'πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο'

15 Πλάτωνος δὲ 'τῶν ἁλῶν σῶμα κατὰ νόμον ἀνθρώ-
 πων θεοφιλέστατον' εἶναι φάσκοντος· ἐπέτεινε δὲ
 τὴν ἀπορίαν τὸ τοὺς Αἰγυπτίους ἱερέας ἀγνεύοντας
 ἀπέχεσθαι τὸ πάμπαν ἁλῶν, ὥστε καὶ τὸν ἄρτον
 ἄναλον προσφέρεισθαι. πῶς γάρ, εἰ θεοφιλὲς καὶ
 20 θεῖον, ἀφωσιώσαντο;

2. Φιλῶρος μὲν οὖν ἔᾶν ἐκέλευσε τοὺς Αἰγυπτίους,
 'Ελληνιστὶ δ' αὐτοὺς εἰπεῖν τι πρὸς τὸ ὑποκείμενον. 685

2. 11 κύαμον Vulcobius: κύμινον cf. p. 663f 13 Ὀμή-
 ρον] I 214 15 Πλάτωνος] Tim. p. 60e, ubi pro κατὰ
 λόγον (= καταλὼν) scripserim κατ' ἀνθρώπων (= κατ' ἀνθρῶν)
 et deinde νόμον τῶν] τὸ τῶν M 16 θεοφιλὲς Plato
 rectius 17 ἀγνεύοντας W: ἀγνοὺς ὄντας vid. Symb.
 20 em. R: ἀφωσιώσαν

ἐγὼ δ' ἔφην οὐδὲ τοὺς Αἰγυπτίους μάχεσθαι τοῖς Ἑλλήσιν· αἱ γὰρ ἀγνεῖαι καὶ παιδοποιίαν καὶ γέλωτα καὶ οἶνον καὶ πολλὰ τῶν ἄλλως ἀξίων σπουδῆς ἀφαιροῦσι· τοὺς δ' ἄλλας τάχα μὲν ὥς ἐπὶ συνουσίαν ἄγοντας ὑπὸ θερμοότητος, ὥς ἔνιοι λέγουσι, 5 φυλάττονται καθαρεύοντες· εἰκὸς δὲ καὶ ὥς ὕπον ἡδιστον παραιτεῖσθαι. κινδυνεύουσι γὰρ οἱ ἄλλες τῶν ἄλλων ὕπων ὕπον εἶναι καὶ ἡδυσμα· διὸ καὶ 'χάριτας' ἔνιοι προσαγορεύουσιν αὐτούς, ὅτι τῆς τροφῆς τὸ ἀναγκαῖον ἡδὺ ποιοῦσιν. 10

- B 3. 'Ἄρ' οὖν' ὁ Φιλῶρος ἔφη 'διὰ τοῦτο θεῖον εἰρησθαι τὸν ἄλλα φῶμεν;' 'ἔστι μὲν δὴ' εἶπον 'οὐδὲ τοῦτ' ἐλάχιστον. οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰ κοινὰ καὶ διήκοντα ταῖς χρεῖαις ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκθειάζουσιν, ὥς τὸ ὕδωρ, τὸ φῶς, τὰς ὥρας· τὴν δὲ γῆν οὐ μόνον 15 θεῖον, ἀλλὰ καὶ θεὸν ὑπολαμβάνουσιν· ὧν οὐδενὸς λείπεται χρεῖα τὸ τῶν ἄλλων, θρίγκωμα τῆς τροφῆς γιγνόμενον εἰς τὸ σῶμα καὶ παρέχον εὐαρμοστίαν αὐτῇ πρὸς τὴν ὄρεξιν. οὐ μὲν ἀλλὰ καὶ σκόπει, μὴ κάκεινο θεῖον αὐτῷ συμβέβηκεν, ὅτι τῶν 20 σωματίων τὰ νεκρὰ διατηροῦν ἔσηπτα καὶ μόνιμα
- C πολὺν χρόνον ἀντιτάττεται τῷ θανάτῳ καὶ οὐκ ἔᾶ παντελῶς ἐξολέεσθαι καὶ ἀφανισθῆναι τὸ θνητόν· ἀλλ' ὥσπερ ἡ ψυχὴ, θειότατον οὐσα τῶν ἡμετέρων, τὰ ζῶα συνέχει καὶ δεῖν οὐκ ἔᾶ τὸν ὄγκον, οὕτως 25 ἡ τῶν ἄλλων φύσις τὰ νεκρὰ παραλαμβάνουσα καὶ μιμουμένη τὸ τῆς ψυχῆς ἔργον ἀντιλαμβάνεται φε-

ρομένων ἐπὶ τὴν φθορὰν καὶ κρατεῖ καὶ ἵστησιν,
 ἁρμονίαν παρέχουσα καὶ φιλίαν πρὸς ἄλληλα τοῖς
 μέρεσι. διὸ καὶ τῶν Στωικῶν ἔνιοι τὴν ὕν σάρκα
 νεκρὰν γεγενῆσθαι λέγουσι, τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ἁλῶν,
 5 παρῆσπαρμένης ὑπὲρ τοῦ διαμένειν. ὁρᾷς δ' ὅτι
 καὶ τὸ κεραύνιον πῦρ ἱερὸν ἡγούμεθα καὶ θεῖον,
 ὅτι τὰ σώματα τῶν διοβλήτων ἄσηπτα πρὸς πολὺν
 ἀντέχοντα χρόνον ὀρωμεν. τί οὖν θαυμαστόν, εἰ D
 καὶ τὸν ἄλλα, τὴν αὐτὴν ἔχοντα τῷ θεῷ δύναμιν
 10 πυρί, θεῖον ὑπέλαβον οἱ παλαιοί;

4. Σιωπήσαντος δ' ἑμοῦ, Φιλῆνος ὑπολαβὼν 'τὸ
 δὲ γόνιμον οὐ δοκεῖ σοι' ἔφη 'θεῖον εἶναι, εἴπερ
 ἄρχει ὁ θεὸς πάντων;' ὁμολογήσαντος δ' ἑμοῦ 'καὶ
 μὴν' ἔφη 'τὸν ἄλλα οὐκ ὀλίγον πρὸς γένεσιν συνερ-
 15 γεῖν οἴονται, καθάπερ αὐτὸς ἐμνήσθης τῶν Αἰγυ-
 πτίων· οἱ γοῦν τὰς κύνας φιλοτροφοῦντες, ὅταν
 ἀργότεραι πρὸς συνουσίαν ᾤσιν, ἄλλοις τε βρώμα-
 σιν ἁλμυροῖς καὶ ταριχευτοῖς κρέασι κινουῖσι καὶ
 παροξύνουσι τὸ σπερματικὸν αὐτῶν ἡσυχάζουν. τὰ δ'
 20 ἀληγὰ πλοῖα πλήθος ἐκφύει μυνῶν ἔπλετον, ὥς μὲν E
 ἔνιοι λέγουσι, τῶν θηλειῶν καὶ δίχα συνουσίας
 κυουσῶν, ὅταν τὸν ἄλλα λείχωσιν· εἰκὸς δὲ μᾶλλον
 ἐμποιεῖν τὴν ἁλμυρίδα τοῖς μορίοις ὀδαξισμοὺς καὶ
 συνεξορμᾶν τὰ ζῶα πρὸς τοὺς συνδυασμούς. διὰ
 25 τοῦτο δ' ἴσως καὶ κάλλος γυναικὸς τὸ μῆτ' ἀργὸν
 μῆτ' ἀπίθανον, ἀλλὰ μεμιγμένον χάριτι καὶ κινη-

3 σάρκα νεκρὰν Doehnerus coll. p. 669a: σάρκα κρέα
 11. 18 δ' ἑμοῦ *: δέ μου 18 ἀρχὴ ὁ θεὸς M 15 ἐπὶ
 τῶν Αἰγυπτίων R 23 em. W: ὀδαξισμοὺς

F τικόν, ἄλμυρόν καὶ δοριμὸν καλοῦσιν. οἶμαι δὲ καὶ
 τὴν Ἀφροδίτην ἄλιγενῇ τοὺς ποιητὰς προσαγορεύειν
 καὶ μῦθον ἐπ' αὐτῇ πεπλασμένον ἔξενεγκεῖν, ὥς
 ἀπὸ θαλάττης ἐχούσης τὴν γένεσιν, εἰς τὸ τῶν
 ἄλῶν γόνιμον ἀνιττομένους. καὶ γὰρ αὐτὸν τὸν 5
 Ποσειδῶνα καὶ ὅλως τοὺς πελαγικοὺς θεοὺς πολυ-
 τέκνους καὶ πολυγόνους ἀποφαίνουσιν. αὐτῶν δὲ
 τῶν ζώων οὐδὲν ἂν χερσαῖον ἢ πτηνὸν εἶπεῖν ἔχοις
 οὕτω γόνιμον, ὥς πάντα τὰ θαλάττια· πρὸς ὃ καὶ
 πεποίηκεν ὁ Ἑμπεδοκλῆς 10
 'φῶλον ἄμουσον ἄγουσα πολυσπερέων καμασῆνων.'

6 καὶ ὅλως W: ἀλλὰ καὶ ὅλως 9 τὰ Emperius
 10 Ἑμπεδοκλῆς] Mullach. 1 p. 7 vs. 256 11 em. idem:
 καμασηῶν

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Τιμόθεον τὸν Κόνωνος, ὃ Σόσσιε Σενεκίων,
 5 ὥς ἐκ τῶν πολυτελῶν καὶ στρατηγικῶν δειπνῶν ἀνα-
 λαβὼν ὁ Πλάτων ἐδείπνισεν ἐν Ἀκαδημείᾳ μουσι-
 κῶς καὶ ἀφελῶς 'ταῖς ἀφλεγμάντοις' ὥς φησιν ὁ Β
 'Ιων 'τραπέζαις' αἷς ὕπνοι τε καθαροὶ καὶ βραχυό-
 νειροι φαντασίαι, τοῦ σώματος εὐδίαν καὶ γαλή-
 10 νην ἔχοντος, ἔπονται· μεθ' ἡμέραν ὁ Τιμόθεος
 αἰσθόμενος τῆς διαφορᾶς ἔφη τοὺς παρὰ Πλάτωνι
 δειπνήσαντας καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίγνεσθαι.
 μέγα γὰρ ὥς ἀληθῶς εὐημερίας ἐφόδιον εὐκρασία
 σώματος ἀβαπτίστου καὶ ἐλαφροῦ καὶ παρυστώτος
 15 ἀνυπόπτως ἐπὶ πᾶσαν ἐνέργειαν. ἀλλ' ἕτερον οὐκ
 ἔλαττον ὑπῆρχε τοῦτο τοῖς παρὰ Πλάτωνι δειπνή-
 σασιν, ἢ τῶν λαληθέντων παρὰ πότον ἀναθεώρησις. C
 αἱ μὲν γὰρ τῶν ποθέντων ἢ βρωθέντων ἡδοναὶ τὴν
 ἀνάμνησιν ἀνελεύθερον ἔχουσι καὶ ἄλλως ἐξίτηλον,
 20 ὥσπερ ὁσμήν ἔωλον ἢ κνῖσαν ἐναπολειπομένην· προ-

5 Turnebus: στρατιωτικῶν 6 *: ἀκαδημεία 8 'Ιων]
 Berxk. 2 p. 257 μεθ' ἡμέραν *: μεθ' ἡμέραν οὖν Incipit
 apodosis 16 τοῦτο] τούτου W. cf. p. 89 b 18 τῶν
 ποθέντων ἢ βρωθέντων Doehnerus: τῶν ποθούτων
 20 Duebnerus: κνίσσαν

βλημάτων δὲ καὶ λόγων φιλοσόφων ὑποθέσεις αὐ-
 τοὺς τοὺς μεμνημένους εὐφραίνουσιν, αἰεὶ πρόσφα-
 τοι παροῦσαι· καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐχ ἤττον
 ἐστιᾶν παρέχουσι τοῖς αὐτοῖς ἀκούοντας καὶ μετα-
 λαμβάνοντας· ὅπου καὶ νῦν τῶν Σωκρατικῶν συμ- 5
 ποσίων μετουσία καὶ ἀπόλαυσις ἐστὶ τοῖς φιλολόγοις,
 ὥσπερ αὐτοῖς ἐκείνοις τοῖς τότε δειπνοῦσι. καίτοι,
 D εἰ τὰ σωματικὰ τὰς ἡδονὰς παρεῖχεν, ἔδει καὶ Ξε-
 νοφῶντα καὶ Πλάτωνα μὴ τῶν λαληθέντων ἀλλὰ
 τῶν παρατεθέντων ἐν Καλλίου καὶ Ἀγάθωνος ὕψων 10
 καὶ πεμμάτων καὶ τραγημάτων ἀπογραφὴν ἀπολι-
 πεῖν· νῦν δ' ἐκεῖνα μὲν οὐδέποτε, καίπερ ὡς εἰκὸς
 ἐκ παρασκευῆς γενόμενα καὶ δαπάνης, λόγου τινὸς
 ἡξιώθη· τὰ δὲ φιλοσοφηθέντα μετὰ παιδείας σπου-
 δάζοντες εἰς γραφὴν ἀπετίθεντο, καὶ κατέλειπον 15
 παραδείγματα τοῦ μὴ μόνον συνεῖναι διὰ λόγων
 E ἀλλήλοις παρὰ πότον ἀλλὰ καὶ μεμνησθαι τῶν λα-
 ληθέντων.

4 ἐστιᾶν W: εἰς αἰτίαν Ordo verborum esse vid. παρέ-
 χουσι τοῖς αὐτοῖς (i. e. τοῖς παροῦσι) ἐστιᾶν οὐχ ἤττον τοὺς
 ἀπολειφθέντας ἀκ. καὶ μεταλ. 13 R: γινόμενα 14 M:
 παιδείας 15 *: κατέλειπον

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α.

Τίς ἡ αἰτία, δ' ἦν οἱ νηστεύοντες διψῶσι μᾶλλον ἢ
πεινῶσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5 ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐκτον οὖν τοῦτό σοι πέμπω τῶν συμποσια-
κῶν, ἐν ᾧ πρῶτόν ἐστι τὸ περὶ τοῦ διψῆν μᾶλλον
ἢ πεινῆν τοὺς νηστεύοντας. ἄλογον γὰρ φαίνεται
διψῆν μᾶλλον ἢ πεινῆν τοὺς ἐκνηστεύσαντας· ἡ γὰρ
10 ἔνδεια τῆς ξηρᾶς τροφῆς ἀναπλήρῳσιν οἰκείαν ἐδό- F
κει καὶ κατὰ φύσιν ἐπιζητεῖν. ἔλεγον οὖν ἐγὼ τοῖς
παροῦσιν, ὅτι τῶν ἐν ἡμῖν ἢ μόνον ἢ μάλιστα δεῖ-
ται τροφῆς τὸ θερμόν· ὥσπερ ἀμέλει βλέπομεν ἔξω
μήτ' ἀέρα μήθ' ὕδωρ μήτε γῆν ἐφιέμενα τοῦ τρέ-
15 φεσθαι μηδ' ἀναλίσκοντα τὸ πλησιάζον, ἀλλὰ μόνον
τὸ πῦρ. ἥ καὶ τὰ νεὰ βρωτικώτερα τῶν πρεσβυ-
τέρων ὑπὸ θερμότητος· καὶ τούναντιον οἱ γέροντες
ῥᾶστα νηστείαν φέρουσιν· ἀμβλὺν γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ
μικρὸν ἤδη τὸ θερμόν ἐστιν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀναλ-
20 μοις τῶν ζώων, ἃ δὴ καὶ τροφῆς ἥκιστα προσδεῖ-
ται δι' ἔνδειαν θερμότητος· αὐτόν θ' ἕκαστον αὐ- 687
τοῦ γυμνάσια καὶ κραυγαὶ καὶ ὅσα τῷ κινεῖν αὐξέει

11 καὶ κατὰ: κατὰ cf. p. 662 c: οἰκείῳ καὶ κατὰ
φύσιν 688 f: τοῦ κατὰ φύσιν καὶ οἰκείου et passim

13 Psellus c. 87: ἐξ ὧν 15 μηδ' *: μήτ' 16 ἥ] ἡ mei
21 αὐτοῦ *: αὐτοῦ Coniung. cum ἡδιον et προθυμότερον

τὸ θερμόν, ἥδιον φαγεῖν ποιεῖ καὶ προθυμότερον·
 τροφή δὲ τῷ θερμῷ, καθάπερ νομίζω, ὃ πρῶτον
 κατὰ φύσιν, μάλιστα τὸ ὑγρὸν εἶναι, ὥς αἵ τε φλό-
 γες αὐξανόμεναι τῷ ἐλαίῳ δηλοῦσι καὶ τὸ πάντων
 ξηρότατον εἶναι τέφραν· ἐκκέκασται γὰρ τὸ νοτερόν, 5
 τὸ δὲ γεῶδες ἔρημον ἰκμάδος ἀλείπτει· καὶ ὁμοίως
 διίστησι καὶ διαιρεῖ τὰ σώματα τὸ πῦρ τῷ ἐξαιρεῖν
 τὴν κολλῶσαν ὑγρότητα καὶ συνδέουσάν. ὅταν οὖν
 νηστεύσωμεν, ἐκ τῶν ὑπολειμματικῶν τῆς ἐν τῷ σώ-
 ματι τροφῆς ἀποσπᾶται βίᾳ τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ θερ- 10
 μού τὸ πρῶτον, εἴτ' ἐπ' αὐτὴν βαδίζει τὴν σύμ-
 φυτον λιβάδα τῆς σαρκὸς ἢ πύρωσις διώκουσα τὸ
 νοτερόν· γενομένης οὖν ὥσπερ ἐν πηλῷ ξηρότητος,
 ποτοῦ μᾶλλον τὸ σῶμα δεῖσθαι πῖφνευ, ἄχρι οὗ
 πιδόντων ἀναρρωσθὲν καὶ ἰσχυῖσαν τὸ θερμόν ἐμβρι- 15
 θοῦς τροφῆς ὄρεξιν ἐργάσθαι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β.

Πότερον ἔνδεια ποιεῖ τὸ πεινῆν καὶ δαρήν ἢ πόρων
 μετασχηματισμός.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΥ.

20

ΦΙΛΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

1. Λεχθέντων δὲ τούτων, οἱ περὶ Φίλωνα ια-
 τροὶ τὴν πρώτην θέσιν ἐκείνου· ἐνδεῖα γὰρ οὐ γί-

2 ὃ πρῶτον] πρῶτον M 5 τὴν τέφραν R 6 καὶ
 ὅμως δὲ ἴσῃσι mei 7 em. Madvigius; ἐξαιρεῖν 12 τὸ
 νοτερόν διώκουσα καὶ τὸ δύναντον Psellus

γνέσθαι τὸ δίψος, ἀλλὰ πόρων τινῶν μετασχημα- C
 τισμῷ. τοῦτο μὲν γὰρ οἱ νύκτωρ διψῶντες, ἂν
 ἐπικαταδάρθωσι, παύονται τοῦ διψῆν μὴ πιόντες·
 τοῦτο δ' οἱ πυρεττοῦντες, ἐνδόσεως γενομένης ἢ παν-
 5 τάπασι τοῦ πυρετοῦ λωφήσαντος, καὶ ἅμα τοῦ διψῆν
 ἀπαλλάττονται· πολλοῖς δὲ λουσαμένοις καὶ νη Δί'
 ἐμέσασιν ἑτέροις λήγει τὸ δίψος. ὦν ὑπ' οὐδενὸς
 αὔξεται τὸ ὕγρόν, ἀλλὰ μόνον οἱ πόροι παρέχουσι,
 πάσχοντές τι τῷ μετασχηματίζεσθαι, τάξιν ἑτέραν
 10 καὶ διάθεσιν. ἐκδηλότερον δὲ τοῦτο γίγνεται περὶ
 τὴν πεινᾶν· ἐνδεεῖς γὰρ ἅμα πολλοὶ γίγνονται καὶ
 ἀνδρεκτοὶ τῶν νοσούντων· ἐνίοις δ' ἐμπιπλαμένοις D
 οὐδὲ ἐν αἰ ὀρεῖεις χαλῶσιν, ἀλλὰ καὶ κατατείνουσι
 καὶ παραμένουσιν. ἤδη δὲ πολλοὶ τῶν ἀποσίτων
 15 ἐλαίαν ἀλμάδα λαμβάνοντες ἢ κάππαριν γευσάμε-
 νοι ταχέως ἀνέλαβον καὶ παρῆσαντο τὴν ὕρεξιν.
 ᾧ καὶ μάλιστα δηλὸν ἐστίν, ὅτι πάθει τινὶ πόρων
 οὐχ ὑπ' ἐνδείας ἐγγίγνεται τὸ πεινῆν ἡμῖν· τὰ γὰρ
 τοιαῦτα βρώματα τὴν μὲν ἐνδειαν ἐλαττοῖ προστι-
 20 θεμένης τροφῆς, τὸ δὲ πεινῆν ποιοῦσιν· οὕτως αἱ
 τῶν ἐφάλμων βρωμάτων εὐστομίαι καὶ δριμύτητες
 ἐπιστρέφουσιν καὶ πυκνοῦσαι τὸν στόμαχον ἢ πάλιν
 ἀνοίγουσιν καὶ χαλῶσαι δεκτικὴν τινὰ τροφῆς εὐαρ-
 μοστίαν περιειργάσαντο περὶ αὐτόν, ἣν ὕρεξιν κα-
 25 λοῦμεν.

1 τινῶν] τινὶ Doehnerus 3 Duebnerus: ἐπικαταδαρ-
 θῶσι 5 καὶ ἅμα] malim ἅμα καὶ 8 παρέχουσι πά-
 σχοντες Huttenus: παρασχόντες 19 ἐλάττω X 20 τὸ
 δὲ πεινῆν Turnebus ποιεῖ idem 22 ἐπιστόφουσαι Iunius

- E 2. Ἐδόκει δὴ μοι ταῦτα πιθανῶς μὲν ἐπιχειρησθαι, πρὸς δὲ τὸ μέγιστον ἐναντιοῦσθαι τῆς φύσεως τέλος, ἐφ' ὃ πᾶν ἄγει ζῶον ὕρεξις, ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐνδεοῦς ποθοῦσα καὶ τὸ ἐκλείπον ἀεὶ τοῦ οἰκείου διώκουσα· τὸ γὰρ ὧ διαφέρει μάλιστα τὸ 5 ζῶον τοῦ ἀψύχου, τοῦτο μὴ φάναι πρὸς σωτηρίαν καὶ διαμονὴν ὑπάρχειν ἡμῖν, ὥσπερ ὅμμα τῶν οἰκείων τῷ σώματι καὶ δεόντων ἐγγεγεννημένου, ἀλλὰ πάθος εἶναι καὶ τροπὴν τινα πόρων οἴεσθαι μεγέθεσι καὶ μικρότησι συμβαίνουσιν, εἰς οὐδέν' ἦν 10
- F λόγον ἀπλῶς τιθεμένων τὴν φύσιν. ἔπειτα ῥιγοῦν ἐνδεία θερμοότητος οἰκείας τὸ σῶμα, μηκέτι δὲ διψῆν μηδὲ πεινῆν ὑγρότητος ἐνδεία τῆς κατὰ φύσιν καὶ τροφῆς, ἄλογόν ἐστι· τούτου δ' ἀλογώτερον, εἰ κενώσεως μὲν ἐφίεται διὰ πληρώσιν ἢ φύσις, πληρώσεως δ' οὐ διὰ κένωσιν, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς πάθους 15 ἐγγενομένου. καὶ μὴν αἶ γε τοιαῦτα περὶ τὰ ζῶα χρεῖται καὶ ἀναπληρώσεις οὐδέν τι τῶν περὶ τὰς γεωργίας γιγνομένων διαφέρουσι· πολλὰ γὰρ ὅμοια πάσχει καὶ βοηθεῖται· πρὸς μὲν γὰρ τὰς ξηρότητας 20 688 ἀρδεύεις ποτιζόμενα, καὶ ψυχόμενα μετρίως, ὅταν φλέγεται· ῥιγοῦντα δ' αὐτὰ θάλλειν πειρώμεθα καὶ

1 em. Madvigius: ἐγκεχειρησθαι 4 καὶ τὸ] αὐτὸ mei
ἐκλείπον Emperius hic et infra 7 ὅμμα τῶν R: ὀμμάτων
Cf. p. 738c: καθάπερ φωτὶ τῆς περὶ αὐτὰ τυφλότητος, ubi
genetivus est obiectivus 8 καὶ δεόντων Madvigius: καὶ
δέη τῶν em. Doehnerus: ἐγγεγεννημένων 11 ῥιγοῦν μὲν
Hirschigius 12 δὲ X 13 τῆς M: τῇ 19 ὅμοια] add.
τοῖς ζώοις τὰ φντὰ idem 20 γὰρ] del. Salmasius
21 ποτιζόμεν καὶ ψύχομεν Madvigius 22 αὐτὰ] αὐ R.
Malim αὐ ταῦτα

σκέπειν πόλλ' ἅττα περιβάλλοντες· καὶ ὅσα μὴ παρ' ἡμᾶς ἐστίν, εὐχόμεθα τὸν θεὸν διδόναι, δρόσους μαλακὰς καὶ εἰλήσεις ἐν πνεύμασι μετρίοις, ὥς ἀεὶ τοῦ ἀπολείποντος ἀναπλήρωσιν ἢ φύσεις ἔχοι, δια-
 5 τηροῦσα τὴν κραΐσιν. οὕτω γὰρ οἶμαι καὶ τροφήν ὠνομάσθαι τὸ τηροῦν τὴν φύσιν· τηρεῖται δὲ τοῖς μὲν φυτοῖς ἀναισθήτως ἐκ τοῦ περιέχοντος, ὥς φησιν Ἐμπεδοκλῆς, ὑδρονομένοις τὸ πρόσφορον· ἡμᾶς δ' ἡ ὕρεξις ζητεῖν διδάσκει καὶ διώκειν τὸ ἐκλεῖ- B
 10 πον τῆς κράσεως. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν εἰρημένων ἕκαστον ἴδωμεν ὥς οὐκ ἀληθές ἐστι. τὰ μὲν γὰρ εὐστομίαν ἔχοντα καὶ δριμύτητα τάχα μὲν οὐκ ὕρεξιν, ἀλλὰ δηγμὸν ἐμποιεῖ τοῖς δεκτικοῖς μέρεσι τῆς τροφῆς, οἷον κνησμοὶ κατὰ θίξιν ἐνίων ἀμυσσόν-
 15 των· εἰ δὲ καὶ τοῦτο τὸ πάθος ὀρεκτικόν ἐστίν, εἰκὸς ἐστίν ὑπὸ τῶν τοιούτων βρωμάτων λεπτυνόμενα διακρίνεσθαι τὰ προϋπόντα, καὶ ποιεῖν μὲν ἐνδειαν, οὐ μεταρρυνιζομένων δὲ τῶν πόρων ἀλλὰ κενουμένων καὶ καθαιρομένων· τὰ γὰρ ὀξέα καὶ
 20 δριμέα καὶ ἀλμυρὰ θρύπτοντα τὴν ὕλην διαφορεῖ καὶ σκίδνησιν, ὥστε νεαρὰν ποιεῖν τὴν ὕρεξιν ἐκ-θλιβομένων τῶν ἐώλων καὶ χθιζῶν. τῶν δὲ λουομένων οὐ μετασχηματιζόμενοι παύουσιν οἱ πόροι τὸ δίψος, ἀλλ' ἐκμάδα διὰ τῆς σαρκὸς ἀναλαμβάνοντες C

1 πόλλ' ἅττα scripsi cum Doehnero: πολλοστὰ παρ' ἡμῶν R 3 ἐν] σὺν W idem: μετρίως ib. malim ὥς ἂν ἀεὶ — ἔχη 8 Ἐμπεδοκλῆς] om. Mullach. 14 κνησ- μὸν Emperius ib. M: κατὰθίξιν 17 Doehnerus: πρέ- ποντα 18 δὲ τῶν M: τῶν 20 διαφορεῖ mei 21 R: εἰσθλιβομένων 24 διὰ τῆς Doehnerus: τῆς

καὶ ἀναπιμπλάμενοι νοτεράς ἀτμίδος. οἱ δ' ἔμετοι
 τ'ἀλλότριον ἐκβάλλοντες ἀπόλαυσιν τῇ φύσει τοῦ
 οἴκειου παρέσχον. οὐ γὰρ ἀπλῶς τοῦ ὑγροῦ τὸ
 δίψος, ἀλλὰ τοῦ κατὰ φύσιν καὶ οἴκειον· διό, κὰν
 πολὺ παρῇ τὸ ἀλλόφυλον, ἐνδεῆς ὁ ἄνθρωπος ἐστίν·
 ἐνίσταται γὰρ τοῖς κατὰ φύσιν ὑγροῖς, ὧν ἡ ὄρεξις
 ἐστι, καὶ οὐ δίδωσιν ἀνάμιξιν οὐδὲ κατάκρασιν,
 ἄχρι ἂν ἐκστῇ καὶ ἀποχωρήσῃ· τότε δ' οἱ πόροι τὸ
 σύμφυλον ἀναλαμβάνουσιν. οἱ δὲ πυρετοὶ τὸ ὑγρὸν
 D εἰς βάθος ἀπωθοῦσι· καὶ τῶν μέσων φλεγομένων, 10
 ἐκεῖ πᾶν ἀποκεχώρηκε καὶ κρατεῖται πεπιεσμένον·
 ὅθεν ἐμεῖν τε πολλοὺς ἅμα συμβαίνει, πυκνότητι
 τῶν ἐντὸς ἀναθλιβόντων τὰ ὑγρά, καὶ διψῇν δι'
 ἐνδειαν καὶ ξηρότητα τοῦ λοιποῦ σώματος. ὅταν
 οὖν ἄνεσις γένηται καὶ τὸ θερμὸν ἐκ τῶν μέσων 15
 ἀπῇ, σκιδνόμενον αὐτῇς ὑπονοστεῖ καὶ διόν, ὥς
 πέφυκε, πάντῃ τὸ νοτερόν ἅμα τοῖς τε μέσοις ῥα-
 στώνην παρέσχε, καὶ τὴν σάρκα λείαν καὶ ἀπαλὴν
 ἀντὶ τραχείας καὶ αὐχμώδους γενομένην ἐμάλαξε,
 E πολλάκις δὲ καὶ ἰδρωτάς ἐπήγαγεν· ὅθεν ἡ ποιοῦσα 20
 διψῇν ἐνδεια λήγει καὶ παύεται, τῆς ὑγρότητος ἀπὸ
 τοῦ βαρυνομένου καὶ δυσαναβλυτοῦντος ἐπὶ τὸν δεό-
 μενον καὶ ποθοῦντα μεθισταμένης τόπον. ὥς γὰρ
 ἐν κήπῳ, φρέατος ἄφθονον ὕδωρ ἔχοντος, εἰ μὴ
 τις ἐπαντλοῖ καὶ ἄρδοι τὰ φυτά, διψῇν καὶ ἀτρο- 25

2 Doehnerus *: τὸ ἀλλότριον 3 ἀπλῶς τοῦ M: ἀπλήστου
 6 R: ἐφίσταται 13 δίψαν mei 16 Basileensis: ὑπο-
 νοστεῖν Turnebus: ἴδιον 17 τὸ νοτερόν Basileensis:
 τὸν ἕτερον 22 em. Duebnerus: δυσαναβλαστοῦντος
 25 τὰ φυτὰ X (E): αὐτὰ

φεῖν ἀναγκαῖόν ἐστιν· οὕτως ἐν σώματι, τῶν ὑγρῶν
 εἰς ἓνα κατασπωμένων τόπον, οὐ θαυμαστὸν ἔν-
 δειαν εἶναι περὶ τὰ λοιπὰ καὶ ξηρότητα, μέχρι οὗ
 πάλιν ἐπιρροή καὶ διάχυσις γένηται· καθάπερ καὶ
 5 ἐπὶ τῶν πυρεττόντων, ὅταν ἀνεθῶσι, συμβαίνει καὶ
 τῶν ἐγκαταδαρθανόντων τῷ διψῆν· καὶ γὰρ τοῦτοις F
 ὁ ὕπνος ἐκ μέσων ἐπανάγων τὰ ὑγρά καὶ διανέμων
 πάντῃ τοῖς μέρεσιν ὁμαλισμὸν ἐμποιεῖ καὶ ἀναπλή-
 ρωσιν. ὁ γὰρ δὴ λεγόμενος τῶν πόρων μετασχημα-
 10 τισμὸς οὗτος, ᾧ τὸ πεινῆν ἢ τὸ διψῆν ἐγγένηται,
 ποῖός τίς ἐστιν; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ ὁρῶ περὶ πόρους
 διαφορὰς ἄλλας κατὰ πάθος ἢ τὸ συμπίπτειν καὶ
 τὸ διίστασθαι· καὶ συμπίπτοντες μὲν οὔτε ποτὶν
 οὔτε τροφήν δέχεσθαι δύνανται, διιστάμενοι δὲ κε-
 15 νότητα καὶ χώραν ποιοῦσιν, ἔνδειαν οὔσαν τοῦ κατὰ
 φύσιν καὶ οἰκείου. καὶ γὰρ αἱ στύψεις, ᾧ βέλτιστε,
 τῶν βαπτομένων ἔφην τόπων ἔχουσι τὸ δορὶν καὶ 689
 ῥυπτικόν, ᾧ τῶν περισσῶν ἐκκρινομένων καὶ ἀπο-
 τηκομένων, οἱ πόροι δέχονται μᾶλλον καὶ στέγουσι
 20 δεξάμενοι τὴν βαφήν ὑπ' ἐνδείας καὶ κενύτητος.

10 ἐγγεγένηται? 11 περὶ πόρους *: περὶ πόρου ἢ πό-
 ρων 12 ἄλλας Doehnerus: ἀλλὰ πάθος *: πλῆθος cf.
 p. 687e 17 τόπων] πόρων? τὸ] τι? 19 M: στέρ-
 γουσι

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Διὰ τί πεινῶντες μέν, ἐὰν πλώσι, παύονται· διψῶντες δέ, ἐὰν φάγωσιν, ἐπιτείνονται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

Ο ΕΣΤΙΑΤΩΡ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

5

1. Ῥηθέντων δὲ τούτων, ὁ ἐστιῶν ἡμᾶς καὶ ταῦτ' ἔφη μετρίως λέγεσθαι καὶ πρὸς τὴν ἄλλην
B ἀπορίαν, τὰς τῶν πόρων κενώσεις καὶ ἀναπληρώ-
σεις, ἐν τῷ παραντίκᾳ * * τοῖς δὲ διψῶσι τοῦναν-
τίον, ἐὰν ἐμφάγωσιν, ἐπιτείνειν συμβαίνει τὸ δίψος. 10
τοῦτο δὲ τὸ πάθος οἱ τοὺς πόρους διαφόρους ὑπο-
τιθέμενοι ῥᾶστα καὶ πιθανώτατά μοι δοκοῦσιν, εἰ
καὶ μὴ τᾶλλα μόνοι πιθανῶς, αἰτιολογεῖν. πᾶσι γὰρ
ὄντων πόρων, ἄλλος πόρος ἄλλας συμμετρίας ἔχει·
ὧν οἱ μὲν εὐρύτεροι τὴν ξηρὰν ἅμα καὶ τὴν ὑγρὰν 15
τροφὴν ἀναλαμβάνουσιν, οἱ δ' ἰσχυρότεροι τὸ μὲν
ποτὸν παραδέχονται. ποιεῖ δὲ τὴν μὲν δίψαν ἢ τού-
των κένωσις, ἢ δ' ἐκείνων τὴν πείναν. ὅθεν, ἐὰν

2 in lemmate corr. τοῖς διψῶσι δέ, ἐὰν φάγ. τὸ δίψος
ἐπιτείνεται Herwerdenus 7 τὴν W 8 ἀναπληρώσεις]
add. ποιεῖν, διὰ τί τοῖς μὲν πεινῶσιν ἐὰν πλώσιν, παύεται
ἢ πείνα ἐν τῷ παραντίκᾳ καὶ Madvigius 9 lac. 2—8
litt. addidi ex Vd τοῦναντίον Emperius: ἐναντίον
11 δέ] δὴ W ib. διαφόρους * ib. Turnebus: ἐπιτιθέμενοι
13 τᾶλλα *: πολλὰ 14 ἔχει· ὧν Duebnerus: ἐχόντων
16 οἱ δὲ στενότεροι R τὸ μὲν ποτὸν] μόνον τὸ ποτὸν W.
Fort. τὸ ποτὸν μόνον οὐχὶ δὲ καὶ τὸ σιτίον 17 παραδέ-
χονται] add. τὸ δὲ σιτίον οὐ παραδέχονται Madvigius
18 ἐὰν ἐμφάγωσιν, οἱ μὲν διψῶντες οὐ βοηθοῦνται Doehne-
rus; malim οἱ μὲν διψῶντες ἐὰν φάγωσιν οὐ βοηθοῦνται

μὲν φάγωσιν οἱ διψῶντες, οἱ μὲν οὐ βοηθοῦνται, C
τῶν πόρων διὰ λεπτότητα τὴν ξηρὰν τροφήν μὴ
δεχομένων, ἀλλ' ἐπιδεῶν τοῦ οἴκελου διαμενοντων·
οἱ δὲ πεινῶντες ἐὰν πίνωσιν, ἐνδυνόμενα τὰ ὑγρά
5 τοῖς μείζουσι πόροις καὶ ἀναπληροῦντα τὰς κενύτη-
τας αὐτῶν ἀνίησι τὸ σφοδρὸν ἄγαν τῆς πείνης.

2. Ἐμοὶ δὲ τὸ μὲν συμβαῖνον ἀληθὲς ἐφαίνετο,
τῇ δ' ὑποθέσει τῆς αἰτίας οὐ προσεῖχον. Ἐκ γὰρ
εἰ τοῖς πόροις τούτοις' ἔφην, ὧν ἕνιοι περιέχονται
10 καὶ ἀγαπῶσι, κατατρήσειέ τις τὴν σάρκα, πλαδαρὰν
καὶ τρομώδη καὶ σαθρὰν ποιήσει· τό γε μὴ ταῦτα
τοῦ σώματος μύρια τὸ ποτὸν προσδέχεσθαι καὶ τὸ
σιτίον ἀλλ' ὥσπερ ἡθμοῖς καταρρεῖσθαι καὶ ἀπο- D
κρίνεσθαι, κομιδῇ πλασματώδες καὶ ἀλλόκοτον. αὕτη
15 γὰρ ἡ πρὸς τὸ ὑγρὸν ἀνάμιξις, θρύπτουσα τὰ σιτία
καὶ συνεργὰ λαμβάνουσα τὸ θερμὸν τὸ ἐντὸς καὶ
τὸ πνεῦμα, πάντων ὀργάνων ἀκριβέστατα πάσαις
τομαῖς καὶ διαιρέσεσι λεπτύνει τὴν τροφήν· ὥστε
πᾶν μύριον αὐτῆς παντὶ μορίῳ γίνεσθαι φίλον
20 καὶ οἴκετον, οὐκ ἐναρμόττον ὥσπερ ἀγγελοῖς καὶ
τρήμασιν ἀλλ' ἐνούμενον καὶ προσφυόμενον. ἔνευ
δὲ τούτων οὐδὲ λέλυται τῆς ἀπορίας τὸ μέγιστον·
οἱ γὰρ ἐμφαγόντες, ἂν μὴ πίνωσιν, οὐ μόνον οὐ E
λύουσιν ἀλλὰ καὶ προσεπιτείνουσι τὸ δίψος· πρὸς
25 τοῦτο δ' οὐδὲν εἴρηται. σκόπει δὲ καὶ τὰ παρ'
ἡμῶν' ἔφην ἑὶ φαινομένης ὑποθέσεως λαμβάνομεν,

4 πίνωσιν? 11 Basileensis: ποιήσας Malim ἂν ποιή-
σειε τό γε μὴ] fort. τὸ δὲ (aut τό τε) μὴ X: ταῦτα
20 ὥσπερ ἀστείοις mei

πρῶτον μὲν λαμβάνοντες τὸ ὑγρὸν ὑπὸ τοῦ ξηροῦ
 διαφθείρεσθαι δαπανώμενον, τῷ δ' ὑγρῷ τὸ ξηρὸν
 βρεχόμενον καὶ μαλασσύμενον διαχύσεις ἴσχειν καὶ
 ἀναθυμιάσεις· δεύτερον δὲ μὴ νομίζοντες ἐκθλιψιν
 εἶναι παντάπασι μήτε τῆς ξηρᾶς τροφῆς τὴν πεῖναν 5
 μήτε τῆς ὑγρᾶς τὴν δίψαν, ἀλλὰ τοῦ μετρίου καὶ
 ἄρκοῦντος ἔνδειαν· οἷς γὰρ ὅλως ἂν ἐλλίπῃ θάτε-
 ρον, οὔτε πεινῶσιν οὔτε διψῶσιν ἀλλ' εὐθύς ἀπο-
 θνήσκουσιν. ὑποκειμένων δὲ τούτων, οὐ χαλεπὸν
 ἦδη τὴν αἰτίαν συνιδεῖν. ἡ μὲν γὰρ δίψα τοῖς φρα- 10
 γούσιν ἐπιτείνεται, τῶν σιτίων τῇ ξηρότητι, εἴ τι
 διεσπαρμένον ὑγρὸν καὶ ἀπολειπόμενον ἀσθινὲς καὶ
 ὀλίγον ἐν τῷ σώματι, συλλεγόντων καὶ προσεξικμα-
 ζόντων· ὥσπερ ἔξω γῆν ὀρῶμεν καὶ κόνιν καὶ ἄμμον
 τὰ μιννύμενα τῶν ὑγρῶν ἀναλαμβάνουσιν εἰς ἑαυ- 15
 τὴν καὶ ἀφανίζουσιν. τὴν δὲ πεῖναν αὖ πάλιν ἀναγ-
 καίως τὸ ποτὸν ἀνίησιν· ἡ γὰρ ὑγρότης τὰ ὑπόντα
 σιτία περισκελῇ καὶ γλίσχρα βρέξασα καὶ διαχέασα,
 690 χυμῶν ἐγγενομένων καὶ ἀτμῶν, ἀναφέρει τούτους
 εἰς τὸ σῶμα καὶ προστίθῃσι τοῖς δεομένοις. ὕθην 20
 οὐ κακῶς ὕχημα τῆς τροφῆς τὸ ὑγρὸν δ' Ἐρασίστρα-
 τος προσεῖπε· τὰ γὰρ ὑπὸ ξηρότητος ἢ πάθους ἀργὰ
 καὶ βαρέα μιννύμενον ἀναπέμπει καὶ συνεξαίρει.
 πολλοὶ δὲ καὶ μὴ πiónτες ἀλλὰ λουσάμενοι μόνον
 ἐπαύσαντο συντόμως σφόδρα πεινῶντες· ἐνδυομένην 25
 γὰρ ἔξωθεν ἡ ὑγρότης εὐχυμότερα ποιεῖ καὶ τροφι-

1 ἀπὸ τοῦ mei 5 τὴν R 10 τὴν Basileensis:
 μὲν 11 εἴ τι R 14 ἄμμον *: μάλλον 22 πάθους]
 πλήθους R 25 συντόμως idem

μώτερα τῷ ἐγκαλᾶσθαι τὰ ἐντός, ὥστε τῆς πείνης
τὸ σφόδρα πικρὸν καὶ θηριῶδες ἐνδιδόναι καὶ παρ-
ηγορεῖσθαι. διὸ καὶ πολλὸν ζῶσιν ἐνιοι τῶν ἀπο-
καρτερούντων χρόνον, ἂν ὕδωρ μόνον λαμβάνωσιν,
5 ἄχρι ἂν οὗ πᾶν ἐξικμασθῇ τὸ τρέφειν καὶ προστί- B
θεσθαι τῷ σώματι δυνάμενον·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

Διὰ τίν' αἰτίαν τὸ φρεατιαῖον ὕδωρ ἀρυσθέν, ἔαν ἐν
αὐτῷ τῷ τοῦ φρέατος ἄερι νυκτερεύσῃ, ψυχρότερον
10 γίγνεται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ψυχροπότη ξένῳ τρυφῶντι παρεσκεύασαν οἱ
θεράποντες τοῦ ἐκ φρέατος ὕδωρ ψυχρότερον· ἀρυ-
15 σάμενοι γὰρ ἀγγεῖω καὶ κρεμάσαντες τὸ ἀγγεῖον ἐν
τῷ φρέατι τῆς πηγῆς μὴ ἀπτόμενον εἶσαν ἐπινυ- C
κτερεῦσαι, καὶ πρὸς τὸ δεῖπνον ἐκομίζετο τοῦ προσ-
φάτου ψυχρότερον. ἦν δ' ὁ ξένος φιλόλογος ἐπι-
εικῶς, καὶ τοῦτ' ἔφη λαβεῖν ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους
20 μετὰ λόγου κείμενον· εἶναι δὲ τοιούδε τὸν λόγον.
πᾶν ὕδωρ προθερμανθὲν ψύχεται μᾶλλον, ὥσπερ

1 χαλᾶσθαι Psellus 5 οὗ] οὐ mei 8 in lemmate
φρεατιαῖον scripsi pro φρεατίδιον 14 τοῦ ἐκ R: ἐκ τοῦ
16 πηγῆς Leonicus: γῆς μὴ ἀπτόμενον idem: μαλαπτό-
μενον vel μαλαπτόμενον unde malim μὴ μάλ' ἀπτόμενον
19 Ἀριστοτέλους] Fragm. 216

τὸ τοῖς βασιλεῦσι παρασκευαζόμενον· ὅταν γὰρ ἐψηθῇ μέχρι ξέσεως, περισφρατεύουσι τῷ ἀγγεῖῳ χιόνα πολλήν καὶ γίνεται ψυχρότερον· ὥσπερ ἀμείλει καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα λουσαμένων περιψύχεται μᾶλλον· ἢ γὰρ ὑπὸ τῆς θερμότητος ἕνεσις πο- 5 λύπορον τὸ σῶμα καὶ μανὸν ἀπειργασμένη πολὺν δέχεται τὸν ἔξωθεν αἴρα καὶ βιαιοτέραν ποιεῖ τὴν μεταβολήν· ὅταν οὖν ὑποπλασθῇ ὑπὸ τῆς πηγῆς τὸ ὕδωρ, ἐν τῷ αἴρῳ, προθερμανθέν, περιψύχεται ταχέως. 10

2. Τὸν μὲν οὖν ξένον ἐπηνέσαμεν ὡς ἀνδρικῶς καταμνημονεύσαντα· περὶ δὲ τοῦ λόγου διηποροῦμεν. ὁ γὰρ ἄῤῥ, ἐν ᾧ κρέμαται τὸ ἀγγεῖον, εἰ μὲν ψυχρός ἐστι, πῶς θερμαίνει τὸ ὕδωρ; εἰ δὲ θερμός, πῶς περιψύχει πάλιν; ἔλογον γὰρ ὑπὸ ταύ- 15 τοῦ ταῦτὸ πάσχειν τάναντία, μηδεμιᾶς διαφορᾶς γενομένης. σιωπῶντος δ' αὐτοῦ καὶ διαποροῦντος, οὐδὲν ἔφην· δεῖν περὶ τοῦ αἵρος διαπορεῖν· ἢ γὰρ αἰσθησις λέγει ὅτι ψυχρός ἐστι, καὶ μάλιστα τῶν ἐν βάθει φρεάτων· ὥστ' ἀμήχανον ὑπ' αἵρος ψυχροῦ 20 Ἐ θερμαίνεσθαι τὸ ὕδωρ· ἀλλὰ μᾶλλον ὁ ψυχρὸς οὗτος ἄῤῥ τὴν μὲν πηγὴν διὰ πληθους οὐ δύναται μεταβάλλειν· ἂν δέ τις ἀφαιρῇ κατ' ὀλίγον, μᾶλλον κρατῶν περιψύξει.

6 τὰ σώματα καὶ mei 8 ὑποπλασθῇ ὑπὸ τῆς πηγῆς]
 fort. ἀποσπασθῇ τῆς πηγῆς cf. p. 949d πηγῆς] πληγῆς
 mei 9 ἐν τῷ αἴρῳ, προθερμανθέν καὶ] vid. p. 949e
 12 καταμνημονεύσαντα R: καὶ μνημονεύσαντα 15 *: τοῦ
 αὐτοῦ τὸ αὐτὸ 16 *: τὰ ἐναντία 18 ἔφην Turnebus:
 ἔφη 19 τῶν] ὁ τῶν R 24 κρατῶν mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε΄.

Διὰ τίν' αἰτίαν οἱ χάλικες καὶ αἱ μολιβδίδες ἐμβαλλόμεναι ψυχρότερον τὸ ὕδωρ ποιοῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. 'Ἀλλὰ μὴν περὶ τῶν χαλίκων' ἔφην ἡ τῶν F ἀκμόνων, οὓς ἐμβάλλοντες εἰς τὸ ὕδωρ ψύχειν αὐτὸ καὶ στομοῦν δοκοῦσιν, εἰρημένον Ἀριστοτέλει μνημονεύεις.' αὐτὸ τοῦτ' ἔφη μόνον ἐν προβλήμασιν
10 εἴρηκε τὸ γιγνόμενον· εἰς δὲ τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσομεν ἡμεῖς· ἔστι γὰρ μάλιστα δυσθώροτος.' πᾶν μὲν οὖν ἔφην καὶ θαυμάσαιμ' ἄν, εἰ μὴ διαφύγοι ὁ λόγος ἡμᾶς· ὕρα δ' ὕμως. πρῶτον οὐ δοκεῖ σοι περιψύχεσθαι μὲν ὑπὸ τοῦ ἀέρος τὸ ὕδωρ ἔξω-
15 θεν ἐμπίπτοντος, ὁ δ' ἀήρ μᾶλλον ἰσχύειν πρὸς τοὺς 691 λίθους καὶ τοὺς ἄκμονας ἀπερειδόμενος; οὐ γὰρ ἔωσιν αὐτόν, ὥσπερ τὰ χαλκᾶ καὶ τὰ κεραμεᾶ τῶν ἀγγείων, διεκπίπτειν, ἀλλὰ τῇ πυκνότητι στέγοντες ἀνακλῶσιν εἰς τὸ ὕδωρ ἀπ' αὐτῶν, ὥστε δι' ὕλου
20 καὶ ἰσχυρὰν γίνεσθαι τὴν περιψύξιν. διὸ καὶ χειμῶνος οἱ ποταμοὶ ψυχρότεροι γίνονται τῆς θαλάτ-

6 ἡ] ἡ mei ἡ τῶν ἀκονῶν S 8 Ἀριστοτέλει] Fragm. 213 10 ἐπιχειρήσωμιν S 11 μάλιστα] ἐν τοῖς μάλιστα Psellus 12 ἔφην Basileensis: ἔφη 13 ὕρα δὲ ὕμως W: ὁρᾶτε ὕλως οὖν οὐ? 14 R: προψύχεσθαι 15 Anonymus: ἐκπίπτοντος ib. W: ἰσχύει 16 τοὺς ἄκμονας] τὰς μολιβδίδας Psellus. τὰς ἀκόννας S 17 *: χάλικα κεράμεα mei 19 ἀνακλῶσιν Doehnerus ex Psello: ἀναλοῦσιν 20 καὶ] prius om. Psellus γίνεσθαι idem: γενέσθαι

της· ἰσχύει γὰρ ἐν αὐτοῖς ὁ ψυχρὸς ἀῆρ ἀνακλώ-
 μενος, ἐν δὲ τῇ θαλάττῃ διὰ βάθους ἐκλύεται πρὸς
 μηδὲν ἀντερείδων. κατ' ἄλλον δὲ τρόπον εἰκὸς ἐστι
 τὰ λεπτότερα τῶν ὑδάτων περιψύχεσθαι μᾶλλον
 B ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ· κρατεῖται γὰρ δι' ἀσθενείαν. αἱ 5
 δ' ἀκόναι καὶ οἱ χάλικες λεπτύνουσι τὸ ὕδωρ, ὅ τι
 θολερὸν καὶ γεῶδες ἀναμέμικται, τοῦτο συνάγοντες
 καὶ κατασπῶντες ἀπ' αὐτοῦ, ὥστε λεπτότερον καὶ
 ἀσθενέστερον τὸ ὕδωρ γενόμενον μᾶλλον ὑπὸ περι-
 ψύξεως κρατεῖσθαι. καὶ μὴν ὅ τε μόλιβδος τῶν 10
 φύσει ψυχρῶν ἐστίν, ὅς γε τριβόμενος ὕξει τὸ ψυ-
 κτικώτατον τῶν θανασίμων φαρμάκων ἐξανήσει ψι-
 μύθιον· οἳ τε χάλικες τῇ πυκνότητι τὸ ψυχρὸν διὰ
 βάθους ποιοῦσι· πᾶς μὲν γὰρ λίθος κατεψυγμένης
 C καὶ πεπιλημένης ὑπὸ κρούους γῆς πάρος ἐστί, μᾶλ- 15
 λον δ' ὁ μᾶλλον πεπυκνωμένος· ὥστ' οὐκ ἔτοπον,
 εἰ τὴν ψυχρότητα τοῦ ὕδατος ἀντερείδων συνεπι-
 τείνει καὶ ὁ λίθος καὶ ὁ μόλιβδος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Σ'.

Διὰ τίν' αἰτίαν ἀχύροις καὶ ἱματίοις τὴν χιόνα διαφυ- 20
 λάττουσι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΞΕΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Μικρὸν οὖν ὁ ξένος διαλιπὼν 'οἱ ἐρῶντες'
 ἔφη 'μάλιστα μὲν αὐτοῖς τοῖς παιδικοῖς, εἰ δὲ μή, 25

1 Doehnerus ex Psello: ἀναλόμενος 4 μᾶλλον Basi-
 leensis: μᾶλλον ἢ 13 *: ψιμύθιον ib. τῇ Psellus

περὶ αὐτῶν ἐπιθυμοῦσι διαλέγεσθαι· τοῦτο πέπονθα
 περὶ τῆς χιόνος. ἐπεὶ γὰρ οὐ πάρεστιν οὐδ' ἔχο-
 μεν, ἐπιθυμοῖν ἂν μαθεῖν τίς αἰτία, δι' ἣν ὑπὸ
 τῶν θερμοτάτων φυλάσσεται. καὶ γὰρ ἀχύροις σπαρ-
 5 γανοῦντες αὐτὴν καὶ περιστέλλοντες ἱματίοις ἀγνά- D
 πτοῖς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἄπταιστον διατηροῦσι. θαν-
 μαστὸν οὖν, εἰ συνεκτικὰ τὰ θερμοτάτα τῶν ψυχρο-
 τάτων ἐστί·

2. 'Κομιδῇ γ' ἔφην εἶπερ ἀληθές ἐστιν· οὐκ
 10 ἔχει δ' οὕτως, ἀλλ' αὐτοὺς παραλογιζόμεθα, θερμὸν
 εὐθὺς εἶναι τὸ θερμαῖνον ὑπολαμβάνοντες· καὶ ταῦθ'
 ὁρῶντες ὅτι ταὐτὸν ἱμάτιον ἐν χειμῶνι θερμαίνειν
 ἐν δ' ἡλίῳ ψύχειν γέγονεν· ὥσπερ ἡ τραγικὴ τρο-
 φὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται

15 'λεπτοσπαθῆτων χλανιδίων ἐρειπίοις
 θάλλουσα καὶ ψύχουσα·'

Γερμανοὶ μὲν οὖν κρύους πρόβλημα ποιοῦνται τὴν
 ἐσθῆτα μόνον, Αἰθίοπες δὲ θάλλουσι μόνον, ἡμεῖς E
 δ' ἀμφοῖν. ὥστε τί μᾶλλον, εἰ θάλλει, θερμὴν
 20 ἢ περ ψυχρὰν ἀπὸ τοῦ περιψύχειν λεκτέον; εἰ δὲ δεῖ
 τῇ αἰσθήσει τεκμαίρεσθαι, μᾶλλον ἂν ψυχρὰ γένοιτο·
 καὶ γὰρ ὁ χιτῶν ψυχρὸς ἡμῖν προσπίπτει τὸ πρῶ-
 τον ἐνδυσάμενοις καὶ τὰ στρώματα κατακλινεῖσιν·

1 τοῦτο Basileensis; τούτοις codd. τούτοις ταὐτὸ Doeh-
 nerus. τοῦτ' ἐγώ? 3 ἐπιθυμοῖν ἂν *: ἐπιθυμῶν
 10 αὐτοὺς mei 11 εὐθὺς iidem τὸ θερμαῖνον Basileen-
 sis: τὸ θερμαίνει Malim γ' ὃ θερμαίνει 13 γέγονεν
 Duebnerus: λέγομεν 15 Nauck. p. 839 em. S: λεπτόσ
 πάθη τῶν 20 ἢ περιψυχρον Doehnerus

εἴτα μέντοι συναλεαίνει τῆς ἀφ' ἡμῶν πιμπλάμενα
 θερμοσίας, καὶ ἕμα μὲν περιστέλλοντα καὶ κατέ-
 χοντα τὸ θερμὸν, ἕμα δ' ἀπείργοντα τὸ κρύος καὶ
 τὸν ἔξωθεν ἀέρα τοῦ σώματος. οἱ μὲν οὖν πυρέτ-
 F τοντες ἢ καυματιζόμενοι συνεχῶς ἀλλάττουσι τὰ 5
 ἱμάτια τῷ ψυχρὸν εἶναι τὸ ἐπιβαλλόμενον· ἂν δ'
 ἐπιβληθῇ, παραχρῆμα γίγνεται θερμὸν ὑπὸ τοῦ σώ-
 ματος. ὥσπερ οὖν ἡμᾶς θερμαίνόμενον θερμαίνει
 θοιμάτιον, οὕτω τὴν χιόνα ψυχόμενον ἀντιπεριψύ-
 χει· ψύχεται δ' ὑπ' αὐτῆς ἀφεισίσης πνεῦμα λεπτόν· 10
 τοῦτο γὰρ συνέχει τὴν πῆξιν αὐτῆς ἐγκατακεκλει-
 σμένον· ἀπελθόντος δὲ τοῦ πνεύματος, ὕδωρ οὕσα
 ρεῖ καὶ διατῆκεται, καὶ ἀπανθεῖ τὸ λευκὸν ὕπερ ἢ
 τοῦ πνεύματος πρὸς τὸ ὑγρὸν ἀνάμειξις ἀφρώδης
 γενομένη παρεῖχεν· ἕμα τ' οὖν τὸ ψυχρὸν ἐγκατέ- 15
 692 χεται περιστεγόμενον τῷ ἱματίῳ, καὶ ὁ ἔξωθεν ἀῆρ
 ἀπειργόμενος οὐ τέμνει τὸν πάγον οὐδ' ἀνίησιν.
 ἀγνάπτοις δὲ τούτοις πρὸς τοῦτο διὰ τὴν τραχύ-
 τητα καὶ ξηρότητα τῆς κροκύδος οὐκ ἐώσης ἐπιπε-
 σεῖν βαρὺ θοιμάτιον οὐδὲ συνθλίψαι τὴν χαυνό- 20
 τητα τῆς χιόνος· ὥσπερ καὶ τὸ ἄχυρον διὰ κουφό-
 τητα μαλακῶς περιπίπτει οὐ θρύπτει τὸν πάγον,
 ἄλλως δὲ πυκνὸν ἐστὶ καὶ στεγανόν, ὥστε καὶ τὴν
 θερμότητα τοῦ ἀέρος ἀπείργειν καὶ τὴν ψυχρότητα

1 ἀφ' Psellus: ὑφ' ἐμπιπλάμενα idem 4 ἔξωθεν
 Benselerus: ἔξω 5 συνεχῶς Doehnerus 6 τῷ] τὸ mei
 9. 20 *: τὸ ἱμάτιον 10 Psellus: ἀφείσης 11 idem: ἐγκα-
 τακείμενον 18 τούτοις] add. χροῶνται W. Fort. add. πε-
 ριστέλλουσι 23 ὥστε] ὥσπερ mei τὴν Leonicus

κωλύειν ἀπιέναι τῆς χιόνος. ὅτι δ' ἡ τοῦ πνεύματος διάκρισις ἐμποιεῖ τὴν τῆξιν, ἐμφανές ἐστι τῇ αἰσθήσει· τηκομένη γὰρ ἡ χιών πνεῦμα ποιεῖ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

B

5 Εἰ δεῖ τὸν οἶνον ἐνδιηθεῖν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΙΓΡΟΣ, ΑΡΙΣΤΙΩΝ.

1. Νίγρος ὁ πολίτης ἡμῶν ἀπὸ σχολῆς ἀφῖκτο
 συγγεγονῶς ἐνδόξῳ φιλοσόφῳ χρόνον οὐ πολύν,
 10 ἀλλ' ἐν ὅσῳ τὰ τάνδρὸς οὐ καταλαμβάνοντες ἀνε-
 πίμπλαντο τῶν ἐπαχθῶν ἀπ' αὐτοῦ μιμούμενοι τὸ
 ἐπιτιμητικὸν καὶ ἐλέγχοντες ἐπὶ παντὶ πράγματι
 τοὺς συνόντας. ἐστιῶντος οὖν ἡμᾶς Ἀριστιῶνος,
 τὴν τ' ἄλλην χορηγίαν ὥς πολυτελεῇ καὶ περιεργον
 15 ἐμέμφετο καὶ τὸν οἶνον οὐκ ἔφη δεῖν ἐγχεῖσθαι
 διηθημένον, ἀλλ', ὥσπερ Ἡσίοδος ἐκέλευσεν, ἀπὸ C
 τοῦ πίθου πίνεσθαι τὴν σύμφυτον ἔχοντα ρώμην
 καὶ δύναμιν. ἡ δὲ τοιαύτη κάθαρσις αὐτοῦ πρώ-
 τον μὲν ἐκτέμνει τὰ νεῦρα καὶ τὴν θερμότητα κατα-
 20 σβέννυσιν· ἐξανθεῖ γὰρ καὶ ἀποπνεῖ διερωμένου πολ-
 λάκις· ἔπειτα περιεργίαν καὶ καλλωπισμὸν ἐμφαίνει

8 X: νίγρος ἡμῶν] fort. add. μετ' ἄλλων αὐτ μετὰ
 τῶν ἐταίρων 10 *: τοῦ ἀνδρὸς em. R: καταλαμβάν-
 οντος 11 Basileensis: μιμουμένον 12 eadem: λέγον-
 τος vel ψέγοντος 13 X: ἀριστιῶνος 15 Turnebus: ἐλέγ-
 χεσθαι 16 Doehnerus: ἡθημένον Ἡσίοδος] cf. OD 868
 20 idem: διερωμένου

καὶ τρυφήν εἰς τὸ ἡδὺ καταναλίσκουσα τὸ χρήσιμον.
 ὥσπερ γὰρ τὸ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἐκτεμεῖν καὶ τοὺς
 χοίρους, ἀπαλὴν αὐτῶν παρὰ φύσιν τὴν σάρκα ποι-
 οῦντας καὶ θήλειαν, οὐχ ὑγιαίνοντων ἐστὶν ἀνθρώ-
 πων ἀλλὰ διεφθαρμένων ὑπὸ λιχνείας· οὕτως, εἰ 5
 δεῖ μεταφορᾷ χρῆσάμενον λέγειν, ἐξευνουχίζουσι τὸν
 D ἄκρατον καὶ ἀποθηλύνουσιν οἱ διηθοῦντες, οὔτε φο-
 ρεῖν ὑπ' ἀσθενείας οὔτε πίνειν τὸν μέτριον δυνά-
 μενοι διὰ τὴν ἀκρασίαν· ἀλλὰ σόφισμα τοῦτ' ἐστὶν 10
 αὐτοῖς καὶ μηχάνημα πολυποσίας· ἐξαιροῦσι δὲ τοῦ 10
 οἴνου τὸ ἐμβριθές, τὸ λεῖον ἀπολιπόντες, ὥσπερ οἱ
 τοῖς ἀκρατῶς ἔχουσι πρὸς ψυχροποσίαν ἀρρώστοις
 ἀφεψημένον διδόντες· ὅ τι γὰρ στόμαγμα τοῦ οἴνου
 καὶ κράτος ἐστί, τοῦτ' ἐν τῷ διυλίζειν ἐξαιροῦσι
 καὶ ἀποκρίνουσι. μέγα δὲ τεκμήριον ἢ διαφθορὰ 15
 καὶ τὸ μὴ διαμένειν, ἀλλ' ἐξίστασθαι καὶ μαραίνε-
 σθαι, καθάπερ ἀπὸ ρίζης κοπέντα τῆς τρυγός· οἱ
 δὲ παλαιοὶ καὶ τρύγα τὸν οἶνον ἀντικρὺς ἐκάλουν,
 E ὥσπερ ψυχὴν καὶ κεφαλὴν τὸν ἄνθρωπον εἰώθαμεν 20
 ἀπὸ τῶν κυριωτάτων ὑποκορίζεσθαι, καὶ τρυγᾶν λέ-
 γομεν τοὺς ὀρεπομένους τὴν ἀμπελίνην ὀπώραν, καὶ
 'διατρύγιόν' πού 'Ὅμηρος εἴρηκεν, αὐτὸν δὲ τὸν οἶ-
 νον 'αἶθοπα' καὶ 'ἐρυθρόν' εἰώθε καλεῖν· οὐχ ὥς 'Αρι-

2 ἐκτέμνειν? 6 λέγειν] ἔχειν mei. ἐλέγχειν Turne-
 bus ib. Leonicus: ἐξονυχίζουσι 7 φορεῖν] φρονεῖν mei.
 add. τὸν ἄκρατον R 8 τὸν] malim αὐτὸν cum Doehnero
 10. 14 Duebnerus: ἐξαιροῦσι 11 τὸ λεῖον] τέλειον mei
 12 em. W: ἀκρατῶς 15 δὲ] om. mei ἢ διαφθορὰ
 καὶ] malim cum R νή Δία φθορᾶς 18 τὸν νέον οἶνον
 Doehnerus 21 καὶ] ἦν καὶ idem 22 'Ὅμηρος] ω 3+2

στίων ἡμῖν ὠχριῶντα καὶ χλωρὸν ὑπὸ τῆς πολλῆς
καθάρσεως παρέρχεται.'

2. Καὶ ὁ Ἀριστίων γελάσας 'οὐκ ὠχριῶντ' εἵ-
πεν 'ὦ τᾶν, οὐδ' ἄναιμον, ἀλλὰ μειλίχιον καὶ ἡμε-
5 ρίδην, ἀπὸ τῆς ὕψεως αὐτῆς πρῶτον. σὺ δ' ἀξιούς F
τοῦ νυκτερινοῦ καὶ μελαναιγίδος ἐμπορεῖσθαι, καὶ
ψέγεις τὴν κάθαρσιν ὥσπερ χολημεσίαν δι' ἧς τὸ
βαρὺ καὶ μεθυστικὸν ἀφιεῖς καὶ νοσῶδες ἐλαφρὸς
καὶ ἄνευ ὀργῆς ἀναμύγνυται ἡμῖν, οἷον Ὅμηρός φησι
10 πίνειν τοὺς ἥρωας· αἰθοπα γὰρ οὐ καλεῖ τὸν ζοφε-
ρόν, ἀλλὰ τὸν διαυγῆ καὶ λαμπρόν· οὐ γὰρ ἂν ὁ
λέγων 'εὐήνορα' καὶ 'νώροπα' χαλκόν 'αἰθοπα' προσ-
ηγόρευεν. ὥσπερ οὖν ὁ σοφὸς Ἀνάχαρσις ἄλλ' ἅττα
τῶν Ἑλλήνων μεμφόμενος ἐπῆναι τῶν ἀνθρακῶν 693
15 ὅτι τὸν καπνὸν ἔξω καταλιπόντες οἴκαδε πῦρ κομί-
ξουσιν· οὕτως ἡμᾶς ἐφ' ἑτέροις ἂν ψέγοιτε μᾶλλον
οἱ σοφοὶ ὑμεῖς. εἰ δὲ τοῦ οἴνου τὸ ταρακτικὸν καὶ
ὀχλῶδες ἔξωθούμενοι καὶ ἀποσκεδάσαντες, αὐτὸν δ'
εὐφραίνοντες οὐ καλλωπίσαντες οὐδ' ὥσπερ σιδή-
20 ρου στόμαμα καὶ ἀκμὴν ἀποκόψαντες, ἀλλὰ μᾶλλον
ὥσπερ ἰδὼν ἢ ῥύπον ἀποκαθήραντες προσφερόμεθα,
τί πλημμελοῦμεν; ὅτι νῆ Δία πλέον ἰσχύει μὴ διη-
θούμενος. καὶ γὰρ ἄνθρωπος, ὃ φίλε, φρενετίζων
καὶ μαινόμενος· ἀλλ' ὅταν ἐλλεβύρω χρησάμενος ἢ
25 διαίτη καταστῇ, τὸ μὲν σφοδρὸν ἐκεῖνο καὶ σύν- B

4 R: ἀναίμονα 7 δι' ἧς M: εἰς 8 ἀφιεῖ mei
12 λέγων] φλέγων codd. 14 τῶν ἀνθρακῶν R: τὴν ἀν-
θρακιδαν 19 εὐφραίνοντες] φαιδρύναντες W. ἐφρηδύναν-
τες? Vid. Symb. 21 *: ἀποκαθάραντες

τονον οἴχεται καὶ γέγονεν ἐξίτηλον, ἡ δ' ἀληθινὴ δύναμις καὶ σωφροσύνη παραγίγνεται τῷ σώματι· οὕτω δὴ καὶ ἡ κάθαρσις τοῦ οἴνου τὸ πληκτικὸν ἀφαιροῦσα καὶ μανικόν, εἰς πραεῖαν ἔξιν καὶ ὑγιαίνουσιν καθίστησι. περιεργίαν δ' οἶμαι πάμπολυ δια- 5 φέρειν καθαριότητος· καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυκοῦμεναι καὶ μυριζόμεναι καὶ χρυσὸν φοροῦσαι καὶ πορφύραν περιεργοὶ δοκοῦσι· λουτρον δὲ καὶ ἔλειμμα καὶ κόμης θρύψιν οὐδεὶς αἰτιᾶται. χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς κοσ- 10 μουμένης Ἰφρας

C ἄμβροσιν μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῦς ἀθανάτοιο
λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ·

μέχρι τούτων ἐπιμέλεια καὶ καθαριότης ἐστίν· ὅταν δὲ τὰς χρυσᾶς περόνας ἀναλαμβάνῃ καὶ τὰ διηκρι- 15 βωμένα τέχνη ἐλλόβια καὶ τελευτῶσα τῆς περὶ τὸν κεστὸν ἔπτηται γοητείας, περιεργία τὸ χρῆμα καὶ λαμυρία μὴ πρόπουσα γάμετῇ γέγονεν. οὐκοῦν καὶ τὸν οἶνον οἱ μὲν ἀλόαις χρωτίζοντες ἢ κινναμώμοις καὶ κρόκοις ἐφιδύνοντες ὥσπερ γυναῖκα καλλωπί- 20 ζουσιν εἰς τὰ συμπόσια καὶ προαγαγεύουσιν· οἱ δ' ἀφαιροῦντες τὸ ὑπαρὸν καὶ ἄχρηστον ἐξ αὐτοῦ θεραπεύουσι καὶ καθαίρουσιν. ἐπεὶ πάντ' ἂν εἴποις ταῦτα περιεργίαν, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ οἴκου· τί γὰρ 25 D οὕτω κεκονίεται; τί δ' ἀνέωγε τοῦ περιέχοντος

6 R: καθαρότης 9 θύψιν Doehnerus 12 Hom.
Ξ 170 ἀθανάτοιο] [μερόεντος Homerus 13 idem: κα-
θήρεν 14 καθαριότητος mei

τοῦ φωτὸς ἀπολαύοι περιόντος ἐπὶ τὰς δύσεις; τί
 δὲ τῶν ἐκπωμάτων ἕκαστον ἐκτέτριπται καὶ διέσμη-
 κται πανταχόθεν ὥστε λάμπειν καὶ περιστίλβειν; ἢ
 τὸ μὲν ἐκπωμ' ἔδει μὴ ῥύπου μηδὲ μοχθηρίας ὀδω-
 5 δὸς εἶναι, τὸ δ' ἐξ αὐτοῦ πινόμενον εὐρωτός ἢ κη-
 λίδων ἀναπεπλησθαι; καὶ τί δεῖ τᾶλλα λέγειν; ἢ
 γὰρ αὐτοῦ τοῦ πυροῦ διαπόνησις εἰς τὸν ἄρτον
 οὐδὲν ἕτερον ἢ καθάρσις οὖσα, θέασαι μεθ' ὕσης
 γίγνεται πραγματείας· οὐ γὰρ μόνον ὑποσκαφισμοὶ E
 10 καὶ διαττήσεις καὶ ἀποκρίσεις καὶ διακρίσεις εἰς
 τῶν σιτίων καὶ τῶν ἀλλοτριῶν, ἀλλ' ἢ τρυψίς ἐκ-
 θλίβουσα τοῦ φυράματος τὸ τραχὺ καὶ ἡ πέψις ἐξικ-
 μάξουσα τὸ ὑγρὸν καθαίρουσι καὶ συστέλλουσι τὴν
 ὕλην εἰς αὐτὸ τὸ ἐδώδιμον. τί οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ
 15 τοῦ οἴνου τὸ τρυγῶδες ὥς κρίμνον ἢ σκύβαλον ἢ
 διήθησις ἐξαιρεῖ, μήτε δαπάνης τινὸς τῇ καθάρσει
 μήτ' ἀσχολίας πολλῆς προσούσης;

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

F

Τίς αἰτία βουλλίμων.

20

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ, ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Θυσία τις ἔστι πάτριος, ἣν ὁ μὲν ἄρχων ἐπὶ
 τῆς κοινῆς ἐστίας δροῖ τῶν δ' ἄλλων ἕκαστος ἐπ'

1 περιόντος mei 6 τᾶλλα *: τὰ ἄλλα 7 Basileensis:
 διαπνύσεις 10 διαττήσεις scripsi a διαττᾶν monente S:
 διαιτήσεις S: ἀποκρούσεις 11 Turnebus: ἀλεκτριῶν
 13 καὶ καθαίρουσι καὶ mei 16 Duebnerus: ἐξαίρει

οἶκον· καλεῖται δὲ ‘βουλίμου ἐξέλασις’ καὶ τῶν οἰκε-
 τῶν ἓνα τύπτοντες ἀγνίαις ῥάβδοις διὰ θυρῶν ἐξ-
 ελαύνουσιν, ἐπιλέγοντες ἕξω βούλιμον ἔσω δὲ πλοῦ-
 694 του καὶ ὑγίειαν.’ ἄρχοντας οὖν ἐμοῦ, πλείονες
 ἐκοινωνοῦν τῆς θυσίας· καὶ ὥς ἐποιήσαμεν τὰ 5
 νενομισμένα καὶ πάλιν κατεκλίνημεν, ἐζητεῖτο πρῶ-
 του ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ἔπειτα τῆς φωνῆς,
 ἣν ἐπιλέγουσι τῷ διωκομένῳ, μάλιστα δ’ ὑπὲρ τοῦ
 πάθους καὶ τῶν κατ’ αὐτὸ γιγνομένων. τὸ μὲν
 οὖν βούλιμον λιμὸν ἐδόκει μέγαν ἢ δημόσιον ἀπο- 10
 σημαίνειν, καὶ μάλιστα παρ’ ἡμῖν τοῖς Αἰολεῦσιν
 ἀντὶ τοῦ β τῷ π χρωμένοις· οὐ γὰρ βούλιμον, ἀλλὰ
 πούλιμον, οἷον πολὺν ὄντα λιμὸν, ὀνομάζομεν. ἐδό-
 κει δ’ ἢ βούβρωστις ἕτερον εἶναι· τὸ δὲ τεκμήριον
 ἐλαμβάνομεν ἐκ τῶν Μητροδώρου Ἰωνικῶν· ἱστορεῖ 15
 B γὰρ, ὅτι Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύ-
 οῦσι Βουβρώστει ταῦρον μέλανα, καὶ κατακόψαντες
 αὐτόδορον δλοκαυτοῦσιν. ἐπεὶ δὲ πᾶς μὲν ἔοικεν ὁ
 λιμὸς νόσῳ, μάλιστα δ’ ὁ βούλιμος, ἐπιγίγνεσθαι,
 παθόντος παρὰ φύσιν τοῦ σώματος, εἰκότως ἀντι- 20
 τάττουσιν ὥς μὲν ἐνδεία τὸν πλοῦτον ὥς δὲ νόσῳ
 τὴν ὑγίειαν. ὥς δὲ ναυτιᾶν ὀνομάσθη μὲν ἐπὶ
 τῶν ἐν νηὶ καὶ κατὰ πλοῦν τὸν στόμαχον ἐκλυο-
 μένων, ἔθει δ’ ἰσχυκεν ἥδη καὶ κατὰ τῶν ὁπωσοῦν

3 ἕξω μὲν βούλιμον, ἔσω δὲ πλουθυγίειαν Cobetus ut
 hexameter exeat. cf. Bergk. 3 p. 681 10 βούλιμον | λιμὸν
 mei λιμὸν Herwerdenus 13 πολὺν ὄντα λιμὸν scripsi
 cum R: πολύνον πάλιν 14 βούβρωστις | cf. Hom. Ω 532
 οὐχ ἕτερον Madvigius 15 Μητροδώρου | Mueller. 3
 p. 205 fr. 14

τοῦτο πασχόντων ὄνομα τοῦ πάθους εἶναι· οὕτως ἄρα καὶ τὸ βουλιμιᾶν ἐκεῖθεν ἀρξάμενον ἐνταῦθα διέτεινε. ταῦτα μὲν οὖν ἔρανον κοινὸν ἐκ πάντων συνεπλήρουν λόγων.

- 6 2. Ἐπειδὴ δ' ἡπτόμεθα τῆς αἰτίας τοῦ πάθους, C
 πρῶτον μὲν ἡπορήθη τὸ μάλιστα βουλιμιᾶν τοὺς
 διὰ χιόνος πολλῆς βαδίζοντας, ὥσπερ καὶ Βροῦτος
 ἐκ Δυρραχίου πρὸς Ἀπολλωνίαν ἰὼν ἐκινδύνευσεν
 ὑπὸ τοῦ πάθους· ἦν δὲ νιφετὸς πολὺς καὶ τῶν τὰ
 10 σιτία κομιζόντων οὐδεὶς ἐξηκολούθει· λιποθυμοῦν-
 τος οὖν αὐτοῦ καὶ ἀπολιπόντος, ἠναγκάσθησαν οἱ
 στρατιῶται προσδραμόντες τοῖς τείχεσιν ἄρτον αἰ-
 τῆσαι παρὰ τῶν τειχοφυλάκων πολεμίων· καὶ λα-
 βόντες εὐθὺς ἀνεκτήσαντο τὸν Βροῦτον· διὸ καὶ
 15 φιλανθρωπῶς ἐχρήσατο πᾶσι κύριος τῆς πόλεως γε- D
 νόμενος. πᾶσχοισι δὲ τοῦτο καὶ ἵπποι καὶ ὄνοι,
 καὶ μάλισθ' ὅταν ἰσχάδας ἢ μῆλα κομίζωσιν. ὁ δὲ
 θαυμασιώτατόν ἐστιν, οὐκ ἀνθρώπους μόνον ἀλλὰ
 καὶ κτήνη μάλιστα πάντων ἐδωδύμων ἀναρρώννυ-
 20 σιν ἄρτος· ὥστε, καὶ ἐλάχιστον ἐμφάγωσιν, ἰῶνται
 καὶ βαδίζουσι.

4 M: συνεπλήρου Turnebus: λέγων 5 ἐπειδὴ δ'
 Benselerus: ἐπεὶ δὲ δὴ 6 τὸ αἴτιον τοῦ μάλιστα R
 8 ἰὼν Madvigius 10 *: λιποθυμοῦντος 11 pro ἀπο-
 λιπόντος dat μηδενὸς ἔχοντος — μηδὲν ἐδώδιμον Vit. Brut.
 c. 26 12 τοῖς τείχεσι τῶν πολεμίων ἄρτ. αἰτ. παρὰ τῶν
 τειχοφυλάκων Doehnerus 16 ὄνοι] ἡμίονοι Psellus
 17 ὅταν idem: ὅταν ἢ] καὶ idem 20 ἐμφάγωσιν] ἐὰν
 φάγωσιν mei ἰῶνται] εὐθὺς ἴστανται Psellus. Fort. ἰῶνται
 ortum est ex ἴστανται (pro ἴστανται cf. Praefat. p. LXXXII).
 De re eadem Xen. Exped. 4, 5, 9 dixit: ἐπειδὴ δέ τι ἐμφά-
 γοιεν, ἀνίσταντο καὶ ἐπορεύοντο

3. Γενομένης δὲ σιωπῆς, ἐγὼ συννοῶν ὅτι τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἐπιχειρήματα τοὺς μὲν ἄργους καὶ ἄφρνεῖς οἷον ἀναπαύει καὶ ἀναπύμπλησι, τοῖς δὲ φιλοτίμοις καὶ φιλολόγοις ἀρχὴν ἐνδίδωσιν οἰκείαν καὶ τόλμαν ἐπὶ τὸ ζητεῖν καὶ ἀνιχνεύειν τὴν ἀλή- 5
 E θειαν, ἐμνήσθην τῶν Ἀριστοτελικῶν ἐν οἷς λέγεται, ὅτι, πολλῆς περιψύξεως γενομένης ἔξωθεν, ἐκθερμαίνεται σφόδρα τὰ ἐντὸς καὶ πολὺ σύντηγμα ποιεῖ· τοῦτο δ', εἰ μὲν ἐπὶ τὰ σκέλη θύῃ, κόπους ἀπεργάζεται καὶ βαρύτητας, εἰ δ' ἐπὶ τὰς τῆς κινή- 10
 σεως καὶ τῆς ἀναπνοῆς ἀρχάς, ἀψυχίαν ἢ καὶ ἀσθένειαν. Ὑπερ οὖν εἰκός, τοῦ λόγου λεχθέντος, ἐπεραίνετο, τῶν μὲν ἐπιφρομένων τῷ δόγματι τῶν δ' ὑπερδικούντων.

4. Σώκλαρος δὲ τὴν ἀρχὴν ἔφη τοῦ λόγου κάλ- 15
 λιστα κεῖσθαι· περιψύχεσθαι γὰρ ἱκανῶς καὶ πυκνοῦσθαι τὰ σώματα τῶν βαδιζόντων διὰ χιόνος·
 F τὸ δὲ σύντηγμα τὴν θερμότητα ποιεῖν καὶ τοῦτο καταλαμβάνειν τὰς ἀρχὰς τῆς ἀναπνοῆς αἰτηματώ-
 δες εἶναι· μᾶλλον οὖν δοκεῖν αὐτῷ τὴν θερμότητα 20
 συστελλομένην καὶ πλεονάζουσαν ἐντὸς ἀναλίσκειν τὴν τροφήν, εἴτ', ἐπιλειπούσης καὶ αὐτῆς, ὥσπερ πῦρ ἀπομαραίνεσθαι· διὸ πεινῶσι σφόδρα καὶ βραχὺ παντελῶς ἐμφαγόντες εὐθὺς ἀναλάμπουσι· γίγνεται

6 Ἀριστοτελικῶν] cf. p. 884, 18 a 11 ἢ καὶ] ἢ aut
 καὶ R 16 ἱκανῶς] ἰσχυρῶς Psellus 22 καὶ] om. Psellus
 23 τὸ πῦρ idem πεινῶσι] add. οἱ τοῦτο παθόντες
 Psellus; fortasse Plutarchus scripserat πειν[ΩCIN οἱ ἂν
 τοῦτο πάθ']ΩCΙ

γὰρ ὥσπερ ὑπέκκαυμα τῆς θερμότητος τὸ προσφε-
ρόμενον.

5. Κλεομένης δ' ὁ ἰατρὸς ἄλλως ἔφη τῷ ὀνό-
ματι τὸν λιμὸν συντετάχθαι δίχα τοῦ πρᾶγματος,
5 ὥσπερ τῷ καταπίνειν τὸ πίνειν καὶ τῷ ἀνακύντειν 695
τὸ κύντειν· οὐ γὰρ εἶναι λιμόν, ὥσπερ δοκεῖ, τὴν
βουλιμίαν, ἀλλὰ πάθος ἐν τῷ στομάχῳ διὰ συνδρο-
μὴν θερμοῦ λιποψυχίαν ποιοῦν. ὥσπερ οὖν τὰ
ὀσφραντὰ πρὸς τὰς λιποθυμίας βοηθεῖν, καὶ τὸν
10 ἄρτον ἀναλαμβάνειν τοὺς βουλιμιῶντας, οὐχ ὅτι
τροφῆς ἐνδεεῖς εἰσὶ (μικρὸν γοῦν παντάπασιν λαβόν-
τες ἀναξωπυροῦσιν), ἀλλ' ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ τὴν
δύναμιν ἀνακαλεῖται καταφερομένην. ὅτι δ' ἔστι
λιποθυμία καὶ οὐ πείνα, μηνύει τὸ τῶν ὑποξυγίων·
15 ἢ τε γὰρ τῶν ἰσχάδων ἀποφορὰ καὶ ἢ τῶν μῆλων
ἐνδειαν μὲν οὐ ποιεῖ, καρδιωγμὸν δέ τινα μᾶλλον B
καὶ νῆ Δί' ἐλλίγγον.

6. Ἡμῖν δὲ καὶ ταῦτα μετρίως ἐδόκει λέγεσθαι,
καὶ ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἀρχῆς δυνατὸν εἶναι, μὴ πύ-
20 κνωσιν ἀλλ' ἀραίωσιν ὑποθεμένοις, διασῶσαι τὸ πι-
θανόν· τὸ γὰρ ἀπορρέον πνεῦμα τῆς χιόνος ἐστὶ

1 Iunius: ὑπέκλυμα 5 τῷ Basileensis: τὸ αὐτ τοι
καὶ τῷ — τὸ Turnebus: καὶ τὸ — τῷ cf. Symb. 7 τῷ
Psellus 8 θερμοῦ idem: λιμοῦ λιποψυχίαν*: λειποψυχίαν
9 λιποθυμίας* hic et infra: λειποθυμίας 10 ἄρτον Tur-
nebus: αὐτὸν τοὺς Basileensis: καὶ τοὺς 11 λαβόντες
W: ἀναλαβόντες propter ἀναξωπυροῦσιν 15 γὰρ Duebne-
rus 17 νῆ Δί' ἐλλίγγον scripsi cum R: διειλιγμὸν cf.
Schol. Arist. Acharn. vs. 581: ὅταν δὲ περὶ τὴν καρδίαν
στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο τὸ πάθος
καλοῦσιν ἔλλιγγον κέ. cf. etiam vs. 1218. Ceterum ἐλλιγμός
cum ἐλλιγγος etiam alibi confunditur. 19 καὶ R

μὲν οἶον ἀθήρ τοῦ πάγου καὶ ψῆγμα λεπτομερέστα-
 τον, ἔχει δέ τι τομὸν καὶ διαιρετικὸν οὐ σαρκὸς
 μόνον ἀλλὰ καὶ ἀργυρῶν καὶ χαλκῶν ἀγγείων· ὁρῶ-
 μεν γὰρ ταῦτα μὴ στέγοντα τὴν χιόνα· πνεομένη
 γὰρ ἀναλίσκεται καὶ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν τοῦ ἀγ- 5
 γείου νοτίδος ἀναπλήρῃσι λεπτῆς καὶ κρυσταλλοει-
 δοῦς, ἣν ἀπολείπει τὸ πνεῦμα διὰ τῶν πόρων ἀδή-
 C λως ἀπερχόμενον· τοῦτο δὴ τοῖς βαδίζουσι διὰ χιόνος
 ὁξὺ καὶ φλογοειδὲς προσπίπτον ἐπικαίειν δοκεῖ τὰ
 ἄκρα τῶν τέμνειν καὶ παρελθεῖν τῇ σαρκί, καθάπερ 10
 πῦρ· ὅθεν ἀραιώσεις γίνεται περὶ τὸ σῶμα πολλή
 καὶ ῥεῖ τὸ θερμὸν ἔξω διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ πνεύ-
 ματος, καὶ περὶ τὴν ἐπιφάνειαν σβεννύμενον ἰδρώτα
 δροσώδη διατμύζει καὶ λεπτόν, ὥστε τήκεσθαι καὶ
 ἀναλίσκεσθαι τὴν δύναμιν. ἐὰν μὲν οὖν ἡσυχάζῃ 15
 τις, οὐ πολλὴ τοῦ σώματος ἀπέρχεται θερμότης·
 ὅταν δὲ τὴν μὲν τροφὴν τοῦ σώματος ἡ κίνησις εἰς
 D τὸ θερμὸν ὁξέως μεταβάλλῃ τὸ δὲ θερμὸν ἔξω φέ-
 ρηται, διακρινομένης τῆς σαρκός, ἀθροῦσαν ἀνάγκη
 τῆς δυνάμεως ἐπίλειψιν γενέσθαι. ὅτι δὲ τὸ ἐκ- 20
 ψύχεσθαι οὐ πηγνυσι μόνον ἀλλὰ καὶ τήκει τὰ σώ-
 ματα, δῆλόν ἐστιν· ἐν μὲν γὰρ τοῖς μεγάλοις χει-
 μῶσιν ἀκόναι μολίβδου διατηρόμεναι τό τε τῆς
 ἐφιδρώσεως καὶ τὸ πολλοῖς μὴ πεινῶσι συμπίπτειν

1 ἀθήρ W: αἰθήρ 10 παρελθεῖν] scr. vid. παρει-
 σθεῖν cf. Vit. Brut. c. 25 ubi pro hoc verbo est διαδύεσθαι
 11 πῦρ· ὅθεν *: πυρωθῆν (τὸ πῦρ· ὅθεν Anonymus)
 12 διὰ Anonymus: καὶ 13 καὶ W 15 τὴν W: καὶ τὴν
 23 cf. Arist. Fr. 212 τό τε W: τότε 24 ἐφιδρώσεως
 L. Dindorfius ex Vit. Brut. c. 25: ἀφιδρώσεως

τὴν βουλιμίᾳσιν ἀραιώσιν κατηγορεῖ μᾶλλον καὶ
 ῥύσιν ἢ πύκνωσιν τοῦ σώματος. ἀραιοῦνται δὲ χει-
 μῶνος μέν, ὥσπερ εἴρηται, τῇ λεπτότητι, ἄλλως δὲ
 τοῦ κόπου καὶ τῆς κινήσεως ἀποξυνούσης τὴν ἐν
 5 τῷ σώματι θερμότητα· λεπτή γὰρ γενομένη καὶ κο-
 πιῶσα ῥεῖ πολλή καὶ διασπείρεται διὰ τοῦ σώματος.
 τὰ δὲ μῆλα καὶ τὰς ἰσχάδας εἰκὸς ἀποπνεῖν τι τοι- F
 οὔτον, ὥστε τῶν ὑποξυγρίων τὸ θερμὸν ἀπολεπτύ-
 νειν καὶ κατακερματίζειν· ἄλλα γὰρ ἄλλοις ὥσπερ
 10 ἀναλαμβάνειν καὶ καταλύεσθαι πέφυκεν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'.

Διὰ τί ὁ ποιητὴς ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ὑγρῶν τοῖς ἰδίους
 ἐπιθέτοις χρῆται, μόνον δὲ τοῦ ἔλαιον ὑγρὸν καλεῖ.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

15

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἐπορήθη ποτὲ καὶ διὰ τί πολλῶν ὑγρῶν ὕν- F
 των τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἰδίους ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς
 εἰώθει κοσμεῖν, τὸ γάλα τε λευκὸν καὶ τὸ μέλι χλω-
 ρὸν καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν, τὸ δ' ἔλαιον
 20 ἀπὸ κοινοῦ τοῦ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπιεικῶς
 ὑγρὸν προσαγορεύει. εἰς τοῦτ' ἐλέχθη, ὅτι ὡς γλυ-
 κνύτατόν ἐστι τὸ δι' ὕλου γλυκύ, καὶ λευκότετον τὸ
 δι' ὄλου λευκόν· δι' ὄλου δὲ τοιοῦτόν ἐστιν, ὃ μῆ-

1 ἀραιώσιν * 4 Basileensis: τῆς ἐν τῷ σώματι θερ-
 μότητος 13 * hic et infra: τὸ ἔλαιον 20 ἀπὸ R: ὑπὸ
 κοινοῦ τοῦ] τοῦ κοινοῦ? 21 ὡς R: καὶ

δὲν ἐμμέμικται τῆς ἐναντίας φύσεως· οὕτω δὴ καὶ τὸ ὑγρὸν μάλιστα ζητέον, οὗ μῆδὲν μέρος ξηρὸν ἐστὶ· τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκε.

2. Πρῶτον μὲν ἡ λειότης αὐτοῦ τὴν δμαλότητα
 696 τῶν μορίων ἐπιδείκνυται· δι' ὅλου γὰρ αὐτῷ συμ- 5
 παθεῖ πρὸς τὴν ψαῦσιν. ἔπειτα τῇ ὕψει παρέχει
 καθαρώτατον ἐνοπτρίσασθαι· τραχὺ γὰρ οὐδέν ἐστὶν
 ὥστε διασπᾶν τὴν ἀνταύγειαν, ἀλλ' ἀπὸ παντὸς μέ-
 ρους δι' ὑγρότητα καὶ σμικρότατον ἀνακλᾷ τὸ φῶς
 ἐπὶ τὴν ὕψιν· ὥσπερ αὖ τοῦναντίον, τὸ γάλα τῶν 10
 ὑγρῶν μόνον οὐκ ἐσοπτρίζει, πολλῆς ἀναμεμιγμένης
 αὐτῷ γεωδους συστάσεως. ἔτι δὲ κινούμενον, ἥκιστα
 ψοφεῖ τῶν ὑγρῶν· ὑγρὸν γὰρ ἐστὶ δι' ὅλου· τῶν
 δ' ἄλλων ἐν τῷ ρεῖν καὶ φέρεσθαι τὰ σκληρὰ καὶ
 B γεώδη μέρη προσκρούσεις λαμβάνοντα καὶ πληγὰς 15
 ψοφεῖ διὰ τραχύτητα. καὶ μὴν μόνον ἀκράτητον
 διαμένει καὶ ἄμικτον· ἐστὶ γὰρ πυκνότατον· οὐ γὰρ
 ἔχει μεταξὺ τῶν ξηρῶν καὶ γεωδῶν ἐν αὐτῷ μερῶν
 κενώματα καὶ πόρους, οἷς δέξεται τὸ παρεμπίπτον·
 ἀλλὰ δι' ὁμοιότητα τῶν μερῶν εὐάρμοστον ἐστὶ καὶ 20
 συνεχές· ὅταν δ' ἀφρίξῃ τοῦλαιον, οὐ δέχεται τὸ
 πνεῦμα διὰ λεπτότητα καὶ συνέχειαν. τοῦτο δ' αἰ-
 τιον καὶ τοῦ τρέφεσθαι τὸ πῦρ ὑπ' αὐτοῦ· τρέφε-
 ται μὲν γὰρ οὐδενὶ πλὴν ὑγροῦ, καὶ τοῦτο μόνον
 καυστόν ἐστιν· ἐκ γοῦν τῶν ξύλων ὁ μὲν ἀήρ 25

1 δὴ R; δὲ 4 μὲν] μὲν γὰρ? 6 ψαῦσιν X: ψύξιν
 9 καὶ σμικρότατον ἢ? 11 Basileensis: ἐσοπτρίζειν
 12 συστάσεως] om. mei 18 τῶν δ' Turnebus: τῶν
 15 idem: μέτρα 16 idem: βραχύτητα 20 ἀλλὰ idem:
 ἄμα δμαλότητα W ib. S: ἀνάρμοστον

ἅπεισι καπνὸς γενόμενος, τὸ δὲ γεῶδες ἐκτεφρω-
 θέν ὑπολείπεται· μόνον δ' ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὸ νοτε-
 ρὸν ἀναλοῦται· τοῦτω γὰρ τρέφεσθαι πέφυκεν. C
 ὕδωρ μὲν οὖν καὶ οἶνος καὶ τὰ λοιπά, πολλοῦ
 5 μετέχοντα τοῦ θολεροῦ καὶ γεώδους, ἐμπίπτοντα
 τὴν φλόγα διασπᾶ καὶ τῇ τραχύτητι καὶ τῷ βάρει
 θλίβει καὶ κατασβέννυσι· τὸ δ' ἔλαιον, ὅτι μάλιστα
 εἰλικρινῶς ὑγρὸν ἐστὶ, διὰ λεπτότητα μεταβάλλει
 καὶ κρατούμενον ἐκπυροῦται.

10 3. Μέγιστον δ' αὐτοῦ τῆς ὑγρότητος τεκμήριον
 ἡ ἐπὶ πλεῖστον ἐξ ὀλιγίστου διανομῇ καὶ χύσις·
 οὔτε γὰρ μέλιτος οὔθ' ὕδατος οὔτ' ἄλλον τινὸς
 ὑγροῦ βραχὺς οὕτως ὁπὸς ἐπίδοσιν λαμβάνει τοι-
 αύτην, ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλείπων καταναλίσκεται διὰ
 15 ξηρότητα. τὸ δ' ἔλαιον, ὅλκιμον πανταχῇ καὶ μαλα-
 κόν, ἄγεται περὶ τὸ σῶμα χριομένοις καὶ συνεπιρ- D
 ρεῖ. πορρωτάτω δὲ ὑγρότητα τῶν μερῶν μηχανομέ-
 νων, ὥστε καὶ παραμένειν δυσεξίτηλον. ὕδατι μὲν
 γὰρ βρεχθὲν ἱμάτιον ἀποξηραίνεται ῥαδίως, ἐλαίου
 20 δὲ κηλίδας οὐ τῆς τυχούσης ἐστὶ πραγματείας ἐκ-
 καθῆραι· μάλιστα γὰρ ἐνδύεται τῷ μάλιστα λεπτὸν
 καὶ ὑγρὸν εἶναι. καὶ γὰρ οἶνον κεκραμένον δυσχε-
 ρέστερον ἐξαίρουσι τῶν ἱματίων, ὥς Ἀριστοτέλης
 φησὶν, ὅτι λεπτύτερός ἐστι καὶ μᾶλλον ἐνδύεται
 25 τοῖς πόροις.

11 ἡ M 13 ὁπὸς] ὄγκος W 13 τοσαύτην? 14 ἐπι-
 λείπων καταναλίσκεται *: ἐπὶ πλεῖστον καὶ ἀναλίσκεται
 15 μαλακόν ὃν R 18 μὲν γὰρ R: μὲν γε 20 Leonicus:
 γραμματείας ib. *: ἐκκαθαίρει 23 Duebnerus: ἐξαίρουσι
 Ἀριστοτέλης] p. 874, 30a 24 M: λεπτότερον

E

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Τίς αἰτία, δι' ἣν ψαθυρὰ γίνεται ταχὺ τὰ ἐκ συκῆς
κρεμαννύμενα τῶν ἱερείων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΡΙΣΤΙΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

5

1. Ὁ Ἀριστίωνος εὐήμεροι παρὰ τοῖς δειπνοῦσι
μάγειρος, ὥς τὰ τ' ἄλλα χαριέντως ὀψοποιήσας καὶ
τὸν ἄρτι τῷ Ἱερacleῖ τεθυμένον ἀλεκτρούνα παρα-
θεῖς ἀπαλὸν ὥσπερ χθιζόν, νεαρὸν ὕντα καὶ πρὸς-
φρατον. εἰπόντος οὖν τοῦ Ἀριστίωνος, ὅτι τοῦτο 10
γίνεται ταχέως, εἰ σφαγεῖς εὐθύς ἀπὸ τῆς συκῆς
F κρεμασθείη, τὴν αἰτίαν ἐζητοῦμεν. ὅτι μὲν δὴ
πνεῦμα τῆς συκῆς ἔπεισιν ἰσχυρὸν καὶ σφοδρὸν,
ἢ τ' ὕψις ἐκμαρτυρεῖ καὶ τὸ περὶ τῶν ταύρων λε-
γόμενον, ὥς ἄρα συκῇ προσδεθεῖς ὁ χαλεπώτατος, 15
ἡσυχίαν ἔγει καὶ ψαύσεως ἀνέχεται, καὶ ὕλως ἀφί-
ησι τὸν θυμὸν ὥσπερ ἀπομαραινόμενον. τὴν δὲ
πλείστην αἰτίαν καὶ δύναναι ἢ δριμύτης εἶχε· τὸ
γὰρ φυτὸν ἀπάντων ὀπωδέστατον, ὥστε καὶ τὸ σῦ-
κον αὐτὸ καὶ τὸ ξύλον καὶ τὸ θρῖον ἀναπεπλήσθαι. 20
697 διὸ καόμενον τε τῷ καπνῷ δάκνει μάλιστα καὶ
κατακαυθέντος ἢ τέφρα ρυπτικωτάτην παρέχει κύνιν·
ταῦτα δὲ πάντα θερμότητος. καὶ τὴν πῆξιν ἐμ-

6 εὐήμερεῖ mei 8 ἄρτι Doehnerus: ὅτι 14 ὕψις]
δσφρησις 15 ὁ] καὶ ὁ Doehnerus coll. Plin. 23, 130
17 ἀπομαραινόμενος Duebnerus 20 θρῖον Kaltwasserus:
ἔργον 22 κούαν X 23 θερμότητος] δριμύτητος * *
Doehnerus καὶ τὴν] ἢ τὴν?

ποιεῖν τῷ γάλακτι τὸν ὀπὸν οἴονται τινες, οὐ σκα-
 ληνία σχημάτων περιπλέκοντα καὶ κολλῶντα τὰ μέρη
 τοῦ γάλακτος, ἐκθλιβομένων ἐπιπολῆς τῶν λεῖων
 καὶ περιφερῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ θερμότητος ἐκτῆκοντα
 5 τοῦ ὑγροῦ τὸ ἀσύστατον καὶ ὑδατῶδες. τεκμήριον
 δὲ καὶ τὸ ἄχρηστον γλυκὺ εἶναι τὸν ὀπὸν, ἀλλὰ
 πωμάτων φανulότατον· οὐ γὰρ τὸ λεῖον ὑπὸ τῶν
 σκαληνῶν, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν ἔσται καὶ ἕπετον ὑπὸ
 τῆς θερμότητος. καὶ πρὸς τοῦτο συνεργοῦσιν οἱ B
 10 ἕλες· θερμοὶ γὰρ εἰσι· πρὸς δὲ τὴν λεγομένην πε-
 रिπλοκὴν καὶ σύνδεσιν ἀντιπράττουσι διάλυσιν· δια-
 λύειν γὰρ μάλιστα πεφύκασι. θερμὸν οὖν πνεῦμα
 καὶ δριμύ καὶ τμητικὸν ἀφίησιν ἢ συκῇ· καὶ τοῦτο
 θρύπτει καὶ πεπαίνει τὴν σάρκα τοῦ ὕρμιδος. ταῦτο
 15 δὲ πᾶσχει καὶ πυρῶν ἐντεθεὶς σιρῶ καὶ νίτρω συν-
 ημμένος, ὑπὸ θερμότητος. ὅτι δ' ὁ πυρὸς ἔχει τι
 θερμόν, τεκμαίρονται τοῖς ἀμφορεῦσιν, ὧν ἐντιθε-
 μένων εἰς σιρὸν ἐξαναλίσκεται ταχέως ὁ οἶνος. C

1 οὐ] οὐ μόνον R ib. Basileensis: σκαλληνία 4 Tur-
 nebus: περιφέρων 5 καὶ] del. W scr. vid. τεκμήριον
 δὲ καὶ τὸ οὐ χρηστὸν εἶναι γλυκὺ τὸν ὀπὸν 8 *: σκαλλή-
 νων Post hanc vocem quaedam intercidisse putat Doehne-
 rus ἔσται καὶ] ἔστηκεν R 14 Doehnerus: τὸ αὐτὸ
 15 idem: σωρῶ 18 σιρὸν Doehnerus σίτον ib. ἐξίστα-
 ται R

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Χαρίεντος ἀνδρός, ὃ Σόσσιε Σευεκίων, καὶ
φιλανθρώπου λόγον ἔχουσι Ῥωμαῖοι διὰ στόματος, ὅστις ἦν ὁ εἰπών, ἐπεὶ μόνος ἐδείπνησε, 'βεβρω-
D κέναι, μὴ δεδειπνηκέναι σήμερον·' ὥς τοῦ δείπνου
κοινωνίαν καὶ φιλοφροσύνην ἐφηδύνουσαν αἰ πο-
θοῦντος. Εὐήνος μὲν γὰρ ἔλεγε τὸ πῦρ ἡδιστον
εἶναι ἡδυσμάτων, καὶ τὸν ἄλλα 'θεῖον' Ὅμηρος οἱ δὲ 10
πολλοὶ 'χάριτας' καλοῦσιν, ὅτι ἐπὶ τὰ πλεῖστα μιγνύ-
μενος εὐάρμοστα τῇ γεύσει καὶ προσφιλῇ ποιεῖ καὶ
κεχαρισμένα· δείπνου δὲ καὶ τραπέζης θειότατον
ὥς ἀληθῶς ἡδυσμα φίλος ἐστὶ παρὼν καὶ συνήθης
καὶ γνώριμος οὐ τῷ συνεσθίειν καὶ συμπίνειν, ἀλλ' 15
ὅτι λόγου μεταλαμβάνει καὶ μεταδίδωσιν, ἂν γε δὴ
χρήσιμον ἐνῇ τι καὶ πιθανὸν καὶ οἰκεῖον τοῖς λε-
γομένοις· ἐπεὶ τοὺς γε πολλοὺς αἱ παρ' οἶνον ἀδο-
λεσχίαι ληροῦντας ἐμβάλλουσι πρὸς τὰ πάθη καὶ
E προσδιαστρέφουσιν. ὅθεν ἄξιόν ἐστι μὴδὲν ἤττον 20
λόγους ἢ φίλους δεδοκιμασμένους παραλαμβάνειν
ἐπὶ τὰ δεῖπνα, τοῦναντίον ἢ Λακεδαιμόνιοι φρο-

9 Εὐήνος] Bergk. 2 p. 271 10 ἡδυσμάτων εἶναι Doeh-
nerus cf. p. 1010c Ὅμηρος] I 214 11 ὅτι ἐπὶ] ὅτι?
19 πρὸς τὰ αἰσχιστα πάθη R. πρὸς τὴν μέθην?

νοῦντας καὶ λέγοντας· ἐκείνοι μὲν γάρ, ὅταν νέον
 ἢ ξένον εἰς τὸ φιδίτιον παραλάβωσι, τὰς θυρίδας
 δεῖξαντες ‘ταύτη’ φασὶν ‘οὐκ ἐξέρχεται λόγος’· ἡμεῖς
 δ’ ἐαυτοὺς χρῆσθαι λόγοις συνεθίζομεν, ὧν πᾶσιν
 ἔστι καὶ πρὸς πάντας ἐξαγωγή, διὰ τὰς ὑποθέσεις
 μηδὲν ἀκόλαστον μηδὲ βλάσφημον μηδὲ κακότητες
 ἐχούσας μηδ’ ἀνελεύθερον. ἔξεστι δὲ κρίνειν τοῖς
 παραδείγμασιν, ὧν τὴν ἐβδόμην δεκάδα τουτὶ περι-
 ἔχει τὸ βιβλίον.

1 ὅταν *: ὅτε
 mus: συνεθιζομένων

2 Basileensis: φιλέστιον
 7 Basileensis: ἔχουσα

4 Anony-

Πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας Πλάτωνι τὸ ποτὸν εἰπόντι διὰ τοῦ πνεύμονος ἐξιέναι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΝΙΚΙΑΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ, ΦΛΩΡΟΣ. 5

1. Εἰσῆλθέ τιμι τῶν συμποτῶν ὥρα θέρους τουτὶ τὸ πρόχειρον ἅπασιν ἀναφθέγγασθαι 'τέγγε πλεύμονας οἶνω· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.'

698 καὶ Νικίας ὁ Νικοπολίτης ἰατρός 'οὐδέν' ἔφη 'θαυμαστόν, εἰ ποιητικὸς ἀνὴρ Ἀλκαῖος ἠγνόησεν ὃ καὶ 10 Πλάτων ὁ φιλόσοφος. καίτοι τὸν μὲν Ἀλκαῖον ἀμωσγέπως εὐπορήσειν βοηθείας, ἀπολαύειν ἰκμάδος τὸν πλεύμονα, γειτνιῶντα τῷ στομάχῳ, καὶ διὰ τοῦτο τέγγεσθαι πιθανόν ἐστιν· ὁ δὲ φιλόσοφος οὕτως σφαλῶς' ἔφη 'γράψας διεξιέναι τὰ ποτὰ διὰ 15 τοῦ πλεύμονος οὐδὲ τοῖς προθυμοτάτοις ἀμύνειν ἐπιχείρησιν ὑπὲρ αὐτοῦ πιθανὴν ἀπολέλοιπε. τὸ B γὰρ ἀγνόημα μέγα. πρῶτον μὲν, ὅτι τῆς ὑγρᾶς τροφῆς πρὸς τὴν ξηρὰν ἀναγκαίαν ἐχούσης τὴν ἀνάμειξιν, εἰκὸς ἐστὶ ταῦτόν ἀμφοτέραις ἀγγεῖον ὑπο- 20 κεῖσθαι τὸν στόμαχον εἰς τὴν κάτω κοιλίαν ἐκδι-

8 Bergk. 3 p. 163 11 Πλάτων cf. Tim. p. 70e. 91a ib. καίτοι τὸ μὲν Ἀλκαῖον — εὐπορήσειεν ἂν (maim εὐπορήσει' ἂν) — ἀπολαύειν γὰρ ἰκμάδος Madvigius τὸν] τὸ mei 12 R: ἄλλως γέ πως 15 ποτὰ Turnebus: πολλὰ

δόντα μαλακὸν καὶ διάβροχον τὸ σιτίον· ἔπειτα,
 τοῦ πλεύμονος λείου καὶ πυκνοῦ παντάπασι γεγο-
 νότος, πῶς τὸ σὺν κυκεῶνι πινόμενον ἄλφιτον διέξ-
 εισι καὶ οὐκ ἐνίσχεται; τουτὶ γὰρ Ἑρασίστρατος ὁρ-
 5 θῶς πρὸς αὐτὸν ἠπόρησε. καὶ μὴν ἐπὶ γε τῶν
 πλείστων τοῦ σώματος μορίων τὸ οὗ ἕνεκα τῷ λόγῳ
 μετιῶν, καὶ πρὸς ἣν ἕκαστον ἡ φύσις χρεῖαν πε- C
 ποίηκε βουλούμενος, ὥσπερ καὶ προσήκει τῷ φιλο-
 σόφῳ, φρονεῖν, οὐκ εὖ παρήσι τὸ τῆς ἐπιγλωττί-
 10 δος ἔργον, ἐπὶ τούτῳ τεταγμένον, ὅπως ἐν τῇ
 καταπόσει τῆς τροφῆς τὴν ἀρτηρίαν πιέξουσα κω-
 λύῃ παρεμπεσεῖν ὅτιοῦν εἰς τὸν πλεύμονα· δεινὰς
 γὰρ ὑπὸ βηχὸς ἴσχει τραχύτητας καὶ χαράξεις, ὅταν
 παρολίσθῃ, φερομένου τοῦ πνεύματος· ἡ δὲ μέταυ-
 15 λος αὕτη κλίσιν ἐπ' ἀμφοτέρω λαμβάνουσα, φθεγγο-
 μένων μὲν, ἐπιπίπτει τῷ στομάχῳ· σιτουμένων δὲ
 καὶ πινόντων, τῇ ἀρτηρίᾳ, καθαρὸν τῷ πνεύματι
 τὸν δρόμον φυλάττουσα καὶ τὴν ἀναπνοήν. ἔτι
 τοίνυν ἔφη καὶ τοὺς ἀτρέμα πίνοντας ἴσμεν τὰς D
 20 κοιλίας ὑγροτέρας ἴσχοντας τῶν ἄθροον ἐφελκομέ-
 νων τὸ ὑγρόν· ὥθει γὰρ εὐθὺς εἰς κύστιν ὑπὸ ῥύ-
 μης διεξιόν· ἐκείνως δὲ μᾶλλον ἐνδιατρίβει τοῖς
 σιτίοις καὶ μαλάσσει, ὥστ' ἀναμίγνυσθαι καὶ παρα-
 μένειν. οὐκ ἂν δὲ ταῦτα συνέβαινε διακρινομένων
 25 εὐθὺς ἐν τῇ καταπόσει τῶν ὑγρῶν ἄλλ' οὐ συμ-

7 φύσις] κρίσις mei 9 εὖ παρήσι] εὐπάριστον (εὐπά-
 ριτον) mei 10 τεταγμένης R 14 Duebnerus: παρολι-
 σθῇ 15 R: αὕτῃ 19 ἴσμεν M: ἴσμεν δι 21 ὥθει']
 θει Madvigius 22 ἐκείνως W: ἐκείνο 25 οὐ idem

πλεκομένων ἡμῶν ἅμα καὶ συμπαραπεμπόντων τὸ σιτίον, οἷον ὀχήματι τῷ ὑγρῷ χρώμενον, ὥς ἔλεγεν Ἑρασίστρατος.

2. Τοιαῦτα τοῦ Νικίου διεξιόντος, ὁ γραμματικὸς Πρωτογένης ἔφη συνειρακέναι πρῶτον Ὅμηρον, ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος ἀγγεῖον ἐστὶ, τοῦ δὲ πνεύματος ὁ βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί· διὸ καὶ τοὺς μεγαλοφώνους ἑρिसφαράγους ἐπονομάζειν εἰώθασιν· εἰπὼν οὖν ὅτι τοῦ Ἑκτορος ὁ Ἀχιλλεὺς ἤλασε

10

ἑλευκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὠκιστος ὕλεθρος· οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελή τάμε χαλκοβάρεια, ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν,

ὥς τὸν ἀσφάραγον ὄντα φωνῆς ἰδίου ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην * * ἐσέθηκα.

15

3. Γενομένης οὖν ἐπὶ τῷ λόγῳ σιωπῆς, ὁ Φλωρος εἶπεν οὕτως ὑφησόμεθα τοῦ Πλάτωνος ἐρήμην ὀφλισκάνοντος; οὐχ ἡμεῖς γ' ἔφην ἐγώ· προησόμεθα γὰρ ἅμα τῷ Πλάτῳ καὶ τὸν Ὅμηρον, ὃς τοσοῦτον ἀποδεῖ τοῦ τὸ ὑγρὸν ἀπελαύνειν καὶ ἀποστρέφειν τῆς ἀρτηρίας, ὥστε καὶ τὸ σιτίον ὁμοῦ συνεκβαλεῖν ἐνταῦθα.

5 ἔφη Turnebus 7 ὁ R 9 εἶπεν W 11 Hom. X 325. 328. 329 15 locum mutilum supplet W ita: τὴν δὲ λευκανίην τροφῆς ἀγγεῖον λέγει ἐν τούτοις ἑνὶ δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἰθόπα οἶνον λευκανίην ἐσέθηκα. Sed in Hom. Ω 642 est: λευκανίης καθέθηκα. Suppleverim: τὴν δὲ λευκανίην [λέγει πόρρι τροφῆς ὡς ἐν τούτοις ἑνὶ δὴ καὶ σίτου — λευκανίης] καὶ ὅτι ἐστὶν ὁμοῦ signavi lacunam 17 εἶθ' οὕτως R 20 ἀποδεῖ *: ἀποδέει

ῥάρυγος (γάρ φησιν) ἐξέσσυτο οἶνος,
ψωμοί τ' ἀνδρομέοι·

χωρὶς εἰ μὴ τὸν Κύνκλωπα φήσει τις ὥσπερ ὀφθαλ-
μὸν σχεῖν ἓνα καὶ πόρον τροφῆς καὶ φωνῆς τὸν
5 αὐτόν· ἢ τὸν φάρυγγα φήσει στόμαχον εἰρῆσθαι
καὶ μὴ βρόγχον, ὥσπερ ὑπὸ πάντων καὶ πάλαι καὶ
νῦν ὠνόμασται. ταῦτα δ' οὐκ ἀπορίᾳ μαρτύρων,
ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐπηγαγόμεν· ἐπεὶ μάρτυρές
γε τῷ Πλάτῳ πολλοί τε κἀγαθοὶ πάρεσιν. Εὐ- 699
10 πολιν μὲν γάρ, εἰ βούλει, πάρες ἐν Κόλαξιν εἰ-
πόντα

ῥίπνιν γὰρ ὁ Πρωταγόρας ἐκέλευσ', ἵνα
πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πλεύμον' ἐκκλυστον φορῇ·
πάρες δὲ καὶ τὸν κομπὸν Ἑρατοσθένην λέγοντα
15 ῥκαὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πνεύμονα τεγγόμενος·

Εὐριπίδης δὲ σαφῶς δῆπου λέγων

οἶνος περάσας πλευμόνων διαρροάς·

δηλὸς ἐστὶν Ἑρατιστράτου βλέπων τι ὀξύτερον· εἶδε
γὰρ ὅτι σήραγγας ὁ πλεύμων ἔχει καὶ πόροις κατα-
20 τέτρηται, δι' ὧν τὸ ὑγρὸν διήσιν. οὐ γὰρ τὸ πνεῦμα
πόρων ἐδεῖτο πρὸς τὴν ἐξαγωγήν, ἀλλ' ἕνεκα τῶν
ὑγρῶν καὶ τῶν τοῖς ὑγροῖς συμπαρολισθανόντων
γέγονεν ἡθμοειδὴς καὶ πολύπορος. καὶ οὐδὲν ἥττον,

1 Hom. ι 378 ῥάρυγος μοί 4 σχεῖν R: ἔχει
12 Kock. 1 p. 297 ὁ πλεύμων μοί ib. ἐκέλευσ' scripsi
ex ἐκέλευσεν Vd 13 τοῦ Turnebus (cf. Athen. p. 22 f.
Macrobian. 7, 15, 22): τὸν ib. ἐκκλυστον R: ἐκλυστον
16 Εὐριπίδης] Nauck. p. 677 23 ἡθμοειδὴς μοί

- B ὦ μακάριε, τῷ πλεύμονι προσῆκόν ἐστιν ἢ τῷ στομάχῳ συνεκδιδόναι τὸ ἄλφιτον καὶ τὸ κρίνον· οὐδὲ γὰρ ὁ στόμαχος ἡμῶν λεῖτος, ὥς τινες, οὐδ' ὀλισθηρός, ἀλλ' ἔχει τραχύτητας, αἷς εἰκὸς ἐστὶ τὰ λεπτὰ καὶ μικρὰ περιπίπτοντα καὶ προσισχόμενα διαφεύγειν τὴν κατάποσιν. ἀλλ' οὔτε τοῦτο λέγειν οὔτ' ἐκεῖνο καλῶς ἔχον ἐστίν· ἢ γὰρ φύσις οὐκ ἐφικτὸν ἔχει τῷ λόγῳ τὸ περὶ τὰς ἐνεργείας εὐμήχανον· οὐδ' ἐστὶ τῶν ὁργάνων αὐτῆς τὴν ἀκρίβειαν οἷς χρῆται (λέγω δὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὸ θερμὸν) ἀξίως διελθεῖν. 10
- ἔτι δὴ τῶν μαρτύρων τῷ Πλάτῳι προσκαλοῦμαι
- C Φιλιστίωνά τε τὸν Λοκρόν, εὖ μάλα παλαιὸν ἄνδρα καὶ λαμπρὸν ἀπὸ τῆς τέχνης ὑμῶν γενόμενον, καὶ Ἰπποκράτη καὶ Διώξιππον τὸν Ἰπποκράτειον· οὗτοι γὰρ οὐχ ἑτέραν ὁδόν, ἀλλ' ἦν Πλάτων, ὑφηγοῦνται τοῦ πώματος. 15
- ἢ γε μὴν πολυτίμητος ἐπιγλωττὶς οὐκ ἔλαθε τὸν Διώξιππον, ἀλλὰ περὶ ταύτην φησὶ τὸ ὕγρον ἐν τῇ καταπόσει διακρινόμενον εἰς τὴν ἀρτηρίαν ἐπιρρεῖν, τὸ δὲ σιτίον εἰς τὸν στόμαχον ἐπικυλινδεῖσθαι· καὶ τῇ μὲν ἀρτηρίᾳ τῶν ἐδωδύμων μὴδὲν παρεμπίπτειν, τὸν δὲ στόμαχον ἅμα τῇ ξηρᾷ τροφῇ καὶ τῆς ὕγρᾳς ἀναμιγνύμενόν τι 20
- D μέρος ὑποδέχεσθαι. πιθανὸν γὰρ ἐστὶ τὴν μὲν ἐπιγλωττίδα τῆς ἀρτηρίας προκεῖσθαι διάφραγμα καὶ ταμιεῖον, ὅπως ἀτρέμα καὶ κατ' ὀλίγον διηθῆται τὸ ποτόν, ἀλλὰ μὴ ταχὺ μὴδ' ἄθροον ἐπιρρακτὸν ἀποβιάζεται τὸ πνεῦμα καὶ διαταράττη. διὸ τοῖς ὄρνι-

3 ὥς τινες οἴονται? 16 R: στόματος 23 μὲν M:
μὲν γὰρ 26 R: ἐπιρρακτὸν

σιν οὐ γέγονεν ἐπιγλωσσῆς οὐδ' ἔστιν· οὐδὲ γὰρ
 σπῶντες οὐδὲ λάπτοντες, ἀλλὰ κάπτοντες καὶ κατ'
 ὀλίγον διέντες τὸ ποτὸν ἡσυχῇ τὴν ἀρτηρίαν διαί-
 νουσι καὶ τέγγουσι. μαρτύρων μὲν οὖν ἄλλης. ὁ δὲ
 5 λόγος τῷ Πλάτῳ πρῶτον ἐκ τῆς αἰσθηθείσεως ἔχει
 τὴν πίστιν. τῆς γὰρ ἀρτηρίας τρωθείσεως, οὐ κατα-
 πίνεται τὸ ὑγρὸν, ἀλλ' ὥσπερ ὀχετοῦ διακοπέντος,
 ἐκπίπτει ἔξω καὶ ἀποκρουνίζον ὀρᾷται, καίπερ ὑγι-
 οῦς καὶ ἀκεραίου τοῦ στομάχου μένοντος. ἔπειτα E
 10 πάντες ἴσμεν, ὅτι τοῖς περιπλευμονικοῖς πάθασιν δί-
 ψος ἔπεται περιφλεγέστατον ὑπὸ ξηρότητος ἢ θερ-
 μότητος, ἢ τινος ἄλλης αἰτίας ἅμα τῇ φλεγμονῇ
 τὴν ὕρεξιν ἐμποιοῦσης· ὁ δὲ τούτου μεῖζόν ἐστι
 τεκμήριον, ὅσοις πλεύμων οὐκ ἐμπέφυκε τῶν ζώων
 15 ἢ σφόδρα μικρὸς ἐμπέφυκε, ταῦτ' οὐ δεῖται ποτοῦ
 τὸ παράπαν οὐδ' ὀρέγεται, διὰ τὸ τῶν μορίων ἐκά-
 στῳ σύμφυτον ὑπάρχειν τὴν πρὸς τοῦτον ἐπιθυ- F
 μίαν· οἷς δ' οὐκ ἔστι μόρια, μηδὲ χρεῖαν παρεῖναι
 μηδὲ προθυμίαν τῆς δι' αὐτῶν ἐνεργείας. ὅλως δὲ
 20 δόξει μάτην ἢ κύστις γεγονέναι τοῖς ἔχουσιν· εἰ
 γὰρ ὁ στόμαχος ἅμα τῷ σιτίῳ τὸ ποτὸν ἀναλαμβάνει
 καὶ τῇ κοιλίᾳ παραδίδωσιν, οὐδὲν ἰδίου πόρου
 δεῖται τὸ περίττωμα τῆς ὑγρᾶς τροφῆς, ἀλλ' εἰς
 ἄρκεϊ καὶ κοινὸς ὥσπερ εὐδιατὸς ἀμφοτέροισι εἰς
 25 ταὐτὸ διὰ ταῦτο συνεισκομιζομένοις· νῦν δὲ χωρὶς
 μὲν ἢ κύστις γέρονε, χωρὶς δὲ τὸ ἐντερον· ὅτι τὸ

2 καὶ R

3 *: διέντες

9 ἔπειτα *: ἐπαι

17 τοῦτον Doehnerus: τὸ ὑγρὸν 18 οἷς δ'] ὥστε W

19 προθυμίαν] ἐπιθυμίαν? 25 Doehnerus: εἰσκομιζομένοις

μὲν ἐκ τοῦ πλεύμονος βαδίζει, τὸ δ' ἐκ τοῦ στο-
 μάχου, διακρινόμενον εὐθὺς περὶ τὴν κατάποσιν.
 700 ὁθεν οὐδ' ἐπιφαίνεται τῷ ὑγρῷ τοῦ ξηροῦ περιτ-
 τώματος οὐδέν, οὔτε χροῖα προσεικὺς οὔτ' ὁσμῇ
 τὸ παράπαν· καίτοι φύσιν εἶχεν ἀναμιγνύμενον ἐν
 τῇ κοιλίᾳ καὶ ἀναδευόμενον ἀναπλίμπλασθαι τῶν
 ἐκείνου ποιότητων καὶ μὴ καθαρὸν οὕτως ἀπηθεῖ-
 σθαι καὶ ἄχραντον. ἀλλ' οὐδὲ λίθος ἐν κοιλίᾳ πώποτε
 συνέστη· καίτοι λόγον εἶχε μηδὲν ἥττον ἢ ἐν κύστει
 συνίστασθαι καὶ πηγνυσθαι τὸ ὑγρὸν, εἴπερ εἰς 10
 κοιλίαν ἐχώρει διὰ στομάχου πᾶν τὸ πινόμενον.
 ἀλλ' ἔοικεν ὁ μὲν στόμαχος ἐκ τῆς ἀρτηρίας εὐθὺς
 B ἔλκων τοῦ παροδεύοντος ὑγροῦ τὸ ἱκανὸν καὶ τὸ
 μέτριον ἀποχρηθῆναι πρὸς μάλαξιν καὶ χύλωσιν τῆς
 τροφῆς, διὸ μηδὲν ὑγροῦ περὶττωμα ποιεῖν· ὁ δὲ 15
 πλεύμων ὥσπερ εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὑγρὸν ἐξ αὐτοῦ
 διανέμων τοῖς δεομένοις τὸ λοιπὸν ἐκκρίνειν εἰς
 τὴν κύστιν. εἰκότα γὰρ μακρῷ ταῦτα μᾶλλον ἐκεί-
 νων. τὸ δ' ἀληθὲς ἴσως ἄληπτον ἐν γε τούτοις,
 καὶ οὐκ ἔδει πρὸς φιλόσοφον δόξῃ τε καὶ δυνάμει 20
 πρῶτον οὕτως ἀπαυθαδίσασθαι περὶ πράγματος ἀδή-
 λου καὶ τοσαύτην ἀντιλογίαν ἔχοντος.

7 Leonicius: ἀπηθεῖσθαι
 λογίαν

16 ὥσπερ R

22 *: αἰτιολο-

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β'.

C

Τίς ὁ παρὰ τοῦ Πλάτωνι κερασβόλος, καὶ διὰ τί τῶν
σπερμάτων ἀτεράμονα γίνεταί τὰ προσπίπτοντα τοῖς
κέρаси τῶν βοῶν.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΠΑΤΡΟΚΛΕΑΣ, ΕΤΘΥΔΗΜΟΣ,
ΦΛΩΡΟΣ.

1. Ἐν ταῖς Πλατωνικαῖς συναναγνώσεσιν ὁ λε-
γόμενος 'κερασβόλος' καὶ 'ἀτεράμων' ζήτησιν ἀεὶ πα-
10 ρεῖχεν, οὐχ ὅστις εἴη· δηλον γὰρ ἦν, ὅτι τῶν σπερ-
μάτων τὰ προσπίπτοντα τοῖς τῶν βοῶν κέρаси
ἀτεράμονα τὸν καρπὸν ἐκφύειν νομίζοντες, οὕτω
τὸν αὐθάδη καὶ σκληρὸν ἔνθρῳπον ἐκ μεταφορᾶς
κερασβόλον καὶ ἀτεράμονα προσηγόρευον· ἀλλὰ περὶ
15 αὐτῆς διηπορεῖτο τῆς αἰτίας, καθ' ἣν τοῦτο πάσχει
τὰ προσπίπτοντα τοῖς κέρаси τῶν βοῶν σπέρματα.
καὶ πολλάκις ἀπειπάμεθα τοῖς φίλοις, οὐχ ἥμιστα D
Θεοφράστου δεδιττόμενοι τὸν λόγον, ἐν οἷς πολλὰ
συναγέοι καὶ ἰστόρηκε τῶν τὴν αἰτίαν ἀνεύρετον
20 ἡμῖν ἐχόντων· οἷός ἐστιν ὁ τῶν ἀλεκτορίδων ὅταν
τέκῳσι περικαρφισμός, ἥ τε καταπίνουσα φώκη τὴν
πιτύαν ἀλισκομένη, καὶ τὸ κατορυσσόμενον ὑπὸ τῶν
ἐλάφων κέρας· καὶ τὸ ἡρύγγιον, ὃ μιᾶς αἰγὸς εἰς
τὸ στόμα λαβούσης, ἅπαν ἐφίσταται τὸ αἰπόλιον·

8 Πλατωνικαῖς] de Legg. p. 853d ἀναγνώσεσιν R
18 Emperius: δὲ αἰνιττομένου 19 Duebnerus: ἰστόρησεν
21 καταπίνουσα Doehnerus 22 M: πίνων ἀναλίσκομένη
23 X: ἡρύγγιον

ἐν τούτοις γὰρ καὶ τὰ κερασβόλα τῶν σπερμάτων
προτίθεται, πρᾶγμα πίστιν ἔχον ὅτι γίνυται, τὴν
δ' αἰτίαν ἔχον ἄπορον ἢ παγγάλεπον. ἀλλ' ἐν γε
Δελφοῖς παρὰ δεῖπνον ἐπέθεντό τινες ἡμῖν τῶν
ἐταίρων, ὥς οὐ μόνον

5

Ε 'γαστρος ἀπὸ πλείης βουλὴν καὶ μῆτιν ἀμείνω'

γιννομένην ἀλλὰ καὶ τὰς ζητήσεις πολὺ προθυμο-
τέρας καὶ θρασυτέρας τὰς ἀποφάνσεις τοῦ οἴνου ποι-
οῦντος, ἀξιοῦντες εἰπεῖν τι περὶ τοῦ προβλήματος.

2. Εἶχον μὲν οὖν ἀρνούμενος οὐ φαύλους συν- 10
ηγόρους, Εὐθύδημον τὸν συνιερέα καὶ Πατροκλέα
τὸν γαμβρόν, οὐκ ὀλίγα τοιαῦτα τῶν ἀπὸ γεωργίας

Γ καὶ κυνηγίας προφέροντας· οἶον ἐδόκει τὸ περὶ τὴν
χάλαζαν εἶναι τὴν ὑπὸ χαλαξοφυλάκων αἵματι σπά-
λακος ἢ δακίοις γυναικεῖσις ἀποτρεπομένην· καὶ τὸ 15
τῶν ἀγρίων ἐρινεῶν, ἃ ταῖς ἡμέροις περιεπτόμενα
συκαῖς ἀπορρεῖν οὐκ ἔβ' τὸν καρπὸν ἀλλὰ συνέχει
καὶ συνεκπεπαίνει· καὶ τὸ τὰς ἐλάφους ἀλμυρὸν
ἀφιέναι, τοὺς δὲ σῦς γλυκὺ τὸ δάκρυον ἀλισκομέ-
νους. 'ἀλλ' ἐὰν ταῦτ' ἔφη 'ζητῆς' ὁ Εὐθύδημος, 20
'αὐτίκα δεήσει σε καὶ περὶ τοῦ σελήνου καὶ περὶ
τοῦ κυμίνου διδύναι λόγον, ὧν τὸ μὲν ἐν τῷ βλα-
στάειν καταπατοῦντες καὶ συντρίβοντες οἶονται βέλ-
701τιον ἀυξάνεσθαι, τὸ δ' ἂν καταρώμενοι σπείρωσι
καὶ λοιδοροῦντες.'

25

2 προτίθεται] sc. ὁ Θεόφραστος 6 cf. Callim. ed.
Schn. p. 786 ἀπο Schneiderus male 8 Leonicus: ἀπο-
φάσεις 11 malim Πατροκλέαν a nomin. Πατροκλέας
15 ἀποτρεπομένην mei 24 ἂν Duebnerus

3. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο μὲν ὁ Φλῶρος ᾤετο παιδιὰν εἶναι καὶ φλύαρον, ἐκείνων δ' οὐκ ἔν τινα τῆς αἰτίας ὥς ἀλήπτου προέσθαι τὴν ζήτησιν· ἔξεύρηκα' ἔφην ἰφάρμακον, ᾧ πρὸς τὸν λόγον ἐφ' ἡμᾶς
 5 προσάξεις τουτονί, ἐὰν καὶ σὺ διαλύσης ἕνια τῶν ἐκκειμένων. δοκεῖ δὴ μοι ἡ ψυχρότης τὸ ἀτέραμον ἐμποιεῖν τοῖς τε πυροῖς καὶ τοῖς χέδροσι, πιέζουσα καὶ πηγνύουσα τὴν ἔξιν ἄχρι σκληρότητος· ἡ δὲ θερμότης εὐδιάλυτον καὶ μαλακόν. ὅθεν οὐκ ὀρ-
 10 θῶς οἱ λέγοντες

ἔτος φέρει οὕτις ἄρουρα'

τὰ καθ' Ὀμήρου λέγουσι· τὰ γὰρ ἐνθερμα φύσει χωρία, κρᾶσιν εὐμενῇ τοῦ ἀέρος ἐνδιδόντος, ἐκφέ- B
 ρει μαλακωτέρους τοὺς καρπούς. ὅσα τοίνυν ἐκ
 15 τῆς χειρὸς εὐθὺς εἰς τὴν γῆν ἀφιέμενα ἐμπίπτει τῶν σπερμάτων, ἐνδύμενα καὶ λοχευόμενα τῇ κρύψει μᾶλλον ἀπολαύει τῆς ἐν τῇ γῇ θερμότητος καὶ ὑγρότητος· τὰ δὲ προσκρούοντα τοῖς κέρασι τῶν βοῶν οὐ τυγχάνει τῆς ἀρίστης καθ' Ἡσίοδον ἐὐθη-
 20 μοσύνης, ἀλλὰ σφαλλόμενα καὶ παρολισθάνοντα ῥιπτομένοις μᾶλλον ἢ σπειρομένοις προσέεικεν· ὅθεν ἡ φθείρουσιν αὐτὰ παντάπασιν αἱ ψυχρότητες, ἡ δύστηκτα καὶ ἄχυμα καὶ ξυλώδη τοῖς χιτῶσι γυμ-

2 οὐκ ἔν] οὐ δεῖν Franke, sed cf. Lobeck. Parerg. ad Phrynich. p. 753 3 R: ἀληπτου ib. ἐξεύρηκας W

4 ἐφ' ἡμᾶς] ἡμᾶς W. εὐ ἡμᾶς? 5 τουτονί, ἐὰν idem: τοῦτον ἔνα 7 πυροῖς] ῥύποις mei 11 proverbium vid esse cf. Hom. ι 357 12 τὰ καθ' Ὀμηρον Turnebus 15 em. Duebnerus ex ἀφιέμενα Vl 19 Ἡσίοδον] OD 471

εὐθυμοσύνης mei

C νοῖς ἐπισκῆπτουσαι ποιοῦσιν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ
 τῶν λίθων τὰ ἔγγαια καὶ ζωόφυτα μέρη μαλακώ-
 τερα τῶν ἐπιπολῆς ἢ ἀλέα φυλάττει· διὸ καὶ κατο-
 ρύττουσιν οἱ τεχνῖται τοὺς ἐργασίμους λίθους, ὥσπερ
 ἐκπεπαινομένους ὑπὸ τῆς θερμότητος· οἱ δ' ὕπαι- 5
 θροὶ καὶ γυμνοὶ διὰ ψυχῆς ἀντίτυποι καὶ δυσμετά-
 βλητοι καὶ ἀτεράμονες ἀπαντῶσι τοῖς ἔργοις. τοὺς
 δὲ καρπούς, κἂν ἐπὶ τῆς ἄλλω διαμείνωσι πλείω
 χρόνον ὑπαίθριοι καὶ γυμνοί, μᾶλλον ἀτεράμονας
 γίγνεσθαι λέγουσι τῶν εὐθὺς αἰρομένων. ἐνιαχοῦ 10
 δὲ καὶ πνεῦμα λιχωμένοις ἐπιγιγνόμενον ἀτεράμο-
 νας ποιεῖ διὰ τὸ ψυχῆς, ὥσπερ ἐν Φιλίπποις τῆς
 Μακεδονίας ἱστοροῦσι· τοῖς δ' ἀποκειμένοις βοηθεῖ
 D τὸ ἄχυρον. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν ἀκούοντας τῶν
 γεωργῶν, ὅτι καὶ δυεῖν αὐλάκων παραλλήλων ἡ μὲν 15
 ἀτεράμονας, ἡ δὲ τεράμονας ἐκφέρει τοὺς καρπούς·
 καὶ ὃ μέγιστόν ἐστι, τοῦ κυάμου τῶν λοβῶν οἱ μὲν
 τοίους οἱ δὲ τοίους, δηλονότι τοῖς μὲν ἥττον τοῖς
 δὲ μᾶλλον ἢ πνεύματος ψυχροῦ προσπεσύντος ἢ
 ὕδατος.²

20

2 ἔγγεια R 5 ὑπαίθριοι? 7 ἀτεράμονες *: ἀτε-
 ράμοις mei 16 ἡ δὲ τεράμονας * 17 τοὺς κυάμους W
 19 προσπεσύντος Doehnerus: πεσόντος ἦ] posterius om.
 mei (sed habet P)

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Διὰ τί τοῦ μὲν οἴνου τὸ μέσον, τοῦ δ' ἐλαίου τὸ ἐπάνω,
τοῦ δὲ μέλιτος τὸ κατώτατον γίγνεται βέλτιον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

8 ΑΛΕΞΙΩΝ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΑΛΛΟΙ.

1. Ἀλεξίων ὁ πενθερὸς κατεγέλα τοῦ Ἑσιόδου
παραινούντος ἄρχομένου πίθου καὶ λήγοντος ἐμ-
φορεῖσθαι, μεσσόθι δὲ φείδεσθαι, ὅπου τὸ χρηστό- F
τατον οἰνάριον ἔστι. 'τίς γάρ' ἔφη 'οὐκ οἶδεν, ὅτι
10 τοῦ μὲν οἴνου τὸ μέσον γίγνεται βέλτιστον, τοῦ δ'
ἐλαίου τὸ ἄνωτάτω, τὸ δὲ κατωτάτω τοῦ μέλιτος;
ὁ δ' ἔἴην ἐκέλευε τὸν ἐν μέσῳ οἶνον καὶ περιμένειν,
ἄχρι ἂν μεταβάλλῃ πρὸς τὸ χεῖρον, ἀποδεοῦς τοῦ
πίθου γενομένου.' ῥηθέντων δὲ τούτων, χαίρειν
15 ἔασαντες τὸν Ἑσιόδον ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὴν αἰτίαν
τῆς διαφορᾶς ὥρμησαν.

2. Ὁ μὲν οὖν τοῦ μέλιτος λόγος οὐ πᾶν πολλὰ
πράγματα παρέσχεν ἡμῖν, πάντων ὡς ἔπος εἶπεῖν
ἐπισταμένων, ὅτι τὸ κουφότατον ὑπὸ μανότητος κου- F
20 φότατόν ἐστι, τὸ δὲ πυκνὸν καὶ συνεχὲς διὰ βάρους
ὑφίσταται τῷ λοιπῷ· καὶ περιτρέψῃς τὸ ἀγγεῖον,
αὐθις ὀλίγῳ χρόνῳ τὴν προσήκουσαν ἐκάτερον ἀπο-
λαμβάνει χώραν, τοῦ μὲν κάτω φερομένου τοῦ δ'
ἐπιπολάζοντος. οὐ μὴν οὐδ' ὁ οἶνος ἀπελείφθη πι-
25 θανῶν ἐπιχειρημάτων· πρῶτον μὲν γὰρ ἡ δύναμις

6 Ἑσιόδου] OD 368 12 οἶνον] del. Doehnerus
15 R: τῆς αἰτίας τὴν διαφορὰν

αὐτοῦ, θερμότης οὔσα, πρὸς τὸ μέσον εὐλόγως δο-
 κεῖ συνῆχθαι μάλιστα, καὶ τοῦτο διατηρεῖν βέλτι-
 στον· ἔπειτα τὸ μὲν κάτω διὰ τὴν τρύγα φαῦλον
 εἶναι, τὸ δ' ἐξ ἐπιπολῆς τοῦ ἀέρος φθείρεσθαι πλη-
 702 σιάζοντος. ὅτι γὰρ ἐξίστησιν ὁ ἀῆρ τῆς ποιότητος 5
 τὸν οἶνον ἴσμεν ἐπισφαλέστατον ὄντα· διὸ καὶ κα-
 τορύττουσι τοὺς πλῆθους καὶ σκεπάξουσιν, ὅπως ὅτι
 σμικρότατος ἀῆρ αὐτῶν ἐπιψαύῃ. τὸ δὲ μέγιστον,
 οὐ φθείρει πλήρες ἀγγεῖον οὔτω ῥαδίως οἶνον ὥς
 ἀποδεδῆς γενόμενον· πολὺς γὰρ εἰς τὸ κενούμενον 10
 ἐπείσρῳεν ὁ ἀῆρ ἐξίστησι μᾶλλον· ἐν δὲ τοῖς μεστοῖς
 ὁ οἶνος αὐτὸς ὑφ' αὐτοῦ συνέχεται, πολὺ τοῦ φθεί-
 ροντος ἔξωθεν μὴ παραδεχόμενος.

3. Τὸ δ' ἔλαιον οὐ φαύλην διατριβὴν παρέσχευ.
 ὁ μὲν γὰρ τις ἔφη τὸ κάτω τοῦ ἐλαίου γίνεσθαι 15
 χεῖρον, ὑπὸ τῆς ἀμόργης ἀναθολούμενον, οὐ τὸ ἄνω
 B βέλτιον ὅν ἀλλὰ δοκοῦν, ὅτι πορρωτάτω τοῦ βλά-
 πτοντός ἐστιν. ἄλλος ἡτιᾶτο τὴν πυκνότητα, δι' ἣν
 ἀμικτότατόν ἐστι καὶ τῶν ἄλλων ὑγρῶν οὐδὲν εἰς
 αὐτὸ δέχεται, πλὴν βίᾳ καὶ ὑπὸ πληγῆς ἀνακοπτό- 20
 μενον· ὅθεν οὐδὲ τῷ ἀέρι δίδωσιν ἀνάμειξιν, ἀλλ'
 ἀποστατεῖ διὰ λεπτότητα τῶν μορίων καὶ συνέχειαν,
 ὥσθ' ἥττον ὑπ' αὐτοῦ τρέπεσθαι μὴ κρατοῦντος.
 ἐδόκει δὲ πρὸς τοῦτον ὑπεναντιοῦσθαι τὸν λόγον
 Ἀριστοτέλης, τετηρηκώς, ὥς φησιν, εὐωδέστερόν τε 25
 γιγνόμενον καὶ βέλτιον ὅλως τὸ ἐν τοῖς ἀποκενου-

6 R: ἐπισφ. ἴσμεν ἐπισφαλέστερον mei 16 ὑπὸ *:
 ἀπὸ 17 ὄν * 22 ἀποστατεῖν mei 25 Ἀριστοτέλης]
 Fragm. 224 26 W: ἀποκειμένοις

μένοις ἀγγείοις ἔλαιον· εἴτα τῷ ἄρει τὴν αἰτίαν
τῆς βελτιώσεως ἀνατίθησι· πλείων γὰρ ἐστὶ καὶ C
κρατεῖ μᾶλλον εἰς ἀποδεῆς κατερχόμενος τὸ ἀγγεῖον.

4. 'Μήποτ' οὖν' ἔφην ἐγὼ 'καὶ τοῦλαιον ὁ ἄηρ
5 ὠφελεῖ καὶ βλάπτει τὸν οἶνον ὑπὸ τῆς αὐτῆς δυ-
νάμεως. οἶνω μὲν γὰρ ὠφελίμον, ἐλαίῳ δ' ἀσύμφο-
ρον παλαιώσεις, ἣν ἑκατέρου προσπίπτων ὁ ἄηρ ἀφαι-
ρεῖ· τὸ γὰρ ψυχρόμενον νεαρὸν διαμένει, τὸ δ' οὐκ
ἔχον διαπνοὴν ὑπὸ συνεχείας ταχὺ παλαιοῦται καὶ
10 ἀπογηράσκει· λελέχθαι πιθανῶς, ὅτι τοῖς ἐπιπολῆς
πλησιάζων ὁ ἄηρ νεαροποιεῖ. διὸ τοῦ μὲν οἶνου τὸ
ἥνω φανυλότατον τοῦ δ' ἐλαίου βέλτιστον· ἡ γὰρ
παλαιώσεις τῷ μὲν τὴν ἀρίστην τῷ δὲ τὴν κακίστην
ἐμποιεῖ διάθεσιν.'

15

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

D

Διὰ τί τοῖς πάλαι Ῥωμαίοις ἔθος ἦν μήτε τράπεζαν αἰρο-
μένην περιορᾶν κενὴν μήτε λύχνον σβεννύμενον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΛΩΡΟΣ, ΕΥΣΤΡΟΦΟΣ, ΚΑΙΣΕΡΝΙΟΣ, ΛΕΤΚΙΟΣ.

20

1. Φιλάρχαιος ὢν ὁ Φλῶρος οὐκ εἶα κενὴν ἀπαί-
ρειν τὴν τράπεζαν, ἀλλ' αἰετῶν ἐδωδύμων ἐπ' αὐτῇ

3 R: κατερχόμενον 4 τοῦλαιον *: τὸ ἔλαιον 5 ἀπὸ
mei 7 Turnebus: ἦν 8 διαμένει] διαφέρει mei
10 λελέχθαι] καὶ λέλεκται W. καὶ γὰρ δοκεῖ (vel ἐδόκει
cum R) λελέχθαι? τοῖς] τοῖς mei. τοῖς τόπους τοῖς?
16 μὴ τράπεζαν mei 20 φιλάρχαιος ὢν M: φίλαρχος
21 αἰετῶν mei

ὑπέλειπε. 'καὶ οὐ τοῦτο μόνον' ἔφη 'οἶδα τὸν πα-
 τέρα· καὶ τὸν πάππον εὖ μάλα παραφυλάττοντας,
 ἀλλὰ μηδὲ λύχνον ἔωντας ἀποσβεννύναι· καὶ γὰρ
 τοῦτο τοὺς παλαιοὺς Ῥωμαίους ἐξευλαβεῖσθαι· τοὺς
 δὲ νῦν εὐθὺς ἀποσβεννύναι μετὰ τὸ δεῖπνον, ὥπως 5
 μὴ μάτην τοῦλαιον ἀναλίσκωσι.' παρὼν οὖν Εὐ-
 στροφος Ἀθηναῖος 'εἴτ' ἔφη 'τί πλέον αὐτοῖς, ἂν
 μὴ τὸ Πολυχάρμου τοῦ ἡμετέρου σοφὸν ἐκμάθωσιν,
 ὃς πολλὸν ἔφη σκεπτόμενος χρόνον, ὥπως οὐ κλέ-
 E ψουσι τοῦλαιον οἱ παῖδες, ἐξευρεῖν μύλις· εὐθὺς 10
 γὰρ ἀποπληροῦν τοὺς λύχνους ἀποσβεσθέντας, εἴτ'
 ἐπισκοπεῖν τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν, εἰ πλήρεις διαμέ-
 νουσι.' γελάσας δ' ὁ Φλῶρος 'οὐκοῦν' εἶπεν 'ἐπεὶ
 τοῦτο τὸ πρόβλημα λέλυται, σκεψώμεθα τὸν λόγον,
 ᾧ τοὺς παλαιοὺς εἰκὸς ἐστὶ καὶ περὶ τοὺς λύχνους 15
 καὶ περὶ τὰς τραπέζας οὕτως εὐλαβεῖς γεγυῖναι.'

2. Πρῶτερον οὖν ἐξητεῖτο περὶ τῶν λύχνων· καὶ
 F ὁ μὲν γαμβρὸς αὐτοῦ Καισέριος ᾤετο τῇ πρὸς τὸ
 ἄσβεστον καὶ ἱερὸν πῦρ συγγενείᾳ παντὸς φθορὰν
 πυρὸς ἀφοσιώσασθαι τοὺς πρεσβυτέρους· δύο γὰρ 20
 εἶναι φθοράς, ὥσπερ ἀνθρώπου, τὴν μὲν βίαιον
 σβεννυμένου, τὴν δ' ὥσπερ κατὰ φύσιν ἀπομαραι-
 νομένου· τῷ μὲν οὖν ἱερῷ πρὸς ἀμφοτέρους ἀρῇ-
 γειν, ἀεὶ τρέφοντας καὶ φυλάττοντας· τὸ δ' ἕλλο
 δι' αὐτοῦ περιορᾶν μαραινόμενον αὐτοὺς μηδὲ βιά- 25
 ξεσθαι μηδὲ φθονεῖν, ὥσπερ θρέμματος ἀφαιρου-
 μένους τὸ ζῆν, ἵνα μὴ μάτην τρέφοιτο.

2 εὖ X: οὐ 9 *: κλέψωσι 12 πλήρες mei 24 αἰεὶ
 iidem 25 αὐτοὺς μηδὲ] αὐτοὺς δὲ μὴ?

3. Λεύκιος δ' ὁ τοῦ Φλώρου υἱὸς τᾶλλα μὲν
 ἔφη καλῶς λέγεσθαι, τὸ δ' ἱερὸν πῦρ οὐκ ἄμεινον
 αἰρουμένους ἑτέρου πυρὸς οὐδὲ σεμνότερον οὕτω
 σέβεσθαι καὶ περιέπειν· ἀλλ' ὥσπερ Αἰγυπτίων ἐνί- 703
 5 οὺς μὲν τὸ κυνῶν γένος ἅπαν σέβεσθαι καὶ τιμᾶν,
 ἐνίοις δὲ τῶν λύκων ἢ κροκοδείλων, ἕνα μέντοι τρέ-
 φειν τοὺς μὲν κύνα τοὺς δὲ κροκόδειλον τοὺς δὲ
 λύκον· οὐ γὰρ οἶόν τ' ἦν ἅπαντας· οὕτως ἐνταῦθα
 τὴν περὶ ἐκεῖνο θεραπείαν καὶ φυλακὴν τὸ πῦρ
 10 τῆς πρὸς ἅπαν εὐλαβείας εἶναι σύμβολον. 'οὐδὲν
 γὰρ ἕλλο μᾶλλον ἐμψύχῳ προσέοικεν ἢ πῦρ, κινού-
 μενόν τε καὶ τρεφόμενον δι' αὐτοῦ καὶ τῇ λαμπρό-
 τητι δηλοῦν, ὥσπερ ἡ ψυχὴ, καὶ σαφηνίζον ἅπαντα·
 μάλιστα δὲ ταῖς σβέσεσιν αὐτοῦ καὶ φθοραῖς ἐμ- B
 15 φαίνεται δύναμις οὐκ ἀμοιροῦσα ζωτικῆς ἀρχῆς·
 βοᾷ γὰρ καὶ φθέγγεται καὶ ἀμύνεται, καθάπερ ἔμ-
 ψυχον ἀποθνήσκον βίᾳ καὶ φονευόμενον· εἰ μὴ τι
 σὺ λέγεις' ἔφη πρὸς ἐμὲ βλέψας 'βέλιον.'

4. 'Οὐδέν' εἶπον ἐγὼ 'τῶν εἰρημένων αἰτιῶμαι·
 20 προσθίειν δ' ἔν, ὅτι καὶ φιλανθρωπίας διδασκα-
 λία τὸ ἔθος ἐστίν· οὔτε γὰρ τροφὴν ἀφανίζειν ὄσιον
 αὐτοὺς ἄδην ἔχοντας, οὔτε νόματος ἐμφορηθέντας
 πηγὴν ἀποτυφλοῦν καὶ ἀποκρύπτειν, οὔτε πλοῦ ση-
 μεῖα καὶ ὁδοῦ διαφθείρειν χρησαμένους, ἀλλ' ἔαν
 25 καὶ ἀπολείπειν τὰ χρήσιμα τοῖς δεησομένοις μετ'
 ἡμᾶς. ὅθεν οὐδὲ φῶς λύχνου μὴ δεομένους ἀπολ-

2 οὐ κάμινον μοι 3 αἰρουμένους] ἡγουμένους W
 4 ἐνίοις μὲν] ἐνίοις μοι 6 τὸ λύκων W ἢ] om. μοι
 9 ἐκεῖνα μοι 12 αὐτοῦ iidem 16 φθέγγεται] φθείρε-
 ται μοι 17 εἰ Turnebus

- C λύναι διὰ μικρολογίαν καλόν, ἀλλὰ τηρεῖν καὶ ἀπολείπειν, εἴ τις ἔλθοι δεόμενος παρόντος ἔτι καὶ λάμποντος· καὶ γὰρ ὕψιν, εἰ δυνατόν ἦν, καὶ ἀκοὴν χρῆσαι καλῶς εἶχεν ἑτέρω, καὶ νῆ Δία τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀνδρείαν, μέλλοντας αὐτοὺς καθεύδειν 5 καὶ ἡσυχάζειν. ὕρα δέ, εἰ καὶ μελέτης ἕνεκα τοῦ εὐχαρίστου τὰς τοιαύτας ἐφιέντες ὑπερβολὰς οὐκ ἀτόπως οἱ παλαιοὶ καὶ δρῦς ἐσέβοντο καρποφόρους, καὶ συκῇν τινα προσηγύρευσαν ἱερὰν Ἀθηναῖοι καὶ μορίαν ἐκκόπτειν ἀπαγορεύουσι· ταῦτα γὰρ οὐ ποιεῖ 10
- D πρὸς δεισιδαιμονίαν ἐπιφόρους, ὡς ἐνιοὶ φασιν, ἀλλὰ προσεθίζει τὸ εὐχάριστον ἡμῶν καὶ κοινωνικὸν ἐν τοῖς ἀναισθήτοις καὶ ἀψύχοις πρὸς ἀλλήλους. ὕθεν ὀρθῶς μὲν Ἡσίοδος οὐδ’

‘ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων’

15

ἐᾷ παρατίθεσθαι σῖτον ἢ ὕψον, ἀλλ’ ἀπαρχὰς τῷ πυρὶ καὶ γέρα τῆς διακονίας ἀποδιδόντας· εὖ δὲ Ῥωμαῖοι χρῆσάμενοι τοῖς λύχνοις, ἣν ἔδοσαν οὐκ ἀφηροῦντο τροφήν, ἀλλὰ χρῆσθαι ζῶντας εἶων καὶ λάμποντας.’

20

5. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ’ εἰπόντος, ὁ Εὐστροφος ‘ἄρ’ οὖν’ ἔφη ‘τοῦτο καὶ τῷ περὶ τῆς τραπέξης λόγῳ πάροδον οἰκείαν δίδωσιν, οἰομένῳ δεῖν ἀεὶ τι κατα-
- E λιπεῖν οἰκέταις ἀπὸ δείπνου καὶ παισὶν οἰκετῶν; χαίρουσι γὰρ οὐχ οὕτω λαμβάνοντες ὥς μεταλαμ- 25 βάνοντες. διὸ καὶ τοὺς Περσῶν βασιλεῖς φασὶν οὐ

6 W: τῷ εὐχαρίστῳ 10 R: μορίαν προσαγορεύουσιν mei
14 Ἡσίοδος] OD 748 17 δὲ *: τε 18 Ῥωμαίοις mei 19 ζῶν-
τας εἶων scripsi cum R: ζῶν 23 R: οἰομένων καταλείπειν?

μόνον φίλοις καὶ ἡγεμόσι καὶ σωματοφύλαξιν ἀπο-
πέμπειν ἀεὶ μερίδας, ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν δούλων καὶ
τὸ τῶν κυνῶν ἀεὶ δεῖπνον ἐπὶ τῆς ἐκείνων προτι-
θεσθαι τραπέζης, ὥς ἀνυστὸν ἦν, πάντας οἷς
5 ἔχρῳντο ποιουμένων ὁμοτραπέζους καὶ ὁμοεστίους.
ἡμεροῦνται γὰρ τῇ τῆς τροφῆς μεταδόσει καὶ τὰ
σκυθρωπύτατα τῶν θηρίων.’

6. Ἐγὼ δὲ γελάσας ‘ἐκείνον δ’ ἔειπον ὧ ἑταῖρε,
τὸν ἐκ τῆς παροιμίας ‘ἀποκείμενον ἰχθύν’ διὰ τί οὐχ ἴ’
10 ἔλκομεν εἰς μέσον μετὰ τῆς Πυθαγορικῆς χοίνικος,
ἐφ’ ἧς ἀπηγόρευε καθῆσθαι, διδάσκων ἡμᾶς ἀεὶ τι
τοῦ παρόντος εἰς τὸ μέλλον ὑπολείπειν καὶ τῆς αὖ-
ριον ἐν τῇ σήμερον μνημονεύειν; ἡμῖν μὲν οὖν τοῖς
Βοιωτοῖς τό ‘λεῖπέ τι καὶ Μήδοις’ διὰ στόματός
15 ἔστιν, ἐξ οὗ Μῆδοι τὴν τε Φωκίδα καὶ τὰ ἔσχατα
τῆς Βοιωτίας ἄγοντες καὶ φέροντες ἐπέτρεχον· ἀεὶ
δὲ καὶ πανταχοῦ δεῖ πρόχειρον εἶναι τό ‘λεῖπέ τι
καὶ ξένοις ἐπελθοῦσιν.’ ὥς ἔγωγε καὶ τοῦ Ἀχιλ-
λέως κενὴν ἀεὶ καὶ λιμῶδη καταλαμβανομένην αἰ-
20 τιῶμαι τὴν τράπεζαν· τῶν τε γὰρ περὶ τὸν Αἴαντα 704
καὶ τὸν Ὀδυσσεά πρέσβων ἀφικομένων, οὐδὲν ἔχων
ἔτοιμον ἀναγκάζεται μαγειρεύειν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ
ὁψοποιεῖν· τὸν τε Πρίαμον φιλοφρονεῖσθαι βουλό-
μενος πάλιν ‘ἀναίξας ὄιν ἄργυρον’ σφάττει καὶ

4 ἄν οἰστὸν mei 5 *: ὁμοεστίους 9 διὰ τί] om.
mei 9 cf. Leutsch 2 p. 462 10 ἐλκόμενον iidem.
Fueratne οὐχ ἔλκομεν οὖν deleto διὰ τί? 11 Basileensis:
διδάσκοντος quod tamen ad Πυθαγόρον (ex Πυθαγορικῆς)
referri potest 12 *: ὑπολιπεῖν 20 Αἴαντα] cf. Hom.
I 206 23 Πρίαμον] cf. Hom. Ω 621

διαίρει καὶ ὀπτᾶ, πολὺ μέρος περὶ ταῦτ' ἀναλίσκων
 τῆς νυκτός. ὁ δ' Εὐμαιος, ἅτε δὴ θρέμμα γεγο-
 νὼς σοφοῦ σοφόν, οὐ πράγματ' εἶχε, τοῦ Τηλεμά-
 χου ἐπιφανέντος, ἀλλ' εὐθὺς ἐστιᾶ καθίσαντα, πί-
 νακας κρεῶν παρατιθείς

5

‘ὀπταλέων, ἅ ῥα τῇ προτέρῃ κατέλειπον ἔδοντες.’

B εἰ δὲ τοῦτο δόξει μικρόν, ἐκεῖνό γ' οὐ μικρόν, τὸ
 συστέλλειν καὶ ἀνέχειν τὴν ὕρεξιν ἔτι παρούσης τῆς
 ἀπολαύσεως· ἥττον γὰρ ἐπιθυμοῦσι τῶν ἀπόντων
 οἱ ἐθισθέντες ἀπέχεσθαι τῶν παρόντων.

10

7. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Λεύκιος ἔφη τῆς μάμμης
 ἀκηκοὼς μνημονεύειν, ὥς ἱερὸν μὲν ἢ τράπεζα, δεῖ
 δὲ τῶν ἱερῶν μηδὲν εἶναι κενόν. ‘ἐμοὶ δ’” εἶπεν
 ‘ἔδόκει καὶ μίμημα τῆς γῆς ἢ τράπεζ’ εἶναι· πρὸς
 γὰρ τῷ τρέφειν ἡμᾶς καὶ στρογγύλῃ καὶ μόνιμός 15
 ἐστὶ καὶ καλῶς ὑπ’ ἐνίων ‘ἐστία’ καλεῖται. καθάπερ
 γὰρ τὴν γῆν ἀεὶ τι χρήσιμον ἔχειν καὶ φέρειν ἡμῖν
 ἀξιοῦμεν, οὕτως οὐδὲ τὴν τράπεζαν οἰόμεθα δεῖν
 κενὴν ὄρεῖν καὶ ἀνερμάτιστον ἀπολειπομένην.’

1 δέρει M

6 Hom. π 50

17 αἰεὶ mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε'.

C

Ὅτι δεῖ μάλιστα τὰς διὰ κακομουσίας ἡδονὰς φυλάτ-
τεσθαι, καὶ πῶς φυλακτέον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Ἐν Πυθίοις Καλλίστρατος, τῶν Ἀμφικτυό-
νων ὢν ἐπιμελητής, αὐλωδὸν τινα πολίτην καὶ φί-
λον ὑστερήσαντα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ μὲν ἀγῶνος
εἴρξε κατὰ τὸν νόμον· ἐστιῶν δ' ἡμᾶς παρήγαγεν
10 εἰς τὸ συμπόσιον ἐσθῆτι καὶ στεφάνοις, ὥσπερ ἐν
ἀγῶνι, μετὰ τοῦ χοροῦ κεκοσμημένον ἐκπρεπῶς. καὶ D
νῆ Δία κομπὸν ἦν ἀκρόαμα τὸ πρῶτον· ἔπειτα δια-
σείσας καὶ διακωδωνίσας τὸ συμπόσιον, ὥς ἡσθά-
νετο τοὺς πολλοὺς ἐγκεκλικότας καὶ παρέχοντας ὑφ'
15 ἡδονῆς ὅ τι βούλοιτο χρῆσθαι, καὶ καταυλεῖν καὶ
ἀκολασταίνειν, ἀποκαλυψάμενος παντάπασιν, ἐπεδεί-
ξατο τὴν μουσικὴν παντὸς οἴνου μᾶλλον μεθύσκου-
σαν τοὺς ὅπως ἔτυχε καὶ ἀνέδην αὐτῆς ἐμφορου-
μένους· οὐδὲ γὰρ κατακειμένοις ἔτι βοᾶν ἐξήρκει
20 καὶ κροτεῖν, ἀλλὰ τελευτῶντες ἀνεπήδων οἱ πολλοί,
καὶ συνεκιννοῦντο κινήσεις ἀνελευθέρους, πρεπούσας E
δὲ τοῖς κρούμασιν ἐκείνοις καὶ τοῖς μέλεσιν. ἐπεὶ
δ' ἐπαύσαντο καὶ κατὰστασιν αὐτίς ὥσπερ ἐκ μα-
νίας ὁ πότος ἐλάμβανεν, ἐβούλετο μὲν ὁ Λαμπρίας
25 εἰπεῖν τι καὶ παρρησιάσασθαι πρὸς τοὺς νέους· ὁρ-

ρωδοῦντι δ' ὅμως αὐτῷ μὴ λίαν ἀηδῆς γένηται καὶ
λυπηρός, οὕτως δὲ Καλλίστρατος ὥσπερ ἐνδόσιμον
παρέσχε τοιαῦτά τινα διαλεχθεῖς·

2. 'Ακρασίας μὲν' ἔφη 'καὶ αὐτὸς ἀπολύω τὸ
φιλήκοον καὶ φιλοθέαμον· οὐ μὴν Ἀριστοξένῳ γε 5
συμφέρομαι παντάπασι, ταύταις μόναις φάσκοντι
F ταῖς ἡδοναῖς τό 'καλῶς' ἐπιλέγεσθαι. καὶ γὰρ ὕψα
καλὰ καὶ μύρα καλοῦσι καὶ καλῶς γεγονέναι λέγουσι
δειπνήσαντες ἡδέως καὶ πολυτελῶς. δοκεῖ δέ μοι
μηδ' Ἀριστοτέλης αἰτία δικαίᾳ τὰς περὶ θέαν καὶ 10
ἐκρύασιν εὐπαθείας ἀπολύειν ἀκρασίας, ὡς μόνας
ἀνθρωπικὰς οὔσας· ταῖς δ' ἄλλαις καὶ τὰ θηρία
φύσιν ἔχοντα χρῆσθαι καὶ κοινωνεῖν. ὁρῶμεν γὰρ
ὅτι καὶ μουσικῇ πολλὰ κηλεῖται τῶν ἀλόγων, ὥσπερ
ἐλαφοὶ σύριγγιν, ἵπποις δὲ μιγνυμέναις ἐπαυλεῖται 15
νόμος, ὃν ἱππόθορον ὀνομάζουσιν· ὁ δὲ Πίνδαρος
φησι κεκινήσθαι πρὸς ᾧδῇν

'ἄλλiou δελφῖνος ὑπόκρισιν·

705 τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει
αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος·

20

ὁρχούμενοι δὲ τοὺς σκῶπας αἰροῦσι, χαίροντας τῇ
ὕψει καὶ μιμητικῶς ἅμα δεῦρο κἀκεῖσε τοὺς ὥμους
συνδιαφέροντας. οὐδὲν οὖν ὁρῶ τὰς τοιαύτας ἡδο-

2 Turnebus οὗτος 5 φιλοθέαμον mei 10 Ἀριστο-
τέλης] 1117, 32b sqq. passim 13 φύσιν M: φασίν ib.
*: χρῆσθαι 15 μιγνυμέναις] add. ὅλον ὁμέναιος ex Clem.
p. 192 Pott. potius addenda erant post νόμος ὑπαυλεῖ-
ται Cobetus 16 Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 458 21 σκῶπας
R: ὥπας αἰροῦσι mei ib. em. M: χαίροντες — συν-
διαφέροντες

νὰς ἴδιον ἐχούσας, ἢ ὅτι μόναι τῆς ψυχῆς εἰσιν,
 αἱ δ' ἄλλαι τοῦ σώματος καὶ περὶ τὸ σῶμα κατα-
 λήγουσι· μέλος δὲ καὶ ῥυθμὸς καὶ ὄρχησις καὶ ῥῶδῃ
 παραμειψάμεναι τὴν αἰσθησιν, ἐν τῷ χαίρουσι τῆς
 5 ψυχῆς ἀπερείδονται τὸ ἐπιτερεπὲς καὶ γαργαλίζον.
 ὅθεν οὐδεμία τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἀπόκρυφός
 ἐστὶν οὐδὲ σκότους δεομένη καὶ τῶν τοίχων περι- B
 θεόντων, ὡς οἱ Κυρηναῖκοι λέγουσιν· ἀλλὰ καὶ
 στάδια ταύταις καὶ θεάτρῳ ποιεῖται· καὶ τὸ μετὰ
 10 πολλῶν θεάσασθαι τι καὶ ἀκοῦσαι ἐπιτερεπέστερόν
 ἐστὶ καὶ σεμνότερον, οὐκ ἀκρασίας δῆπου καὶ ἡδυ-
 παθείας ἀλλ' ἐλευθερίου διατριβῆς καὶ ἀστείας
 μάρτυρας ἡμῶν ὅτι πλείστους λαμβανόντων.'

3. Ταῦτα τοῦ Καλλιστράτου εἰπόντος, ὁ Λαμ-
 15 πρίας ὁρῶν ἔτι μᾶλλον ἐκείνους τοὺς τῶν ἀκροαμά-
 των χορηγοὺς θρασυνομένους 'οὐ τοῦτ' ἔφη 'τὸ
 αἴτιον, ὃ παῖ Λέοντος, ἀλλὰ μοι δοκοῦσιν οὐκ ὁρ-
 θῶς οἱ παλαιοὶ παῖδα Αἰθήρης τὸν Διόνυσον (ἔδει
 γὰρ πατέρα) προσαγορεύειν· ὅφ' οὗ καὶ σὺ νῦν
 20 ἀμνημονεῖν ἔοικας, ὅτι τῶν περὶ τὰς ἡδονὰς ἀμαρ- C
 τανομένων τὰ μὲν ἀκρασία τὰ δ' ἄγνοια ποιεῖ καὶ
 παρόρασις. ὅπου μὲν γὰρ ἡ βλάβη πρόδηλός ἐστι,
 ταῦτ' ἀκρασία καταβιαζόμενοι τὸν λογισμὸν ἐξαμαρ-
 τάνουσιν· ὅσα δ' οὐκ εὐθὺς οὐδὲ παραχρῆμα τῆς
 25 ἀκολασίας τὸν μισθὸν ἐπιτίθῃσι, ταῦθ' ὅπ' ἄγνοίας
 τοῦ βλέποντος αἰροῦνται καὶ πράττουσι, διὸ τοὺς
 μὲν περὶ ἐδωδὰς καὶ ἀφροδίσια καὶ πότους ἀστο-

1 ἢ Madvigius 8 οἱ Κυρηναῖκοι Doehnerus: αἱ γυ-
 ναῖκες 12 *: ἐλευθέρου vid. Symb. 14 M: ἐπιόντος

χοῦντας, οἷς νόσοι τε πολλαὶ καὶ χρημάτων ὕλεθροι
 συνακολουθοῦσι καὶ τὸ κακῶς ἀκούειν, ἀκρατεῖς
 D προσαγορεύομεν· ὥς Θεοδέκτην ἐκεῖνον εἰπόντα
 'χαῖρε φίλον φῶς' ὀφθαλμιῶντα, τῆς ἐρωμένης
 ἐπιφανείσης· ἢ τὸν Ἀβδηρίτην Ἀνάξαρχον,

5

ἔς δα καὶ εἰδώς,
 ὥς φάσαν, ἔθλιος ἔσκε· φύσις δέ μιν ἔμπαλιν ἤγεν
 ἡδονοπλήξ, τῇ πλεῖστοι ὑποτρύνουσι σοφιστῶν.'

ὅσαι δὲ τῶν ἡδονῶν τοὺς περὶ γαστέρα καὶ αἰδοῦα
 καὶ γεῦσιν καὶ ὕσφρησιν ἀντιτεταγμένους αὐταῖς καὶ 10
 ὅπως οὐχ ἀλώσονται προσέχοντας, ἐκπεριοδεῖν οὐσαι,
 περὶ τὰ ὅμματα καὶ τὰ ὦτα λαυθάνουσιν ἐνωκισμέ-
 ναι καὶ λοχῶσαι, τούτους ἐκείνων οὐδὲν ἥττον ἔμ-
 παθεῖς ὄντας καὶ ἀκολάστους ἀκρατεῖς ὁμοίως οὐ
 E καλοῦμεν· οὐ γὰρ εἰδότες ἀλλὰ δι' ἀπειρίαν ὑπο- 15
 φέρονται, καὶ νομίζουσι τῶν ἡδονῶν εἶναι κρείτ-
 τονες, ἂν ἐν θεάτροις ἄσιτοι καὶ ἄποτοι διημερεύ-
 σωσιν· ὥσπερ εἰ τῶν κεραμίων μέγα φρονοίῃ τὸ
 μὴ ἀπὸ τῆς γαστρὸς αἰρόμενον ἢ τοῦ πνυθμένος, ἐκ
 δὲ τῶν ὠτων ῥαδίως μεταφερόμενον. ὕθεν Ἀρχε- 20
 σίλαος οὐδὲν ἔφη διαφέρειν τοῖς ὑπισθην εἶναι κί-
 ναιδον ἢ τοῖς ἔμπροσθεν. δεῖ δὲ καὶ τὴν ἐν ὅμμασι
 καὶ τὴν ἐν ὦσι γαργαλίζουσαν μαλακίαν καὶ ἡδυ-

5 ἢ] om. mei 6 cf. Mullach. 1 p. 87 7 ἔθλιος] λέ-
 λιος mei ἤγεν] ἤκεν iidem 8 τῇ] ἦν p. 446 c ὑποτρο-
 μέουσι Nauckius 10 καὶ ὅπως Madvigius: ὅπως 11 idem:
 καὶ προσέχοντας ib. Anonymus: ἐκπεριοδεῖν 13 R:
 τοὺς 14 καὶ] del. Madvigius ἀκρατεῖς R: καὶ ἀκρατεῖς
 ὅμως W 19 μὴ ἀπὸ * 23 τὴν ἐν ὦσι] τὴν ἐνωσιν
 mei (recte ut vid. P). ἐν ὦσι Doehnerus ex Clem. l. l.

πάθειαν φοβεῖσθαι, καὶ μήτε πόλιν ἀνάλωτον νομί-
 ζειν τὴν τὰς ἄλλας πύλας βαλανάγκαις καὶ μοχλοῖς
 καὶ καταρράκταις ὀχυρὰς ἔχουσιν, ἂν διὰ μιᾶς οἱ F
 πολέμιοι παρελθόντες ἔνδον εἰσὶν· μήθ' ἑαυτὸν
 5 ἀήττητον ὕφ' ἡδονῆς, εἰ μὴ κατὰ τὸ Ἀφροδίσιον
 ἀλλὰ κατὰ τὸ Μουσεῖον ἐάλωκεν ἢ τὸ θέατρον·
 ὁμοίως γὰρ ἐγκέκλικε καὶ παρέδωκε ταῖς ἡδοναῖς
 ἄγειν καὶ φέρειν τὴν ψυχὴν· αἱ δὲ παντὸς ὀψο-
 ποιοῦ καὶ μυρεψοῦ καὶ δριμύτερα καὶ ποικιλώτερα
 10 φάρμακα τῶν μελῶν καὶ τῶν ὀστέων καταχέμεναι
 τούτοις ἔχουσιν ἡμᾶς καὶ διαφθείρουσιν, αὐτῶν
 τρόπον τινὰ καταμαρτυροῦντας.

ἔτι γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν

οὔτ' ὦν μεταλλάττον (ὥς Πίνδαρος ἔφη)

706

15 τῶν ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, ὅσ' ἀγλαὰ χθῶν
 πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν,

ἄρτι παρακειμένων. ἀλλ' οὔτ' ὕψον οὐδὲν οὔτε
 σιτίον οὔθ' ὁ βέλτιστος οὐτοσί πινόμενος οἶνος
 ἐξήγαγεν ὕφ' ἡδονῆς φωνήν, οἶων ἄρτι τὰ αὐλή-
 20 ματα καὶ τὰ κρούματα τὴν οἰκίαν, εἰ μὴ καὶ τὴν
 πόλιν ἔπασσαν, ἐμπέπληκε θορύβων καὶ κρότων καὶ
 ἀλαλαγμῶν. διὸ δεῖ μάλιστα ταύτας εὐλαβεῖσθαι
 τὰς ἡδονάς· ἰσχυρόταται γὰρ εἰσιν, ἔτε δὴ μή, κα-
 θάπερ αἱ περὶ γεῦσιν καὶ ἀφῆν καὶ ὕσφρησιν, εἰς
 25 τὸ ἔλογον καὶ φυσικὸν ἀποτελεωτῶσαι τῆς ψυχῆς,

3 R: καταράνταις ib. Basileensis: ἐχούσης 7 M:
 ἐκκέκλικε 8 αἱ (l. αἱ) δὴ W 13 Bergk. 1 p. 454
 14 Duebnerus: οὐ τῶν μεταλλάττων 15 τραπέζαισιν
 Bergk. ib. Boeckh. ὥς ἀγλαόχθων 16 idem: φέ-
 ρουσιν 19 οἶων] οἶον codd.

B ἀλλὰ τοῦ κρίνοντος ἀπτόμεναι καὶ τοῦ φρονοῦντος·
 ἔπειτα ταῖς μὲν ἄλλαις ἡδυπαθείαις καὶ ὁ λογισμὸς
 ἐλλίπη διαμαχόμενος, ἀλλὰ τῶν παθῶν ἔνια πολ-
 λάκις ἐμποδῶν ἐστὶ· καὶ γὰρ ἐν ἰχθύων ἀγορᾷ μι-
 κρολογία καθαιρεῖ δάκτυλον ὀψοφάγου καὶ πολυτε- 5
 λοῦς ἐταίρας ἀπέστρεψε φιλαργυρία φιλογυνίαν·
 ὥσπερ ἀμέλει παρὰ τῷ Μενάνδρῳ τῶν συμποτῶν
 ἕκαστος ἐπιβουλευόμενος ὑπὸ τοῦ πορνοβοσκοῦ σο-
 βαρὰν τινα παιδίσκην ἐπάγοντος αὐτοῖς

‘κύψας καθ’ ἑαυτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα·’ 10

C χαλεπὸν γὰρ ὁ δανεισμὸς τῆς ἀκρασίας κόλασμα καὶ
 τὸ λῦσαι βαλλάντιον οὐ πᾶν ῥάδιον· ταύταις δὲ
 ταῖς ἐλευθερίαις λεγομέναις περὶ ὧτα καὶ ὕμματα
 φιλομούσοις καὶ φιλαύλοις μουσομανίαις προῖκα καὶ
 ἀμισθὶ τῶν ἡδονῶν πάρεστι πολλαχόθεν ἀρύτεσθαι 15
 καὶ ἀπολαύειν, ἐν ἀγῶσιν, ἐν θεάτροις, ἐν συμπο-
 σίοις, ἐτέρων χορηγούντων· ὅθεν ἔτοιμον τὸ δια-
 φθαρῆναι τοῖς μὴ βοηθοῦντα καὶ παιδαγωγοῦντα
 τὸν λογισμὸν ἔχουσι·

4. Γενομένης οὖν σιωπῆς ‘τί οὖν’ ἔφη ‘ποι- 20
 οῦντα τὸν λογισμὸν ἢ τί λέγοντα βοηθεῖν ἀξιοῦμεν;
 οὐ γὰρ ἀμφωτίδας γε περιιθήσει τὰς Ξενοκράτους
 ἡμῖν οὐδ’ ἀναστήσει μεταξὺ δειπνοῦντας, εἰν αἰσ-
 θώμεθα λύραν ἀρμοζομένην ἢ κινούμενον αὐλόν.’
 D ‘οὐ γὰρ οὖν’ εἶπεν ὁ Λαμπρίας’ ἀλλ’ ὁσάκις ἂν εἰς 25

5 Salmasius: καθαίρει 7 τῶν R: παρὰ τῶν
 10 Kock. 3 p. 183 αὐτὸν p. 183 b 18 malim ταῖς ἐλευ-
 θερίοις vid. Symb. περὶ M 15 πάρεστι M: γὰρ ἐστὶ
 20 ἔφη ὁ Καλλίστρατος Amyotus

τὰς Σειρήνας ἐμπέσωμεν, ἐπικαλεῖσθαι δεῖ τὰς Μού-
 σας καὶ καταφεύγειν εἰς τὸν Ἑλικῶνα τὸν τῶν πα-
 λαιῶν. ἐρῶντι μὲν γὰρ πολυτελοῦς οὐκ ἔστι τὴν
 Πηνελόπην προσαγαγεῖν οὐδὲ συνοικίσει τὴν Πάν-
 5 θειαν· ἡδόμενον δὲ μίμοις καὶ μέλεσι καὶ ᾠδαῖς
 κακοτέχνοις καὶ κακοζήλοις ἔξεστι μετάγειν ἐπὶ τὸν
 Εὐριπίδην καὶ τὸν Πίνδαρον καὶ τὸν Μένανδρον,
 ‘ποτίμῳ λόγῳ ἄλμυρὰν ἀκοήν’ ὥς φησιν ὁ Πλάτων
 ‘ἀποκλυζόμενον.’ ὥσπερ γὰρ οἱ μάγοι τοὺς δαιμο-
 10 νιζομένους κελεύουσι τὰ Ἐφέσια γράμματα πρὸς Ε
 αὐτοὺς καταλέγειν καὶ ὀνομάζειν, οὕτως ἡμεῖς ἐν
 τοῖς τοιοῦτοις τερετίσμασι καὶ σκιρτήμασι

‘μανταῖς τ’ ἀλαλαῖς τ’ ὀρινόμενοι
 ῥιπαύχενι σὺν κλόνῳ’

15 τῶν ἱερῶν καὶ σεμνῶν ἐκείνων γραμμάτων ἀναμι-
 μνησκόμενοι καὶ παραβάλλοντες ᾠδὰς καὶ ποιήματα
 καὶ λόγους κοινοὺς οὐκ ἐκπλαγησόμεθα παντάπασιν
 ὑπὸ τούτου, οὐδὲ πλαγίους παραδώσομεν ἑαυτοὺς
 ὥσπερ ὑπὸ θεύματος λείου φέρεσθαι.’

1 Σειρήνας W: εἰρημένας 4 R: συνοικῆσαι 11 *: αὐτοὺς 13 Bergk. 1. p. 450 17 κοινοὺς *: κενοὺς vid. Symb. 18 τούτου] τοῦ κρότου Madvigius

Περὶ τῶν λεγομένων σκιῶν, καὶ εἰ δεῖ βαδίζειν καλού-
μενον πρὸς ἑτέρους ὅφ' ἑτέρων ἐπὶ δεῖπνον, καὶ πότε,
καὶ παρὰ τίνας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΦΛΩΡΟΣ, ΚΑΙΣΕΡΝΙΟΣ.

1. Τὸν Μενέλαον Ὅμηρος πεποιήκεν αὐτόματον
ἑστιῶντι τοὺς ἀριστεῖς τῷ Ἀγαμέμνονι παραγινγνό-
μενον·

ἥδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο· 10

καὶ τὴν ἄγνοιαν οὐ περιεῖδεν αὐτοῦ καταφανῇ γε-
νομένην οὐδ' ἤλεγξε τῷ μὴ ἔλθειν ὥσπερ οἱ φιλο-
μεμφεῖς καὶ δύσκολοι ταῖς τοιαύταις τῶν φίλων
παροράσεσι καὶ ἀγνοίαις ἐπιτίθενται, τῷ ἀμελεῖσθαι
μᾶλλον ἢ τῷ τιμᾶσθαι χαίροντες, ὅπως ἐγκαλεῖν 15
ἔχωσιν. τὸ δὲ τῶν ἐπικλήτων ἔθος, οὓς νῦν σκιὰς
καλοῦσιν, οὐ κεκλημένους αὐτοὺς ἀλλ' ὑπὸ τῶν
κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἀγομένους, ἐζητεῖτο πό-
θεν ἔσχε τὴν ἀρχήν· ἐδόκει δ' ἀπὸ Σωκράτους,
Ἀριστόδημον ἀναπεῖσαντος οὐ κεκλημένον εἰς Ἀγά- 20
B θωνος ἵεναι σὺν αὐτῷ, καὶ παθόντα τι γελοῖον·
ἔλαθε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπολειφθεὶς ὁ Σωκράτης,
ὁ δὲ προεισηλθεν, ἀτεχνῶς σκιὰ προβαδίζουσα σώ-
ματος ἐξόπισθεν τὸ φῶς ἔχοντος. ὕστερον μέντοι

10 Hom. B 409 19 Σωκράτους] cf. Plat. Symp.
p. 174e sq. 24 *: ἐξόπισθε

περὶ τὰς τῶν ξένων ὑποδοχάς, μάλιστα τῶν ἡγεμονικῶν, ἀναγκαῖον ἐγίγνετο τοῖς ἀγνοοῦσι τοὺς ἐπομένους καὶ τιμωμένους ἐπὶ τῷ ξένῳ ποιεῖσθαι τὴν κλήσιν, ἀριθμὸν δ' ὀρίζειν, ὅπως μὴ πάθωσιν ὃ
 5 παθεῖν συνέπεσε τῷ δεχομένῳ τὸν βασιλέα Φίλιππον ἐπὶ τῆς χώρας· ἦκε γὰρ ἄγων πολλούς, τὸ δὲ δεῖπνον οὐ πολλοῖς ἦν παρεσκευασμένον· ἰδὼν οὖν θορυβούμενον τὸν ξένον περιέπεμπε πρὸς τοὺς φίλους ἀτρέμα, χώραν πλακοῦντι καταλιπεῖν κελεύων.
 10 οἱ δὲ προσδοκῶντες ὑπεφείδοντο τῶν παρακειμένων καὶ πᾶσιν οὕτως ἐξήρκεσε τὸ δεῖπνον.

2. Ἐμοῦ δὲ ταῦτα πρὸς τοὺς παρόντας ἀδολεσχοῦντος, ἔδοξε Φλώρῳ καὶ σπουδάσαι τι περὶ τῶν σκιῶν λεγομένων, διαπορήσαντας εἰ προσήκει τοῖς
 15 καλουμένοις οὕτω βαδίζειν καὶ συνακολουθεῖν. ὁ μὲν οὖν γαμβρὸς αὐτοῦ Καισέρνιος ὅλως ἀπεδοκίμαξε τὸ πρᾶγμα. μάλιστα μὲν γὰρ τῷ Ἡσιόδῳ πειθομένους ἔφη χρῆναι

‘τὸν φιλέοντ’ ἐπὶ δαῖτα καλεῖν·’

20 εἰ δὲ μή, γνωρίμους αὐτῶν καὶ ἐπιτηδεῖους παρακαλεῖν ἐπὶ κοινωνίαν σπονδῆς καὶ τραπέζης καὶ λόγων ἐν οἴῳ γιγνομένων καὶ φιλοφροσύνης. ‘νῦν δ’ ὥσπερ’ εἶπεν ‘οἱ τὰ πλοῖα ναυλοῦντες, ὅ τι ἂν
 D φέρῃ τις, ἐμβάλλεσθαι παρέχουσιν, οὕτως ἡμεῖς τὰ
 25 συμπόσια παραδόντες ἑτέροις πληροῦν ἀφίεμεν ἐκ τῶν προστυχόντων, ἅν τε χαρίεντες ὦσιν, ἅν τε

16 Καισέρνιος R
 ἔχουσιν mei

17 Ἡσιόδῳ] OD 342

24 περι-

φραῦλοι. θαυμάσαιμι δ' ἄν, εἰ χαρίεις ἀνὴρ ἐπί-
 κλητος ἀφίκοιτο, μᾶλλον δ' ἄκλητος, ὅν γε πολλά-
 κισ οὐδὲ γινώσκει τὸ παράπαν ὁ δειπνίζων· εἰ δὲ
 γινώσκων καὶ χρώμενος οὐ κέκληκεν, ἔτι γε μᾶλλον
 αἰσχύνῃ βαδίζειν πρὸς τοῦτον, ὥσπερ ἐξελέγχοντα 5
 μετέχειν τῶν ἐκείνου, τρόπον τινὰ βία καὶ ἄκοντος.
 ἔτι καὶ προτερεῖν ἢ ἀπολείπεσθαι τοῦ κεκληκότος
 E πρὸς ἕτερον ἔχει τινὰ δυσωπίαν, καὶ οὐκ ἄστεῖον
 ἐστὶ μαρτύρων δεόμενον πρὸς τοὺς ὑποδοχομένους
 βαδίζειν, ὥς οὐ κλητὸς ἀλλὰ σκιὰ τοῦ δεῖνος ἐπὶ 10
 τὸ δεῖπνον ἦκει· καὶ πάλιν τὸ παρέπεσθαι καὶ
 παραφυλάττειν ἄλειμμα καὶ λουτρὸν ἑτέρου καὶ
 ὥραν βραδύνοντος ἢ ταχύνοντος ἀνελεύθερον εἴ
 μάλα καὶ Γναθώνειον, εἰ δὴ Γνάθων γέγονε δει-
 νότατος ἄνθρωπος τᾶλλότρια δειπνεῖν. εἰ γε μὴν 15
 οὐκ ἔστιν ὅτε μᾶλλον ἀνθρώποις ἐφίᾳσιν εἰπεῖν

‘ὦ γλῶσσα, μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις,
 ἐξείπε,’

καὶ παρρησία πλείστη μετὰ παιδιᾶς ἀναμείμικται τοῖς
 F λεγομένοις ἐν οἴνῳ καὶ πραττομένοις· ἐνταῦθα δὴ 20
 πῶς ἔν τις ἑαυτὸν μεταχειρίσαιο μὴ γνήσιος ὢν
 μῆδ' αὐτόκλητος, ἀλλὰ τρόπον τινὰ νόθος καὶ πα-
 ρεγγεγραμμένος εἰς τὸ συμπόσιον; καὶ γὰρ τὸ χρῆ-
 σθαι καὶ τὸ μὴ χρῆσθαι παρρησίᾳ πρὸς τοὺς πα-
 ρόντας εὐσυνκοφάντητον. οὐ μικρὸν δὲ κακὸν οὐδ' 25

7 ἔτι] ἔτι δὲ R, sed cf. p. 667b 9 δεομένων mei (sed
 recte P) 10 ὥς οὐκ αὐτόκλητος R 15 ἀνθρώπων R εἴ
 γε] ἔτι γε idem, sed praestat vulgata 16 W: ἐφίᾳσιν aut
 ἐφίῃσιν 17 Kock. 3 p. 612 ὦ W 18 Cobetus: ἐξείπε

ἡ τῶν ὀνομάτων εὐχέρεια καὶ βωμολοχία τοῖς μὴ
 δυσχεραίνουσιν ἀλλ' ὑπομένουσιν σκιάς καλεῖσθαι
 καὶ ὑπακούειν· προσεθίζει γὰρ εἰς τὰ ἔργα τῷ αἰ-
 σχρῷ τὸ ῥαδίως ὑπὸ τῶν ῥημάτων ἄγεσθαι. διὸ 708
 5 καλῶν μὲν ἐταίρους ἔδωκά ποτε σκιάς· ἰσχυρὰ γὰρ
 ἡ τῆς πόλεως συνήθεια καὶ δυσπαραίτητος· αὐτὸς
 δὲ κληθεὶς ὕφ' ἐτέρου πρὸς ἕτερον ἔχρη γε νῦν ἀν-
 τέχω μὴ ὑπακοῦσαι·

3. Γενομένης δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ἡσυ-
 10 χίας, ὁ Φλώρος 'τοῦτ'' ἔφη 'τὸ δεύτερον ἔχει μᾶλ-
 λον ἀπορίαν· τὸ δὲ καλεῖν οὕτως ἀναγκαῖον ἐστίν
 ἐν ταῖς τῶν ξένων ὑποδοχαῖς, ὥσπερ εἴρηται πρό-
 τερον· οὔτε γὰρ ἄνευ φίλων ἐστὶ δὴ ἐπιεικὲς οὔτε
 γινώσκειν οὕς ἔχων ἡκεὶ ῥάδιον·' καὶ γὰρ πρὸς αὐ-
 15 τόν 'ὄρα τοίνυν' ἔφη 'μὴ οἱ καλεῖν οὕτω δεδωκό-
 τες τοῖς ἐστιῶσι καὶ τὸ πείθεσθαι τοῖς καλουμένοις
 καὶ βαδίζειν δεδῶκασιν· οὔτε γὰρ διδόναι καλὸν B
 οὔτ' αἰτεῖν ὃ διδόναι μὴ καθήκεν, οὔθ' ὅλως παρα-
 καλεῖν ἃ μὴ δεῖ παρακαλεῖσθαι μηδ' ὁμολογεῖν μηδὲ
 20 πρᾶττειν. τὰ μὲν οὖν πρὸς ἡγεμόνας ἢ ξένους οὐκ
 ἔχει κλησὶν οὐδ' αἵρεσιν, ἀλλὰ δεῖ δέχεσθαι τοὺς
 μετ' αὐτῶν παραγιγνομένους. ἄλλως δὲ φίλον ἐστι-
 ῶντα φιλικώτερον μὲν ἐστὶ τὸ καλεῖν αὐτόν, ὥς
 οὐκ ἀγνοοῦντα τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ καὶ συνήθεις
 25 ἢ οἰκείους· μείζων γὰρ ἡ τιμὴ καὶ ἡ χάρις, ὥς μὴ
 λανθάνοντος, ὅτι τούτους ἀσπάξεται μάλιστα καὶ
 τούτοις ἡδίστα σύνεστι καὶ χαίρει τιμωμένοις ὁμοίως

3 τῶν αἰσχροῶν cum Emperio an τὰ αἰσχροῶ? 4 τὸ ῥαδίως
 τῶν ῥημάτων ἀνέχεσθαι R 17 καλὸν] add. ὃ αἰτεῖν R

- C καὶ παρακαλουμένοις. οὐ μὴν ἀλλ' ἔστιν ὅτε ποιη-
τέον ἐπ' αὐτῷ, καθάπερ οἱ θεῶ θύοντες ἕμα συμ-
βώμοις καὶ συννάοις κοινῶς συνεπεύχονται καὶ καθ'
ἑκαστον ἐκείνων μὴ ὀνομάζοντες· οὔτε γὰρ ὕψον
οὔτ' οἶνος οὔτε μύρον οὔτως ἡδέως διατίθησιν, ὥς 5
σύνδειπνος εὖνους καὶ προσηγής. ἀλλὰ τὸ μὲν ὕψοις
καὶ πέμμασιν οἷοις ὁ μέλλων ἐστιᾶσθαι μάλιστα χαί-
ρει, καὶ περὶ οἶνων διαφορᾶς καὶ μύρων ἐρωτᾶν
καὶ διαπυνθάνεσθαι, φορτικὸν κομιδῇ καὶ νεόπλου-
τον· ᾧ δὲ πολλοὶ φίλοι καὶ οἰκέτοι καὶ συνήθεις 10
εἰσὶν, αὐτὸν παρακαλεῖν ἐκείνων, οἷς ἂν ἡδιστα
- D συγγίγνοιτο καὶ μεθ' ὧν εὐφραίνεται παρόντων,
μάλιστα τούτους ἄγειν οὐκ ἀηδὲς οὐδ' ἔτοπον.
οὔτε γὰρ τὸ συμπλεῖν οὔτε τὸ συνοικεῖν οὔτε τὸ
συνδικάζειν, μεθ' ὧν οὐ βούλεται τις, οὔτως ἀηδὲς, 15
ὥς τὸ συνδειπνεῖν, καὶ τὸναντίον ἡδύ· κοινωνία
γὰρ ἐστὶ καὶ σπουδῆς καὶ παιδιᾶς καὶ λόγων καὶ
πράξεων τὸ συμπόσιον. ὅθεν οὐ τοὺς τυχόντας
ἀλλὰ τοὺς προσφιλεῖς εἶναι δεῖ καὶ συνήθεις ἀλλή-
λοις, ὥς ἡδέως συνεσομένους. ὕψα μὲν γὰρ οἱ μά- 20
γειροι σκευάζουσιν ἐκ χυμῶν διαφορῶν, αὐστηρὰ
- E καὶ λιπαρὰ καὶ γλυκέα καὶ δοιμέα συγκεραννύντες·
σύνδειπνον δὲ χρηστὸν οὐκ ἂν γένοιτο καὶ κεχα-
ρισμένον ἀνθρώπων μὴ ὁμοφύλων μῆδ' ὁμοιοπα-
θῶν εἰς ταὐτὸ συμφθαρέντων. ἐπεὶ δέ, ὥσπερ οἱ 25

1 καλουμένοις R 2 καθάπερ M: καὶ καθάπερ σὺν
βωμοῖς καὶ σὺν ναοῖς mei 5 ἡδέως R: ἡδεσθαι 7 οἶ-
οις R: οἷς 12 malim συγγίγνηται et εὐφραίνεται
16 κοινωνίας mei 19 συνεῖναι W 20 ὥς] τοὺς R

Περιπατητικοὶ λέγουσι, τὸ μὲν πρῶτον φύσει κινουὺν μὴ κινούμενον δ' εἶναι, τὸ δ' ἔσχατον κινούμενον μηδὲ ἐν δὲ κινουῖν· μεταξὺ δ' ἀμφοῖν τὸ καὶ κινουῖν ἕτερα καὶ κινούμενον ὑφ' ἐτέρων· οὕτως ἔφην ὁ λόγος, τριῶν ὄντων ὧν ὁ μὲν καλῶν μόνον ὁ δὲ καλούμενος, ὁ δὲ καὶ καλῶν καὶ καλούμενός ἐστιν, εἴρηται μὲν περὶ τοῦ καλοῦντος· οὐ χεῖρον δ' ἐστὶ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἔφην ἡ γ' ἐμοὶ δοκεῖ, F διελθεῖν. ὁ μὲν οὖν καλούμενος ὑφ' ἐτέρου καὶ 10 καλῶν ἐτέρους πρῶτον, οἶμαι, τοῦ πλήθους φείδεσθαι δίκαιός ἐστι, μὴ καθάπερ ἐκ πολέμιας ὁμοῦ πᾶσι τοῖς περὶ αὐτὸν ἐπισιτιζόμενος μηδ', ὥσπερ οἱ χώρας καταλαμβάνοντες ἐν τῇ πεττεύειν, ἀεὶ τοῖς ἰδίους φίλοις τοὺς τοῦ καλέσαντος ἐκκρούων καὶ ἀπο- 15 κρούων ἅπαντας· ὥστε πάσχειν τοὺς δειπνίζοντας, καὶ πάσχουσιν οἱ τῇ ἑκάτῃ καὶ τοῖς ἀποτροπαίοις 709 ἐκφέροντες τὰ δεῖπνα, μὴ γενομένους αὐτοὺς μηδὲ τοὺς οἴκοι, πλὴν καπνοῦ καὶ θυροῦ βου μετέχοντας. ἄλλως γὰρ ἡμῖν προσπαίζουσιν οἱ λέγοντες

20 Ἐλφοῖσι θύσας αὐτὸς ὀψωνεῖ κρέας·

ἀληθῶς δὲ τοῦτο συμβαίνει τοῖς ξένους ἀγνώμονας ἢ φίλους δεχομένοις μετὰ σκιῶν πολλῶν ὥσπερ Ἀρπυιδῶν διαφοροῦντας τὰ δεῖπνα καὶ προνομεύοντας. ἔπειτα δεῖ μὴ μεθ' ὧν ἔτυχε βαδίζειν πρὸς ἐτέρους 25 ἐπὶ δεῖπνον, ἀλλὰ μάλιστα μὲν καλεῖν τοὺς τοῦ δειπνίζοντος οἰκείους καὶ συνηθεις, πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ-

2 δ' εἶναι] δ' εἰκὸς εἶναι? 5 ὧν R 8 γ' ἐμοὶ *: γε μοι 11 ὁμοῦ] ὁμοῦ τι? 12 αὐτὸν *: αὐτὸν 20 cf. Kock. 3 p. 495 22 ἀρπυιδῶν mei

- νον ἀμιλλώμενον καὶ προκαταλαμβάνοντα ταῖς κλή-
σεσιν· εἰ δὲ μὴ, τῶν ἰδίων φίλων οὐς ἂν καὶ ἤθε-
λεν αὐτὸς ἐλέσθαι ὁ δειπνίζων, ἐπεικῆς ὢν ἐπεικεῖς,
B καὶ φιλόλογος φιλολόγους ὄντας, ἢ δυνατοὺς δυνά-
μενος, πάλαι ζητῶν ἀμωσγέπως αὐτοῖς ἐν προσηγο- 5
ρίᾳ καὶ κοινωνίᾳ γενέσθαι. τὸ γὰρ οὕτως ἔχοντι
παραδοῦναι καὶ παρασχεῖν ὁμιλίας ἀρχὴν καὶ φιλο-
φροσύνης εὖστοχον ἐπεικῶς καὶ ἀστεῖον· ὁ δ' ἀσυμ-
φύλους καὶ ἀσυναρμόστους ἐπάγων, οἷον νηπτικῶ
πολυπότας, καὶ λιτῶ περὶ δίαιταν ἀκολάστους καὶ 10
πολυτελεῖς, ἢ νέῳ πάλιν ποτικῶ καὶ φιλοπαίγμονι
πρεσβύτας σκυθρωποὺς ἢ βαρὺ φθεγγομένους ἐκ
πώγωνος σοφιστάς, ἄκαιρός ἐστὶν ἀηδία φιλοφρο-
C σύνην ἀμειβόμενος. δεῖ γὰρ οὐχ ἥττον ἡδὺν εἶναι 15
τῷ δειπνίζοντι τὸν κεκλημένον ἢ τῷ κεκλημένῳ τὸν 15
ὑποδεχόμενον· ἔσται δ' ἡδύς, ἐὰν μὴ μόνον ἑαυτὸν
ἀλλὰ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ δι' αὐτὸν ἤκοντας ἐπι-
δεξιόους παρέχῃ καὶ προσηνεῖς. ὅ γε μὴν λοιπὸς ἔτι
τῶν τριῶν οὗτος ὁ καλούμενος ὑφ' ἑτέρου πρὸς
ἕτερον, τὸ μὲν τῆς σκιᾶς ἀναινόμενος ὕνομα καὶ 20
δυσχεραίνων, ἀληθῶς σκιὰν δόξει φοβεῖσθαι, δεῖται
δὲ πλείστης εὐλαβείας. οὔτε γὰρ τοῖς τυχοῦσιν ἀκο-
λουθεῖν ἐτοίμως καλὸν οὔθ' ὅπως ἔτυχεν· ἀλλὰ
δεῖ σκοπεῖν πρῶτον τίς ὁ καλῶν ἐστίν. εἰ μὲν γὰρ
D οὐ σφόδρα συνήθης, ἀλλ' ἢ τῶν πλουσίων τις ἢ 25
σατραπικῶν, ὥς ἐπὶ σκηνῆς δορυφορήματος λαμπροῦ

5 ζητῶν W: καὶ ζητῶν 10 X: δίαιταν καὶ 17 *: αὐτῷ — αὐτὸν 23 καλῶν mei ἀλλὰ] om. iidem
25 ἀλλ' ἢ] ἀλλὰ μὴ mei

δεόμενος ἢ πάνυ χαρίζεσθαι τῇ κλήσει πεπεισμένος
καὶ τιμᾶν, ἐπάγεται, παραιτητέος εὐθύς. εἰ δὲ φί-
λος καὶ συνήθης, οὐκ εὐθύς ὑπακουστέον· ἀλλ' ἐὰν
δοκῇ δεῖσθαι τινος ἀναγκαίας ὁμιλίας καὶ κοινω-
5 νίας καιρὸν ἄλλον οὐκ ἐχούσης, ἢ διὰ χρόνου πο-
θὲν ἀφριγμένος ἢ μέλλων ἀπαίρειν φανερός ἢ δι'
εὐνοίαν ἐπιθυμῶν καὶ ποθῶν συμπερινεχθῆναι,
καὶ μήτε πολλοὺς μήτ' ἄλλοτρίους, ἀλλ' αὐτὸν ἢ
μετ' ὀλίγων ἐταίρων ἐπαρόμενος, ἢ μετὰ ταῦτα
10 πάντα πραγματευόμενος ἀρχὴν τινα συνηθείας καὶ
φιλίας δι' αὐτοῦ γενέσθαι τῷ καλουμένῳ πρὸς τὸν E
καλοῦντα χρηστὸν ὄντα καὶ φιλίας ἄξιον. ἐπεὶ τοὺς
γε μοχθηροὺς, ὅσῳ μᾶλλον ἐπιλαμβάνονται καὶ συμ-
πλέκονται, καθάπερ βάτους καὶ ἀπαρίνας ὑπερβα-
15 τέον ἐστί· κἂν ἐπιεικεῖς οἱ ἄγοντες ὧσι πρὸς ἐπι-
εικῇ δὲ μὴ ἄγῳσιν, οὐ δεῖ συνακολουθεῖν οὐδ'
ὑπομένειν, ὥσπερ διὰ μέλιτος φάρμακον λαμβάνον-
τας, μοχθηρὸν διὰ χρηστοῦ φίλον. ἔτοπον δὲ καὶ
τὸ πρὸς ἀγνώτα κομιδῇ καὶ ἀσυνήθῃ βαδίζειν, ἂν
20 μὴ τις ἢ διαφέρων ἀρετῇ, καθάπερ εἴρηται, καὶ
τοῦτο φιλίας ποιησόμενος ἀρχὴν καὶ ἀγαπήσων τὸ
ῥαδίως καὶ ἀφελῶς ἀφικέσθαι σὺν ἑτέρῳ πρὸς αὐ-
τόν. καὶ μὴν τῶν συνήθων πρὸς τούτους μάλιστα F
βαδιστέον ὅφ' ἑτέρου καλούμενον, οἷς ἐφίεται μεθ'
25 ἑτέρων καὶ αὐτοῖς βαδίζειν πρὸς ἡμᾶς. Φιλίππῳ

2 καὶ M 6 ἢ Basileensis: ἢ 14 καὶ ἀπαρίνας
scripsi cum Herchero: καὶ ἀναιρεῖν καὶ vid. Symb.
17 M: λαμβάνοντες 21 R: ἀγάπης. ὧν 24 idem: ὅφρι-
ται 25 Φιλίππῳ] cf. Xen. Symp. 1, 13

μὲν γὰρ ἐδόκει τῷ γελωτοποιῶ τὸ αὐτόκλητον ἐπὶ
 δεῖπνον ἐλθεῖν γελοιότερον εἶναι τοῦ κεκλημένον·
 ἀγαθοῖς δὲ καὶ φίλοις ἀνδράσι παρὰ φίλους καὶ
 ἀγαθοὺς σεμνότερόν ἐστι καὶ ἥδιον, ἂν μὴ καλέ-
 σαι μὴδὲ προσδοκᾶσιν ἐν καιρῷ παραγίγνωνται 5
 μετὰ φίλων ἐτέρων, εὐφραίνοντες ἅμα τοὺς δεχο-
 710 μένους καὶ τιμῶντες τοὺς ἀγαγόντας. ἥμιστα δὲ πρὸς
 ἡγεμόνας ἢ πλουσίους ἢ δυνάστας μὴ καλουμένους
 ὑπ' αὐτῶν ἀλλ' ὑφ' ἐτέρων πρέπει βαδίζειν, ἀναι-
 δείας καὶ ἀπειροκαλίας καὶ φιλοτιμίας ἀκαίρου δόξαν 10
 οὐκ ἄλογον φυλαττομένους·

B

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

Εἰ δεῖ παρὰ πότον αὐλητρίσι χρῆσθαι.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

15

1. Περὶ ἀκροαμάτων ἐν Χαιρωνείᾳ λόγοι παρὰ
 πότον ἐγένοντο Διογενιανοῦ τοῦ Περιγρηγοῦ πα-
 ρόντος, καὶ πράγματ' εἶχομεν ἀμυνόμενοι βαθυπώ-
 γωνα σοφιστὴν ἀπὸ τῆς Στοᾶς, ὃς ἐπήγαγε τὸν
 Πλάτωνα κατηγοροῦντα τῶν αὐλητρίσι χρωμένων 20
 παρ' οἶνον, ἀλλήλοις δὲ συγγίγνεσθαι διὰ λόγου
 μὴ δυναμένων. καίτοι παρὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παλαι-

4 Basileensis: καλέσωσι 6 τοὺς] καὶ mei 13 αὐ-
 λητρίδι vel αὐλιστρίσι iidem (sed recte P) 20 Πλά-
 τωνα] Symp. p. 176e

στρας Φίλιππος ὁ Προυσιεὺς ἔαν ἐκέλευσε τοὺς παρ'
 Ἀγάθωνι δαιτυμόνας ἐκείνους παντὸς αὐλοῦ καὶ
 πηκτίδων ἐπιτεροπέστερα φθεγγομένους· οὐ γὰρ αὐ- C
 λητριῖδα, παρόντων ἐκείνων, ἐκπεσεῖν θαυμαστὸν ἦν,
 5 ἀλλ' εἰ μὴ καὶ πότου καὶ σίτου λήθη κατελάμβαν-
 νεν ὅφ' ἡδονῆς καὶ κηλήσεως τὸ συμπόσιον. καί-
 τοι Ξενοφῶν οὐκ ἡσχύνθη, Σωκράτους καὶ Ἀντι-
 σθένης καὶ ἄλλων παρόντων τοιούτων, τὸν γελω-
 τοποιὸν φέρων Φίλιππον, ὥσπερ Ὅμηρος τό 'κρόμμον
 10 ποτῷ ὕψον,' ὑποδείξαι τοῖς ἀνδράσι. Πλάτων δὲ
 τὸν τ' Ἀριστοφάνους λόγον περὶ τοῦ ἔρωτος ὡς κω-
 μωδίαν ἐμβέβληκεν εἰς τὸ Συμπόσιον, καὶ τελευ-
 τῶν ἔξωθεν ἀναπετάσας τὴν αὐλείον ἐπάγει δρᾶμα
 τῶν ποικιλωτάτων, μεθύοντα καὶ κώμῳ χρώμενον
 15 ἐστεφανωμένον Ἀλκιβιάδην. εἴθ' οἱ πρὸς Σωκρά-
 την διαπληκτισμοὶ περὶ Ἀγάθωνος καὶ Σωκράτους D
 ἐγκώμιον, ὃ φίλοι Χάριτες, ἄρα γ' εἰπεῖν ὅσιόν
 ἐστίν, ὅτι, τοῦ Ἀπόλλωνος ἦκοντος εἰς τὸ συμπό-
 σιον ἡρμοσμένην τὴν λύραν ἔχοντος, ἐκέτευσαν ἂν
 20 οἱ παρόντες ἐπισχεῖν τὸν θεόν, ἕως ὃ λόγος συμ-
 περανθῇ καὶ λάβῃ τέλος; 'εἴτ' ἐκεῖνοι μὲν οἱ ἄνδρες'
 ἔφη 'τοσαύτην ἐν τῷ διαλέγεσθαι χάριν ἔχοντες,
 ὅμως ἐχρῶντο τοῖς ἐπεισοδίοις καὶ διεποίκιλλον τὰ
 συμπόσια παιδιαῖς τοιαύταις· ἡμεῖς δὲ μεμιγμένοι
 25 πολιτικοῖς καὶ ἀγοραίοις ἀνδράσι, πολλοὺς δ', ὅταν

9 Ὅμηρος] A 629 κρόμμον mei 10 ὑποδείξαι]
 ἐπιμύξει W 11 Ἀριστοφάνους] cf. Plat. Symp. p. 189a sq.
 13 αὐλίον mei 17 φίλοι χάριτος mei εἰπεῖν R: εἶπεν
 19 ἂν M

οὕτω τύχωμεν, ἰδιώταις καὶ ὑπαγροικοτέροις ἐκβά-
 E λωμεν τὴν τοιαύτην χάριν καὶ διατριβὴν ἐκ τῶν
 συμποσίων ἢ ἀπιώμεν, ὥσπερ τὰς Σειρήνας ἐπιού-
 σας φεύγοντες; ἀλλὰ Κλειτόμαχος μὲν ὁ ἀθλητῆς
 ἐξανιστάμενος καὶ ἀπιών, εἴ τις ἐμβάλοι λόγον ἐρω- 5
 τικόν, ἐθαυμάζετο· φιλόσοφος δ' ἄνθρωπος αὐλὸν ἐκ
 συμποσίου φεύγων καὶ ψαλτρίας ἀρμοζομένης ὑπο-
 δεῖσθαι βῶν ταχὺ καὶ τὸν λυχνοῦχον ἄπειν οὐ
 καταγέλαστός ἐστι, τὰς ἀβλαβεστάτας ἡδονάς, ὥσπερ
 οἱ κύνταροι τὰ μύρα, βδελυττόμενος; εἰ γὰρ ἄλλοτε, 10
 μάλιστα δῆπου παρὰ πότον, προσπαιστέον ἐστὶ τού-
 τοις καὶ δοτέον εἰς ταῦτα τῷ θεῷ τὴν ψυχὴν. ὥς
 τὰ γ' ἄλλα φίλος ὢν Εὐριπίδης ἐμὲ γοῦν οὐ πέ-
 F πεικε, περὶ μουσικῆς νομοθετῶν, ὥς ἐπὶ τὰ πένθη
 καὶ τὰς βαρυφροσύνας μετακομιστέας οὔσης· ἐκεῖ 15
 μὲν γὰρ ὥσπερ ἱατρὸν ἐφιστάναι δεῖ νοσοῦσιν ἐσπου-
 δακότα καὶ νήφοντα τὸν λόγον, τὰς δὲ τοιαύτας
 ἡδονὰς τῷ Διονύῳ καταμίξαντας ἐν παιδιᾷς μέρει
 τίθεσθαι. χάριεν γάρ τοι τὸ τοῦ Λάκωνος, ὅς,
 Ἀθήνησι καινῶν ἀγωνιζομένων τραγωδῶν, θεώμε- 20
 νος τὰς παρασκευὰς τῶν χορηγῶν καὶ τὰς σπουδὰς
 τῶν διδασκάλων καὶ τὴν ἔμιλλαν οὐκ ἔφη σωφρο-
 νεῖν τὴν πόλιν μετὰ τοσαύτης σπουδῆς παίξουσιν.
 711 τῷ γὰρ ὄντι παίζοντα δεῖ παίζειν καὶ μήτε δαπά-
 νης πολλῆς μήτε τῶν πρὸς ἄλλα χρησίμων καιρῶν 25
 ὠνεῖσθαι τὸ ῥαθυμεῖν, ἀλλ' ἐν πότῳ καὶ ἀνέσει

6 Turnebus: ἐθαύμαζεν 7 M: ὑποδεῖται 8 λυχνοῦ-
 χον] λύχρον Cobetus 10 βδελυττόμενοι mei 13 Εὐρι-
 πίδης] cf. Med. 200 sq. Locum indicavit Nauckius 19 δς R

τῶν τοιούτων ἀπογεύεσθαι καὶ σκοπεῖν ἅμα τερπό-
μενον, εἴ τι χρήσιμον ἐξ αὐτῶν λαβεῖν ἔστιν.'

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

Τίσι μάλιστα χρηστέον ἀκροάμασι παρὰ δεῖπνον.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΣΟΦΙΣΤΗΣ, ΦΙΛΙΠΠΙΟΣ.

1. Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, βουλόμενον αὐθις ἀν-
τιλέγειν τὸν σοφιστὴν ἐγὼ διακρουόμενος ἑκείνο B
μᾶλλον' ἔφη 'σκέψαιτ' ἄν τις, ὃ Διογεניανέ, πολ-
10 λῶν ἀκροαμάτων ὄντων ποῖον ἂν μάλιστα γένος εἰς
πότον ἐναρμόσειε, καὶ παρακαλῶμεν ἐπικρῖναι του-
τονὶ τὸν σοφόν· ἀπαθὴς γὰρ ὢν πρὸς ἅπαντα καὶ
ἀκήλητος οὐκ ἂν σφαλείῃ πρὸ τοῦ βελτίονος ἐλέ-
σθαι τὸ ἡδιον.' ὥς οὖν ὁ τε Διογεניανὸς παρεκί-
15 λει καὶ ἡμεῖς, οὐδὲν μελλήσας ἑκείνος ἔφη τᾶλλα
μὲν ἐπὶ τὴν θυμέλῃν καὶ τὴν ὀρχήστραν ἐξελεύνειν,
εἰσάγειν δὲ τὸ νεωστὶ μὲν ἐν Ῥώμῃ παρεισηγμένον
εἰς τὰ συμπόσια, μήπω δ' ἀναλάμπον ἐν τοῖς πολ-
λοῖς. 'Ἔστε γάρ' εἶπεν 'ὅτι τῶν Πλάτωνος διαλό- C
20 γων διηγηματικοί τινές εἰσιν οἱ δὲ δραματικοί·
τούτων οὖν τῶν δραματικῶν τοὺς ἐλαφροτάτους
ἐκδιδάσκονται παῖδες, ὥστ' ἀπὸ στόματος λέγειν·
πρόσεστι δ' ὑπόκρισις πρέπουσα τῷ ἡθελί τῶν ὑπο-

1 Leonicus: τερπόμενοι 7 *: ἐρρέθη 10 ὄντων *
ib. ποῖ ἂν mei 12 τὸν M 15 R: οὐδὲ

κειμένων προσώπων καὶ φωνῆς πλάσμα καὶ σχῆμα καὶ διαθέσεις ἐπόμεναι τοῖς λεγομένοις. ταῦθ' οἱ μὲν αὐστηροὶ καὶ χαρίεντες ἡγάπησαν ὑπερφυῶς, οἱ δ' ἄνανδροι καὶ διατεθρυμμένοι τὰ ὦτα δι' ἄμου-
σίαν καὶ ἀπειροκαλίαν, οὕς φησιν Ἀριστόξενος χο- 5
λὴν ἔμεῖν, ὅταν ἐναρμονίου ἀκούσωσιν, ἐξέβαλον·
καὶ οὐ θανατάσαιμ' ἔν, εἰ τὸ πάμπαν ἐκβάλλουσιν·
ἐπικρατεῖ γὰρ ἡ θηλύτης·

2. Καὶ ὁ Φίλιππος ὀργῶν ὑποδυσχεραίνοντας
D ἐνίους 'φείδου' εἶπεν ὧ τᾶν, καὶ παραβάλλου λοι- 10
δοῦν ἡμᾶς· ἡμεῖς γάρ ἐσμεν οἱ πρῶτοι τοῦ πρά-
γματος εἰσαγομένου δυσχεράναντες ἐν Ῥώμῃ καὶ
καθαψάμενοι τῶν ἀξιούντων Πλάτωνα διαγωγὴν ἐν
οἴνῳ ποιεῖσθαι, καὶ τῶν Πλάτωνος διαλόγων ἐπὶ
τραγήμασι καὶ μύθοις ἀκούειν διαπίνοντας· ὅτε, καὶ 15
Σαπφοῦς ἀναλεγομένης καὶ τῶν Ἀνακρέοντος, ἐγώ
μοι δοκῶ καταθέσθαι τὸ ποτήριον αἰδούμενος. πολλὰ
δ' εἰπεῖν ἐπιόν μοι δέδια μὴ μετὰ σπουδῆς τινοῦ
οὐ παιδιᾶς διαλέγεσθαι πρὸς σε δόξω· ὅθεν, ὥς
ὀργῆς, 'ποτίμῳ λόγῳ ἄλμυρὰν ἀκοήν' κατακλύσαι 20
τῷ φίλῳ Διογενιανῷ μετὰ τῆς κύλικος δίδωμι·

E 3. Δεξιόμενος οὖν ὁ Διογενιανός 'ἀλλὰ καὶ τού-
τους' ἔφη 'νήφοντας ἀκούω λόγους· ὥσθ' ὁ οἶνος
ἡμᾶς ἀδικεῖν οὐκ ἔοικεν οὐδὲ κρατεῖν. δέδια δὴ

5 Ἀριστόξενος] Mueller. 2 p. 288 6 κατακούσωσιν?
cf. p. 792c ib. *: ἐξέβαλλον 10 cf. Aristoph. Ran.
180. 269 15 W: διατείνοντας 16 idem: ἀναδεχομέ-
νης 18 εἶπεν mei ἐπιδὼν Condos: ἐπιόντα 19 οὐ
παιδιᾶς διαλέγεσθαι *: οὐ παιδιᾶς λέγεσθαι δόξῃ mei
ποτίμῳ λόγῳ] cf. Plat. Phaedr. p. 243d 24 ἀδικεῖν Tur-
nebus: εὐδοκίμεῖν aut εὐδοκεῖν

μὴ καὶ αὐτὸς εὐθύνας ὑπόσχω· καίτοι τὰ πολλὰ
 περικοπτέα τῶν ἀκροαμάτων ἐστί· πρώτην τραγω-
 δίαν, ὥς οὐ πάνυ τι συμποτικὸν ἀλλὰ σεμνότερον
 βοῶσαν καὶ σκευωρουμένην πραγμάτων ὑποκρίσεις
 5 πάθος ἔχόντων καὶ οἶκτον. ἀποπέμπω δὲ τῆς ὁρ- F
 γήσεως τὴν Πυλάδειον, ὀγκώδη καὶ παθητικὴν καὶ
 πολυπρόσωπον οὔσαν· αἰδοῖ δὲ τῶν ἐγκωμίων ἐκεί-
 νων, ἃ Σωκράτης περὶ ὀργήσεως διῆλθε, δέχομαι
 τὴν Βαθύλλειον αὐτόθεν πέζαν τοῦ κόρδακος ἀπτο-
 10 μένην, Ἥχοῦς ἢ τινος Πανὸς ἢ Σατύρου σὺν Ἑρωτι
 κωμάζοντος ὑπόρχημά τι διατιθεμένην. τῶν δὲ κω-
 μωδιῶν ἡ μὲν ἀρχαία διὰ τὴν ἀνωμαλίαν ἀνάρμο-
 στος ἀνθρώποις πίνουσιν· ἡ τε γὰρ ἐν ταῖς λεγο-
 μέναις παραβάσεσιν αὐτῶν σπουδὴ καὶ παρρησία
 15 λίαν ἄκρατός ἐστι καὶ σύντονος, ἡ τε πρὸς τὰ σκώμ- 712
 ματα καὶ βωμολοχίας εὐχέρεια δεινῶς κατὰκορος καὶ
 ἀναπεπταμένη καὶ γέμουσα ῥημάτων ἀκόσμων καὶ
 ἀκολάστων ὀνομάτων· ἔτι δ' ὥσπερ ἐν τοῖς ἡγεμο-
 νικοῖς δαίπνοις ἐκάστῳ παρέστηκε τῶν κατακειμέ-
 20 νων οἶνοχόος, οὕτω δεήσει γραμματικὸν ἐκάστῳ τὸ
 καθ' ἕναστον ἐξηγεῖσθαι, τίς ὁ Λαισποδίας παρ'
 Εὐπόλιδι καὶ ὁ Κινησίας παρὰ Πλάτωνι καὶ ὁ
 Λάμπων παρὰ Κρατίνῳ, καὶ τῶν κωμωδουμένων
 ἕκαστος· ὥστε γραμματοδιδασκαλεῖον ἡμῖν γενέσθαι

1 καὶ γὰρ τοι R 2 περικοπτέον? πρώτην τὴν
 Huttenus 8 Σωκράτης] cf. Xen. Symp. 2, 16 11 ὑπόρ-
 χημά τι W ex Athen. p. 20 e: ὑπορχήματος διατιθεμένην]
 ἀτιθεμένην mei 21 M: λαισμοδίας cf. Kock. 1 p. 284
 22 Κινησίας] cf. Plat. Gorg. p. 501 e 23 Λάμπων] vid.
 Suid. s. v. Athen. p. 344 e

τὸ συμπόσιον ἢ κωφὰ καὶ ἄσημα τὰ σκώμματα
 B διαφέρεσθαι. περὶ δὲ τῆς νέας κωμωδίας τί ἂν
 ἀντιλέγοι τις; οὕτω γὰρ ἐγκέκρται τοῖς συμπο-
 σίοις, ὥς μᾶλλον ἂν οἴνου χωρὶς ἢ Μενάνδρου
 διακυβερινῆσαι τὸν πότον. ἢ τε γὰρ λέξεις ἡδεῖα 5
 καὶ πεξὴ κατέσπαρται τῶν πραγμάτων, ὥς μήτ'
 ὑπὸ νηφόντων καταφρονεῖσθαι μήτ' οἴνωμένους
 ἀνιᾶν· γνωμολογίαι τε χρησταὶ καὶ ἀφελεῖς ὑπορ-
 ρέουσαι καὶ τὰ σκληρότατα τῶν ἡθῶν ὥσπερ ἐν
 πυρὶ τῷ οἴνῳ μαλάττουσι καὶ κάμπτουσι πρὸς τὸ 10
 ἐπιεικέστερον· ἢ τε τῆς σπουδῆς πρὸς τὴν παιδίαν
 ἀνάγκαις ἐπ' οὐδὲν ἂν πεποιῆσθαι δόξειεν ἄλλ'
 C ἢ πεπωκότων καὶ διακεχυμένων ἡδονὴν ὁμοῦ καὶ
 ὠφέλειαν. ἔχει δὲ καὶ τὰ ἔρωτικά παρ' αὐτῷ και-
 ρὸν πεπωκόσιν ἀνθρώποις, καὶ ἀναπαυσομένοις μετὰ 15
 μικρὸν ἀπιοῦσι παρὰ τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας· οὔτε
 παιδὸς ἔως ἄρρενός ἐστιν ἐν τοσούτοις δράμασιν,
 αἷ τε φθοραὶ τῶν παρθένων εἰς γάμον ἐπιεικῶς
 καταστρέφουσι· τὰ δὲ πρὸς εὔταιρας, ἂν μὲν ὧσιν
 ἱταμαὶ καὶ θρασεῖαι, διακόπτεται σωφρονισμοῖς τισιν 20
 ἢ μετανόαις τῶν νέων· ταῖς δὲ χρησταῖς καὶ ἀν-
 τερώσαις ἢ πατήρ τις ἀνευρίσκεται γνήσιος, ἢ χρό-
 νος τις ἐπιμετρεῖται τῷ ἔρωτι, συμπεριφορὰν αἰδοῦς
 ἔχων φιλάνθρωπον. ταῦτα δ' ἀνθρώποις ἄλλο μὲν
 τι πράττουσιν ἴσως οὐδεμιᾶς σπουδῆς ἄξιά ἐστιν. 25

2 ἂν Herwerdenus ἂν λέγοι τις Madvigius 3 συγ-
 κέκρται Cobetus 5 διακυβερινῆσαι Duebnerus, alii alia;
 sed nihil opus cf. p. 645 b 7 noli φνωμένους corrigere
 11 em. Emperius: ἐπιεικέστατον 12 ἄλλη mei 16 οὔτε
 γὰρ? 20 ἱταμαὶ Turnebus: ἱκαναὶ

ἐν δὲ τῷ πίνειν οὐ θανμάσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τερπνὸν D
αὐτῶν καὶ γλαφυρὸν ἄμα καὶ πλάσιν τινὰ καὶ κατα-
κόσμησιν ἐπιφέρει, συνεξομοιοῦσαν τὰ ἥθη τοῖς
ἐπιεικέσι καὶ φιλανθρωποῖς.'

- 5 4. Ὁ μὲν οὖν Διογενιανὸς ἢ παυσάμενος ἢ δια-
λιπὼν ἐσιώπησεν· ἐπιφυομένου δ' αὐτῷ τοῦ σοφισ-
τοῦ πάλιν καὶ ῥήσεις τινὰς οἰομένου δεῖν τῶν Ἀρι-
στοφανείων περαινέειν, ὁ Φίλιππος ἐμὲ προσαγορεύσας
'οὗτος μὲν' ἔφη 'τὴν ἐπιθυμίαν ἐμπέπληκε, τὸν
10 ἡδιστον αὐτῷ Μένανδρον ἐπαινέσας, καὶ τῶν ἄλλων
οὐδὲν ἔτι φροντίζειν ἔοικε. λείπεται δὲ πολλὰ τῶν E
ἄκροαμάτων ἡμῖν ἀνεξέταστα, περὶ ὧν ἂν ἡδέως
ἀκούσαιμι σου· τὸν δὲ τῶν ζωδιογλύφων ἀγῶνα
βραβεύσομεν αὐρίον, ἂν δοκῇ τῷ ξένῳ καὶ Διογε-
15 νιανῷ, νήφοντες.' 'οὐκοῦν' ἔφη ἐγὼ 'μῖμοί τινες
εἰσίν, ὧν τοὺς μὲν ὑποθέσεις τοὺς δὲ παίγνια κα-
λοῦσιν· ἀρμόζειν δ' οὐδέτερον οἶμαι συμποσίῳ γέ-
νος, τὰς μὲν ὑποθέσεις διὰ τὰ μήκη τῶν δραμάτων
καὶ τὸ δυσχορήγητον· τὰ δὲ παίγνια, πολλῆς γέ-
20 μοντα βωμολοχίας καὶ σπερμολογίας, οὐδὲ τοῖς τὰ
ὑποδήματα κομίζουσι παιδαρίοις, ἂν γε δὴ δεσπο-
τῶν ἢ σωφρονούντων, θεάσασθαι προσήκει. οἱ δὲ
πολλοί, καὶ γυναικῶν συγκατακειμένων καὶ παίδων F
ἀνήβων, ἐπιδέκνυνται μιμήματα πραγμάτων καὶ λό-
25 γων, ἃ πάσης μέθης ταραχωδέστερον τὰς ψυχὰς δια-

5 Herwerdenus: διαλείπων 10 παραινέσας mei
16 ὧν] ὡς mei 17 R: ἀρμόζει 21 ἂν γε δὴ *
& γε δὴ cf. p. 697e. 713a. passim 22 ἢ] ἢ vel
ἢ mei

τίθησιν. ἀλλ' ἢ γε κιθάρα πάλαι που καὶ καθ' Ὅμηρον ἔτι τοῖς χρόνοις γνωρίμη τῆς δαιτός ἐστι, καὶ μακρὰν οὕτω φιλίαν καὶ συνήθειαν οὐ πρόπει διαλύειν, ἀλλὰ δεῖσθαι τῶν κιθαρωδῶν μόνον, ὅπως τὸν πολὺν θοῆνον καὶ γόον ἐξαίρωσι τῶν ῥόδων, 5 εὐφημα καὶ πρόποντα θαλιάζουσιν ἀνθρώποις ἄδοντες. τὸν δ' αὖλλον οὐδὲ βουλομένοις ἀπώσασθαι τῆς 713 τραπέζης ἐστίν· αἱ γὰρ σπονδαὶ ποθοῦσιν αὐτὸν ἅμα τῷ στεφάνῳ καὶ συνεπιφθιγγεται τῷ παιᾶνι τὸ θεῖον, εἴτ' ἀπελίγανε καὶ διεξῆλθε τῶν ὤτων κατα- 10 χεόμενος φωνὴν ἡδεῖαν ἄχρι τῆς ψυχῆς ποιοῦσαν γαλήνην· ὥστ', εἴ τι τῶν ἀσηρῶν καὶ πεφροντισμένων ὁ ἄκρατος οὐκ ἐξέσεισεν οὐδὲ διέλυσε, τοῦτο τῇ χάριτι καὶ πραότητι τοῦ μέλους ὑποκατακλινόμενον ἡσυχάζειν, ἅν γε δὴ καὶ αὐτὸς τὸ μέτριον 13 διαφυλάττη μὴ παθαινόμενος μηδ' ἀνασοβῶν καὶ παρεξιστὰς βόμβυξι καὶ πολυχορδαῖς τὴν διάνοιαν B ὑγρὰν ὑπὸ τῆς μέθης καὶ ἀκροσφαλῇ γεγεννημένην. ὥς γὰρ τὰ θρέμματα λόγου μὲν οὐ συνίησι διάνοιαν ἔχοντας, σιγμοῖς δὲ καὶ ποππυσμοῖς ἀμελέσιν 20 ἢ σύριγξι καὶ στρόμβοις ἐγείρουσι καὶ κατευνάζουσι πάλιν οἱ νέμοντες, οὕτως, ὅσον ἔνεστι τῇ ψυχῇ φορβαδικὸν καὶ ἀγελαῖον καὶ ἀξύνετον λόγου καὶ ἀνήκοον, μέλεσι καὶ θυθμοῖς ἐπιψάλλοντες καὶ κα-

1 aut nihil mutandum aut solum πάλαι in παλαιά corrig. cf. p. 1132e: καὶ τοῖς χρόνοις δὲ σφόδρα παλαιός ἐστι 5 *: ἐξαίρωσι 12 Duebnerus: ἀσηρῶν 13 τοῦτο R: τοῦτον 14 idem: ὑποκατακλειόμενον 17 βόμβυξι] recte habet cf. Polluc. 4, 82 20 ἐμμελέσιν X 22 πάλιν R: καὶ πάλιν

ταυλοῦντες εὖ τίθενται καὶ καταπραΰνουσιν. οὐ
 μὴν ἀλλ' εἰ δεῖ τό γ' ἔμοι φαινόμενον εἰπεῖν, οὔτ'
 ἂν αὐλοῦ ποτε καθ' αὐτὸν οὔτε λύρας μέλει χωρὶς
 λόγου καὶ ῥῥῆς ἐπιτρέψαιμι τὸ συμπόσιον, ὥσπερ
 5 ῥεύματι φέρειν ὑπολαμβάνοντι· δεῖ γὰρ οὕτως ἐθίζειν
 καὶ σπουδάζοντας καὶ παίζοντας, ὥστε καὶ τὰς ἡδο- C
 νὰς ἐκ λόγου λαμβάνειν καὶ τὰς διατριβὰς ἐν λόγῳ
 ποιεῖσθαι· τὸ δὲ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν ὥσπερ ὕψον
 ἐπὶ τῷ λόγῳ καὶ μὴ καθ' αὐτὰ προσφέρεσθαι μηδὲ
 10 λιχνεύειν. ὥς γὰρ ἡδονὴν ἐν οἴνῳ καὶ ὕψῳ τῇ χρεῖα
 τῆς τροφῆς συνεισιούσαν οὐδεὶς ἀπαθείται, τὴν δ'
 ἐπὶ τοῖς μύθοις οὐκ ἀναγκαίαν καὶ περιεργον οὔσαν
 ὁ Σωκράτης ἐπὶ κόρυς ῥαπίζων ἐξέβαλλεν· οὔτω
 ψαλτηρίου φωνῆς καὶ αὐλοῦ, καθ' ἑαυτὴν τὰ ὧτα
 15 κοπτούσης, μὴ ὑπακούωμεν· ἂν δ' ἔπηται μετὰ λόγου
 καὶ ῥῥῆς ἐστιῶσα καὶ τέρπουσα τὸν ἐν ἡμῖν λόγον,
 εἰσάγωμεν, οἴομενοι καὶ τὸν Μαρσύαν ἐκείνον ὑπὸ
 τοῦ θεοῦ κολασθῆναι, ὅτι φορβεῖα καὶ αὐλοῖς ἐπι- D
 στομίσας ἑαυτὸν ἐτόλμησε ψιλῶ μέλει διαγωνίζε-
 20 σθαι πρὸς ῥῥῆν καὶ κιθάραν. μόνον' ἔφην ἔσκο-
 πῶμεν, ὅπως συμπόταις διὰ λόγου καὶ φιλοσοφίας
 ἀλλήλους εὐφραίνειν δυναμένοις μηδὲν ἐπάξομεν
 τοιοῦτον θύραθεν, ὃ κώλυμα διαγωγῆς μᾶλλον ἢ
 διαγωγή τις ἔσται. οὐ γὰρ μόνον ὅσοι τὴν σωτη-
 25 ρίαν οἴκοι καὶ παρ' αὐτῶν ἔχοντες

2 δεῖ X γ' ἔμοι *: γέ μοι 3 μέλει W: μέλος

4 ἐπιτρέψαιμι idem: ἐπιτρέψαι 6 καὶ παίζοντας *

13 ἐξέβαλλεν] cf. Xen. Symp. c. 2 15 κοπτούση mei

18 φορβαίαι vel φορβαία mei 19 M: μέρει 23 θύραθεν

W: οὐράθεν 24 ἢ δ' ἀγωγή mei

‘ἄλλην θέλουσιν εἰσαγώγιμον λαβεῖν,’

ὥς Εὐριπίδης εἶπεν, ἀβέλτεροί εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ὅσοι,
πολλῆς ἐν αὐτοῖς εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας παρού-
σης, ἔξωθεν ἐπάγειν τὰ τέρποντα φιλοτιμοῦνται.
Ε καὶ γὰρ ἡ τοῦ μεγάλου βασιλέως μεγαλοφροσύνη 5
πρὸς Ἀνταλκίδαν τὸν Λάκωνα δεινῶς ἀπειρόκαλος
ἐφάνη καὶ ἀγροίκος, ὅπηνίκα ῥόδων καὶ κρόκου με-
μιγμένων στέφανον εἰς μύρον βάψας ἐπεμψεν αὐτῷ,
τὸ σύμφυτον καὶ ἰδιον καλὸν ἀποσβέσας καὶ καθυ-
βρίσας τοῖς ἄνθεσιν. ὅμοιον οὖν ἐστὶ τό, συμπο- 10
σίου χάριν ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ καὶ μοῦσαν ἰδίαν,
καταυλεῖν καὶ καταψάλλειν ἔξωθεν, ἀφαιρούμενον
τῷ ἄλλοτρίῳ τὸ οἰκεῖον. μάλιστα γοῦν ἀκροαμά-
των ἂν εἴη καιρὸς ἐν συμποσίῳ κυμαίνοντι καὶ
F κορυσσομένῳ πρὸς ἔριν ἢ φιλονεικίαν· ὥστε λοιδο- 15
ρίαν τινὰ κατασβέσαι καὶ ζητήσεως εἰς ἄμιλλαν
ἀτερπῇ καὶ ἀγῶνα σοφιστικὸν ἐκφερομένης ἐπιλαμ-
βάνεσθαι, καὶ ἀγῶνας ἐκκλησιαστικοὺς καὶ ἀγοραί-
ους ἐπισχεῖν, ἅχρὶ ἂν αὐτοὶς ἐξ ἀρχῆς ἀθόρυβον καὶ
ἀνήμερον γένηται τὸ συμπόσιον. 20

1 Nauck. p. 678 X: ἐθέλουσιν 2 εἰσιν] del. Doeh-
nerus 6 ἀντιαλκίδαν mei 10 τοῖς ἀνθοῦσι(ν) mei
14 ἂν * 15 em. Anonymus: κορυσσομένῳ 18 ἀγῶνας
R: πρὸς ἀγῶνας 20 νήμερον X

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'.

714

Ὅτι βουλευέσθαι παρὰ πότον οὐχ ἤττον ἦν Ἑλληνικὸν
ἢ Περσικόν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

5

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΓΛΑΥΚΙΑΣ.

1. Περὶ ὧν ἐμελλον ἐκκλησιάζειν Ἀθηναῖοι λό-
γος ἦν παρὰ τὸ δεῖπνον, ἐστιῶντος ἡμᾶς Νικοστρά-
του· καὶ τινος εἰπόντος ὥς Ἑρσικὸν πρᾶγμα ποι-
οῦμεν, ὃ ἄνδρες, βουλευόμενοι παρ' οἶνον· τί
10 μᾶλλον· ἔφη ὁ Γλαυκίας ὑπολαβὼν ἢ Ἑλληνικόν;
Ἑλλην μὲν γὰρ ἦν ὁ εἰπὼν

ἑαστρὸς ἀπὸ πλείης βουλὴ καὶ μῆτις ἀμείνων·

Ἑλληνες δὲ σὺν Ἀγαμέμνονι Τροίαν ἐπολιόρχουν,
οἷς φαγοῦσι καὶ πιοῦσιν

15 ὁ γέρων πάμπρωτον ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,· B
ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τῆς κλήσεως καὶ τῶν ἀρίστων εἰση-
γητῆς τῷ βασιλεῖ γενόμενος,

ἑαίνυ δαῖτα γέρουσι,

ἑολλῶν· γάρ τοι (φησὶν) ἄγρομένων τῷ πείσειαι,
20 ὅς κεν ἀρίστην βουλήν βουλευέσῃ.

διὸ καὶ τὰ πλείστη χρησάμενα τῆς Ἑλλάδος εὖνο-

8 ὥς] del. R 10 ἢ Basileensis 12 cf. p. 700 e
15 Hom. H 324 πάμπρωτος idem 16 καὶ] del. R
18 Hom. I 70 20 ib. 74 21 em. W: πλείστα

μία γένη καὶ μάλιστα φιλοχωρήσαντα περὶ τοὺς ἀρχαίους ἐθισμοὺς ἐν οἴνῳ τὰς ἀρχὰς συνεῖχε. τὰ γὰρ παρὰ Κρησὶν Ἀνδρεῖα καλούμενα, παρὰ δὲ Σπαρτιάταις Φιδίτια, βουλευτηρίων ἀπορρήτων καὶ συνεδρίων ἀριστοκρατικῶν τάξιν εἶχεν, ὥσπερ οἶμαι
 C καὶ τὸ ἐνθάδε Πρυτανεῖον καὶ Θεσμοθετεῖον· οὐ πόρρω δὲ τούτων ὁ νυκτερινὸς σύλλογος παρὰ Πλά-
 τῶνι τῶν ἀρίστων καὶ πολιτικωτάτων ἀνδρῶν ἐστίν, ἐφ' ὃν ἀναπέμπεται τὰ μέγιστα καὶ πλείστης ἄξια φροντίδος. οἱ δὲ τῷ Ἑρμῇ

10

ἔπυμάτῳ σπένδοντες, ὅτε μνησαίατο κοίτου,

ἄρ' οὐκ εἰς ταὐτὸ συνάγουσι τῷ οἴνῳ τὸν λόγον;
 ὥς γοῦν παρόντι καὶ συνεπισκοποῦντι τῷ φρονιμω-
 τάτῳ θεῷ, πρῶτον ἀπαλλαττόμενοι προσεύχονται.
 οἱ δὲ πάμπαν ἀρχαῖοι ὥς οὐδὲ τοῦ Ἑρμοῦ δεόμε-
 νον τὸν Διόνυσον αὐτὸν Εὐβουλῇ καὶ τὴν νύκτα
 δι' ἐκεῖνον ἐὺφρόνην προσεῖπον.

D

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι'.

Εἰ καλῶς ἐποιοῦν βουλευόμενοι παρὰ πότον.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

20

ΓΛΑΥΚΙΑΣ, ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ.

1. Ταῦτα τοῦ Γλαυκίου διεξεληθόντος, ἔδοξαν ἡμῖν ἐπιεικῶς οἱ θορυβώδεις ἐκεῖνοι κατακεκοιμίσθαι λόγοι, καὶ ὅπως ἔτι μᾶλλον αὐτῶν ἀμνηστία

4 Basileensis: φιλίτια 6 *: θεσμοθέσιον 7 Πλά-
 τῶν] de Legg p. 968a 11 Hom. η 138 12 ταὐτὸ *:
 τὸ αὐτὸ 17 προσεῖπεν mei 23 em. S: κατακεκοιμῆσθαι

γένοιτο, ζήτησιν ἑτέραν ἐπάγων Νικόστρατος ἔφη
 πρότερον οὐ πᾶν μέλειν αὐτῷ Περσικοῦ τοῦ πρά-
 γματος εἶναι δοκοῦντος· ἐπεὶ δὲ νῦν Ἑλληνικὸν
 εἶναι πεφώραται, δεῖσθαι λόγου βοηθοῦντος αὐτῷ
 5 πρὸς τὴν αὐτόθεν φαινομένην ἀτοπίαν. ὅ τε γὰρ
 λογισμός, ὥσπερ ὀφθαλμός ἐν ὑγρῷ σάλον ἔχοντι,
 δυσκίνητον ἡμῖν καὶ δύσεργόν ἐστι· τὰ τε πάθη Ε
 πανταχόθεν ὥσπερ ἔρπετὰ πρὸς ἥλιον σαλευόμενα
 πρὸς τὸν οἶνον καὶ ἀναδύμενα τὴν γνώμην ἐπι-
 10 σφαλῇ ποιεῖ καὶ ἀκατάστατον. ὅθεν ὥσπερ ἡ
 κλίνη τοῖς πίνουσι τῆς καθέδρας ἀμείνων, ὅτι τὸ
 σῶμα κατέχει καὶ ἀπολύει κινήσεως ἀπάσης, οὕτως
 ἔχειν ἀτρέμα τὴν ψυχὴν ἄριστον· εἰ δὲ μή, δοτέον,
 ὥσπερ παισὶν ἀτρεμεῖν μὴ δυναμένοις, οὐ δόρυ καὶ
 15 ξίφος, ἀλλὰ πλαταγὴν καὶ σφαῖραν, ὥσπερ ὁ θεὸς F
 τὸν νάρθηκα τοῖς μεθύουσιν ἐνεχείρισε κουφότατον
 βέλος καὶ μαλακώτατον ἀμυντήριον, ὅπως, ἐπεὶ τά-
 χιστα παίουσιν, ἥκιστα βλάπτωσι· δεῖ γὰρ γελοῖα
 τὰ σφάλματα τοῖς μεθύουσι ποιεῖν, οὐκ οἰκτρὰ καὶ
 20 τραγικὰ καὶ μεγάλας ἀποτεύξεις ἔχοντα. καὶ μὴν,
 ὅπερ ἐστὶ μέγιστον ἐν ταῖς περὶ τῶν μεγίστων σκέ-
 ψεσι, τὸν ἐνδεᾶ νοῦ καὶ παραγμάτων ἀπειρον ἔπε-
 σθαι τοῖς φρονοῦσι καὶ τῶν ἐμπείρων ἀκούειν,
 ἀφαιρεῖται τοὺς μεθύοντας ὁ οἶνος· ὥστε καὶ τοῦ- 715
 25 νομα γενέσθαι φησὶν ὁ Πλάτων ὅτι οἴεσθαι νοῦν
 ἔχειν ποιεῖ τοὺς πίνοντας· οὔτε γὰρ ἐλλόγιμος οὔτε

4 εἶναι] ὅν R 7 δυσκινεργοντον idem τὰ τε πάθη
 *: τὰ δ' ἐπαχθῇ (τὰ δὲ πάθη R) 12 R: ἀπολαύει
 22 τὸν R: τὸν μὲν 25 Πλάτων] Cratyl. p. 406 c 26 λο-
 γισμός — κάλλος — πλοῦτος mei

καλὸς οὔτε πλούσιος οὕτως οἶεται, καίπερ οἴμε-
νος, εἶναι τῶν πινόντων ἕκαστος, ὥς φρόνιμος· διὸ
καὶ πολύφωνος ὁ οἶνος ἐστὶ καὶ λαλιᾷς ἀκαίρου καὶ
φρονήματος ἡγεμονικοῦ καταπίμπλησιν, ὥς οὐκ ἀκού-
ειν ἀλλ' ἀκούεσθαι μᾶλλον ἡμῖν καὶ ἄγειν οὐχ ἔπε- 5
σθαι προσήκον. ἀλλὰ γάρ' ἔφη 'τὰ μὲν εἰς τοῦτο
ῥαδίως ἂν τις συναγάγοι· δηλα γάρ ἐστι· τῶν δ'
ἐναντίων ἀκουστέον, εἴ τις ἢ νέος προσέστηκεν ἢ
πρεσβύτερος.'

- B 2. Ἐπιβούλως δὴ πάνυ καὶ σοφιστικῶς ὁ ἀδελ- 10
φὸς ἡμῶν 'οἶει γὰρ ἂν' ἔφη 'τινὰ τοὺς ἐνδεχομέ-
νους λόγους εὑρεῖν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ πρὸς τὸ
πρόβλημα;' τοῦ δὲ Νικοστράτου πάνυ φήσαντος οἶε-
σθαι, τοσούτων φιλολόγων καὶ πολιτικῶν παρόν-
των, ὑπομειδιάσας ἑκάεντος 'εἴτ' ἔφη 'περὶ τούτων 15
μὲν οἶει καὶ σεαυτὸν ἱκανῶς ἂν εἰπεῖν πρὸς ἡμᾶς,
πρὸς δὲ πραγματικὴν καὶ πολιτικὴν σκέψιν ἀθέτως
ἔχειν διὰ τὸν οἶνον; ἢ τοῦθ' ὁμοίον ἐστὶ τῷ νομί-
ζειν ὅτι ταῖς ὕψεσιν ὁ πίνων γὰρ * * εὖ μεταβλέ-
πει, αὐτίς δὲ τοῖς ὥσιν παρακούει τῶν ἐντυγχα- 20
νόντων καὶ διαλεγομένων, τῶν δ' ἁδόντων καὶ
C ἀνυλούντων ἀκριβῶς ἀκούει; ὥς γὰρ ἐνταῦθα μᾶλ-
λον εἰκὸς ἐστὶ τῶν γλαφυρῶν τὰ χρειώδη τὴν αἰ-
σθησιν ἐπιστρέφειν, οὕτω καὶ τὴν διάνοιαν. οὐ
θανυμάσαιμι δ' ἂν, εἴ τι τῶν φιλοσόφων καὶ περιτ- 25

8 προσέστηκεν W et alii male, vid. Symb. 19 lac.
add. Duebnerus. Suppleo ὁ πίνων ΠΑΡ[ορῶν τὰ μεγάλα,
τὰ μικρὰ ὑΠΕΡ]εν μεταβλέπει cf. p. 611b: τὰ δὲ — μέγαρα
— ὑπέρευν παρορῶντες

τῶν ἐκφύγοι παρ' οἶνον· εἰς δὲ πραγματικὰς σκέ-
 ψεις ἀγομένην, πυκνοῦσθαι καὶ συνίστασθαι τῷ
 φρονεῖν εἰκὸς ἐστίν· ὥσπερ ὁ Φίλιππος ἐν Χαιρω-
 νείᾳ πολλὰ ληρῶν ὑπὸ μέθης καὶ καταγέλαστος ὢν,
 5 ἅμα τῷ προσπεσεῖν αὐτῷ περὶ σπονδῶν καὶ εἰρή-
 νης λόγον, ἔστησε τὸ πρόσωπον καὶ συνήγαγε τὰς
 ὀφρῦς, καὶ τὸ ῥεμβῶδες καὶ ἀκόλαστον ἐκσοβήσας
 εὖ μάλα βεβουλευμένην καὶ νήφουσαν ἔδωκε τοῖς D
 Ἀθηναίοις ἀπόκρισιν. καίτοι τὸ πίνειν τοῦ μεθύ-
 10 ειν διαφέρει, καὶ τοὺς μεθύοντας ὥστε ληρεῖν οἴο-
 μεθα δεῖν ἀπιόντας καθεύδειν· οἷνῳ δὲ χρωμένους
 ἐπὶ πλέον καὶ διαπίνοντας, ἄλλως νοῦν ἔχοντας ἄν-
 δρας, οὐκ ἄξιον δεδιέναι μὴ σφαλῶσι τῷ λογισμῷ
 καὶ τὴν ἐμπειρίαν ἀποβάλλωσιν, ὀρῶντας ὀρηχστάς
 15 τε καὶ κιθαριστάς οὐδέν τι χεῖρον ἐν συμποσίοις
 ἢ θεάτροις πράττοντας. ἡ γὰρ ἐμπειρία παροῦσα
 καὶ τὸ σῶμα ταῖς ἐνεργείαις ὀρθούμενον παρέχει E
 καὶ συγκινούμενον ἀσφαλῶς· πολλοῖς δ' ἰταμότητα
 θάρσους συνεργὸν ὁ ἄκρατος, οὐ βδελυρὰν οὐδ'
 20 ἄκρατον ἀλλ' εὖχαριν καὶ πιθανήν, προστίθησιν·
 ὥσπερ καὶ τὸν Αἰσχύλον ἱστοροῦσι τὰς τραγωδίας
 ἐμπίνοντα ποιεῖν, καὶ οὐχ, ὥς Γοργίας εἶπεν, ἐν
 τῶν δραμάτων αὐτοῦ 'μεστὸν Ἄρεος' εἶναι, 'τοὺς
 ἔπτ' ἐπὶ Θήβας', ἀλλὰ πάντα Διονύσου. 'θερμαν-

1 Turnebus: πάροινον 7 idem: ῥεμβῶδες 14 ὀρῶν-
 τας Leonicus 15 ἐν] ἢ mei 19 οὐ R: οὐδὲ 20 ἄκρα-
 τον] ἄκαιρον Hirschigius 22 ὥς Γοργίας] ὥς γοργῶς
 (αὐτὸ γαυριάσας αὐτὸ δι' ὀργῆς) Herwerdenus. Fort. ὥσπερ
 τις (sc. Aristophanes) 23 μεστὸν R: μέγιστον cf. Arist.
 Ran. 1021 Ἄρεος *: ἄρεως vel ἀραιῶς

τικός' γὰρ ὢν κατὰ τὸν Πλάτωνα 'τῆς ψυχῆς μετὰ
 τοῦ σώματος ὁ οἶνος' εὐδρομον τὸ σῶμα ποιεῖ καὶ
 πόρους ῥήγνυσι φαντασιῶν ἐφελκομένων μετὰ τοῦ
 θαρρεῖν τὸν λόγον· ἔνιοι γὰρ εὐρετικὴν φύσιν ἔχον-
 F τες, ἐν δὲ τῷ νήφειν ἀτολμοτέραν καὶ πεπηγυῖαν, 5
 ὅταν εἰς τὸ πίνειν ἔλθωσιν, ὥσπερ ὁ λιβανωτός,
 ὑπὸ θερμότητος ἀναθυμιῶνται. τὸν δὲ δὴ φόβον
 οὐδενὸς ἤττον ἐμποδὼν ὄντα βουλευομένοις ἐξελεύ-
 νει, καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων παθῶν ἀφιλότιμα καὶ
 ἀγεννῆ κατασβέννυσι, καὶ τὸ κακότητες καὶ τὸ ὑπου- 10
 λον ὥσπερ τινὰς διπλόας ἀναπτύσσει τῆς ψυχῆς,
 καὶ παντὸς ἡθους καὶ πάθους ποιεῖ καταφάνειαν
 ἐν τοῖς λόγοις· ἔστι δὲ παρρησίας καὶ δι' αὐτὴν
 716 ἀληθείας γονιμώτατος. ἥς μὴ παρούσης, οὐδὲν ἐμ-
 πειρίας οὐδ' ἀγχινοίας ὕφελος. ἀλλὰ πολλοὶ τῷ ἐπι- 15
 ὄντι χρώμενοι μᾶλλον κατορθοῦσιν ἢ εἰ κρύπτου-
 σιν ἐπιβούλως καὶ πανούργως τὸ παριστάμενον.
 οὐδὲν οὖν δεῖ δεδιέναι κινουῦντα τὰ πάθη τὸν
 οἶνον· κινεῖ γὰρ οὐ τὰ φανυλότατα, πλὴν ἐν τοῖς
 κακίστοις, ὧν οὐδέποτε νήφει τὸ βουλευόμενον· ἀλλ' 20
 ὥσπερ τὰ κουρεῖα Θεόφραστος εἰώθει καλεῖν ἔοινα
 συμπόσια διὰ τὴν λαλίαν, οὕτως ἔοινος ἀεὶ μέθη
 καὶ σκυθρωπὴ ταῖς τῶν ἀπαιδεύτων ἐνοικεῖ ψυχᾷς,
 ἐπιταραττομένη ὑπ' ὀργῆς τινος ἢ δυσμενείας ἢ φι-
 λουεικίας ἢ ἀνελευθερίας· ὧν ὁ οἶνος ἀμβλύνων 25
 B τὰ πολλὰ μᾶλλον ἢ παροξύνων οὐκ ἄφρονας οὐδ'

1 Πλάτωνα] Tim. p. 60a 14 ἀληθείας — — ὕφελος]
 versus effecit Kock. 3 p. 474 15 ἐπιόντι Anonymus:
 ἔποντι 16 εἰ Doehnerus, 24 ἐπιταραττομέναις?

ἡλιθίους ἀλλ' ἀπλοῦς ποιεῖ καὶ ἀπανούργους, οὐδὲ
παρορατικούς τοῦ συμφέροντος ἀλλὰ τοῦ καλοῦ προ-
αιρετικούς. οἱ δὲ τὴν πανουργίαν δεινότητα καὶ
φρόνησιν ἡγνούμενοι τὴν ψευδοδοξίαν καὶ ἀνελευ-
5 θερίαν, εἰκότως ἀβελτέρους ἀποφαίνουσι τοὺς ἐν
οἴνῳ λέγοντας ἀφελῶς καὶ ἀδόλως τὸ φαινόμενον.
τοῦναντίον δ' οἱ παλαιοὶ τὸν θεὸν Ἐλευθερᾶ
καὶ Ἀύσιον ἐκάλουν καὶ μαντικῆς πολλὴν ἔχειν
ἡγοῦντο μοῖραν, οὐ διὰ τὸ βακχεύσιμον καὶ μανιῶ-
10 δες' ὥσπερ Εὐριπίδης εἶπεν, ἀλλ' ὅτι τὸ δουλοπρε-
πὲς καὶ περιδεὲς καὶ ἄπιστον ἐξαιρῶν καὶ ἀπολύων C
τῆς ψυχῆς ἀληθείᾳ καὶ παρορησίᾳ χρῆσθαι πρὸς ἀλ-
λήλους δίδωσιν.'

7 Duebnerus: ἔλευθέρα 8 em. M: πολλῆς 9 καὶ]
καὶ τὸ? 10 Εὐριπίδης] Bacch. 298 11 Duebnerus:
ἐξαίρων

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Οἱ φιλοσοφίαν, ὧ Σόσσιε Σενεκίων, ἐκ τῶν
συμποσίων ἐκβάλλοντες οὐ ταῦτὸ ποιοῦσι τοῖς τὸ
φῶς ἀναιροῦσιν, ἀλλὰ χειρόν, ὅσῳ λύχνου μὲν ἀρ-
θέντος οἱ μέτριοι καὶ σώφρονες οὐδὲν ἔσονται κα-
κίους, τὸ αἰδεῖσθαι τοῦ βλέπειν ἀλλήλους μεῖζον
Ε ἔχοντες· ἀμαθίας δὲ δὴ καὶ ἀμουσίας σὺν οἴῳ πα-
ρούσης, οὐδ' ὁ τῆς Ἀθηνᾶς χρυσοῦς λύχνος ἐκείνος 10
εὐχαρίην ἂν πότον καὶ κόσμιον παράσχοι. σιωπῶν-
τας μὲν γὰρ ἐμπίπλασθαι μετ' ἀλλήλων κομιδῇ συῶ-
δες καὶ ἴσως ἀδύνατον· ὁ δὲ λόγον μὲν ἀπολιπὼν
ἐν συμποσίῳ, τὸ δὲ τεταγμένως χρῆσθαι λόγῳ καὶ
ᾧφελίμως οὐ προσιέμενος, πολὺν γελοιότερός ἐστι 15
τοῦ πίνειν μὲν οἰόμενον δεῖν καὶ τρώγειν τοὺς δει-
πνοῦντας, ἄκρατον δὲ τὸν οἶνον αὐτοῖς ἐγγέοντος
καὶ τοῦπον ἀνῆδυντον καὶ ἀκάθαρτον παρατιθέντος.
F οὔτε γὰρ ποτὸν οὐδὲν οὔτ' ἐδεστὸν οὕτως ἀηδὲς
καὶ βλαβερόν ἐστι μὴ θεραπευθὲν ὃν προσήκει τρό- 20
πον, ὥς λόγος ἀκαίρως καὶ ἀνοήτως ἐν συμποσίῳ

13 ἀπολείπων? 14 τεταγμένον mei 16 δεῖν] ἀεὶ
mei 17 R: ἐγγέοντες 19 *: οὔτω

περιφερόμενος. τὴν γοῦν μέθην οἱ λοιδοροῦντες
 φιλόσοφοι λήρησιν πάροινον ἀποκαλοῦσι· τὸ δὲ λη-
 ρεῖν οὐδέν ἐστιν ἀλλ' ἢ λόγῳ κενῶ χρησθαι καὶ
 φλυαρώδει· λαλιᾶς δ' ἀτάκτου καὶ φλυαρίας εἰς
 5 ἄκρατον ἐμπεσοῦσης, ὕβρις καὶ παροινία τέλος
 ἀμουςότατον καὶ ἀχαριστότατον. οὐ φαύλως οὖν
 καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς Ἀγριωνίοις τὸν Διόνυσον 717
 αἱ γυναῖκες ὥς ἀποδεδρακόντα ζητοῦσιν· εἴτα παύ-
 ονται καὶ λέγουσιν, ὅτι πρὸς τὰς Μούσας κατα-
 10 πέφευγε καὶ κέκρυπται παρ' ἐκείναις· μετ' ὀλίγον
 δέ, τοῦ δείπνου τέλος ἔχοντος, αἰνύγματα καὶ γρί-
 φους ἀλλήλοις προβάλλουσι· τοῦ μυστηρίου διδά-
 σκοντος, ὅτι λόγῳ τε δεῖ χρησθαι παρὰ πότον θεω-
 ρίαν τινὰ καὶ μοῦσαν ἔχοντι, καὶ λόγου τοιούτου
 15 τῇ μέθῃ παρόντος, ἀποκρύπτεται τὸ ἄγριον καὶ μα-
 νικόν, ὑπὸ τῶν Μουσῶν εὐμενῶς κατεχόμενον. ἃ τοί-
 νυν ἐν τοῖς Πλάτωνος γεγεθλίοις πέρυσσι καὶ ἀκοῦ-
 σαι καὶ εἰπεῖν συνέτυχεν ἡμῖν, πρῶτα τοῦτο περιέχει B
 τὸ βιβλίον. ἔστι δὲ τῶν συμποσιακῶν ὕγδοον.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α'.

Περὶ ἡμερῶν ἐν αἷς γεγόνασί τινες τῶν ἐπιφανῶν· ἐν
 ᾧ καὶ περὶ τῆς λεγομένης ἐκ Θεῶν γενέσεως.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΦΛΩΡΟΣ,
 ΤΤΝΔΑΡΗΣ.

5

1. Τῇ ἕκτῃ τοῦ Θωαργηλιῶνος ἱσταμένου τὴν Σω-
 κράτους ἀγαγόντες γενέθλιον, τῇ ἐβδόμῃ τὴν Πλά-
 τωνος ἡγομεν, καὶ τοῦτο πρῶτον λόγους ἡμῖν πα-
 ρεῖχε τῇ συντυχίᾳ πρέποντας, ὧν κατῆρξε Διογεניανὸς 10
 ὁ Περγαμηνός. ἔφη γὰρ οὐ φάύλως εἰπεῖν Ἴωνα
 περὶ τῆς τύχης ὅτι πολλὰ τῆς σοφίας διαφέρουσα
 πλεῖστ' αὐτῇ ὅμοια ποιεῖ· τοῦτο μέντοι μουσικῶς
 ἔοικεν ἀπαντοματίσαι τὸ μὴ μόνον οὕτω σύνεγγυς,
 ἀλλὰ καὶ πρότερον τῇ δόξῃ γεγονέναι τὸν πρεσβύ- 15
 C τερον καὶ καθηγγητήν. ἐμοὶ δὲ πολλὰ λέγειν ἐπῆει
 τοῖς παροῦσι τῶν εἰς ταῦτ' οὐ καίρου συνδραμόντων·
 οἷον ἦν τὸ περὶ τῆς Εὐριπίδου γενέσεως καὶ τελευ-
 τῆς, γενομένου μὲν ἡμέρα καθ' ἣν οἱ Ἕλληνες ἐναυ-
 μάχουν ἐν Σαλαμῖνι πρὸς τὸν Μῆδον, ἀποθανόντος 20
 δὲ καθ' ἣν ἐγεννήθη Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῶν
 ἐν Σικελίᾳ τυράννων· ἅμα τῆς τύχης, ὥς Τίμαιος

11 Ἴωνα] cf. p. 316 d 13 αὐτῇ] deleverim 15 δόξῃ]
 τάξει M 20 Μῆδον] δῆμον mei 21 τῶν ἐν Σικ. τυ-
 ράννων] expungit Cobetus 22 Τίμαιος] Mueller. 1 p. 223

ἔφη, τὸν μιμητὴν ἐξαγούσης τῶν τραγικῶν παθῶν
καὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐπεισαγούσης. ἐμνήσθησαν δὲ
καὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως τελευτῆς καὶ τῆς
Διογένους τοῦ Κυνὸς ἡμέρας μιᾷ γενομένης. καὶ τὸν
5 μὲν Ἀτταλον ἐν τοῖς ἐαυτοῦ γενεθλίοις τὸν βασι- D
λέα τελευτῆσαι συνεφωνεῖτο· Πομπήιον δὲ Μάγνον
οἱ μὲν ἐν τοῖς γενεθλίοις ἔφασαν, οἱ δὲ πρὸ μιᾶς
ἡμέρας τῶν γενεθλίων ἀποθανεῖν περὶ Αἴγυπτον.
ἦκε δὲ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ μνήμην ἐν Πυθίοις γενό-
10 μενος πολλῶν καὶ καλῶν ὕμνων τῷ θεῷ χορηγός.

2. Ὁ δὲ Φλῶρος οὐδὲ Καρνεάδην ἀπαξιοῦν ἔφη
μνήμης ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις, ἄνδρα τῆς
Ἀκαδημείας εὐκλεέστατον ὀργιαστήν· Ἀπόλλωνος
γὰρ ἀμφοτέρους ἑορτῇ γενέσθαι, τὸν μὲν Θαρρηλίοις
15 Ἀθήνησι, τὸν δὲ Κάρνεια Κυρηναίων ἀγόντων· ἐβ-
δόμη δ' ἀμφοτέρας ἑορτάζουσι. καὶ τὸν θεόν, ὥς
ταύτῃ γενόμενον, ὑμεῖς' εἶπεν 'οἱ προφῆται καὶ ἱε-
ρεῖς Ἑβδομαγένη καλεῖτε. διὸ τοὺς Ἀπόλλωνι τὴν E
Πλάτωνος τέκνωσιν ἀνατιθέντας οὐκ ἂν οἶμαι τινα
20 φάναι καταισχύνειν τὸν θεόν, ἐπὶ μείζονα πάθη καὶ
νοσήματα τοῦτον ἡμῖν διὰ Σωκράτους ἱατροῦ ὥσπερ
ἑτέρου Χείρωνος ἀπειργασμένου.' ἅμα δὲ τῆς λε-
γομένης Ἀρίστωνι τῷ Πλάτωνος πατρὶ γενέσθαι
καθ' ὕπνου ὄψεως καὶ φωνῆς ἀπαγορευούσης μὴ
25 συγγενέσθαι τῇ γυναικὶ μηδ' ἄψασθαι δέκα μηνῶν
ἐμνημόνευσεν.

4 μία vel μῆαι mei 13 em. Duebnerus: ἀκαδημείας
14 μὲν *: μὲν γὰρ 15 κάρνια mei 16 ἀμφοτέρας] add.
τὰς ἑορτὰς Madvigius 22 ἑτέρους mei

3. Ὑπολαβὼν δὲ Τυνδάρεως ὁ Λακεδαιμόνιος
 'ἄξιον μὲν ἐστίν' ἔφη 'περὶ Πλάτωνος ἔδειν καὶ
 ἢ λέγειν τό

οὐδὲ ἐφώκει

ἀνδρός γε θνητοῦ πάσις ἔμμεναι ἀλλὰ θεοῦ.

5

τοῦ γὰρ θείου δέδια μὴ δόξη τῷ ἀφθάρτῳ μάχε-
 σθαι τὸ γεννῶν οὐχ ἥττον ἢ τὸ γεννώμενον· μετα-
 βολὴ γὰρ τις καὶ αὐτὴ καὶ πάθος· ὥς που καὶ
 Ἀλέξανδρος ὑπενόησεν, εἰπὼν μάλιστα θνητὸν καὶ
 φθαρτὸν ἐπιγινώσκειν ἑαυτὸν ἐν τῷ συγγίγνεσθαι 10
 γυναικὶ καὶ καθεύδειν· ὥς τὸν μὲν ὑπνον ἐνδύσει
 γιγνόμενον ὑπ' ἀσθενείας, γένεσιν δὲ πᾶσαν οἰκείον
 τινὸς εἰς ἕτερον ἔκστασιν καὶ φθορὰν οἶσαν. ἀνα-
 718 θαρρῶ δὲ πάλιν αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκούων πατέρα
 καὶ ποιητὴν τοῦ τε κόσμου καὶ τῶν ἄλλων γεννη- 15
 τῶν τὸν ἀγέννητον καὶ αἰδίου θεὸν ὀνομάζοντος,
 οὐ διὰ σπέρματος δήπου γενομένων, ἄλλη δὲ δυνά-
 μεις τοῦ θεοῦ τῇ ὕλῃ γόνιμον ἀρχήν, ὅφ' ἥς ἐπαθε
 καὶ μετέβαλεν, ἐντεκόντος.

ἡγήθουσι γὰρ τοι κἀνέμων διεξοδοί

20

θήλειαν ὄρνιν, πλὴν ὅταν παρῇ τόκος·

καὶ οὐδὲν οἶομαι δεινόν, εἰ μὴ πλησιάζων ὁ θεὸς
 ὥσπερ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐτέραις τισὶν ἀφαιῖς δι' ἐτέ-

2 οὐκ ἐστίν R 4 Hom. Ω 259 5 πάσις idem: παῖς
 6 γὰρ] δὲ W cum Amyoto ἀφθάρτῳ] φθαρτῷ meī
 13 καὶ φθορὰν R: καταφθορὰν 14 Πλάτωνος] cf. Tim.
 p. 41a 15 malim γεννητῶν τὸν ἀγέννητον 17 Turnebus:
 γενομένον 20 Nauck. p. 236 ἡγήθουσι Laërt. Diog. 4, 35:
 πλήθουσι ib. em. S: καὶ ἀνέμων 23 ἀνθρώποις meī

ρων καὶ ψαύσεσι τρέπει καὶ ὑποπίμπλησι θειοτέρας
 γονῆς τὸ θνητόν. 'κούκ ἐμὸς ὁ μῦθος' εἶπεν 'ἀλλ'
 Αἰγύπτιοι τόν τ' Ἄπιν οὕτω λοχεύεσθαι φασιν ἐπ- B
 αφῇ τῆς σελήνης· καὶ ὅλως ἄρρενι θεῷ πρὸς γυ-
 5 ναῖκα θνητὴν ἀπολείπουσιν ὁμιλίαν· ἀνάπαλιν δ'
 οὐκ ἂν οἴονται θνητὸν ἄνδρα θηλείᾳ θεῷ τόκου
 καὶ κνήσεως ἀρχὴν παρασχεῖν διὰ τὸ τὰς οὐσίας
 τῶν θεῶν ἐν ἄερι καὶ πνεύμασι καὶ τισι θερμύτησι
 καὶ ὑγρότησι τίθεσθαι.'

10

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β'.

Πῶς Πλάτων ἔλεγε τὸν θεὸν ἀεὶ γεωμετρεῖν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΤΤΝΔΑΡΗΣ, ΦΩΡΟΣ,
 ΑΥΤΟΒΟΤΛΟΣ.

- 15 1. Ἐκ δὲ τούτου γενομένης σιωπῆς, πάλιν ὁ Διο- U
 γενιανὸς ἀρξάμενος 'βούλεσθ' εἶπεν, 'ἐπεὶ λόγοι περὶ
 θεῶν γηγόνασιν, ἐν τοῖς Πλάτωνος γενεθλίοις αὐ-
 τὸν Πλάτωνα κοινωνὸν παραλάβωμεν, ἐπισκεψά-
 μενοι τίνα λαβὼν γνώμην ἀπεφήνατ' ἀεὶ γεωμετρεῖν
 20 τὸν θεόν; εἰ γε δὴ θετέον εἶναι τὴν ἀπόφανσιν
 ταύτην Πλάτωνος.' ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος ὡς γέ-
 γραπται μὲν ἐν οὐδενὶ σαφῶς τῶν ἐκείνου βιβλίων,

2 κούκ *: καὶ οὐκ cf. Nauck. p. 511 5 ἀπολιποῦσιν
 mei. Ceterum ἀπολείπειν h. l. *admittere* est ib. malim
 ἀνάπαλιν 7 οὐσίας Iunius: θυσίας 20 Leonicus: ἀπό-
 φασιν 22 βυβλίων mei

ἔχει δὲ πίστιν ἱκανὴν καὶ τοῦ Πλατωνικοῦ χαρακτῆ-
 D ρός ἐστιν· εὐθύς ὑπολαβὼν ὁ Τυνδάρης 'οἶει γάρ'
 εἶπεν, 'ὦ Διογενιανέ, τῶν περιττῶν τι καὶ δυσθεω-
 ρήτων αἰνίττεσθαι τὸν λόγον, οὐχ ὕπερ αὐτὸς εἴ-
 ρηκε καὶ γέγραφε πολλάκις, ὕμνων γεωμετρίαν, ὥς 5
 ἀποσπῶσαν ἡμᾶς προσισχομένους τῇ αἰσθήσει καὶ
 ἀποστρέφουσιν ἐπὶ τὴν νοητὴν καὶ αἰδίου φύσιν,
 ἣς θεὰ τέλος ἐστὶ φιλοσοφίας οἶον ἐποπτεία τελε-
 τῆς; ὁ γὰρ ἡδονῆς καὶ ἀλγηδόνος ἥλος, ὃς πρὸς
 τὸ σῶμα τὴν ψυχὴν προσηλοῖ, μέγιστον κακὸν ἔχειν 10
 ἔοικε, τὸ τὰ αἰσθητὰ ποιεῖν ἐναργέστερα τῶν νοη-
 τῶν, καὶ καταβιάζεσθαι πάθει μᾶλλον ἢ λόγῳ κρί-
 E νειν τὴν διάνοιαν· ἐνδιζομένη γὰρ ὑπὸ τοῦ σφύδρα
 πονεῖν καὶ ἡδεσθαι τῷ περὶ τὰ σώματα πλανητῷ
 καὶ μεταβλητῷ προσέχειν ὥς ὄντι τοῦ ἀληθῶς ὄν- 15
 τος τυφλοῦται, καὶ τὸ 'μυρίων' ἀντάξιον 'ὀμμάτων'
 ὄργανον ψυχῆς καὶ φέγγος ἀπόλλυσιν, ὃ μόνῳ θεα-
 τόν ἐστι τὸ θεῖον. πᾶσι μὲν οὖν τοῖς καλουμένοις
 μαθήμασιν, ὥσπερ ἀστραβέσι καὶ λείοις κατόπτροις,
 ἐμφαίνεται τῆς τῶν νοητῶν ἀληθείας ἵχνη καὶ εἴ- 20
 δωλα· μάλιστα δὲ γεωμετρία κατὰ τὸν Φίλωνα ἀρχὴ
 καὶ μητρόπολις οὖσα τῶν ἄλλων ἐπανάγει καὶ στρέ-
 φει τὴν διάνοιαν, οἶον ἐκκαθαυρομένην καὶ ἀπολυο-
 μένην ἀτρέμα τῆς αἰσθήσεως. διὸ καὶ Πλάτων αὐ-
 F τὸς ἐμέμψατο τοὺς περὶ Εὐδοξον καὶ Ἀρχύταν καὶ 25
 Μέναιχμον εἰς ὀργανικὰς καὶ μηχανικὰς κατασκευὰς
 τὸν τοῦ στερεοῦ διπλασιασμὸν ἀπάγειν ἐπιχειροῦν-

6 Anonymus: προσισχομένους 9 δς] ὦ meī 12 πάθει X: καὶ
 πάθει 16 cm. Vulcobius: ὀνομάτων vid. Plat. Rep. p. 527 e

τας, ὥσπερ πειρωμένους δι' ἀλόγου δύο μέσας ἀνάλογον, ἥ παρείκοι, λαβεῖν· ἀπόλλυσθαι γὰρ οὕτω καὶ διαφθείρεσθαι τὸ γεωμετρίας ἀγαθὸν αὐτοῖς ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ παλινδρομούσης καὶ μὴ φερομένης ἄνω
 5 μὴδ' ἀντιλαμβανομένης τῶν αἰδίων καὶ ἀσωμάτων εἰκόνων, πρὸς αἷσπερ ὢν ὁ θεὸς ἀεὶ θεός ἐστι.'

2. Μετὰ δὲ τὸν Τυνδάρην ὁ Φλώρος, ἑταῖρος
 ὢν αὐτοῦ καὶ προσποιούμενος ἀεὶ μετὰ παιδείας ἔρα- 719
 στήs εἶναι καὶ φάσκων, 'ῶνησας' ἔφη 'τὸν λόγον
 10 οὐ σεαυτοῦ ποιησάμενος ἀλλὰ κοινόν· ἐλέγξει γὰρ
 ἔδωκας αὐτὸν ἀποδεικνύοντι μὴ θεοῖς οὔσαν ἀλλ'
 ἡμῖν ἀνάγκαιαν τὴν γεωμετρίαν· οὐ γὰρ τί πού καὶ
 θεὸς δεῖται μαθήματος οἷον ὀργάνου στρέφοντος
 ἀπὸ τῶν γενητῶν καὶ περιάγοντος ἐπὶ τὰ ὄντα τὴν
 15 διάνοιαν· ἐν αὐτῷ γὰρ ἔστιν ἐκεῖνα καὶ σὺν αὐτῷ
 καὶ περὶ αὐτόν. ἀλλ' ὅρα μὴ τι σοι προσῆκον ὁ
 Πλάτων καὶ οἰκεῖον αἰνιττούμενος λέληθεν, ἅτε δὴ
 τῷ Σωκράτει τὸν Λυκοῦργον ἀναμειγνύς οὐχ ἦττον B
 ἢ τὸν Πυθαγόραν, ὥς ᾤετο Δικαίαρχος. ὁ γὰρ Λυ-
 20 κοῦργος οἶσθα δήπουθεν ὅτι τὴν ἀριθμητικὴν ἀνα-
 λογίαν, ὥς δημοκρατικὴν καὶ ὀχλικὴν οὔσαν, ἐξέβα-
 λεν ἐκ τῆς Λακεδαιμόνος· ἐπεισέγαγε δὲ τὴν γεω-
 μετρικὴν, ὀλιγαρχίᾳ σώφροσι καὶ βασιλείᾳ νομίμῃ
 πρέπουσαν· ἡ μὲν γὰρ ἀριθμῷ τὸ ἴσον ἢ δὲ λόγῳ

1 ὥσπερ πειρωμένους — λαβεῖν] del. W, sed Holwerda
 contulit Vit. Marc. c. 14 δι' ἀλόγου Holwerda: διαλόγου
 aut διὰ λόγου ἀνὰ λόγον Madvigius 2 ἢ Herwerde-
 nus: μὴ 6 αἷσπερ *: οἷσπερ 8 ὢν] ἦν mei 11 W:
 ἀποδεικνύοντα 15 ἐκεῖνα Vulcobius: ἐκεῖνφ 19 ὥς
 Osannus Δικαίαρχος] Mueller. 2 p. 243 23 νομίμῳ?

τὸ κατ' ἀξίαν ἀπονέμει· καὶ οὐ πάνθ' ὁμοῦ μίγνυσιν, ἀλλ' ἔστι χρηστῶν καὶ πονηρῶν εὖσημος ἐν αὐτῇ διάκρισις, οὐ ξυγοῖς οὐδὲ κλήροις ἀρετῆς δὲ καὶ κακίας διαφορᾷ τὸ οἰκτεῖον αἰεὶ διαλαγχανόντων. ταύτην ὁ Θεὸς ἐπάγει τὴν ἀναλογίαν τοῖς πράγμασι, 5
 C δίκην καὶ νέμεσιν, ᾧ φίλε Τυνδάρη, προσαγορευομένην καὶ διδάσκουσιν ἡμᾶς τὸ δίκαιον ἶσον, ἀλλὰ μὴ τὸ ἶσον δεῖν ποιεῖσθαι δίκαιον· ἦν γὰρ οἱ πολλοὶ διώκουσιν ἰσότητα, πασῶν ἀδικιῶν οὕσαν μεγίστην, ὁ Θεὸς ἐξαιρῶν, ὡς ἀνυστόν ἐστι, τὸ κατ' 10
 ἀξίαν διαφυλάττει, γεωμετρικῶς τῷ κατὰ λόγον καὶ κατὰ νόμον ὀριζόμενος.

3. Ταῦθ' ἡμεῖς ἐπηνοῦμεν. ὁ δὲ Τυνδάρης φθονεῖν ἔφασκε καὶ παρεκάλει τὸν Αὐτόβουλον ἔψασθαι Φλώρου καὶ κολάσαι τὸν λόγον. ὁ δὲ 15
 τοῦτο μὲν ἀπεῖπεν, ἰδίαν δὲ τινα δόξαν ἀντιπαρήγαγεν. ἔφη γὰρ οὔτε τὴν γεωμετρίαν ἕλλου τινὸς ἢ τῶν περὶ τὰ πέρατα συμπτωμάτων καὶ παθῶν
 D) εἶναι θεωρητικὴν, οὔτε τὸν Θεὸν ἑτέρῳ τινὶ τρόπῳ κοσμοποιεῖν ἢ περατοῦντα τὴν ὕλην ἄπειρον οἶσαν, 20
 οὐ μεγέθει καὶ πλήθει, διὰ δ' ἀταξίαν καὶ πλημμέλειαν αὐτῆς τὸ ὑόριστον καὶ ἀπεράτῳτον ἄπειρον εἰωθότων καλεῖν τῶν παλαιῶν. καὶ γὰρ ἡ μορφὴ καὶ τὸ σχῆμα πέρας ἐστὶ τοῦ μεμορφωμένου καὶ ἐσχηματισμένου παντός, ὧν στερήσει καθ' αὐτὴν 25

3 αὐτῇ M: αὐτῷ 4 διαφορᾷ mei 10 em. Duebnerus: ἐξαιρῶν (ἐξαιρῶν Vd) 11 καὶ τὸ κατὰ νόμον W
 17 οὔτε τὴν X: οὐ τόπον γεωμετρεῖν mei 22 Emperius: ἀπερατώτατον 24 μορφουμένου αὐτ μορφωμένου mei

ἄμορφος ἦν καὶ ἀσχημάτιστος· ἀριθμῶν δὲ καὶ λό-
γων ἐγγενομένων, οἷον δεθεῖσα καὶ περιληφθεῖσα
γραμμαῖς, ἐκ δὲ τῶν γραμμῶν ἐπιπέδοις καὶ βάθε- E
σιν, εἶδη τὰ πρῶτα καὶ διαφορὰς σωμάτων ὥσπερ
5 θεμελίων παρέσχε πρὸς γένεσιν ἀέρος καὶ γῆς ὕδα-
τός τε καὶ πυρός. ὀκταέδρων γὰρ καὶ εἰκοσαέδρων,
ἔτι δὲ πυραμίδων καὶ κύβων ἰσότητος ἐν πλευραῖς
καὶ ὁμοιότητος ἐν γωνίαις καὶ ἁρμονίας ἀνασχεῖν
ἐξ ὕλης ἀτάκτου καὶ πλανητῆς ἕνευ τοῦ περιορί-
10 ζοντος καὶ διαρροῦντος ἕκαστα γεωμετρικῶς ἄπο-
ρον ἦν καὶ ἀδύνατον. ὅθεν, ἀπείρῳ πέρατος ἐγγε-
νομένου, τὸ πᾶν ἡρμοσμένον καὶ κεκραμένον ἔριστα
καὶ πεπερασμένον γέγονέ τε καὶ γίγνεται, τῆς μὲν
ὕλης ἀεὶ βιαζομένης εἰς τὸ ἀόριστον ἀναδύναι καὶ
15 φευγούσης τὸ γεωμετρεῖσθαι, τοῦ δὲ λόγου κατα-
λαμβάνοντος αὐτὴν καὶ περιγράφοντος καὶ διανέ- F
μουντος εἰς ἰδέας καὶ διαφοράς, ἐξ ὧν τὰ φυόμενα
πάντα τὴν γένεσιν ἔσχε καὶ σύστασιν.

4. Ἐπὶ τούτοις ῥηθεῖσιν ἡξίουں καὶ συμβα-
20 λείσθαι τι πρὸς τὸν λόγον αὐτοῖς. ἐγὼ δὲ τὰς μὲν
εἰρημένας δόξας ὡς ἰθαγενεῖς καὶ ἰδίαις αὐτῶν
ἐκεῖνων ἐπήνεσα καὶ τὸ εἰκὸς ἔφην ἔχειν ἱκανῶς·
‘ὅπως δ’ ἔειπον ἑαυτῶν μὴ καταφρονῆτε μηδ’ ἔξω
βλέπετε παντάπασιν, ἀκούσατε τὸν μάλιστα παρὰ
25 τοῖς καθηγγηταῖς ἡμῶν εὐδοκιμοῦντα περὶ τούτου
λόγον. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς γεωμετρικωτάτοις θεωρή- 720

3 βάθεισιν *: βαθείσιν 11 ἐγγενομένου mei 18 πε-
πρασμένον vel πεπεπρασμένον iidem 19 em. M: ἡξίου
καὶ *: καὶ ἐμὲ

μασι, μᾶλλον δὲ προβλήμασι, τὸ δυεῖν εἰδὼν δο-
θέντων ἄλλο τρίτον παραβάλλειν τῷ μὲν ἴσον τῷ
δ' ὅμοιον· ἐφ' ᾧ καὶ φασιν ἐξευρεθῆντι θῦσαι τὸν
Πυθαγόραν. πολὺ γὰρ ἀμέλει γλαφυρώτερον τοῦτο
καὶ μουσικώτερον ἐκείνου τοῦ θεωρήματος, ὃ τὴν 5
ὑποτείνουσιν ἀπέδειξε ταῖς περὶ τὴν ὀρθὴν ἴσον
δυναμένην· 'εὖ λέγεις' εἶπεν ὁ Διογενειανός 'ἀλλὰ
τί τοῦτο πρὸς τὸν λόγον;' 'εἴσεσθε ῥαδίως' εἶπον
'ἀναμνήσαντες αὐτοὺς τῆς ἐν Τιμαίῳ διαιρέσεως, ἣ
διεῖλε τριχῇ τὰ πρῶτα, ὑφ' ὧν τὴν γένεσιν ὁ κόσ- 10
μος ἔσχευε, ὧν τὸ μὲν θεὸν τῷ δικαιοτάτῳ τῶν ὀνο-
μάτων τὸ δ' ὕλην τὸ δ' ἰδέαν καλοῦμεν. ἡ μὲν
οὖν ὕλη τῶν ὑποκειμένων ἀτακτότατόν ἐστιν, ἡ δ'
ιδέα τῶν παραδειγμάτων κάλλιστον, ὃ δὲ θεὸς τῶν
αἰτίων ἄριστον. ἐβούλετ' οὖν μηδέν, ὥς ἀνυστὸν 15
ἦν, ὑπολιπεῖν ὀριστὸν ἀόριστον, ἀλλὰ κοσμησαί
λόγῳ καὶ μέτρῳ καὶ ἀριθμῷ τὴν φύσιν· ἐν τι ποιῶν
ἐκ πάντων ὁμοῦ τῶν ὑποκειμένων, οἷον ἡ ἰδέα καὶ
ὅσον ἡ ὕλη γενόμενον. διὸ τοῦτο πρόβλημα δοὺς
αὐτῷ, δυεῖν ὄντων, τρίτον ἐποίησε καὶ ποιεῖ καὶ 20
φυλάττει διὰ παντὸς τὸ ἴσον τῇ ὕλῃ καὶ ὅμοιον
τῇ ιδέᾳ τὸν κόσμον· αἰεὶ γὰρ ὧν διὰ τὴν σύμφυτον
ἀνάγκην τοῦ σώματος ἐν γενέσει καὶ μετατροπῇ καὶ
C πάθεσι παντοδαποῖς ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ δημιουργοῦ
βοηθεῖται τῷ λόγῳ πρὸς τὸ παραδειγμα τὴν 25

2 ἄλλο τρίτον] ἀλλότριον mei 5 δ] ᾧ W 8 εἴσε-
σθαι mei 9 αὐτοὺς iidein Τιμαίῳ] p. 48e sqq.
10 ὧν M: οὗ 16 ὀριστὸν W: ὀριστὸν καὶ 18 ἡ Duch-
nerus γενόμενῃ mei δοὺς αὐτῷ Madvigius: δοῦσαι
αὐτῷ 21 τὸ] del. M

οὐσίαν δρίζοντος· ἥ καὶ κάλλιον τοῦ συμμέτρου τὸ
περίμετρον τῶν ὕπτων·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Διὰ τί τῆς ἡμέρας ἡχωδεστέρα ἢ νύξ.

5

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΒΟΗΘΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΘΡΑΣΤΑΛΟΣ,
ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ.

1. Θόρυβός τις, ἐστιωμένων ἡμῶν Ἀθήνησι παρ'
'Αμμωνίῳ, τὴν οἰκίαν περιήχησεν, ἔξωθεν ἐπιβοωμέ-
10 νων τὸν στρατηγόν· ἐστρατήγει δὲ τὸ τρίτον ὁ Ἀμ- D
μώνιος. ἐπεὶ δὲ πέμψας τῶν περὶ αὐτόν τινας
ἐπαυσε τὴν ταραχήν, καὶ παρέπεμψαν τοὺς ἀνθρώ-
πους, ἐξητοῦμεν ἡμεῖς, διὰ τί τῶν ἔξωθεν βοώντων
συνεξακούουσιν οἱ ἐντός, οἱ δ' ἔξω τῶν ἐντός οὐχ
15 ὁμοίως. καὶ ὁ Ἀμμώνιος ἔφη τοῦτο μὲν ὑπ' Ἀρι-
στοτέλους λελύσθαι· τὴν γὰρ φωνὴν τῶν ἔνδον ἔξω
φερομένην εἰς ἄερα πολὺν καὶ ἀναπεπταμένον εὐθὺς
ἐξάμαυροῦσθαι καὶ διασπείρεσθαι, τὴν δ' ἔξωθεν εἰσω
κατιοῦσαν οὐδὲν τοιοῦτο πάσχειν ἀλλὰ συνέχεσθαι E
20 καὶ διαμένειν εὖσημον· ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον λόγου δεῖ-
σθαι, τὸ νυκτὸς ἡχωδεστέρας εἶναι τὰς φωνὰς καὶ
πρὸς τῷ μεγέθει τὴν τρανότητά καθαρῶς συνδια-
φυλάττειν. 'ἐμοὶ μὲν οὖν' εἶπεν 'οὐ φαύλως ἢ πρό-

1 ἢ Anonymus: ἦ
τέλους] p. 908, 13b

11 αὐτὸν *: αὐτόν

15 Ἀριστο-

νοια δοκεῖ μεμηχανῆσθαι τῇ ἀκοῇ σαφήνειαν, ὅτε
τῆς ὕψεως οὐδὲν ἢ κομιδῇ τι μικρὸν ἔργον ἐστί.
σκοτεινὸς γὰρ ὢν ὁ ἀῆρ κατ' Ἑμπεδοκλέα

ἔνυκτὸς ἐρημαίης ἀλαώπιδος,

ὅσον τῶν ὁμμάτων ἀφαιρεῖται τοῦ προαισθάνεσθαι, 5
διὰ τῶν ὥτων ἀποδίδωσιν. ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ τὰ δι'
ἀνάγκης φύσει περαινόμενα τῶν αἰτίων ἀνευρίσκειν,
καὶ τοῦτο τοῦ φυσικοῦ ἰδιὸν ἐστίν, ἡ περὶ τὰς ὑλι-
κὰς καὶ ὁργανικὰς ἀρχὰς πραγματεία· τίς ἂν ἔφη
F Ἐπρωτὸς ἡμῶν εὐπορήσειε λόγου τὸ πιθανὸν ἔχοντος; 10

2. Ἰσυχίας δὲ γενομένης, Βόηθος ἔφη νέος μὲν
ὢν ἔτι καὶ σοφιστεύων ἀπὸ γεωμετρίας αἰτήμασι
χρησθαι καὶ λαμβάνειν ἀναποδείκτους ὑποθέσεις,
νυνὶ δὲ χρήσεσθαι τισι τῶν προαποδεδειγμένων ὑπ'
Ἐπικούρου. ἑφέρεται τὰ ὄντα ἐν τῷ μὴ ὄντι· πολὺ 15
γὰρ κενὸν ἐνδιέσπαρται καὶ μέμικται ταῖς τοῦ ἀέρος
ἀτόμοις· ὅταν μὲν οὖν ἦ διακεχυμένος καὶ πλάτος
ἔχων καὶ περιδρομὴν ὑπὸ μαυρότητος, μικρὰ καὶ
721 λεπτὰ τὰ μεταξὺ τῶν μορίων κενὰ λείπεται καὶ
πολλὴν αἶ ἄτομοι κατεσπαρμένοι χώραν ἐπέχουσιν· 20
ὅταν δὲ συσταλῇ καὶ πύλησις εἰς ὀλίγον αὐτῶν γέ-
νηται καὶ συμπέσωσιν ἀποβιασθεῖσαι πρὸς ἀλλήλας,

4 em. X: ἀγλαώπιδος cf. Mullach. 1 p. 7 vs. 262

6 καὶ τῶν δι' ἂν. φύσει περαινόμενων τὰ αἰτία Imperius
8 τῆς φυσικῆς Doehnerus 11 βοηθὸς mei 12 ἀπὸ τοῖς
ἀπὸ M 14 Turnebus: χρήσασθαι 15 Ἐπικούρου] cf.
Usener. p. 222 18 μακρὰ καὶ πλατεῖα W. Ante τὰ inter-
cidisse πολλὰ suspicatur Usenerus. Mihi vulgata bene ha-
bere vid. 20 Usenerus: κατεσπαρμένην. In eandem con-
iecturam ego quoque incideram

πολλήν εὐρυχωρίαν ἔξω καὶ διαστάσεις μεγάλας ποι-
οῦσι· τοῦτο δὲ γίνεται νυκτὸς ὑπὸ ψυχρότητος·
ἢ γὰρ θερμότης χαλᾷ καὶ δίστησι καὶ λύει τὰς
πυκνώσεις· διὸ πλείονα τόπον τὰ ζέοντα καὶ μα-
5 λασσόμενα καὶ τηκόμενα τῶν σωμάτων ἐπιλαμβάνει·
καὶ τοῦναντίον αὖ πάλιν τὰ πηγνύμενα καὶ ψυχό-
μενα συγχωρεῖ πρὸς ἄλληλα καὶ συνάγεται καὶ ἀπο-
λείπει κενότητας ἐν τοῖς περιέχουσιν ἀγγείοις καὶ B
τόπους, ἐξ ὧν ὑποκεχώρηκεν. ἢ δὲ φωνὴ προσ-
10 φερομένη καὶ προστυγχάνουσα σώμασι πολλοῖς καὶ
ἀθρόοις ἢ τυφλοῦται παντάπασιν, ἢ διασπάσματα
λαμβάνει μεγάλα καὶ πολλὰς ἀντικρούσεις καὶ δια-
τριβάς· ἐν δὲ κενῷ καὶ σωμάτων ἐρήμῳ διαστήματι
λεῖον δρόμον ἔχουσα καὶ συνεχῇ καὶ ἔπταιστον ἐξι-
15 κνεῖται πρὸς τὴν ἀκοήν, ὑπὸ τάχους ἅμα τῷ λόγῳ
διασφύζουσα τὴν σαφήνειαν. ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ τῶν
ἀγγείων τὰ κενὰ πληττόμενα, μᾶλλον ὑπακούει ταῖς
πληγαῖς καὶ τὸν ἥχον ἀποτείνει μακρὰν, πολλάκις
δὲ καὶ κύκλῳ περιφερόμενον διαδίδωσι πολὺ· τὸ δ' C
20 ἐμπλησθὲν ἢ στερεοῦ σώματος ἢ τινος ὑγροῦ παν-
τάπασιν γίνεται κωφὸν καὶ ἀναυδον, ὁδὸν οὐκ ἐχού-
σης οὐδὲ χώραν ἣ δίδεισι τῆς φωνῆς. αὐτῶν δὲ τῶν
σωμάτων χροσὸς μὲν καὶ λίθος ὑπὸ πληρότητος
ἰσχυρόφωνα καὶ δυσηχῇ καὶ ταχὺ κατασβέννυσιν τοὺς
25 φθόγγους ἐν αὐτοῖς· εὐφωνος δὲ καὶ λάλος ὁ χαλ-

1 em W: διασπάσεις 8 κενότητας Basileensis: καὶ
κενότητας 9 τόπους Doehnerus coll. lin. 50: τόποις
12 μεγάλα] cf. p. 721a 17 ταῖς Doehnerus coll. p. 995f
19 πολὺν W τὸ δ' Usenerus: τὸ δ' ἀγγεῖον cf. p. l.

κός, ἥ πολύκενος καὶ ὄγκον ἐλαφρὸς καὶ λεπτός, οὐ πολλοῖς συντεθλιμμένος ἐπαλλήλοις σώμασιν, ἀλλ' ἄφθονον ἔχων τὸ τῆς ἐπεικουῦς καὶ ἀναφοῦς μεμιγμένον οὐσίας, ἥ ταῖς τ' ἄλλαις κινήσεσιν εὐπορίαν δίδωσι τὴν τε φωνὴν εὐμενῶς ὑπολαμβά-
D νουσα παραπέμπει, μέχρ' ἂν ἀψάμενός τις ὥσπερ ἐν ὁδοῖ καταλάβῃ καὶ τυφλώσῃ τὸ κενόν· ἐνταῦθα δ' ἔστι καὶ ἀπεπαύσατο τοῦ πρόσω χωρεῖν διὰ τὴν ἀντίφραξιν. ταῦτ' ἔφη 'δοκεῖ μοι τὴν νύκτα ποιεῖν ἡχώδη, τὴν δ' ἡμέραν ἥττον θερμότητι καὶ διαχύ-
σει τοῦ αἵματος μικρὰ τὰ διαστήματα τῶν ἀτόμων ποιοῦσαν· μόνον' ἔφη 'μηδεὶς ἐνιστάσθω πρὸς τὰς πρῶτας ὑποθέσεις.'

3. Κἀγώ, τοῦ Ἀμμωνίου κελεύοντος εἰπεῖν τι πρὸς αὐτόν 'αἶ μὲν πρῶταί σου τῶν ὑποθέσεων' 15 ἔφην 'ὦ φίλε Βόηθε, περὶ πολὺ τὸ κενὸν ἔχουσαι μενέτωσαν· τῇ δὲ φωνῇ τὸ κενὸν οὐκ ὀρθῶς πρὸς
E σωτηρίαν καὶ κίνησιν ὑποτίθεσθαι. σιωπῆς γὰρ οἰκεῖον καὶ ἡσυχίας τὸ ἀναφῆς καὶ ἀπαθές καὶ ἄπληκτον, ἥ δὲ φωνὴ πληγὴ σώματος διηχοῦς, διη- 20 χῆς δὲ τὸ συμπαθές αὐτῷ καὶ συμφυές εὐκίνητον δὲ καὶ κοῦφον καὶ δμαλὸν καὶ ὑπήκοον τοῦ δι' εὐ-

1 καὶ τὸν ὄγκον Usener 3 ἀλλὰ γὰρ ὁρῶν αὐτὸ ἀλλὰ φθόγγον μετ' ἐπεικουῦς] bene habet 6 ἀναψάμενος μετ' 7 τυφλώσῃ] cf. p. 315 lin. 11 et p. 995f τὸ κενόν] glossema putat Usenerus, haud recte 9 em. X: ἀντίφραξιν 10 διαχύσει — μικρὰ scripsi cum Usenero (cf. p. 720f): διαλύσει — μακρὰ (cuius prius α oblitteratum est in Vd) 16 βοηθὲ μετ' περὶ πολὺ] περὶ πολὺ R, Malim ὑπέροχον 18 ὑποτίθεσθαι] cf. Symb. ubi male defendi optimorum codd. lectionem ὑποτίθεσθαι 22 τοῦ] αὐτοῦ sc. τοῦ πλήττοντος σώματος R; malim ἐαυτοῦ

τουίαν καὶ συνέχειαν, οἷός ἐστι παρ' ἡμῖν ὁ ἀήρ.
 καὶ γὰρ ὕδωρ καὶ γῆ καὶ πῦρ ἄφωνα καθ' ἑαυτά,
 φθιέγγεται δὲ πνεύματος ἐμπεσόντος ἅπαντα καὶ ψό-
 φους καὶ πατάγους ἀναδίδωσι· χαλκῷ δὲ κενοῦ μὲν
 5 οὐδὲν μέτεστιν, ὁμαλῷ δὲ πνεύματι καὶ λεῖω κεκρα-
 μένος εὐπληκτός ἐστι καὶ ἠχώδης. εἰ δὲ δεῖ τῇ F
 ὕψει τεκμαίρεσθαι, φαίνεται μᾶλλον ὁ σίδηρος ἔχων
 τι σαθρόν καὶ πολύνεον καὶ τευθρηνηῶδες· ἐστι δὲ
 κακόφωνος σφόδρα καὶ τῶν μεταλλικῶν κοφύτατος.
 10 οὐδὲν οὖν ἔδει τῇ νυκτὶ παρέχειν πράγματα συσ-
 πῶντας αὐτῆς τὸν ἀέρα καὶ συντείνοντας, ἐτέρωθι
 δ' αὖ χώρας καὶ κενότητας ἀπολείποντας, ὥσπερ
 ἐμποδῶν ὄντα τῇ φωνῇ τὸν ἀέρα καὶ φθείροντα
 τὴν οὐσίαν, ἧς αὐτὸς οὐσία καὶ σῶμα καὶ δύναμις
 15 ἐστίν. ἄνευ δὲ τούτων ἔδει δὴ πού τὰς ἀνωμάλους
 νύκτας, οἷον ὀμιχλώδεις καὶ δυσχειμέρους, ἠχωδε-
 στέρας εἶναι τῶν αἰθρίων καὶ κεκραμένων ὁμαλῶς,
 διὰ τὸ δεῦρο μὲν συνωθεῖν τὰς ἀτόμους ἐκεῖ δ' 722
 ὅθεν μεθίστανται χώραν ἔρημον ἀπολείπειν σωμά-
 20 των· καὶ τὸ δὴ προχειρότατον, ἡμέραν ψυχρὰν ἠχω-
 δεστέραν εἶναι νυκτὸς ἀλεινῆς καὶ θερινῆς· ὥν
 οὐδέτερον ἀληθές ἐστι. διὸ τὸν λόγον τοῦτον ἀπο-
 λελοιπῶς ἐπιβάλλω τὸν Ἀναξαγόραν, ὑπὸ τοῦ ἡλίου
 λέγοντα κινεῖσθαι τὸν ἀέρα κίνησιν τρομώδη καὶ
 25 παλμοὺς ἔχουσιν, ὥς δηλόν ἐστι τοῖς διὰ τοῦ φω-

4 κενοῦ μὲν Basileensis: κινουμένῳ μὲν 9 μετάλλων?

12 em. Emperius: ἀπολιπόντας 14 σῶμα R coll. p. 722b:

σχῆμα 19 Emperius: ἀπολιπεῖν 22 ἐστι. διὸ] ἐστίν

ὁ μοί 23 τὸν Ἀναξαγόραν] cf. Aristot. p. 903, 10 a

τὸς ἀεὶ διάττουσι ψήγμασι μικροῖς καὶ θραύμασιν,
 ἃ δὴ τινες τίλας καλοῦσιν· ταῦτ' οὖν φησιν ὁ ἀνὴρ
 B πρὸς τὴν θερμότητα σίζοντα καὶ ψοφοῦντα δι' ἡμέ-
 ρας δυσηκόους τῷ ψόφῳ τὰς φωνὰς ποιεῖν, νυκτὸς
 δὲ φαίνεσθαι τὸν σάλον αὐτῶν καὶ τὸν ἥχον.' 5

4. Ἐμοῦ δὲ ταῦτ' εἰπόντος, Ἀμμώνιος ἔφη ἑγε-
 λοῖσι μὲν ἴσως φανούμεθα, καὶ Δημόκριτον ἐλέγχειν
 οἰόμενοι καὶ Ἀναξαγόραν ἐπανορθοῦσθαι θέλοντες·
 οὐ μὴν ἄλλ' ἀφαιρετέον γε τῶν Ἀναξαγόρου σωμα-
 των τὸν σιγμὸν· οὔτε γὰρ πιθανὸς οὔτ' ἀναγκαῖος, 10
 ἀλλ' ὁ τρόμος ἄρκεῖ τῶν σωμάτων καὶ ἡ κίνησις
 ἐν τῷ φωτὶ κλονουμένων τὰς φωνὰς διασπᾶν καὶ
 διαρρίπτειν πολλάκις. ὁ γὰρ ἀήρ, ὥσπερ εἴρηται,
 C σῶμα τῆς φωνῆς καὶ οὐσίαν ἐμπαρέχων ἑαυτόν,
 εἰ μὲν ἦ σταθερός, εὐθύπορος καὶ λεῖα καὶ συνεχῇ 15
 τὰ τῶν ψόφων μόρια καὶ κινήματα πόρρωθεν δια-
 δίδωσι· νηνεμία γὰρ ἡχῶδες καὶ γαλήνη, καὶ τοῦ-
 ναντίον, ὥς Σιμωνίδης φησίν,

‘οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὥρτ' ἀνέμων,
 ἢ τις κατεκώλυε κιδναμένα μελιαδέα γάρυν 20
 ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.’

πολλάκις μὲν γὰρ οὐδὲ τὸ σχῆμα τῆς φωνῆς ὁ τοῦ
 ἀέρος σάλος ἐναρθρον ἐᾷ πρὸς τὴν αἰσθησιν ἐξι-
 κνεῖσθαι καὶ διαμεμορφωμένον, ἀεὶ μέντοι τι τοῦ

1 *: θραύμασιν 5 φαίνεσθαι] ἡσυχίαν ἔχειν Aristoteles. ὑφίεσθαι Doehnerus. σβέννυσθαι an μαραινεσθαι?
 18 Σιμωνίδης] Bergk. 3 p. 403 20 W: σκιδνάμενα vel
 σκιδναμένα libri. κιδναμένα Schneidewinns 22 μὲν]
 del. R 23 ἐναρθρος mei 24 αἰεὶ idem

πλήθους φέρει καὶ τοῦ μεγέθους. ἡ μὲν οὖν νύξ αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν οὐδὲν ἔχει κινητικὸν ἀέρος· ἡ δ' ἡμέρα μέγα, τὸν ἥλιον, ὥσπερ αὐτὸς ὁ Ἀναξαγόρας εἶρηκεν.⁹

5 Ἡ. Ὑπολαβὼν δὲ Θράσυλλος ὁ Ἀμμωνίου υἱὸς D
 'εἴτ' ἔφη 'τί παθόντες, ὦ πρὸς Διός, εἶπας τῷ
 θεωρητᾷ κινήματα τοῦ ἀέρος οἴομεθα δεῖν αἰτᾶ-
 σθαι, τὸν δ' ἐμφανῇ σάλον καὶ σπαραγμὸν αὐτοῦ
 παρορῶμεν; ὁ γὰρ δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ
 10 Ζεὺς οὗτος οὐ λανθάνων οὐδ' ἀτρεμέα διακινῶν τὰ
 σμικρότατα τοῦ ἀέρος ἄλλ' εὐθύς ἐκφανεῖς ἀνίστησι
 καὶ κινεῖ πάντα πράγματα

'δεξιὰ σημαίνων, λαοὺς δ' ἐπὶ ἔργον ἐγείρων'.¹⁰

οἱ δ' ἔπονται, καθάπερ ἐκ παλιγγενεσίας 'νέα ἔφ'
 15 ἡμέρῃ φρονέοντες' ὥς φησι Δημόκριτος, οὔτ' ἀφώ-
 νοις οὔτ' ἀπράκτοις ἐνεργείαις· ἥ καὶ τὸν ὕρθρον
 ὁ Ἴβυκος οὐ κακῶς 'κλυτόν' προσεῖπεν, ἐν ᾧ κλύ-
 ειν καὶ ἡδη φθιέγγεσθαι συμβέβηκε· τῆς δὲ νυκτὸς
 ἀκύνων τὰ πολλὰ καὶ ἄκλυτος ὢν ὁ ἀήρ, ἀναπαυο- E
 20 μένων ἀπάντων, εἰκότως τὴν φωνὴν ἄθραυστον ἀνα-
 πέμπει καὶ ἀκέραιον πρὸς ἡμᾶς.¹¹

6. Παρὼν οὖν Ἀριστόδημος ὁ Κύπριος 'ἀλλ'

1 φέρει] ἀφαιρεῖ vel ἀφείρει W 3 μέγα] μετὰ μοι
 6 εἶπατε, τὰ ἀθεώρητα (malim τὰθεώρητα) Doehnerus
 9 cf. Aristot. p. 339, 30a sq. 10 οὐδ' *: οὔτ' 13 eius-
 dem ut vid. poetæ prior versus legitur p. 1129e. cf. p. 764e
 Etym. M. p. 433, 51 14 ἔφ' ἡμέρῃ Schottus: ἐφημέρῃ
 15 Δημόκριτος] Mullach 1 p. 355 sed hoc testimonium omi-
 sit 16 ἀταράκτοις? 17 Ἴβυκος] Bergk. 3 p. 238 18 καὶ
 ἡδη] καὶ νῆ Δία Emperius 22 ὁ W: πρὸς ἡμᾶς δ

ὄρα' εἶπεν ὁ Θράσυλλε, μὴ τοῦτο μὲν αἰ νυκτο-
μαχίαι καὶ νυκτοπορίαι τῶν μεγάλων στρατοπέδων
ἐλέγχουσιν, οὐδὲν ἦττον ἡχωδεστέρας ποιοῦσαι τὰς
φωνάς, καίπερ ἐν ταραχῇ καὶ σάλῳ τοῦ ἀέρος ὄν-
τος. ἔχει δέ τι καὶ τὸ παρ' ἡμᾶς αἴτιον· αὐτοὶ
γὰρ ὦν φθεγγόμεθα νύκτωρ τὰ πολλὰ θορυβῶδη
F καὶ μετὰ πάθους ἐπείγοντος ἐγκελευόμεθά τισιν ἢ
διαπυνθανόμενοι συντόνους ποιούμεθα τὰς γεγωνή-
σεις. τὸ γάρ, ἐν ᾧ μάλιστα καιρῷ πεφύκαμεν ἡσυ-
χίαν ἔχειν, ἐξανιστὰν ἡμᾶς ἐπὶ πρᾶξεις καὶ λόγους
οὐ μικρὸν οὐδ' ἀτρεμαῦν ἐστίν, ἀλλὰ μέγα καὶ με-
γάλης τινὸς ἀνάγκη χρειᾶς ἐπιταχυνόμενον, ὥστε
καὶ τὰς φωνὰς φέρεσθαι σφοδρότερας.²

728

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

Διὰ τί τῶν ἱερῶν ἀγώνων ἄλλος ἄλλον ἔχει στέφανον, 15
τὸν δὲ φοίνικα πάντες· ἐν ᾧ καὶ διὰ τί τοὺς μεγάλους
φοινικοβαλάνους Νικολέους καλοῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΛΟΓΟΥ.

ΣΩΣΠΙΣ, ΠΡΩΔΗΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ, ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ,
ΚΛΦΙΣΟΣ.³⁰

1. Ἰσθμίων ἀγομένων ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Σώ-
σπιδος ἀγωνοθεσιῶν τὰς μὲν ἄλλας ἐστιάσεις διε-
φύγομεν, ἐστιδωντος αὐτοῦ πολλοὺς μὲν ἕμα ξένους,

3 ἐλέγχουσιν Duebnerus male 7 ἐγκελευόμενοι W
10 em. Emperius: ἐξανιστᾶν 16 malim τὰς μεγάλας

πάντας δὲ πολλάκις τοὺς πολίτας· ἔπαξ δὲ τοὺς
 μάλιστα φίλους καὶ φιλολόγους οἴκοι δεχομένου,
 καὶ αὐτοὶ παρῆμεν. ἀπηρμένων δὲ τῶν πρώτων B
 τραπεζῶν, ἥκε τις Ἡρώδη τῷ δῆτορι παρὰ γνωρί-
 5 μου νενικηκότες ἐγκωμίῳ φοίνικα καὶ στέφανόν
 τινα τῶν πλεκτῶν κομίζων. ὁ δὲ ταῦτα μὲν δεξιω-
 σάμενος ἀπέπεμψε πάλιν, ἔφη δ' ἀπορεῖν, τί δῆποτε
 τῶν ἀγώνων στέφανον ἄλλος ἄλλον ἔχει, τὸν δὲ
 φοίνικα κοινῇ πάντες. 'οὐ γὰρ ἐμὲ γοῦν' ἔφη 'περί-
 10 θουσιν οἱ τὴν ἰσότητα τῶν φύλλων, οἷον ἀντανι-
 σταμένων ἀεὶ καὶ συνεκτρεχόντων, ἀγῶνι καὶ ἀμίλλῃ
 παραπλήσιόν τι ποιεῖν φάσκοντες, αὐτὴν τε τὴν
 'νίκην' παρὰ τό 'μὴ εἶκον' ὠνομάσθαι· καὶ γὰρ ἄλλα
 πάμπολλα μονονοῦ μέτροις τισὶ καὶ σταθμοῖς ἀκρι- C
 15 βῶς τὴν τροφὴν διανέμοντα τοῖς ἀντιζύγοις πετά-
 λοις ἰσότητα θαυμαστὴν καὶ τάξιν ἀποδίδωσιν· ἔτι
 δ' ἀπιθανώτεροι τούτων εἰσὶν οἱ τὸ κάλλος καὶ τὴν
 εὐφυῖαν ἀγαπήσαι τοὺς παλαιούς, ὥς Ὅμηρον 'ἔρνεϊ
 φοίνικος' ἀπεικάσαντα τὴν ὥραν τῆς Φαιακίδος,
 20 ὑπονοοῦντες. οὐ γὰρ ἀγνοεῖτε δῆπουθεν, ὅτι καὶ
 ῥόδοις καὶ λυχνίσιν, ἔνιοι δὲ καὶ μήλοις καὶ ῥοιαῖς
 ἔβαλλον ὥς καλοῖς γεραίροντες ἀεὶ τοὺς νικηφόρους.
 ἀλλ' οὐδὲν οὕτως ἐπιφανῶς ἐκπρεπέστερον ἔχει τῶν
 ἄλλων ὁ φοίνιξ, ἅτε μὴδὲ καρπὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι φέ-
 25 ρων ἐδώδιμον ἀλλ' ἀτελῇ καὶ ἄπεπτον. εἰ γὰρ, D

3 καὶ αὐτοῖς παρ' ἡμῖν mei 9 X: ἔφη 14 στάθμαις
 R. cf. Symb. p. 49 16 ἔτι δ' ἀπιθανώτεροι Doehnerus:
 ἐπεὶ πιθανώτεροι 18 Ὅμηρον] § 163 21 λυχνίσιν mei
 ib. malim ῥόαις 22 ἀεὶ] δῆ W

ὥσπερ ἐν Συρίᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, παρεῖχε τὴν βάλανον, ὅψει τε θεαμάτων καὶ γλυκύτητι τραγημάτων πάντων ἡδιστον, οὐκ ἂν ἦν ἕτερον αὐτῷ παραβαλεῖν. ὁ γοῦν βασιλεύς, ὥς φασιν, ἀγαπήσας διαφερόντως τὸν Περιπατητικὸν φιλόσοφον Νικόλαον, 5 γλυκὺν ὄντα τῷ ἥθει ῥαδινὸν δὲ τῷ μήκει τοῦ σώματος διάπλεων δὲ τὸ πρόσωπον ἐπιφοινίσσοντος ἐρυθρήματος, τὰς μεγίστας καὶ καλλίστας τῶν φοινικοβαλάνων Νικολάους ὠνόμαζε, καὶ μέχρι νῦν οὕτως ὀνομάζονται.¹

10

2. Ταῦτ' εἰπὼν ὁ Ἡρώδης οὐκ ἀτερπέστερον ἐμβάλλειν ἔδοξε τοῦ ζητουμένου τὸ περὶ τοῦ Νικολάου. 'διὸ καὶ μάλλον' ἔφη ὁ Σῶσπις 'προθυμητέον, ὥς ἕκαστος αὐτόν τις ἐπεισε, συνεισενεγκεῖν εἰς τὸ ζητούμενον. ἐγὼ δ' εἰσφέρω πρῶτος, ὅτι 15 δεῖ τὴν τῶν νικηφόρων δόξαν ἔφθιτον, ὥς ἀνυστόν ἐστι, καὶ ἀγῆρων διαμένειν· ὁ δὲ φοίνιξ μακρόβιον μὲν ἐστίν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν φυτῶν, ὥς που καὶ τὰ Ὀρφικά ταῦτα μεμαρτύρηκε

'ζῶον δ' ἶσον ἀκροκόμοισιν

20

φοινίκων ἔρνεσσιν,'

μόνῳ δ' αὐτῷ σχεδὸν ὑπάρχει τὸ κατὰ πολλῶν ὡς ἀληθῶς λεγόμενον· τί δὲ τοῦτ' ἐστίν; τὸ ἐμπεδόφυλ-

2 γλυκύτητα mei 3 Duebnerus: παραλαβεῖν 12 τὸ M
13 ὁ Σῶσπις Leonicus 14 ib. ὥς ἕκαστος — συνεισενε-
γεῖν W: ὥς ἕκαστον αὐτῷ τις συνέπεισεν ἐνεγκεῖν (ἐγχεῖν
Vd) 17 *: ἀγῆρων 19 Ὀρφικά] Mullach. 1 p. 183
20 ζῶν δ' ἶσον φοινίκων ἔρνεσιν ἀκροκ. W. Aliter Mulla-
chius 22 ὡς ἀληθῶς] collocat post ὑπάρχει Herwerde-
nus; melius fuisset post σχεδὸν

λον εἶναι καὶ αἰφύλλον· οὔτε γὰρ δάφνην οὔτ' ἐλαίαν οὔτε μυρσίνην οὔτ' ἄλλο τι τῶν μὴ φυλ- F
λορροεῖν λεγομένων ὀρῶμεν ἀεὶ ταῦτά φύλλα δια-
τηροῦν, ἀλλὰ τοῖς πρώτοις ἀπορρέουσιν ἐτέρων ἐπι-
5 βλαστανόντων, ὥσπερ πόλεις, ἕκαστον αἰεῖζων δια-
μένει καὶ ἀμείλικτον· ὁ δὲ φοίνιξ οὐδὲν ἀποβάλλων
ἄφ' αὐτοῦ τῶν φυομένων, βεβαίως αἰφύλλος ἐστι·
καὶ τοῦτο δὴ τὸ κράτος αὐτοῦ μάλιστα τῆς νίκης
τῷ ἰσχυρῷ συνοικειοῦσι·

10 3. Πανσαμένου δὲ τοῦ Σώσπιδος, Πρωτογένης
ὁ γραμματικός, ὀνόματι καλέσας Πραξιτέλην τὸν
περιηγητὴν 'οὔτω δὴ τούτους' ἔφη 'τοὺς ῥήτορας 724
ἔάσομεν περαίνειν τὸ οἰκεῖον, ἐξ εἰκότων καὶ πιθα-
νῶν ἐπιχειροῦντας· αὐτοὶ δ' ἄφ' ἱστορίας οὐδὲν ἂν
15 ἔχοιμεν τῷ λόγῳ συμβάλλεσθαι; καίτοι δοκῶ μοι
μνημονεύειν ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἀνεγνωκῶς ἑναγχος,
ὅτι πρῶτος ἐν Ἀθήλῳ Θησεὺς ἀγῶνα ποιῶν ἀπέσπασε
κλάδον τοῦ ἱεροῦ φοίνικος· ἥ καὶ σπάδιξ ὠνομάσθη·'

4. Καὶ ὁ Πραξιτέλης 'ταῦτ' εἶπεν ἄδηλα, καὶ
20 τοῦ Θησέως αὐτοῦ πυνθάνεσθαι φήσουσιν, ὥτινι
λόγῳ φοίνικος, οὐ δάφνης οὐδ' ἐλαίας, κλάδον ἀπέ-
σπασεν ἀγωνοθετῶν. σκόπει δὴ, μὴ Πυνθικόν ἐστι
τὸ νικητήριον, ὥς Ἀμφικτύονος· κακεῖ πρῶτον ἐπὶ B
τιμῇ τοῦ θεοῦ δάφνη καὶ φοίνικι τοὺς νικῶντας
25 ἐκόσμησαν, ἅτε δὴ καὶ τῷ θεῷ μὴ δάφνας μὴδ'

5 πόλις R ib. em. Madvigius: αἰεὶ ζῶν 6 ἀμεί-
λικτον] ἀνέκλειπτον R 19 ἄδηλα W: ἀλλὰ 20 πυν-
θάνεσθαι] add. δεῖν W. Malim post φήσουσιν 23 ὥς οἱ
'Ἀμφικτύονες ἐκεῖ πρῶτον Madvigius cum Amyoto ib. *:
ἀμφικτυόνος 24 δάφνη καὶ] del. Herwerdenus

ἐλαίας ἀλλὰ φοίνικας ἀνατιθέντες, ὡς ἐν Δήλῳ
 Νικίας χορηγήσας Ἀθηναίων καὶ ἐν Δελφοῖς Ἀθη-
 ναῖοι καὶ Κύψελος πρότερον Κορίνθιος· ἐπεὶ καὶ
 φίλαθλος ἄλλως καὶ φιλόνικος ἡμῖν ὁ θεός, αὐτὸς
 ἐν κιθαρίζει καὶ ᾠδῇ καὶ βολαῖς δίσκων, ὡς δ' 5
 ἔνιοι φασι, καὶ πυγμῇ ἀμιλλώμενος· ἀνθρώποις δὲ
 προσαμύνων ἀγωνιζομένοις, ὡς Ὀμηρος ἐμαρτύρησε,
 τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα ποιήσας

ἄνδρε δῶτα περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστῳ,
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων 10
 δῶη καμμονίην.....?

- C τῶν δὲ τοξοτῶν τὸν μὲν εὐξάμενον τῷ θεῷ κατορ-
 θῶσαι καὶ λαβεῖν τὰ πρῶτα· τὸν δὲ γαῦρον ἀστο-
 χῆσαι τοῦ σκοποῦ, μὴ εὐξάμενον. καὶ μὴν οὐδ'
 Ἀθηναίους εἰκός ἐστίν Ἀπόλλωνι καθιερωσάαι τὸ 15
 γυμνάσιον ἀλόγως καὶ αὐτομάτως· ἀλλὰ παρ' οὗ
 τὴν ὑγίειαν ἔχομεν θεοῦ, τοῦτον εὐεξίαν τε διδόν-
 ναι καὶ ῥώμην ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ᾠοντο. κούφων
 δὲ καὶ βαρέων ἀγωνισμάτων ὕπτων, πύκτῃ μὲν
 Ἀπόλλωνι Δελφοῦς, δρομαίῳ δὲ Κρήτας ἱστοροῦσι 20
- D θύειν καὶ Λακεδαιμονίους. σκύλων δὲ Πυθοῖ καὶ
 ἀκροθινίων καὶ τροπαίων ἀναθέσεις ἄρ' οὐ συμ-
 μαρτυροῦσιν ὅτι τῆς εἰς τὸ νικᾶν καὶ κρατεῖν δυ-
 νάμεως τῷ θεῷ τούτῳ πλεῖστον μέτεστιν;

5. Ἔτι δ' αὐτοῦ λέγοντος, ὑπολαβὼν Κάφισος 25

1 ἀνατιθέντας μεί 4 ἄλλως καὶ] ἄλλ' ὡς μεί W: φι-
 λόνικος 6 διαμιλλώμενος? 9 ὥπερ ἀρίστῳ μεί. vid. Hom.
 Ψ 159 10 πυγμᾶλ' ἀνασχομένῳ iidem 11 puncta add. Dueb-
 nerus 21 σκύλων iidem 22 τροπῶν iidem ἄρα iidem

ὁ Θέωνος υἱὸς ἄλλα ταῦτά γ' εἶπεν ὀὐχ ἱστορίας
οὐδὲ περιγηγητικῶν ὕδαδε βιβλίῳν, ἀλλ' ἐκ μέσων
ἀνεσπασμένα τῶν Περιπατητικῶν τόπων εἰς τὸ πι-
θανὸν ἐπικεχείρηται, καὶ προσέτι τραγικῶς μηχανήν
5 ἔκραντες, ὧ φίλοι, δεδίττεσθε τῷ θεῷ τοὺς ἀντιλέ-
γοντας. ὁ μὲν οὖν θεός, ὥσπερ προσήκει, πᾶσιν
ἴσος ἐστὶ μετ' εὐμενείας· ἡμεῖς δ' ἐπόμενοι Σώ-
σπιδι (καλῶς γὰρ ὑφηγεῖται) πάλιν ἐχώμεθα τοῦ
φοίνικος ἀμφιλαφεῖς τῷ λόγῳ λαβὰς διδόντος. Βα-
10 βυλῶνιοι μὲν γὰρ ὕμνουσι καὶ ἔδουσιν ὥς ἐξήκοντα
καὶ τριακόσια χρεῖων γένη παρέχον αὐτοῖς τὸ δέν-
δρον· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἑλλησιν ἥμιστα μὲν ἐστὶ χρειώ-
δης, ἀθλητικῆς δὲ φιλοσοφίας καὶ τὸ ἄκαρπον ἂν
εἴη· κάλλιστος γὰρ ὢν καὶ μέγιστος ὑπ' εὐταξίας οὐ
15 γόνιμός ἐστι παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ τὴν τροφὴν ὥσπερ
ἀθλητοῦ περὶ τὸ σῶμα τῆς εὐταξίας ἀναλίσκουσθης,
σμικρὸν αὐτῷ καὶ φαῦλον εἰς σπέρμα περὶεστίν.
ἴδιον δὲ παρὰ ταῦτα πάντα καὶ μηδεὶν συμβεβη-
κὸς ἑτέρῳ τὸ μέλλον λέγεσθαι· φοίνικος γὰρ ξύλον
20 ἂν ἄνωθεν ἐπιθεῖς βάρεν πιέξης, οὐ κἄτω θλιβόμε-
νον ἐνδίδωσιν, ἀλλὰ κυρτοῦται πρὸς τοῦναντίον
ὥσπερ ἀνθιστάμενον τῷ βιαζομένῳ. τοῦτο δὴ καὶ
περὶ τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνάς ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ

2 οὐδὲ *: οὕτε ὁδῶ δὲ mei 5 ὧ φίλοι Duebne-
rus: ὁφείλετε K: δεδίττεσθαι 13 *: ἀθλητικῇ δὲ φι-
λοσοφίᾳ libri. ἀθλητικὴν αὐτὴν φιλοσοφίαν rationalem esse
athletarum vivendi morem ex longo usu probatum, quo ut
corpus firmiter redderent fortius vescerentur sagina atque
voluptatibus venereis sese abstinere iuberentur, rectissime
monuit Doehnerus 14. 16 εὐταξίας] εὐεξίας W. εὐανξίας
(ab εὐανξής)?

ὕπ' ἀσθενείας καὶ μαλακίας εἰκοντας αὐτοῖς πιέ-
ξουσιν αἰμυπτοντες, οἱ δ' ἐρρωμένως ὑπομένοντες
τὴν ἄσκησιν οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἀλλὰ καὶ τοῖς
φρονήμασιν ἐπαίρονται καὶ αὐξοῦνται.'

Αἰὰ τί πρὸς ἡμέρας ἐκ τοῦ Νείλου οἱ πλείοντες
ὕδρευονται.

1. Αἰτίαν τις ἐξήγησε, δι' ἣν οἱ ναύκληροι τὰς
ὕδρείας ἐκ τοῦ Νείλου νυκτὸς οὐχ ἡμέρας ποιοῦν-
ται. καὶ τισι μὲν ἐδόκουν τὸν ἥλιον δεδιέναι, τῷ 10
προθερμαίνειν τὰ ὑγρά μᾶλλον εὐσηπτα ποιοῦντα.
πᾶν γὰρ τὸ θερμανθὲν καὶ χλιανθὲν ἀεὶ πρὸς μετα-
βολὴν ἐτοιμότερόν ἐστι καὶ προπέπονθεν ἀνέσει τῆς
ποιότητος· ἡ δὲ ψυχρότης πιέξουσα συνέχειν δοκεῖ
B καὶ φυλάττειν ἕκαστον ἐν ᾧ πέφυκεν, οὐχ ἥμιστα 15
δὲ τὸ ὕδωρ· ὕδατος γὰρ ἡ ψυχρότης σχετικόν ἐστι
φύσει· δηλοῦσιν αἱ χιόνες, τὰ κρέα δύσσηπτα τη-
ροῦσαι πολλὸν χρόνον. ἡ δὲ θερμότης τὰ τ' ἄλλα
καὶ τὸ μέλι τῆς ἰδίας ποιότητος ἐξίστησι· φθείρε-
ται γὰρ ἐψηθὲν· ἂν δ' ὥμὸν διαμένῃ καὶ τοῖς ἄλ- 20
λοις πρὸς τὸ μὴ φθείρεσθαι βοηθεῖ. μεγίστην δὲ
τῇ αἰτίᾳ πίστιν παρεῖχε τὰ λιμναῖα τῶν ὑδάτων·
χειμῶνος γὰρ οὐδὲν διαφέροντα τῶν ἄλλων ποθῇ-

4 ὑψοῦνται Herwerdenus; malim ἀνυψοῦνται sed cf.
p. 795b 15 οὐχ ἥμιστα] ἥμιστα mei. μήμιστα? 17 ma-
lim δηλοῦσι δ' 20 δ' ὥμὸν] δὲ μόνον mei

ναι, τοῦ θέρους γίγνεται πονηρὰ καὶ νοσώδη· διὸ
 χειμῶνι μὲν τῆς νυκτὸς ἀναλογεῖν δοκούσης θέρει
 δὲ τῆς ἡμέρας, μᾶλλον οἴονται διαμένειν ἄτρεπτον
 καὶ ἀπαθὲς τὸ ὕδωρ, ἂν νυκτὸς λαμβάνηται. τοῦ- C
 5 τοις ἐπεικῶς οὔσι πιθανοῖς, ἐπανέκνυψε λόγος ὥσπερ
 ἀτέχνῳ πίσται ναυτικῇ βεβαιούμενος ἐμπειρία· νυκτὸς
 γὰρ ἔφασαν λαμβάνειν τὸ ὕδωρ, ἔτι τοῦ ποταμοῦ
 καθεστῶτος καὶ ἡσυχάζοντος, ἡμέρας δέ, πολλῶν ἀν-
 θρώπων ὑδρευομένων καὶ πλεόντων, πολλῶν δὲ θη-
 10 ρίων διαφερομένων, ἀναταραττόμενον γίγνεσθαι
 παχὺ καὶ γεῶδες· τὸ δὲ τοιοῦτον εὔσηπτον εἶναι·
 πάντα γὰρ τὰ μεμιγμένα τῶν ἀμίκτων ἐπισφαλέ-
 στερα πρὸς σῆψιν ἐστὶ· ποιεῖ γὰρ ἡ μίξις μάχην,
 ἡ δὲ μάχη μεταβολήν, μεταβολὴ δέ τις ἡ σῆψις.
 15 διὸ τὰς τε μίξεις τῶν χρωμάτων οἱ ζωγράφοι φθο-
 ρὰς ὀνομάζουσι καὶ τὸ βάψαι 'μιῆναι' κέκληκεν δ' 1)
 ποιητής, ἡ δὲ κοινὴ συνήθεια τὸ ἄμικτον καὶ κα-
 θαρὸν ἔφθαρτον καὶ ἀκήρατον. μάλιστα δὲ γῆ μι-
 χθεῖσα πρὸς ὕδωρ ἐξίστησι καὶ φθείρει τὸ πύτιμον
 20 καὶ οἰκεῖον· ὅθεν εὔσηπτα μᾶλλον ἐστὶ τὰ στάσιμα
 καὶ κοῖλα, πολλῆς ἀναπιμπλάμενα γῆς, τὰ δὲ ῥέοντα
 φεύγει καὶ διακρούεται τὴν προσφερομένην· καὶ
 καλῶς Ἡσίοδος ἐπῆνεσε

'κρήνης ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἢ τ' ἀθύλωτος.'

25 ὑγρὸν γὰρ τὸ ἀδιάφθορον ἀδιάφθορον δὲ τὸ ἄμι-

6 ἀτέχνῳ πίσται W: ἀτέχνως (aut ἀτεχνῶς) πίσται
 ib. em. Madvigius: ναυτικὴν — ἐμπειρίαν 16 Turnebus:
 διῆναι cf. Hom. A 141 23 Ἡσίοδος] O D 595 24 κρή-
 νης τ' idem

κτον καὶ καθαρὸν. οὐχ ἥκιστα δ' αἰ τῆς γῆς δια-
φοραὶ τῷ λόγῳ μαρτυροῦσι· τὰ γὰρ ὀρεινὴν διε-
ξιόντα γῆν καὶ λιθώδη στερρότερα τῶν ἐλείων καὶ
E πεδινῶν ἐστι· πολλὴν γὰρ οὐκ ἀποσπᾷ γῆν. ὁ δὲ
Νεῖλος ὑπὸ μαλθακῆς χώρας περιεχόμενος, μᾶλλον B
δ' ὥσπερ αἷμα σαρκὶ κεκραμένος, γλυκύτητος μὲν
ἀπολαύει καὶ χυμῶν ἀναπίμπλαται δύναμιν ἐμβριθῇ
καὶ τρόφιμον ἔχοντων, συμμιγῆς δὲ φέρεται καὶ θο-
λερός· ἂν δ' ἀναταράττεται, καὶ μᾶλλον· ἡ γὰρ κί-
νησις ἀναμίγνυσι τῷ ὑγρῷ τὸ γεῶδες· ὅταν δ' ἡρε- 10
μήσῃ, κάτω ῥέπον διὰ βάρους ἄπεισιν. ὅθεν ὑδρεύ-
ονται τῆς νυκτός, ἅμα καὶ τὸν ἥλιον προλαμβά-
νουντες, ὅφ' οὗ τὸ λεπτότατον καὶ κορυφώτατον αἰ
τῶν ὑγρῶν αἰρόμενον διαφθίρεται.

F

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Σ'.

15

Περὶ τῶν ὅψι παραγιγνομένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον· ἐν ᾧ
καὶ πόθεν ἀκράτισμα καὶ ἄριστον καὶ δεῖπνον
ὠνομάσθη.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΟΙ ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΙ ΤΙΟΙ, ΟΙ ΘΕΩΝΟΣ ΤΙΟΙ, ΘΕΩΝ, 20
ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΣΩΚΛΑΡΟΣ.

1. Τῶν υἱῶν μου τοὺς νεωτέρους ἐν θεάτρῳ
προσδιατρέψαντας ἀκροάμασι καὶ βράδιον ἐπὶ τὸ

*: ὁ περιεχόμενος μεῖ 11 κάτω M: καὶ τὸ 13 ὅφ'

δειπνον ἐλθόντας οἱ Θέωνος υἱοὶ 'κωλυσιδείπνους' 726
καὶ 'ξοφοδορπίδας' καὶ τοιαῦτα μετὰ παιδιᾶς ἔσκω-
πτον· οἱ δ' ἀμυνόμενοι πάλιν ἐκείνους 'τρεχεδείπ-
νους' ἀπεκάλουν. καὶ τις εἶπε τῶν πρεσβυτέρων
5 τρεχέδειπνον εἶναι τὸν ὑστερίζοντα τοῦ δείπνου·
θᾶπτον γὰρ ἢ βάδην ἐπειγόμενον, ὅταν βραδύνη,
φαίνεσθαι. καὶ Γάλβα τοῦ παρὰ Καίσαρι γελωτο-
ποιοῦ χάριεν ἀπεμνημόνευσεν· ἐκεῖνος γὰρ 'ἐπιθυ-
μοδείπνους' ἐκάλει τοὺς ὧς παραγιγνομένους ἐπὶ
10 δειπνον· ἀσχολουμένους γὰρ αὐτοὺς ὅμως διὰ τὸ
φιλόδειπνον οὐκ ἀπολέγεσθαι τὰς κλήσεις.

2. Ἐγὼ δ' εἶπον, ὅτι καὶ Πολύχαρμος ἐν Ἀθή- 13
ναις δημαγωγῶν καὶ τοῦ βίου διδοὺς ἀπολογισμὸν
ἐν ἐκκλησίᾳ 'ταῦτ' εἶπεν, 'ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰμά·
15 καὶ πρὸς τούτοις, οὐδέποτε κληθεὶς ἐπὶ δειπνον
ὑστάτος ἀφικόμην.' δημοτικὸν γὰρ εὖ μάλα δοκεῖ
τὸ τοιοῦτο, καὶ τοῦναντίον οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὧς
παραγιγνομένους ἀναγκάζόμενοι περιμένειν, ὥς ἀη-
δεῖς καὶ ὀλιγαρχικοὺς βαρύνονται.

20 3. Ὁ δὲ Σώκλαρος ὑπερδικῶν τῶν νεανίσκων
'ἀλλ' οὐδὲ τὸν Πιττακόν' ἔφη 'ξοφοδορπίδαν δ' Ἀλ-
καῖος ὥς ὧς δειπνοῦντα λέγεται προσεπειῖν, ἀλλ'
ὥς ἀδόξοις τὰ πολλὰ καὶ φάυλοις ἡδόμενον συμπύ-
ταις· τὸ μέντοι πρῶτον δειπνεῖν ὕναιδος ἦν
25 πάλαι, καὶ τὸ ἀκράτισμά φασιν οὕτω λέγεσθαι διὰ C
τὴν ἀκρασίαν.'

1 κωλύουσι δειπνοὺς mei 2 ib.*: ξοφοδόρπιδας 7 καὶ
Γάλβα τοῦ Madvigius: καὶ γὰρ βάττον (vel βάττον) 14 τὰμά
W: τὰλλα 18 ἀναγκάζομεν· οἱ mei 21 ἄλκιος iidem
24 πρῶτον R: πρότερον 25 R: φησὶν

4. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Θέων ἡμιστ' εἶπεν εἰ δεῖ τοῖς τὸν ἀρχαῖον βίον διαμνημονεύουσι πιστεύειν. φασὶ γὰρ ἐκείνους, ἐργατικούς ἅμα καὶ σώφρονας ὄντας, ἔωθεν ἐσθίειν ἄρτον ἐν ἀκράτῳ, καὶ μηδὲν ἄλλο· διὸ τοῦτο μὲν ἀκράτισμα καλεῖν διὰ τὸν ἄκρα- 5 τον, ὅσον δὲ τὸ παρασκευαζόμενον εἰς δεῖπνον αὐτοῖς· ὁψὲ γὰρ δειπνεῖν ἀπὸ τῶν πράξεων γενομένων. ἐκ τούτου καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τὸ ἄριστον, ἀφ' ὅτου λάβοι τοῦνομα, ζήτησιν παρέσχε. καὶ τὸ μὲν ἄριστον ἐδόκει τῷ ἀκρατίσματι ταῦτόν εἶναι, 10 μαρτυρεῖ τῷ Ὀμήρῳ λέγοντι τοὺς περὶ τὸν Εὐήμειον ἐντύνοντας ἄριστον ἅμ' ἡοῖ φαινομένῃφι·

D καὶ πιθανὸν ἐδόκει διὰ τὴν ἐωθινὴν ὥραν ἄριστον ὀνομάσθαι, καθάπερ τὸ αὖριον. τὸ δὲ δεῖπνον, ὅτι τῶν πόνων διαναπαύει· πράξαντες γὰρ τι δειπνοῦ- 15 σιν ἢ μεταξὺ πράττοντες. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο παρ' Ὀμήρου λαβεῖν λέγοντος

ἥμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσσατο δεῖπνον·

εἰ μὴ νῆ Δία τὸ ἄριστον αὐτόθεν ἀπραγμόνως προσφερόμενοι καὶ ῥαδίως ἀπὸ τῶν τυχόντων, τὸ δὲ 10 δεῖπνον ἤδη παρεσκευασμένον, ἐκεῖνο μὲν ῥᾶστον, τοῦτο δ' ὥσπερ διαπεπονημένον ἐκάλεσαν·

5. Ὑβριστῆς δ' ὢν καὶ φιλόγελως φύσει ὁ ἀδελ-

1 εἰ δεῖ W: ἔδει 11 μάρτυρι τῷ Ὀμ. χρωμένοις λέγοντι R. Mihi vid. corr. μαρτυροῦσι (dat. plur.) pro μαρτυρεῖ cf. p. 734 d 12 Hom. π 2 ἐντύνοντα vel ἐντείνοντα mei 14 αὖριον] scr. vid. δόρυον quod et coenam et tempus vespertinum significat. vid. Symb. 18 Hom. A 86 21 μὲν] μὲν οἶον?

φὸς ἡμῶν Λαμπρίας ἔφη μυρίῳ τὰ Ῥωμαϊκὰ δει-
 ξειν οἰκειότερα τῶν Ἑλληνικῶν ὀνόματα, τοσαύτης Ἐ
 ἀδείας τῷ φλυαρεῖν δεδομένης. τὸ μὲν γὰρ δεῖπνον
 φασὶ κοῖνα διὰ τὴν κοινωνίαν καλεῖσθαι· καθ' ἑαυ-
 5 τοὺς γὰρ ἡρίστων ἐπιεικῶς οἱ πάλοι Ῥωμαῖοι συν-
 δειπνοῦντες τοῖς φίλοις. τὸ δ' ἄριστον ἐκλήθη
 'πράνδιον' ἀπὸ τῆς ὥρας· ἐνδιον γὰρ τὸ δειλινόν,
 καὶ τὴν μετ' ἄριστον ἀνάπαυσιν ἐνδιάζειν· ἢ πρῶτι-
 νὴν τινα σημαίνοντες ἐδωδὴν ἢ τροφήν, ἣ χρῶνται
 10 πρὶν ἐνδεεῖς γενέσθαι. 'καὶ μὴν ἴν' ἀφῶ τὰ στρώ-
 ματα' ἔφη τὸν οἶνον, τὸ μέλι, τοῦλαιον, τὸ γεύ-
 σασθαι, τὸ προπιεῖν, ἕτερα πάμπολλα τοῖς αὐτοῖς
 ὀνόμασι καταφανῶς χρώμενα· τίς οὐκ ἂν εἴποι ἐπὶ
 κῶμον Ἑλληνικῶς 'κωμισσάτον' λέγεσθαι, καὶ τὸ κε-
 15 ράσαι 'μισκῆραι' καθ' Ὅμηρον,

'ἣ δ' αὖτ' ἐν κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἔμισγε'
 καὶ 'μῆνσαν' μὲν τὴν τράπεζαν ἀπὸ τῆς ἐν μέσῳ
 θέσεως, 'πάνεμ' δὲ τὸν ἄρτον ὡς ἀνιέντα τὴν πεῖ-
 ναν· τὸν δὲ στέφανον 'κορῶναν' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς,
 20 ὡς Ὅμηρος τὸ κράνος εἵκασέ που στεφάνῃ· τὸ δέ 727
 'καῖρε' δέρε, καὶ 'δεντῆς' τοὺς ὀδόντας, καὶ 'λάβρα'

3 τῷ] τοι vel τὸ mei 4 κοῖνα] κῆρα vel κῶνα mei
 5 σπανίως vel ὀλγάνως συνδειπνοῦντες R 7 πρᾶνδιον] om.
 mei nisi quod πρᾶνδε dant VdP 9 ἣ] ἢ mei 13 ἐπὶ βωμὸν
 iidem 14 *: κομίσαιτον vel κομίσαιτο vel κωμισσάτον
 15 Ὅμηρον] κ 356 16 δ' αὖτ' ἐν] δὲ τρίτῃ idem ἔμισγε]
 ἐκίνα idem 17 μῆνσαν] μῆνεία mei ἀπὸ S 18 πάνεμ
 S: πάν 20 Ὅμηρος] II 12 Turnebus: στεφάνην ib.
 τὸ δὲ δέρειν καλῶς W; nihil τὸ δέ[ρειν δέ] καλῶς quae
 commendantur etiam eo quod nomina Graeca articulum re-
 quirunt sicut Latina re puunt, cf. lin. 4. 7. 15. 17 cett.
 21 λαβρατάχια· ἢ mei i. e. λάβρα τὰ χ(ε)λλη

τὰ χεῖλη ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν τὴν βορὰν δι' αὐτῶν;
 ἢ καὶ τούτων οὖν ἀκουστέον ἀγελαστὶ λεγομένων,
 ἢ μὴδ' ἐκείνοις εὐκόπως οὕτως διὰ τῶν ὀνομάτων
 ὥσπερ τριγχιῶν τὰ μὲν ἐκκόπτουσι μέρη τὰ δὲ κα-
 θαιροῦσι παραδύσεις διδόμεν.' 3

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

Περὶ συμβόλων Πυθαγορικῶν, ἐν οἷς παρεκελεύοντο χε-
 λιδὸνα οἰκίᾳ μὴ δέχεσθαι καὶ τὰ στρώματα συνταράττειν
 εὐθύς ἀναστάντας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

10

ΣΤΑΛΛΑΣ, ΛΕΥΚΙΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΦΙΛΙΝΟΣ.

- B 1. Σύλλας ὁ Καρχηδόνιος εἰς Ῥώμην ἀφικομένῳ
 μοι διὰ χρόνου τὸ ὑποδεκτικόν, ὥς Ῥωμαῖοι κα-
 λοῦσι, καταγγέλλας δεῖπνον ἄλλους τε τῶν ἐταίρων
 παρέλαβεν οὐ πολλοὺς καὶ Μοδεράτου τινὰ τοῦ Πυ- 15
 θαγορικοῦ μαθητὴν, ὄνομα Λεύκιον, ἀπὸ Τυρρη-
 νίας. οὗτος οὖν ὄρων Φιλῖνον τὸν ἡμέτερον ἐμψύ-
 χων ἀπεχόμενον, οἷον εἰκός, εἰς τοὺς Πυθαγόρου
 λόγους προήχθη· καὶ Τυρρηνὸν ἀπέφηνεν, οὐ πα-
 τρώθεν, ὥσπερ ἕτεροί τινες, ἀλλ' αὐτὸν ἐν Τυρρη- 20
 νίᾳ καὶ γεγονέναι καὶ τεθράφθαι καὶ πεπαιδεῦσθαι
 τὸν Πυθαγόραν· ἰσχυριζόμενος οὐχ ἥκιστα τοῖς συμ-

4 τριγχιῶν *: τρινχιῶν vel τριχιῶν R: καθαιροῦσιν vel
 καθαιρουσιν 5 παρεισδύσεις idem ib. idem: δίδομεν
 12 Συλάας vel Ουλάας mei 21 *: τετράφθαι

βόλοις, οἷόν ἐστι καὶ τὸ συνταράττειν ἀναστάντας
 ἐξ εὐνῆς τὰ στρώματα καὶ χύτρας τύπον ἀρθρίσεως
 ἐν σποδῷ μὴ ἀπολείπειν ἀλλὰ συγγεῖν, καὶ χελιδό-
 νας οἰκία μὴ δέχεσθαι μηδὲ σάρον ὑπερβαίνειν μηδὲ
 5 γαμψώνυχον οἴκοι τρέφειν· ταῦτα γὰρ ἔφη τῶν
 Πυθαγορικῶν λεγόντων καὶ γραφόντων, μόνους
 ἔργῳ Τυρρηνοὺς ἐξευλαβεῖσθαι καὶ φυλάττειν.

2. Λεχθέντων δὲ τούτων ὑπὸ τοῦ Λευκίου, μά-
 λιστα τὸ τῶν χελιδόνων ἀτοπίαν ἔχειν ἐδόκει, ζῶον
 10 ἀσινὲς καὶ φιλάνθρωπον εἰργεσθαι τοῖς γαμψονύ-
 χοις ὁμοίως, ἀγριωτάτοις οὖσι καὶ φονικωτάτοις·
 καὶ γὰρ ᾧ μόνῳ τινὲς τῶν παλαιῶν ᾤοντο λύειν
 τὸ σύμβολον, ὥς πρὸς τοὺς διαβόλους καὶ ψιθύρους D
 τῶν συνήθων ἡνιγμένον, οὐδ' αὐτὸς ὁ Λεύκιος ἐδο-
 15 κίμαζεν· ψιθυρισμοῦ μὲν γὰρ ἥκιστα χελιδόνι μέ-
 τεστι, λαλιᾶς δὲ καὶ πολυφωνίας οὐ μᾶλλον ἢ κίτ-
 ταις καὶ πέρδιξι καὶ ἀλεκτορίσιν. 'ἄρ' οὖν' ὁ Σύλλας
 ἔφη 'διὰ τὸν μῦθον τὸν περὶ τὴν παιδοφονίαν ἀφο-
 σιοῦνται τὰς χελιδόνας, ἔπωθεν ἡμᾶς πρὸς ἐκεῖνα
 20 τὰ πάθη διαβάλλοντες, ἐξ ὧν τὸν Τηρέα καὶ τὰς
 γυναικας τὰ μὲν δρᾶσαι τὰ δὲ παθεῖν ἔθεσμα καὶ
 σχέτλια λέγουσι, καὶ μέχρι νῦν Δαυλίδας ὀνομάζουσι
 τὰς ὕρνιας; Γοργίας δ' ὁ σοφιστής, χελιδόνος ἀφεί- E
 σης ἐπ' αὐτὸν ἀπόπατον, ἀναβλέψας πρὸς αὐτήν
 25 'οὐ καλὰ ταῦτ'·' εἶπεν 'ὦ Φιλομήλα.' ἢ καὶ τοῦτο

3 *: ἀπολιπεῖν 4 cf. Arist. Fragm. 197 16 δὲ]
 om. mei 17 ἔρα οὖν iidem 19 ἔπωθεν *: ἔποθεν
 21 τὰ μὲν X: τὰς μὲν 22 Δαυλιάδας? 23 Γοργίας] cf.
 Arist. p. 1406, 15 b

κενόν ἐστὶ; τὴν γὰρ ἀηδόνα, ταῖς αὐταῖς τραγωδίαις
ἐνοχον οὔσαν, οὐκ ἀπείργουσιν οὐδὲ ξενηλατοῦσιν¹.

3. Ἰσως² ἔφην ἐγὼ καὶ ταῦτ' ἔχει λόγον, ὧ
Σύλλα. σκόπει δὲ μὴ πρῶτον μὲν, ᾧ λόγῳ τὸ
γαμψώνυχον οὐ προσίενται, τούτῳ καὶ ἡ χελιδὼν 5
ἀδοξεῖ παρ' αὐτοῖς· σαρκοφάγος γὰρ ἐστὶ καὶ μά-
F λιστα τοὺς τέττιγας, ἱεροὺς καὶ μουσικοὺς ὄντας,
ἀποκτίννυσιν καὶ σιτεῖται· καὶ πρόσγειος αὐτῆς ἡ
πτῆσις ἐστὶ, τὰ μικρὰ καὶ λεπτὰ τῶν ζῴων ἀγρευ-
ούσης, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης· ἔπειτα μόνη τῶν 10
ὁμωροφίων ἀσύμβολος ἐνοικεῖ καὶ ἀτελῆς ἐνδαιτυ-
ται. καίτοι ὃ γε πελαργὸς οὔτε σκέπης μετέχων
οὔτ' ἀλέας οὔτ' ἀδείας τινὸς ἢ βοηθείας παρ' ἡμῖν,
ἐπίβαθρόν τι γῆς δίδωσι· τὰ γὰρ ἐπίβουλα καὶ πο-
λέμια τῶν ἀνθρώπων, φρύγους καὶ ὄφεις, ἀναιρεῖ 15
περιούων· ἡ δὲ πάντων τυχοῦσα τούτων, ὅταν ἐκ-
728 θρέψῃ καὶ τελειώσῃ τοὺς νεοσσούς, ἄπεισιν ἀχά-
ριστος γενομένη καὶ ἄπυστος. ὃ δὲ δεινότατόν ἐστι,
μόνα τῶν συνοίκων μυῖα καὶ χελιδὼν οὐχ ἡμεροῦ-
ται πρὸς ἄνθρωπον οὐδ' ἀνέχεται ψαῦσιν οὐδ' ὁμι- 20
λίαν οὐδὲ κοινωνίαν ἔργου τινὸς ἢ παιδιᾶς, ἡ μὲν
μυῖα φοβούμενη τῷ πάσχειν κακῶς καὶ διασοβεῖ-
σθαι πολλάκις, ἡ δὲ χελιδὼν τῷ φύσει μισάνθρω-
πος εἶναι καὶ δι' ἀπιστίαν ἀτιθάσεντος ἀεὶ καὶ
ὑποπτos. εἴπερ οὖν δεῖ τὰ τοιαῦτα μὴ κατ' εὐθυω- 25
ρίαν, ἀλλ' ἀνακλάσαντας ὥσπερ ἐμφάσεις ἐτέρων ἐν
ἐτέροις θεωρεῖν, παράδειγμα τὰς χελιδόνας τοῦ ἀβε-

1 κενὸν M: κοινόν
14 γῆς] στέγης R

10 Ἀριστοτέλης] Fragm. 353

βαίον καὶ ἀχαρίστου θέμενος οὐκ ἔῃ τοὺς ἔνεκα
καιροῦ προσφερομένους καὶ ὑποδυομένους ποιεῖσθαι
συνήθεις ἐπὶ πλέον, ἐστίας καὶ οἴκου καὶ τῶν ἀγιω- B
τάτων μεταδιδόντας·

5 4. Ταῦτ' εἰπὼν ἐγὼ μοι δοκῶ ποιῆσαι λόγων
ἄδειαν· εὐθαρσῶς γὰρ ἤδη τοῖς ἄλλοις συμβόλοις
προσῆγον, ἡθικῶς ἐπιεικῶς ποιούμενοι τὰς λύσεις
αὐτῶν. τῆς μὲν γὰρ χύτρας τὸν τύπον ἔφη Φιλτ-
νος ἀφανίζειν αὐτούς, διδάσκοντας ὅτι δεῖ μηδὲν
10 ὀργῆς ἐνδηλον ἀπολείπειν ἔχνος, ἀλλ' ὅταν ἀναξέ-
σασα παύσῃται καὶ καταστῇ, πᾶσαν ἐξαληλίσφθαι
μνησικακίαν. ἡ δὲ τῶν στρωμάτων συντάραξις
ἐνίοις μὲν ἐδόκει μηδὲν ἔχειν ἀποκεκρυμμένον, ἀλλ'
αὐτόθεν φαίνεσθαι τὸ μὴ πρέπον, ἀνδρὶ συγκεκοι-
15 μημένης γαμετῆς, χώραν ὁρᾶσθαι καὶ τύπον ὥσπερ C
ἐκμαγεῖον ἀπολειπόμενον. ὁ δὲ Σύλλας μᾶλλον εἰ-
καζε κοιμήσεως μεθήμερινῆς ἀποτροπὴν εἶναι τὸ
σύμβολον, ἀναιρουμένης ἕωθεν εὐθὺς τῆς πρὸς τὸν
ὑπνον παρασκευῆς· ὥς νυκτὸς ἀναπαύεσθαι δεῖν,
20 ἡμέρας δὲ πράττειν ἀναστάντας καὶ μὴ περιορᾶν
οἶον ἔχνος πτώματος· οὐδὲν γὰρ ἀνδρὸς ὄφελος κα-
θεύδοντος, ὥσπερ οὐδὲ τεθνηκότος. τούτοις δὲ συμ-
μαρτυρεῖν ἐδόκει καὶ τὸ παρεγγυᾶν τοὺς Πυθαγο-
ρικοὺς τοῖς ἑταίροις μηδενὸς ἀφαιρεῖν βάρος, συν-
25 επιτιθέναι δὲ καὶ συνεπιφορτίζειν, ὥς μηδεμίαν D
σχολὴν μηδὲ ῥαστώνην ἀποδεχομένους.

5 δοκῶ] ἐδόκουν aut δοκεῖν, ἐποίησα W 7 ποιούμε-
νος mei 10 ἐναυλον R ib. *: ἀπολιπεῖν ib. Anonymus:
ἀναξέσας 19 δεῖν] in Symb. conieceram δέον 21 πτώ-
ματος Doehnerus: σώματος

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

Διὰ τί μάλιστα οἱ Πυθαγορικοὶ ἐμψύχων τοὺς ἰχθῦς
παρηγοοῦντο.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ, ΣΤΑΛΛΑΣ, ΛΕΤΚΙΟΣ, ΤΤΝΔΑΡΗΣ, 5
ΝΕΣΤΩΡ.

1. Ἐπεὶ δὲ τούτων λεγομένων ὁ Λεύκιος οὔτε
ψέγων οὔτ' ἐπαινῶν, ἀλλ' ἡσυχίαν ἔγων, σιγῇ δὲ
καὶ καθ' ἑαυτὸν ὄρων ἤκουεν, ὀνομαστὶ καλέσας
τὸν Σύλλαν ὁ Ἐμπεδοκλῆς Ἀεύκιος εἶπεν ὁ ἑταῖ- 10
ρος εἰ μὲν ἄχθεται τοῖς λεγομένοις, ὥρα πεπαῦσθαι
καὶ ἡμᾶς· εἰ δὲ ταῦτα τῶν ὑπὸ τὴν ἐχεμυθίαν ἔστιν,
ἀλλ' ἐκεῖνό γε δοκῶ μήτ' ἄρρητον εἶναι μήτ' ἀνέ-
ξοιστον πρὸς ἑτέρους, ὅτι δὴ μάλιστα τῶν ἰχθύων
ἀπείχοντο· καὶ γὰρ ἱστορεῖται τοῦτο περὶ τῶν πα- 15
λαιῶν Πυθαγορικῶν· καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἀλεξικρά-
τους ἐνέτυχον μαθηταῖς, ἄλλα μὲν ἔστιν ὅτε με-
τρίως προσφερομένοις καὶ νῆ Δία θύουσιν, ἰχθύος
δὲ μὴ γεύσασθαι τὸ παράπαν ὑπομένουσιν. ἦν δὲ
Τυνδάρης ὁ Λακεδαιμόνιος αἰτίαν * * ἔλεγε δὲ τῆς 20
ἐχεμυθίας τοῦτο γέρας εἶναι, τοὺς ἰχθῦς καλεῖν ἔλ-
λοπας, οἷον ἰλλομένην τὴν ὕπα καὶ καθειρομένην

13 γε] τε mei 14 ὅτι] ὅτε iidem 17 ἀλλὰ iidem
μετρίως iidem 20 lac. signavit Duebnerus. Fort. sup-
plendum ἦν δὲ T. ὁ Λακ. αἰτίαν [ἔλεγεν οὐκ ἀποδέχομαι]
ἔλεγε δὲ cf. Symb. 21 τοῦτο] sc. τὸ μὴ γεύεσθαι Cetera
fort. sunt ita corrigenda: τοὺς γὰρ ἰχθῦς καλεῖν ἔλλοπας —
καὶ τὸν ὀμών. ἐμοὶ τὸν πανσάνεμον (hoc cum Herwer-
deno) πυθ. παραινεῖν τάδε Ἀόγματα δὲ στέγ' ἔσω φρενὸς
ἔλλοπος οὔτι (haec cum W) ἔλασσον' ἔλλοπας] om. mei

ἔχοντας· καὶ τὸν ὁμώνυμον ἐμοὶ τῷ πανσαμένῳ
 Πυθαγορικῶς περαινέειν τὰ ὀνόματα στέγουσαι φρε-
 νὸς ἀλλ' ὅπερ ἐλάσσω, καὶ ὅλως θείον ἡγεῖσθαι F
 τὴν σιωπὴν τοὺς ἄνδρας, ἅτε δὴ καὶ τῶν θεῶν ἔρ-
 5 γοις καὶ πράγμασιν ἄνευ φωνῆς ἐπιδεικνυμένων ἂ
 βούλονται τοῖς ξυνετοῖς.'

2. Τοῦ δὲ Λευκίου πρῶτος καὶ ἀφελῶς εἰπόντος,
 ὥς ὁ μὲν ἀληθὴς ἴσως λόγος καὶ νῦν ἀπόθετος καὶ
 ἀπόρρητος εἴη, τοῦ δὲ πιθανοῦ καὶ εἰκότος οὐ φθό-
 10 νος ἀποπειρᾶσθαι· πρῶτος Θέων ὁ γραμματικὸς
 εἶπεν, ὅτι Τυρρηνὸν μὲν ἀποδεῖξαι Πυθαγόραν
 μέγ' ἔργον εἴη καὶ οὐ ῥάδιον· Αἰγυπτίων δὲ τοῖς 729
 σοφοῖς συγγενέσθαι πολλὸν χρόνον ὁμολογεῖται ξη-
 λῶσαι τε πολλὰ καὶ δοκιμάσαι μάλιστα τῶν περὶ
 15 τὰς ἱερατικὰς ἀγιστείας, οἷόν ἐστι καὶ τὸ τῶν κυά-
 μων· οὔτε γὰρ σπεῖρειν οὔτε σιτεῖσθαι κύαμον
 Αἰγυπτίους, ἀλλ' οὐδ' ὀρῶντας ἀνέχεσθαι φησιν
 ὁ Ἡρόδοτος. ἰχθύων δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἔτι
 νῦν ἀπεχομένους· ἀγνεύοντες δὲ καὶ τὸν ἄλλα φεύ-
 20 γουσιν, ὥς μήτ' ὕψον προσφέρεσθαι μήτ' ἄλλο τι
 ἄλσιν θαλαττίοις μεμιγμένον. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλας
 αἰτίας φέρουσιν· ἔστι δ' ἀληθὴς μία, τὸ πρὸς τὴν B
 θάλατταν ἔχθος, ὥς ἀσύμφυλον ἡμῖν καὶ ἀλλότριον
 μᾶλλον δ' ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου
 25 στοιχεῖον. οὐ γὰρ τρέφεσθαι τοὺς θεοὺς ἀπ' αὐτῆς,
 ὥσπερ οἱ Στωικοὶ τοὺς ἀστέρας ὑπολαμβάνουσιν,

3 θεῶν Amyotus: θεὸν 15 ἀγιστείας mei 18 Ἡρό-
 δотος] 2, 37 20 ἄλλο τι Duebnerus 21 ἄλσιν Herwer-
 denus: ἄλσει

ἀλλὰ τούναντίον εἰς ταύτην ἀπόλλυσθαι τὸν πατέρα
καὶ σωτήρα τῆς χώρας, ὃν Ὀσίριδος ἀπορροήν ὀνο-
μάξουσιν. καὶ θρηνοῦντες τὸν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς
μέρεσι γεννώμενον ἐν δὲ τοῖς δεξιοῖς φθειρόμενον,
αἰνίττονται τὴν τοῦ Νείλου τελευτήν καὶ φθοράν 5
ἐν τῇ θαλάττῃ γιγνομένην. ὅθεν οὔτε τὸ ὕδωρ πό-
τιμον αὐτῆς, οὔθ' ὃν τρέφει τι καὶ γεννᾷ κατα-
ρὸν ἡγοῦνται καὶ οἰκεῖον, οἷς μήτε πνεύματος κοι-
νοῦ μήτε συμφύλου νομῆς μέτεστιν, ἀλλ' ὁ σφῶν
πάντα τᾶλλα καὶ τρέφων ἀήρ, ἐκείνοις ὀλέθριός 10
ἐστίν, ὥς παρὰ φύσιν καὶ χρεῖαν γεγυρόσι καὶ ζῶ-
σιν. οὐδεὶς δὲ θαναμάζειν, εἰ τὰ ζῶα διὰ τὴν θά-
λατταν ἀλλότρια καὶ οὐκ ἐπιτήδεια καταμίγνυσθαι
εἰς αἷμα καὶ πνεῦμα νομίζουσιν αὐτῶν, οἳ γε μηδὲ
τοὺς κυβερνήτας ἀξιοῦσι προσαγορεύειν ἀπαντῶν- 15
τες, ὅτι τὸν βίον ἀπὸ θαλάττης ἔχουσι.

3. Ταῦτ' ἐπαινέσας ὁ Σύλλας προσεῖπε περὶ τῶν
Πυθαγορικῶν, ὥς μάλιστα μὲν ἐγείντο τῶν ιερο-
θύτων ἀπαρξάμενοι τοῖς θεοῖς· ἰχθύων δὲ θύσιμος
D οὐδείς οὐδ' ιερεύσιμός ἐστιν. ἐγὼ δέ, παυσάμενων 20
ἐκείνων, Αἰγυπτίοις μὲν ἔφην ὑπὲρ τῆς θαλάττης
πολλοὺς μαχεῖσθαι καὶ φιλοσόφους καὶ ἰδιώτας, ἐκ-
λογιζομένους ὅσοις ἀγαθοῖς εὐπορώτερον καὶ ἡδίω
τὸν βίον ἡμῶν πεποίηκεν. ἡ δὲ τῶν Πυθαγορικῶν
πρὸς τὸν ἰχθὺν ἐκεχειρία διὰ τὸ μὴ σύμφυλον ἄτο- 25
πος καὶ γελοία μᾶλλον δ' ἀνήμερος ὅλως καὶ Κυ-

4 δὲ M 7 τι] τε R
17 corr. vid. προσεπειπε
λοῖαι

14 εἰς] πρὸς Doehnerus
26 γελοία *: γελοῖα vel γε-
λοῖαι

κλώπειόν τι τοῖς ἄλλοις γέρας νέμουσα τῆς συγγενείας καὶ τῆς οἰκειότητος, ὀψοποιουμένοις καὶ ἀναλισκομένοις ὑπ' αὐτῶν. καίτοι βόλον ἰχθύων E
 5 κλεῦσαι τὴν σαγήνην, οὐχ ὥς ἄλλοφύλων καὶ πολεμίων ἀμελήσαντα τῶν ἰχθύων ἀλλ' ὥς ὑπὲρ φίλων καὶ οἰκείων γεγυῖται αἰχμαλώτων λύτρα καταβαλόντα. 'διὸ τούναντίον' ἔφη 'ὑπονοεῖν τῶν ἀνδρῶν ἢ ἐπιείκεια καὶ πραύτης δίδωσι, μήποτε'
 10 ἄρα μελέτης ἕνεκεν τοῦ δικαίου καὶ συνηθείας ἐφείδοντο μάλιστα τῶν ἐναλίων, ὥς τᾷλλα μὲν αἰτίαν ἀμωσγέπως παρέχοντα τοῦ κακῶς πάσχειν τάνθρωπῳ, τοὺς δ' ἰχθύς οὐδὲν ἀδικοῦντας ἡμᾶς, οὐδ' F
 εἰ πάνυ πεφύκασι δυναμένους. πάρεστι δὲ τῶν τε
 15 λόγων καὶ τῶν ἱερῶν εἰκάζειν τοῖς παλαιοῖς, ὥς οὐ μόνον ἐδωδὴν ἀλλὰ καὶ φύνον ζῶον μὴ βλάπτουτος ἔργον ἐναγὲς καὶ ἄθεσμον ἐποιοῦντο· πλήθει δ' ἐπιχεομένῳ καθειργόμενοι, καὶ χρησμοῦ τινος, ὥς φασιν, ἐκ Δελφῶν ἐπικελευσαμένου τοῖς καρ-
 20 ποῖς ἀρήγειν φθειρομένοις, ἤρξαντο μὲν καθιερεῖν· ἔτι δ' ὅμως ταραττόμενοι καὶ δειμαίνοντες 'ἔρδειν' μὲν ἐκάλουν καὶ 'ῥέζειν,' ὥς τι μέγα δρῶντες τὸ θύειν ἐμψυχον· ἄχρι δὲ νῦν παραφυλάττουσιν ἰσχυρῶς τὸ μὴ σφάττειν, πρὶν ἐπινεῦσαι κατασπεν-
 25 δόμενον. οὕτως εὐλαβεῖς πρὸς ἅπασαν ἀδικίαν ἦσαν. καίτοι, ἵνα τᾷλλα ἐάσωμεν, εἰ μόνον ἀλεκτορίδων 730
 ἀπείχοντο πάντες ἢ δασυπόδων, οὐκ ἂν ἦν χρόνον

8 W: ἀναλισκομένης 7 καταβάλλοντα mei 12 τάν-
 θρώπῳ*: τῷ ἀνθρώπῳ 20 ἀρήγει mei 22 ῥαίξειν iidem
 22*

βραχέος ὑπὸ πλήθους οὔτε πόλιν οἰκεῖν οὔτε καρ-
 πῶν ὕνασθαι· διὸ τῆς ἀνάγκης ἐπειγούσης τὸ πρῶ-
 τον, ἤδη καὶ δι' ἡδονὴν ἔργον ἐστὶ παῦσαι τὴν
 σαρκοφαγίαν. τὸ δὲ τῶν θαλαττίων γένος οὔτ'
 ἄερα τὸν αὐτὸν οὔθ' ὕδωρ ἀναλίσκον ἡμῖν οὐδὲ 5
 καρποῖς προσιόν, ἀλλ' ὥσπερ ἑτέρῳ κόσμῳ περιεχό-
 μενον καὶ χρώμενον ὄροις ἰδίοις, οὓς ὑπερβαίνου-
 σιν αὐτοῖς ἐπίκειται δίκη ὁ θάνατος, οὔτε μικρὰν
 οὔτε μεγάλην τῇ γαστρὶ πρόφασιν κατ' αὐτῶν δι-
 B δασιν· ἀλλὰ παντὸς ἰχθύος ἄγρα καὶ σαγηνεῖα λαι- 10
 μαργίας καὶ φιλοψίας περιφανῶς ἔργον ἐστίν, ἐπ'
 οὐδενὶ δικαίῳ ταραττούσης τὰ πελάγη καὶ καταδυο-
 μένης εἰς τὸν βυθόν. οὔτε γὰρ τρίγλαν ἐστὶ δῖ-
 που 'ληιβότειραν' οὔτε σκάρον 'τρουγηφάγον' οὔτε κε-
 στρεῖς τινας ἢ λάβρακας 'σπερμολόγους' προσειπεῖν, 15
 ὥς τὰ χερσαῖα κατηγοροῦντες ὀνομάζομεν· ἀλλ' οὐδ'
 ὅσα γαλῆ καὶ μυῖα κατοικιδίῳ μικρολόγως ἐγκαλοῦ-
 μεν ἔχοι τις ἂν αἰτιάσασθαι τὸν μέγιστον ἰχθυῶν.
 ὕθεν ἀνείργοντες ἑαυτοὺς οὐ νόμῳ μόνῳ τῆς πρὸς
 ἄνθρωπον ἀδικίας ἀλλὰ καὶ φύσει τῆς πρὸς ἅπαν 20
 τὸ μὴ βλάπτειν, ἥκιστα τῶν ὕψων ἐχρῶντο τοῖς
 C ἰχθυῶσιν ἢ τὸ παράπαν οὐκ ἐχρῶντο· καὶ γὰρ ἄνευ
 τῆς ἀδικίας ἀκρασίαν τινὰ καὶ λιχνεῖαν ἐμφαίνειν
 ἔοικεν ἢ περὶ ταῦτα πραγματεία πολυτελὴς οὕσα
 καὶ περιέργος. ὅθεν Ὅμηρος οὐ μόνον τοὺς Ἑλλη- 25
 νας ἰχθυῶν ἀπεχομένους πεποίηκε παρὰ τὸν Ἑλλησ-

2 S: ἐπαγοῦσης, sed in E α litt. ex alia littera facta
 est 4 οὔτε R: οὐ τὸν 5 οὐδὲ *: οὔτε 19 malim
 μόνον 20 πρὸς ἅπαν τὸ Basileensis: πρὸς ἅπαντα

ποντον στρατοπεδεύοντας, ἀλλ' οὐδ' ἀβροβίοις Φαί-
αξιν οὐδὲ τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρσιν, ἀμφοτέροις οὔσι
νησιώταις, θαλάττιον παρατέθεικεν ὕψον· οἱ δ'
Ὀδυσσέως ἐταῖροι, τοσαύτην πλέοντες θάλατταν,
5 οὐδαμοῦ καθῆκαν ἄγκιστρον οὐδὲ πύρκον οὐδὲ δί-
κτυον, ἀλφίτων παρόντων·

ἄλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἥια πάντα,

μικρὸν ἔμπροσθεν ἢ ταῖς τοῦ Ἰλίου βουσίην ἐπιχει-
ρεῖν, ἰχθῦς ἀγρεύοντες, οὐκ ὕψον ἀλλὰ τροφήν ἀναγ- D
10 καίαν ἐποιοῦντο

ἄγναμποις ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός'
ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀνάγκης ἰχθύσι τε χρωμένων καὶ τὰς
τοῦ Ἰλίου βοῦς κατεσθιόντων. ὅθεν οὐ παρ' Αἰ-
γυπτίοις μόνον οὐδὲ Σύροις, ἀλλὰ καὶ παρ' Ἑλλησι
15 γέγονεν ἀγνείας μέρος ἀποχῇ ἰχθύων, μετὰ τοῦ δι-
καίου καὶ τὸ περίεργον οἶμαι τῆς βρώσεως ἀποδιο-
πομπουμένοις·

4. Ἐπολαβὼν δ' ὁ Νέστωρ ἑτῶν δ' ἐμῶν' ἔφη
ἑπολιτῶν ὥσπερ Μεγαρέων οὐδεὶς λόγος· καίτοι πολ-
20 λάκις ἀκήκοας ἐμοῦ λέγοντος, ὅτι ἀεὶ οἱ τοῦ Ποσει-
δῶνος ἱερεῖς, οὓς ἱερομνήμονας καλοῦμεν, ἰχθῦς οὐκ
ἐσθίουσιν· ὁ γὰρ ἡεὸς λέγεται φντάλμιος. οἱ δ'
ἄφ' Ἑλληνος τοῦ παλαιοῦ καὶ πατρογενίῳ Ποσει- E

1 οὐδ'] οὐδ' αὐτοῖς τοῖς? 7 Hom. μ 329 11 id.
μ 332 15 ἀποχῇ meī 19 μεγάρων meī. cf. Theocr. 14,
49 et Schol. 20 ἀεὶ οἱ] οἱ ἀεὶ R. Fort. οἱ ἐν Α[έπτ]ει
cf. p. 983 f. 23 πατρογενίῳ] πατρὶ γενεσίῳ Doehnerus;
malim προγενίῳ ut sit idem atque προγενεῖ vel προγόνῳ
(προ = πατρο) cf. Hesychi εὐγένιος: εὐγενής δμογνιος ex
δμογένιος, συγγένιος (Ζεύς)

δῶνι θύουσιν, ἐκ τῆς ὑγρᾶς τὸν ἄνθρωπον οὐσίας
 φῦναι δοξάζοντες, ὡς καὶ Σύροι· διὸ καὶ σέβονται
 τὸν ἰχθυῖν, ὡς ὁμογενῆ καὶ σύντροφον, ἐπιεικέστε-
 ρον Ἀναξιμάνδρου φιλοσοφοῦντες· οὐ γὰρ ἐν τοῖς
 αὐτοῖς ἐκεῖνος ἰχθυῖς καὶ ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐν ἰχθυ- 5
 σιν ἐγγενέσθαι τὸ πρῶτον ἀνθρώπους ἀποφαίνεται,
 F καὶ τραφέντας ὥσπερ οἱ γαλεοὶ καὶ γενομένους
 ἱκανοὺς ἑαυτοῖς βοηθεῖν ἐκβῆναι τηνικαῦτα καὶ γῆς
 λαβέσθαι. καθάπερ οὖν τὸ πῦρ τὴν ὕλην, ἐξ ἧς
 ἀνήφθη, μητέρα καὶ πατέρ' οὔσαν, ἦσθιεν, ὡς ὁ 10
 τὸν Κήρυκος γάμον εἰς τὰ Ἰσιόδου παρεμβάλων εἴ-
 ρηκεν· οὕτως ὁ Ἀναξιμανδρος τῶν ἀνθρώπων πα-
 τέρα καὶ μητέρα κοινὸν ἀποφήνας τὸν ἰχθυῖν διέ-
 βαλε πρὸς τὴν βρῶσιν.'

731

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'.

15

Εἰ δυνατόν ἔστι συστήναι νοσήματα καὶνὰ καὶ δι' ἃς
 αἰτίας.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΩΝ, ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Φίλων ὁ ἰατρὸς διεβεβαιούτο τὴν καλοημέ- 20
 νην ἐλεφαντίασιν οὐ πρὸ πολλοῦ πᾶν χρόνον γινώ-
 ρισμον γεγενῆσθαι· μηδένα γὰρ τῶν παλαιῶν ἰατρῶν

2 Turnebus: δόξαντες 4 Ἀναξιμάνδρου] cf. Mullach.
 1 p. 238 adn. 18 7 γαλεοί] scripsi cum Emperio: πα-
 λαιοί 11 Κήρυκος γάμον] cf. Kinkel. p. 146 ib. τὰ Ba-
 sileensis: τὰς

τοῦ πάθους τούτου πεποιῆσθαι λόγον, εἰς ἕτερα
 μικρὰ καὶ γλίσχρα καὶ δυσθεώρητα τοῖς πολλοῖς ἐν-
 ταθέντας. ἐγὼ δὲ καὶ μάρτυν αὐτῷ παραίχον ἐκ φι-
 λοσοφίας Ἀθηνόδωρον, ἐν τῷ προτέρῳ τῶν Ἐπιδη- B
 5 μίων ἱστοροῦντα πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀσκληπιάδην
 χρόνοις οὐ μόνον τὴν ἐλεφαντίασιν ἀλλὰ καὶ τὸν
 ὑδροφόβαν ἐκφανῆ γενέσθαι. θαυμάζοντες οὖν οἱ
 παρόντες, εἰ νέα πάθη τότε πρῶτον ἔσχεν ἐν τῇ
 φύσει γένεσιν καὶ σύστασιν, οὐχ ἦττον ὦντο θαυ-
 10 μάσιον εἶναι τὸ λαθεῖν τηλικαῦτα συμπτώματα χρό-
 νου τοσοῦτον· ἐρρύησαν δέ πως μᾶλλον οἱ πλείους
 ἐπὶ τὸ δεύτερον ὥς ἀνθρώπινον μᾶλλον· ἥμιστα τὴν
 φύσιν ἐν γε τούτοις φιλόκαινον εἶναι καὶ νέων πρα-
 γμάτων ὥσπερ ἐν πόλει τῷ σώματι δημιουργὸν
 15 ἀξιοῦντες.

2. Ὁ δὲ Διογενειανὸς ἔφη καὶ τὰ τῆς ψυχῆς
 νοσήματα καὶ πάθη κοινήν τινα καὶ πάτριον ὀδὸν O
 βαδίζειν. 'καίτοι παντοδαπὸν μὲν' εἶπεν 'ἡ μοχ-
 θηρία καὶ πολύτολμον, αὐτοκρατὲς δ' ἡ ψυχὴ καὶ
 20 κύριον ὑφ' αὐτῆς, εἰ βούλοιο, μεταβάλλειν καὶ τρέ-
 πεσθαι ῥαδίως· ἔχει δέ τινα τάξιν τὸ ἄτακτον αὐ-
 τῆς καὶ τὰ μέτρα τηρεῖ τοῖς πάθεσιν, ὥσπερ ἡ θά-
 λαττα ταῖς ὑπερεκχύσεσι, καὶ καινὸν οὐδὲν οὐδὲ
 τοῖς παλαιοῖς ἀνιστόρητον ἐξήνθηκε κακίας εἶδος·
 25 ἀλλὰ πολλὰ μὲν ἐπιθυμιῶν διαφοραί, μυρία δὲ κι-

1 τοῦτο mei 4 malim Ἐπιδημιῶν cum pr. m. Vd
 9 σύστασιν R: στάσιν (στᾶσιν E ortum ut vid. ex ὄτασιν
 = σύστασιν 20 ὑφ' αὐτῆς *: ὑπ' αὐτῆς ἢ βούλοιο?
 cf. p. 163e

νήματα φόβου καὶ σχήματα· τὰς δὲ λύπης καὶ ἡδο-
νῆς μορφὰς ἔργον ἐστὶ μὴ ἀπειπεῖν ἐξαριθμούμενον·

‘οὐ μὲν τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ’ αἰεί ποτε
ξῆ ταῦτα, κοῦδεις οἶδεν ἐξ ὕτου ᾿φάνη·’

- Δ πόθεν γε δὴ σώματι νόσημα καινὸν ἢ πάθος ὀψί- 5
γονον, ἰδίαν μὲν ὥσπερ ἡ ψυχὴ κινήσεως ἀρχὴν οἴ-
κοθεν οὐκ ἔχοντι, συνημμένῳ δὲ κοινᾷς πρὸς τὴν
φύσιν αἰτίαις καὶ κεκραμένῳ κρᾶσιν, ἧς καὶ τὸ ἀό-
ριστον ἐντὸς ὕρων πλανᾶται, καθάπερ πλοῖον ἐν
περιδρόμῳ σαλευῖν; οὔτε γὰρ ἀναίτιος νόσου σύ- 10
στασίς ἐστι, τὴν ἐκ μὴ ὕντος παρὰ νόμῳ ἐπεισά-
γουσα γένεσιν καὶ δύνάμιν τοῖς πράγμασιν· αἰτίαν
τε καινὴν ἔργον ἐξευρεῖν, μὴ καινὸν ἀέρα καὶ ξένον
ὔδωρ καὶ τροφὰς ἀγεύστους τοῖς πρότερον ἐξ ἐτέ-
ρων τινῶν κόσμων ἢ μετακοσμίῳ ἀποφύναντι δεῦρο 15
νῦν πρῶτον ἐπιρροεῦσας. ἐκ τούτων γὰρ νοσοῦμεν
Ε οἷς καὶ ζῶμεν, ἴδια δὲ σπέρματα νόσων οὐκ ἔστιν·
ἀλλ’ αἱ τούτων μοχθηραὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ αἱ ἡμῶν
περὶ ταῦτα πλημμέλειαι τὴν φύσιν ἐπιταράττουσιν·
αἱ δὲ ταραχαὶ διαφορὰς αἰδίους ἔχουσι πολλάκις 20
νέοις χρωμένας ὀνόμασι· τὰ γὰρ ὀνόματα τῆς συν-
ηθείας ἐστὶ τὰ δὲ πάθη τῆς φύσεως· ὅθεν ἐν ἀφω-
ρισμένοις τούτοις ἐκεῖνα ποικιλλόμενα τὴν ἀπάτην
πεποιήκεν. ὥς δὲ τοῖς τοῦ λόγου μορφαῖς καὶ ταῖς
F πρὸς ἀλληλα τούτων συντάξεσι καινὸν ἐργενέσθαι 25

1 τὰς *: τῆς 3 Soph. Antig. 456 4 idem: καὶ
οὐδεις — ἐξότου ἐφάνη 5 καινὸν mei 8 ἄριστον iidem
12 καὶ] om. iidem; corr. vid. δύνάμιν καὶ γένεσιν 18 καὶ
αἱ *: καὶ 20 ἰδίους W 22 ἐστὶ *: εἰσὶ

βαρβαρισμὸν ἢ σολοικισμὸν ἐξαίφνης δυνατόν ἐστιν, οὕτως αἱ τοῦ σώματος κράσεις ὠρισμένας ἔχουσι τὰς ὀλισθήσεις καὶ παραβάσεις, τρόπον τινὰ τῇ φύσει καὶ τῶν παρὰ φύσιν ἐμπεριεχομένων. ταύτη
 5 γε κομψοὶ καὶ οἱ μυθογράφοι· τὰ γὰρ παντάπασιν ἔκφυλα καὶ τεράστια τῶν ζώων γενέσθαι λέγουσιν ἐν τῇ γιγαντομαχίᾳ, τῆς σελήνης ἐκτρεπομένης καὶ τὰς ἀνατολὰς οὐχ ὕθεν εἶωθε ποιουμένης· οἱ δὲ καινὰ νοσήματα τὴν φύσιν ὥσπερ τέρατα γεννᾷν
 10 ἀξιοῦσι, μήτε πιθανὴν μήτ' ἀπίθανον αἰτίαν τῆς 782 ἐξαλλαγῆς πλάσσουντες, ἀλλὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ μᾶλλον ἐνίων παθῶν καινότητα καὶ διαφορὰν ἀποφαινόντες· οὐκ ὀρθῶς, ὡ μακάριε Φίλων· ἐπίτασις γὰρ καὶ αὔξησις μέγεθος ἢ πλήθος προστίθῃσι, τοῦ δὲ
 15 γένους οὐκ ἐκβιβάζει τὸ ὑποκείμενον· ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἐλεφαντίασιν οἶομαι σφοδρότητα τῶν ψωρικῶν τινος τούτων οὔσαν οὐδὲ τὸν ὑδροφύβαν τῶν στομαχικῶν ἢ τῶν μελαγχολικῶν. καίτοι τοῦτό γε θαυμαστόν, εἰ μὴδ' Ὅμηρος ἀγνοῶν ἐλάνθανεν ὑμᾶς·
 20 τὸν γὰρ 'λυσσητῆρα κύνα' δῆλός ἐστιν ἀπὸ τοῦ πά- B
 θους τούτου προσαγορεύων, ἀφ' οὗ καὶ ἄνθρωποι λυσσᾶν λέγονται.'

3. Ταῦτα τοῦ Διογενιανοῦ διελθόντος, ὁ Φίλων αὐτός τε μέτρια διελέχθη πρὸς τὸν λόγον αὐτοῦ,
 25 καὶ μὲ συνειπεῖν παρεκάλει τοῖς ἀρχαίοις ἰατροῖς,

1 ἀδύνατον M 4 ἐμπειρία· ἐχομένων mei ib. καὶ
 ταύτη W 5 γε] τε? 6 Turnebus: ἔκφυλα 9 καινὰ
 Hirschigius: καὶ τὰ 15 οὐκ] om. mei 17 τούτων] πα-
 θῶν R 19 Ὅμηρος] © 299 25 καὶ μὲ *: καὶ με

ὥς ἀμελείας ἢ ἀγνοίας τῶν μεγίστων ὀφλισκάνου-
 σιν, εἴ γε μὴ ταῦτα τὰ πάθη νεώτερα φαίνεται τῆς
 ἐκείνων ἡλικίας. πρῶτον οὖν ὁ Διογενειανὸς οὐκ
 ὀρθῶς ἀξιοῦν ἔδοξεν ἡμῖν τὰς ἐπιτάσεις καὶ ἀνέ-
 σεις μὴ ποιεῖν διαφορὰς μηδὲ τοῦ γένους ἐκβιβάζ- 5
 ξειν· οὕτω γὰρ οὕτ' ὕψος ὀξίνου φήσομεν διαφέρειν
 οὔτε πικρότητα στρυγνότητος οὔτε πυρῶν αἶραν
 Ο οὔτε μίνθον ἡδυόσμων. καίτοι περιφανῶς ἐκστά-
 σεις αὗται καὶ μεταβολαὶ ποιότητων εἰσίν, αἱ μὲν
 ἀνέσεις μαραινόμενων αἱ δ' ἐπιτάσεις σφοδρυνόμε- 10
 νων· ἢ μηδὲ φλόγα πνεύματος λεπτοῦ μηδὲ φλογὸς
 αὐγὴν μηδὲ πύκνυν δρόσου μηδὲ χάλαξαν ὕμβρου
 διαφέρειν λέγωμεν, ἀλλ' ἐπιτάσεις εἶναι ταῦτα πάντα
 καὶ σφοδρότητας· ὥρα δὲ καὶ τυφλότητα μηδὲν ἀμ-
 βλυωπίας φάναι διαφέρειν μηδὲ ναυτίας χολέραν, 15
 ἀλλὰ τῷ μᾶλλον καὶ ἥττον παραλλάττειν. καίτοι
 D ταῦτα πρὸς λόγον οὐδέν ἐστιν· ἂν γὰρ αὐτὴν λέ-
 γωσι δεξιόμενοι τὴν ἐπίτασιν καὶ τὴν σφοδρότητα
 νῦν γερονέναι, πρῶτον, ἐν ποσῷ γιγνομένης τῆς και-
 νότητος οὐκ ἐν ποιῷ, μένει τὸ παραδόξον ὁμοίως· 20
 ἐπειτα τοῦ Σοφοκλέους ἐπὶ τῶν, ὅτι μὴ πρότερον
 ἦν, ἀπιστουμένων, εἰ γέγονε νῦν, οὐ φανύλως εἰ-
 πόντος

ἅπαντα τὰ γένητα πρῶτον ἦλθ' ἅπαξ,

δοκεῖ καὶ λόγον ἔχειν τὸ μὴ δρόμῳ, καθάπερ ὕσπλη- 25

2 μὴ Turnebus: δὴ 16 τῷ] τὸ mei 17 ἐστιν· ἂν]
 ἐστιᾶν iidem λέγουσι iidem 19 ἐν τῷ πόσῳ iidem
 ib. Basilcensis: κενότητος 24 Nauckius (p. 813): τὰ γένη
 τοῦ ἦλθ' Valekenarius: ἦλθεν 25 δοκεῖ W: ἐδόκει
 τὸ] τοῦ mei δρόμῳ R: δρόμου

γος μιᾷς πεσούσης, ἐκδραμεῖν τὰ πάθη πρὸς τὴν
 γένεσιν, ἄλλων δ' ἄλλοις ἀεὶ κατόπιν ἐπιγιγνομέ-
 νων, ἕκαστον ἐν χρόνῳ τινὶ λαβεῖν τὴν πρώτην
 γένεσιν. εἰκάσαι δ' ἄν τις' ἔφην ἐγὼ 'τὰ μὲν ἀπ' Ε
 5 ἐνδείας ὅσα τε καῦμα προσπίπτουσι ἢ ψυχὸς ἐμποιεῖ,
 ταῦτα πρῶτον τοῖς σώμασι παραγενέσθαι· πλησμο-
 νὰς δὲ καὶ θερμότητας καὶ ἡδυπαθείας ὕστερον ἐπελ-
 θεῖν μετ' ἀργίας καὶ σχολῆς δι' ἀφθονίαν τῶν
 ἀναγκαίων πολὺ περίττωμα ποιούσας καὶ πονηρόν,
 10 ἐν ᾧ ποικίλα νοσημάτων εἶδη παντοδαπὰς τε τού-
 των ἐπιπλοκάς πρὸς ἀλλήλας καὶ μίξεις αἰεὶ τι νεω-
 τερίζειν. τὸ μὲν γὰρ κατὰ φύσιν τέτακται καὶ διώ-
 ρισται, τάξεις γὰρ ἢ τάξεως ἔργον ἢ φύσις· ἢ δ'
 ἀταξία καθάπερ ἢ Πινδαρική ψάμμος ἀριθμὸν περι-
 15 πέφενυγε, καὶ τὸ παρὰ τὴν φύσιν εὐθὺς ἀόριστον F
 καὶ ἀπειρόν ἐστιν. ἀληθεύειν μὲν γὰρ ἀπλῶς ψεύ-
 δεσθαι δ' ἀπειραχῶς παρέχει τὰ πράγματα· καὶ θυ-
 μοι καὶ ἁρμονίαι λόγους ἔχουσιν· ὃ δὲ πλημμελοῦ-
 σιν ἀνθρώποι περὶ λύραν καὶ ᾠδὴν καὶ ὕρχησιν,
 20 οὐκ ἄν τις περιλάβοι. καίτοι καὶ Φρύνιχος ὁ τῶν
 τραγωδιῶν ποιητῆς περὶ αὐτοῦ φησιν ὅτι

'σχήματα δ' ὕρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσος' ἐνὶ πόντῳ
 κύματα ποιεῖται χεῖματι νυξ ὅλοη.'

καὶ Χρύσιππος τὰς ἐκ δέκα μόνων ἀξιωμαμάτων συμ-
 25 πλοκάς πλήθει φησὶν ἑκατὸν μυριάδας ὑπερβάλλειν.
 ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἤλεγξεν Ἰππαρχος, ἀποδείξας ὅτι

1 ἐκδρομὴν mei 2 W: ἐπιγινόμενον 14 Πινδαρική
 ψάμμος] fort. respicitur Bergk. 3 p. 719 22 Bergk. 3 p. 561

τὸ μὲν καταφατικὸν περιέχει συμπεπλεγμένων μυ-
 ριάδας δέκα καὶ πρὸς ταύταις χίλια τεσσαράκοντα
 733 ἐννέα· τὸ δ' ἀποφατικὸν αὐτοῦ μυριάδας τριάκοντα
 μίαν καὶ πρὸς ταύταις ἑνακόσια πεντήκοντα δύο.
 Ξενοκράτης δὲ τὸν τῶν συλλαβῶν ἀριθμὸν, ὃν τὰ 5
 στοιχεῖα μιγνύμενα πρὸς ἄλληλα παρέχει, μυριάδων
 ἀπέφηνεν εἰκοσάκισ καὶ μυριάκισ μυρίων. τί δὴ
 θαυμαστόν ἐστιν εἰ, τοσαύτας μὲν ἐν ἑαυτῷ τοῦ
 σώματος δυνάμεις ἔχοντος, τοσαύτας δὲ διὰ σίτων
 καὶ ποτῶν ἐπείσαστο μόνου ποιότητος ἐκάστοτε, χρω- 10
 μένου δὲ κινήσει καὶ μεταβολαῖς μήτε καιρὸν ἕνα
 μήτε τάξιν ἀεὶ μίαν ἐχούσαις, αἱ πρὸς ἀλλήλας συμ-
 B πλοκαὶ τούτων ἀπάντων ἐστιν ὅτε καινὰ καὶ ἀσυ-
 νήθῃ νοσήματα φέρουσιν, οἷον ὁ Θουκυδίδης ἱστο-
 ρεῖ τὸν Ἀθήνησι λοιμὸν γενέσθαι, τεκμαιρούμενος 15
 αὐτοῦ τὸ μὴ σύντροφον μάλιστα τῷ τὰ σαρκοφάγα
 μὴ γεύεσθαι τῶν νεκρῶν; οἱ δὲ περὶ τὴν Ἐρυθρὰν
 θάλασσαν νοσήσαντες, ὥς Ἀγαθαρχίδας ἱστορήκεν,
 ἄλλοις τε συμπτώμασιν ἐχρήσαντο καινοῖς καὶ ἀνι-
 στορήτοις, καὶ δρακόντια μικρὰ τὰς κνήμας διεσθί- 20
 οντα καὶ τοὺς βραχίονας ἐξέκυψεν, ἀψαμένων δ'
 αὖθις ἀνεδύετο καὶ φλεγμονὰς ἀκαρτερήτους ἐνει-
 λούμενα τοῖς μνώδεσι παρεῖχεν· καὶ τοῦτο τὸ πά-
 C θος οὔτε πρότερον οἶδεν οὐδείς οὔθ' ὕστερον ἄλλοις
 ἀλλ' ἐκείνοις γε μόνοις γενόμενον, ὥς ἕτερα πολλά. 25
 καὶ γὰρ ἐν δυσουρίᾳ τις γενόμενος πολὺν χρόνον

3 αὐτοῦ] αὐτὸ R 9 ἔχοντας mei 14 Θουκυδίδης]
 2, 50 18 Ἀγαθαρχίδας] cf. Mueller. 3 p. 195 24 malim
 εἶδεν 25 γε Turnebus: τε

ἐξέδωκε κριθίνην καλάμην γόνατ' ἔχουσαν. καὶ τὸν
 ἡμέτερον ξένον Ἐφρηβὸν Ἀθήνησιν ἴσμεν ἐκβάλλοντα
 μετὰ πολλοῦ σπέρματος θηρίδιον δασὺ καὶ πολλοῖς
 5 ποσὶ ταχὺ βαδίζον. τὴν δὲ Τίμωνος ἐν Κιλικίᾳ
 5 τηθὴν Ἀριστοτέλης ἰστόρηκε φωλεύειν τοῦ ἔτους
 ἐκάστου δύο μῆνας, μηδενὶ πλὴν μόνῳ τῷ ἀναπνεῖν,
 ὅτι ξῆ, διὰ δὴλον οὔσαν. καὶ μὴν ἐν γε τοῖς Μεω-
 νείοις σημεῖον ἡπατικοῦ πάθους ἀναγέγραπται τὸ
 τοὺς κατοικιδίους μῦς ἐπιμελῶς παραφυλάττειν καὶ
 10 διώκειν· ὁ νῦν οὐδαμοῦ γιγνόμενον ὁρᾶται. διὸ Δ
 μὴ θαυμάζωμεν, ἂν γένηται τι τῶν οὐ πρότερον
 ὄντων, μηδ' εἴ τι τῶν πρότερον ὄντων ὕστερον ἐκ-
 λέλοιπεν· αἰτία γὰρ ἡ τῶν σωμάτων φύσις, ἅλλην
 ἅλλοτε λαμβάνουσα κρᾶσιν. τὸ μὲν οὖν ἀέρα και-
 15 νὸν ἐπείσάγειν ἢ ξένον ὕδωρ, εἰ μὴ βούλεται Διο-
 γενιανός, ἐάσωμεν· καίτοι τοὺς γε Δημοκριτέους
 ἴσμεν καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας, ὅτι καὶ κόσμων
 ἐκτὸς φθορέντων καὶ σωμάτων ἄλλοφύλων ἐκ τῆς
 ἀπορροῆς ἐπιρρεύντων, ἐνταῦθα πολλάκις ἀρχαὶ πα-
 20 ρεμπίπτουσι λοιμῶν καὶ παθῶν οὐ συνήθων. ἐάσω-
 μεν δὲ καὶ τὰς φθορὰς τὰς κατὰ μέρος παρ' ἡμῖν
 ὑπὸ τε σεισμῶν καὶ αὐχμῶν καὶ ὕμβρων, αἷς καὶ
 τὰ πνεύματα καὶ τὰ νάματα γηγενῇ φύσιν ἔχοντα Ε
 συννοσεῖν ἀνάγκη καὶ συμμεταβάλλειν. ἀλλὰ περὶ
 25 τὰ σιτία καὶ τὰ ὕψα καὶ τὰς ἄλλας διαίτας τοῦ

5 Ἀριστοτέλης | Fragm. 43 7 Reinesius: μελωνείοις
 cf. Aristot. Fragm. 375 12 μηδ' — ὄντων supplevit M
 nisi quod pro ἂν scripsi εἰ 16 δημοκριτέους mei 17 ὅτι
 καὶ] ὅτι R 19 ἀπορροῆς *: ἀπορίας 21 τὰς κατὰ W:
 κατὰ

σώματος ἐξαλλαγὴν, ὅση γέγονεν, οὐ παραλειπτέον·
πολλὰ γὰρ τῶν ἀγεύστων καὶ ἀβρώτων πρότερον
ἡδίστα νῦν γέγονεν, ὥσπερ οἶνόμελι καὶ μήτρα·
λέγουσι δὲ μηδ' ἐγκέφαλον ἐσθίειν τοὺς παλαιούς·
διὸ καὶ Ὅμηρον εἰπεῖν

5

‘τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ,’

τὸν ἐγκέφαλον οὕτω, διὰ τὸ δρίπτειν καὶ ἀποβάλ-
F λειν μυσαττομένους, προσειπόντα· σικύου δὲ πέπο-
νος καὶ μήλου Μηδικοῦ καὶ πεπέρεως πολλοὺς ἴσμεν
ἔτι τῶν πρεσβυτέρων γεύσασθαι μὴ δυναμένους. 10
ὑπὸ τε δὴ τούτων εἰκὸς ἐστὶ ξενοπαθεῖν τὰ σώ-
ματα καὶ παραλλάττειν ταῖς κρᾶσεσιν ἡσυχῇ ποιό-
τητα καὶ περιττώμα ποιούντων ἰδίου, τήν τε τάξιν
αὐτῶν ἐδεστῶν καὶ μετακόσμησιν οὐ μικρὰν ἔχειν
διαφοράν. αἱ γὰρ καλούμεναι ψυχραὶ τράπεζαι πρό- 15
τερον, ὁστρέων, ἐχίνων, ὠμῶν λαχάνων, ὥσπερ ἐλα-
φρῶν ὁ Πλάτων, ἀπ' οὐράς ἐπὶ στόμα μεταχθεῖσαι
734 τὴν πρώτην ἀντὶ τῆς ἐσχάτης τάξιν ἔχουσι. μέγα
δὲ καὶ τὸ τῶν καλουμένων προπωμάτων· οὐδὲ γὰρ
ὔδωρ οἱ παλαιοὶ πρὶν ἐντραγεῖν ἐπινον· οἱ δὲ νῦν 20
ἄσιτοι προμεθυσθέντες ἔπτονται τῆς τροφῆς δια-
βρόχῳ τῷ σώματι καὶ ζέοντι, λεπτὰ καὶ τομὰ καὶ
ὀξέα προσφέροντες ὑπέκκανυμα τῆς ὀρέξεως, εἰδ' οὐ-

5 Ὅμηρον] I 378 7 *: οὕτως 13 τε *: δὲ 14 αὐ
τῶν] αὐτῶν mei 16 ἐχίνα. ἄντικρυς: ἔχειν ἐλαφρῶν
ὁ Πλάτων] ἐλαφρῶν ὀπλιτῶν I 378 d. 17 ἐλαφρῶν [ὀπλίων
ἢ φησιν] ὁ Πλάτων cf. de Legg. p. 625 d 17 μεταχθεῖ-
σαι Doehnerus probabiliter 19 *: προπομάτων 22 σώ-
ματι Basileensis: πόματι

τως ἐμπορούμενοι τῶν ἄλλων. οὐδενὸς δὲ πρὸς μεταβολὴν καὶ τὸ ποιῆσαι νοσημάτων καινῶν γένεσιν ἀσθενέστερόν ἐστιν ἢ περὶ τὰ λουτρὰ τῆς σαρκὸς πολυπάθεια καθάπερ σιδήρου πυρὶ μαλασσομένης καὶ ῥεούσης, εἴτα βαφὴν ὑπὸ ψυχροῦ καὶ στόμωσιν ἀναδεχομένης·

ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι·

τοῦτο γὰρ ἂν τις εἰπεῖν μοι δοκεῖ τῶν ὀλίγων ἡμῶν B
ἐμπροσθεν γεγονότων, βαλανείου θύρας ἀνοιχθεί-
10 σης. ἐκεῖνοι γὰρ οὕτως ἀνειμένοις ἐχρῶντο καὶ μαλακοῖς, ὥστ' Ἀλέξανδρος μὲν ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ λουτρῶνι πυρέττων ἐκάθειδεν· αἱ δὲ Γαλατῶν γυναῖκες εἰς τὰ βαλανεῖα πόλτου χύτρας εἰσφέρουσαι μετὰ τῶν παίδων ἡσθιον ὁμοῦ λουόμεναι. νῦν δὲ λυτ-
15 τῶσιν ἔοικε τὰ βαλανεῖα καὶ ὑλακτοῦσι καὶ σπαράττουσιν· ὁ δ' ἐλκόμενος ἄηρ ἐν αὐτοῖς, ὑγροῦ μῖγμα καὶ πυρὸς γεγονώς, οὐδὲν ἑᾶ τοῦ σώματος ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ πᾶσαν ἄτομον κλονεῖ καὶ τάρασσει καὶ μεθίστησιν ἐξ ἔδρας, ἄχρι οὗ κατασβέ- O
20 σωμεν αὐτοὺς πεπυρωμένους καὶ ζέοντας. οὐδὲν οὖν' ἔφην ὧ Διογενιανέ, δεῖται ὁ λόγος αἰτιῶν ἐπεισοδίων ἕξωθεν οὐδὲ μετακοσμίων, ἀλλ' αὐτόθεν ἢ περὶ τὴν δίαιταν μεταβολὴ τὰ μὲν συγγενῶν τὰ δ' ἀφανίζειν τῶν νοσημάτων οὐκ ἀδύνατός
25 ἐστι·

7 Hom. κ 513 εἰς Ἀχέροντα] εἰς ἀχέρων τε vel εἰσα-
χέροντες mei 13 κύτρας iidem 20 αὐτοὺς *: αὐτοὺς
23 *: οὖν γεννᾶν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι'.

Διὰ τί τοῖς φθινοπωρινοῖς ἐνυπνίοις ἥκιστα πιστεύομεν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΦΙΛΩΡΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΟΙ ΤΟΥ ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΥ
ΤΙΟΙ, ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ.

5

- D 1. Προβλήμασιν Ἀριστοτέλους φυσικοῖς ἐντυγχάνων Φλῶρος εἰς Θερμοπύλας κομισθεῖσιν αὐτός τε πολλῶν ἀποριῶν, ὅπερ εἰώθασι πάσχειν ἐπεικῶς αἱ φιλόσοφοι φύσεις, ὑπεπίμπλατο καὶ τοῖς ἐταίροις μετεδίδου, μαρτυρῶν αὐτῷ τῷ Ἀριστοτέλει λέγοντι 10 τὴν πολυμάθειαν πολλὰς ἀποριῶν ἀρχὰς ποιεῖν. τὰ μὲν οὖν ἄλλα μεθ' ἡμέραν οὐκ ἔχαριν ἡμῖν ἐν τοῖς περιπάτοις διατριβὴν παρέσχε· τὸ δὲ λεγόμενον περὶ τῶν ἐνυπνίων, ὥς ἔστιν ἀβέβαια καὶ ψευδὴ μάλιστα περὶ τοὺς φυλλοχόους μῆνας, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐτέ- 15 ροις λόγοις πραγματευσαμένου τοῦ Φαβωρίνου μετὰ
- E τὸ δεῖπνον, ἀνέκυψε. τοῖς μὲν οὖν σοῖς ἐταίροις ἑμοῖς δ' υἱοῖς ἐδόκει λελυκέναι τὴν ἀπορίαν Ἀριστοτέλης· καὶ οὐδὲν ὦοντο δεῖν ζητεῖν οὐδὲ λέγειν ἄλλ' ἢ τοὺς καρπούς, ὥσπερ ἑκαῖνος, αἰτιᾶσθαι. 20 νέοι γὰρ ὄντες ἔτι καὶ σφριγῶντες πολὺ πνεῦμα γεννῶσιν ἐν τῷ σώματι καὶ ταραχῶδες· οὐ γὰρ τὸν οἶνον εἰκός ἐστι μόνον ξεῖν καὶ ἀγανακτεῖν,

2 φθινοπώροις mei 10 αὐτῷ] οὕτω Doehnerus
11 ἀποριῶν R 15 ἑτέροισι λόγοις? 16 φαβωρίνου vel
φαβουρίνου mei 18 Ἀριστοτέλης] Fragm 212 23 ξεῖν]
ξῆν mei. cf. Plat. de Legg. p. 773d. Phaedr. p. 251c

οὐδὲ τοῦλαιον ἂν ἤ νεουργὸν ἐν τοῖς λύχνοις ψό-
 φον ἐμποιεῖν, ἀποκυματιζούσης τὸ πνεῦμα τῆς θερ-
 μότητος· ἀλλὰ καὶ τὰ σιτία τὰ πρόσφατα καὶ τὴν
 ὁπώραν ἄπασαν ὀρεῶμεν ἐντεταμένην καὶ οἰδοῦσαν, F
 5 ἄχρι ἂν ἀποπνεύσῃ τὸ φουσῶδες καὶ ἄπεπτον. ὅτι
 δ' ἐστὶ τῶν βρωμάτων ἐνια δυσόνειρα καὶ ταρακ-
 τικὰ τῶν καθ' ὕπνον ὕψεων, μαρτυρίοις ἐχρῶντο
 τοῖς τε κυάμοις καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ πολύποδος, ὧν
 ἀπέχεσθαι κελεύουσι τοὺς δεομένους τῆς διὰ τῶν
 10 ὀνείρων μαντικῆς.

2. Ὁ δὲ Φαβουρίνος αὐτὸς τὰ μὲν ἄλλα δαιμο-
 νιώτατος Ἀριστοτέλους ἐραστής ἐστι καὶ τῷ Περι-
 πάτῳ νέμει μερίδα τοῦ πιθανοῦ πλείστην· τότε
 μέντοι λόγον τινὰ τοῦ Δημοκρίτου παλαιὸν ὥσπερ
 15 ἐκ καπνοῦ καθελὼν ἡμαυρωμένον οἶος ἦν ἐκκαθαί-
 ρειν καὶ διαλαμπρύνειν· ὑποθέμενος τοῦτο δὴ τοῦ- 785
 πιδήμιον, ὃ φησι Δημοκρίτος, 'ἐγκαταβυσσοῦσθαι
 τὰ εἶδωλα διὰ τῶν πόρων εἰς τὰ σώματα καὶ ποιεῖν
 τὰς κατὰ τὸν ὕπνον ὕψεις ἐπαναφερόμενα· φοιτᾶν
 20 δὲ ταῦτα πανταχόθεν ἀπιδόντα καὶ σκευῶν καὶ ἱμα-
 τίων καὶ φυτῶν μάλιστα δὲ ξύων ὑπὸ σάλου πολ-
 λοῦ καὶ θερμότητος οὐ μόνον ἔχοντα μορφοειδεῖς
 τοῦ σώματος ἐκμεμαγμένας ὁμοιότητας (ὥς Ἐπίκου-
 ρος οἶεται μέχρι τούτου Δημοκρίτῳ συνεπόμενος,
 25 ἐνταῦθα δὲ προλιπὼν τὸν λόγον), ἀλλὰ καὶ τῶν
 κατὰ ψυχὴν κινήματων καὶ βουλευμάτων ἐκάστῳ

1 ἢ vel ἡ mei 4 *: οἰδοῦσαν 11 φαβουρίνος mei
 17 Δημοκρίτος] cf. Mullach. 1 p. 358 qui hoc testimonium
 omisit 26 ἐκάστου?

καὶ ἡθῶν καὶ παθῶν ἐμφάσεις ἀναλαμβάνοντα συν-
 B εφέλκεσθαι, καὶ προσπίπτοντα μετὰ τούτων ὥσπερ
 ἔμψυχα φράζειν καὶ διαγγέλλειν τοῖς ὑποδεχομένοις
 τὰς τῶν μεθιέντων αὐτὰ δόξας καὶ διαλογισμοὺς
 καὶ ὁρμάς, ὅταν ἐνάρθρους καὶ ἀσυγχύτους φυλάτ- 5
 τουντα προσμίξῃ τὰς εἰκόνας.' τοῦτο δὲ μάλιστα ποιεῖ
 δι' ἄερος λείου τῆς φορᾶς αὐτοῖς γιγνομένης ἀκωλύ-
 του καὶ ταχείας. ὁ δὲ φθινοπωρινός, ἐν ᾧ φυλλο-
 χοεῖ τὰ δένδρα, πολλὴν ἀνωμαλίαν ἔχων καὶ τρα-
 χύτητα, διαστρέφει καὶ παρατρέπει πολλαχῇ τὰ εἰ- 10
 δωλα καὶ τὸ ἐναργὲς αὐτῶν ἐξίτηλον καὶ ἀσθενὲς
 ποιεῖ τῇ βραδυτῇτι τῆς πορείας ἀμαυρούμενον,
 C ὥσπερ αὖ πάλιν πρὸς ὁργώντων καὶ διακαομένων
 ἐκθρόσκοντα πολλὰ καὶ ταχὺ κομιζόμενα τὰς ἐμ-
 φάσεις νεαρὰς καὶ σημαντικὰς ἀποδίδωσιν. 15

3. Εἴτα διαβλέψας πρὸς τοὺς περὶ τὸν Αὐτό-
 βουλον καὶ μειδιάσας 'ἀλλ' ὀρῶ' εἶπεν 'ὕμᾱς οἶους
 τ' ὄντας ἤδη σκιαμαχεῖν πρὸς τὰ εἰδωλα καὶ δόξῃ
 παλαιᾷ καθάπερ γραφῇ προσφέροντας ἀφὴν οἶεσθαί
 τι ποιεῖν.' καὶ ὁ Αὐτόβουλος 'παῦε ποικίλλων' ἔφη 20
 'πρὸς ἡμᾶς· οὐ γὰρ ἀγνοοῦμεν, ὅτι τὴν Ἀριστοτέ-
 λους δόξαν εὐδοκιμῆσαι βουλούμενος ὥσπερ σκιὰν
 αὐτῇ τὴν Δημοκρίτου παραβέβληκας. ἐπ' ἐκείνην
 οὖν τρεψόμεθα κἀκείνῃ μαχούμεθα κατηγοροῦσθαι τῶν
 D νέων καρπῶν καὶ τῆς φύλης ὁπώρας οὐ προσηγόν- 25

3 em. W: διαστέλλειν 8 φυλλοχοεῖ Duebnerus ex E
 19 ἀφὴν vel ἀφῆν mei. βαφῆν R 20 ποικίλλων mei
 23 ἐπ' Madvigius 24 κἀκείνῃ vel κἀκείνην mei κα-
 τηγοροῦσι vel προσηγορούσῃ iidem

τως. τὸ γὰρ θέρος αὐτοῖς μαρτυρεῖ καὶ τὸ μετό-
 πωρον, ὅτε μάλιστα χλωρὰν καὶ φλύουσαν, ὥς Ἀν-
 τίμαχος ἔφη, τὴν ὁπώραν γεννωμένην ἄρτι προσ-
 φερόμενοι ἦττον ἀπατηλοῖς καὶ ψευδέσιν ἐνυπνίοις
 5 σύνεσμεν· οἱ δὲ φυλλοχόοι μῆνες ἤδη τῷ χειμῶνι
 παρασκηνοῦντες ἐν πέψει τὰ σιτία καὶ τὰ περιόντα
 τῶν ἀκροδρόων ἰσχνὰ καὶ ῥυσὰ καὶ πᾶν ἀφεικότα
 τὸ πληκτικὸν ἐκεῖνο καὶ μανικὸν ἔχουσι. καὶ μὴν Ε
 οἴνου γε τὸν νέον οἱ πρωιαίτατα πίνοντες Ἀνθ-
 10 στηριῶνι πίνουσι μηνὶ μετὰ χειμῶνα· καὶ τὴν ἡμέ-
 ραν ἐκείνην ἡμεῖς μὲν Ἀγαθοῦ Δαίμονος, Ἀθηναῖοι
 δὲ Πιθοίγια προσαγορεύουσι· γλεύκους δὲ ξέοντος
 ἀεὶ ἀφαιρεῖσθαι καὶ τοὺς ἐργάτας δεδιότας ὀρῶμεν.
 ἀφέντες οὖν τὸ συκοφαντεῖν τὰ τῶν θεῶν δῶρα
 15 μετώμεν ἐτέραν ὁδόν, ἣν ὑφηγεῖται τοῦνομα τοῦ
 χρόνου καὶ τῶν ὑπηνεμίων καὶ ψευδῶν ὀνείρων.
 φυλλοχόος γὰρ ὀνομάζεται διὰ ψυχρότητα καὶ ξη-
 ρότητα τηνικαῦτα τῶν φύλλων ἀπορρεόντων· πλήν
 εἴ τι θερμὸν ἐστὶν ἢ λιπαρὸν ὥς ἐλαῖαι καὶ δάφναι
 20 καὶ φοίνικες ἢ διερὸν ὥς μυρσίνη καὶ κιττός. τοῦ- F
 τοις γὰρ ἡ κρᾶσις βοηθεῖ τοῖς δ' ἄλλοις οὐ· οὐ
 γὰρ παραμένει τὸ ἐχέκολλον καὶ συνεκτικόν, ἢ πυκ-
 νουμένης ψυχρότητι τῆς ἰκμάδος ἢ ξηραينوμένης δι'

2 em. Valckenarius: φλειοῦσαν vel φλοιοῦσαν cf. Kinkel.
 Fr. p. 287 3 γενομένην R 4 ἦττον idem: τοὺς καρποὺς
 ἦττον 8 πληκτικὸν scripsi cum Emperio: πληκτίζον cf.
 p. 693b 9 γε idem: τε 12 Turnebus: πιθοίγια
 X: γλεύκου 18 ἀεὶ ἀφαιρεῖσθαι] ἐμφορεῖσθαι W; malim
 ἄγαν (vel ἔτι) ἐμφορεῖσθαι cf. Vit. Cic. c. 19 16 καὶ τῶν]
 τῶν R

ἐνδειαν ἢ δι' ἀσθένειαν. ἔστι μὲν οὖν καὶ φυ-
 τοῖς ὑγρότητι ἢ θερμότητι τεθηλέναι καὶ αὐξάνε-
 σθαι, μᾶλλον δὲ τοῖς ζώοις· καὶ τοῦναντίον ἢ ψυ-
 χρότης καὶ ἢ ξηρότης ὀλέθριον. διὸ χαριέντως
 Ὅμηρος εἶωθε 'διερούς βροτούς' καλεῖν, καὶ τὸ μὲν 5
 χαίρειν 'λαίνεσθαι,' 'ρίγεδανόν' δὲ καὶ 'κρυερόν' τὸ
 λυπηρόν καὶ τὸ φοβερόν. ὁ δ' ἀλλίβας καὶ ὁ σκε-
 736 λετός ἐπὶ τοῖς νεκροῖς λέγονται, λοιδορουμένης τῷ
 ὀνόματι τῆς ξηρότητος. ἔτι τὸ μὲν αἷμα κυριωτά-
 την τῶν ἐν ἡμῖν ἔχον δύναμιν ἅμα καὶ θερμόν ἐστι 10
 καὶ ὑγρόν, τὸ δὲ γῆρας ἀμφοῖν ἐνδεές. ἔοικε δὲ
 τοῦ ἐνικυτοῦ περιόντος οἶον γῆρας εἶναι τὸ φθι-
 νόπαρον· οὐπω γὰρ ἦκει τὸ ὑγρόν, οὐκέτι δὲ τὸ
 θερμόν ἐρρωται· δείγμα δὲ γεγρονὸς ἀτεχνῶς ξηρό-
 τητος ἅμα καὶ ψυχρότητος ἐπισφαλῇ ποιεῖ τὰ σώ- 15
 ματα πρὸς τὰς νόσους. τοῖς δὴ σώμασι τὰς ψυχὰς
 συμπαθεῖν ἀνάγκη, καὶ μάλιστα παχνομένου τοῦ
 B πνεύματος ἀμαυροῦσθαι τὸ μαντικόν, ὥσπερ κάτο-
 πτρον ὀμίχλης ἀναπιμπλάμενον. οὐδὲν οὖν τρανὸν
 οὐδ' ἐναρθρον οὐδ' εὖσημον ἐν ταῖς φαντασίαις 20
 ἀποδίδωσι, μέχρι οὗ παχὺ καὶ ἀλαμπές καὶ συν-
 εσταλμένον ἐστίν·

2 ἢ] καὶ Turnebus et Eustathius ad Hom. § 201
 5 Ὅμηρος] § 201. 156. T 325. λ 211 8 λέγονται Eustathius (l. l.): γέγονε ib. τῷ ὀνόματι Doehnerus (ex Eustathio): τὰ ὀνόματα cf. p. 375 d 9 κυριώτατον mei
 13 δὲ] δὴ mei 21 παχὺ X: τραχὺ

ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

BIBΛION ENATON.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

1. Τὸ ἔνατον τῶν Συμποσιακῶν, ᾧ Σόσσιε Σε-
5 νεκίων, περιέχει λόγους τοὺς Ἀθήνησιν ἐν τοῖς D
Μουσείοις γενομένους καὶ μάλιστα τὴν ἐννεάδα ταῖς
Μούσαις προσήκειν. ὁ δ' ἀριθμὸς ἂν ὑπερβάλλῃ
τὴν συνήθη δεκάδα τῶν ζητημάτων, οὐ θαυμαστόν·
ἔδει γὰρ πάντα ταῖς Μούσαις ἀποδοῦναι τὰ τῶν
10 Μουσῶν καὶ μηδὲν ἀφελεῖν ὥσπερ ἀφ' ἱερῶν, πλεί-
ονα καὶ καλλίονα τούτων ὁφείλοντας αὐταῖς.

6 καὶ] τῷ καὶ Turnebus. Sed ut vid. bene se habet καὶ
ut ad quaestionem XIV referatur i. e. καὶ ὅτι μάλιστα ἡ
ἐννεὰς ταῖς Μ. προσήκει

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Α'.

Περὶ στίχων εὐκαίρως ἀναπεφωνημένων καὶ ἀκαίρως.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΕΡΑΤΩΝ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ,
ΣΤΗΝΘΕΙΣ ΠΟΛΛΟΙ ΤΟΥ ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

5

1. Ἀμμώνιος Ἀθήνησι στρατηγῶν ἀπόδειξιν ἔλαβεν ἐν τῷ Διογενείῳ τῶν γραμματα καὶ γεωμετρίας καὶ τὰ ρητορικὰ καὶ μουσικὴν μανθανόντων ἐφήβων, καὶ τοὺς εὐδοκιμήσαντας τῶν διδασκάλων ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε. παρήσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων φιλο- 10 λόγων συχνοὶ καὶ πάντες ἐπιδεικνύοντες οἱ συνήθεις. ὁ μὲν οὖν Ἀχιλλεὺς μόνοις τῶν ἀγωνισαμένων τοῖς μονομαχήσασιν δεῖπνον κατήγγειλε, βουλόμενος ὥς φασιν εἴ τις ἐν τοῖς ὅπλοις ὀργή πρὸς ἀλλήλους καὶ χαλεπότης γένοιτο, ταύτην ἀφεῖναι καὶ κατα- 15 θέσθαι τοὺς ἄνδρας ἐστιάσεως κοινῆς καὶ τραπέζης μετασχόντας· τῷ δ' Ἀμμωνίῳ συνέβαινε τοῦναντίον· ἀκμὴν γὰρ ἢ τῶν διδασκάλων ἅμιλλα καὶ φιλονεικία σφοδρότεραν ἔλαβεν ἐν ταῖς κύλιξι γενομένων· ἤδη δὲ καὶ προτάσεις καὶ προκλήσεις ἦσαν ἄκριτοι 20 καὶ ἄτακτοι.

2. Διὸ πρῶτον μὲν ἐκέλευσεν ἄσαι τὸν Ἑρά-

7 ἐν Madvigius Διογενείῳ (sc. γυμνασίῳ) *: διογενείῳ 12 Ἀχιλλεὺς] cf. Hom. Ψ' 810 18 φιλονεικία?

τωνα πρὸς τὴν λύραν· ἄσαντος δὲ τὰ πρῶτα τῶν
Ἔργων

‘οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος’,

ἐπήνεσεν ὥς τῷ καιρῷ πρεπόντως ἀρμοσάμενον· **Ε**
5 ἔπειτα περὶ στίχων εὐκαιρίας ἐνέβαλε λόγον, ὥς μὴ
μόνον χάριν ἀλλὰ καὶ χρεῖαν ἔστιν ὅτε μεγάλην
ἐχούσης. καὶ ὁ μὲν ῥαψωδὸς εὐθύς ἦν διὰ στόμα-
τος πᾶσιν, ἐν τοῖς Πτολεμαίου γάμοις ἀγομένου
τὴν ἀδελφὴν καὶ πρᾶγμα δρᾶν ἀλλόκοτον νομιζο-
10 μένου καὶ ἄθεσμον ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐπῶν ἐκεί-
νων

‘Ζεὺς δ’ Ἥρην ἐκάλεσσε κασιγνήτην ἄλοχόν τε’

καὶ ὁ παρὰ Διμητρίῳ τῷ βασιλεῖ ἀπρόθυμος ὢν ἄδειν
μετὰ τὸ δεῖπνον, ὥς τε προσέπεμψεν αὐτῷ τὸν υἱὸν
15 ἔτι παιδάριον ὄντα, τὸν Φίλιππον, ἐπιβαλὼν εὐθύς
‘τὸν παῖδά μοι τόνδ’ ἀξίως Ἥρακλέους
ἡμῶν τε θρέψαι.’

καὶ Ἀνάξαρχος ὑπ’ Ἀλεξάνδρου μήλοισ βαλλόμενος **787**
παρὰ δεῖπνον, ἐπαναστὰς καὶ εἰπὼν

20 ‘βεβλήσεται τις θεῶν βροτησίᾳ χειρὶ.’

πάντων δ’ ἄριστος Κορίνθιος παῖς αἰχμάλωτος, **ῥῥ**

8 Hesiod. OD 11 4 M: ἐπήνησά (aut ἐπήνεσά) πως
τὸ καιρῷ προτρέποντος 8 ἀγομένου ἐν τοῖς Πτ. γάμοις mei
9 νομιζόμενον καὶ ἄθεσμον S: ὁ μὲν οὐκ ἔα θεσμὸν quum
scilicet n excidisset, librarii oculus ab om priore ad alterum
om aberraverit 12 Hom. Σ 356 ἐκάλεσσε] προσέειπε idem
13 ἀπρόθυμος] in E & erasum; μὴ πρόθυμος? ὢν W: ἦν
14 ὥς τε] malim ὥς δὲ 16 Nauck. p. 915 18 μελλόμε-
νος mei 19 ἐπαναστάντας iidem 20 cf. Eur. Or. 271.
Laërt. Diog. 9, 60 21 ἄριστα R ῥῥ] δς ὅτε S

ἡ πόλις ἀπώλετο καὶ Μόμμιος ἐκ τῶν ἐλευθέρων
τοὺς ἐπισταμένους γράμματα παῖδας εὐθυσκοπῶν
ἐκέλευσε γράψαι στίχον, ἔγραψε

‘τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε’ ὕλοντο·

καὶ γὰρ παθεῖν τι τὸν Μόμμιον φασὶ καὶ δακρῶ- 5
σαι καὶ πάντας ἀφεῖναι ἐλευθέρους τοὺς τῷ παιδί
προσήκοντας. ἐμνήσθη τε καὶ τῆς Θεοδώρου τοῦ
B τραγωδοῦ γυναικὸς οὐ προσδεξαμένης αὐτὸν ἐν τῷ
συγκαθεύδειν, ὑπογύου τοῦ ἀγῶνος ὕντος· ἐπεὶ δὲ
νικήσας εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν, ἀσπασαμένης καὶ εἰ- 10
πούσης

‘Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν’ ἔξεστί σοι.’

3. Ἐκ δὲ τούτου πολλὰ καὶ τῶν ἀκαίρων ἐνίοις
ἐπήει λέγειν, ὥς οὐκ ἄχρηστον εἰδέναι καὶ φυλάτ- 15
τεσθαι· οἷον Πομπηίῳ Μάγνῳ φασὶν ἀπὸ τῆς με-
γάλης ἐπανήκοντι στρατείας τὸν διδάσκαλον τῆς θυ-
γατρὸς ἀπόδειξιν διδόντα, βιβλίου κομισθέντος
ἐνδοῦναι τῇ παιδί τοιαύτην ἀρχήν,

‘ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὥφελες αὐτόθι’ ὀλέσθαι.’

Κασσίῳ δὲ Λογγίνῳ λόγου προσπεσόντος ἀδεσπό- 20
C του, τὸν υἱὸν ἐπὶ ξένης τεθνάναι, καὶ τάληθες ἔχον-
τος εἰπεῖν οὐδενὸς οὐδ’ ἀνελεῖν τὸ ὑποπτον, εἰσελ-
θὼν συγκλητικὸς ἀνῆρ πρὸς αὐτὸν ἤδη πρεσβύτερος

2 εὐθυσκοπῶν S: εὐθυσκοπῶν Mihi εὐθυσκοπῶν trans-
ponendum vid. ante ἔγραψε cf. Symb. 4 Hom. ε 808
6 ἐλευθέρους] del. Doehnerus, num ἐλευθέρους ἀφεῖναι?
7 τε καὶ] δὲ καὶ τις Madvigius. Nihil opus τοῦ R
12 Soph. Elect. 2 16 R: στρατιᾶς 21 τάληθες *: τὸ
ἀληθές 22 οὐδενὸς *

‘οὐ καταφρονήσεις’ ἔφη ‘Λογγύνε, λαλιᾷς ἀπίστου
καὶ κακοήθους φήμης, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς οὐδ’ ἀνε-
γνωκῶς τό

‘φήμη δ’ οὗ τις πάμπαν ἀπόλλυται;’

5 ὁ δ’ ἐν Ῥόδῳ στίχον αἰτήσαντι γραμματικῷ ποιου-
μένῳ δεῖξιν ἐν τῷ θεάτρῳ προτείνας

‘ἔρρ’ ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζώντων’

ἄδηλον εἶτε παίξων ἐφύβρισεν εἴτ’ ἄκων ἡστόχησε.
ταῦτα μὲν οὖν παρηγόρησεν ἀστείως τὸν θόρυβον.

10

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Β’.

D

Τίς αἰτία, δι’ ἣν τὸ ἄλφα προτέτακται τῶν στοιχείων.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΕΡΜΕΙΑΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ.

1. Ἐθους δ’ ὄντος ἐν τοῖς Μουσείοις κλήρους
15 περιφέρεσθαι καὶ τοὺς συλλαχόντας ἀλλήλοις προ-
τείνειν φιλόλογα ζητήματα, φοβούμενος ὁ Ἀμμώ-
νιος μὴ τῶν ὁμοτέχνων τινὲς ἀλλήλοις συλλάχῃσι,
προσέταξεν ἄνευ κλήρου γεωμέτρην γραμματικῷ
προτεῖναι καὶ ρητορικῷ μουσικόν, εἴτ’ ἔμπαλιν ἀνα- E
20 στρέφειν τὰς ἀνταποδόσεις.

2. Προούτεινεν οὖν Ἑρμείας ὁ γεωμέτρης Πρω-

1 καταφρόνησις mei 2 οὐ δρᾶν ἐγνωκῶς iidem
4 Hes. OD 763 ἀπόλλυται mei 6 δεῖξιν iidem
7 Hom. κ 72 21 W: ὁ Ἑρμείας

τογένοι τῷ γραμματικῷ πρῶτος αἰτίαν εἶπεῖν, δι'
 ἣν τὸ ἄλφα προτάττεται τῶν γραμμάτων ἀπάντων.
 ὁ δὲ τὴν ἐν ταῖς σχολαῖς λεγομένην ἀπέδωκε· τὰ
 μὲν γὰρ φωνήεντα τῷ δικαιολόγῳ λόγῳ πρωτεύειν
 τῶν ἀφώνων καὶ ἡμιφώνων· ἐν δὲ τούτοις τῶν μὲν 5
 μακρῶν ὄντων τῶν δὲ βραχέων, τῶν δ' ἀμφοτέρω
 καὶ διχρόνων λεγομένων, ταῦτ' εἰκότως τῇ δυνάμει
 F διαφέρειν. αὐτῶν δὲ τούτων πάλιν ἡγεμονικωτάτην
 ἔχειν τάξιν τὸ προτάττεσθαι τῶν ἄλλων οὐδὲν ὑπο-
 τάττεσθαι δὲ μηδετέρῳ πεφυκός, οἷόν ἐστι τὸ ἔλφα· 10
 τουτὶ γὰρ οὔτε τοῦ ἰῶτα δευτέρου οὔτε τοῦ υ τατ-
 τόμενον ἐθέλειν ὁμολογεῖν οὐδ' ὁμοπαθεῖν ὥστε
 συλλαβὴν μίαν εἰς ἀμφοῖν γενέσθαι, ἀλλ' ὥσπερ
 ἀγανακτοῦν καὶ ἀποπηδῶν ἰδίαν ἀρχὴν ζητεῖν αἰ-
 ἐκείνων δὲ ὁποτέρου βούλει προταπτόμενον ἀκο- 15
 λουθοῦντι καὶ συμφωνοῦντι χρῆσθαι καὶ συλλαβὰς
 ὀνομάτων ποιεῖν, ὥσπερ τοῦ 'αὔριον' καὶ τοῦ 'αὐ-
 λεῖν' καὶ τοῦ 'Αἴαντος' καὶ τοῦ 'αἰδεῖσθαι' καὶ μυ-
 ρίων ἄλλων. διὸ τοῖς τρισίν, ὥσπερ οἱ πένταθλοι,
 788 περὶ ἐστὶ καὶ νικᾷ, τὰ μὲν πολλὰ τῷ φωνᾷ εἶναι, 20
 τὰ δ' αὖ φωνάεντα τῷ δίχρονον, ταῦτα δ' αὐτὰ
 τῷ πεφυκέναι καθηγείσθαι δευτερεύειν δὲ μηδέ-
 ποτε μὴδ' ἀκολουθεῖν.

3. Πανσαμένον δὲ τοῦ Πρωτογένους, καλέσας
 ἐμὲ ὁ Ἀμμώνιος 'οὐδέν' ἔφη 'σὺ τῷ Κάδμῳ βοηθεῖς 25
 ὁ Βοιώτιος, ὃν φασὶ τὸ ἄλφα πάντων προτάξαι διὰ
 τὸ Φοίνικας οὕτω καλεῖν τὸν βοῦν, ὃν οὐ δευτέρου

4 W: πρωτεύει 15 Anonymus: ὁπότερον 21 Tur-
 nebus: ἐν τῷ 27 βοῦν ὃν W: βοῦν

οὐδὲ τρίτον, ὥσπερ Ἡσίοδος, ἀλλὰ πρῶτον τίθεσθαι
 τῶν ἀναγκαίων; ὁὐδέν' ἔφην ἐγώ· τῷ γὰρ ἐμῷ
 πάπῳ βοηθεῖν, εἴ τι δύναμαι, δίκαιός εἰμι μᾶλλον
 ἢ τῷ τοῦ Διονύσου. Δαμπρίας γὰρ ὁ ἐμὸς πάπ- B
 5 πος ἔλεγε πρώτην φύσει φωνήν τῶν ἐνάρθρων ἐκ-
 φέρεσθαι διὰ τῆς τοῦ ἄλφα δυνάμεως· τὸ γὰρ ἐν
 τῷ στόματι πνεῦμα ταῖς περὶ τὰ χεῖλη μάλιστα πλάτ-
 τεσθαι κινήσασιν, ὧν πρώτην ἀνοιγομένων τὴν ἄνω
 διάστασιν οὖσαν ἐξιέναι τοῦτον τὸν ἦχον, ἀπλοῦν
 10 ὄντα κομιδῇ καὶ μηδεμιᾶς δεόμενον πραγματείας,
 μήτε τὴν γλῶτταν παρακαλοῦντα μήθ' ὑπομένοντα,
 ἀλλὰ κατὰ χώραν ἀποκειμένης ἐκείνης ἐκπεμπόμενον·
 ἥ καὶ τὰ νήπια ταύτην πρώτην ἀφιέναι φωνήν. ὠνο- C
 μάσθαι δὲ καὶ τὸ 'αἶειν' ἐπὶ τῷ φωνῆς αἰσθάνε-
 15 σθαι καὶ πολλὰ τῶν ὁμοίων, ὥσπερ καὶ τὸ 'ἄδειν'
 καὶ τὸ 'αὐλεῖν' καὶ τὸ 'ἀλαλάζειν'. οἶμαι δὲ καὶ
 τὸ 'αἰρεῖν' καὶ τὸ 'ἀνοίγειν' οὐκ ἀπὸ τρόπου τῇ
 τῶν χειλῶν ἀνοίξει καὶ ἄρσει, καθ' ἣν οὗτος ἐκπί-
 πτει τοῦ στόματος ὁ φθόγγος, ὠνομάσθαι. διὸ καὶ
 20 τὰ τῶν ἀφώνων γραμμάτων ὀνόματα πλὴν ἐνὸς
 ἅπαντα προσχρῆται τῷ ἄλφᾳ καθάπερ φωτὶ τῆς
 περὶ αὐτὰ τυφλότητος· τοῦ δὲ πῖ μόνον ἄπεστιν ἡ
 δύναμις αὕτη· τὸ γὰρ φῖ καὶ τὸ χῖ τὸ μὲν ἐστὶ
 πῖ τὸ δὲ κάππα δαδυνόμενον·

1 Ἡσίοδος] OD 405 11 μήτε — μήθ' *: μηδὲ — μηδ'
 ὑπομένον mei 13 cm. Basileensis: ὀνομάσαι 14 δὲ]
 om. mei αἶειν Turnebus: αἰεῖν

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Γ'.

Κατὰ ποίαν ἀναλογίαν ὁ τῶν φωνηέντων καὶ ἡμιφώνων ἀριθμὸς συντέτακται.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΛΟΓΟΥ.

ΕΡΜΕΙΑΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΖΩΠΤΡΙΩΝ.

5

1. Πρὸς ταῦτα τοῦ Ἑρμείου φήσαντος ἀμφοτέ-
D ρους ἀποδέχεσθαι τοὺς λόγους 'τί οὖν' ἔφην 'οὐ
καὶ σὺ διήλθες ἡμῖν, εἴ τις ἔστι λόγος τοῦ ἀριθμοῦ
τῶν στοιχείων, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ; τεκμήριον δὲ ποι-
οῦμαι τὸ μὴ κατὰ τύχην τῶν ἀφώνων καὶ ἡμιφώ- 10
νων πρὸς τ' ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ φωνήεντα γεγο-
νέναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἀναλογίαν
ἀριθμητικὴν δὲ καλουμένην ὑφ' ἡμῶν. ἐννεά γάρ
ῥυτων καὶ ὀκτώ καὶ ἑπτὰ, οὕτω τὸν μέσον ἀριθ- 15
μὸν ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι συμβέβηκε· τῶν δ' 15
ἄκρων ὁ μέγιστος πρὸς τὸν ἐλάχιστον ἔχει λόγον,
ὃν ὁ τῶν Μουσῶν πρὸς τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· ἡ γὰρ
ἐννεὰς δῆπου ταῖς Μούσαις ἢ δ' ἑβδομάς τῷ Μου-
E σῆγέτῃ προσκεκλήρωται· συντεθέντα δ' ἀλλήλοις δι-
πλασιάζει τὸν μέσον εἰκότως, ἐπεὶ καὶ τὰ ἡμίφωνα 20
τῆς ἀμφοῖν τρόπον τινα κοινωνεῖ δυνάμεως.'

2 κατὰ ποίαν — συντέτακται] om. mei 6 ταῦτα]
γὰρ τὰ iidem 7 οὐ Turnebus: αὐ 9 γ' ἐμοὶ *: γε μοι
ib. δοκεῖτε mei 11 πρὸς τε πρὸς ἄλληλα καὶ τὰ
(κατὰ E) φωνήεντα mei 13 ὑφ' Anonymus: ἀφ' 14 καὶ
ἑπτὰ οὕτω X: οὕτω codd. ταύτῳ sc. μέρει Graffius coll. Plat.
Tim. p. 36a 15 συμβέβηκε· τῶν δ' X: συμβεβηκότων δὲ
17 ὃν S 19 συντεθέντα mei διπλασιάζειν mei

2. Καὶ ὁ Ἑρμείας Ἑρμῆς ἔφη λέγεται θεῶν ἐν Αἰγύπτῳ γράμματα πρῶτος εὑρεῖν· διὸ καὶ τὸ τῶν γραμμάτων Αἰγύπτιοι πρῶτον ἴβιν γράφουσιν, ὥς Ἑρμεῖ προσήκουσαν, οὐκ ὁρθῶς κατὰ γε τὴν ἐμὴν
 5 δόξαν, ἀναύδῳ καὶ ἀφθόγγῳ προεδρίαν ἐν γράμμασιν ἀποδόντες. Ἑρμεῖ δὲ μάλιστα τῶν ἀριθμῶν ἡ τετρας ἀνάκειται· πολλοὶ δὲ καὶ τετράδι μηνὸς ἵστα- F
 μένου γενέσθαι τὸν θεὸν ἱστοροῦσι. τὰ δὲ δὴ πρῶτα καὶ Φοινίκηια διὰ Κάδμον ὀνομασθέντα τετράκις
 10 ἡ τετρας γενομένη παρέσχε· καὶ τῶν αὐθις ἐφευρεθέντων δὲ Παλαμήδης τε πρότερος τέτταρα καὶ Σιμωνίδης αὐθις ἄλλα τοσαῦτα προσέθηκε. καὶ μὴν ὅτι πάντων ἀριθμῶν πρῶτος τέλειος, ἡ μὲν τριάς ὥς ἀρχὴν καὶ μέσον ἔχουσα καὶ τέλος, ἡ δ' ἐξὰς
 15 ὥς ἴση τοῖς αὐτῆς μέρεσι γιγνομένη, δῆλόν ἐστι. τούτων τοίνυν ἡ μὲν ἐξὰς ὑπὸ τῆς τετράδος, ἡ δὲ τριάς ὑπὸ τῆς ὀγδοάδος πολλαπλασιασθεῖσα, πρώτου κύβου πρῶτος τέλειος, τὸ τῶν τεττάρων καὶ εἴκοσι παρέσχηκε πλήθος.'

20 3. Ἔτι δ' αὐτοῦ λέγοντος, ὁ γραμματιστῆς Ζωπυρίων δῆλος ἦν καταγελῶν καὶ παρεφθέγγετο· παυσάμενον δέ, οὐ κατέσχευ ἀλλὰ φλυαρίαν τὰ τοιαῦτα πολλὴν ἀπεκάλει· μηδενὶ γὰρ λόγῳ συν- 789
 τυχίᾳ δέ τιμι καὶ τὸ πλήθος τῶν γραμμάτων γεγο-
 25 νέναι τοσοῦτον καὶ τὴν τάξιν οὕτως ἔχουσιν, ὥσπερ,

1 καὶ ὁ Ἑρμείας W: καὶ θερμασίας 4. 6 malim
 Ἑρμῆ 8 δὲ] τε μοι 13 ὅτι Madvigius: ὁ ib. malim
 πρῶτοι τέλειοι 14 μέσην μοι 16 ἡ δὲ τριάς ὑπὸ τῆς
 ὀγδοάδος Madvigius 17 πρώτον κύβου (i. e. ὑπὸ τοῦ πρ.
 κύβου) *: πρῶτον κύβον 19 παρεσχήμασι?

ἔφη, καὶ τὸ τῆς Ἰλιάδος τὸν πρῶτον στίχον τῷ τῆς Ὀδυσσεΐας ἰσοσύλλαβον εἶναι καὶ πάλιν τῷ τελευταίῳ τὸν τελευταῖον ἐκ τύχης καὶ αὐτομάτως ἐπηκολουθηκέναι.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Δ'.

5

Ποτέραν χεῖρα τῆς Ἀφροδίτης ἔτρωσεν ὁ Διομήδης.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΕΡΜΕΙΑΣ, ΖΩΠΥΡΙΩΝ, ΜΑΞΙΜΟΣ.

1. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν μὲν Ἑρμείαν, βουλόμε-
 νόν τι προβαλεῖν τῷ Ζωπυρίωνι, ἀπεκωλύσαμεν· 10
 B ὁ δὲ ῥήτωρ Μάξιμος ἔπαυθεν ἠρώτησεν αὐτὸν ἐκ
 τῶν Ὀμήρου, ποτέραν χεῖρα τρώσειεν τῆς Ἀφροδί-
 της ὁ Διομήδης. ταχὺ δὲ τοῦ Ζωπυρίωνος ἀντερο-
 μένου ποτέρῳ σκέλει χωλὸς ἦν ὁ Φίλιππος, 'οὐχ
 ὅμοιον' εἶπεν ὁ Μάξιμος· 'οὐδεμίαν γὰρ ὁ Δημο- 15
 σθένης ἀπολογία περὶ τούτου δέδωκε· σὺ δ' ἂν
 ἀπορεῖν ὁμολογήσης, ἔτεροι δείξουσιν ὅπου τὴν τε-
 τρωμένην χεῖρα φράζει τοῖς νοῦν ἔχουσιν ὁ ποιη-
 τής.' ἔδοξεν οὖν ἡμῖν ὁ Ζωπυρίων διηπορήσθαι,
 C καὶ τὸν Μάξιμον, ἐκείνου σιωπῶντος, ἡξιούμεν ἐπι- 20
 δεικνύναι.

2. 'Πρῶτον οὖν' ὁ Μάξιμος ἔφη 'τῶν ἐπῶν οὐ-
 τως ἐχόντων

'ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα, μετάλμενος ὀξεί δουρί,' 25

15 οὐδεμίαν] οὐδὲν mei 24 Hom. E 395

δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὴν ἀριστερὰν πατάξει βουλόμενος
οὐκ ἐδεῖτο μεταπηδήσεως, ἐπεὶ κατὰ τὴν ἀριστερὰν
τὴν δεξιὰν εἶχεν ἐξ ἐναντίου προσφερόμενος· καὶ
γὰρ εὖλογον ἦν τὴν ἑρρωμενεστέραν χεῖρα καὶ μᾶλλον
5 τοῦ Αἰνείου φερομένου περιεχομένην ἐκείνόν τε τρω-
σαι καὶ τὴν τρωθεῖσαν προέσθαι τὸ σῶμα. δεύτε-
ρον, εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτῆς ἀνακομισθείσης, καὶ τὴν D
'Αθηνᾶν ἀναγελάσαι λέγουσαν

ἥ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνιῖσα
10 Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε.
τῶν τινα καρρῆξουσα Ἀχαιιάδων βαθυκόλπων,
πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἄραιήν·

οἶμαι δὲ καὶ σέ' εἶπεν ὧ βέλτιστε διδασκάλων, ὅταν
τινὰ τῶν μαθητῶν φιλοφρονούμενος καταψᾶς καὶ
15 καταρρέξης, μὴ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦτο ποιεῖν ἀλλὰ
τῇ δεξιᾷ. καθάπερ εἰκὸς ἐστὶ καὶ τὴν Ἀφροδίτην,
ἐπιδεξιωτάτην θεῶν οὔσαν, οὕτω φιλοφρονεῖσθαι E
τάς ἡρωίδας·

1 ὅτι] οὐ mei ἀριστερὰν] om. mei 2 μεταδήσεως
mei 6 δεύτερον δέ? 8 ἀναγελάσαι Duchnerus: ἀναγε-
λάσαι 9 Hom. E 422 ἀχαιιάδων vel ἀχαιῶν mei
11 βαθυκόλπων] εὐπέπλων Homerus 12 κατεμύξατο iidem
15 em. S: καταρρέξης τοῦτον mei

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ε΄.

Διὰ τί Πλάτων εἰκοστήν ἔφη τὴν Αἴαντος ψυχὴν ἐπὶ
τὸν κλῆρον ἐλθεῖν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΤΛΑΣ, ΣΩΣΠΙΣ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Ταῦτα τοὺς ἄλλους ἅπαντας ἡδίους ἐποίησε,
μόνον δὲ τὸν γραμματικὸν Ἵλαν ὁ δῆτωρ Σῶσπις
ὁρῶν ἀποσιωπῶντα καὶ βαρυθυμούμενον (οὐ πάνν
γὰρ εὐημέρησεν ἐν ταῖς ἐπιδείξεσιν) ἀνεφώνησεν

‘οἷη δ’ Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο·’

10

Ἐ τὰ λοιπὰ μεῖζον φθεγγόμενος ἤδη πρὸς ἐκεῖνον
ἐπέφαινεν,

‘ἀλλ’ ἴθι δεῦρο, ἄναξ, ἵν’ ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀτειρέα θυμόν·’

ἔτι δ’ ἀνώμαλος ὢν ὑπ’ ὀργῆς ὁ Ἵλας ἀπεκρίνατο
σκαιῶς· τὴν μὲν Αἴαντος ἔφη ψυχὴν εἰκοστήν
λαχοῦσαν ἐν Αἰδοῦ διαμείψασθαι κατὰ τὸν Πλά-
τωνα φύσιν λέοντος· αὐτῷ δὲ πολλάκις παρίστα-
ται καὶ τὰ τοῦ κωμικοῦ γέροντος

‘ὕνον γενέσθαι κρεῖττον, ἢ τοὺς χείρονας
ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον.’

20

καὶ ὁ Σῶσπις γελάσας ‘ἀλλ’ ἕως μέλλομεν ἐνδύε-

8 ἀποσιωπῶν mei 10 Hom. λ 543 11 μεῖζον X:
μεῖζον ἢ 13 ἴθι] ἄγε Homerus λ 561 14 ἀτειρέα] ἀγῆ-
νορα idem 15 ἀνώμαλος ὢν Doehnerus: ὁμολογῶν 17 λα-
λοῦσαι mei Πλάτωνα] Rep. p. 620 b 20 cf. Kock. 3 p. 64
22 μέλλομεν] add. vid. εἴπεν

σθαι τὸ κανθήλιον, εἴ τι κήδη Πλάτωνος, δίδαξον 740
 ἡμᾶς, ὥτινι λόγῳ τὴν τοῦ Τελαμωνίου ψυχὴν πε-
 ποίηκεν· ἀπὸ κλήρου βαδίζουσιν εἰκοστὴν ἐπὶ τὴν
 αἵρεσιν.⁵ ἀποσκορακίσαντος δὲ τοῦ Ἵλα (χλευάζεσθαι
 γὰρ ᾤετο δυσημερῶν), ὑπολαβὼν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν
 'τί οὖν;' εἶπεν 'οὐ δευτερεῖα μὲν ὁ Αἴας κάλλους
 καὶ μεγέθους καὶ ἀνδρείας ἀεὶ φέρεται 'μετ' Ἀμύ-
 μονα Πηλείωνά', τὰ δ' εἰκοσι δευτέρᾳ δεκάς, ἡ δὲ
 δεκάς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς κράτιστος, ὥς ἐν τοῖς Ἀχαι-
 10 οῖς ὁ Ἀχιλλεύς;' γελασάντων δ' ἡμῶν 'ταῦτα μέν' B
 ὁ Ἀμμώνιος εἶπεν 'ὦ Λαμπρία, κείσθω σοι πεπαιγ-
 μένα πρὸς Ἵλαν· ἡμῖν δὲ μὴ παίζων ἀλλ' ἀπὸ
 σπουδῆς, ἐπεὶ τὸν λόγον ἔκων ἐξεδέξω, δίελθε περὶ
 τῆς αἰτίας.'

15 2. Θορυβηθεὶς οὖν ὁ Λαμπρίας, εἶτα χρόνον οὐ
 πολλὸν ἐπισχών, ἔφη πολλαχοῦ μὲν ἡμῖν τὸν Πλά-
 τωνα προσπαίζειν διὰ τῶν ὀνομάτων· ὅπου δὲ μῦ-
 θόν τινα τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ μίγνυσσι, χρῆσθαι μά-
 λιστα τῷ νῷ. τοῦ τε γὰρ οὐρανοῦ τὴν νοητὴν φύσιν
 20 ἄρμα καλεῖν πτηνὸν διὰ τὴν ἐναρμόνιον τοῦ κόσ-
 μου περιφορὰν, ἐνταῦθα δὲ τὸν ἀντάγγελον τῶν ἐν
 Αἶδου Πάμφυλον γένος Ἀρμονίου πατρὸς Ἡρα δ'
 αὐτὸν ὀνομάζειν, αἰνιττόμενον ὅτι γεννῶνται μὲν
 αἱ ψυχαὶ καθ' ἁρμονίαν καὶ συναρμόττονται τοῖς
 25 σώμασιν, ἀπαλλαγεῖσθαι δὲ συμφέρονται πανταχόθεν C

1 εἴ τι] ἔτι mei 4 δὲ * 7 cf. Hom. 2 550 19 τῷ
 νῷ] τῷ ῥῷ Madvigius 20 ἄρμα καλεῖν πτηνόν] vid. Plat.
 Phaedr. p. 246 e διὰ τὴν W: τὴν 21 δὲ] τε? 22 Ἀρ-
 μονίου Plato (Rep. p. 614 b) sed praestat Ἀρμονίου Ἡρα
 idem: Ἡρα 25 συμφέρονται mei

εἰς τὸν ἀέρα· ἀκκεῖθεν αὐθις ἐπὶ τὰς δευτέρας γενέσεις τρέπονται. 'τί δὴ κωλύει καὶ τό 'εἰκοστόν' εἰρησθαι πρὸς τὸ μὴ ἀληθὲς ἀλλ' 'εἰκός' τοῦ λόγου καὶ πλαττόμενον, ἢ πρὸς τὸν κληρὸν ὥς 'εἰκῇ' καὶ κατὰ τύχην γιγνόμενον; ἀεὶ μὲν γὰρ ἄπτεται τῶν 5 τριῶν αἰτιῶν, ἅτε δὴ πρῶτος ἢ μάλιστα συνιδῶν, D ὅπη τὸ καθ' εἰμαρμένην τῷ κατὰ τύχην αὐθις τε τὸ ἐφ' ἡμῖν ἐκατέρῳ καὶ συναμφοτέροις ἐπιμίγνυσθαι καὶ συμπλέκεσθαι πέφυκε. νῦν δὲ θαυμαστώδως, ἣν ἔχει δύναμιν ἐν τοῖς ἡμετέροις πράγμασιν ἕκα- 10 στον, ὑποδεδήλωκε, τὴν μὲν αἴρεσιν τῶν βίων τῷ ἐφ' ἡμῖν ἀποδιδούς· ἀρετὴ γὰρ ἀδέσποτον καὶ κακία· τὸ δ' εὖ βιοῦν τοὺς ὀρθῶς ἐλομένους καὶ τᾶναντία τοὺς κακῶς εἰμαρμένης ἀνάγκη συνάπτων. αἱ δὲ τῶν κλήρων ἀτάκτως διασπειρομένων ἐπιπτώ- 15 σεις τὴν τύχην παρεισάγουσι καὶ τροφαῖς καὶ πολιτείαις, ὧν ἕκαστοι λαγχάνουσι, πολλὰ τῶν ἡμετέρων προκαταλαμβάνουσιν. ὅρα δὴ, μὴ τῶν κατὰ τύχην αἰτίαν ζητεῖν ἄλογόν ἐστιν· ἂν γὰρ ἐν τινι λόγῳ φαίνεται γεγρονῶς ὁ κληρὸς, οὐκέτι γίγνεται κατὰ 20 τύχην οὐδ' αὐτομάτως ἀλλ' ἐκ τινος εἰμαρμένης καὶ προνοίας.

E 3. Ἐτι δὲ τοῦ Λαμπρίου λέγοντος, ὁ γραμματικὸς ἤδη Μάρκος ἐδόκει τι συλλογίζεσθαι καὶ διαριθμεῖν πρὸς αὐτόν· ἔπειτα παυσάμενον, 'τῶν Ὀμη- 25 ρικῶν' ἔφη 'ψυχῶν ὅσας ἐν Νεκυίᾳ κατονώμακεν,

3 Turnebus: εἰκοστοῦ 4 κληρὸν W: κνερόν 5 κατὰ-
 ψυχὴν vel κατὰ ψυχὴν mei 10 ἐν Madvigius 11 τῶν
 βίων W: τῷ βίῳ 18 M: προκαταλαμβάνουσιν 26 ἔφη
 ψυχῶν idem

ἢ μὲν Ἑλπήνορος οὐπω καταμειγμένη ταῖς ἐν Ἄιδου διὰ τὸ μὴ τεθάρθαι τὸν νεκρὸν ὥσπερ ἐν μεθορίοις πλανᾶται· τὴν δὲ Τειρεσίου ταῖς ἄλλαις οὐκ ἄξιον δῆπου συγκαταριθμεῖν,

5 ὃ καὶ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἷῳ πεπνυσθαι·

καὶ διαλέγεσθαι καὶ ξυνιέναι τῶν ζώντων, πρὶν ἢ
πιεῖν τοῦ αἵματος. ἂν οὖν ταύτας ὑπεξελόμενος, ὃ Ἡ
Λαμπρία, τὰς ἄλλας διαριθμῆς, αὐτὸ συμβαίνει, τὴν
10 Αἴαντος εἰκοστὴν εἰς ὕψιν ἀφίχθαι τοῦ Ὀδυσσεώς·
καὶ πρὸς τοῦτο παλίζειν τὸν Πλάτωνα τῇ Ὀμηρικῇ
Νεκρίᾳ προσαναχρῶννύμενον·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Σ'.

Τί αἰνίσσεται ὁ περὶ τῆς ἥτις τοῦ Ποσειδῶνος μῦθος·
15 ἐν ᾧ καί, διὰ τί τὴν δευτέραν Ἀθηναῖοι τοῦ Βοηδρο-
μιῶνος ἐξαιροῦσιν.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΜΕΝΕΪΤΛΟΣ, ΤΛΑΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ.

1. Θορυβησάντων δὲ πάντων, Μενέφυλος ὁ Περι- 741
20 πατητικὸς προσαγορεύσας τὸν Ἦλαν ὀρεῖς· εἶπεν ὥς
οὐκ ἦν τὸ ἐρώτημα χλευασμὸς οὐδ' ὕβρις· ἀλλ'
ἀφείς, ὃ μακάριε, τὸν δυστράπελον Αἴαντα καὶ δυσ-
ώνυμον, ὥς φησι Σοφοκλῆς, γενοῦ μετὰ τοῦ Πο-

1 ἐν Leonicus 9 αὐτὸ] corruptum; αὐ (aut αἰθίς)
ταὐτό? 20 ὀρεῖς M: ὀρεῖτε 23 Σοφοκλῆς] in Aiac. vs. 897

σειδῶνος, ὃν αὐτὸς εἶωθας ἱστορεῖν ἡμῖν ἡττώμενον
πολλάκις, ἐνταῦθα μὲν ὑπ' Ἀθηναῖς ἐν Δελφοῖς δ'
ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Ἄργει δ' ὑπὸ τῆς Ἥρας
ἐν Αἰγίνῃ δ' ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐν Νάξῳ δ' ὑπὸ τοῦ
Διονύσου, πρᾶον δὲ πανταχοῦ καὶ ἀμήνιτον ὄντα
B περὶ τὰς δυσημερίας· ἐνταῦθα γοῦν καὶ νεὼ κοι-
νωνεῖ μετὰ τῆς Ἀθηναῖς, ἐν ᾧ καὶ βωμός ἐστι Αἴ-
θης ἰδρυμένος. καὶ ὁ Ὑλας ὥσπερ ἡδῖον γενόμε-
νος ἔκεινο δέ σε' εἶπεν ὧ Μενέφυλε, λέληθεν, ὅτι
καὶ τὴν δευτέραν τοῦ Βοηδρομιῶνος ἡμέραν ἐξαι- 10
ροῦμεν οὐ πρὸς τὴν σελήνην, ἀλλ' ὅτι ταύτῃ δο-
κοῦσιν ἐρίσαι περὶ τῆς χώρας οἱ θεοί.' πάντα' εἶ-
πεν ὁ Λαμπρίας ὕσφ τοῦ Θρασυβούλου γέγονε Ἰο
σειδῶν πολιτικώτερος, εἰ μὴ κρατῶν ὥς ἐκεῖνος, ἀλλ'
C ἡττώ * *'

15

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ζ'.

Τίς αἰτία τῆς εἰς τριάδα διαιρέσεως τῶν μελῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Η'.

Τίνι διαφέρει τὰ ἐμμελῆ διαστήματα τῶν συμφώνων.

6 νέω κοινωνεῖ vel νέω κοινὸν οἱ καὶ 7 Αἴθης M:
ἀληθῆς 10 ἐξαιροῦμεν οὐ Turnebus: ἐξηρημένον 14 κρα-
των mei 15 ἀλλ' ἡττώ * * βροχίς] ita libri; de lacuna
vid. Praefat. p. XLII; cf. Symb.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Θ'.

Τίς αἰτία συμφωνήσεως· ἐν ᾧ καὶ, διὰ τῆ, τῶν συμφώνων ὁμοῦ κρουομένων, τοῦ βαρυτέρου γίγνεται τὸ μέλος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ι'.

Ὡς διὰ τῆ, τῶν ἐκλειπτικῶν περιόδων ἡλίου καὶ σελήνης ἰσαριθμῶν ὄντων, ἡ σελήνη φαίνεται πλεονάκις ἐκλείπουσα τοῦ ἡλίου.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΑ'.

10 Περὶ τοῦ μὴ τοὺς αὐτοὺς μένειν ἡμᾶς, ἀεὶ τῆς οὐσίας
ῥεούσης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΒ'.

Πότερόν ἐστι πιθανώτερον τὸ ἀρτίους εἶναι τοὺς σύμπαντας ἀστέρας ἢ περιττούς.

* * ὅρκοις δ' ἄνδρας ἐξαπατητέον· καὶ ὁ Γλανκίας
15 'ἐγὼ μὲν' ἔφη 'κατὰ Πολυκράτους ἀκήκοα τοῦ τυ-
ράννου λεγόμενον τὸν λόγον τοῦτον· εἰκὸς δὲ καὶ
καθ' ἐτέρων λέγεσθαι· σὺ δὲ πρὸς τί τοῦτ' ἐρωτᾷς;
'ὅτι νῆ Δί' ὁ Σῶσις ἔφη 'τοὺς μὲν παῖδας ἀστρα-

6 ὄντων] corr. vid. οὐσῶν

γάλοις ὄρω τοὺς δ' Ἀκαδημαϊκοὺς λόγοις ἀρτιάζον-
 τας· οὐδὲν γὰρ οἱ τοιοῦτοι στόμαχοι διαφέρουσι
 τῶν ἐρωτώντων, πότερον ἄρτια τῇ χειρὶ συνειληφό-
 τες ἢ περιττὰ συντείνουσιν.' ἐπαναστὰς οὖν ὁ Πρω-
 τογένης καὶ με καλέσας ἐξ ὀνόματος 'τί παθόντες' 5
 D εἶπε 'τοὺς ῥήτορας τούτους τρυφᾶν ἐῷμεν, ἐτέρων
 καταγελῶντας, αὐτοὺς δὲ μηδὲν ἐρωτωμένους μηδὲ
 συμβολὰς λόγων τιθέντας; εἰ μὴ νῆ Δία φήσουσι
 μηδὲν αὐτοῖς μετεῖναι τῆς ἐν οἴνῳ κοινωνίας, Δη-
 μοσθένους ἐπαινέταις καὶ ξηλωταῖς οὔσιν, ἀνδρὸς 10
 ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ μηδέποτε πίνοντος οἶνον.' 'οὐκ
 αἴτιον' ἔφην ἐγὼ 'τοῦτο τούτων, ἀλλ' ἡμεῖς οὐδὲν
 αὐτοὺς ἠρωτήκαμεν· εἰ δὲ μή τι σὺ χρησιμώτερον
 ἔχεις, ἐγὼ μοι δοκῶ προβαλεῖν αὐτοῖς ἐκ τῶν Ὀμή-
 ρου ῥητορικῶν θέσεων μίαν ἀντινομικήν.' 15

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΓ'.

Περὶ τοῦ ἐν τῇ τρίτῃ διαψωδίᾳ τῆς Ἰλιάδος ἀντινομικοῦ
 ζητήματος.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ, ΓΛΑΤΚΙΑΣ, ΣΩΣΠΙΣ. 20

E 1. 'Τίν' ἔφη 'ταύτην;' 'ἐγὼ σοι φράσω' εἶπον
 'ἕμα καὶ τούτοις προβάλλων· διὸ τὸν νοῦν ἤδη
 προσεχέτωσαν. ὁ γὰρ Ἀλέξανδρος ἐπὶ ῥήτοισι δήπου
 πεποιήται τὴν πρόκλησιν οὕτως·

1 ὄρων mei λόγοις ἀρτιάζοντας W: λόγους ἀρπάζον-
 τας 2 στόμαχοι] λογομάχοι Doehnerus 12 οὐδὲν] ma-
 lim οἱ οὐδὲν

‘αὐτὰρ ἔμ’ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ’ ἄμφ’ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ’ ἑλὼν εὖ πάντα γυναιῖκά τε οἴκαδ’ ἀγέσθω.’

5 καὶ πάλιν ὁ Ἑκτωρ ἀναγορεύων καὶ τιθεὶς εἰς μέ-
 σον πᾶσι τὴν πρόκλησιν αὐτοῦ μονονουχί τοῖς αὐ- F
 τοῖς ὀνόμασι κέχρηται·

‘ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ’ ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πολυλυβοτείρῃ,
 10 αὐτὸν δ’ ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 οἴους ἄμφ’ Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ’ ἔποιτο.’

δεξαμένου δὲ τοῦ Μενελάου, ποιοῦνται τὰς συνθή-
 κας ἐνόρκους, ἐξάρχει δ’ Ἀγαμέμνων·

15 ‘εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη, 742
 αὐτὸς ἔπειθ’ Ἑλένην ἀγέτω καὶ κτήματα πάντα.
 εἰ δέ κ’ Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 κτήμαθ’ ἑλὼν εὖ πάντα γυναιῖκά τε οἴκαδ’ ἀγέσθω.’

ἐπεὶ τοίνυν ἐνίκησε μὲν οὐκ ἀνεῖλε δ’ ὁ Μενέλαος,
 20 μεταλαβόντες ἑκάτεροι τὴν ἀξίωσιν ἰσχυρίζονται τοῖς
 τῶν πολεμίων, οἱ μὲν ὥς νενικημένου τοῦ Πάριδος
 ἀπαιτοῦντες, οἱ δ’ ὥς μὴ τεθνηκότος οὐκ ἀποδιδόν-
 τες. πῶς οὖν’ ἔφην ‘τὴν δίκην ταύτην ἰθύντατ’ ἂν
 εἴποι τις καὶ διαιτήσῃε τὴν ἀντινομίαν, οὐ φιλο-
 25 σόφων οὐδὲ γραμματικῶν, ἀλλὰ ῥητόρων ἔργον ἐστὶ

1 Hom. Γ 68 μέσω mei 8 Hom. Γ 88 11 οἴους ἄμφ’
 ‘Ἑλένη καὶ addidi ex Homero 12 cf. Γ 92 et 93 16 ἐγέτω
 Hom. Γ 282 18 cf. Γ 285 cum 72 23 ἔφην M: ἔφη
 ib. ἂν * 24 εἴποι] διείποι Doehnerus τις M

Β φιλογραμματούντων ὥσπερ ὑμεῖς καὶ φιλοσοφούντων.²

2. Ὁ μὲν οὖν Σῶσπις ἔφη κυριώτερον εἶναι τὸν τοῦ προκεκλημένου λόγον, ὥσπερ νόμον· ἑκείνος γάρ, ἐφ' οἷς διαγωνιοῦνται, κατήγγειλεν· οἱ δὲ δε- 5
ξάμενοι καὶ ὑπακούσαντες οὐκέτι κύριοι προστιθέν-
τες. ἡ δὲ πρόκλησις οὐ περὶ φόνου καὶ θανάτου
γέγονεν, ἀλλὰ περὶ νίκης καὶ ἥττης· καὶ μάλα δι-
καίως. ἔδει γὰρ τὴν γυναῖκα τοῦ κρείττονος εἶναι,
κρείττων δ' ὁ νικῶν, ἀποθνήσκειν δὲ πολλάκις συμ- 10
βαίνει καὶ ἀγαθοῖς ὑπὸ κακῶν, ὥς ὕστερον Ἀχιλλεὺς
ἀπέθανεν τοξευθεὶς ὑπὸ Ἰάριδος· καὶ οὐκ ἂν οἶμαι
φαίνομεν Ἀχιλλέως ἥτταν γεγονέναι τὸν θάνατον
οὐδὲ νίκην ἀλλ' ἄδικον εὐτυχίαν τοῦ βάλλοντος.
ἀλλ' ὁ Ἑκτωρ ἥττητο καὶ πρὶν ἀποθνήσκειν, μὴ 15
δεξάμενος ἀλλὰ δείσας καὶ φυγῶν ἐπερχομένου τοῦ
Ἀχιλλέως· ὁ γὰρ ἀπειπάμενος καὶ φυγῶν ἥτταν
ἀπροφάσιστον ἥττηται καὶ συγκεχώρηκε κρείττονα
τὸν ἀντίπαλον εἶναι. διὸ πρῶτον μὲν ἡ Ἴρις ἐξ-
αγγέλλουσα τῇ Ἑλένῃ φησί

20

ἡ μακροῦς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σεῦ·

τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις·

ἔπειθ' ὁ Ζεὺς τῷ Μενελάῳ τῆς μάχης τὸ βραβεῖον
ἀπέδωκεν εἰπών

ἡ νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηιφίλου Μενελάου.³

25

4 ἑκείνος M: ἐκείνοις 5 idem: κατήγγειλεν 11 *:
καὶ ἀγαθοῖς 13 Basileensis: ἀχιλλεὺς ἥττον 19 διὸ |
δεῖ μοι 21 μακροῖς ἐγχείησι (ἐγχείησι E) μοι cf. Hom.
Γ 136 23 τῇ μάχῃ μοι 25 cf. Hom. Δ 13 cum Γ 457

γελοῖον γάρ, εἰ τὸν μὲν Ποδῆν ἐνίκησε πόρρωθεν D
 ἀκοντίσας μὴ προσδοκήσαντα μηδὲ φυλαξάμενον, τοῦ
 δ' ἀπειπαμένου καὶ δραπετεύσαντος καὶ καταδύντος
 εἰς τοὺς κόλπους τῆς γυναικὸς ἐσκυλευμένου ζών-
 5 τος, οὐκ ἄξιός ἦν τὰ νικητήρια φέρεσθαι, κατὰ τὴν
 αὐτοῦ πρόκλησιν ἐκείνου κρείττων φανεῖς καὶ περι-
 γενόμενος.

3. Ὑπολαβὼν δ' ὁ Γλαυκίας ἔφη πρῶτον μὲν
 ἐν τε δόγμασι καὶ νόμοις ἐν τε συνθήκαις καὶ ὁμο-
 10 λογίαις κυριώτερα τὰ δεύτερα νομίζεσθαι καὶ βε-
 βαιότερα τῶν πρώτων· 'δεύτεραι δ' ἦσαν αἱ δι' Ἀγα-
 μέμνονος ὁμολογίαι τέλος ἔχουσai θάνατον, οὐχὶ
 ἦτταν τοῦ κρατηθέντος. ἔπειτ' ἐκείνη μὲν λόγοις,
 αὐταὶ δὲ καὶ μεθ' ὄρκων εἶποντο καὶ προσῆσαν
 15 ἀρὰν τοῖς παραβαίνουσιν, οὐχ ἑνὸς ἀνδρὸς ἀλλὰ E
 πάντων ἀποδεχομένων καὶ συνομολογούντων· ὥστε
 ταῦτα γεγονέναι κυρίως ὁμολογίας, ἐκείνας δὲ μό-
 νας προκλήσεις. μαρτυρεῖ δ' ὁ Πρίαμος, μετὰ τὰ
 ὄρκια τοῦ ἀγῶνος ἀπιὼν, καί,
 20 'Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν·'

ἦδει γὰρ ἐπὶ τούτοις τὰς ὁμολογίας γεγεννημένας·
 διὸ καὶ μετὰ μικρὸν ὁ Ἑκτωρ φησὶν I'

'Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν·'

25 ἀτελὴς γὰρ ἔμεινεν ὁ ἀγὼν, καὶ πέρας ἀναμφισβή-
 τητον οὐκ εἶχε μηδετέρου πεσόντος. ὅθεν ἔμοιγε

10 δεύτερα Turnebus: δὲ ὅστερα 17 ταύτας W

20 Hom. Γ 308 24 id. H 69

δοκεῖ μηδ' ἀντινομικὸν γεγονέναι τὸ ζήτημα, ταῖς δευτέραις ὁμολογίαις τῶν πρώτων ἐμπεριεχομένων· ὁ γὰρ ἀποκτείνας νενίκηκεν, οὐ μὴν ὁ νικήσας ἐκτείνειν. συνελόντι δ' εἶπεῖν, Ἀγαμέμνων οὐκ ἔλυσε τὴν τοῦ Ἑκτορος πρόκλησιν ἀλλ' ἐσαφήνισεν, οὐδὲ μετέθηκεν ἀλλὰ προσέθηκε τὸ κυριώτατον, ἐν τῷ 748 κτεῖναι τὸ νικῆσαι θεόμενος· αὕτη γὰρ ἐστὶ νίκη πάντελής, αἱ δ' ἄλλαι προφάσεις καὶ ἀντιλογίας ἔχουσιν, ὡς ἡ παρὰ Μενελάου μῆτε τρώσαντος μῆτε διώξαντος. ὥσπερ οὖν ἐν ταῖς ἀληθιναῖς ἀντινομίαις οἱ δικασταὶ τῷ μηδὲν ἀμφισβητήσιμον ἔχοντι προστίθενται, τὸν ἀσαφέστερον ἔασαντες· οὕτως ἐνταῦθα τὴν ἀπροφάσιστον καὶ γνώριμον τέλος ἄγουσαν ὁμολογίαν βεβαιωτέραν χρή καὶ κυριώτεραν νομίζειν. ὁ δὲ μέγιστόν ἐστιν, αὐτὸς ὁ δοκῶν κρατεῖν, οὐκ ἀποστὰς φυγόντος οὐδὲ πανσάμενος, ἀλλὰ πανταχόσε 'φοιτῶν ἄν' ὕμιλον'

‘εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα,’

Β μεμαρτύρηκεν ἄκυρον εἶναι καὶ ἀτελεῖ νίκην, ἐκείνου διαπεφευγότος· οὐδ' ἡμνημόνει τῶν ὑπ' αὐτοῦ διειρημένων,

‘ἡμέων δ' ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται, τεθναλίη, ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.’

διὸ ζητεῖν μὲν ἀναγκαῖον ἦν αὐτῷ τὸν Ἀλέξανδρον,

1 μηδὲν τι νομικόν meī 4 συνελόντι Turnebus: ἀλλ' ἔχοντι 6 τὸ] τὸν meī 7 κτεῖναι] κλῖναι vel κλῖναι iidem 13 τέλους iidem 17 ἀνόμιλον iidem 18 Hom. Γ' 450 19 τὴν νίκην Duebnerus 20 οὐδ' W: οὖν 21 em. Doehnerus: εἰρημένων 22 Hom. Γ' 101

ὅπως ἀποκτείνας συντελέσῃ τὸ τοῦ ἀγῶνος ἔργον·
μὴ κτείνας δὲ μηδὲ λαβὼν οὐδὲ δικαίως ἀπῆται τὸ
νικητήριον. οὐδὲ γὰρ ἐνίκησεν, εἰ δὲ τεκμήρασθαι
τοῖς ὑπ' αὐτοῦ λεγομένοις, ἐγκαλοῦντος τῷ Διὶ καὶ
5 τὰς ἀποτεύξεις ὀδυρομένου·

Ἴζεῦ πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· ὧς
ἢ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος,
νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἔγρη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
ἤλχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν·

10 αὐτὸς γὰρ ὁμολογεῖ μηδὲν εἶναι τὸ διακόψαι τὸ
ἄσπιδιον καὶ λαβεῖν ἀπορρυέν τὸ κράνος, εἰ μὴ βάλ-
λοι μὴδ' ἀποκτείνεις τὸν πολέμιον·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΔ'.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Μουσῶν ὅσα λέγεται μὴ κοινῶς.

15 ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.

ΗΡΩΔΗΣ, ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΤΡΥΦΩΝ, ΔΙΟ-
ΝΤΣΙΟΣ, ΜΕΝΕΦΤΛΟΣ, ΠΛΟΤΤΑΡΧΟΣ.

1. Ἐκ τούτου σπουδᾶς ἐποιησάμεθα ταῖς Μού-
σαις, καὶ τῷ Μουσηγέτῃ Ἀπόλλωνι παιανίσαντες
20 συνήσαμεν τῷ Ἑράτῳ πρὸς τὴν λύραν ἐκ τῶν
Ἡσιόδου τὰ περὶ τὴν τῶν Μουσῶν γένεσιν. μετὰ δὲ
τὴν φῶδὴν Ἡρώδης ὁ ῥήτωρ ἀκούετ'· ἔφη ὑμεῖς

ὁ ὀδυρομένους mei 8 χεῖρες· ἑάγη Homerus Γ 365
13 Problemata antea continuata disiunxit W 22 ἀκού-
ειν mei

οἱ τὴν Καλλιόπην ἀποσπῶντες ἡμῶν, σὺν τοῖς βασιλεῦσιν αὐτὴν παρεῖναι φασιν, οὐκ ἀναλύουσι δῆπου ὑλλογισμοὺς οὐδ' ἐρωτῶσι μεταλλάττοντας, ἀλλὰ ταῦτα πράττουσιν ἃ ρητόρων ἐστὶ καὶ πολιτικῶν ἔργα. τῶν δ' ἄλλων ἢ τε Κλειὼ τὸ ἐγκωμιστικὸν προσάγεται· 'κλέα' γὰρ ἐκάλουν τοὺς ἐπαίνους· ἢ τε Πολύμνια τὸ ἱστορικόν· ἔστι γὰρ μνήμη πολλῶν· ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πάσας, ὥσπερ ἐν λείῳ, τὰς Μούσας Μνεῖας καλεῖσθαι λέγουσιν. ἐγὼ δὲ μετα-
 Ε ποιοῦμαί τι καὶ τῆς Εὐτέρπης· εἶπερ, ὥς φησι Χρῦσιππος, αὐτὴ τὸ περὶ τὰς ὀμιλίας ἐπιτερεπὲς εἴληχε καὶ κεχαρισμένον. ὀμιλητικὸς γὰρ οὐδὲν ἤττον ἢ δικανικὸς ὁ ρήτωρ καὶ συμβουλευτικὸς· αἱ γὰρ ἔξεις ἔχουσι καὶ εὐμενείας καὶ συνηγορίας καὶ ἀπολογίας· πλείστῳ δὲ τῷ ἐπαινεῖν χρώμεθα καὶ τῷ ψέγειν, ἐν τούτοις οὐ φάŷλων οὐδὲ μικρῶν τυγχάνοντες, ἀν τεχνικῶς τοῦτο πράττωμεν· ἂν δ' ἀπείρως καὶ ἀτεχνῶς, ἀστοχοῦντες· τὸ γάρ

ὧ πόποι, ὥς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν ἀνθρώποις

2 φασιν] φησιν sc. Ἡσίοδος Madvigius. cf. Theog. 80: ἢ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ ἀναλύουσι | ἀναλογοῦσι mei 3 μεταλλάττοντας W: μεγάλα εἰπόντας 8 πάσας] πλάσας mei ἐν λείῳ] ἐν τέλειον Doehnerus. Mihi in mentem venit ἐν Δείῳ, aliis alia, sed nihil certum 10 τῆς Εὐτέρπης] τῆς τερεπῆς (aut τῆ lac. 8 τερεπῆς Vd) mei 11 αὐτῇ Grafius τὸ Turnebus: τι vel τι 12 ὀμιλητικὸς] ὀμιλητὴν· καὶ mei 13 αἱ γὰρ λέξεις ἔχουσι (malim ἔχουσι τι) καὶ συμβουλίας καὶ συνηγορίας W 16 οἳ] ὧν mei 19 Hom. κ 38

* * δὲ μάλλον, ὥς τὸ περὶ τὰς ὁμιλίας εὐάρμοστον ἔχουσι, πειθὼ καὶ χάριν οἶμαι προσήκειν.'

2. Καὶ ὁ Ἀμμώνιος 'οὐκ ἄξιον' ἔφη 'σοι ἵμε- F
σάν, ὧ Ἡρώδη, καὶ 'πλείη' χειρὶ τῶν Μουσῶν ἐπι-
5 δραττομένῳ· κοινὰ γὰρ τὰ φίλων. καὶ διὰ τοῦτο
πολλὰς ἐγέννησε Μούσας ὁ Ζεὺς, ὅπως ἢ πᾶσιν
ἀρύσασθαι τῶν καλῶν ἀφθόνηως· οὔτε γὰρ κυνη-
γίας πάντες οὔτε στρατείας οὔτε ναυτιλίας οὔτε
βανυσουργίας, παιδείας δὲ καὶ λόγου δεόμεθα
10 πάντες

'εὐρυεδοῦς ὕσοι καρπὸν αἰνύμεθα χθονός'.

Ἰθὺν Ἀθηνᾶν μίαν καὶ Ἀρτεμιν καὶ Ἥφαιστον ἕνα,
Μούσας δὲ πολλὰς ἐποίησεν. ὅτι δ' ἐννέα καὶ οὐκ 744
ἐλάττους οὐδὲ πλείους, ἃρ' ἂν ἡμῖν φράσειας; οἶμαι
15 δέ σε πεφροντικέναι φιλόμουσον οὕτω καὶ πολύ-
μουσον ὄντα.' 'τί δὲ τοῦτο σοφόν;' εἶπεν ὁ Ἡρώδης·
'πᾶσι γὰρ διὰ στόματός ἐστι καὶ πάσαις ὑμνούμενος
ὁ τῆς ἐννεάδος ἀριθμός, ὥς πρῶτος ἀπὸ πρώτου
περισσοῦ τετράγωνος ὢν καὶ περισσάκις περισσός,
20 ἅτε δὴ τὴν διανομὴν εἰς τρεῖς ἴσους λαμβάνων πε- B
ρισσός.' καὶ ὁ Ἀμμώνιος ἐπιμειδιάσας 'ἀνδρικῶς
ταυτὶ διεμνημόνευσας· καὶ πρόσθε αὐτοῖς ἔτι το-

1 lac. indicavit W quam ipse supplet verbis οὐ βασι-
λεῦσι δῆτορας; malim: οὐδενὶ τῶν ἄλλων (aut οὐ βασιλεῦσι)
δημηγόρΟΙΣ (aut πολιτικοΙΣ) τὸ περὶ] τῷ ἀέρι mei
2 καὶ πειθὼ W 4 καὶ πλείη *: καὶ πειε aut καὶ παίσιν
cf. Hom. λ 359 5 κοινὰ κέ] vid. p. 644 c 11 Bergk. 8
p. 888 vs. 17 ib. ἀννύμεθα mei 13 ὅτι δ' ἐννέα] 'con-
tinuavi cum prioribus. Vulgo his verbis initium fit Problem.
XIV' W 14 ἃρ' ἂν *: ἄρα 18 ὁ M 21 post ἀνδρικῶς
add. vid. ἔφη

σοῦτον, τὸν ἀριθμὸν ἐκ δυεῖν τῶν πρώτων κύβων
 συνηρμόσθαι μονάδος καὶ ὀγδοάδος, καὶ καθ' ἑτέ-
 ραν αὖ πάλιν σύνθεσιν ἐκ δυεῖν τριγώνων, τριάδος
 καὶ ἑξάδος, ὧν ἐκάτερος καὶ τέλειός ἐστιν. ἀλλὰ τί
 ταῦτα ταῖς Μούσαις μᾶλλον ἢ τοῖς ἄλλοις θεοῖς 5
 προσῆκεν, ὅτι Μούσας ἔχομεν ἐννέα, Δῆμητρας δὲ
 καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδας οὐκ ἔχομεν; οὐ γὰρ
 δήπου καὶ σὲ πεῖθει τὸ Μούσας γεγενῆσθαι τοσαύ-
 C τας, ὅτι τοῦνομα τῆς μητρὸς αὐτῶν ἐκ τοσοῦτων
 γραμμάτων ἐστίν.' γελάσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου καὶ 10
 σιωπῆς γενομένης, προὔτρεπεν ἡμᾶς ἐπιχειρεῖν ὁ
 Ἀμμώνιος.

3. Εἶπεν οὖν ὁ ἀδελφός, ὅτι τρεῖς ἦδεσαν οἱ πα-
 λαιοὶ Μούσας· καὶ τούτου λέγειν ἀπόδειξιν ὀψιμα-
 θές ἐστι καὶ ἄγροικον ἐν τοσοῦτοις καὶ τοιούτοις 15
 ἀνδράσιν. αἰτία δ' οὐχ ὥς ἔνιοι λέγουσι τὰ μελω-
 δούμενα γένη, τὸ διάτονον καὶ τὸ χρωματικὸν καὶ
 τὸ ἑναρμόνιον· οὐδ' οἱ τὰ διαστήματα παρέχοντες
 ὄροι, νῆτη καὶ μέση καὶ ὑπάτη· καίτοι Δελφοί γε
 τὰς Μούσας οὕτως ὠνόμαζον, οὐκ ὀρθῶς ἐνὶ μαθή- 20
 ματι, μᾶλλον δὲ μορῇ μαθήματος ἐνὸς τοῦ μουσι-
 D κοῦ, τῷ γ' ἁρμονικῷ, προστιθέντες. ἀπάσας δ' ὥς
 ἐγὼ νομίζω τὰς διὰ λόγου περαινόμενας ἐπιστήμας
 καὶ τέχνας οἱ παλαιοὶ καταμαθόντες ἐν τρισὶ γένε-
 σιν οὖσας, τῷ φιλοσόφῳ καὶ τῷ ῥητορικῷ καὶ τῷ 25
 μαθηματικῷ, τριῶν ἐποιοῦντο δῶρα καὶ χάριτας
 θεῶν ἄς Μούσας ὠνόμαζον. ὕστερον δὲ καὶ καθ'

1 κύβων] addidi post πρώτων 20 ἐν Leonicus: ἐν
 22 Turnebus: τῷ γὰρ μονικῷ 27 ἄς Basileensis: τὰς

Ἡσίοδον ἤδη μᾶλλον ἐκκαλυπτομένων τῶν δυνάμεων,
 διαιροῦντες εἰς μέρη καὶ εἶδη τρεῖς πάλιν ἐκάστην
 ἔχουσιν ἐν αὐτῇ διαφορὰς ἑώρων· ὧν ἐν μὲν τῷ
 μαθηματικῷ τὸ περὶ μουσικὴν ἐστὶ καὶ τὸ περὶ
 5 ἀριθμητικὴν καὶ τὸ περὶ γεωμετρίαν, ἐν δὲ τῷ φι-
 λосоφῶν τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἡθικὸν καὶ τὸ φυσικόν,
 ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ τὸ ἐγκωμιαστικὸν πρῶτον γεγο- E
 νέναι λέγουσι, δεύτερον δὲ τὸ συμβουλευτικόν, ἔσχα-
 τον δὲ τὸ δικανικόν. ὧν μηδὲν ἄθρον μηδ' ἄμου-
 10 σον εἶναι μηδ' ἄμοιρον ἀρχῆς κρείττονος καὶ
 ἡγεμονίας ἀξιοῦντες, εἰκότως ἰσαρίθμους τὰς Μού-
 σας οὐκ ἐποίησαν ἀλλ' οὔσας ἀνεῦρον. ὥσπερ οὖν
 τὰ ἐννέα διαίρεσιν εἰς τρεῖς λαμβάνει τριάδας, ὧν
 ἐκάστη πάλιν εἰς μονάδας διαιρεῖται τοσαύτας· οὐ-
 15 τως ἐν μὲν ἐστὶ καὶ κοινὸν ἢ τοῦ λόγου περὶ τὸ
 κύριον ὁρθότης, νενέμηνται δὲ σύντρεις εἰς τῶν
 τριῶν γενῶν ἕκαστον· εἴτα πάλιν αὖ μοναδικῶς ἐκά-
 στη μίαν περιέπει λαχοῦσα καὶ κοσμεῖ δύναμιν. οὐ F
 γὰρ οἶμαι τοὺς ποιηματικούς καὶ τοὺς ἀστρολογικούς
 20 ἐγκαλεῖν ἡμῖν ὥς παραλείπουσι τὰς τέχνας αὐτῶν,
 εἰδότας οὐδὲν ἥττον ἡμῶν ἀστρολογίαν γεωμετρίαν
 ποιητικὴν δὲ μουσικὴν συννεμομένην.'

4. Ὡς δὲ ταῦτ' ἐρρήθη, τοῦ ἱατροῦ Τρύφωνος
 εἰπόντος 'τῇ δ' ἡμετέρᾳ τέχνῃ τί παθὼν τὸ Μου-

1 ἐκκαλυπτομένων τῶν δυνάμεων mei 3 ὧν W τῷ]
 τὸ τῷ (vel τῷ) mei 4 τὸ prius Basileensis: τὰ 5 ἀρι-
 θμητικὴν] γραμματικὴν mei, nisi quod γρ in rasura scr.
 m. pr. Vd περὶ] πέρας mei 16 εἰς Duebnerus
 19 malim τοὺς ποιητικούς 20 παραλείπούσας mei
 23 *: ἐρρέθη 24 ἡμετέρᾳ] ἑτέραν aut ἑτέρᾳ mei

σεῖον ἀποκέκλεικας'; ὑπολαβὼν Διονύσιος ὁ Μελι-
 τεύς 'πολλούς' ἔφη 'συμπαρακαλεῖς ἐπὶ τὴν κατη-
 γορίαν· καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ γεωργοὶ τὴν Θάλειαν οἰ-
 745 κειούμεθα, φυτῶν καὶ σπερμάτων εὐθαλούντων καὶ
 βλαστανόντων ἐπιμέλειαν αὐτῇ καὶ σωτηρίαν ἀπο- 5
 διδόντες'. 'ἀλλ' οὐ δίκαια' ἔφην ἐγὼ 'ποιεῖτε· καὶ
 γὰρ ὑμῖν ἔστι Δημήτηρ ἀνησιδώρα καὶ Διόνυσος
 'δενδρέων νομὸν πολυγαθῆς αὐξάνων,
 ἄγνόν φέγγος ὁπώρας'

ὥς Πίνδαρος φησι· καὶ τοὺς ἰατροὺς Ἀσκληπιὸν 10
 ἔχοντας ἴσμεν ἡγεμόνα καὶ Ἀπόλλωνι Παιῶνι χρω-
 μένους πάντα, Μουσηγέτῃ μηδέν. πάντες γὰρ 'ἄν-
 θρωποι θεῶν χατέουσι' καθ' Ὅμηρον, οὐ πάντες δὲ
 B πάντων. ἀλλ' ἐκεῖνο θαυμάζω, πῶς ἔλαθε Λαμ-
 πρίαν τὸ λεγόμενον ὑπὸ Δελφῶν. λέγουσι γὰρ οὐ 15
 φθόγγων οὐδὲ χορδῶν ἐπωνύμους γεγυῖναι τὰς
 Μούσας παρ' αὐτοῖς· ἀλλὰ, τοῦ κόσμου τριχῇ πάντα
 νενεμημένου, πρώτην μὲν εἶναι τὴν τῶν ἀπλανῶν
 μερίδα, δευτέραν δὲ τὴν τῶν πλανωμένων, ἐσχάτην
 δὲ τὴν τῶν ὑπὸ σελήνην· συνηρτῆσθαι δὲ πᾶσας 20
 καὶ συντετάχθαι κατὰ λόγους ἐναρμονίους, ὧν ἐκά-
 στης φύλακα Μοῦσαν εἶναι, τῆς μὲν πρώτης ὑπά-
 την τῆς δ' ἐσχάτης νεάτην, μέσσην δὲ τὴν μεταξὺ
 συνέχουσιν ἅμα καὶ συνεπιστρέφουσιν, ὥς ἀνυστόν
 ἐστὶ, τὰ θνητὰ τοῖς θεοῖς καὶ τὰ περίγεια τοῖς 25

2 M: συμπαρακαλεῖ 8 νομὸν Duebnerus: νόμον cf.
 Bergk. 1 p. 433 12 μηδέν] malim δὲ μηδέν 13 χα-
 τέουσι] κατέχουσι mei cf. Hom. γ 48 16 φθογγῶν mei
 24 ἀνυστόν] ἄν ὕστερος mei

οὐρανίοις· ὥς καὶ Πλάτων ἠνέξατο τοῖς τῶν Μοι- C
 ρῶν ὀνόμασι τὴν μὲν Ἄτροπον τὴν δὲ Κλωθῶ
 τὴν δὲ Λάχεσιν προσαγορεύσας· ἐπεὶ ταῖς γε τῶν
 ὀκτὼ σφαιρῶν περιφοραῖς Σειρῆνας οὐ Μούσας ἴσα-
 5 ρίθμους ἐπέστησεν.

5. Ὑπολαβὼν δὲ Μενέφυλος ὁ Περιπατητικὸς
 ἑτὰ μὲν Δελφῶν· εἶπεν ἁμωσγέπως μετέχει πιθα-
 νότητος· ὁ δὲ Πλάτων ἔτυπος, ταῖς μὲν αἰδίαις
 καὶ θείαις περιφοραῖς ἀντὶ τῶν Μουσῶν τὰς Σει-
 10 ρῆνας ἐνιδρύων, οὐ πάνυ φιλανθρώπους οὐδὲ χρη-
 στάς δαίμονας· τὰς δὲ Μούσας ἢ παραλείπων παν-
 τάπασιν ἢ τοῖς τῶν Μοιρῶν ὀνόμασι προσαγορεύων
 καὶ καλῶν θυγατέρας Ἀνάγκης. ἔμουνον γὰρ ἢ
 Ἀνάγκη μουσικὸν δ' ἢ Πειθῶ, καὶ ἑμύσαις φιλο-
 15 δαμοῦσα· πολλὴ μᾶλλον οἶμαι τῆς Ἐμπεδοκλέους Χά- D
 ριτος ἑστυγέει δύστυχτον ἀνάγκην·

6. Πάνυ μὲν οὖν· ὁ Ἀμμώνιος ἔφη τὴν ἐν ἡμῖν
 ἀκούσιον αἰτίαν καὶ ἀπροαίρετον· ἢ δ' ἐν θεοῖς
 ἀνάγκη δύστυχτος οὐκ ἔστ' οἶμαι δ' οὐδὲ δυσπει-
 20 θῆς οὐδὲ βιαία, πλήν τοῖς κακοῖς, ὥς ἐστι νόμος
 ἐν πόλει τοῖς βελτίστοις τὸ βέλτιστον αὐτῆς, ἀπα-
 ράτρεπτον καὶ ἀπαράβατον οὐ τῷ μὲν ἀδυνάτω
 τῷ δ' ἀβουλήτῳ τῆς μεταβολῆς. αἶ γε μὲν δὴ

1 Πλάτων] Rep. p. 617b 2 τὴν δὲ Κλωθῶ] inserui
 post Ἄτροπον 5 X: ἐπέστησαν 7 Cobetus: ἄλλως γέ
 πως 9 θείαις *: θείαις 14 fort. κἂν Μούσαις ἐμφιλο-
 δαμοῦσα W. ἐμφιληδονοῦσα Mullach. 1 p. 62 ut Plutarchi
 vocabulum sit 15 Ἐμπεδοκλέους] Mullach. 1 vs. 299.
 19 ἔστ' οἶμαι δ' οὐδὲ * ἔσομαι δὲ cf. p. 620 f 20 νόμος]
 νόμος mei; scr. vid. ὁ νόμος 21 αὐτῆς καὶ W 22 μὲν]
 del. W. 23 μεταβολῆς mei αἶ γε μὲν δὴ] ἄγομεν δὲ mei

Ὀμήρου Σειρήνες οὐ κατὰ λόγον ἡμᾶς τῷ μύθῳ φο-
 βοῦσιν, ἀλλὰ κάκεινος ὀρθῶς ἡνίττετο τὴν τῆς μουσι-
 κῆς αὐτῶν δύναμιν οὐκ ἀπάνθρωπον οὐδ' ὀλέθριον
 E οὔσαν ἀλλὰ ταῖς ἐντεῦθεν ἀπιούσαις ἐκεῖ ψυχαῖς,
 ὥς ἔοικε, καὶ πλανωμέναις μετὰ τὴν τελευτὴν ἔρωτα 5
 πρὸς τὰ οὐράνια καὶ θεῖα λήθην δὲ τῶν θνητῶν
 ἐμποιοῦσαν κατέχειν καὶ κατὰδειν θελγομένας· αἱ
 δ' ὑπὸ χαρᾶς ἔπονται καὶ συμπεριπολοῦσιν. ἐνταῦθα
 δὲ πρὸς ἡμᾶς ἀμυδρά τις οἶον ἡχὴ τῆς μουσικῆς
 ἐκείνης ἐξικνουμένη διὰ λόγων ἐκκαλεῖται καὶ ἀνα- 10
 μιμνήσκει τὰς ψυχὰς τῶν τότε· τὰ δ' ὧτα τῶν μὲν
 πλείστων περιαλήλιπται καὶ καταπέπλασται σαρκί-
 F νοις ἐμφράγμασι καὶ πάθεσιν, οὐ κηρίνοις· ἡ δὲ
 δι' εὐφροσύαν αἰσθάνεται καὶ μνημονεύει, καὶ τῶν
 ἐμμανεστάτων ἐρώτων οὐδὲν ἀποδεῖ τὸ πάθος αὐ- 15
 τῆς, γλιχομένης καὶ ποθούσης λῦσαι τε μὴ δυναμέ-
 νης ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ σώματος. οὐ μὲν ἔγωγε παντά-
 πασι συμφέρομαι τούτοις· ἀλλὰ μοι δοκεῖ Πλάτων
 ὥς ἀτράκτους καὶ ἡλακάτας τοὺς ἄξονας, σφονδύ-
 λους δὲ τοὺς ἀστέρας, ἐξηλλαγμένως ἐνταῦθα καὶ 20
 τὰς Μούσας Σειρήνας ὀνομάζειν 'εἰρούσας' τὰ θεῖα
 καὶ λεγούσας ἐν Αἰδοῦ, καθάπερ Σοφοκλέους Ὀδυσ-
 σεὺς φησὶ 'Σειρήνας εἰσαφικέσθαι

1 Ὀμήρου] μ 39 sq. 2 ἡνίττετο] ἡνιάτο mei 7 em.
 Leonicus: ἐμποιοῦσα κατέχει καὶ κατὰδει 11 τὰ δ' ὧτα
 τῶν W μὲν πλείστων idem: μὲν πλείστον 13 καὶ πά-
 θεσιν] τοῖς πάθεσιν Graffius κηρίνοις W: κηρινοῖς
 ἢ Basileensis: ol aut ἡ 14 δι'] om. mei καὶ τῶν]
 malim τῶν ut apodosis incipiat 16 τε] δὲ M 21 Basi-
 leensis: ὀνομάζεις aut ὀνομάζει εἰρούσας *: ἐρεούσας cf.
 p. 1029 b: αὗται (sc. Sirenes) δ' ἀνιέμεναι τὰ θεῖα εἰρῶσαι

Φόρκου κόρας, θροοῦντε τοὺς Ἄιδου νόμους·

Μοῦσαι δ' εἰσὶν ὅκτ' αὖ καὶ συμπεριπολοῦσι ταῖς ὅκτ' 746
σφαίραις, μία δὲ τὸν περὶ γῆν εἴληχε τόπον. αἱ
μὲν οὖν ὅκτ' αὖ περιόδοις ἐφεστῶσαι τὴν τῶν πλα-
5 νωμένων ἄστρον πρὸς τὰ ἀπλανῆ καὶ πρὸς ἄλληλα
συνέχουσι καὶ διασφύζουσιν ἁρμονίαν· μία δὲ τὸν
μεταξὺ γῆς καὶ σελήνης τόπον ἐπισκοποῦσα καὶ περι-
πολοῦσα, τοῖς θνητοῖς, ὅσον αἰσθάνεσθαι καὶ δέχε-
σθαι πέφυκε, χαρίτων καὶ ῥυθμοῦ καὶ ἁρμονίας ἐνδί-
10 δωσι, διὰ λόγου καὶ ῥῥῆς πειθὼ πολιτικῆς καὶ κοινω-
νητικῆς συνεργὸν ἐπάγουσα παραμυθουμένην καὶ κη-
λοῦσαν ἡμῶν τὸ ταραχῶδες καὶ τὸ πλανώμενον ὥσπερ
ἐξ ἀνοδίας ἀνακαλουμένην ἐπιεικῶς καὶ καθιστᾷσαν. B

ἥσσα δὲ μὴ πεφίληκε
15 Ζεὺς, ἀτύζονται βοᾶν
Πιερίδων ἄλονται·

κατὰ Πίνδαρον·

7. Τούτοις ἐπιφωνήσαντος τοῦ Ἀμμωνίου τὰ-τοῦ
Ξενοφάνους ὥσπερ εἰώθει

20 ἑταῦτα δεδοξάσθαι μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισι·

καὶ παρακαλοῦντος ἀποφαίνεσθαι καὶ λέγειν τὸ δο-
κοῦν ἕκαστον, ἐγὼ μικρὸν διασιωπήσας ἔφην ὅτι
καὶ Πλάτων αὐτὸς ὥσπερ ἔχνεσι τοῖς ὀνόμασι τῶν

1 Nauck. p. 313 θροοῦντε Iobeckius: αἰθροοῦντος
2 εἰσὶν] ἐπεισὶν Graffius coll. Plat. Rep. p. 617b καὶ] αἱ
Doehnerus 6 ἁρμονίαι mei 13 M: καθιστᾷσα cf.
p. 1029c 14 Pind. Pyth. 1, 25 ἥσσα idem: ἥσα
15 βοᾶν mei 16 ἀλονται mei 19 Ξενοφάνους] Mullach. 1
p. 108 vs. 15 20 δεδόξασται Karstenius

θεῶν ἀνευρίσκειν οἴεται τὰς δυνάμεις· καὶ ἡμεῖς
ομοίως μὲν τιθῶμεν ἐν οὐρανῷ καὶ περὶ τὰ οὐρά-
νια μίαν τῶν Μουσῶν, ἣ Οὐρανία φαίνεται· καὶ
εἰκὸς ἐκεῖνα μὴ πολλῆς μὴδὲ ποικίλης κυβερνήσεως
C δεῖσθαι, μίαν ἔχοντα καὶ ἀπλὴν αἴτιον φύσιν· ὅπου 5
δὲ πολλὰ πλημμέλειαι πολλὰ δ' ἀμετρίαι καὶ παρα-
βάσεις, ἐνταῦθα τὰς ὀκτὼ μετοικιστέον, ἄλλην ἄλλο
κακίας καὶ ἀναρμοστίας εἶδος ἐπανορθουμένης. ἐπεὶ
δὲ τοῦ βίου τὸ μὲν σπουδῇ τὸ δὲ παιδιᾷ μέρος
ἐστί, καὶ δεῖται τοῦ μουσικῶς καὶ μετρικῶς, τὸ μὲν 10
σπουδάζον ἡμῶν ἢ τε Καλλιόπη καὶ ἡ Κλειὼ καὶ
ἡ Θάλεια, τῆς περὶ θεοῦς ἐπιστήμης καὶ θείας ἡγε-
μῶν οὔσα, δόξουσιν ἐπιστρέφειν καὶ συγκατορθοῦν·
αἱ δὲ λοιπαὶ τὸ μεταβάλλον ἐφ' ἡδονὴν καὶ παι-
D διὰν ὑπ' ἀσθενείας μὴ περιορᾶν ἀνιέμενον ἀκολά- 15
D στως καὶ θηριωδῶς, ἀλλ' ὀρχήσει καὶ ᾠδῇ καὶ χο-
ρεΐα ῥυθμὸν ἐχούσῃ καὶ ἁρμονίᾳ καὶ λόγῳ κε-
ραννύμενον εὐσχημόνως καὶ κοσμίως ἐκδέχεσθαι
καὶ παραπέμπειν. ἐγὼ μέντοι, τοῦ Πλάτωνος ἐν
ἐκάστῳ δύο πράξεων ἀπολείποντος ἀρχάς, τὴν μὲν 20
ἔμφυτον ἐπιθυμίαν ἡδονῶν τὴν δ' ἐπεΐσακτον δό-
ξαν ἐφιεμένην τοῦ ἀρίστου, καὶ τὸ μὲν λόγον τὸ
δὲ πάθος ἐστὶν ὅτε καλοῦντος, ἐτέρας δ' αὖ πάλιν
τούτων ἑκατέρου διαφορὰς ἔχοντος, ἑκάστην ὁρᾷ
μεγάλης καὶ θείας ὡς ἀληθῶς παιδαγωγίας δεομέ- 25

5 αἰτίαν Turnebus. αἰδιον M 8 ἐπανορθούμενος mei
9 σπουδῇ—παιδιὰ M. malim σπουδῆς—παιδιᾷ 12 Θαλία
mei hic et infra 20 scr. vid. θυεῖν ἀπολείποντας mei
23 ὅτε] οὔτε mei 24 W: διαφορὰν

νην. ἀντίκα τοῦ λόγου τὸ μὲν ἐστὶ πολιτικὸν καὶ
 βασιλικόν, ἐφ' ᾧ τὴν Καλλιόπην τετάχθαι φησὶν
 ὁ Ἡσιόδος· τὸ φιλότιμον δ' ἡ Κλειὼ μάλιστα κυ-
 δαίνειν καὶ συνεπιγαυροῦν εἴληχεν· ἡ δὲ Πολύμνια
 5 τοῦ φιλομαθοῦς ἐστὶ καὶ μνημονικοῦ τῆς ψυχῆς· E
 διὸ καὶ Σικυνῶνιοι τῶν τριῶν Μουσῶν μίαν Πολυ-
 μάθειαν καλοῦσιν. Εὐτέρπη δὲ πᾶς ἂν τις ἀποδοίῃ
 τὸ θεωρητικὸν τῆς περὶ φύσιν ἀληθείας, οὔτε καθα-
 ρωτέρας οὔτε καλλίους ἑτέρῳ γένει παραλιπὼν εὐ-
 10 παθείας καὶ τέρψεις. τῆς δ' ἐπιθυμίας τὸ μὲν περὶ
 ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡ Θάλεια κοινωνητικὸν ποιεῖ καὶ
 συμποτικὸν ἐξ ἀπανθρώπου καὶ θηριώδους· διὸ τοὺς F
 φιλοφρόνως καὶ ἱλαρῶς συνόντας ἀλλήλοις ἐν οἴῳ
 'θαλιάζειν' λέγομεν, οὐ τοὺς ὑβρίζοντας καὶ παροι-
 15 νοῦντας· ταῖς δὲ περὶ συνουσίαν σπονδαῖς ἡ Ἐρατὼ
 παροῦσα μετὰ πειθοῦς λόγον ἐχούσης καὶ καιρὸν
 ἐξαίρει καὶ κατασβέννυσι τὸ μανικὸν τῆς ἡδονῆς
 καὶ οἰστρωδεις, εἰς φιλίαν καὶ πίστιν οὐχ ὕβριν οὐδ'
 ἀκολασίαν τελευτώσης. οἶδε καὶ ὀφθαλμῶν ἡδονήν,
 20 εἶδος εἴτε τῷ λόγῳ μᾶλλον εἴτε τῷ πάθει προσῆ-
 κον εἴτε κοινὸν ἀμφοῖν ἐστίν, αἱ λοιπαὶ δύο, Μελ-
 πομένη καὶ Τερψιχόρη, παραλαβοῦσαι κοσμοῦσιν· 747

3 Ἡσιόδος] Theog. 80 6 Σικυνῶνιος mei Μουσῶν
 Basileensis: οὐσῶν 7 εὐτέρπη mei 12 Leonicus: ἀν-
 θρώπου 13 W: συνιόντες αὐτὴ συνιόντας 15 Kalt-
 wasserus: σπονδαῖς 16 πειθοῦς W: πειθοῦς ὥς
 17 Duebnerus: ἐξαίρει ib. W: μαλακὸν 18 οἶδ' οἶ
 δὲ αὐτὸς οἶδ' mei 19 οἶδ' τελευταῖον τὸ δι' ὧτων W.
 τὸ δὲ δι' ὧτων Emperius. Fort. εἰ δὲ [καὶ τὴν δι' ὧτων
 εἰδέναι βούλει] καὶ ὀφθαλμῶν cett. ἡδονῆς W

ᾧστε τὴν μὲν εὐφροσύνην μὴ κήλησιν εἶναι, τὸ δὲ
μὴ γοητεῖαν ἀλλὰ τέρεψιν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΕ'.

Ὅτι τρία μέρη τῆς ὀρχήσεως, φορὰ καὶ σχῆμα καὶ
δεῖξις· καὶ τί ἕκαστον αὐτῶν, καὶ τίνα κοινὰ ποιητικῆς ἔ
καὶ ὀρχηστικῆς.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΓΟΥ.

ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ.

B 1. Ἐκ τούτου πυραμοῦντος ἐπῆραν τουτ' ἐσπᾶσι
νικητήριον ὀρχήσεως· ἀπεδείχθη δὲ κριτῆς μετὰ Με- 10
νίσκου τοῦ παιδοτρίβου Λαμπρίας ὁ ἀδελφός· ὥρ-
χήσατο γὰρ πιθανῶς τὴν πυροβόλην καὶ χειρονομῶν
ἐν ταῖς παλαίστραις ἐδόκει διαφέρειν τῶν παίδων.
ὀρχουμένων δὲ πολλῶν προθυμότερον ἢ μουσικώ-
τερον, δύο τοὺς εὐδοκίμους καὶ βουλομένους ἀνα- 15
σφᾶξιν τὴν ἐμμέλειαν ἡξίουσιν τινὲς ὀρχεῖσθαι φορὰν
παρὰ φορὰν. ἐπεξήτησεν οὖν ὁ Θρασύβουλος Ἀμ-
μωνίου τί βούλεται τοῦνομα τῆς φορᾶς, καὶ παρέσχε
τῷ Ἀμμωνίῳ περὶ τῶν μερῶν τῆς ὀρχήσεως πλείονα
διελθεῖν.

20

2. Ἐφη δὲ τρία εἶναι, τὴν φορὰν καὶ τὸ σχῆμα
C καὶ τὴν δεῖξιν. ἡ γὰρ ὀρχησις ἔκ τε κινήσεων καὶ

1 τὴν μὲν] τὸ μὲν? 9 πυραμοῦντες ἐπήγοντο τοῖς
παισὶ W. Malim πυραμοῦντες ἐπήγοντ' ὄντες παισὶ 12 χει-
ρονόμον mei 17 malim παρ' Ἀμμωνίου

σχέσεων συνέστηκεν, ὥς τὸ μέλος τῶν φθόγγων καὶ
 τῶν διαστημάτων· ἐνταῦθα δ' αἱ μοναὶ πέρατα τῶν
 κινήσεων εἰσι. φορὰς μὲν οὖν τὰς κινήσεις ὀνομά-
 ζουσι, σχήματα δὲ σχέσεις καὶ διαθέσεις, εἰς δὲ φε-
 5 ρόμεναι τελευτῶσιν αἱ κινήσεις, ὅταν Ἀπόλλωνος ἢ
 Πανὸς ἢ τινος Βάκχης σχῆμα διαθέντες ἐπὶ τοῦ
 σώματος γραφικῶς τοῖς εἶδεσιν ἐπιμένωσι. τὸ δὲ
 τρίτον, ἡ δεῖξις, οὐ μιμητικὸν ἐστίν, ἀλλὰ δηλωτι-
 κὸν ἀληθῶς τῶν ὑποκειμένων· ὥς γὰρ οἱ ποιηταὶ
 10 τοῖς κυρίοις ὀνόμασι δεικτικῶς χρῶνται, τὸν Ἀχιλ- D
 λέα καὶ τὸν Ὀδυσσεά καὶ τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν
 ὀνομάζοντες, ὥς ὑπὸ τῶν πολλῶν λέγονται· πρὸς
 δὲ τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποι-
 αῖς χρῶνται καὶ μεταφοραῖς, 'κελαρύξειν' καὶ 'καχλά-
 15 ξειν' τὰ κλῶμενα τῶν ρευμάτων λέγοντες, καὶ τὰ
 βέλη φέρεσθαι 'λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι,' καὶ τὴν ἰσόρ-
 ροπον μάχην 'ἴσας ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχειν,' πολλὰς
 δὲ καὶ συνθέσεις τῶν ὀνομάτων κατὰ μέλη μιμητι-
 κῶς σχηματίζουσιν, ὥς Εὐριπίδης

20 'ὁ πετόμενος ἱερὸν ἀνὰ Διὸς αἰθέρα γοργοφόνος,'
 καὶ περὶ τοῦ ἵππου Πίνδαρος

'ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας
 ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,'

καὶ Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἵπποδρομίας

E

2 πέρατα Turnebus: πέρα 14 cf. Hom. A 818. Φ 261.
 16 id. ε 323. A 574. O 317. A 72 καὶ τὴν M: τὴν
 17 ὑσμίνῃ] del. Graßius 20 Nauck. p. 678 ib. em.
 Nauckius: πετάμενος 21 Πίνδαρος] Olymp. 1, 20 22 idem:
 ἀλφεῖῳ 23 παρεχόμενον mei 24 Ὅμηρος] Ψ 503

ἄρματα δ' αὖ χαλκῷ πεπνυκασμένα κασσιτέρῳ τε
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον·

οὕτως ἐν ὁρχήσει τὸ μὲν σχῆμα μιμητικόν ἐστι μορ-
φῆς καὶ ιδέας, καὶ πάλιν ἡ φορὰ πάθους τινὸς ἐμ-
φαντικὸν ἢ πράξεως ἢ δυνάμεως· ταῖς δὲ δείξει 5
κυρίως αὐτὰ δηλοῦσι τὰ πράγματα, τὴν γῆν, τὸν
οὐρανόν, αὐτοὺς τοὺς πλησίον· ὃ δὲ τάξει μὲν τινι
καὶ ἀριθμῷ γιγνόμενον ἔοικε τοῖς ἐν ποιητικῇ κυ-
ρίοις ὀνόμασι μετὰ τινος κόσμου καὶ λειότητος ἐκ-
φερομένοις, ὥς τὰ τοιαῦτα 10

F καὶ Θέμιν αἰδοίην ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην
Ἥρην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην·

καὶ

Ἕλληνας δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες,
Δωρὸς τε Εἰοῦθός τε καὶ Αἰόλος ἱππιοχάρμης· 15
εἰ δὲ μή, τοῖς ἄγαν πεξοῖς καὶ κακομέτροις, ὥς τὰ
τοιαῦτα

ἐγένοντο τοῦ μὲν Ἡρακλῆς τοῦ δ' Ἴφικλος·

καὶ

τῆς δὲ πατὴρ καὶ ἀνὴρ καὶ παῖς βασιλεῖς, καὶ 20
[ἀδελφοί,

748 καὶ πρόγονοι· κλήζει δ' Ἑλλὰς Ὀλυμπιάδα·

1 ἄρματα δὲ χρυσοῦ Homerus 8 Turnebus: κυρίως
11 Hes. Theog. 16 12 Ἥρην Hesiodus 14 id. Fragm. 27
Basileensis: Ἕλληνες θεμιστοπόλου βασιλῆος Tzetzes.
φιλοπτολέμου βασιλῆος Kinkelius ex Schol. vet. ad Lycophr.
15 Αἰόλος *: αἰόλος 18 Nauck. p. 915 ib. em. idem
(ex Schol. AB II. B 323): Ἰφίτος cf. p. 285f et Eudoc.
Viol. (ed. Flach.) p. 336 19 καὶ Cobetus 20 Epi-
gramma de Olympiade non inveni in Anthologiis

τοιαῦτα γὰρ ἀμαρτάνεται καὶ περὶ τὴν ὀρχησιν ἐν
 ταῖς δειξέσιν, ἂν μὴ πιθανότητα μηδὲ χάριν μετ'
 εὐπρεπείας καὶ ἀφελείας ἔχωσι. καὶ ὅπως ἔφη με-
 ταθήσειν τὸ Σιμωνίδειον ἀπὸ τῆς ζωγραφίας ἐπὶ
 5 τὴν ὀρχησιν· ποίησιν γὰρ εἶναι τὴν ὀρχησιν σιω-
 πῶσαν, καὶ φθεγγομένην ὀρχησιν πάλιν τὴν ποίη-
 σιν· ὅθεν εἶπεν οὔτε γραφικῇ μετεῖναι ποιητικῆς
 οὔτε ποιητικῇ γραφικῆς, οὐδὲ χρῶνται τὸ παρόπαν
 ἀλλήλαις. ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ κοινωνία πᾶσα
 10 καὶ μέθεξις ἀλλήλων ἐστί', καὶ μάλιστα μιμούμεναι
 περὶ τὸ ὑπορχημάτων γένος ἐνεργὸν ἀμφοτέραι τὴν Β
 διὰ τῶν σχημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων μίμησιν ἀπο-
 τελοῦσι. δόξειε δ' ἂν ὥσπερ ἐν γραφικῇ τὰ μὲν
 ποιήματα τοῖς χρώμασιν εἰκέναι τὰ δ' ὀρχήματα
 15 ταῖς γραμμαῖς, ὅφ' ὧν ὀρίζεται τὰ εἶδη. δηλοῖ δ'
 ὁ μάλιστα κατωρθωκέναι δόξας ἐν ὑπορχήμασι καὶ
 γεγονέναι πιθανώτατος ἑαυτοῦ τὸ δεῖσθαι τὴν ἐτέ-
 ραν τῆς ἐτέρας· τὸ γὰρ

ἄπελαστον ἵππον ἢ κύνα

20 Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ

ἔλελιζόμενος ποδὶ μίμεο καμπύλον μέλος διώκων·²

ἢ τό

8 μεταθήσειν X: μετάθεσιν 5 ποίησιν γὰρ εἶναι τὴν
 ὀρχησιν * cf. p. 346 f 6 πάλιν *: δὲ πάλιν 7 ὅθεν εἶπεν]
 ὅθεν οὔτε εἰπεῖν ἔστι W. Malim ὅθεν εἰπεῖν οὐκ ἔστιν
 ib. em. W: γραφικὴν εἶναι ποιητικῆς οὔτε ποιητικὴν γρα-
 φῆς 9 ὀρχηστικῇ δὲ καὶ ποιητικῇ mei 11 τῶν iidem.
 τὸ τῶν? 14 τοῖς χρώμασιν εἰκέναι τὰ δ' ὀρχήματα Doeh-
 nerus nisi quod ego pro ταῖς χρώσεσιν scripsi τοῖς χρώμα-
 σιν 15 ὀρχίζεται mei 16 δόξας ἐν M: δόξειεν 19 cf.
 Bergk. 8 p. 400 πελασγὸν Meinekios 20 ἀγωνίῳ W: ἀγωνίῳ

οἷος ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν πεδίον
 πέταται θάνατον κεροέσσα τε
 εὐρέμεν ματεύων ἐλάφῳ
 τὰν δ' ἐπ' αὐχένι στρέφοισαν ἕτερον κάρα πάντ'
 [ἐπ' οἶμον]

5

Ο καὶ τὰ ἐξῆς μονονοὺ λειόθεν τὴν ἐν ὀρχήσει διά-
 θεσιν τὰ ποιήματα καὶ παρακαλεῖν τῷ χεῖρε καὶ τῷ
 πόδε, μάλλον δ' ὄλον ὥσπερ τισὶ μηρόνθοις ἔλκειν
 τὸ σῶμα τοῖς μέλεσι καὶ ἐντείνειν, τούτων δὲ λε-
 γομένων καὶ ἄδομένων, ἡσυχίαν ἔγειν μὴ δυναμέ- 10
 νοις. αὐτὸς γοῦν ἑαυτὸν οὐκ αἰσχύνεται περὶ τὴν
 ὄρχησιν οὐχ ἥττον ἢ τὴν πόλιν ἐγκωμιάζων, ὅταν
 δὲ γηρώσαι νῦν

ἐλαφρὸν ὄρχημ' ἀοιδᾶ ποδῶν μιγνύμεν,
 Κρητὰ μιν καλέοισι τρόπον.

15

ἀλλ' οὐδὲν οὕτως τὸ νῦν ἀπολέλανκε τῆς κακομου-
 σίας ὥς ἡ ὄρχησις. διὸ καὶ πέπονθεν ὁ φοβηθεὶς
 Ἰβυκος ἐποίησε

1 Bergk. ib. ἀναδῶτιον mei οἷος] add. δὲ κῶων
 Bergk. ib. W: ἀνθεμόεντα παιδίον 2 idem: κεράσσα
 3 ματεύων Schneidewinus: μαρύων libri. κῶων W. εὐρέμεναι
 κῶων Hermannus 4 τὰν δ' ἔλ' αὐχένι Schneidewinus;
 malim τὰν δ' ἔλ' ἐπ' αὐχένι ib. em. W: στρέφοισαν
 ἕτερον] σφέτερον Schneidewinus ib. em. idem: πάντα ἔτοι-
 μον 6 τὰ] τὰς mei λειόθεν] leg. vid. λέγει (= λε) πο-
 δεῖν 12 ὅταν] ὅτ' ἂν mei ὅπα δὲ γαρῦσαι σὺν τ' ἐλα-
 φρὸν Schneidewinus. ὅταν λέγῃ· Πᾶσαι νῦν Blassius
 14 em. Bergk. ib. ὄρχημα οἶδα ib. μίγνυμεν codd.
 15 em. Casaubonus: κρητὰ μὲν ib. em. Schneidewinus:
 καλέουσι cf. Athen. p. 181b 18 Ἰβυκος] Bergk. 3 p. 245

‘δέδοικα μή τι παρ θεοῖς
ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.’

καὶ γὰρ αὕτη καὶ πάνδημόν τινα ποιητικὴν προσε- D
ταιρिसαμένη τῆς δ’ οὐρανίας ἐκπεσοῦς ἐκείνης,
5 τῶν μὲν ἐμπλήκτων καὶ ἀνοήτων κρατεῖ θεάτρων,
ὥσπερ τύραννος ὑπῆκοον ἐαυτῇ πεποιημένη μουσι-
κὴν ὀλίγου δεῖν ἔπασαν, τὴν δὲ παρὰ τοῖς νοῦν
ἔχουσι καὶ θείοις ἀνδράσιν ὡς ἀληθῶς τιμὴν ἀπο-
λώλεκε.

10 Ταῦτα σχεδόν, ᾧ Σόσσιε Σενεκίῳ, τελευταῖα
τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις τότε παρ’ Ἀμμωνίῳ τῷ
ἀγαθῷ φιλολογηθέντων.

1 παρ Duebnerus: παρὰ θεοῖς Bergkius ut accusa-
tivus sit 2 ἀμβλακῶν idem ex Plat. Phaedr. p. 242c.
ἀπλάκων mei 3 αὕτη καὶ] καὶ αὕτη W. αὕτη Emperius
5 ἐμπλήκτων *: ἐμπληκτικῶν cf. p. 139a. 256f 7 δεῖν *:
τινὰ ib. ἔπασαν W: πᾶσι 8 'θείοις] ἀστείοις Graffius
12 φιλολογοθέντων mei

ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

1. ΦΛΑΟΥΤΙΑΝΟΣ. Ἐν Ἑλικῶνι φῆς, ὦ Αὐτό-
F βουλε, τοὺς περὶ Ἑρωτος λόγους γενέσθαι, οὓς εἴτε
γραψάμενος εἴτε καταμνημονεύσας τῷ πολλάκις ἐπ-
ανερέσθαι τὸν πατέρα νυνὶ μέλλεις ἡμῖν δεηθεῖσιν E
ἀπαγγέλλειν.

ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Ἐν Ἑλικῶνι παρὰ ταῖς Μού-
σαις, ὦ Φλαουιανέ, τὰ Ἑρωτικά Θεσπιέων ἀγόντων·
ἄγουσι γὰρ ἄγωνα πενταετηρικόν, ὥσπερ καὶ ταῖς
Μούσαις, καὶ τῷ Ἑρωτι φιλοτίμως πάννυ καὶ λαμ- 10
πρῶς.

ΦΛΑΟΥΤΙΑΝΟΣ. Οἶσθ' οὖν ὃ σοῦ μέλλομεν
δεῖσθαι πάντες οἱ πρὸς τὴν ἀκρόασιν ἤκοντες;

749 ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Οὐκ· ἀλλ' εἴσομαι λεγόντων.

ΦΛΑΟΥΤΙΑΝΟΣ. Ἀφελε τοῦ λόγου τὸ νῦν ἔχον 15
ἐποποιῶν τε λειμῶνας καὶ σκιὰς καὶ ἕμα κιττοῦ τε
καὶ σμιλάκων διαδρομὰς καὶ ὅς' ἄλλα τοιούτων τό-
πων ἐπιλαβόμενοι γλίσχονται τὸν Πλάτωνος Ἴλισσόν
καὶ τὸν ἄγνον ἐκεῖνον καὶ τὴν ἡρέμα προσάντη πῶαν
πεφυκυῖαν προθυμότερον ἢ κάλλιον ἐπιγράφεσθαι. 20

ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΣ. Τί δὲ δεῖται τοιούτων, ὦ ἄρι-
στε Φλαουιανέ, προοιμίων ἢ διήγησις; εὐθύς ἢ πρό-

9 πενταετηρικόν? 12 ὃ σοῦ X: ὅσου 17 ἄλλα] fort.
ἄλλα οἱ αὐτ' ἄλλα τινὲς 18 Πλάτωνος] Phaedr. p. 230d

φασις, ἐξ ἧς ὠρμήθησαν οἱ λόγοι, χορὸν αἰτεῖ τῷ
πάθει καὶ σκηνηῆς δεῖται, τὰ τ' ἄλλα δράματος οὐ-
δὲν ἐλλείπει· μόνον εὐχόμεθα τῇ μητρὶ τῶν Μου-
σῶν ἴλεων παρεῖναι καὶ συνανασφῆξιν τὸν μῦθον. B
5 2. Ὁ γὰρ πατήρ, ἐπεὶ πάλαι, πρὶν ἡμᾶς γενέ-
σθαι, τὴν μητέρα νεωστὶ κεκομισμένος ἐκ τῆς γενό-
μένης τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν διαφορᾶς καὶ στάσεως
ἀφίκετο τῷ Ἑρωτι θύσων, ἐπὶ τὴν ἑορτὴν ἦγε τὴν
μητέρα· καὶ γὰρ ἦν ἐκείνης ἡ εὐχὴ καὶ θυσία. τῶν
10 δὲ φίλων οἰκοθεν μὲν αὐτῷ παρῆσαν οἱ συνήθεις,
ἐν δὲ Θεσπιαῖς εὖρε Λαφναῖον τὸν Ἀρχιδάμου καὶ
Λύσανδρον Λυσάνδρας ἐρῶντα τῆς Σίμωνος καὶ
μάλιστα τῶν μνωμένων αὐτὴν εὐημεροῦντα, καὶ
Σώκλαρον ἐκ Τιθόρας ἦκοντα τὸν Ἀριστίωνος· ἦν
15 δὲ καὶ Πρωτογένης ὁ Ταρσεὺς καὶ Ζεῦξιππος ὁ Λα- C
κεδαίμωνιος, ξένοι· Βοιωτῶν δ' ὁ πατήρ ἔφη τῶν
γνωρίμων τοὺς πλείστους παρεῖναι. δύο μὲν οὖν
ἢ τρεῖς ἡμέρας κατὰ πόλιν, ὥς ἔοικεν, ἡσύχῃ πως
φιλοσοφοῦντες ἐν ταῖς παλαιστραῖς καὶ διὰ τῶν θεά-
20 τρων ἀλλήλοις συνῆσαν· ἔπειτα φεύγοντες ἀργαλέον
ἀγῶνα κιθαρωδῶν, ἐντεύξεσι καὶ σπουδαῖς προσι-
λημμένον, ἀνέξενξαν οἱ πλείους ὥσπερ ἐκ πολεμίας
εἰς τὸν Ἑλικῶνα καὶ κατηυλίσαντο παρὰ ταῖς Μού-
σαις. ἔωθεν οὖν ἀφίκετο πρὸς αὐτοὺς Ἀνθεμίων
25 καὶ Πεισίας ἄνδρες ἐνδοξοί, Βάκχωνι δὲ τῷ καλῷ

4 ἴλεων *: ἴλεω 11 καὶ Λύσανδρον (sed nomen pa-
tris desideratur) Λυσάνδρας Madvigius: καὶ λύσανδρον cf.
p. 752d. 762f 19 καὶ διὰ τῶν θεάτρων ἀλλήλοις συν-
ῆσαν] recte habent 24 ἀφίκοντο M

- D λεγομένῳ προσήκοντες καὶ τρόπον τινὰ δι' εὐνοίαν ἀμφοτέρω τὴν ἐκείνου διαφερόμενοι πρὸς ἀλλήλους. ἦν γὰρ ἐν Θεσπιαῖς Ἰσμηνοδόρα γυνὴ πλούτῳ καὶ γένει λαμπρὰ καὶ νῆ Δία τὸν ἄλλον εὐτακτοῦ βίον. ἐχρήσευσε γὰρ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἄνευ ψόγου, καί- 5 περ οὔσα νέα καὶ ἱκανὴ τὸ εἶδος. τῷ δὲ Βάκχωνι φίλης ὄντι καὶ συνήθους γυναικὸς υἱῷ πράττουσα γάμον κόρης κατὰ γένος προσηκούσης ἐκ τοῦ συμπαρεῖναι καὶ διαλέγεσθαι πολλάκις ἔπαθε πρὸς τὸ μειράκιον αὐτῇ· καὶ λόγους φιλανθρώπους ἀκού- 10 ούσα καὶ λέγουσα περὶ αὐτοῦ καὶ πληθὺς ὁρῶσα γενναίων ἐραστῶν εἰς τὸ ἐρᾶν προήχθη καὶ διανο-
- E εἶτο μηδὲν ποιεῖν ἀγεννές, ἀλλὰ γημαμένη φανε- ρῶς συγκαταξῆν τῷ Βάκχωνι. παραδόξου δὲ τοῦ πράγματος αὐτοῦ φανέντος, ἥ γε μήτηρ ὑφωρᾶτο 15 τὸ βάρος τοῦ οἴκου καὶ τὸν ὄγκον ὥς οὐ κατὰ τὸν ἐραστὴν· τινὲς δὲ καὶ συγκυνηγοὶ τῷ μὴ καθ' ἡλι- κίαν τῆς Ἰσμηνοδόρας δεδιττόμενοι τὸν Βάκχωνα καὶ σκώπτοντες ἐργωδέστεροι τῶν ἀπὸ σπουδῆς ἐνισταμένων ἦσαν ἀνταγωνισταὶ πρὸς τὸν γάμον. 20 ἥδεῖτο γὰρ ἔφηβος ἔτ' ὢν χήρα συνοικεῖν· οὐ μὴν
- F ἀλλὰ τοὺς ἄλλους ἐάσας παρεχώρησε τῷ Πεισίᾳ καὶ τῷ Ἀνθεμίωνι βουλεύσασθαι τὸ συμφέρον, ὧν ὁ μὲν ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἦν πρεσβύτερος, ὁ δὲ Πεισίας αὐστηρότατος τῶν ἐραστῶν· διὸ καὶ πρὸς τὸν γά- 25 μον ἀντέπραττε καὶ καθήπτετο τοῦ Ἀνθεμιώνος ὥς

5 *: ἐχρήσευσε 9 ἔπαθε τι W 15 αὐτοῦ] αὐτοῖς R
 γε *: τε 24 ἦν αὐτοῦ an delendum αὐτοῦ? ib.
 πρεσβύτατος R

προϊεμένον τῇ Ἰσμηνοδώρᾳ τὸ μειράκιον· ὁ δ' ἐκεῖνον οὐκ ὀρθῶς ἔλεγε ποιεῖν, ἀλλὰ τᾶλλα χρηστὸν ὄντα μιμεῖσθαι τοὺς φαύλους ἐραστὰς οἴκου καὶ γάμου καὶ πραγμάτων μεγάλων ἀποστεροῦντα
 5 τὸν φίλον, ὅπως ἄθικτος αὐτῷ καὶ νεαρὸς ἀποδύοιτο πλεῖστον χρόνον ἐν ταῖς παλαιστείραις.

3. Ἴν' οὖν μὴ παροξύνοντες ἀλλήλους κατὰ μι- 750
 κρὸν εἰς ὀργὴν προαγάγοιεν, ὥσπερ διαιτητὰς ἐλόμενοι καὶ βραβευτὰς τὸν πατέρα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ
 10 παρεγένοντο· καὶ τῶν ἄλλων φίλων οἶον ἐκ παρασκευῆς τῷ μὲν ὁ Δαφναῖος παρῆν τῷ δ' ὁ Πρωτογένης· ἀλλ' οὗτος μὲν ἀνέδην ἔλεγε κακῶς τὴν Ἰσμηνοδώραν· ὁ δὲ Δαφναῖος ὧς Ἱεράκλεις ἔφη
 15 Ἔρωτι πολεμήσων πάρεστιν ᾧ καὶ παιδιὰ πᾶσα καὶ σπουδὴ περὶ Ἔρωτα καὶ δι' Ἔρωτος,

ἡγήθη μὲν λόγων ἡγήθη δὲ πάτρας,

B

οὐχ ὥς τῷ Λαίῳ πέντε μόνον ἡμερῶν ἀπέχοντι τῆς πατρίδος; βραδὺς γὰρ ὁ ἐκεῖνον καὶ χειρσαῖος Ἔρως,
 20 ὁ δὲ σὸς ἐκ Κιλικίας Ἀθήναζε

ἡλαιψηρὰ κυκλώσας πτερά

διαπόντιος πέτεται, τοὺς καλοὺς ἐφορῶν καὶ συμπλανώμενος· ἀμέλει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐγγεγόνει τοιαύτη τις αἰτία τῷ Πρωτογένει τῆς ἀποδημίας.

2 *: τὰ ἄλλα 5 αὐτῷ Leonieus: αὐτῶν 15 X: παιδεία 16 καὶ δι' Ἔρωτα coniecti in Symb. 17 Nauck. p. 632 μὲν] δὲ BE 18 fort. ἡμερῶν ὁδὸν 19 Turnebus: ἐκεῖνων 21 cf. p. 507a 22 πέτεται Athenaeus p. 165a: πέταται

4. Γενομένου δὲ γέλωτος, ὁ Πρωτογένης ἔγω δέ σοι δοκῶ εἶπεν Ἔρωτι νῦν πολεμεῖν, οὐχ ὑπὲρ Ἐρωτος διαμάχεσθαι πρὸς ἀκολασίαν καὶ ὕβριν αἰσχίστοις πράγμασι καὶ πάθεσιν εἰς τὰ κάλλιστα καὶ σεμνότατα τῶν ὀνομάτων εἰσβιαζομένην; καὶ ὁ 5

C Δαφναῖος αἰσχίστα δὲ καλεῖς; ἔφη γάμον καὶ σύνοδον ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ἧς οὐ γέγονεν οὐδ' ἔστιν ἱερωτέρα κατάξευξις; ἄλλὰ ταῦτα μέν' εἶπεν ὁ Πρωτογένης ἀναγκαῖα πρὸς γένεσιν ὄντα σεμνύνουσιν οὐ φαύλως οἱ νομοθέται καὶ κατευλογοῦσι 10 πρὸς τοὺς πολλοὺς· ἀληθινοῦ δ' Ἐρωτος οὐδ' ὅτι οὖν τῇ γυναικωνίτιδι μέτεστιν, οὐδ' ἐρᾶν ὑμᾶς ἔγωγέ φημι τοὺς γυναιξὶ προσπεπονθότας ἢ παρθένους, ὥσπερ οὐδὲ μυῖαι γάλακτος οὐδὲ μέλιτται

D κηρίων ἐρῶσιν, οὐδὲ σιτευταὶ καὶ μάγειροι φίλα 15 φρονοῦσι πιαίνοντες ὑπὸ σκότῳ μόσχους καὶ ὄρνιθας. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ σιτίῳ ἔγει καὶ ὕψον ἢ φύσις μετρίως καὶ ἱκανῶς τὴν ὕρεξιν, ἢ δ' ὑπερβολὴ πάθος ἐνεργασαμένη λαιμαργία τις ἢ φιλοψία καλεῖται· οὕτως ἐνεστι τῇ φύσει τὸ δεῖσθαι τῆς ἀπ' ἀλ- 20 λήλων ἡδονῆς γυναικας καὶ ἀνδρας, τὴν δ' ἐπὶ τοῦτο κινοῦσαν ὀρμὴν σφοδρότητι καὶ ῥώμῃ γενομένην πολλὴν καὶ δυσκάθεκτον οὐ προσηκόντως Ἐρωτα καλοῦσιν. Ἐρως γὰρ εὐφροῦς καὶ νέας ψυχῆς ἀψάμενος εἰς ἀρετὴν διὰ φιλίας τελευτᾷ· ταῖς 25 δὲ πρὸς γυναικας ἐπιθυμίαις ταύταις, ἂν ἄριστα

13 γυναιξί τι Herwerdenus 14 R: μυῖα 15 φίλα
φρονοῦσι *: φιλοφρονοῦσι 19 X: φιλοψυχία 22 ῥύμη
R, sed cf. p. 441d 24 cf. Plat. Symp. p. 218a

πέσωσιν, ἡδονὴν περίεστι καρποῦσθαι καὶ ἀπόλαυ- E
 σιν ὥρας καὶ σώματος, ὥς ἐμαρτύρησεν Ἀρίστιππος,
 τῷ κατηγοροῦντι Αἰῖδος πρὸς αὐτὸν ὥς οὐ φιλού-
 σης ἀποκρινάμενος, ὅτι καὶ τὸν οἶνον οἶεται καὶ
 5 τὸν ἰχθὺν μὴ φιλεῖν αὐτόν, ἀλλ' ἡδέως ἐκατέρῳ
 χρῆται· τέλος γὰρ ἐπιθυμίας ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις.
 Ἔρως δὲ προσδοκίαν φιλίας ἀποβαλὼν οὐκ ἐθέλει
 παραμένειν οὐδὲ θεραπεύειν ἐφ' ὥρα τὸ λυποῦν
 καὶ ἀκμάζον, εἰ καρπὸν ἥθους οἰκεῖον εἰς φιλίαν
 10 καὶ ἀρετὴν οὐκ ἀποδίδωσιν. ἀκούεις δέ τινος τρα-
 γικοῦ γαμέτου λέγοντος πρὸς τὴν γυναικα

ἴμισεῖς; ἐγὼ δὲ ῥαδίως μισήσομαι, F
 πρὸς κέρδος ἔλκων τὴν ἐμὴν ἀτιμίαν·

τούτου γὰρ οὐδέν ἐστιν ἐρωτικώτερος ὁ μὴ διὰ κέρ-
 15 δος ἀλλ' ἀφροδισίων ἔνεκα καὶ συνουσίας ὑπομέ-
 νων γυναικα μοχθηρὰν καὶ ἄστοργον· ὥσπερ Στρα-
 τοκλεῖ τῷ ῥήτορι Φιλιππίδης ὁ κωμικὸς ἐπεγγελῶν
 ἐποίησεν

ἄποστρεφομένης τὴν κορυφὴν φιλεῖς μόλις·

20 εἰ δ' οὖν καὶ τοῦτο τὸ πάθος δεῖ καλεῖν Ἔρωτα,
 θῆλυν καὶ νόθον ὥσπερ εἰς Κυνόσαργες συντε-
 λοῦντα τὴν γυναικωνῆτιν· μᾶλλον δ' ὥσπερ ἀετὸν
 τινα λέγουσι γνήσιον καὶ ὀρεινόν, ὃν Ὅμηρος ἴμέ- 751

2 Ἀρίστιππος] cf. Mullach. 2 p. 408 qui hoc testimo-
 nio omisso multa alia conguessit 8 λυποῦν] ἀνθοῦν R.
 λοιπὸν Winckelmannus. ἀύχον? 12 Nauck. p. 916
 14 ἐρωτικώτερον BE 19 Kock. 3 p. 310 21 θῆλυν
 δεῖ καλεῖν R. Malim καλῶμεν Ἔρωτα θῆλυν 23 ὀρειον
 Herwerdenus Ὅμηρος] Φ 252

λανα' καὶ ὀθηρευτήν' προσεῖπεν· ἄλλα δὲ γένη νόθων
 ἐστὶν ἰχθυῖς περὶ ἔλλη καὶ ὄρνιθας ἀργοὺς λαμβανόντων,
 ἀπορούμενοι δὲ πολλάκις ἀναφθιγγονται τι
 λιμῶδες καὶ ὀδυρτικόν· οὕτως εἰς Ἐρως ὁ γνήσιος
 ὁ παιδικός ἐστιν, οὐ πόθῳ στίλβων', ὥς ἔφη τὸν
 παρθένιον Ἀνακρέων, οὐδέ μύρων ἀνάπλεως καὶ
 γεγανωμένος', ἀλλὰ λιτὸν αὐτὸν ὕψει καὶ ἄθρυπτον
 ἐν σχολαῖς φιλοσόφοις ἢ που περὶ γυμνάσια καὶ
 παλαίστρας περὶ θήραν νέων ὁξὺ μάλα καὶ γενναῖον
 ἐγκελευόμενον πρὸς ἀρετὴν τοῖς ἀξίοις ἐπιμελείας.
 τὸν δ' ὕγρον τοῦτον καὶ οἴκουρὸν ἐν κόλποις δια-
 B τρίβοντα καὶ κλινιδίοις γυναικῶν ἀεὶ διώκοντα τὰ
 μαλθακὰ καὶ θρυπτόμενον ἡδοναῖς ἀνάνδροις καὶ
 ἀφίλοις καὶ ἀνευθυνουσιάστοις καταβάλλειν ἄξιον, ὥς
 καὶ Σόλων κατέβαλε· δούλοις μὲν γὰρ ἐρᾶν ἀρρενῶν
 παίδων ἀπέπειπε καὶ ξηραλοιφεῖν, χρῆσθαι δὲ συνουσίαις
 γυναικῶν οὐκ ἐκώλυσε· καλὸν γὰρ ἡ φιλία καὶ ἀστεῖον,
 ἡ δ' ἡδονὴ κοινὸν κἀνελεύθερον. ὅθεν οὐ δούλων
 ἐρᾶν παίδων ἐλευθέριόν ἐστιν οὐδ' ἀστεῖον· οὐ συν-
 ουσίας γὰρ οὗτος ὁ ἔρως, καθάπερ τῶν γυναικῶν.
 5. Ἐτι δὲ πλείονα λέγειν προθυμουμένῳ τοῦ
 Πρωτογένους, ἀντικρούσας ὁ Λαφναῖος 'εὖ γε νῆ
 Δί' ἔφη 'τοῦ Σόλωνος ἐμνήσθης καὶ χρηστέον αὐτῷ
 γνώμονι τοῦ ἐρωτικοῦ ἀνδρός,

C 'ἔσθ' ἡβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἀνθεσι παιδοφιλήσῃ
 μῆρῶν [μείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.] 25

6 Ἀνακρέων] Bergk. 3 p. 258 18 *: καὶ ἀνελεύθερον
 ib. δοῦλον BE 19 οὐ συνουσίας L. on: eus: οὐσία
 20 τῶν] ὁ τῶν W 25 Bergk. 2 p. 50 'ἔσθ' ὅς θ' R
 26 [μείρων] om. BE

πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα

‘σέβας δὲ μηρῶν ἄγνόν οὐκ ἐπηδέσω,
ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων’

5 ἔτεροι μὲν γὰρ καταγελῶσιν αὐτῶν, εἰ καθάπερ θύ-
τας καὶ μάντις εἰς τὰ μηρία καὶ τὴν ὀσφύν ἀπο-
βλέπειν τοὺς ἐραστὰς κελεύουσιν· ἐγὼ δὲ παμμέγε-
θες τοῦτο ποιοῦμαι σημεῖον ὑπὲρ τῶν γυναικῶν·
εἰ γὰρ ἡ παρὰ φύσιν ὁμιλία πρὸς ἄρρενας οὐκ ἀν-
10 αἰρεῖ τὴν ἐρωτικὴν εὐνοίαν οὐδὲ βλάπτει, πολὺ D
μᾶλλον εἰκὸς ἔστι τὸν γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν ἔρωτα
τῇ φύσει χρώμενον εἰς φιλίαν διὰ χάριτος ἐξικνεῖ-
σθαι. χάρις γὰρ οὖν, ὦ Πρωτόγενης, ἡ τοῦ θήλεος
ὑπειξίς τῷ ἄρρενι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν· ὥς
15 καὶ Πίνδαρος ἔφη τὸν Ἥφαιστον ‘ἄνευ χαρίτων’
ἐκ τῆς Ἥρας γενέσθαι· καὶ τὴν οὐπω γάμων ἔχου-
σαν ὥραν ἡ Σαπφὼ προσαγορεύουσα φησίν, ὅτι
‘σμίκρα μοι πάις ἔμμεν ἐφαίνεο κᾶχαρις’.

ὁ δ’ Ἥρακλῆς ὑπὸ τινος ἐρωτᾶται,
20 ‘βία δ’ ἐπραξας χάριτας ἢ πείσας κόρην’;
ἡ δ’ ἀπὸ τῶν ἀρρένων ἀκόντων μὲν μετὰ βίας γενο- E
μένη καὶ λεηλασίας, ἂν δ’ ἐκουσίως, σὺν μαλακίᾳ

3 Nauck. p. 44 ἄγνόν] accessit ex Athen. p. 602e
οὐκ ἐπηδέσω idem: οὐ κατηδέσω 4 πυκνῶν idem: πυκρῶν
11 τὸν M: τῶν ἢ] ἢ τὸν Herwerdenus 15 Πίνδαρος]
Pyth. 2, 42 18 em. Bergkian (3 p. 101): σμίκρα μοι παῖ
ἔμμεναι φαίνεαι 20 Nauck. p. 916 δ’ ἐπραξας R: δὲ
πράξας 21 μὲν μετὰ R: μετὰ γενομένη idem: λεγο-
μένη

καὶ θηλύτῃτι, 'βαίνεσθαι' κατὰ Πλάτωνα 'νόμῳ τε-
τράποδος καὶ παιδοσπορεῖσθαι' παρὰ φύσιν ἐνδιδόν-
των, ἄχαρις χάρις παντάπασιν καὶ ἀσχημῶν καὶ ἀνα-
φρόδιτος. ὅθεν, οἶμαι, καὶ ὁ Σόλων ἐκεῖνα μὲν
ἔγραψε νέος ὣν ἔτι καὶ 'σπέρματος πολλοῦ μεστός' 5
ὥς ὁ Πλάτων φησί· ταυτὶ δὲ πρεσβύτης γινόμενος

ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας·

ὥσπερ ἐκ ζάλης καὶ χειμῶνος καὶ τῶν παιδικῶν ἐρώ-
των ἐν τινι γαλήνῃ τῇ περὶ γάμον καὶ φιλοσοφίαν 10
F θέμενος τὸν βίον. εἰ μὲν οὖν τάληθ' ἐσκοποῦμεν,
ὥ Πρωτόγευες, ἐν καὶ ταῦτόν ἐστι πρὸς παῖδας καὶ
γυναῖκας πάθος τὸ τῶν Ἐρώτων· εἰ δὲ βούλοιο φι-
λονεικῶν διαιρεῖν, οὐ μέτρι' ἂν δόξεις ποιεῖν ὁ παι-
δικὸς οὗτος, ἀλλ' ὥσπερ ὁψὲ γεγονὼς καὶ παρ' ὥραν 15
τῷ βίῳ νόθος καὶ σκότιος ἐξελαύνειν τὸν γνήσιον
Ἐρωτα καὶ πρεσβύτερον. ἐχθρὸς γάρ, ὥ ἐταῖρε, καὶ
πρώην μετὰ τὰς ἀποδύσεις καὶ ἀπογυμνώσεις τῶν
νέων παραδὼς εἰς τὰ γυμνάσια καὶ προσανατριβό-
μενος ἡσυχῇ καὶ προσεμβαλὼν, εἴτα κατὰ μικρὸν ἐν 20
ταῖς παλαιίστραις πτεροφνήσας οὐκέτι καθεκτός
752 ἐστίν, ἀλλὰ λοιδορεῖ καὶ προπηλακίζει τὸν γαμή-
λιον ἐκεῖνον καὶ συνεργὸν ἀθανασίας τῷ θνητῷ

1 Πλάτωνα] Phaedr. p. 250 e 3 χάρις add. Winckelmannus sed ante ἄχαρις 6 Πλάτων] de Legg. p. 839 b
7 cf. Bergk. 2 p. 50 8 τίθησιν BE 9 καὶ τῶν παιδικῶν] i. e. οὕτω καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν cf. Plat. Rep. p. 497 d
11 τάληθ' *: τὸ ἀληθές 14 μέτρι' ἂν *: μετρία
16 em. M: ἐξελαύνει 19 παραδὼς BE 20 προσεγκαλῶν iidem, unde fort. προσαικάλλων

γένει, σβεννυμένην ἡμῶν τὴν φύσιν εὐθὺς ἐξανά-
 πτοντα διὰ τῶν γενέσεων. οὗτος δ' ἀρνεῖται τὴν
 ἡδονήν· αἰσχύνεται γὰρ καὶ φοβεῖται. δεῖ δέ τινος
 εὐπρεπείας ἀπτομένῳ καλῶν καὶ ὠραίων· πρόφασις
 5 οὖν φιλία καὶ ἀρετή. κονίεται δὲ καὶ ψυχρολουτεῖ
 καὶ τὰς ὀφρῦς αἴρει καὶ φιλοσοφεῖν φησι καὶ σω-
 φρονεῖν ἕξω διὰ τὸν νόμον· εἴτα νύκτωρ καὶ καθ'
 ἡσυχίαν

‘γλυκεῖ’ ὁπώρα φύλακος ἐκλελοιπότης.’

10 εἰ δ', ὥς φησι Πρωτογένης, οὐκ ἔστιν ἀφροδισίων
 παιδικῶν κοινωνία, πῶς Ἔρως ἔστιν Ἀφροδίτης μὴ B
 παρούσης, ἣν εἰληχε θεραπεύειν ἐκ θεῶν καὶ περι-
 έπειν, τιμῆς τε μετέχειν καὶ δυνάμεως ὅσον ἐκείνη
 δίδωσιν; εἰ δ' ἔστι τις Ἔρως χωρὶς Ἀφροδίτης, ὥς-
 15 περ μέθη χωρὶς οἴνου πρὸς σύκινον πῶμα καὶ κρι-
 θινον, ἄκαρπον αὐτοῦ καὶ ἀτελές τὸ ταρακτικόν
 ἔστι καὶ πλήσμιον καὶ ἀψίκορον.’

6. Λεγομένων τούτων ὁ Πεισίας ἦν δῆλος ἀγα-
 νακτῶν καὶ παροξυνόμενος ἐπὶ τὸν Δαφναῖον· μι-
 20 κρὸν δ' αὐτοῦ καταλιπόντος ὧ Ἡράκλεις' ἔφη ἑτῆς
 εὐχερείας καὶ θρασύτητος· ἀνθρώπους ὁμολογοῦν-
 τας ὥσπερ οἱ κύνες ἐκ τῶν μορίων συνηρτησθαι C
 πρὸς τὸ θῆλυ· μεθιστάναι καὶ μετοικίζειν τὸν θεὸν
 ἐκ γυμνασίων καὶ περιπάτων καὶ τῆς ἐν ἡλίῳ κα-
 25 θαρᾶς καὶ ἀναπεπταμένης διατριβῆς εἰς ματρουλεῖα

1 εὐθὺς] αὐθις R 9 Nauck. p. 916. Kock. 8 p. 614
 γλυκεῖα libri 11 ἀκοινωνία iidem 15 προσέκινον BE
 ib. *: πόμα 20 διαλιπόντος Herwerdenus 22 τῶν
 Duebnerus 25 cf. Kock. 3 p. 450

καὶ κοπίδας καὶ φάρμακα καὶ μαγεύματα καθειρ-
γνύμενον ἀκολάστων γυναικῶν· ἐπεὶ ταῖς γε σώ-
φροσιν οὐτ' ἐρᾶν οὐτ' ἐρᾶσθαι δῆπου προσῆκόν
ἐστίν· ἐνταῦθα μέντοι καὶ ὁ πατήρ ἔφη τοῦ Πρω-
τογένους ἐπιλαβέσθαι καὶ εἰπεῖν

‘τόδ’ ἐξοπλίζει τοῦπος Ἀργεῖον λεών,’

καὶ νῆ Δία Δαφναίῳ συνδίκους ἡμᾶς προστίθῃσιν
οὐ μετριάζων ὁ Πεισίας, ἀλλὰ τοῖς γάμοις ἀνέρα-
στον ἐπάγων καὶ ἔμοιρον ἐνθέου φιλίας κοινωνίαν,
D ἦν τῆς ἐρωτικῆς πειθοῦς καὶ χάριτος ἀπολιπούσης 10
μονοῦ ζυγοῖς καὶ χαλινοῖς ὑπ’ αἰσχύνης καὶ φό-
βου μάλα μόλις συνεχομένην ὀρῶμεν· καὶ ὁ Πει-
σίας ‘ἐμοὶ μὲν’ εἶπεν ‘ὀλίγον μέλει τοῦ λόγου· Δαφ-
ναῖον δ’ ὀρῶ ταῦτόν πάσχοντα τῷ χαλκῷ· καὶ γὰρ
ἐκεῖνος οὐχ οὕτως ὑπὸ τοῦ πυρός, ὥς ὑπὸ τοῦ 15
πεπυρωμένου χαλκοῦ καὶ ῥέοντος, ἂν ἐπιχέῃ τις,
ἀνατήκεται καὶ ῥεῖ συνεξυγραινόμενος· καὶ τοῦτον
οὐκ ἐνοχλεῖ τὸ Αὐσάνδρας κάλλος, ἀλλὰ συνδιακε-
καυμένῳ καὶ γέμοντι πυρὸς ἤδη πολὺν χρόνον πλη-
E σιάζων καὶ ἀπτύμενος ἀναπίμπλαται· καὶ δῆλός ἐστιν, 20
εἰ μὴ ταχὺ φύγοι πρὸς ἡμᾶς, συντακησόμενος. ἀλλ’
ὀρῶ’ εἶπε ‘γιννόμενον ὅπερ ἂν μάλιστα σπουδάσειεν
Ἀνθεμίων, προσκρούοντα τοῖς δικασταῖς καὶ ἐμavu-
τόν, ὥστε παύομαι.’ καὶ ὁ Ἀνθεμίων ‘ὦνησας’ εἶ-
πεν ‘ὥς ἔδει γ’ ἀπ’ ἀρχῆς λέγειν τι πρὸς τὴν ὑπό- 25
θεσιν.’

6 Nauck. p. 916 14 δὲ] δὴ BE 18 συνδιακεκα-
λυμένῳ iidem 19 ἤδη M: δ χρόνον W: χρόνον δ
21 malim ἂν μὴ ταχὺ φύγη

7. 'Λέγω τοίνυν' ὁ Πεισίας ἔφη 'προκηρύξας ἐμοῦ γ' ἔνεκα πάσαις γυναιξὶν ἂν ἐραστήν, ὅτι τῆς γυναικὸς ὁ πλοῦτός ἐστι φυλακτέος τῷ νεανίσκῳ, μὴ συμμίζαντες αὐτὸν ὕμῳ καὶ βάρει τοσοῦτῳ λά-
 5 θωμεν ὥσπερ ἐν χαλκῷ κασσίτερον ἀφανίσαντες. μέγα γὰρ ἂν ἐλαφρᾶ καὶ λιτῇ γυναικὶ μειρακίου συνελθόντος εἰς ταῦτόν ἡ κρᾶσις οἴνου δίκην ἐπι- F
 κρατήσῃ· ταύτην δ' ὀρῶμεν ἄρχειν καὶ κρατεῖν δο-
 κοῦσαν· οὐ γὰρ ἂν ἀπορρίψασα δύξας καὶ γένη τη-
 10 λικαῦτα καὶ πλούτους ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδος, ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δεόμενον. ὅθεν οἱ νοῦν ἔχοντες αὐτοὶ προῖενται καὶ περικόπτουσιν ὥσπερ ὠκύπτερα
 τῶν γυναικῶν τὰ περιττὰ χρήματα, τρυφὰς ἐμποι-
 οῦντα καὶ χαυνότητας ἀβεβαίους καὶ κενὰς, ὅφ' ὧν
 15 ἐπαιρόμεναι πολλάκις ἀποπέτονται· κἂν μένωσι, 'χρυ- 758
 σαῖς' ὥσπερ ἐν Αἰθιοπία 'πέδαις δεδέσθαι' βέλτιον
 ἢ πλούτῳ γυναικός.'

8. 'Ἐκεῖνο δ' οὐ λέγεις' ὁ Πρωτογένης εἶπεν
 'ὅτι κινδυνεύομεν ἀναστρέφειν ἀτόπως καὶ γελοίως
 20 τὸν Ἡσίοδον, ἂν ἐκείνου λέγοντος

'μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων

2 ἂν] quid lateat incertum. Fort. αὐτὸν 4 em. Her-
 werdenus: λάθοιμεν 8 δοκοῦσαν] ποθοῦσαν Emperius.
 Malim ἀσκοῦσαν 13 περιττὰ Salmasius: περὶ τὰ 14 em.
 X: ἐκβεβαίους καὶ κενὰς Iacobsius (ex Clem. Alex.
 p. 288 Pott.): καὶ κελίους 15 μὲν ὥσι BE ib. cf.
 Herod. 3, 23 16 βελτίῳ BE 18 em. Winckelmannus:
 ἐκεῖνα λέγεις X: λέγει ib. δ * 20 λέγοντος Mad-
 vigius: λόγος 21 τριηκόντων Winckelmannus ex Hes.
 OD 694: τριήκοντ' ὧν

μήτ' ἐπιθεις μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὄριος οὗτος·
ἡ δὲ γυνή τέτορ' ἡβώοι, πέμπτω δὲ γαμοῖτο·'

σχεδὸν ἡμεῖς ἔτεσι τοσούτοις γυναικὶ πρεσβυτέρῳ,
καθαπερεὶ φοίνικας ἢ σὺκ' ἐρινεοῖς, ὕμνακα καὶ
B ἄωρον ἄνδρα περιάψωμεν. ἐρᾶται γὰρ αὐτοῦ νῆ 5
Δία καὶ κέεται· τίς οὖν ὁ κωλύων ἐστὶ καμᾶζειν
ἐπὶ θύρας, ἄδειν τὸ παρακλαυσίθυρον, ἀναδεῖν τὰ
εἰκόνια, παγκρατιάζειν πρὸς τοὺς ἀντεραστάς; ταῦτα
γὰρ ἐρωτικά· καὶ καθείσθω τὰς ὀφρὺς καὶ παυσά-
σθω τρυφῶσα, σχῆμα λαβοῦσα τῶν τοῦ πάθους οἰ- 10
κείων. εἰ δ' αἰσχύνεται καὶ σωφρονεῖ, κοσμίως
οἴκοι καθήσθω περιμένουσα τοὺς μνωμένους καὶ
σπουδάζοντας. ἐρᾶν δὲ φάσκουσαν γυναῖκα φυγεῖν
τις ἂν ἔχοι καὶ βδελυχθείη, μήτι γε λάβοι γάμον
ποιησάμενος ἀρχὴν τὴν τοιαύτην ἀκρασίαν.' 15

9. Παυσαμένου δὲ τοῦ Πρωτογένους, 'ὄρᾳς' εἴ-
πεν ὁ πατήρ 'ὦ Ἀνθεμίω, ὅτι πάλιν κοινὴν ποι-
οῦσι τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν λόγον ἀναγκαῖον ἡμῖν
C τοῖς οὐκ ἀρνούμενοις οὐδὲ φεύγουσι τοῦ περὶ γά-
μον 'Ἐρωτος εἶναι χορευταῖς;' 'καὶ ναὶ μὰ Δί'·' εἴ- 20
πεν ὁ Ἀνθεμίω· 'ἄμυν' οὖν διὰ πλειόνων νῦν
αὐτὸς ἐρῶν· ἔτι δὲ τῷ πλούτῳ βοήθησον, ᾧ μάλιστα
δεδίττεται Πεισίας ἡμᾶς.' 'τί δ'·' εἶπεν ὁ πατήρ

3 ἔτεσι R: οὗτος 4 em. W: καθάπερ οἱ ib. σὺκ'Α
ἐρινεοῖς ὕμνακα supplēvi: σὺκα 10 E 18 B cf. Symb.
9 καθείσθω τὰς Duebnerus: καθὼ αἰσθεται 10 σχῆμα
Emperius: καὶ σχῆμα 12 κενεαθήσθω BE 19 φεύγουσι
R: φεύγειν 20 καὶ] malim ναὶ 21 ἄμυν' οὖν *: ἀμύ-
νει 22 αὐτὸς ἐρῶν· ἔτι δὲ W: αὐτοὺς ἐρᾶν· εἰ δὲ
idem: βοηθήσων

οὐκ ἂν ἐγκλημα γένοιτο γυναικός, εἰ δι' ἔρωτα καὶ
 πλοῦτον ἀπορρίψομεν Ἰσμηνοδώραν; βαρεῖα γὰρ καὶ
 πλουσία· τί δ' εἰ καλὴ καὶ νέα; τί δ' εἰ γένει σο-
 βαρὰ καὶ ἐνδοξος; αἱ δὲ σάφρονες οὐδὲ ἀύστηρόν
 5 καὶ κατεγνυπωμένον ἐπαχθὲς * * καὶ δυσκαρτέρη-
 τον ἔχουσι, καὶ ποιναὶς καλοῦσιν αὐτάς καὶ τοῖς ἀν-
 δράσιν ὀργιζομένας, ὅτι σάφρονοῦσιν; ἄρ' οὖν κρᾶ- D
 τιστον ἐξ ἀγορᾶς γαμεῖν Ἀβρότονόν τινα Θοῆσσαν
 ἢ Βακχίδα Μιλησίαν ἀνέγγυον ἐπαγομένην δι' ὦνῆς
 10 καὶ καταχυσμάτων; ἀλλὰ καὶ ταύταις ἴσμεν οὐκ ὀλί-
 γους αἰσχίστα δουλεύσαντας. αὐλητρίδες δὲ Σάμιαι
 καὶ ὀρχηστρίδες, Ἀριστονίκαι καὶ τύμπανον ἔχουσ'
 Οἰνάνθη καὶ Ἀγαθόκλεια διαδήμασι βασιλέων ἐπέ-
 βησαν. ἡ δὲ Σύρα Σεμίραμις οἰκότριβος μὲν ἦν
 15 βασιλικοῦ θεράπαινα παλλακευομένη· Νίνου δὲ τοῦ
 μεγάλου βασιλέως ἐντυχόντος αὐτῇ καὶ στέρεξαντος
 οὕτως ἐκράτησε καὶ κατεφρόνησεν, ὥστ' ἀξιῶσαι καὶ
 μίαν ἡμέραν αὐτὴν περιδεῖν ἐν τῷ θρόνῳ καθέξο- E
 μένην ἔχουσιν τὸ διάδημα καὶ χρηματίζουσιν. δόν-
 20 τος δ' ἐκέλευε καὶ κελεύσαντος πάντας ὑπηρετεῖν
 ὥσπερ αὐτῷ καὶ πείθεσθαι, μετρίως ἐχρῆτο τοῖς
 πρώτοις ἐπιτάγμασι, πειρωμένη τῶν δορυφόρων·
 ἐπεὶ δ' ἑώρα μηδὲν ἀντιλέγοντας μηδ' ὀκνοῦντας,

2 καὶ 1 εἰ Πηνελόπεια 3 εἰ εἰ Leonicus: ἡ — ἡ
 4 οὐδὲ κατεγνυπωμένον ἐπαχθὲς δὲ τὸ σεμνὸν καὶ δυσκαρ-
 τέρητον 5 ib. em. Schneiderus: κατεγνυπωμένον ib. lac.
 6 E 8 B 6 ποιναὶς Basileensis: πείνας καὶ] ἀεὶ Em-
 perius 9 em. Winckelmannus: ἔγγυον 10 καταχυσμά-
 των idem: κατεστυμάτων 13 idem: ἀγαθοκλῆα

ἐκέλευσε συλλαβεῖν τὸν Νῆνον εἶτα δῆσαι, τέλος δ' ἀποκτείνει· πραχθέντων δὲ πάντων, ἐβασίλευσε τῆς F Ἀσίας ἐπιφανῶς πολὺν χρόνον. ἡ δὲ Βελεστίχη, πρὸς Διός, οὐ βάρβαρον ἐξ ἀγορᾶς γύναιον, ἥς ἱερὰ καὶ ναοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἔχουσιν, ἐπιγράψαντος 5 δι' ἔρωτα τοῦ βασιλέως 'Ἀφροδίτης Βελεστίχης'; ἡ δὲ σύνναος μὲν ἐνταυθοῖ καὶ συνίερος τοῦ Ἑρωτος, ἐν δὲ Δελφοῖς κατὰ χρυσος ἐστῶσα μετὰ τῶν βασιλέων καὶ βασιλειῶν, ποία προικὶ τῶν ἐραστῶν ἐκράτησεν; ἀλλ' ὥσπερ ἐκεῖνοι δι' ἀσθένειαν ἑαυτῶν 10 καὶ μαλακίαν ἔλαθον ἑαυτοὺς γενόμενοι λεία γυναικῶν, οὕτω πάλιν ἄδοξοι καὶ πένητες ἕτεροι πλουσίαις γυναιξὶ καὶ λαμπραῖς συνελθόντες οὐ διεφθάρησαν οὐδ' ὑφῆκάν τι τοῦ φρονήματος, ἀλλὰ τιμώμενοι καὶ κρατοῦντες μετ' εὐνοίας συγκαταβίω- 15 σαν. ὁ δὲ συστέλλων τὴν γυναῖκα καὶ συνάγων εἰς μικρόν, ὥσπερ δακτύλιον δακτύλων ἰσχνὸς ὢν μὴ περιρρυῇ δεδιώς, ὅμοιός ἐστι τοῖς ἀποκείρουσι τὰς ἵππους εἶτα πρὸς ποταμὸν ἢ λίμνην ἄγουσι· καθορῶσαν γὰρ ἐκάστην τὴν εἰκόνα τῆς ὕψεως ἀκαλλῆ 20 καὶ ἄμορφον, ἀφιέναι τὰ φρυγάγματα λέγεται καὶ προσδέχεσθαι τὰς τῶν ὕνων ἐπιβάσεις. πλοῦτον δὲ B γυναικὸς αἰρεῖσθαι μὲν πρὸ ἀρετῆς ἢ γένους ἀφιλότιμον κἀνελεύθερον, ἀρετῇ δὲ καὶ γένει προσόντα

3 Winckelmannus: βελεστίη 6 Βελεστίχης idem: βε-
λεστικῆς 8 δὲ * ἐστῶσα W: δ' ἐστῶσα 11 ἑαυτοὺς
Winck. Loco eius lac. 6 E 8 B, nisi quod lac. dat B post
γενόμενοι 17 δακτύλιον δακτύλων *: δακτύλων ib.
Coraes: ἰσχνος ὢν cf. Vit. Artax. c. 15 20 cf. Nauck.
p. 274. 275 24 *: καὶ ἀνελεύθερον

φεύγειν ἀβέλτερον. ὁ μὲν γὰρ Ἀντίγονος ὠχυρω-
 μένῳ τὴν Μουνυχίαν τῷ φρουροῦντι γράφων ἐκέ-
 λευε ποιεῖν μὴ μόνον τὸν κλοιὸν ἰσχυρὸν ἀλλὰ καὶ
 τὸν κύνα λεπτόν, ὅπως ὑφαιρῇ τὰς εὐπορίας τῶν
 5 Ἀθηναίων· ἀνδρὶ δὲ πλουσίας ἢ καλῆς οὐ προσή-
 κει μηδὲ τὴν γυναικα ποιεῖν ἄμορφον ἢ πενιχράν,
 ἀλλ' ἑαυτὸν ἐγκρατεῖα καὶ φρονήσει καὶ τῷ μηδὲν
 ἐκπεπληγῆθαι τῶν περὶ ἐκείνην ἴσον παρῆχειν καὶ
 ἀδούλωτον, ὥσπερ ἐπὶ ζυγοῦ ῥοπὴν τῷ ἥθει πρὸς-
 10 τιθέντα καὶ βάρος, ὅφ' οὗ κρατεῖται καὶ ἄγεται δι- C
 καίως ἕμα καὶ συμφερόντως. καὶ μὴν ἡλικία γε
 πρὸς γάμον καὶ ὥρα τὸ τίκτειν ἔχουσα καὶ τὸ γεν-
 νᾶν εὐάρμοστός ἐστιν· ἀκμάζειν δὲ τὴν γυναικα
 πυνθάνομαι, καὶ ἕμα τῷ Πεισίᾳ προσμειδιάσας 'οὐ-
 15 δενὸς γάρ' ἔφη 'τῶν ἀντεραστῶν πρεσβυτέρα οὐδ'
 ἔχει πολιάς, ὥσπερ ἔνιοι τῶν Βάκχωνι προσανα-
 χρωννυμένων. εἰ δ' οὗτοι καθ' ὥραν δμιλοῦσι,
 τί κωλύει κἀκείνην ἐπιμεληθῆναι τοῦ νεανίσκου
 βέλτιον ἡστινοσοῦν νέας; δύσμικτα γὰρ τὰ νέα καὶ
 20 δυσκέραστα καὶ μόλις ἐν χρόνῳ πολλῷ τὸ φρύαγμα
 καὶ τὴν ὕβριν ἀφίησιν, ἐν ἀρχῇ δὲ κυμαίνει καὶ
 ζυγομαχεῖ καὶ μᾶλλον ἂν Ἔρως ἐγγένηται, καὶ κα-
 θάπερ πνεῦμα κυβερνήτου μὴ παρόντος, ἐτάραξε D
 καὶ συνέχεε τὸν γάμον οὗτ' ἄρχειν δυναμένων οὗτ'
 25 ἄρχεσθαι βουλομένων. εἰ δ' ἄρχει βρέφους μὲν ἢ
 τίτθη καὶ παιδὸς ὁ διδάσκαλος ἐφήβου δὲ γυμνα-
 σίαρχος ἐραστῆς δὲ μειρακίου γενομένου δ' ἐν ἡλι-

2 *: μουνυχίαν 10 δικαίως ἕμα καὶ *: καὶ ὡς ἕμα
 16 ἔνιοι τῶν Βάκχων BE

κία νόμος καὶ στρατηγὸς οὐδεὶς δ' ἄναρκτος οὐδ' αὐτοτελής, τί δεινὸν εἰ γυνή νοῦν ἔχουσα πρεσβυτέρα κυβερνήσει νέου βίου ἀνδρός, ὠφέλιμος μὲν οὔσα τῷ φρονεῖν μᾶλλον ἡδεῖα δὲ τῷ φιλεῖν καὶ προσηγής; τὸ δ' ὅλον' ἔφη 'καὶ τὸν Ἡρακλέα Βοι- 5
 E ωτοὺς ὕντας ἔδει σέβεσθαι καὶ μὴ δυσχεραίνειν τῷ παρ' ἡλικίαν τοῦ γάμου, γιγνώσκοντας ὅτι κακείνος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Μεγάραν Ἰολάφ συν-
 ῥύκισεν ἐκκαιδεκαέτει τότε' ὕντι τρία καὶ τριάκοντ' ἔτη γεγενημένην.'

10

10. Τοιούτων λόγων, ὁ πατήρ ἔφη, παρόντων αὐτοῖς, ἐλθεῖν τῷ Πεισίᾳ ἐταῖρον ἐκ πύλεως Ἰππῶ θέοντα, πρᾶγμα θαυμαστὸν ἀπαγγέλλοντα τετολμημένον. ἡ γὰρ Ἰσμηνοδόρα, ὥς ἔοικεν, αὐτὸν μὲν οὐκ ἀηδῶς ἔχειν οἰομένη τὸν Βάκχωνα πρὸς τὸν 15
 γάμον, αἰσχύνεσθαι δὲ τοὺς ἀποτρέποντας, ἔγνω μὴ προσέσθαι τὸ μειράκιον. τῶν οὖν φίλων τοὺς μά-
 F λιστα τοῖς βίοις νεαροὺς καὶ συνερῶντας αὐτῇ καὶ τῶν γυναικῶν τὰς συνήθεις μεταπεμψαμένη καὶ συγκροτήσασα παρεφύλαττε τὴν ὥραν, ἣν ὁ Βάκχων 20
 ἔθος εἶχεν ἀπιδὼν εἰς παλαιστράς παρὰ τὴν οἰκίαν αὐτῆς παρεξίεναι κοσμίως. ὥς οὖν τότε προσῆει μετὰ δυεῖν ἢ τριῶν ἐταίρων ἀληλῖμμένος, αὐτῇ μὲν ἐπὶ τὰς θύρας ἀπήντησεν ἡ Ἰσμηνοδόρα καὶ τῆς 25
 χλαμύδος ἔθιγε μόνον, οἱ δὲ φίλοι καλὸν καλῶς ἐν τῇ χλαμύδι καὶ τῇ διβολίᾳ συναρπάσαντες εἰς τὴν οἰκίαν παρήνεγκαν ἀθρόοι καὶ τὰς θύρας εὐθὺς

ἀπέκλεισαν· ἅμα δ' αἱ μὲν γυναῖκες ἔνδον αὐτοῦ 755
 τὸ χλαμύδιον ἀφαρπάσασαι περιέβαλον ἱμάτιον νυμ-
 φικόν· οἰκείται δὲ περικύκλω δραμόντες ἀνέστεφον
 ἐλαία καὶ δάφνη τὰς θύρας οὐ μόνον τὰς τῆς Ἰσμη-
 5 νοδώρας ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ Βάκχωνος· ἡ δ' αὐλη-
 τρίς αὐλοῦσα διεξῆλθε τὸν στενωπὸν. τῶν δὲ Θε-
 σπιέων καὶ τῶν ξένων οἱ μὲν ἐγέλων, οἱ δ' ἡγανά-
 κτουν καὶ τοὺς γυμνασιάρχους παρώξυνον· ἄρχουσι
 γὰρ ἰσχυρῶς τῶν ἐφήβων καὶ προσέχουσι τὸν νοῦν
 10 σφόδρα τοῖς ὑπ' αὐτῶν πραττομένοις. ἦν δὲ λόγος Β
 οὐδείς τῶν ἀγωνιζομένων, ἀλλ' ἀφέντες τὸ θέατρον
 ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς Ἰσμηνοδώρας ἐν λόγοις ἦσαν
 καὶ φιλονεικίαις πρὸς ἀλλήλους.

11. Ὡς οὖν ὁ τοῦ Πεισίου φίλος ὥσπερ ἐν πο-
 15 λέμῳ προσελάσας τὸν ἵππον αὐτὸ τοῦτο τεταραγμέ-
 νος εἶπεν, ὅτι Βάκχων' ἤρπακεν Ἰσμηνοδώρα, τὸν
 μὲν Ζεῦξιππον ὁ πατήρ ἔφη γελάσαι καὶ εἰπεῖν, ἅτε
 δὴ καὶ φιλευριπίδην ὄντα,

ἑπλούτῳ χλιδῶσα θνητὰ δ' ὦ γύναι φρονεῖς·

20 τὸν δὲ Πεισίαν ἀναπηδήσαντα βοᾶν, ὦ θεοί, τί πέ-
 ρας ἔσται τῆς ἀνατρεπούσης τὴν πόλιν ἡμῶν ἑλευ-
 θερίας; ἥδη γὰρ εἰς ἀνομίαν τὰ πράγματα διὰ τῆς
 αὐτονομίας βαδίζει· καίτοι γελοῖον ἴσως ἀγανακτεῖν C
 περὶ νόμων καὶ δικαίων, ἡ γὰρ φύσις παρανομεῖ-
 25 ται γυναικοκρατουμένη. τί τοιοῦτον ἡ Αἴμνος; ἴω-
 μεν ἡμεῖς, ἴωμεν' εἶπεν ὅπως καὶ τὸ γυμνάσιον

3 περικύκλω R: περὶ κύκλω
 δ' ᾧ δὴ X φρόνει Nauckius

19 Nauck. p. 678

23 βαδίζειν BE

ταῖς γυναιξὶ παραδῶμεν καὶ τὸ βουλευτήριον, εἰ
 παντάπασιν ἢ πόλις ἐκνενεύρισται.' προάγοντος οὖν
 τοῦ Πεισίου, ὁ μὲν Πρωτογένης οὐκ ἀπελείπετο τὰ
 μὲν συναγανακτῶν τὰ δὲ πραῦνων ἐκείνου· ὁ δ'
 Ἀνθεμίω· 'νεανικὸν μὲν' ἔφη 'τὸ τόλμημα καὶ Αἴ- 5
 μνιον ὥς ἀληθῶς, αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, σφόδρ' ἐρώσης
 γυναικός.' καὶ ὁ Σώκλαρος ὑπομειδιῶν 'οἶει γὰρ
 D ἀρπαγὴν' ἔφη 'γεγονέναι καὶ βιασμόν, οὐκ ἀπολό-
 γημα καὶ στρατήγημα τοῦ νεανίσκου νοῦν ἔχοντος,
 ὅτι τὰς τῶν ἐραστῶν ἀγκάλας διαφυγῶν ἐξηυτομό- 10
 ληκεν εἰς χεῖρας καλῆς καὶ πλουσίας γυναικός;
 'μὴ λέγε ταῦτ'' εἶπεν 'ὦ Σώκλαρε, μὴδ' ὑπονόει
 ἐπὶ Βάκχωνος' ὁ Ἀνθεμίω· 'καὶ γὰρ εἰ μὴ φύσει
 τὸν τρόπον ἀπλοῦς ἦν καὶ ἀφελής, ἐμέ γ' οὐκ ἂν
 ἀπεκρύψατο, τῶν τ' ἄλλων μεταδιδούς ἀπάντων, ἐν 15
 τε τούτοις ὁρῶν προθυμότατον ὄντα τῆς Ἰσμηνο-
 δώρας βοηθόν· Ἐρωτι δέ 'μάχεσθαι χαλεπόν' οὐ
 E 'θυμῷ' καθ' Ἡράκλειτον· 'ὅ, τι γὰρ ἂν θελήσῃ, καὶ
 ψυχῆς ὠνεῖται' καὶ χρημάτων καὶ δόξης. ἐπεὶ τί
 κοσμιώτερον Ἰσμηνοδώρας ἐν τῇ πόλει; πύτε δ' 20
 εἰσῆλθεν ἡ λόγος αἰσχυρὸς ἢ πράξεως ὑπόνοια φανύ-
 λης ἔθιγε τῆς οἰκίας; ἀλλ' ἔοικε θεία τις ὄντως
 εἰληφέναι τὴν ἄνθρωπον ἐπίπνοια καὶ κρείττων ἀν-
 θρωπίνου λογισμοῦ.'

12. Καὶ ὁ Πεμπτιδης ἐπιγελάσας 'ἀμέλει καὶ 25
 σώματός τις' ἔφη 'νόσος ἐστίν, ἣν ἰεράν καλοῦσιν·

6 cm. M: [σμεν 18 ἐπὶ] malim περὶ αὐτ τι περὶ
 14 γ' οὐκ ἂν] γούν BE. γούν εὐν ἂν R 15 τ' ἄλλων
 X: τελῶν 18 Ἡράκλειτον] Bywater, p. 41

οὐδὲν οὖν ἄτοπον, εἰ καὶ ψυχῆς τὸ μανικώτατον
 πάθος καὶ μέγιστον ἰερὸν καὶ θεῖον ἐνιοὶ προσαγο-
 ρεῦνουσιν. εἶδ' ὥσπερ ἐν Αἰγύπτῳ ποτὲ γείτονας
 ἑώρων δύο διαμφισβητοῦντας, ὄφρως προσεσπύσαν- F
 5 τος εἰς τὴν ὁδόν, ἀμφοτέρων μὲν ἀγαθὸν δαίμονα
 καλούντων, ἑκατέρου δ' ἔχειν ἀξιοῦντος ὡς ἰδιον·
 οὕτως ὁρῶν ὑμῶν ἄρτι τοὺς μὲν εἰς τὴν ἀνδρωνι-
 τιν ἔλκοντας τὸν Ἑρωτα τοὺς δ' εἰς τὴν γυναικω-
 νίτιν, ὑπερφυῆς καὶ θεῖον ἀγαθόν, οὐκ ἐθαύμαζον,
 10 εἰ τηλικαύτην δύναμιν ἔσχε καὶ τιμὴν τὸ πάθος,
 οἷς ἦν προσῆκον ἐξελαύνειν αὐτὸ πανταχόθεν καὶ
 κολοῦειν, ὑπὸ τούτων ἀύξανόμενον καὶ σεμινυόμε-
 νον. ἄρτι μὲν οὖν ἡσυχίαν ἤγον· ἐν γὰρ ἰδίῳ
 μᾶλλον ἢ κοινῷ ἑώρων τὴν ἀμφισβήτησιν οὔσαν·
 15 νυνὶ δ' ἀπηλλαγμένος Πεισίου, ἡδέως ἂν ὑμῶν 756
 ἀκούσαιμι πρὸς τί βλέψαντες ἀπεφήναντο τὸν Ἑρωτα
 θεὸν οἱ πρῶτοι τοῦτο λέξαντες·

13. Πανσαμένου δὲ τοῦ Πεμπτίδου καὶ τοῦ πα-
 τρός ἀρξάμενου τι περὶ τούτων λέγειν, ἕτερος ἦκεν
 20 ἐκ πόλεως, τὸν Ἀνθεμίωνα μεταπεμπομένης τῆς
 Ἰσμηνοδώρας· ἐπέτεινε γὰρ ἡ ταραχή, καὶ τῶν γυμ-
 νασιάρχων ἦν διαφορὰ, τοῦ μὲν οἰομένου δεῖν τὸν
 Βάκχωνα ἀπαιτεῖν τοῦ δὲ πολυπραγμονεῖν οὐκ ἔων-
 τος. ὁ μὲν οὖν Ἀνθεμίων ἀναστὰς ἐβράδιζεν· ὁ δὲ
 25 πατήρ τὸν Πεμπτίδην ὀνομαστὶ προσαγορεύσας ἔ-
 γράλου μοι δοκεῖς ἄπτεσθαι· εἶπεν ἑκατέρου
 πρᾶγματός, ὦ Πεμπτίδη, μᾶλλον δ' ὅλως τὰ ἀκίνητα B

κινεῖν τῆς περὶ θεῶν δόξης ἣν ἔχομεν, περὶ ἐκάστου λόγον ἀπαιτῶν καὶ ἀπόδειξιν· ἀρκεῖ γὰρ ἡ πάτριος καὶ παλαιὰ πίστις, ἥς οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὐδ' ἀνευρεῖν τεκμήριον ἐναργέστερον

‘οὐδ’ εἰ δι’ ἄκρας τὸ σοφὸν εὗρηται φρενός,’ 5

ἀλλ’ ἔδρα τις αὕτη καὶ βάσις ὑφesiώσα κοινὴ πρὸς εὐσέβειαν, ἐὰν ἐφ’ ἑνὸς ταράττεται καὶ σαλεύηται τὸ βέβαιον αὐτῆς καὶ νενομισμένον, ἐπισφαλῆς γίγνεται πᾶσι καὶ ὑποπτος. ἀκούεις δὲ δῆπου τὸν
Ο Εὐριπίδην, ὡς ἐθορυβήθη ποιησάμενος ἀρχὴν τῆς 10
Μελανίππης ἐκείνης,

‘Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ,’

μεταλαβὼν δὲ χορὸν ἄλλον (ἐθάρρει δ’ ὡς εἰκοι τῷ δράματι γεγραμμένῳ πανηγυρικῶς καὶ περιττῶς) ἥλλαξε τὸν στίχον ὡς νῦν γέγραπται 15

‘Ζεὺς, ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὑπο.’

τί οὖν διαφέρει τὴν περὶ τοῦ Διὸς δόξαν ἢ τῆς Ἀθηνᾶς ἢ τοῦ Ἑρωτος εἰς ἀμφίβολον τῷ ‘λόγῳ’ θέσθαι ἢ καὶ ἄδηλον; οὐ γὰρ νῦν αἰτεῖ πρῶτον βωμὸν ὁ Ἑρως καὶ θυσίαν οὐδ’ ἐπηλυς ἐκ τινος βαρ- 20
βαρικῆς δεισιδαιμονίας, ὥσπερ Ἄτται τινὲς καὶ

5 Eur. Bacch. 203 δι’ ἄκρας — φρενῶν idem
12 Nauck. p. 510 ὅστις ὁ Ζεὺς Lucianus (Iov. Trag. 41)
13 δὲ χορὸν Sauppius: δι’ ἐχθρὸν ib. δ’ * 14 τῷ
δράματι γεγραμμένῳ πανηγυρικῶς καὶ περιττῶς] locum
singularem Nauckius omisit 16 Nauck. p. 511 18 τῷ
λόγῳ] respicitur ad λόγῳ versus Euripidei (lin. 12)
19 ἢ καὶ ἄδηλον] i. e. ἢ καὶ εἰς ἄδηλον

Ἀδώνιοι λεγόμενοι, δι' ἀνδρογύνων καὶ γυναικῶν D
 παραδύεται κρύφα τιμᾶς οὐ προσηκούσας καρπού-
 μενος, ὥστε παρεισγραφῆς δίκην φεύγειν καὶ νο-
 θείας τῆς ἐν θεοῖς. ἀλλ' ὅταν Ἐμπεδοκλέους ἀκού-
 5 σης λέγοντος, ὦ ἑταῖρε,

καὶ φιλότης ἐν τοῖσιν ἴση μῆκος τε πλάτος τε,
 τὴν σὺ νόφω δέσκει, μηδ' ὕμιασιν ἥσο τεθηπῶς·"

ταῦτ' οἴεσθαι χρή λέγεσθαι περὶ Ἑρωτος· οὐ γάρ
 ἐστὶν ὁρατὸς ἀλλὰ δοξαστὸς ἡμῖν ὁ θεὸς οὗτος ἐν
 10 τοῖς πάνυ παλαιοῖς· ὣν ἂν περὶ ἐκάστου τεκμήριον
 ἀπαιτῆς, παντὸς ἀπτόμενος ἱεροῦ καὶ παντὶ βωμῷ
 σοφιστικὴν ἐπάγων πείραν, οὐδὲν ἀσυκοφάντητον
 οὐδ' ἀβασάνιστον ἀπολείψεις· πόρρω γὰρ οὐκ ἄπειμι

τὴν δ' Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὕψη θεός; E

15 ἥδ' ἐστὶν ἡ σπείρουσα καὶ διδοῦσα ἔρον,
 οὗ πάντες ἐσμὲν οἱ κατὰ χθόν' ἐκγόνοι·"

ἔξιδωρον' γὰρ αὐτὴν Ἐμπεδοκλῆς ἑύκαρπον' δὲ
 Σοφοκλῆς ἐμμελῶς πάνυ καὶ πρεπόντως ὠνόμασαν.
 ἀλλ' ὅμως τὸ μέγα τοῦτο καὶ θαυμαστὸν Ἀφροδί-
 20 τῆς μὲν ἔργον Ἑρωτος δὲ πάρεργόν ἐστιν Ἀφρο-
 δίτη συμπαρόντος· μὴ συμπαρόντος δὲ κομιδῇ τὸ
 γιγνόμενον ἄζηλον ἀπολείπεται καὶ ἄτιμον κἄφιλον·
 ἀνέραςτος γὰρ ὁμιλία καθάπερ πεῖνα καὶ δίψα πλη-
 σμονὴν ἔχουσα πέρας εἰς οὐδὲν ἐξικνεῖται καλόν· F

1 em. Bergkiius: ἀδωναῖοι 2 κρύφα Aldina: καὶ
 κρύφα 4 Ἐμπεδοκλέους] Mullach. 1 p. 3 vs. 81 7 σὺ
 X: σὺν δέσκει Clemens Alex. (p. 653 Pott.): δέσκει
 14 Nauck. p. 648 15 Eur. Hipp. 449. 450 18 Σδο-
 κλῆς] Nauck. p. 310 22 cf. Aesch. Choeph. 295

ἀλλ' ἡ θεὸς Ἔρωτι τὸν κόρον ἀφαιροῦσα τῆς ἡδονῆς φιλόττητα ποιεῖ καὶ σύγκρασιν. διὸ Παρμενίδης μὲν ἀποφαίνει τὸν Ἔρωτα τῶν Ἀφροδίτης ἔργων πρεσβύτατον, ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γράφων

ἑκπρωτίστου μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσαστο πάντων. 5

Ἡσίودος δὲ φυσικώτερον ἔμοι δοκεῖ ποιεῖν Ἔρωτα πάντων προγενέστατον, ἵνα πάντα δι' ἐκείνου μετάσχῃ γενέσεως. ἂν οὖν τὸν Ἔρωτα τῶν νενομισμένων τιμῶν ἐκβάλλωμεν, οὐδ' αἰ τῆς Ἀφροδίτης
757 κατὰ χώραν μενοῦσιν. οὐδὲ γὰρ τοῦτ' ἔστιν εἰπεῖν, 10
ὅτι τῷ μὲν Ἔρωτι λοιδοροῦνται τινες ἀπέχονται δ' ἐκείνης, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς σκηνῆς ἀκούομεν

ἑρως γὰρ ἀργὸν κἀπὶ τοιούτοις ἔφν·

καὶ πάλιν

ὦ παῖδες, ἡ τοι Κύπρις οὐ Κύπρις μόνον, 15
ἀλλ' ἔστι πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος.
ἔστιν μὲν Αἰδης, ἔστι δ' ἄφθιτος βία,
ἔστιν δὲ λύσσα μανιάς·

ὥσπερ οὐδὲ τῶν ἄλλων θεῶν σχεδὸν ἀλοιδόρητος οὐδεὶς ἐκπέφευγε τὴν εὐλοιδόρητον ἀμαθίαν. σκό- 20
πει δὲ τὸν Ἄρην καθάπερ ἐν πίνυκι χαλκῷ τὴν

2 Παρμενίδης] Mullach. 1 p. 128 vs. 132 6 Ἡσίودος]
Theog. 120 malim τὸν Ἔρωτα 9 οὐδ' αἰ *: οὐδὲ
11 ἀπέχονται δ' Schellensius: ἀλλὰ ἀπέχονται 13 Nauck.
p. 455 κἀπὶ X: καὶ ἐπὶ 15 Nauck. p. 329 ἡ τοι
Κύπρις Stobaeus (63, 6): 9 E 11 B 16 αἰτιώνυμος BE
18 μανιάς Porson: μανίας 20 M: ἀλοιδόρητον

ἀντικειμένην ἐκ διαμέτρου τῷ Ἑρωτι χώραν ἔχοντα
πηλίκας εἴληχε τιμὰς ὑπ' ἀνθρώπων καὶ πάλιν ὅσα
κακῶς ἀκούει,

ἔτυφλὸς γάρ, ὧ γυναῖκες, οὐδ' ὀρώων Ἄρης B
5 σὺς προσώπων πάντα τυρβάζει κακά·

καὶ ἡμαιοφόνον· Ὅμηρος αὐτὸν καλεῖ καὶ ἄλλοπρό-
σαλλον· ὁ δὲ Χρύσιππος ἐξηγούμενος τοῦτομα τοῦ
θεοῦ κατηγορίαν ποιεῖ καὶ διαβολήν· ἀναιρεῖν γὰρ
εἶναι τὸν Ἄρην φησὶν, ἀρχὰς διδούς τοῖς τὸ μαχη-
10 τικὸν ἐν ἡμῖν καὶ διάφορον καὶ θυμοειδὲς Ἄρην
κεκλησθῆναι νομίζουσιν. ἕτεροι δ' αὖ φήσουσι τὴν
Ἀφροδίτην ἐπιθυμίαν εἶναι καὶ τὸν Ἑρμῆν λόγον
καὶ τέχνας τὰς Μούσας καὶ φρόνησιν τὴν Ἀθηνᾶν.
ὀρεῖς δὴπου τὸν ὑπολαμβάνοντα βυθὸν ἡμᾶς ἀθεό- C
15 τητος, ἂν εἰς πάθη καὶ δυνάμεις καὶ ἀρετὰς δια-
γράφωμεν ἕκαστον τῶν θεῶν;

14. Ὅρῳ εἶπεν ὁ Περμπτίδης ἄλλ' οὔτε πάθη
τοὺς θεοὺς ποιεῖν ὅσιον οὔτ' αὖ πάλιν τὰ πάθη
θεοὺς νομίζειν· καὶ ὁ πατήρ τί οὖν· ἔφη τὸν
20 Ἄρην, θεὸν εἶναι νομίζεις ἢ πάθος ἡμέτερον; ἀπο-
κριναμένου δὲ τοῦ Περμπτίδου θεὸν ἡγεῖσθαι τὸν
Ἄρην κοσμοῦντα τὸ θυμοειδὲς ἡμῶν καὶ ἀνδρωδεις,
ἀνακραγὼν ὁ πατήρ εἴτ' ἔφη τὸ μὲν παθητικόν,

1 em. R: ἔχοντι 4 Nauck p. 308 5 καλὰ R prae-
ter necessitatem 6 ἡμαιοφόνον] Hom. E 31. Φ 402 ἄλλοπρό-
σαλλον] idem ib. 831. 889 8 ἀναιρεῖν] ἔριν conieceram
in Symb. Nunc malim ἀναίρειν cum Petersenio cf. Clem.
Alex. p. 24 et 56 Pott. Heraclit. Allegor. ed. Mehler c. 31
ubi Ἄρης est ὁ πόλεμος παρὰ τὴν ἀρὴν ὀνομασμένος (cf.
et c. 69).

ὦ Περμπτίδη, καὶ πολεμικὸν καὶ ἀντίπαλον θεὸν ἔχει,
 τὸ δὲ φιλητικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ συνελευστικὸν
 D ἄθεόν ἐστι; καὶ κτείνοντας μὲν ἄρα καὶ κτεινομέ-
 νους ἀνθρώπους ὅπλα τε καὶ βέλη καὶ τειχομαχίας
 καὶ λεηλασίας ἔστι τις ἐφορῶν καὶ βραβεύων θεὸς ἢ
 'Ενυάλιος καὶ Στράτιος· πάθους δὲ γάμον καὶ φι-
 λότης εἰς ὁμοφροσύνην καὶ κοινωνίαν τελευτώ-
 σης οὐδεὶς θεῶν μάρτυς οὐδ' ἐπίσκοπος οὐδ' ἡγε-
 μῶν ἢ συνεργὸς ἡμῖν γέγονεν; ἀλλὰ δορκάδας μὲν
 θηρεύουσι καὶ λαγωοὺς καὶ ἐλάφους ἀγρότερός τις 10
 συνεπιθωῦσσει καὶ συνεξορμᾷ θεός, εὐχονται δ'
 'Αρισταίῳ δολοῦντες ὀρύγμασι καὶ βρόχοις λύκους
 καὶ ἄρκτους,

‘ὅς πρῶτος θήρεσσιν ἐπηξέ ποδάγρας.’

ὁ δ' Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ 15
 τὸν ὄρνιν αἰρεσθαι τὸ τόξον, ὡς Αἰσχύλος φησίν,
 E ‘ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν ἰθύνοι βέλος.’

ἀνδρὶ δὲ τὸ κάλλιστον ἐπιχειροῦντι θήραμα φίλιαν
 εἰλεῖν οὔτε θεὸς οὔτε δαίμων ἀπευθύνει καὶ συνε-
 φάπτεται τῆς ὁρμῆς; ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδὲ ὄρνος οὐδὲ 20
 μορίας οὐδ' ἦν Ὅμηρος ‘ἡμερίδα’ σεμνύων προσεῖ-
 πεν ἀκαλλέστερον ἔρνος οὐδὲ φανυλότερον ἡγοῦμαι
 φυτὸν ἀνθρώπου, ὦ φίλε Δαφναῖε, βλαστήσεως ὀρ-
 μὴν ἔχοντα διαφαίνουσας ὥραν καὶ κάλλος ἅμα σώ-
 ματος καὶ ψυχῆς.’

25

6 πειθοῦς δὲ καὶ γάμον R 12 cf. Callimach. ed.
 Schneid. p. 786 17 Nauck. p. 67 εὐθύνοι idem
 21 Ὅμηρος] ε 69 24 ὥραν R: ὥρα

15. Καὶ ὁ Δαρναῖος 'τίς δ' ἄλλως' εἶπεν 'ὦ
 πρὸς τῶν θεῶν;' 'οὔτοι νῆ Δί' ἔφη 'πάντες' ὁ πα-
 τήρ 'οἱ νομίζοντες ἀρότου καὶ σπόρου καὶ φυτείας F
 ἐπιμέλειαν θεοῖς προσήκειν. ἢ γὰρ οὐ νύμφαι τι-
 5 νὲς αὐτοῖς δρυάδες εἰσίν

'ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι.'

'δενδρέων δὲ νομὸν Διόνυσος πολυγαθῆς ἀυξάνοι,
 ἄγνυν φέγγος ὁπώρας'

κατὰ Πίνδαρον· μειρακίων δ' ἄρα καὶ παίδων ἐν
 10 ὥρᾳ καὶ ἄνθει πλαττομένων καὶ θυθμιζομένων τρο-
 φᾷ καὶ ἀυξήσεις οὐδενὶ θεῶν ἢ δαιμόνων προσ-
 ήκουσιν, οὐδ' ἔστιν ὃ μέλει φυόμενον ἄνθρωπον
 εἰς ἀρετὴν ὁρθὸν ἐλθεῖν καὶ μὴ παρατραπήναι μηδὲ 758
 κλασθῆναι τὸ γενναῖον ἐρημῖα κηδεμόνος ἢ κακία
 15 τῶν προστυγχανόντων; ἢ καὶ τὸ λέγειν ταῦτα δει-
 νόν ἐστι καὶ ἀχάριστον, ἀπολαύοντάς γε τοῦ θείου
 τοῦ φιλανθρώπου πανταχόσε νενεμημένου καὶ μη-
 δαμοῦ προλείποντος ἐν χρεῖαις, ὧν ἀναγκαιότερον
 ἔναι τὸ τέλος ἢ κἄλλιον ἔχουσιν; ὥσπερ εὐθύς ἢ
 20 περὶ τὴν γένεσιν ἡμῶν οὐκ εὐπρεπὴς οὔσα δι' αἰ-
 ματος καὶ ὠδίνων, ὅμως ἔχει θεῖον ἐπίσκοπον Εὐ-
 λείθυιαν καὶ Λοχείαν· ἣν δέ που μὴ γενέσθαι κρεῖτ-

1 ἄλλως W: ἄλλος 8 idem: ἀρότρου 6 et 7 vid.
 Bergk. 1 p. 433. p. 437. ἰσοδένδρου R: ἴσον δένδρον
 ib. em. Heynius: λαχοῦσαι 7 νομὸν Boeckhius: τρόπον

πολυγαθῆς Διόνυσος Bergk. πολυγαθῆς W: πολὺ τε
 φέγγος ib. em. Winckelmannus: ἀυξάνει 8 idem:
 φέγγος ἄγνυν 12 μέλλει BE 13 malim μηδ' ἐκκλα-
 σθῆναι (cf. p. 762f) vel κατακλασθῆναι (cf. p. 767f)
 16 γε R: τε 21 θεῖον] θεῶν R; malim θεὸν 22 *: μὴ
 γίνεσθαι

τον ἢ γενέσθαι κακόν, ἀμαρτάνοντα κηδεμόνος ἀγα-
 B θοῦ καὶ φύλακος. οὐ μὴν οὐδὲ νοσοῦντος ἀνθρώπου
 θεὸς ἀποστατεῖ τὴν περὶ τοῦτο χρεῖαν καὶ δύναμιν
 εἰληχῶς, ἀλλ' οὐδ' ἀποθανόντος· ἔστι δέ τις ἐκεῖ
 νομιστὴρ ἐνθύνδε καὶ ἄρωγός ἐν τέλει γενομένων 5
 κατευναστῆς καὶ ψυχοπομπός, ὥσπερ ὁ Ἵπνος,

‘οὐ γάρ με Νύξ ἔτικτε δεσπότην λύρας,
 οὐ μάντιν οὐδ' ἱατρὸν, ἀλλὰ θνητὸν ἄμα
 ψυχᾶς.’

καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰς ἔχει δυσχερείας. ἐκείνου δ' 10
 οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ἔργον ἱερώτερον οὐδ' ἕμιλλαν ἐτέ-
 ραν οὐδ' ἀγῶνα θεῶν πρέπειν μᾶλλον ἐφορᾶν καὶ
 βραβεύειν ἢ τὴν περὶ τοὺς καλοὺς καὶ ὠραίους ἐπι-
 μέλειαν τῶν ἐρώντων καὶ δίδωξιν· οὐδὲν γάρ ἐστιν
 C αἰσχρὸν οὐδ' ἀναγκαῖον, ἀλλὰ πειθῶ καὶ χάρις ἐν- 15
 διδοῦσα ‘πύνον ἡδύν’ ὥς ἀληθῶς ‘κἀματόν τ’ εὐκἀ-
 ματον’ ὑφηγεῖται πρὸς ἀρετὴν καὶ φιλίαν, οὗτ’ ἄνευ
 θεοῦ τὸ προσήκον τέλος λαμβάνουσιν, οὗτ’ ἄλλον
 ἔχουσιν ἡγεμόνα καὶ δεσπότην θεὸν ἀλλὰ τὸν Μου-
 σῶν καὶ Χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης ἐταῖρον Ἰέρωτα. 20

‘γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων
 [πόθω’

4 “ἔστιν δέ τις Ἐκεῖ νομιστὴρ κἀπαρωγός ἐν τέλει”
 versum Aeschyli effecit God. Hermannus 5 ἀγωγός W
 ἐν] τῶν ἐν R 6 ὁ Ἵπνος Hauptius: οὗτος 8 ἀλλὰ
 θνητὸν ἄμα] ἀλλ’ ἰπνός Vahlenarius. ἀλλ’ ὀνήτορα
 Bergkii; malim ἰπνός cf. Nauck. p. 916
 10 αἵτιοι ταῦτα W 16 τ’ εὐκἀματον Porson cf. p. 467 d.
 794b. Eur. Bacch. 66 19 ἀλλὰ] malim ἀλλ’ ἢ
 21 πραπίδεσσι πόθον (aut πόθων) Bergkii 3 p. 591

κατὰ τὸν Μελανιππίδην, τὰ ἡδίστα μίγνυνσι τοῖς καλλίστοις· ἢ πῶς' ἔφη 'λέγομεν, ᾧ Ζεύξιππε;'

16. Κακείνος 'οὕτως' ἔφη 'νῇ Δία παντὸς μᾶλλον· ἄτοπον γὰρ ἀμέλει τούναντλον.' 'ἐκεῖνο δ' ὁ
 5 πατήρ 'οὐκ ἄτοπον' εἶπεν 'εἰ τέσσαρα γένη τῆς φι-
 λίας ἐχούσης, ὥσπερ οἱ παλαιοὶ διώρισαν, τὸ φυσικὸν D
 κὸν πρῶτον εἶτα τὸ συγγενικὸν ἐπὶ τούτῳ καὶ τρί-
 τον τὸ ἑταιρικὸν καὶ τελευταῖον τὸ ἐρωτικόν, ἔχει
 τούτων ἕκαστον ἐπιστάτην θεὸν ἢ φίλιον ἢ ξένιον
 10 ἢ ὁμόγγιον καὶ πατρῷον· μόνον δὲ τὸ ἐρωτικὸν
 ὥσπερ δυσιεροῦν ἀνόσιον καὶ ἀδέσποτον ἀφείται,
 καὶ ταῦτα πλείστης ἐπιμελείας καὶ κυβερνήσεως δεό-
 μενου;' 'ἔχει καὶ ταῦτα' ὁ Ζεύξιππος εἶπεν 'οὐ μι-
 κρὰν ἀλογίαν.' 'ἀλλὰ μὴν' ὁ πατήρ ἔφη 'τά γε τοῦ
 15 Πλάτωνος ἐπιλάβοιτ' ἂν τοῦ λόγου καὶ παρεξιόν-
 τος. μανία γὰρ ἢ μὲν ἀπὸ σώματος ἐπὶ ψυχὴν ἀν- E
 εσταλμένη δυσκρασίαις τισὶν ἢ συμμίξουσιν ἢ πνεύ-
 ματος βλαβεροῦ περιφερομένου τραχεῖα καὶ χαλεπὴ
 καὶ νοσώδης· ἐτέρα δ' ἐστὶν οὐκ ἀθείαστος οὐδ'
 20 οἰκογενής, ἀλλ' ἔπηλυσ' ἐπίπνοια καὶ παρατροπὴ τοῦ
 λογιζομένου καὶ φρονοῦντος ἀρχὴν κρείττονος δυ-
 νάμεως ἀρχὴν ἔχουσα καὶ κίνησιν, ἥς τὸ μὲν κοι-
 νὸν ἐνθουσιαστικὸν καλεῖται πάθος· ὥς γὰρ ἔμπνουν

7 συγγενικὸν] ξενικὸν Berth. Mueller et Madvigius quos
 tamen ipsius Plutarchi de hac re testimonium p. 481f cur
 effugerit mirum est 11 em. R: ἄνοσον 13 οὐ μικρὰν
 ἀλογίαν Duebnerus: οὐ μὴν ἀλλοτριαν 14 γε W: γε
 15 em. Winckelmannus: παρεξιόντα cf. Plat. Rep. p. 508 a
 17 posterius ἢ del. R 21 ἀρχὴν] aut delendum aut corr.
 ἀπὸ τινος vid. Symb.

τὸ πνεύματος πληρωθὲν ἔμφρον δὲ τὸ φρονήσεως,
οὕτως ὁ τοιοῦτος σάλος ψυχῆς ἐνθουσιασμοῦς ὠνό-
μασται μετοχῇ καὶ κοινωνίᾳ θειοτέρας δυνάμεως·
ἐνθουσιασμοῦ δὲ τὸ μαντικὸν ἐξ Ἀπόλλωνος ἐπι-
πνοίας καὶ κατοχῆς, τὸ δὲ βακχεῖον ἐκ Διονύσου, 5

F ἑκάπλ Κυρβάντεσι χορεύσατε

φησὶ Σοφοκλῆς· τὰ γὰρ μητρῷα καὶ πανικὰ κοινω-
νεῖ τοῖς βακχικοῖς ὀργιασμοῖς. ἑκτὴ δ' ἀπὸ Μου-
σῶν λαβοῦσ' ἀπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχὴν τὸ ποιη-
τικὸν καὶ μουσικὸν ἐξώρμησε καὶ ἀνερερίπισεν. ἡ δ' 10
ἀρειμάνιος αὕτη λεγομένη καὶ πολεμικὴ παντὶ δῆ-
λον ὅτῳ θεῶν ἀνίσταται καὶ βακχεύεται

ἄχορον ἀκίθαριν δακρυγόνον Ἄρη
βοᾶν τ' ἐνδημον ἐξοπλίζουσα.

759 λείπεται δὲ τῆς ἐξαλλαγῆς ἐν ἀνθρώπῳ καὶ παρα- 15
τροπῆς οὐκ ἀμαυρὸν οὐδ' ἡσυχάζον, ὃ Δαφναῖε,
μόριον, ὑπὲρ οὗ βούλομαι τουτονὶ Πεμπτίδην ἐρέ-
σθαι * *

τίς καλλίκαρπον θύρσόν ἀνασείλει θεῶν,
τὸν φιλητικὸν τοῦτον περὶ παῖδας ἀγαθοὺς καὶ σώ- 20
φρονας γυναικας ἐνθουσιασμὸν πολὺ δριμύτατον

2 σάλος] λάλος BE 6 Nauck. p. 313 8 ἑκτὴ κἄ] ex Plat. Phaedr. p. 245 a 11 ἀρειμάνιος BE αὕτη vel αὕτη BE 12 ὅτῳ W: ὅτι τῷ θεῶν *: θεῶ 13 ἄχο-
ρον Winckelm. ex Aesch. Suppl. 681: ἄχαριν ib. ἀκί-
θαριν — ἐξοπλίζουσα Porson ex eodem: ἀκίθαριν ἀκ 3—4 BE
γονον ἀρ 4E 6B τατε (τᾶτε B) δῆμον ἐξοπλίζουσαν 18 lac.
2—3E 3—4B 19 Nauck. p. 917 supplevit Winckel-
mannus: τί 4—5BE κάρπον

ὄντα καὶ θερμότατον; ἢ γὰρ οὐχ ὀρᾷς, ὥς ὁ μὲν
στρατιώτης τὰ ὄπλα θείς πέπαιται τῆς πολεμικῆς
μανίας,

τοῦ μὲν ἔπειτα

- 5 γηθόσυννοι θεράποντες ἀπ' ὧμων τεύχε' ἔλοντο,⁵
καὶ κάθεται τῶν ἄλλων ἀπόλεμος θεατῆς, ταυτὶ δὲ
τὰ βακχικὰ καὶ κορυβαντικὰ σκιρτήματα τὸν ῥυθμὸν B
μεταβάλλοντες ἐκ τροχαίου καὶ τὸ μέλος ἐκ Φρυγίου
πραῦνουσι καὶ καταπαύουσιν, ὥς δ' αὐτως ἡ Πυ-
10 θία τοῦ τρίποδος ἐκβᾶσα καὶ τοῦ πνεύματος ἐν γα-
λήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ διατελεῖ; τὴν δ' ἐρωτικὴν μανίαν
τὰν θρώπου καθάψαμένην ἀληθῶς καὶ διακαύσασαν
οὐ μοῦσά τις οὐκ ἐπωδὴ θελκτῆριος οὐ τύπου
μεταβολὴ καθίστησιν· ἀλλὰ καὶ παρόντες ἐρῶσι καὶ
15 ἀπόντες ποθοῦσι καὶ μεθ' ἡμέραν διώκουσι καὶ νύ-
κτωρ θυραυλοῦσι, καὶ νήφοντες καλοῦσι τοὺς κα-
λοὺς καὶ πίνοντες ἄδουσι. καὶ οὐχ ὥς τις εἶπεν αἰ C
ποιητικαὶ φαντασίαι διὰ τὴν ἐνάργειαν ἐργηγορό-
των ἐνύπνια εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον αἰ τῶν ἐρῶντων,
20 διαλεγομένων ὥς πρὸς παρόντας, ἀσπαζομένων, ἐγκα-
λούντων. ἢ γὰρ ὕψις ἔοικε τὰς μὲν ἄλλας φαντα-
σίας ἐφ' ὕγρασις ζωγραφεῖν, ταχὺ μαραινομένας καὶ
ἀπολειπούσας τὴν διάνοιαν· αἰ δὲ τῶν ἐρωμένων
εἰκόνες ὑπ' αὐτῆς οἶον ἐν ἐγκαύμασι γραφόμεναι
25 διὰ πυρὸς εἶδωλα ταῖς μνήμαϊς ἐναπολείπουσι κι-
νούμενα καὶ ζῶντα καὶ φθεγγόμενα καὶ παραμέ-

4 Hom. H 121 6 πολεμούντων τῶν ἄλλων supplet R;
malim τῶν ἄλλων πολεμούντων 12 *: τοῦ ἀνθρώπου
18 Victorius: ἐνάργειαν cf. Bergk. 1 p. 469 fr. 289

νοντα τὸν ἄλλον χρόνον. ὁ μὲν γὰρ Ῥωμαῖος Κά-
των ἔλεγε τὴν ψυχὴν τοῦ ἐρῶντος ἐνδιαιτᾶσθαι τῇ
τοῦ ἐρωμένου. * * καὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἦθος καὶ ὁ
D βίος καὶ αἱ πράξεις, ὅφ' ὢν ἀγόμενος ταχὺ συναιρεῖ
πολλὴν ὁδόν, ὥσπερ οἱ Κυνικοὶ λέγουσι 'σύντονον
6 ὁμοῦ καὶ σύντομον εὐρηκέναι πορείαν ἐπ' ἀρετὴν'
καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν φιλίαν * * καθάπερ ἐπὶ κύματος
τοῦ πάθους ἅμα θεῶ φερομένη· λέγω δὴ κεφάλαιον,
ὥς οὐτ' ἀθείαστον ὁ τῶν ἐρώντων ἐνθουσιασμός
ἐστίν οὐτ' ἄλλον ἔχει θεὸν ἐπιστάτην καὶ ἡνίοχον 10
ἢ τοῦτον, ὃ νῦν ἐορτάζομεν καὶ θύομεν. ὅμως δ'
ἐπεὶ δυνάμει καὶ ὠφελείᾳ μάλιστα θεοῦ * * καθότι
καὶ τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν δύο ταῦτα, βασιλείαν
καὶ ἀρετὴν, θειότατα καὶ νομίζομεν καὶ ὀνομάζο-
E μεν, ὥρα σκοπεῖν πρότερον, εἴ τιτι θεῶν ὁ Ἔρως 15
ὀφείταται δυνάμεως. καίτοι

ἄμεγα μὲν σθένος ἃ Κύπρις ἐκφέρειται νίκας'

ὥς φησι καὶ Σοφοκλῆς, μεγάλη δ' ἡ τοῦ Ἄρεος
ἰσχὺς· καὶ τρόπον τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν νενεμημέ-
νην δίχα τὴν δύναιμι ἐν τούτοις ὀρῶμεν· ἡ μὲν 20
γὰρ οἰκειωτικὴ πρὸς τὸ καλὸν ἢ δ' ἀντιτακτικὴ

3 W praecunte lacunam signavi quam explendam
puto hunc in modum: τοῦ ἐρωμένου. [ἔμοιγε δὲ δοκοῦ-
σιν ἐνεῖναι τῇ τοῦ ἐρῶντος ψυχῇ τοῦ ἐρωμένου] καὶ τὸ
εἶδος κέ 5 fort. ὁδόν, καὶ ὥσπερ (aut ὥσπερ δ') —
εὐρίσκεται πορείαν κέ 7 lac. 18 BE. Fort. καὶ γὰρ ἐπὶ
τὴν φιλίαν [ἡγεῖται καὶ ἀρετὴν ἢ ψυχὴ cf. p. 758c] καθά-
περ κέ 12 ἐπεὶ M: ἐπὶ lac. 9 BE. Fort. θεοὺς δια-
κρίνομεν vel διορίζομεν 17 Soph. Trach. 497 19 M:
νενεμημένων

πρὸς τὸ αἰσχροὺν ἀρχῇθεν ἐγγέρονε ταῖς ψυχαῖς, ὥς
 που καὶ Πλάτων * * τὰ εἶδη. σκοπῶμεν οὖν εὐθύς,
 ὅτι τῆς Ἀφροδίτης τοῦργον ἔρωτος ὦνιόν ἐστι δραχ- F
 μῆς, καὶ οὔτε πόνον οὔδεις οὔτε κίνδυνον ἀφροδι-
 5 σίων ἔνεκα μὴ ἔρῳν ὑπέμεινε. καὶ ὅπως ἐνταῦθα
 μὴ Φρόνην ὀνομάζωμεν, ᾧ ἐταῖρε, ἢ Λαῖς τις ἢ
 Γναθαίνιον

ἑφέςπερον δαίονσα λαμπτήρος σέλας

ἐκδεχομένη καὶ καλοῦσα παροδεύεται πολλάκις.

10 ἑλθὼν δ' ἐξαπίνης ἔνεμος

σὺν ἔρωτι πολλῷ καὶ πόθῳ ταῦτὸ τοῦτο τῶν Ταν-
 τάλου λεγομένων ταλάντων καὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς
 ἀντάξιον ἐποίησεν. οὕτως ἀσθενῆς καὶ ἀψίκορός
 ἐστίν ἢ τῆς Ἀφροδίτης χάρις, Ἐρωτος μὴ ἐπιπνεύ-
 15 σαντος. ἔτι δὲ μᾶλλον κἀκεῖθεν ἂν συνίδοις· πολ-
 λοὶ γὰρ ἀφροδισίων ἑτέροις ἐκοινώνησαν, οὐ μόνον
 ἐταῖρας ἀλλὰ καὶ γαμετὰς προαγωγεύοντες· ὥσπερ
 καὶ ὁ Ῥωμαῖος ἐκεῖνος, ᾧ ἐταῖρε, Γάλβας εἰστία
 Μαικήναν ὥς ἔοικεν, εἶθ' ὄρῳν διαπληκτιζόμενον 760
 20 ἀπὸ νευμάτων πρὸς τὸ γύναιον, ἀπέκλινεν ἡσυχῇ
 τὴν κεφαλὴν ὥς δὴ καθεύδων· ἐν τούτῳ δὴ τῶν
 οἰκετῶν τινος προσρυσέντος ἔξωθεν τῇ τραπέξῃ καὶ
 τὸν οἶνον ὑφαιρουμένου, διαβλέψας ἑκατόδαιμον
 εἶπεν ὅκ οἶσθ' ὅτι μόνῳ Μαικήνῃ καθεύδω; τοῦτο

2 verbis διεῖλε τῆς ψυχῆς supplet W lac. 18E 15B
 8 *: τὸ ἔργον ἄνευ ἔρωτος R. Malim ἔρωΤΟΣ μὴ πα-
 ρόνΤΟΣ ut est p. 764d 6 ἢ Λαῖς τις ἢ *: λάξε τι ση
 8 Nauck, p. 917 δέονσα BE 10 Hom. P 57
 11 σὺν ἔρωτι πολλῷ] σὺν λαλαπὶ πολλῇ dixit Homerus
 14 ἐπιπνεύσαντος BE 18 em. R: κάββας cf. p. 726 a

μὲν οὖν ἴσως οὐ δεινόν ἐστιν· ἦν γὰρ ὁ Γάλλος
 γέλωτοποιός. ἐν δ' Ἀργεὶ Νικόστρατος ἀντεπολι-
 τεύσατο πρὸς Φάυλλον· ἐπιδημήσαντος οὖν Φιλίπ-
 που τοῦ βασιλέως, ἐπίδοξος ἦν διὰ τῆς γυναικὸς ὁ
 B Φάυλλος ἐκπρεποῦς οὔσης, εἰ συγγένειοι τῷ Φι- 5
 λίππῳ, διαπράξασθαι τινα δυναστείαν αὐτῷ· καὶ
 ἀρχήν. αἰσθομένων δὲ τῶν περὶ Νικόστρατον τοῦτο
 καὶ παρὰ τὰς θύρας τῆς οἰκίας περιπατούντων, ὁ
 Φάυλλος ὑποδήσας τὴν γυναικὰ κρηπίσι καὶ χλα-
 μύδα περιθεὶς καὶ καυσίαν Μακεδονικὴν, ὡς ἔναι 10
 τῶν βασιλικῶν νεανίσκων παρεισέπεμψε λαθοῦσαν.
 ἄρ' οὖν, ἐραστῶν τοσούτων γεγονότων καὶ ὄντων,
 οἷσθ' ἐπὶ ταῖς τοῦ Διὸς τιμαῖς προαγωγὸν ἐρωμέ-
 νου γενόμενον; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι· πόθεν γάρ, ὅπου
 καὶ τοῖς τυράννοις ἀντιλέγων μὲν οὐδεὶς οὔτ' ἀντι- 15
 C πολιτευόμενός ἐστιν, ἀντερῶντες δὲ πολλοὶ καὶ φι-
 λοτιμούμενοι περὶ τῶν καλῶν καὶ ὁραίων; ἀκούετε
 γὰρ ὅτι καὶ Ἀριστογείτων ὁ Ἀθηναῖος καὶ Ἀντιλέων
 ὁ Μεταποντῖνος καὶ Μελάνιππος ὁ Ἀκραγαντῖνος
 οὐ διεφέροντο τοῖς τυράννοις, πάντα τὰ πράγματα 20
 λυμαινομένους καὶ παροينوῦντας ὀρῶντες· ἐπεὶ δὲ
 τοὺς ἐρωμένους αὐτῶν ἐπείρων, ὥσπερ ἱεροῖς ἀσύ-
 λοις καὶ ἀθίκτοις ἀμύνοντες ἠφειδῆσαν ἑαυτῶν. λέ-
 γεται καὶ Ἀλέξανδρος ἐπιστεῖλαι Θεοδώρῳ Πρωτεύου
 ἀδελφῷ ἑπέμψον μοι τὴν μουσουργὸν δέκα τάλαντα 25
 λαβών, εἰ μὴ ἐρᾷς αὐτῆς· ἑτέρου δὲ τῶν ἐταίρων

1 οὐ] om. BE 3 em. R hic et infra: φάυλλον
 17 R: ἀκούεται 18 Ἀντιλέων ὁ *: ὁ ἀντιλέων 24 καὶ]
 δὲ καὶ?

Ἀντιπατρίδου μετὰ ψαλτρίας ἐπικωμάσαντος, ἡδέως
διατεθείς πρὸς τὴν ἄνθρωπον ἐρέσθαι τὸν Ἀντι-
πατρίδην 'οὐ δῆπου σὺ τυγχάνεις ἐρῶν ταύτης;'·
τοῦ δέ 'καὶ πάννυ' φήσαντος, εἰπὼν 'ἀπόλοιο τοίνυν D
5 κακὸς κακῶς' ἀποσχέσθαι καὶ μὴ θιγεῖν τῆς γυ-
ναικός·

17. 'Σκόπει τοίνυν αὖθις' ἔφη 'τοῖς ἀρηίοις ἐρ-
γοῖς ὅσον Ἔρως περιέστιν, οὐκ ἀργὸς ὢν, ὥς Εὐρι-
πίδης ἔλεγεν, οὐδ' ἀστράτευτος οὐδ'

10 'ἐν μαλακαῖσιν ἐννυχεύων παρειαῖς νεανίδων.'

ἀνὴρ γὰρ ὑποπλησθεὶς Ἔρωτος οὐδὲν Ἀρεος δεῖται
μαχόμενος πολεμίοις, ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ θεὸν ἔχων
συνόντα

'πῦρ καὶ θάλασσαν καὶ πνοὰς τὰς αἰθέρος

15 περᾶν ἔτοιμος'

ὑπὲρ τοῦ φίλου σῦπερ ἂν κελεύῃ. τῶν μὲν γὰρ
τοῦ Σοφοκλέους Νιοβιδῶν βαλλομένων καὶ θνη- E
σκόντων ἀνακαλεῖται τις οὐδένα βοηθὸν ἕλλον οὐδὲ
σύμμαχον ἢ τὸν ἐραστήν,

20 'ὦ * * ἀμφ' ἐμοῦ στείλαι.'

Κλεόμαχον δὲ τὸν Φαρσάλιον ἴστε δῆπουθεν ἐξ ἧς
αἰτίας ἐτελετύτησεν ἀγωνιζόμενος· 'οὐχ ἡμεῖς γοῦν
οἱ περὶ Πεμπτίδην ἔφασαν 'ἀλλ' ἡδέως ἂν πυθοί-

5 θίγειν BE 8 Εὐριπίδης] Nauck. p. 455 10 ἐν-
νυχεύων Canterus ex Soph. Antig. 784: 4 E 7 B ων
14 Nauck. p. 917 17 R: νιοβιδῶν 20 Nauck. p. 229
lac. 12 E 9 B. Tentavi haec: ὦ φίλτατ' αἰεὶ σ' ἀμφ' ἐμοῖ
(aut ἀμφ' ἐμ' εὖ) στείλαι πέπλον

μεθα.' 'καὶ γὰρ ἄξιον' ἔφη ὁ πατήρ· 'ἦκεν ἐπί-
 κουρος Χαλκιδεῦσι τοῦ Θεσσαλικοῦ, πολέμου πρὸς
 Ἑρετριεῖς ἀκμάζοντος· καὶ τὸ μὲν πεζὸν ἐδόκει τοῖς
 F Χαλκιδεῦσιν ἐρρῶσθαι, τοὺς δ' ἱππέας μέγ' ἔργον
 ἦν ὤσασθαι τῶν πολεμίων· παρεκάλουν δὴ τὸν Κλεό- 5
 μαχον ἄνδρα λαμπρὸν ὄντα τὴν ψυχὴν οἱ σύμμαχοι
 πρῶτον ἐμβάλλειν εἰς τοὺς ἱππέας. ὁ δ' ἠρώτησε
 παρόντα τὸν ἐρώμενον, εἰ μέλλοι θεᾶσθαι τὸν ἀγῶνα·
 φήσαντος δὲ τοῦ νεανίσκου καὶ φιλοφρόνως αὐτὸν
 ἀσπασαμένου καὶ τὸ κράνος ἐπιθέντος, ἐπιγανρω- 10
 θεὶς ὁ Κλεόμαχος καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν Θεσσα-
 λῶν συναγαγὼν περὶ αὐτὸν ἐξήλασε λαμπρῶς καὶ
 προσέειπε τοῖς πολεμίοις, ὥστε συνταράξαι καὶ τρέ-
 ψασθαι τὸ ἱππικόν· ἐκ δὲ τούτου καὶ τῶν ὀπλιτῶν
 761 φυγόντων, ἐνίκησαν κατὰ κράτος οἱ Χαλκιδεῖς. τὸν 15
 μέντοι Κλεόμαχον ἀποθανεῖν συνέτυχε· τάφον δ'
 αὐτοῦ δεῖκνύουσιν ἐν ἀγορᾷ Χαλκιδεῖς, ἐφ' οὗ μέ-
 χρι νῦν ὁ μέγας ἐφρέστηκε κίων· καὶ τὸ παιδεραστεῖν
 πρότερον ἐν ψόγῳ τιθέμενοι τότε μᾶλλον ἐτέρων
 ἠγάπησαν καὶ ἐτίμησαν. Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν 20
 Κλεόμαχον ἄλλως ἀποθανεῖν φησι, κράτησαντα τῶν
 Ἑρετριέων τῇ μάχῃ· τὸν δ' ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου φι-
 ληθέντα τῶν ἀπὸ Θράκης Χαλκιδέων γενέσθαι, πεμ-
 φθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον·
 ὅθεν ἔδεσθαι παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν

2 μετὰ τοῦ Θεσσαλικοῦ C. F. Hermannus. Malim τοῦ
 Θεσσαλ[ικοῦ καθηγεμῶν ἱππ]ικοῦ, τοῦ πολέμου κέ 20 Ἀρι-
 στοτέλης] Fragni. 98

ᾧ παῖδες, οἳ χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχεται ἐσθλῶν,
μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν· B
σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς Ἔρωας
ἐνὶ Χαλκιδέῳ θάλλει πόλεσιν·

5 Ἄντων ἦν ὄνομα τῷ ἐραστῇ τῷ δ' ἐρωμένῳ Φί-
λιστος, ὡς ἐν τοῖς Αἰτίοις Διονύσιος ὁ ποιητὴς
ἰστόρησε. παρ' ὑμῖν δ', ᾧ Περικτίδῃ, τοῖς Θηβαί-
οις οὐ πανοπλίᾳ ὁ ἐραστὴς ἐδωρεῖτο τὸν ἐρώμενον
ἐς ἄνδρας ἐγγραφόμενον; ἥλλαξε δὲ καὶ μετέθηκε
10 τάξιν τῶν ὁπλιτῶν ἐρωτικὸς ἀνὴρ Παμμένης, Ὅμη-
ρον ἐπιμεμψάμενος ὡς ἀνέραστον, ὅτι κατὰ φύλα
καὶ φρήτρας συνελόχιζε τοὺς Ἀχαιοὺς, οὐκ ἐρώμε-
νον ἔταττε παρ' ἐραστήν, ἵν' οὕτω γένηται τό

ἄσπις δ' ἄσπίδ' ἔρειδε κύρως δὲ κύρυν, C

15 ὡς μόνον ἀήττητον ὄντα τὸν Ἔρωτα τῶν στρατηγῶν.
καὶ γὰρ φυλέτας καὶ οἰκείους καὶ νῆ Δία γονεῖς
καὶ παῖδας ἐγκαταλείπουσιν· ἐραστοῦ δὲ θω δὲ καὶ
ἐρωμένου μέσος οὐδεὶς πώποτε διεξῆλθε πολέμιος
οὐδὲ διεξήλασεν· ὕπου καὶ μηδὲν δεομένοις ἐπεισιν
20 ἐπιδεικνύναι τὸ φιλοκίνδυνον ἀφιλόψυχον· ὡς Θή-

1 cf. Bergk. 3 p. 673 οἳ] ὅσοι idem λάχεται Me-
nekius: ἐλάχεται 2 idem: φθονεῖτε ib. ὁμιλεῖν Bergk.
3 ἀνδρεία B 14 4 ἐνὶ *: ἐπὶ 6 Αἰτίοις X: ἀντίοις
Διονύσιος] cf. Suidas 7 ib. multum ἰστόρησε 9 ἐς ἄν-
δρας Winckelmannus: ἀνδρείας 10 Ὅμηρον] B 362
14 ultima verba versus homerici ἀνέρα δ' ἀνὴρ (N 181)
sine ulla idonea ratione omissa adici monuit Winckelm.
15 ὡς μόνον -- ὄντα τὸν ἔρωτα *: μόνον -- ὄντα cf. Prae-
fat. p. LIX 17 θω δὲ] σώος? 19 ἐπεισιν X 20 ἀ-
φιλόψυχον scripsi cum eodem: καὶ φιλόψυχον

ρων ὁ Θεσσαλὸς προσβαλὼν τὴν χεῖρα τῷ τοίχῳ
τὴν εὐώνυμον καὶ σπασάμενος τὴν μάχαιραν ἀπέ-
κοψε τὸν ἀντίχειρα προκαλούμενος τὸν ἀντεραστήν.
ἕτερος δὲ τις ἐν μάχῃ πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ὥς
ἔμελλε παῖσιν αὐτὸν ὁ πολέμιος, ἐδεήθη περιμεῖναι 5
μικρόν, ὅπως μὴ ὁ ἐρώμενος ἴδῃ κατὰ νώτου τε-
D τρωμένον. οὐ μόνον τοίνυν τὰ μαχιμώτατα τῶν
ἔθνων ἐρωτικώτατα, Βοιωτοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι
καὶ Κρηῖτες, ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὁ Μελέαγρος
ὁ Ἀχιλλεὺς ὁ Ἀριστομένης ὁ Κίμων ὁ Ἐπαμεινών- 10
δας· καὶ γὰρ οὗτος ἐρωμένους ἔσχεν Ἀσώπιχον καὶ
Καφισόδωρον, ὃς αὐτῷ συναπέθανεν ἐν Μαντινείᾳ
καὶ τέθαιπται πλησίον. τὸν δὲ μω * * φοβερώτατον
γενόμενον τοῖς πολεμίοις καὶ δεινότατον ὁ πρῶτος
ὑποστὰς καὶ πατάξας Εὐκναμος Ἀμφισσεὺς ἡρωικῶς 15
ἔσχε τιμὰς παρὰ Φωκεῦσιν. Ἡρακλέους δὲ τοὺς
μὲν ἄλλους ἐρωτας ἔργον ἐστὶν εἰπεῖν διὰ πλῆθος·
Ἰόλαον δὲ νομίζοντες ἐρώμενον αὐτοῦ γεγονέναι
E μέχρι νῦν σέβονται καὶ τιμῶσιν, ἐρωτος ὄρκους τε
καὶ πίστεις ἐπὶ τοῦ τάφου παρὰ τῶν ἐρωμένων 20
λαμβάνοντες. λέγεται δὲ καὶ τὴν Ἀλκηστιν ἰατρι-
κὸς ὢν ἀπεγνωσμένην σῶσαι τῷ Ἀδμήτῳ χαριζόμε-
νος, ἐρῶντι μὲν αὐτῷ τῆς γυναικὸς, ἐρωμένου δ'
αὐτοῦ γενομένου· καὶ γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα μυθολο-
γοῦσιν ἐραστὴν γενόμενον

25

6 ὅπως μὴ ὁ *: ὁ em. X: ἥδη 7 τῶν νῦν ἐθ-
νων R 10 quartum ὁ add. W 11 ἀσωπιχὸν BE
13 lac. 8 E 6 B. Fort. τὸν δ' Ἀσώπιχον cf. Athen. p. 605a
em. R: φοβερώτερον 15 ὁ Ἀμφισσεὺς?

‘*Ἀδμήτῳ παραθητεῦσαι μέγαν εἰς ἐνιαυτόν.*’

εὖ δέ πως ἐπὶ μνήμην ἤλθεν ἡμῖν *Ἀλκηστις*. Ἄρεος γὰρ οὐ πάνυ μέτεστι γυναικί, ἥ δ’ ἐξ Ἑρωτος κατοχὴ προάγεται τι τολμᾶν παρὰ φύσιν καὶ ἀποθνή-
 5 σκειν. εἰ δέ ποῦ τι καὶ μύθων πρὸς πίστιν ὕφελός ἐστι, δηλοῖ τὰ περὶ *Ἀλκηστιν* καὶ *Πρωτεσίλεων* καὶ *Εὐρυδίκην* τὴν Ὀρφέως, ὅτι μόνῳ θεῶν ὁ *Αἰδης* Ἑρωτι ποιεῖ τὸ προσταττόμενον· καίτοι πρὸς γε τοὺς ἄλλους, ὥς φησι *Σοφοκλῆς*, ἔπαντας

10 ‘οὔτε τοὔπεικλές οὔτε τὴν χάριν οἶδεν, μόνην δ’ ἔστρεψε τὴν ἀπλῶς δίκην’

αἰδεῖται δὲ τοὺς ἐρῶντας καὶ μόνοις τοῦτοις οὐκ ἔστιν ἀδάμαστος οὐδ’ ἀμείλιχος. ὕθεν ἀγαθὸν μέν, ὧ ἑταῖρε, τῆς ἐν Ἑλευσίνι τελετῆς μετασχεῖν· ἐγὼ
 15 δ’ ὁρῶ τοῖς Ἑρωτος ὀργιασταῖς καὶ μύσταις ἐν *Αἰδου* βελτίονα μοῖραν οὔσαν, οὔτι τοῖς μύθοις 762 πειθόμενος οὐ μὴν οὐδ’ ἀπιστῶν παντάπασιν· εὖ γὰρ δὴ λέγουσι, καὶ θεῖα τινὶ τύχῃ ψαύουσι τὰ ληθοῦς οἱ λέγοντες ἐξ *Αἰδου* τοῖς ἐρωτικοῖς ἔνο-
 20 δον εἰς φῶς ὑπάρχειν, ὅπη δὲ καὶ ὅπως ἀγνοοῦσιν, ὥσπερ ἀτραποῦ διαμαρτόντες ἦν πρῶτος ἀνθρώπων διὰ φιλοσοφίας *Πλάτων* κατεῖδε. καίτοι λεπταί τι-
 νες ἀπορροαὶ καὶ ἀμυδραὶ τῆς ἀληθείας ἐνεῖσι ταῖς *Αἰγυπτίων* ἐνδισπαρμέναι μυθολογίαις, ἀλλ’ ἰχνη-

1 cf. Clem. Alex. p. 383 Pott. 4 καὶ] καὶ δὴ καὶ?
 5 δέ που R: δῆπον 9 *Σοφοκλῆς*] Nauck. p. 298 10 τοὔ-
 πεικλές Clemens Alex. (p. 494 Pott.): τὸ ἐπεικλές X: οἶδε
 11 δ’ ἔστρεψε Ritschelius: δὲ στέρξαι 19 τοῦ ἀληθοῦς οἱ R:
 τοῦ 9 E 10 B *Ἀιδου*] ἄλλον BE 23 *: ἀπόρροαι

λάτου δεινοῦ δέονται καὶ μεγάλα μικροῖς ἔλεῖν δυναμένον. διὸ ταῦτα μὲν ἔωμεν, μετὰ δὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ἑρωτος οὕσαν τοσαύτην ἤδη τὴν πρὸς ἀνθρώπους εὐμένειαν καὶ χάριν ἐπισκοπῶμεν, οὐκ εἰ πολλὰ τοῖς χρωμένοις ἀγαθὰ περιποιεῖ (δῆλα γάρ ἐστι ταῦτά γε πᾶσιν) ἀλλ' εἰ πλείονα καὶ μείζονα τοὺς ἐρῶντας αὐτοὺς ὀνίνησιν· ἐπεὶ, καίπερ ὦν ἐρωτικὸς ὁ Εὐριπίδης, τὸ σμικρότατον ἀπεθαύμασεν εἰπὼν

᾿ποιητὴν δ' ἄρα 10

Ἑρως διδάσκει, κἂν ἔμουςος ἦ τὸ πρίν·

συνετόν τε γὰρ ποιεῖ, κἂν ῥάθυμος ἦ τὸ πρίν· καὶ ἀνδρείον, ἦ λέλεκται, τὸν ἄτολμον, ὥσπερ οἱ τὰ ξύλα πυρακτοῦντες ἐκ μαλακῶν ἰσχυρὰ ποιοῦσι. C δωρητικὸς δὲ καὶ ἀπλοῦς καὶ μεγαλόφρων γίγνεται 15 πᾶς ἐραστής, κἂν γλίσχρος ἦ πρότερον, τῆς μικρολογίας καὶ φιλαργυρίας δίκην σιδήρου διὰ πυρὸς ἀνιεμένης· ὥστε χαίρειν τοῖς ἐρωμένοις διδόντας, ὥς παρ' ἐτέρων οὐ χαίρουσιν αὐτοὶ λαμβάνοντες. ἴστε γὰρ δῆπου, ὥς Ἀνύτω τῷ Ἀνθεμίωνος, ἐρῶντι 20 μὲν Ἀλκιβιάδου ξένους δ' ἐστιῶντι φιλοτίμως καὶ λαμπρῶς, ἐπεκώμασεν ὁ Ἀλκιβιάδης καὶ λαβὼν ἀπὸ τῆς τραπέζης εἰς ἡμῖς τῶν ἐκπωμάτων ἀπῆλθεν. ἀχθομένων δὲ τῶν ξένων καὶ λεγόντων ᾿ὕβρις τι κῶς σοι κέχρηται καὶ ὑπερηφάνως τὸ μειράκιον," 25

4 ἐπισκοπῶ BE
Valckenarius: ἐπελ
12 πρίν] πράγμα BE

7 Amyotus: αὐτοῦ 9 εἰπὼν
10 Nauck. p. 569 δ' Valckenarius
20 τῷ W

‘φιλανθρωπῶς μὲν οὖν’ ὁ Ἄνυτος εἶπε· ‘πάντα γὰρ
 ἐξῆν αὐτῷ λαβεῖν, ὁ δὲ κἄμοι τοσαῦτα καταλέ- D
 λοιπεν.’

18. Ἡσθελς οὖν ὁ Ζεύξιππος ὧ Ἡράκλεις’ εἶ-
 5 πεν ὥς ὀλίγου διελύσατο πρὸς Ἄνυτον τὴν ἀπὸ
 Σωκράτους καὶ φιλοσοφίας πατρικὴν ἔχθραν, εἰ
 πρῶτος ἦν οὕτω περὶ ἔρωτα καὶ γενναῖος.’ ‘εἶεν’
 εἶπεν ὁ πατήρ· ‘ἐκ δὲ δυσκόλων καὶ σκυνθρωπῶν
 τοῖς συνοῦσιν οὐ ποιεῖ φιλανθρωποτέρους καὶ
 10 ἡδίους;

‘αἰθομένου γὰρ πυρὸς γεραρώτερον οἶκον ιδέσθαι’
 καὶ ἄνθρωπον ὥς ἔοικε παιδρότερον ὑπὸ τῆς ἐρω-
 τικῆς θερμότητος. ἀλλ’ οἱ πολλοὶ παράλογόν τι
 πεπύονθασιν· ἂν μὲν ἐν οἰκίᾳ νύκτωρ σέλας ἴδωσι,
 15 θείον ἡγοῦνται καὶ θαυμάζουσι· ψυχὴν δὲ μικρὰν E
 καὶ ταπεινὴν καὶ ἀγεννῆ ὀρώντες ἐξαίφνης ὑπο-
 πιμπλαμένην φρονήματος, ἐλευθερίας, φιλοτιμίας,
 χάριτος, ἀφειδίας, οὐκ ἀναγκάζονται λέγειν ὡς ὁ
 Τηλέμαχος

20 ἥ μάλα τις θεὸς ἔνδον.’

‘ἐκεῖνο δ’ εἶπεν ὁ Δαφναῖος ‘πρὸς Χαρίτων οὐ δαι-
 μόνιον; ὅτι τῶν ἄλλων ὁ ἐρωτικὸς ὀλίγου δεῖν ἀπάν-

2 ἐξῆν *: ἐνῆν cf. Vit. Alcib. c. 18 9 εἶ] οὐ Winckel-
 mannus 11 Versus est Homericus. cf. Vit. Herodotea
 p. 16 ed. Westermann. Certam. Hom. et Hes. vs. 274 ed.
 Rzach. οἶκον] ut accusativus a ποιεῖ pendeat, quod
 Winck. voluerat, γὰρ particula in τῇ aut quidem in δὲ
 mutanda est et signum interrogationis post θερμότητος
 transponendum 20 Hom. τ 40 21 εἶπε δὲ Δαφναῖος
 Patzigius sed corrig. vid. δ εἶπεν ὁ Δαφναῖος

των περιφρονῶν, οὐ μόνον ἐταίρων καὶ οἰκείων, ἀλλὰ καὶ νόμων καὶ ἀρχόντων καὶ βασιλέων, φοβούμενος δὲ μηδὲν μηδὲ θαυμάζων μηδὲ θεραπεύων, ἀλλὰ καὶ τὸν 'αἰχματὰν κεραυνόν' οἷος ὢν ὑπομένειν, ἕμα τῷ τὸν καλὸν ἰδεῖν

5

F 'ἐπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλον ὥς κλίνας πτερόν,'

καὶ τὸ θράσος ἐκκέκλασται καὶ κατακέκοπται οἱ τὸ τῆς ψυχῆς γαῦρον. ἄξιον δὲ Σαπφοῦς παρὰ ταῖς Μούσαις μνημονεῦσαι· τὸν μὲν γὰρ Ἑφαιστου παῖδα Ῥωμαῖοι Κᾶκον ἱστοροῦσι πῦρ καὶ φλόγας ἀφιέναι 10 διὰ τοῦ στόματος ἔξω ῥεούσας· αὕτη δ' ἀληθῶς μεμιγμένα πυρὶ φθέγγεται καὶ διὰ τῶν μελῶν ἀναφέρει τὴν ἀπὸ τῆς καρδίας θερμότητα Ῥούσαις εὐφώνοις ἰωμένη τὸν ἔρωτα' κατὰ Φιλόξενον. ἀλλ'

768 εἴ τι μὴ διὰ Λύσανδρου, ᾧ Λαφναῖς, τῶν παλαιῶν 15 ἐκλέλῃσαι παιδικῶν, ἀνάμνησον ἡμᾶς, ἐν οἷς ἡ καλὴ Σαπφὼ λέγει τῆς ἐρωμένης ἐπιφανείσης τὴν τε φωνὴν ἰσχεσθαι καὶ φλέγесθαι τὸ σῶμα καὶ καταλαμβάνειν ὥχρότητα καὶ πλάνον αὐτὴν καὶ ἱλιγγον. λεχθέντων οὖν ὑπὸ τοῦ Λαφναίου τῶν μελῶν ἐκεί- 20 νων, 'ὥς * * * ὑπολαβὼν ὁ πατήρ 'ταῦτ' εἶπεν

1 οἰκείων *: οἰκετῶν 4 Pindar. Pyth. 1, 5 6 Nauck. p. 724 8 σαφῶς BE 10 Κᾶκον Goettlingius: κανόν 14 Φιλόξενον] Bergk. 3 p. 611 15 διὰ Madvigius 16 παιδικῶν X: παιδίων 18 φλέγесθαι idem: φθέγγесθαι 19 αὐτὴν] αὐτῇ 1 E 3—4 B 21 lac. 109 E 48 B. Fort. supplendi sunt versus: 'ὥς γὰρ εἶδον βροχέως σε, φῶνας | οὐδὲν ἔτ' εἶκει' | ἀλλὰ καμ μὲν γλώσσα ἔαγε λῆπτον δ' | αὐ- | τινα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρομάκεν. | χλωροτέρα δὲ ποίας | ἔμμι, | τεθνάκην δ' ὀλίγω 'πιδεύης | φαίνομαι' qui soli versus et lacunae magnitudini et argumento praegresso plane conveniunt. Vid. Bergk. 3 p. 88 sq.

ᾧ πρὸς τοῦ Διός, οὐ θεοληψία καταφανής; οὗτος
οὐ δαιμόνιος σάλος τῆς ψυχῆς; τί τοσοῦτον ἢ Πυ-
θία πέπονθεν ἀψαμένη τοῦ τρίποδος; τίνα τῶν ἐν-
θεαζομένων οὕτως ὁ αὐλὸς καὶ τὰ μητροῦα καὶ τὸ
5 τύμπανον ἐξίστησιν; ἡμῖν ταῦτ' ὁ σῶμα πολλοὶ καὶ B
ταῦτ' ὁ κάλλος ὁρῶσιν, εἰληπται δ' εἰς ὁ ἐρωτικός·
διὰ τίν' αἰτίαν; οὐ γὰρ μανθάνομέν γέ που τοῦ
Μενάνδρου λέγοντος οὐδὲ συνίεμεν,

ἡ καιρός ἐστίν ἢ νόσος

10 ψυχῆς, ὁ πληγὴς δ' εἴσω δὴ τιτρώσκεται·

ἀλλ' ὁ θεὸς αἰτίος τοῦ μὲν καθ'αψάμενος τὸν δ'
ἐάσας. ὁ τοίνυν ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε φηθῆναι μάλ-
λον, οὐδὲ νῦν ὅτι νῦν ἤλθεν ἐπὶ στόμα· κατ' Αἰ-
σχύλον, ἄρρητον ἐάσειν μοι δοκῶ· καὶ γὰρ ἐστὶ
15 παμμέγεθες. ἴσως μὲν γὰρ, ᾧ ἑταίρε, καὶ τῶν
ἄλλων ἀπάντων, ὅσα μὴ δι' αἰσθησεως ἡμῖν εἰς
ἐννοιαν ἦκει, τὰ μὲν μύθῳ τὰ δὲ νόμῳ τὰ δὲ λόγῳ C

2 οὐ M 5 ἡμῖν] καὶ μὴν W 5. 6 *: τὸ αὐτὸ
7 τίνα· W: τὴν 8 idem: σύνιμεν Μενάνδρου] Kock. 3
p. 163 10 εἴσω δὴ Stobaeus (63, 34): lac. 6 H 7 B. Cor-
rigunt εἰσβολῇ Benteleus. εἰς δ' δεῖ W. εἰς ὁδὸ G. Her-
mannus. ἐνδοθεν Dorvillius, ut alios omittam. Ad locum
sanandum maxime adiuvat Plut. paraphrasis (vid. Fragm.
25, 1): τοῦτο δ' εὐστοχίας ἐστὶ καιροῦ τῷ παθεῖν ἐτοίμῳ
(ita optime W: ἐμοὶ γε πῶς αὐτ' ἐμοὶ πῶς) συνάπτοντος ἐν
ἀκμῇ τὸ ποιεῖν πεφυκός. Unde corr. vid. εἰσόδῳ (sc. τῆς
νόσου) i. e. homo amatorius qui ictus est, vulnus facile
accipit eo quod in eius animum morbo aditus patet, eo
quod animus eius ad telum amoris (τὸ ποιεῖν πεφυκός) re-
cipiendum paratus dispositusque est (παθεῖν ἐτοιμός). Si
meum εἰσόδῳ non placet, in promptu est Benteleianum εἰσ-
βολῇ ut eodem modo quo εἰσόδῳ explicetur. Optio datur
18 ὅτι Nauckius (p. 105): ἐπὶ νῦν Winckelmannus: νοῦν
14 M: ἀριστον 17 ἦκει X: στήκει. Malim' ἐξήκει

πίστιν ἐξ ἀρχῆς ἔσχηκε· τῆς δ' οὖν περὶ θεῶν δόξης
καὶ παντάπασιν ἡγεμόνες καὶ διδάσκαλοι γεγόνασιν
ἡμῖν οἳ τε ποιηταὶ καὶ οἱ νομοθέται καὶ τρίτον οἱ
φιλόσοφοι, τὸ μὲν εἶναι θεοὺς ὁμοίως τιθέμενοι,
πλήθους δὲ πέρι καὶ τάξεως αὐτῶν οὐσίας τε καὶ 5
δυνάμεως μεγάλα διαφερόμενοι πρὸς ἀλλήλους.
ἐκείνοι μὲν γὰρ οἱ τῶν φιλοσόφων

ἄνθρωποι καὶ ἀγήραοι

πόνων τ' ἄπειροι, βαρυβόαν

πορθμὸν πεφενγότες Ἀχέρουτος·

10

ὅθεν οὐ προσίενται ποιητικὰς Ἑριδας οὐ Αἰτάς,
D οὐ Δεῖμον οὐδὲ Φόβον ἐθέλουσι θεοὺς εἶναι καὶ
παῖδας Ἄρεος ὁμολογεῖν· μάχονται δὲ περὶ πολλῶν
καὶ τοῖς νομοθέταις, ὥσπερ Ξενοφάνης Αἰγυπτίους
ἐκέλευσε τὸν Ὅσιριν, εἰ θνητὸν νομίζουσι, μὴ τιμᾶν 15
ὥς θεόν, εἰ δὲ θεὸν ἡγοῦνται μὴ θρηνεῖν. αὐτοῖς
δὲ ποιηταὶ καὶ νομοθέται, φιλοσόφων ἰδέας τινὰς
καὶ ἀριθμοὺς μονάδας τε καὶ πνεύματα θεοὺς ποι-
ουμένων, οὐτ' ἀκούειν ὑπομένουσιν οὔτε συνιέναι
δύνανται. πολλήν δ' ὅλως ἀνωμαλίαν ἔχουσιν αἱ 20
δόξαι καὶ διαφοράν. ὥσπερ οὖν ἥσαν ποτε τρεῖς
στάσεις Ἀθήνησι, Παράλων Ἐπακρίων Πεδιέων,
χαλεπῶς ἔχουσαι καὶ διαφερόμεναι πρὸς ἀλλήλας·
E ἔπειτα δὲ πάντες ἐν ταύτῳ γεγόμενοι καὶ τὰς ψή-

1 ἐξ ἀρχῆς BE 2 καὶ] del. R praeter necessitatem
4 μὲν R: μὲν οὖν 8 cf. Bergk. 1 p. 432 11 ὅθεν οὐ
Basileensis: ὅθεν Fort. tamen οὐ omisso scrib. προτέραι
et distinguendum post Ἑριδας 12 καὶ * 22 X: ἐπά-
κρων 24 ἔπειτα Madvigius: ἐπελ

φους λαβόντες ἤνεγκαν πάσας Σόλωνι, καὶ τοῦτον
 εἶλοντο κοινῇ διαλλακτὴν καὶ ἄρχοντα καὶ νομοθέ-
 την, ὃς ἔδοξε τῆς ἀρετῆς ἔχειν ἀδηρίτως τὸ πρω-
 τεῖον· οὕτως αἱ τρεῖς στάσεις αἱ περὶ θεῶν διχο-
 5 φρονοῦσαι καὶ ψῆφον ἄλλην ἄλλη φέρουσιν καὶ μὴ
 δεχόμεναι ῥαδίως τὸν ἐξ ἑτέρας περὶ ἑνὸς βεβαίως
 ὁμογνωμονοῦσι, καὶ κοινῇ τὸν Ἑρωτα συνεγγράφου-
 σιν εἰς θεοὺς ποιητῶν οἱ κράτιστοι καὶ νομοθετῶν
 καὶ φιλοσόφων ἄθροά φωνᾷ μέγ' ἐπαινέοντες ὥσπερ
 10 ἔφη 'τὸν Πιπτακόν' ὁ Ἀλκαῖος αἰρεῖσθαι τοὺς Μυ-
 τιληναίους 'τύραννον'. ἡμῖν δὲ βασιλεὺς καὶ ἄρ-
 χων καὶ ἀρμολογῆς ὁ Ἑρως ὕφ' Ἡσιόδου καὶ Πλά-
 τωνος καὶ Σόλωνος ἀπὸ τοῦ Ἐλικῶνος εἰς τὴν Ἀκα-
 δῆμειαν ἐστεφανωμένος κατὰγεται καὶ κεκοσμημένος
 15 εἰσελαύνει πολλὰς συνωρίσι φιλίας καὶ κοινωνίας,
 οὐχ οἷαν Εὐριπίδης φησὶν

ἄχαλκεύτοισιν ἐξεῦχθαι πέδαις,

ψυχρὰν οὗτος γε καὶ βαρεῖαν ἐν χρεῖα περιβαλὼν
 ὑπ' αἰσχύνης ἀνάγκην, ἀλλ' ὑποπτέρου φερομένης
 20 ἐπὶ τὰ κάλλιστα τῶν ὕντων καὶ θειότατα, περὶ ὧν
 ἑτέροις εἴρηται βέλτιον.

19. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ πατρός, ὁ Σώκλα- 764

9 R: ἀθροάι φωναὶ quod tamen glossema esse potest
 vocis ἀόλλεες quam post ἐπαινέοντες (ἐπαίνεντες Ahrens) dat
 Aristot. p. 1285, 1b. cf. Bergk. 3 p. 162; aut ἀόλλεες sup-
 plendum est, ut etiam ἀθροά φωνᾷ Alcaei sint verba ab
 Aristotele omissa. Res dubia est 10 *: μυτιληναίους
 13 *: ἀκαδημίαν 17 ita scripsi ex p. 482a. 533a: ἀχαλ-
 κευ 5E ἀχαλκεύτοις B cf. Nauck. p. 549 19 W: ὑπὸ
 περσοῦ 20 R: θειότερα

ρος ὄραξ' εἶπεν ὅτι δεύτερον ἤδη τοῖς αὐτοῖς περιπεσών, οὐκ οἶδ' ὅπως βίᾳ σαυτὸν ἀπάγεις καὶ ἀποστρέφεις, οὐδ' οὐδὲν δικαίως χρεωκοπῶν, εἴ γε δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, ἱερὸν ὄντα τὸν λόγον; καὶ γὰρ ἄρτι τοῦ Πλάτωνος ἅμα καὶ τῶν Αἰγυπτίων ὥσπερ 5 ἄλλων ἀψάμενος παρῆλθες καὶ νῦν ταῦτά ποιεῖς. τὰ μὲν οὖν ἀριζήλως εἰρημένα Πλάτωνα, μᾶλλον δὲ ταῖς θεαῖς ταύταις διὰ Πλάτωνος, ὧγαθέ 'μηδ' ἂν κελεύωμεν εἰπεῖν.' ἥ δ' ὑπηγνέτω τὸν Αἰγυπτίων μῦθον εἰς ταῦτά τοῖς Πλατωνικοῖς συμφέρεσθαι 10

B περὶ Ἑρωτος, οὐκ ἔστι σοι μὴ διακαλύψαι μηδὲ διαφῆναι πρὸς ἡμᾶς· ἀγαπήσομεν δέ, κἂν μικρὰ περὶ μεγάλων ἀκούσωμεν.' δεομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἔφη ὁ πατήρ ὡς Αἰγύπτιοι δύο μὲν Ἑλληνισι παραπλησίως Ἑρωτας, τὸν τε πάνδημον καὶ τὸν 15 οὐράνιον, Ἰσασι, τρίτον δὲ νομίζουσιν Ἑρωτα τὸν ἥλιον, Ἀφροδίτην** ἔχουσι μάλα σεβάσμιον. ἡμεῖς δὲ πολλὴν μὲν Ἑρωτος ὁμοιότητα πρὸς τὸν ἥλιον,

2 em. Winckelmannus: βίαις αὐτὸν E βίαις B ib. R: ἀπάγει; καὶ ἀποστρέφεις 7 cf. Hom. μ 453 8 cf. Plat. Phaedr. p. 235d 10 τὰντὸ R 11 οὐκέτι BE. οὐκέτι ἔστι Winck. 17 lac. inserui R praeunte et supplente Ἀφροδίτην δ' ἔχουσι σελήνην θεῶν μάλιστα σεβ. Malim Ἀφροδίτην [δὲ τὴν γῆν] ἔχουσι καὶ cf. adnot. ad lin. 18 ἔχουσι] ἄγουσι Lobeckius; potuit etiam λέγουσι, sed cf. p. 366a Ἰσίδος σῶμα γῆν ἔχουσι καὶ νομίζουσι 18 τὸν ἥλιον οὐδεμίαν δ' Ἀφροδίτης πρὸς * Postquam doctrinam Aegyptiacam de Amore et Venere breviter exposuit, suam opinionem (verba enim ἡμεῖς δὲ πολλὴν μὲν Ἑρωτος καὶ. non sunt Aegypt. doctrinam confirmantis sed emendantis) de hac doctrina subiungit, ita ut Amoris cum Sole magnam Veneris tamen cum Terra nullam similitudinem esse videat. Alteram similitudinem multis verbis inde a πῦρ μὲν

οὐδεμίαν δ' Ἀφροδίτης πρὸς τὴν γῆν ὁρῶμεν οὖσαν·
 πῦρ μὲν γὰρ οὐδέτερόν ἐστιν ὥσπερ οἴονται τινες,
 αὐγὴ δὲ καὶ θερμότης γλυκεῖα καὶ γόνιμος, καὶ ἡ
 μὲν ἀπ' ἐκείνου φερομένη σώματι παρέχει τροφήν
 5 καὶ φῶς καὶ αὐξησιν, ἡ δ' ἀπὸ τούτου ψυχαῖς. ὥς
 δ' ἥλιος ἐκ νεφῶν καὶ μεθ' ὁμίχλην θερμότερος, C
 οὕτως Ἐρως μετ' ὁργῆς καὶ ζηλοτυπίας ἐρωμένου
 διαλλαγέντος ἡδίων καὶ δριμύτερος· ἐτι δ' ὥσπερ
 ἥλιον ἄπτεσθαι καὶ σβέννυσθαι δοκοῦσιν ἔνιοι,
 10 ταῦτά καὶ περὶ Ἐρωτος ὥς θνητοῦ καὶ ἀβεβαίου
 διανοοῦνται. καὶ μὴν οὔτε σώματος ἀγύμναστος
 ἔξις ἥλιον, οὔτ' Ἐρωτα δύναται φέρειν ἀλύπως
 τρόπος ἀπαιδεύτου ψυχῆς· ἐξίσταται δ' ὁμοίως ἐκά-
 τερον καὶ νοσεῖ, τὴν τοῦ Θεοῦ δύναμιν οὐ τὴν
 15 αὐτοῦ μεμφόμενον ἀσθένειαν. πλὴν ἐκείνη γε δύ-
 ξειεν ἂν διαφέρειν, ἥ δείκνυσιν ἥλιος μὲν ἐπὶ γῆς
 τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχροὶ τοῖς ὁρῶσιν· Ἐρως δὲ μό-
 νων τῶν καλῶν φέγγος ἐστὶ καὶ πρὸς ταῦτα μόνα D
 τοὺς ἐρῶντας ἀναπείθει βλέπειν καὶ στρέφεσθαι,
 20 τῶν δ' ἄλλων πάντων ὑπερορᾶν. γῆν δὲ κατ' οὐ-

γὰρ οὐδέτερόν ἐστιν usque ad τῶν δ' ἄλλων πάντων ὑπερορᾶν (p. 441 lin. 20) confirmat; alteram breviter (γῆν δὲ κατ' οὐδὲν Ἀφροδίτην καλοῦντες ἄπτονται τινος ὁμοιότητος) refutat, ita ut non Terram sed potius Lunam Veneris similem esse contendat. Unde colligit εἰκέναι μὲν οὖν Ἀφροδίτην σελήνην ἥλιοι δ' ἔρωτι, τῶν ἄλλων θεῶν μᾶλλον εἰκός ἐστι (potius quam ullos alios velut Terram ex numero deorum probabile est) cf. p. 363 d ubi Terram Isis designat. 374 c. 372 e 3 αὐγὴ W: αὐ 4 E 5 B καὶ ἡ idem: ἡ 6 μετ' ὁμίχλην BE 8 ἐτι] ὅτι BE 9 ἐνιοι] cf. Plat. Rep. p. 498 b. Bywater. p. 13 fr. 32 20 Herwerdenus: περιορᾶν ib. γῆν δὲ κατ' οὐδὲν σελήνην δ' scripsi: γῆν δὲ κατ' οὐδὲν

δέν, σελήνην δ' Ἀφροδίτην καλοῦντες ἔπτονται τι-
 νος ὁμοιότητος· καὶ γὰρ θεία καὶ οὐρανία καὶ μί-
 ξεως χώρα τοῦ ἀθανάτου πρὸς τὸ θνητόν, ἀδρα-
 νῆς δὲ καθ' ἑαυτὴν καὶ σκοτώδης ἡλίου μὴ προσ-
 λάμποντος, ὥσπερ Ἀφροδίτῃ μὴ παρόντος Ἔρωτος. 5
 εἰκέναι μὲν οὖν Ἀφροδίτῃ σελήνην ἡλίον δὲ Ἔρωτι
 τῶν ἄλλων θεῶν μᾶλλον εἰκός ἐστιν, οὐ μὴν εἶναι
 γε παντάπασιν τοὺς αὐτοὺς· οὐ γὰρ ψυχῇ σῶμα ταύ-
E τὸν ἄλλ' ἕτερον, ὥσπερ ἡλίον μὲν ὁρατὸν Ἔρωτα
 δὲ νοητόν. εἰ δὲ μὴ δύξει πικρότερον λέγεσθαι, 10
 καὶ τὰναντία φαίη τις ἂν ἡλίον Ἔρωτι ποιεῖν· ἀπο-
 στρέφει γὰρ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ τὴν
 διάνοιαν, χάριτι καὶ λαμπρότητι τῆς ὕψεως γοητεύ-
 ων καὶ ἀναπείθων ἐν ἑαυτῷ καὶ περὶ αὐτὸν αἰτεῖ-
 σθαι τὰ τ' ἄλλα καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἐτέρωθι δὲ 15
 μὴδέν·

‘δυσέρωτες δὴ φαινόμεθ’ ὄντες
 τοῦδ’, ὅ τι τοῦτο στίλβει κατὰ γῆν’

ὡς Εὐριπίδης φησί

‘δι’ ἀπειροσύνην ἄλλου βίοντος’

20

μᾶλλον δὲ λήθην ὣν ὁ Ἔρως ἀνάμνησις ἐστιν.
F ὥσπερ γὰρ εἰς φῶς πολὺ καὶ λαμπρὸν ἀνεγρομέ-

i. e. γῆν δὲ καλοῦντες Ἀφροδ. κατ' οὐδὲν ἔπτονται τινος
 ὁμοιότητος, σελήνην δ' Ἀφροδ. καλοῦντες ἔπτ. τινος ὁμοιό-
 τητος. cf. p. 1132f τούτοις δὲ κατ' οὐδὲν τὸ Ὀρφικὸν ἔργον
 εἰκέν 2 θεία M: οἷα 14 αἰτεῖσθαι] καῖσθαι W. ἰδρῶ-
 σθαι Herwerdenus. Sed vulgata defendi potest. cf. p. 719a
 17 Eur. Hipp. 195 ἴοντες BE 18 τοῦδ' ὅ τι τοῦτο στίλ-
 βει] eorum loco lacuna 18 litt. BE

νων ἐξοίχεται πάντα τῆς ψυχῆς τὰ καθ' ὑπνους
φρανέντα καὶ διαπέφενγεν, οὕτω τῶν γενομένων ἐν-
ταῦθα καὶ μεταβαλόντων ἐκπλήττειν ἔοικε τὴν μνή-
μην καὶ φαρμάττειν τὴν διάνοιαν ὃ ἥλιος, ὅφ' ἡδο-
5 νῆς καὶ θαύματος ἐκλανθανομένων ἐκείνων. καίτοι
τό γ' ὕπαρ ὥς ἀληθῶς ἐκεῖ καὶ περὶ ἐκεῖνα τῆς
ψυχῆς ἐστι, δευρὶ δὲ * * τῶν ἐνυπνίων ἀσπάζεται
καὶ τέθηπε τὸ κάλλιστον καὶ θειότατον.

ἄμφω δέ οἱ δολόεντα φιλόφρονα χεῦεν ὕναιρα,

10 πᾶν ἐνταῦθα πειθομένη τὸ καλὸν εἶναι καὶ τίμιον,
ἂν μὴ τύχη θείου καὶ σώφρονος Ἑρωτος ἱατροῦ
καὶ σωτήρος καὶ ἡγεμόνος ὅς διὰ σωμαίων ἀφικύ-
μενος ἀγωγὸς ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἐξ Ἀίδου καὶ τὸ 765
ἀληθείας πεδίον, οὗ τὸ πολὺ καὶ καθαρὸν καὶ ἀψευ-
15 δὲς ἴδρυται κάλλος, ἀσπάσασθαι καὶ συγγενέσθαι
διὰ χρόνου ποθοῦντας ἐξαναφέρων καὶ ἀναπέμπων
εὐμενῆς οἶον ἐν τελετῇ παρέσθη μυσταγωγός. ἐν-
ταῦθα δὲ πάλιν πεμπομένων αὐτῇ μὲν οὐ πλησιάζει
20 ψυχῇ καθ' ἑαυτήν, ἀλλὰ διὰ σώματος. ὥς δὲ
γεωμέτραι παισὶν οὕτω δυναμένοις ἐφ' ἑαυτῶν τὰ
νοητὰ μυηθῆναι τῆς ἀσωμάτου καὶ ἀπαθοῦς οὐσίας
εἶδη πλάττοντες ἀπὸ καὶ ὁρατὰ μιμήματα σφαιρῶν

8 μεταβαλλόντων BE 7 lac. 9 BE Fort. τὸ ὕναρ ἐν
ϕ cf. p. 945b. Plat. Phaedr. p. 249c ἀσπάζεται] sc. ἡ
ψυχὴ 9 cf. p. 722d. Callim. ed. Schneid. p. 786 χεῦεν]
sc. ὃ ἥλιος 10 em. Winckelmannus: πειθομένη. Iungen-
dum cum oi 12 καὶ ἡγεμόνος ὅς supplavi cum Amyoto:
9 E 12 b 13 cf. Plat. Phaedr. p. 248b. 254b 18 δὲ
Winckelmannus ib. em. M: αὐτῇ — ψυχῇ πλησιάζει]
sc. Ἑρως 19 ib. ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ?

Β καὶ κύβων καὶ δωδεκαέδρων προτείνουσιν· οὕτως
 ἡμῶν δ' οὐράνιος Ἔρως ἔσοπτρα καλῶν καλὰ, θνητὰ
 μέντοι θεῶν παθητὰ καὶ νοητῶν αἰσθητὰ μηχανώ-
 μενος ἐν τε σχήμασι καὶ χρώμασι καὶ εἶδεσι νέων
 ὥρᾳ στίλβοντα δείκνυσι καὶ κινεῖ τὴν μνήμην 5
 ἀτρέμα διὰ τούτων ἀναφλεγομένην τὸ πρῶτον. ὅθεν
 διὰ σκαιότητος ἔνιοι φίλων καὶ οἰκείων, σβεννύναι
 πειρωμένων βία καὶ ἀλόγως τὸ πάθος, οὐδὲν ἀπέ-
 λαυσαν αὐτοῦ χρηστὸν ἀλλ' ἢ καπνοῦ καὶ ταραχῆς
 ἐνέπλησαν ἑαυτοὺς ἢ πρὸς ἡδονὰς σκοτίους καὶ πα- 10
 C ρανόμους ῥυέντες ἀκλεῶς ἐμαράνθησαν. ὅσοι δὲ σώ-
 φρονι λογισμῷ μετ' αἰδοῦς οἶον ἀτεχνῶς πυρὸς
 ἀφείλον τὸ μανικόν, αὐγὴν δὲ καὶ φῶς ἀπέλιπον
 τῇ ψυχῇ μετὰ θερμοτήτος, οὐ σεισμόν, ὥς τις εἶπε,
 κινούσης ἐπὶ σπέρμα καὶ ὄλισθον ἀτόμων ὑπὸ λειό- 15
 τητος καὶ γαργαλισμοῦ θλιβομένων, διάχυσιν δὲ
 θαυμαστήν καὶ γόνιμον ὥσπερ ἐν φυτῷ βλαστά-
 νοντι καὶ τρεφομένῳ καὶ πόρους ἀνοίγουσαν εὐπει-
 θείας καὶ φιλοφροσύνης, οὐκ ἂν εἴη πολὺς χρόνος,
 ἐν ᾧ τό τε σῶμα τὸ τῶν ἐρωμένων παρελθόντες 20
 ἔσω φέρονται καὶ ἄπτονται τοῦ ἥθους, ἐκκαλούμε-
 νοι τὰς ὕψεις καθορῶσι καὶ συγγίγνονται διὰ λόγων
 τὰ πολλὰ καὶ πράξεων ἀλλήλοις, ἂν περικόμμα τοῦ

3 suppleendum vid. θεῶν [καὶ ἀπαθῶν] παθητὰ κέ.
 5 στίλβοντα] cf. Plat. Phaedon. p. 110d 6 τοπρῶτον BE
 7 malim ὑπὸ σκαιότητος aut διὰ σκαιότητα 10 σκότους BE
 11 ἀκλεῶς "M et cod. P" W: ἀκλινῶς 14 τις] sc. Epi-
 curus. Locum om. Usenerus 16 em. X: διάλυσιν
 19 εἴη *: δ 21 ἐκκαλούμενος libri. Corr. vid. ἐγκλώμε-
 νοι τε cf. p. 671a: τὰ ὅμματα — ἐγκεκλάσθαι 23 τὰ *

καλοῦ καὶ εἰδωλον ἐν ταῖς διανοαῖς ἔχουσιν· εἰ δὲ D
 μή, χαίρειν ἑῷσι καὶ τρέπονται πρὸς ἑτέρους ὥσπερ
 αἱ μέλιτται πολλὰ τῶν γλωρῶν καὶ ἀνθηρῶν μέλι
 δ' οὐκ ἔχοντων ἀπολιπόντες· ὅπου δ' ἂν ἔχουσιν
 5 ἔχνος τι τοῦ θείου καὶ ἀπορροήν καὶ ὁμοιότητα σαί-
 νουσιν, ὑφ' ἡδονῆς καὶ θαύματος ἐνθουσιῶντες καὶ
 περισπῶντες, εὐπαθοῦσι τῇ μνήμῃ καὶ ἀναλάμπουσι
 πρὸς ἐκείνο τὸ ἐράσμιον ἀληθῶς καὶ μακάριον καὶ
 φίλιον ἅπασι καὶ ἀγαπητόν.
 10 20. Ἐὰ μὲν οὖν πολλὰ ποιηταὶ προσπαίζοντες
 εἰκόνασι τῷ θεῷ γράφειν περὶ αὐτοῦ καὶ ἔδειν ἐπι-
 κωμάζοντες, ὀλίγα δὲ εἴρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς, E
 εἴτε κατὰ νοῦν καὶ λογισμὸν εἴτε σὺν θεῷ τῆς ἀλη-
 θείας ἀψαμένοις· ὧν ἐν ἐστὶ καὶ τὸ περὶ τῆς γενέ-
 15 σεως

ἑδινότατον θέων
 τὸν γέννατ' εὐπέδιλλος Ἴρις
 χρυσοκόμα Ζεφύρῳ μίγνισα·

εἰ μή τι καὶ ὑμᾶς ἀναπεπείκασιν οἱ γραμματικοί,
 20 λέγοντες πρὸς τὸ ποικίλον τοῦ πάθους καὶ τὸ ἀν-
 θηρὸν γεγονέναι τὴν εἰκασίαν· καὶ ὁ Δαφναῖος
 'πρὸς τί γάρ' ἔφη 'ἕτερον;' 'ἀκούετ' εἶπεν ὁ πατήρ·
 'οὕτω γὰρ βιάζεται τὸ φαινόμενον λέγειν. ἀνάκλα-
 σις δὴ πού τὸ περὶ τὴν ἱρὴν ἐστὶ τῆς ὕψεως πάθος,

1 ἔχουσιν] ἔλωσιν vel εὗρωσιν W 4 malim εὗρωσιν
 7 περιέποντες R, sed h. l. περισπᾶν idem est ac περιέλκειν
 circumquaque attrahere ib. συμπαθοῦσι R, sed cf. Plat.
 Phaedr. p. 247d 16 Bergk. 3 p. 152 ib. em. idem:
 θεῶν 17 τὸν γέννατ' idem: γέννατο ib. em. Ahren-
 sius: εὐπέδιλος 18 Porson: μιχθεῖσα

F ὅταν ἡσυχῇ νοτερω̃ λείω δὲ καὶ μέτριον πάχος ἔχοντι
 προσπεσοῦσα νέφει τοῦ ἡλίου ψαύσῃ κατ' ἀνάκλα-
 σιν, καὶ τὴν περὶ ἐκεῖνον αὐγὴν ὀρῶσα καὶ τὸ φῶς
 δόξαν ἡμῖν ἐνεργάσῃται τοῦ φαντάσματος ὥς ἐν τῷ
 νέφει ὄντος. τοῦτο δὴ τὸ ἐρωτικὸν μηχανήμα καὶ 5
 σόφισμα περὶ τὰς εὐφυνεῖς καὶ φιλονόλους ψυχὰς
 ἀνάκλασιν ποιεῖ τῆς μνήμης ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα φαι-
 νομένων καὶ προσαγορευομένων καλῶν εἰς τὸ θεῖον
 καὶ ἐράσμιον καὶ μακάριον ὥς ἀληθῶς ἐκεῖνο καὶ
 θαυμάσιον καλόν. ἀλλ' οἱ πολλοὶ μὲν ἐν παισὶ 10
 καὶ γυναιξίν ὥσπερ ἐν κατόπτροις εἶδωλον αὐτοῦ
 766 φανταζόμενον διώκοντες καὶ ψηλαφῶντες οὐδὲν ἡδο-
 νῆς μεμιγμένης λύπη δύνανται λαβεῖν βεβαιότερον.
 ἀλλ' οὗτος ἔοικεν ὁ τοῦ Ἰξίονος ἱλιγγος εἶναι καὶ
 πλάνος, ἐν νέφεσι κενὸν ὥσπερ σκιαῖς θηρωμένου 15
 τὸ ποθοῦμενον. ὥσπερ οἱ παῖδες προθυμούμενοι
 τὴν ἱρὴν ἐλαῖν τοῖν χεροῖν, ἐλκόμενοι πρὸς τὸ φαι-
 νόμενον. εὐφυνοῦς δ' ἐραστοῦ καὶ σώφρονος ἄλλος
 τρόπος. ἐκεῖ γὰρ ἀνακλᾷται πρὸς τὸ θεῖον καὶ νοη-
 τὸν καλόν. ὁρατοῦ δὲ σώματος ἐντυχὼν κάλλει καὶ 20
 χρώμενος οἶον ὀργάνῳ τινὶ τῆς μνήμης ἀσπάζεται
 καὶ ἀγαπᾷ, καὶ συνῶν καὶ γεγηθὼς ἔτι μᾶλλον ἐκ-
 φλέγεται τὴν διάνοιαν. καὶ οὕτε μετὰ σωματῶν
 B ὄντες ἐνταῦθα τουτὶ τὸ φῶς ἐπιποθοῦντες κάθην-
 ται καὶ θαυμάζοντες. οὗτ' ἐκεῖ γιγνόμενοι μετὰ τὴν 25
 τελευτήν, δεῦρο πάλιν στρεφόμενοι καὶ δραπετεύ-

1 πάθος BE 5 ἐντὸς νέφους ὄντος Doehnerus

14 Ἰξίονος Winckelmannus: πλείονος cf. p. 777e 15 em.

R: θηρωμένους 17 τοῖν Doehnerus: ταῖν cf. p. 638 d

24 ἔτι ποθοῦντες W

οντες ἐν θύραις νεογάμων καὶ δωματίοις κυλιν-
 δοῦνται, δυσδύνειρα φαντασμάτια φιληδόνων καὶ φι-
 λοσωμάτων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν οὐ δικαίως ἐρω-
 τικῶν προσαγορευομένων. ὁ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐρω-
 5 τικὸς ἐκεῖ γενόμενος καὶ τοῖς καλοῖς ὁμιλήσας, ἥ
 θέμις, ἐπτέρωται καὶ καταργιάσται καὶ διατελεῖ
 περὶ τὸν αὐτοῦ θεὸν ἔνω χορεύων καὶ συμπερι-
 πολῶν, ἄχρι οὗ πάλιν εἰς τοὺς Σελήνης καὶ Ἀφρο-
 10 δίτης λειμῶνας ἔλθων καὶ καταδαρθῶν ἐτέρως ἄρ-
 χηται γενέσεως. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔφη μείζονας C
 ἔχει τῶν παρόντων λόγων ὑποθέσεις. τῷ δ' Ἑρωτι
 καὶ τοῦτο καθάπερ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἔνεστιν ὡς
 Εὐριπίδης φησὶ τιμωμένῳ χαίρειν ἀνθρώπων ὑπὸ
 καὶ τοῦναντίον· εὐμενέστατος γὰρ ἐστὶ τοῖς δεχο-
 15 μένοις ἐμμελῶς αὐτὸν βαρὺς δὲ τοῖς ἀπανθαδισα-
 μένοις. οὔτε γὰρ ξένων καὶ ἱκετῶν ἀδικίας ὁ Ξέ-
 νιος οὔτε γονέων ἀρὰς ὁ Γενέθλιος οὔτω διώκει
 καὶ μέτεισι ταχέως ὡς ἐρασταῖς ἀγνωμονηθεῖσιν ὁ
 Ἑρως ὁξὺς ὑπακούει, τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ὑπερη-
 20 φάνων κολαστής. τί γὰρ ἂν λέγοι τις Εὐξύνθετον D
 καὶ Λευκομάντιδα τὴν ἐν Κύπρῳ Παρακύνπτουσαν
 ἔτι νῦν προσαγορευομένην; ἀλλὰ τὴν Γοργοῦς Ἰσως
 ποιὴν οὐκ ἀκηκόατε τῆς Κρήσσης, παραπλήσια τῇ
 Παρακυνπτούσῃ παθούσης· πλὴν ἐκείνη μὲν ἀπελι-
 25 θώθη παρακύνψασα τὸν ἐραστὴν ἰδεῖν ἐκκομιζόμενον·

1 cf. Plat. Phaedon. p. 81c. d 7 αὐτοῦ W: αὐτὸν
 13 Εὐριπίδης | Hippol. 7. 8 15 Winckelmannus: ἀπαν-
 θαίσταμένοις E. ἀπανθαδιαζόμενοις B 18 ὡς Basileensis:
 καὶ 20 Εὐξύνθετον R

τῆς δὲ Γοργούς Ἀσανδρός τις ἠρώσθη, νέος ἐπιει-
κῆς καὶ γένει λαμπρός, ἐκ δὲ λαμπρῶν εἰς ταπεινὰ
πράγματα καὶ εὐτελῇ ἀφιγμένος, ὅμως αὐτὸν οὐ-
δενὸς ἀπηξιοῦτο, ἀλλὰ τὴν Γοργῶ, διὰ πλοῦτον ὥς
ἔοικε περιμάχῃτον οὔσαν καὶ πολυμνήστειτον, ἥτει
E γυναῖκα συγγενῆς ὦν, πολλοὺς ἔχων καὶ ἀγαθοὺς
συνεργῶντας αὐτῷ, πάντας δὲ τοὺς περὶ τὴν κόρην
ἐπιτρόπους καὶ οἰκείους πεπεικῶς * * .

21. Ἔτι τοίνυν ἃς λέγουσιν αἰτίας καὶ γενέ-
σεις Ἑρωτος, ἴδιαι μὲν οὐδετέρων γένους εἰσὶ κοι- 10
νὰ δ' ἀμφοτέρων· καὶ γὰρ εἰδῶλα δῆπουθεν ἐν-
δύμενα τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ διατρέχοντα κινεῖν καὶ
γαραλλῆζειν τὸν ὄγκον εἰς σπέρμα συνολισθάνοντα
τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς οὐ δυνατόν μὲν ἀπὸ παλ-
δων, ἀδύνατον δ' ἀπὸ γυναικῶν; καὶ τὰς καλὰς 15
ταύτας καὶ ἱερὰς ἀναμνήσεις καλοῦμεν ἡμεῖς ἐπὶ
τὸ θεῖον καὶ ἀληθινὸν καὶ ὀλύμπιον ἐκεῖνο κάλλος,
F αἷς ψυχὴ πτεροῦται, τί ἂν κωλύοι γίνεσθαι μὲν
ἀπὸ παλδων καὶ ἀπὸ νεανίσκων, γίνεσθαι δ' ἀπὸ
παρθένων καὶ γυναικῶν, ὅταν ἥθος ἀγνὸν καὶ κύσ- 20
μιον ἐν ὥρᾳ καὶ χάριτι μορφῆς διαφανὲς γένηται,
καθάπερ ὄρθιον ὑπόδημα δείκνυσι ποδὸς εὐφυῖαν,
ὥς Ἀρίστων ἔλεγεν· ὅταν ἐν εἰδεσι καλοῖς καὶ κα-

3 εὐτελεῖ] B; eius loco lac. 7 E. Fortasse εὐτέλειαν
αὐτ καὶ εὐτελεῖ πράγματα 4 ἀπηξίου satis erat
7 αὐτῷ? 8 post πεπεικῶς magnam lacunam esse omnes
editores monuerunt; sed in libris nulla lac. 15 καὶ τὰς]
corr. vid. καίτοι τὰς αὐτ καὶ τὰς 16 ἃς ἀνακαλοῦμεν?
18 ἂν κωλύοι *: 1—2 κωλύει E. οἷν κωλύει B 21 fort.
γένηται καί, καθάπερ κέ αὐτ ἔλεγεν· ἥ ὅταν κέ

θαροῖς σώμασιν ἰχνη λαμπρὰ καὶ κείμενα ψυχῆς
 ὀρθὰ καὶ ἄθρυπτα κατίδωσιν οἱ δεινοὶ τῶν τοιού-
 των αἰσθάνεσθαι; οὐ γὰρ ὁ μὲν φιλήδονος ἐρωτη-
 θεὶς εἰ

5 'πρὸς θῆλυ νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τᾶρσενά'

καὶ ἀποκρινάμενος

767

'ὅπου προσῆ] τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος,'

ἔδοξεν οἰκείως ἀποκρίνασθαι τῆς ἐπιθυμίας· ὁ δὲ
 φιλόκαλος καὶ γενναῖος οὐ πρὸς τὸ καλὸν οὐδὲ τὴν
 10 εὐφυΐαν ἀλλὰ μορίων διαφορὰς ποιεῖται τοὺς ἔρω-
 τας. καὶ Φίλιππος μὲν ἀνὴρ οὐδὲν ἥττον ἀσπάζε-
 ται τοῦ Ποδάργου τὴν εὐφυΐαν ἢ Ἀἰθρὴν τὴν Ἀγα-
 μεμνονέην· καὶ θηρατικὸς οὐ τοῖς ἄρρεσι χαίρει
 μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρήσσας τρέφει καὶ Λακαίνας σκύ-
 15 λακίας· ὁ δὲ φιλόκαλος καὶ φιλένθρωπος οὐχ ὁμα-
 λὸς ἐστίν οὐδ' ὅμοιος ἀμφοτέροισι τοῖς γένεσιν, ἀλλ'
 ὥσπερ ἱματίων οἰόμενος εἶναι διαφορὰς ἐρώτων γυ-
 ναικῶν καὶ ἀνδρῶν. καίτοι τὴν γ' ὥραν ἄνθος B
 ἀρετῆς' εἶναι λέγουσι, μὴ φάναι δ' ἀνθεῖν τὸ θῆλυ
 20 μηδὲ ποιεῖν ἔμφασιν εὐφυΐας πρὸς ἀρετὴν ὑποπὸν
 ἐστι· καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρθῶς ἐποίησε

'νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λάθῃ φλέγων

ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἢ γεγευμένη.'

1 καὶ κείμενα] κείμενα M. ἐκκείμενα R 2 ὀρθῆς
 καὶ ἀθρύπτου R ib. καὶ θρυπτά B E, unde vid. scr. κᾶ-
 θρυπτα 5. 7 Nauck. p. 906 ib. idem: τὰ ἄρρενα
 10 ἀλλὰ] i. e. ἀλλὰ πρὸς 12 Ποδάργου] cf. Hom. Ψ 295
 17 R: ἐρώτων 19 λέγουσι] sc. Stoici, cf. Diog. Laert.
 7, 66, 129 22 Nauck. p. 78

ἵπότερον οὖν ἱταμοῦ μὲν ἤθους καὶ ἀκολάστου καὶ
 διεφθορότος σημεῖα τοῖς εἰδεσι τῶν γυναικῶν ἐπι-
 τρέχει, κοσμίου δὲ καὶ σώφρονος οὐδὲν ἔπεστι τῇ
 C μορφῇ φέγγος; ἢ πολλὰ μὲν ἔπεστι καὶ συνεπιφαί-
 νεται, κινεῖ δ' οὐδὲν οὐδὲ προσκαλεῖται τὸν ἔρωτα; 5
 οὐδέτερον γὰρ εὐλογον οὐδ' ἀληθές, ἀλλὰ κοινῶς
 ὥσπερ δέδεικται τοῖς γένεσι πάντων ὑπαρχόντων,
 ὥσπερ κοινοῦ συστάντος τοῦ ἀγῶνος ὃ Δαφναῖε,
 πρὸς ἐκείνους μαχώμεθα τοὺς λόγους, οὗς ὁ Ζεύ-
 ξιππος ἀρτίως διῆλθεν, ἐπιθυμία τὸν Ἑρωτα ταῦτό 10
 ποιῶν ἀκαταστάτῳ καὶ πρὸς τὸ ἀκόλαστον ἐκφε-
 ροῦσθαι τὴν ψυχὴν, οὐκ αὐτὸς οὕτω πεπεισμένος ἀκη-
 κοῶς δὲ πολλάκις ἀνδρῶν δυσκόλων καὶ ἀνεράστων·
 ὧν οἱ μὲν ἄθλια γύναια προικιδίοις ἐφελκόμενα
 μετὰ χρημάτων εἰς οἰκονομίαν καὶ λογισμοὺς ἐμβάλ- 15
 λοντες ἀνελευθέρους, ξυγομαχοῦντες ὁσημέραι διὰ
 D χειρὸς ἔχουσιν· οἱ δὲ παίδων θεόμενοι μᾶλλον ἢ
 γυναικῶν, ὥσπερ οἱ τέττιγες εἰς σκίλλαν ἢ τι τοι-
 οῦτο τὴν γονὴν ἀφιᾶσιν, οὕτω διὰ τάχους οἷς ἔτυχε
 σώμασιν ἐναπογεννήσαντες καὶ καρπὸν ἀράμενοι χαί- 20
 ρειν ἐῶσιν ἤδη τὸν γάμον, ἢ μένοντος οὐ φροντί-
 ζουσιν οὐδ' ἀξιοῦσιν ἐρᾶν οὐδ' ἐρᾶσθαι. στέργεσθαι
 δὲ καὶ στέργειν ἐνὶ μοι δοκεῖ γράμματι τοῦ στέγειν
 παραλλάττον εὐθύς ἐμφαίνειν τὴν ὑπὸ χρόνου καὶ
 συνηθείας ἀνάγκη μεμιγμένην εὐνοίαν. ᾗ δ' ἂν 25
 Ἑρως ἐπισκήψῃ τε καὶ ἐπιπνεύσῃ, πρῶτον μὲν ἐκ

4 ἢ M 8 κοινού] κ νοῦ E. κνοῦ B τοῦ ἀγῶνος
 *: 10 E 8 B cf. p. 753 b 9 ib. em. Amyotus: μαχώμεθα
 14 ὧν M ἐφελκόμενοι R 26 τε * 5 E 8 B

τῆς Πλατωνικῆς πόλεως 'τὸ ἐμόν' οὐχ ἔξει καὶ 'τὸ Ε
οὐκ ἐμόν'. οὐ γὰρ ἀπλῶς 'κοινὰ τὰ φίλων' οὐδὲ
πάντων ἄλλ' οἷ τοῖς σώμασιν ὀριζόμενοι τὰς ψυχὰς
βία συνάγουσι καὶ συντήκουσι, μήτε βουλούμενοι
δύ' εἶναι μήτε νομίζοντες. ἔπειτα σωφροσύνη πρὸς
ἄλλήλους, ἥς μάλιστα δεῖται γάμος, ἥ μὲν ἔξωθεν
καὶ νόμων * * πλέον ἔχουσα τοῦ ἐκουσίου τοῦ βε-
βαιασμένον ὑπ' αἰσχύνης καὶ φόβων,

'πολλῶν χαλινῶν ἔργον οἰάκων θ' ἅμα,'

10 διὰ χειρός ἐστιν αἰεὶ τοῖς συνοῦσιν. Ἐρωτι δ' ἐγκρα-
τείας τοσοῦτον καὶ κόσμον καὶ πίστεως μέτεστιν,
ᾧστε, κἂν ἀκολάστου ποτὲ θίγῃ ψυχῆς, ἀπέστρεψε F
τῶν ἄλλων ἐραστῶν, ἐκκόψας δὲ τὸ θράσος καὶ κα-
τακλάσας τὸ σοβαρὸν καὶ ἀνάγων, ἐμβαλὼν αἰδῶ
15 καὶ σιωπῇ καὶ ἡσυχίᾳ καὶ σχῆμα περιθεὶς κόσμιον,
ἐνὸς ἐπήκοον ἐποίησεν. Ἰστε δῆπουθεν ἀκοῇ Λαῖδα
τὴν ἀοίδιμον ἐκείνην καὶ πολυήρατον, ὥς ἐπέφλεγε
πόθῳ τὴν Ἑλλάδα, μᾶλλον δὲ ταῖς δυσὶν ἦν περι-
μάχητος θαλάσσαις· ἐπεὶ δ' Ἐρως ἔθιγεν αὐτῆς

1 Πλατωνικῆς] Rep. p. 462c οὐχ] om. BE 2 οὐδὲ
πάντων Winckelmannus: 9—10 E 11 B cf. p. 88b: οὐχ
ἀπλῶς οὐδὲ πάντες. 22c ἀπλῶς — καὶ πᾶσιν 3 οἷ
Amyotus: ἥ 4 συνάγ 3 litt. ουσι E. Fort. συνάπτουσι.
Quod coniecit Trevius συναγείρουσι hac de re dici non potest.
συνάπτειν et συνάγειν saepe confunduntur cf. p. 51b. Stob.
Flor. 65, 8 συνάπτουσι τὰς ψυχὰς 7 καὶ νόμων Turnebus.
lac. 4 E 5 B. Supplendum vid. καὶ νόμων οὐ φύσει aut
καὶ νόμῳ φύσει δ' οὐ cf. p. 643f. p. 576e: φύσει — ὅπῃ
τῶν νόμων (vid. Adnot.). Plat. Prot. p. 337c φύσει οὐ
νόμῳ. Gorg. 482e φύσει μὲν οὐκ ἔστι καλὰ νόμῳ δέ. Me-
nex. 245d. passim 9 Nauck. p. 315 ἔργων BE
14 ἐμβαλλων iidem

Ἰππολόχου τοῦ Θεσσαλοῦ, τὸν ὕδατι χλωρῷ κα-
 τακλυζόμενον προλιποῦσ' Ἀκροκόρινθον καὶ ἀπο-
 δρᾶσα τῶν ἄλλων ἐραστῶν κρύφα ** μέγαν στρα-
 768 τὸν ᾤχετο κοσμίως· ἐκεῖ δ' αὐτὴν αἱ γυναῖκες
 ὑπὸ φθόνου καὶ ζήλου διὰ τὸ κάλλος εἰς ἱερὸν ὁ
 Ἀφροδίτης προαγαγοῦσαι κατέλευσαν καὶ διέφθει-
 ραν· ὅθεν ὥς ἔοικεν ἔτι νῦν τὸ ἱερὸν Ἀφροδίτης
 ἀνδροφόνου καλοῦσιν. ἴσμεν δὴ καὶ θεραπαινίδια
 δεσποτῶν φεύγοντα συνουσίας καὶ βασιλίδων ὑπε-
 ρορῶντας ἰδιώτας, ὅταν Ἑρωτα δεσπότην ἐν ψυχῇ 10
 κτήσωνται. καθάπερ γὰρ ἐν Ῥώμῃ φασὶ τοῦ κα-
 λουμένου δικτάτωρος ἀναγορευθέντος ἀποτιθέσθαι
 τὰς ἄλλας ἀρχὰς τοὺς ἔχοντας, οὕτως, οἷς ἂν Ἑρως
 κύριος ἐγγένηται, τῶν ἄλλων δεσποτῶν καὶ ἀρχόν-
 B των ἐλεύθεροι καὶ ἄφροτοι καθάπερ ἱερόδουλοι δια- 15
 τελοῦσιν. ἡ δὲ γενναία γυνὴ πρὸς ἄνδρα νόμιμον
 συγκραθεῖσα δι' Ἑρωτος ἄρκτων ἂν ὑπομείνειε καὶ
 δρακόντων περιβολὰς μᾶλλον ἢ ψαῦσιν ἀνδρὸς ἄλλο-
 τρίου καὶ συγκατάκλινιν.'

22. Ἀφθονίας δὲ παραδειγμάτων οὐσης πρὸς γ' 20
 ὑμᾶς τοὺς ὁμοχόρους τοῦ Θεοῦ καὶ διασώτας, ὅμως
 τὸ περὶ Κάμμιν οὐκ ἄξιόν ἐστι τὴν Γαλατικὴν πα-
 ρελθεῖν. ταύτης γὰρ ἐκπρεπεστάτης τὴν ὕψιν γενο-
 μένης, Σινάτῳ δὲ τῷ τετράρχῃ γαμηθείσης, Σινό-
 ριξ ἐρασθεὶς δυνατώτατος Γαλατῶν ἀπέκτεινε τὸν 25

1 Nauck. p. 703 3 lac. 18 E 20 B. Fort. πολλὴν ὁμι-
 λον καὶ τῶν ἑταίρων τὸν αὐτὸν brevius καὶ τῶν ἑταιριδίων
 τὸν cf. Athen. p. 588e 11 καλουμένον] καλοῦ BE
 21 em. Schottus: ὁμοχόρους 22 Κάμμιν X ex p. 257e:
 κάμιμαν

Σινᾶτον, ὥς οὔτε βιάσασθαι δυνάμενος οὔτε πείσαι C
 τὴν ἄνθρωπον, ἐκείνου ζῶντος. ἦν δὲ τῇ Κάμμη
 καταφυγὴ καὶ παραμυθία τοῦ πάθους λερωσύνη πα-
 τρῶς Ἀρτέμιδος· καὶ τὰ πολλὰ παρὰ τῇ θεᾷ διέ-
 5 τριβεν, οὐδένα προσιεμένη, μνωμένων πολλῶν βασι-
 λέων καὶ δυναστῶν αὐτήν. τοῦ μέντοι Σινόριος
 τολμήσαντος ἐντυχεῖν περὶ γάμου, τὴν πείραν οὐκ
 ἔφυγεν οὐδ' ἐμέμψατο περὶ τῶν γεγυνότων, ὥς δι'
 εὐνοίαν αὐτῆς καὶ πόθον οὐκ ἄλλῃ τινὶ μοχθηρίᾳ
 10 προαχθέντος τοῦ Σινόριος. ἦκεν οὖν πιστεύσας
 ἐκεῖνος καὶ ἤτει τὸν γάμον· ἡ δ' ἀπήντησε καὶ δε-
 ξισαμένη καὶ προσαγαγοῦσα τῷ βωμῷ τῆς θεᾶς
 ἔσπεισεν ἐκ φιάλης μελίκρατον, ὥς εἶκε, πεφαρμα- D
 κωμένον· εἶθ' ὕσον ἡμῖς μέρους αὐτῇ προεκπιοῦσα
 15 παρέδωκε τῷ Γαλάτῃ τὸ λοιπόν· ὥς δ' εἶδεν ἐκπε-
 πωκότα, λαμπρὸν ἀνωλόλυξε καὶ φθεγξαμένη τοῦ-
 νομα τοῦ τεθνεώτος 'ταύτην' εἶπεν 'ἐγὼ τὴν ἡμέ-
 ραν, ᾧ φίλτατ' ἄνερ, προσμένουσα σοῦ χωρὶς ἔζων
 ἀνιερῶς· νῦν δὲ κόμισαί με χαίρων· ἡμυνάμην γὰρ
 20 ὑπὲρ σοῦ τὸν κάκιστον ἀνθρώπων, σοὶ μὲν βίου
 τοῦτῳ δὲ θανάτου κοινωνὸς ἡδέως γενομένη.' ὁ μὲν
 οὖν Σινόριξ ἐν φορείῳ κομιζόμενος μετὰ μικρὸν E
 ἐτελεύτησεν, ἡ δὲ Κάμμη τὴν ἡμέραν ἐπιβίωσασα
 καὶ τὴν νύκτα λέγεται μάλ' εὐθαρσῶς καὶ εὐφρῶς
 25 ἀποθανεῖν.²

23. 'Πολλῶν δὲ τοιούτων γεγυνότων καὶ παρ'

1 *: σινάτον
 μένον ut est p. 258b

2 καμίμη DE
 23 καμίμα

18 malim πεφαρμαγ-

ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις, τίς ἂν ἀνάσχοιτο
 τῶν τὴν Ἀφροδίτην λοιδορούντων, ὥς Ἔρωτι προσ-
 θεμένη καὶ παροῦσα κωλύει φιλίαν γενέσθαι; τὴν
 μὲν οὖν πρὸς ἔρρεν' ἔρρενος δμιλίαν, μᾶλλον δ'
 ἀκρασίαν καὶ ἐπιπήδησιν, εἴποι τις ἂν ἐννοήσας 5

ἑὺβρις τάδ' οὐχὶ Κύπρις ἐξεργάζεται.

διὸ τοὺς μὲν ἡδομένους τῷ πάσχειν εἰς τὸ χεῖρι-
 στον τιθέμενοι γένος κακίας οὔτε πίστεως μοῖραν
 F οὗτ' αἰδοῦς οὔτε φιλίας νέμομεν, ἀλλ' ὥς ἀληθῶς
 κατὰ τὸν Σοφοκλέα 10

ἑφίλων τοιούτων οἱ μὲν ἐστερημένοι
 χαίρουσιν, οἱ δ' ἔχοντες εὐχονται φυγεῖν.

ὅσοι δὲ μὴ κακοὶ πεφυκότες ἐξηπατηθήσαν ἢ κατε-
 βιάσθησαν ἐνδοῦναι καὶ παρασχεῖν ἑαυτούς, οὐδένα
 μᾶλλον ἀνθρώπων ἢ τοὺς διαθέντας ὑφορώμενοι 15
 καὶ μισοῦντες διατελοῦσι καὶ πικρῶς ἀμύνονται και-
 ροῦ παραδόντος. Ἀρχέλαόν τε γὰρ ἀπέκτεινε Κρα-
 τεάς ἐρώμενος γεγυνώς, καὶ τὸν Φεραῖον Ἀλέξαν-
 δρον Πυθόλαος. Περίανδρος δ' ὁ Ἀμβρακιωτῶν
 τύραννος ἠρώτα τὸν ἐρώμενον εἰ μήπω κύει, καὶ 20
 769 κεῖνος παροξυνθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἀλλὰ γυναιξί
 γε γαμεταῖς ἀρχαὶ ταῦτα φιλίας, ὥσπερ ἱερῶν με-

1 ἂν * 4 μὲν οὖν scripsi cum W: μὲν. Post μὲν
 enim οὖν facile et deesse et addi potest cf. p. 121 b.
 123a. c. 260e. 371c. 762d. 763c. 771c 6 Nauck. p. 917
 οὐχὶ Meinekius: οὐχ ἡ 9 φιλίας dant BE non φιλίαν
 10 κατὰ] καὶ BE 11 Nauck. p. 313 12 καὶ χαίρου-
 σιν BE 17 παραδόντος] παρασχόντος W sed cf. Vit.
 Caes. c. 19 Κρατεύας Basileensis 20 malim κύει
 21 ἀλλὰ] ἔμα BE 22 γε R: τε

γέλων κοινωνήματα. καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς μικρόν, ἢ
 δ' ἀπὸ ταύτης ἀναβλαστάνουσα καθ' ἡμέραν τιμῇ
 καὶ χάρις καὶ ἀγάπησις ἀλλήλων καὶ πίστις οὔτε Δελ-
 φούς ἐλέγχει ληροῦντας, ὅτι τὴν Ἀφροδίτην Ἄρμα'
 5 καλοῦσιν, οὐδ' Ὀμηρον 'φιλότητα' τὴν τοιαύτην προσ-
 αγορεύοντα συνουσίαν· τὸν τε Σόλωνα μαρτυρεῖ γε-
 γονέναι τῶν γαμικῶν ἐμπειρότατον νομοθέτην, κε-
 λεύσαντα μὴ ἔλαττον ἢ τρεῖς κατὰ μῆνα τῇ γαμετῇ
 πλησιάζειν, οὐχ ἡδονῆς ἕνεκα (πόθεν;) ἀλλ' ὥσπερ
 10 αἱ πόλεις διὰ χρόνου σπονδὰς ἀνανεοῦνται πρὸς
 ἀλλήλας, οὕτως ἄρα βουλούμενον ἀνανεοῦσθαι τὸν Β
 γάμον ἐκ τῶν ἐκάστοτε συλλεγομένων ὀχλημάτων
 ἐν τῇ τοιαύτῃ φιλοφροσύνῃ. ἀλλὰ πολλὰ φανῶλα
 καὶ μανικὰ τῶν γυναικείων ἐρώτων. τί δ' οὐχί
 15 πλείονα τῶν παιδικῶν;

οἰκειότητος ἐμβλέπων ὠλίσθανον·
 ἀγένειος ἀπαλὸς καὶ νεανίας καλός,
 ἐμφύντ' ἀποθανεῖν κἀπιγράμματος τυχεῖν·

ἀλλ' ὥσπερ τοῦτο παιδομανία, οὕτως ἐκεῖνο γυναι-
 20 κομανία τὸ πάθος, οὐδέτερον δ' Ἔρωσ ἐστίν. ἔτο-
 πον οὖν τὸ γυναιξὶν ἀρετῆς φάναι μῆδ' ἄλλης με-

4 Ἄρμα] cf. Hesych. s. v. et p. 679 c 11 R: βουλό-
 μνοι 12 ὀχλημάτων *: σχημάτων vid. Symb. 14 M:
 γυναικῶν cf. p. 770 c 16 cf. Kock. 3 p. 451 οἰκειό-
 τητος] scr. vid. οἰκεῖον ἡθος cf. p. 750 c, de sententia
 p. 680 c 18 em. (Gott. Hermannus: ἐνφύντα ib. idem:
 καὶ ἐπιγράμματος 19 οὕτως ἐκεῖνο γυναικομανία ego
 addidi, cur exciderint facile intellegitur 21 μῆδ' ἄλλης
 μετεῖναι μῆδ' ἄλλης supplevit R. Equidem pro μῆδ' ἄλλης
 scripserim μῆδαμῃ

τεῖναι· τί δὲ δεῖ λέγειν περὶ σωφροσύνης καὶ
 συνέσεως αὐτῶν, ἔτι δὲ πίστεως καὶ δικαιοσύνης,
 ὅπου καὶ τὸ ἀνδρεῖον καὶ τὸ θαρραλέον καὶ τὸ με-
 C γαλόψυχον ἐν πολλαῖς ἐπιφανὲς γέγονε; τὸ δὲ πρὸς
 τᾶλλα καλὴν τὴν φύσιν αὐτῶν, ἀλλὰ ψέγοντας εἰς 5
 μόνην φιλίαν ἀνάρμοστον ἀποφαίνειν, παντάπασι
 δεινόν. καὶ γὰρ φιλότεκνοι καὶ φίλανδροι καὶ τὸ
 στεργτικὸν ὅλως ἐν αὐταῖς, ὥσπερ εὐφυνῆς χώρα καὶ
 δεκτικὴ φιλίας, οὔτε πειθοῦς οὔτε χαρίτων ἁμοιβὴν
 ὑπόκειται. καθάπερ δὲ λόγῳ ποιήσεις ἡδύσματα μέλη 10
 καὶ μέτρα καὶ θυμικοὺς ἐφαρμοσάσα καὶ τὸ παι-
 δεῦν αὐτοῦ κινήτικώτερον ἐποίησε καὶ τὸ βλάπτειν
 ἀφυλακτότερον· οὕτως ἡ φύσις γυναικὶ περιθεῖσα
 D χάριν ὅπως καὶ φωνῆς πιθανότητα καὶ μορφῆς
 ἐπαγωγὸν εἶδος, τῇ μὲν ἀκολάστῳ πρὸς ἡδονὴν καὶ 15
 ἀπάτην τῇ δὲ σώφρονι πρὸς εὐνοίαν ἀνδρὸς καὶ
 φιλίαν μεγάλη συνήργησεν. ὁ μὲν οὖν Πλάτων
 τὸν Ξενοκράτη, τᾶλλα γενναῖον ὄντα καὶ μέγαν
 αὐστηρότατον δὲ τῷ ἥθει, παρεκάλει θύειν ταῖς Χά-
 ρισι. χρηστῇ δ' ἔν τις γυναικὶ καὶ σώφρονι παραι- 20
 νέσεις τῷ Ἑρωτι θύειν, ὅπως εὐμενῆς συνοικουρῇ
 τῷ γάμῳ καὶ ἡδὺς * * γυναικείοις, καὶ μὴ πρὸς ἐτέ-

1 τί δὲ δεῖ λέγειν περὶ Winckelmannus: τί δεῖ λέγειν;
 περὶ δὲ BE 4 ἐπιφανὲς] ἐπιφανείαις BE ib. *: γέ-
 γονε δὲ πρὸς τὰ ἄλλα κατὰ BE cf. Symb. Plat. Hipp. mai.
 p. 295 c. Demosth. 41, 32 τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονὴν
 — καλὴν ποιῆσαι 5 ἀλλὰ *: ἀλλ' ἢ 10 ἡδύσματα]
 praedicatum est; cf. p. 347 f 22 lac. 26 B 31 E. Fort.
 ἡμερον καὶ πόθον ἔργοις (συν)καταμιννὺς αὐτ προσομιλῇ χά-
 ριτας ἔργοις καταμιννὺς cf. Nauck. p. 648

ραν ἀπορροεῖς ὁ ἀνὴρ ἀναγκάζεται τὰς ἐκ τῆς κομωδίας λέγειν φωνάς

‘οἶαν ἀδικῶ γυναῖχ’ ὁ δυσδαίμων ἐγώ.’

τὸ γὰρ ἐρᾶν ἐν γάμῳ τοῦ ἐρᾶσθαι μεῖζον ἀγαθόν Ε
ἐστι· πολλῶν γὰρ ἁμαρτημάτων ἀπαλλάττει, μᾶλλον
δὲ πάντων ὅσα διαφθείρει καὶ λυμάνεται τὸν γάμον.’

24. ‘Τὸ δ’ ἐμπαιθεῖς ἐν ἀρχῇ καὶ δάκνου, ὦ μα-
κάριε Ζεῦξιππε, μὴ φοβηθῇς ὡς ἔλκος ἢ ὀδαξησμόν·
καίτοι καὶ μεθ’ ἔλκους ἴσως οὐδὲν ἢ δεινὸν ὥσπερ
10 τὰ δένδρα συμφυῇ γενέσθαι πρὸς γυναῖκα χρηστήν.
ἔλκωσις δὲ καὶ κνήσεως ἀρχή· μῆλεις γὰρ οὐκ ἔστι
τῶν μὴ πρὸς ἄλληλα πεπονθότων. ταράττει δὲ καὶ
μαθήματα παῖδας ἀρχομένους καὶ φιλοσοφία νέους·
ἀλλ’ οὔτε τούτοις αἰὲν παραμένει τὸ δηκτικὸν οὔτε F
15 τοῖς ἐρῶσιν, ἀλλ’ ὥσπερ ὑγρῶν πρὸς ἄλληλα συμ-
πεσόντων ποιεῖν τινα δοκεῖ ζέειν ἐν ἀρχῇ καὶ τά-
ραξιν ὁ Ἔρως, εἴτα χρόνῳ καταστήσας καὶ καθαι-
ρεθεῖς τὴν βεβαιότητέην διάθεσιν παρέσχεν. αὕτη
γὰρ ἔστιν ὡς ἀληθῶς ἡ δι’ ὕλων λεγομένη κρῆσις,
20 ἡ τῶν ἐρώντων· ἡ δὲ τῶν ἄλλως συμβιούντων ταῖς
κατ’ Ἐπίκουρον ἀφαῖς καὶ περιπλοκαῖς ζοικε, συγ-
κρούσεις λαμβάνουσα καὶ ἀποπηδήσεις, ἐνότητα δ’
οὐ ποιοῦσα τοιαύτην, οἶαν Ἔρως ποιεῖ γαμικῆς κοι-
νωνίας ἐπιλαβόμενος. οὔτε γὰρ ἡδοναὶ μεῖζονες ἂν’

3 Kock. 3 p. 450 ib. γυναῖκα mei 9 οὐδὲν ἦν M.
In Symb. conieceraim οὐδενί et deinde συμφυεῖ, nunc malim
οὐδὲν ἂν εἶη 12 fort. τι πεπονθότων 15 ἐρῶσιν BE
18 αὐτῇ iidem 20 em. R: ἡ τῶν ἐρώτων ἡ δὲ τῶν ἄλλων
21 Ἐπίκουρον] cf. p. 1112c. Locum om. Usenerus

770 ἄλλων οὔτε χρεῖται συνεχέστεραι πρὸς ἄλλους οὔτε
 φιλίας τὸ καλὸν ἐτέρας ἔνδοξον οὔτω καὶ ζηλωτόν, ὥς
 'ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
 ἀνῆρ ἢ δὲ γυνή·'

καὶ γὰρ ὁ νόμος βοηθεῖ καὶ γεννήσεως κοινῆς καὶ 5
 τοὺς θεοὺς Ἑρωτος ἢ φύσις ἀποδείκνυσι θεομένους.
 οὔτω γάρ 'ἐρᾷ μὲν ὕμβρου γαῖαν' οἱ ποιηταὶ λέ-
 γουσι καὶ γῆς οὐρανόν, ἐρᾷ δ' ἡλίου σελήνην οἱ
 φυσικοὶ καὶ συγγίγνεσθαι καὶ κνεῖσθαι· καὶ γῆν δ'
 ἀνθρώπων μητέρα καὶ ζώων καὶ φυτῶν ἀπάντων 10
 B γένεσιν οὐκ ἀναγκαῖον ἀπολέσθαι ποτὲ καὶ σβεσθῆ-
 ναι παντάπασιν, ὅταν ὁ δεινὸς Ἑρως ἢ ἕμερος τοῦ
 θεοῦ τὴν ὕλην ἀπολίπη καὶ παύσῃται ποθοῦσα καὶ
 διώκουσα τὴν ἐκείθεν ἀρχὴν καὶ κίνησιν; ἀλλ' ἵνα
 μὴ μακρὰν ἀποπλανᾶσθαι δοκῶμεν ἢ κομιδῇ φλυα- 15
 ρεῖν, οἶσθα τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας ὥς εἰς ἀβεβαιό-
 τητα πολλὰ λέγουσι καὶ σκώπτουσι λέγοντες, ὥσπερ
 φὸν αὐτῶν τριχὶ διαιρεῖσθαι τὴν φιλίαν, αὐτοὺς
 δὲ νομάδων δίκην ἐνεαρίζοντας τοῖς τεθιγλόσι καὶ
 ἀνθηροῖς εἶθ' ὥς ἐκ γῆς πολεμίας ἀναστρατοπεδεύειν· 20
 ἔτι δὲ φορτικώτερον ὁ σοφιστὴς Βίων τὰς τῶν κα-
 O λῶν τρίχας Ἀρμοδίους ἐκάλει καὶ Ἀριστογείτονας,
 ὥς ἅμα καλῆς τυραννίδος ἀπαλλαττομένους ὅπ' αὐ-

3 Hom. ζ 183 ὅθ'] ὅτε BE 7 Nauck. p. 648
 8 *: ἐρᾷ δὲ ἡλίον σελήνης 11 γένεσιν] cf. Hom. E 201
 12 μέρος BE 14 κίνησιν M 16 εἰς W 17 ib. malim
 ψέγουσι 18 cm. M: τριχὶ αἰρεῖσθαι cf. Plat. Symp.
 p. 190 e 20 εἶθ' ὥς ἐκ γῆς *: εἰθὺς ἐκ τῆς cf. p. 708 f.
 749 c 21 ἔτι] ἐπεὶ BE 23 ὥς ἅμα καλῆς] scr. puto
 ὥς ἂν ἀπαλῆς vid. Symb.

τῶν τοὺς ἐραστάς. ταῦτα μὲν οὐ δικαίως κατηγο-
ρεῖται τῶν γυναικῶν ἐραστῶν· τὰ δ' ὑπ' Εὐριπίδου
ῥηθέντ' ἐστὶ κομψά· ἔφη γάρ 'Αγάθωνα τὸν καλὸν
ἤδη γενειῶντα περιβάλλον καὶ κατασπαζόμενος, ὅτι
5 τῶν καλῶν καὶ τὸ μετόπωρον ** ἐκδέχεται μόνον **
οὐδὲν πολιῶσα ἀκμᾶζον καὶ ὀντίσιν, ἀλλ' ἄχρι τάφων
καὶ μνημάτων παραμένει· καὶ συζυγίας ὀλίγας ἔστι
παιδικῶν, μυρίας δὲ γυναικείων ἐρώτων καταριθμή-
σασθαι, πάσης πίστεως κοινωνίαν πιστῶς ἅμα καὶ προ- D
10 θύμως συνδιαφερούσας· βούλομαι δ' ἐν τι τῶν καθ'
ἡμᾶς ἐπὶ Καίσαρος Οὐεσπασιανοῦ γεγονότων διελθεῖν.'

25. 'Κιουίλιος γάρ, ὁ τὴν ἐν Γαλατία κινήσας
ἀπόστασιν, ἄλλους τε πολλοὺς ὥς εἰκὸς ἔσχε κοινω-
νοὺς καὶ Σαβῖνον ἄνδρα νέον οὐκ ἀγεννή, πλούτῳ
15 δὲ καὶ δόξῃ ἀνθρώπων πάντων ἐπιφανέστατον. ἀψά-
μενοι δὲ πραγμάτων μεγάλων ἐσφάλησαν καὶ δίκην
δώσειν προσδοκῶντες οἱ μὲν αὐτοὺς ἀνῆρουν, οἱ δὲ
φεύγοντες ἠλίσκοντο. τῷ δὲ Σαβίνῳ τὰ μὲν ἄλλα
πράγματα θαδίως παρεῖχεν ἐκποδῶν γενέσθαι καὶ E
20 καταφυγεῖν εἰς τοὺς βαρβάρους· ἦν δὲ γυναῖκα πα-
σῶν ἀρίστην ἡγμένοσ ἦν — ἐκεῖ μὲν Ἑμπονήν ἐκά-

2 ὑπ'] ὑπὲρ BE 5 lac. indicavit li Post μόνον lac. est in
B solo 13 litt. Suppleo τῶν καλῶν καὶ τὸ ΜΕΤΟΠΩΡΟΝ
[καλόν. ἐγὼ δ' ἂν φαίην ὅτι τῶν καλῶν καὶ σωφρόνων γυναι-
κῶν ὁ ἔρως τὸ ΜΕΤΟΠΩΡΟΝ] οὐκ ἐκδέχεται μόνον οὐτ' ἐν
πολιαιῖς (αὐτὸ οὐδὲν γήρα, οὐδὲν πολιαιῖς) ἀπακμᾶζον καὶ ὀν-
τίσιν κτ 6 οὐδὲν πολιαιῖς Basileensis. οὐδ' ἐν πολιαιῖς Sal-
masius 12 Κιουίλιος (Civilis, em. Madvigius: Κιοσίλιος
15 τῶν ἄλλων πάντων W sed cf. lin. 20 πασῶν (sc. γυναικῶν)
ἀρίστην 20 ἦν *: ἦν 21 ἡγμένοσ ἦν *: ἡγμένοσ, ἦν ita
enim Plut. constanter loquitur vid. Symb. Ἑμπονήν] Ep-
poninam Tacitus. Ἑμπονίαν Amyotus. Σεμόνην Salmasius

λουν, Ἑλληνιστὶ δ' ἂν τις Ἡρωίδα προσαγορεύσειεν·
 — οὐτ' ἀπολιπεῖν δυνατὸς ἦν οὔτε μεθ' ἑαυτοῦ κο-
 μίζειιν. ἔχων οὖν κατ' ἀγρὸν ἀποθήκας χρημάτων
 ὀρυκτὰς ὑπογείους, ἃς δύο μόνοι τῶν ἀπελευθέρων
 συνήδεσαν, τοὺς μὲν ἄλλους ἀπήλλαξεν οἰκέτας, ὥς 5
 μέλλων φαρμάκοις ἀναιρεῖν ἑαυτόν, δύο δὲ πιστοὺς
 παραλαβὼν εἰς τὰ ὑπόγεια κατέβη· πρὸς δὲ τὴν
 F γυναικὰ Μαρτιάλιον ἐπεμψεν ἀπελευθέρων ἀπαγγε-
 λοῦντα τεθνάναι μὲν ὑπὸ φαρμάκων, συμπεφλέχθαι
 δὲ μετὰ τοῦ σώματος τὴν ἑπαυλιν· ἐβούλετο γάρ 10
 τῷ πένθει χρῆσθαι τῆς γυναικὸς ἀληθινῶ πρὸς
 πίστιν τῆς λεγομένης τελευτῆς. ὃ καὶ συνέβη· ὤ-
 ψασα γάρ, ὅπως ἔτυχε, τὸ σῶμα μετ' οἰκτῶν καὶ
 ὀλοφυρμῶν ἡμέρας τρεῖς καὶ νύκτας ἄσιτος διεκαρ-
 τέρησέ. ταῦτα δ' ὁ Σαβῖνος πυνθανόμενος καὶ φο- 15
 βηθεὶς, μὴ διαφθείρη παντάπασιν ἑαυτήν, ἐκέλευσε
 φράσαι κρύφα τὸν Μαρτιάλιον πρὸς αὐτήν, ὅτι ἔῃ
 καὶ κρύπτεται, δεῖται δ' αὐτῆς ὀλίγον ἐμμεῖναι τῷ
 771 πένθει, καὶ μηδὲ * * πιθανὴν ἐν τῇ προσποιήσει
 γενέσθαι. τὰ μὲν οὖν ἄλλα παρὰ τῆς γυναικὸς ἐνα- 20
 γωνίως συνετραγῶδεῖτο τῇ δόξῃ τοῦ πάθους· ἐκεῖ-
 νον δ' ἰδεῖν ποθοῦσα νυκτὸς ᾤχετο, καὶ πάλιν ἐπ-
 ανῆλθεν. ἐκ δὲ τούτου λανθάνουσα τοὺς ἄλλους
 ὀλίγον ἀπέδει συζῆν ἐν Αἰδοῦ τάνδρῳ πλέον ἐξῆς

2 οὔτε] ταύτην οὔτε αὐτὴν οὔτε corrigunt male vid.
 Symb. ib. malim ἀπολείπειν 5 *: συνήδειςαν 11 πένθει
 χρῆσθαι M: 13 BE ib. idem: ἀληθινῶς 13 οἰκτῶν
 Winckelmannus (coll. p. 116e): 6 E 8 B 19 lac. 19 E 22 B.
 Supplendum cum R καὶ μηδὲν ὅλως παραλιπεῖν ὥστε αὐτὴ καὶ
 μηδὲν δράματος ἐλλείπειν ὥστε cf. p. 749a 24 *: τῷ ἀνδρὶ
 πλέον Winck.: πλὴν. Fort. Plut. dixerat πλεῖν more Attico

ἐπὶ τὰ μηνῶν· ἐν οἷς κατασκευάσασα τὸν Σαβῖνον
 ἐσθῆτι καὶ κορυῇ καὶ καταδέσει τῆς κεφαλῆς ἄγνω-
 στον εἰς Ῥώμην ἐκόμισε μεθ' ἑαυτῆς τινῶν ἐλπιδῶν
 ἐνδεδομένων. πρῶτα δ' οὐδὲν αὐθις ἐπανῆλθε,
 5 καὶ τὰ μὲν πολλὰ ἐκείνῳ συνῆν ὑπὸ γῆς, διὰ χρό-
 νου δ' εἰς πόλιν ἐφοίτα ταῖς φίλαις ὁρωμένη καὶ
 οἰκείαις γυναιξί. τὸ δὲ πάντων ἀπιστότατον, ἔλαθε B
 κύουσα λουομένη μετὰ τῶν γυναικῶν· τὸ γὰρ φάρ-
 μακον, ᾧ τὴν κόμην αἱ γυναῖκες ἐναλειφόμεναι ποι-
 10 οῦσι χρυσοειδῆ καὶ πυρρὰν, ἔχει λίπασμα σαρκο-
 ποιὸν ἢ χαυνωτικὸν σαρκός, ὥσθ' οἷον διὰ χυλὸν
 τινα ἢ διόγκωσιν ἐμποιεῖν· ἀφθόνῳ δὲ χρωμένη
 τούτῳ πρὸς τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος, αἰρούμενον
 καὶ ἀναπιμπλάμενον ἀπέκρυντε τὸν τῆς γαστρὸς
 15 ὄγκον. τὰς δ' ὠδίνας αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν διήνεγκεν,
 ὥσπερ ἐν φωλεῷ λέαινα καταδύσα πρὸς τὸν ἄνδρα,
 καὶ τοὺς γενομένους ὑπεθρέψατο σκύμνους ἄρρενας·
 δύο γὰρ ἔτεκε. τῶν δ' υἱῶν ὁ μὲν ἐν Αἰγύπτῳ C
 πεσὼν ἐτελεύτησεν, ὁ δ' ἕτερος ἄρτι καὶ πρῶτην
 20 γέγονεν ἐν Δελφοῖς παρ' ἡμῖν ὄνομα Σαβῖνος. ἀπο-
 κτείνει μὲν οὖν αὐτὴν ὁ Καῖσαρ· ἀποκτείνας δὲ δι-
 δωσι δίκην, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τοῦ γένους παντὸς
 ἄρδην ἀναιρεθέντος. οὐδὲν γὰρ ἤνεγκεν ἢ τόθ'
 ἡγεμονία σκυθρωπότερον οὐδὲ μᾶλλον ἐτέραν εἰκὸς
 25 ἦν καὶ θεοὺς καὶ δαίμονας ὅψιν ἀποστραφῆναι·
 καί τοι τὸν οἶκτον ἐξήρει τῶν θεωμένων τὸ θάρρα-

3 ἐλπίδων add. R sed ante τινῶν 7 ἀπιστότατον]
 ἀπιστον τούτων BE 9 ἀναλειφόμεναι iidem 10 ib. πυρρὰν
 iidem 23 ἤνεγκε τότε ἡγεμονίαν σκυθρωποτέραν iidem

λέον αὐτῆς καὶ μεγαλήγορον, ᾧ καὶ μάλιστα παρώ-
 ξυνε τὸν Οὐεσπασιανόν, ὡς ἀπέγνω τῆς σωτηρίας
 πρὸς αὐτὸν ἀλλαγὴν κελεύουσα· βεβιωκέναι γὰρ ὑπὸ
 σκότῳ καὶ κατὰ γῆς ἥδιον ἢ βασιλεύειν ἐκεῖνω.

- D 26. Ἐνταῦθα μὲν ὁ πατὴρ ἔφη τὸν περὶ Ἑρω- 5
 τος αὐτοῖς τελευτῆσαι λόγον, τῶν Θεσπιῶν ἐγγὺς
 οὔσιν· ὁφθῆναι δὲ προσιόντα ἑαυτὸν ἢ βάδην· πρὸς
 αὐτοὺς ἔνα τῶν Πεισίου ἐταίρων Διογένη· τοῦ δὲ
 Σωκράτου πρὸς αὐτὸν ἔτι πόρρωθεν εἰπόντος· οὐ
 πόλεμόν γ' ὦ Διόγενες, ἀπαγγέλλων, ἐκείνου· οὐκ 10
 εὐφημησετε· φάναι ἡγάμων ὄντων καὶ προάξετε θᾶσ-
 σον, ὡς ὑμᾶς τῆς θυσίας περιμενούσης;· πάντας
 μὲν οὖν ἡσθῆναι, τὸν δὲ Ζεύξιππον ἐρέσθαι, εἰ ἔτι
 χαλεπὸς ἐστι. ἑρῶτος μὲν οὖν· ἔφη· συνεχώρησε
 τῇ Ἰσμηνοδώρᾳ· καὶ νῦν ἐκὼν στέφανον καὶ λευ- 15
 κὸν ἱμάτιον λαβὼν οἷός ἐστιν ἡγεῖσθαι δι' ἀγορᾶς
 πρὸς τὸν θεόν· ἄλλ' ἴωμεν, ναὶ μὰ Δία· τὸν πα-
 τέρα εἰπεῖν ἴωμεν, ὅπως ἐπεγγελάσωμεν τάνδρῃ
 καὶ τὸν θεὸν προσκυνήσωμεν· δῆλος γὰρ ἐστι χαί-
 ρων καὶ παρῶν εὐμενῆς τοῖς πραττομένοις.

20

2 οὐεσπεσιανόν BE 3 πρὸς αὐτὸν ἀπάγειν Empe-
 rius. προσαιτεῖν ἀλλαγὴν Madvigius ἀλλαγὴν] ἀπάγειν
 ὑπὸ γῆν aut ἀπάγειν R 4 scripsi ἢ βασιλεύειν ἐκεῖνω i. o.
 τὸ βεβιωκέναι ὑπὸ σκότῳ ἦν ἥδιον αὐτῇ ἢ ἐκεῖνω τὸ βασι-
 λεύειν. Libri dant ἢ βασιλεύων ἐκείνως B 6 Θε-
 σπιῶν BE 9 cf. Leutsch, 2 p. 84 10 cf. Plat. Symp.
 p. 201e 13 em. W: ἐρεῖσθαι ἔτι E. ὁρεῖσθαι ὅτι B
 14 ἔφη (sc. Διογένης) scripsi cum W: ἐν ἣ συνεχώρησε]
 sc. Πεισίας 16 λαβὼν] om. E. Fort. λαβὼν omisso cor-
 rigendum ἐκὼν in ἔχων 18 *: τῷ ἀνδρὶ

*ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ.

Α.

1. Ἐν Ἀλιάρτῳ τῆς Βοιωτίας κόρη τις γίνεται
 κάλλει διαπρέπουσα ὄνομα Ἀριστόκλεια· θυγάτηρ
 δ' ἦν Θεοφάνους. ταύτην μνῶνται Στράτων Ὀρχο-
 μένιος καὶ Καλλισθένης Ἀλιάρτιος. πλουσιώτερος
 δ' ἦν Στράτων καὶ μᾶλλον τι τῆς παρθένου ἡττη-
 μένος· ἐτύγχανε γὰρ ἰδὼν αὐτὴν ἐν Λεβαθεῖα λουο-
 μένην ἐπὶ τῇ κρήνῃ τῇ Ἑρκύνῃ· ἔμελλε γὰρ τῷ Διὶ
 10 τῷ βασιλεῖ κανηφορεῖν. ἀλλ' ὁ Καλλισθένης γε πλέον 772
 ἐφέρετο· ἦν γὰρ καὶ γένει προσήκων τῇ κόρῃ. ἀπο-
 ρῶν δὲ τῷ πράγματι ὁ Θεοφάνης, ἐδεδίει γὰρ τὸν
 Στράτωνα πλούτῳ τε καὶ γένει σχεδὸν ἀπάντων δια-
 φέροντα τῶν Βοιωτῶν, τὴν αἴρεσιν ἐβούλετο τῷ
 15 Τροφωνίῳ ἐπιτρέψαι· καὶ ὁ Στράτων, ἀνεπέπειστο
 γὰρ ὑπὸ τῶν τῆς παρθένου οἰκετῶν, ὥς πρὸς αὐ-
 τὸν μᾶλλον ἐκείνη ῥέποι, ἡξίου ἐπ' αὐτῇ ποιεῖσθαι
 τῇ γαμουμένῃ τὴν ἐκλογήν. ὥς δὲ τῆς παιδὸς ὁ
 Θεοφάνης ἐπυνθάνετο ἐν ὕψει πάντων, ἡ δὲ τὸν
 20 Καλλισθένην προύκρινεν, εὐθὺς μὲν ὁ Στράτων Β
 δηλὸς ἦν βαρέως φέρων τὴν ἀτιμίαν· ἡμέρας δὲ
 διαλιπὼν δύο προσῆλθε τῷ Θεοφάνει καὶ τῷ Καλ-

8 em. W: ἀλιάρτῳ nisi quod mihi nihil Mauius ex Urb.
 enotavit 10 γε] τι?

λισθέναι, ἀξιῶν τὴν φίλιαν αὐτῷ πρὸς αὐτοὺς δια-
 φυλάττεσθαι, εἰ καὶ τοῦ γάμου ἐφθονήθη ὑπὸ δαι-
 μονίου τινός. οἱ δ' ἐπήνουν τὰ λεγόμενα, ὥστε
 καὶ ἐπὶ τὴν ἐστίασιν τῶν γάμων παρεκάλουν αὐτόν.
 ὁ δὲ παρεσκευασμένος ἐταίρων ὄχλον, καὶ πλῆθος 5
 οὐκ ὀλίγον θεωρούντων, διεσπαρμένους παρὰ τού-
 τοις καὶ λανθάνοντας, ἕως ἢ κόρη κατὰ τὰ πάτρια
 ἐπὶ τὴν Κισσόεσσαν καλουμένην κρήνην κατήει ταῖς
 C Νύμφαις τὰ προτέλεια θύσουσα, τότε δὴ συνδρα-
 μόντες πάντες οἱ λοχῶντες ἐκείνῳ συνελάμβανον 10
 αὐτήν. καὶ ὁ Στράτων γ' εἶχετο τῆς παρθένου·
 ἀντελαμβάνετο δ' ὡς εἰκὸς ὁ Καλλισθένης ἐν μέρει
 καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ἕως ἔλαθεν ἡ παῖς ἐν χειρὶ τῶν
 ἀνθελκόντων διαφθαρεῖσα. ὁ Καλλισθένης μὲν οὖν
 παραχοῆμα ἀφανῆς ἐγένετο, εἴτε διαχρησάμενος ἑαυ- 15
 τὸν εἴτε φυγὰς ἀπελθὼν ἐκ τῆς Βοιωτίας· οὐκ εἶχε
 δ' οὖν τις εἰπεῖν ὅ, τι καὶ πεπόνθοι. ὁ δὲ Στρά-
 των φανερώς ἐπικατέσφαξεν ἑαυτὸν τῇ παρθένῳ.

B.

- D 1. Φίδων τις τῶν Πελοποννησίων ἐπιτιθέμενος 20
 ἀρχῇ, τὴν Ἀργείων πόλιν, τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ,
 ἡγεμονεύειν τῶν λοιπῶν βουλόμενος, πρῶτον ἐπε-
 βούλευσε Κορινθίοις· πέμψας γὰρ ἦται παρ' αὐτῶν
 νεανίας χιλίους τοὺς ἀκμῇ διαφέροντας καὶ ἀνδρεία·
 οἱ δὲ πέμπουσι τοὺς χιλίους, στρατηγὸν αὐτῶν ἀπο- 25

5 ὁ δὲ] add. ἦκε W ex E. Sed quod est in margine
 cod. E ἦκε ex regione παρεσκευασμένος participii ubi per-
 tineat nullo signo apparet 20 τῶν] τῇ W

δείξαντες Δέξανδρον. ἐν νῶ. δ' ἔχων ὁ Φίδων ἐπι-
 θέσθαι τούτοις, ἵν' ἔχοι Κόρινθον ἀτονωτέραν καὶ
 τῇ πόλει χρήσαιτο, προτελίσμα γὰρ τοῦτο ἐπικαι-
 ρότατον ἔσεσθαι τῆς ὅλης Πελοποννήσου, τὴν προ-
 ξιν ἀνέθετο τῶν ἐταίρων τισίν. ἦν δὲ καὶ Ἄβρων E
 ἐν αὐτοῖς· οὗτος δὲ ξένος ὢν τοῦ Δεξάνδρου ἔφρα-
 σεν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλήν. καὶ οὕτως οἱ μὲν Φλιά-
 σιοι πρὸ τῆς ἐπιθέσεως εἰς τὴν Κόρινθον ἐσώθη-
 σαν, Φίδων δ' ἀνευρεῖν ἐπειρᾶτο τὸν προδόντα καὶ
 10 ἐπιμελῶς ἐξήτει. δέσας δ' ὁ Ἄβρων φεύγει εἰς
 Κόρινθον, ἀναλαβὼν τὴν γυναῖκα καὶ τοὺς οἰκέτας,
 ἐν Μελίσσῳ, κώμῃ τινὶ τῆς Κορινθίων χώρας· ἐνθα
 καὶ παῖδα γεννήσας Μέλισσον προσηγόρευσεν, ἀπὸ
 τοῦ τόπου θέμενος τοῦνομα αὐτῷ. τούτου δὲ τοῦ
 15 Μέλισσου υἱὸς Ἀκταίων γίνεται, κάλλιστος καὶ σω-
 φρονέστατος τῶν δμηλίκων, οὗ πλεῖστοι μὲν ἐγέ-
 νοντο ἔρασταί, διαφερόντως δ' Ἀρχίας, γένους μὲν
 ὢν τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν, πλούτῳ δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ
 δυνάμει λαμπρότατος Κορινθίων. ἐπεὶ δὲ πεύθειν F
 20 οὐκ ἠδύνατο τὸν παῖδα, ἔγνω βιάσασθαι καὶ συν-
 αρπάσαι τὸ μαιράκιον· ἐπεκώμασεν οὖν ἐπὶ τὴν οἰ-
 κίαν τοῦ Μέλισσου, πληθὺς ἐπαγόμενος καὶ φίλων
 καὶ οἰκετῶν, καὶ ἀπάγειν τὸν παῖδα ἐπειρᾶτο. ἀντι-
 ποιούμενου δὲ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν φίλων, ἐπεκδρα-
 25 μόντων δὲ καὶ τῶν γειτόνων καὶ ἀνθελκόντων, ἀν-
 θελκόμενος ὁ Ἀκταίων διεφθάρη· καὶ οἱ μὲν οὕτως 778
 ἀπεχώρουν. Μέλισσος δὲ τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς

5 em. W hic et infra: ἔβρων 7 Φλιάσιοι] χλίοι M
 ex Amyoto 20 Leonicus: συναρπάσας 21 οὖν X

εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Κορινθίων παρακομίσας ἐπε-
δείκνυε, δίκην ἀπαιτῶν παρὰ τῶν ταῦτα πραξάν-
των· οἱ δὲ πλέον οὐδὲν ἢ τὸν ἄνδρα ἠλέουν. ἄπρα-
κτος δ' ἀναχωρήσας παρεφύλασσε τὴν πανήγυριν
τῶν Ἰσθμίων, ἀναβάς τ' ἐπὶ τὸν τοῦ Ποσειδῶνος
νεῶν κατεβόα τῶν Βακχιαδῶν καὶ τὴν τοῦ πατρὸς
Ἄβρωνος εὐεργεσίαν ὑπεμίμνησκει, τοὺς τε θεοὺς
ἐπικαλεσάμενος ῥίπτει ἑαυτὸν κατὰ τῶν πετρῶν.
μετ' οὐ πολὺ δ' αὐχμὸς καὶ λοιμὸς κατελάμβανε
B τὴν πόλιν· καὶ τῶν Κορινθίων περὶ ἀπαλλαγῆς 10
χρωμένων, ὁ θεὸς ἀνείλε μῆνιν εἶναι Ποσειδῶνος
οὐκ ἀνήσοντος, ἕως ἂν τὸν Ἀκταίωνος θάνατον με-
τέλθοιεν. ταῦτα πυθόμενος Ἀρχίας, αὐτὸς γὰρ θεω-
ρὸς ἦν, εἰς μὲν τὴν Κόρινθον ἔκων οὐκ ἐπανῆλθε,
πλεύσας δ' εἰς τὴν Σικελίαν Συρακούσας ἔκτισε. 15
πατήρ δὲ γενόμενος ἐνταῦθα θυγατέρων δυεῖν, Ὀρ-
τυγίας τε καὶ Συρακούσης, ὑπὸ τοῦ Τηλέφου δολο-
φονεῖται, ὃς ἐγεγόνει μὲν αὐτοῦ παιδικά, νεῶς δ'
ἀφηγούμενος συνέπλευσεν εἰς Σικελίαν.

Γ.

20

1. Ἄνθρωπος πένης Σκέδαςος τοῦνομα κατῴκει Λεῦ-
κτρα· ἔστι δὲ κώμιον τῆς τῶν Θεσπιδέων χώρας.
O τούτῳ θυγατέρες γίνονται δύο· ἔκαλοῦντο δ' Ἰππῶ
καὶ Μιλητία, ἣ, ὥς τινες, Θεανῶ καὶ Εὐξέλιππη. ἦν
δὲ χρηστὸς ὁ Σκέδαςος καὶ τοῖς ξένοις ἐπιτήδειος, 25
καίπερ οὐ πολλὰ κεκτημένος. ἀφικομένους οὖν πρὸς
αὐτὸν δύο Σπαρτιάτας νεανίας ὑπεδέξατο προθύ-
μως· οἱ δὲ τῶν παρθένων ἡττώμενοι διεκωλύοντο

πρὸς τὴν τόλμαν ὑπὸ τῆς τοῦ Σκεδάσου χρησιότη-
 τος. τῇ δ' ὕστεραίᾳ Πυθῶδες ἀπήεσαν· αὕτη γὰρ
 αὐτοῖς προύκειτο ἡ ὁδός· καὶ τῷ Θεῷ χρησάμενοι
 περὶ ὧν ἐδέοντο, πάλιν ἐπανήεσαν οἴκαδε, καὶ χω-
 5 ροῦντες διὰ τῆς Βοιωτίας ἐπέστησαν πάλιν τῇ τοῦ
 Σκεδάσου οἰκίᾳ. ὁ δ' ἐτύγγανεν οὐκ ἐπιδημῶν τοῖς D
 Λεύκτροις, ἀλλ' αἱ θυγατέρες αὐτοῦ ὑπὸ τῆς συνή-
 θους ἀγωγῆς τοὺς ξένους ὑπεδέξαντο. οἱ δὲ καταλα-
 βόντες ἐρήμους τὰς κόρας βιάζονται· ὁρῶντες δ' αὐτὰς
 10 καθ' ὑπερβολὴν τῇ ὕβρει χαλεπαινούσας ἀπέκτειναν,
 καὶ ἐμβαλόντες ἐς τι φρέαρ ἀπηλλάγκησαν. ἐπανελ-
 θὼν δ' ὁ Σκέδασος τὰς μὲν κόρας οὐχ εἴωρα, πάντα
 δὲ τὰ καταλειφθέντα εὗρίσκει σῶα καὶ τῷ πράγματι
 ἠπόρει, ἕως τῆς κυνὸς κυνζωμένης καὶ πολλάκις μὲν
 15 προστρεχούσης πρὸς αὐτὸν ἀπὸ δ' αὐτοῦ εἰς τὸ
 φρέαρ ἐπανιούσης, εἶκασεν ὕπερ ἧν, καὶ τῶν θυ-
 γατέρων τὰ νεκρὰ οὕτως ἀνιμήσατο. πυθόμενος δὲ
 παρὰ τῶν γειτόνων, ὅτι ἴδοιεν τῇ χθρὲς ἡμέρᾳ τοὺς E
 καὶ πρῶην καταχθέντας ἐπ' αὐτοὺς Λακεδαιμονίους
 20 εἰσιόντας, συνεβάλετο τὴν πρᾶξιν ἐκείνων, ὅτι καὶ
 πρῶην συνεχῶς ἐπῆνουν τὰς κόρας, μακαρίζοντες
 τοὺς γαμήσοντας. ἀπῆει εἰς Λακεδαίμονα, τοῖς ἐφό-
 ροις ἐντευξόμενος· γενόμενος δ' ἐν τῇ Ἀργολικῇ,
 νυκτὸς καταλαμβανούσης, εἰς πανδοκεῖόν τι κατήχθη·
 25 κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ καὶ πρεσβύτης τις ἕτερος τὸ γένος
 ἐξ Ὠρεοῦ πόλεως τῆς Ἑστιαϊάτιδος· οὗ στενάξαντος F
 καὶ κατὰ Λακεδαιμονίων ἀρὰς ποιουμένου ἀκούσας

19 ἐπ' αὐτοῖς] παρ' αὐτὸν Herwerdenus; malim ἐπ'
 αὐτὸν 22 ἀπῆει] add. οὖν W 27 κατὰ *

ὁ Σκέδασος ἐπυνθάνετο τί κακὸν ὑπὸ Λακεδαιμονίων πεπονθῶς εἴη. ὁ δὲ διηγείτο, ὥς ὑπήκοος μὲν ἔστι τῆς Σπάρτης, πεμφθεὶς δ' εἰς Ὠρεὸν Ἀριστόδημος ἀρμοστὴς παρὰ Λακεδαιμονίων ὁμότητα καὶ παρανομίαν ἐπιδείξαιτο πολλήν. 'ἐρασθεὶς γάρ' ἔφη 5
 'τοῦ ἐμοῦ παιδός, ἐπειδὴ πείθειν ἀδύνατος ἦν, ἐπεχειρεῖ βιάσασθαι καὶ ἀπάγειν αὐτὸν τῆς παλαίστρας· κωλύοντος δὲ τοῦ παιδοτρίβου καὶ νεανίσκων πολλῶν ἐκβοηθούντων, παραχρῆμα ὁ Ἀριστόδημος ἀπεχώρησε· τῇ δ' ὑστεραίᾳ πληρώσας τριήρη 10
 συνήρπασε τὸ μειράκιον, καὶ ἐξ Ὠρεοῦ διαπλεύσας εἰς τὴν περῶν ἐπεχειρεῖ ὑβρίσαι, οὐ συγχωροῦντα
 774 δ' αὐτὸν ἀπέσφαξεν. ἐπανελθὼν δ' εἰς τὴν Ὠρεὸν εὐωχεῖτο. 'ἐγὼ δ'' ἔφη 'τὸ πραχθὲν πυνθόμενος καὶ τὸ σῶμα κηδεύσας παρεγενόμην εἰς τὴν Σπάρτην 15
 καὶ τοῖς ἐφόροις ἐντυγχάνων· οἱ δὲ λόγον οὐκ ἐποιοῦντο.' Σκέδασος δὲ ταῦτα ἀκούων ἀθύμως διέκειτο, ὑπολαμβάνων ὅτι οὐδ' αὐτοῦ λόγον τινα ποιήσονται οἱ Σπαρτιῆται· ἐν μέρει τε τὴν οἰκίαν διηγῆσατο συμφορὰν τῷ ξένῳ· ὁ δὲ παρεκάλει αὐ- 20
 τὸν μὴδ' ἐντυχεῖν τοῖς ἐφόροις, ἀλλ' ὑποστρέψαντα εἰς τὴν Βοιωτίαν κτίσαι τῶν θυγατέρων τὸν τάφον. οὐκ ἐπείθετο δ' ὅμως ὁ Σκέδασος, ἀλλ' εἰς τὴν
 B Σπάρτην ἀφικόμενος τοῖς ἐφόροις ἐντυγχάνει· ὧν μὴδὲν προσεχόντων, ἐπὶ τοὺς βασιλέας ἵεται καὶ ἀπὸ 25
 τούτων ἑκάστῳ τῶν δημοτῶν προσιδὼν ᾠδύρετο. μὴδὲν δὲ πλέον ἀνύων ἔθει διὰ μέσης τῆς πόλεως,

14 ἔφη *: ἔφθην (ἔφην Urb.) 17 δὲ] δὴ? 25 ἵε-
 ται W: ἵεται

ἀνατείνων πρὸς ἥλιον τὼ χεῖρε, αὐθις δὲ τὴν γῆν
 τύπτων ἀνεκαλεῖτο τὰς Ἑρινύας καὶ τέλος αὐτὸν
 τοῦ ξῆν μετέστησεν. ὅστερῳ γε μὴν χρόνῳ δίκας
 ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι· ἐπειδὴ γὰρ τῶν Ἑλλήνων
 5 ἀπάντων ἥρχον καὶ τὰς πόλεις φρουραῖς κατειλή-
 φεσαν, Ἐπαμεινώνδας δὲ Θηβαῖος πρῶτον μὲν τὴν
 παρ' αὐτῷ φρουρὰν ἀπέσφαξε Λακεδαιμονίων· τῶν
 δ' ἐπὶ τούτῳ πόλεμον ἐξενεγκάντων, ἀπῆντων οἱ C
 Θηβαῖοι ἐπὶ τὰ Λεῦκτρα, αἰσιούμενοι τὸ χωρίον,
 10 ὅτι καὶ πρότερον ἐνταῦθα ἡλευθερώθησαν, ὅτε Ἀμ-
 φικτύων ὑπὸ Σθενέλου φυγὰς ἐλαθεῖς εἰς τὴν Θη-
 βαίων ἀφίκετο πόλιν καὶ Χαλκιδεῦσιν ὑποφόρους
 λαβὼν ἔπαυσε τὸν δασμόν, Χαλκῶδοντα τὸν βασι-
 λέα τῶν Εὐβοέων ἀποκτείνας. συνέβη δὲ Λακεδαι-
 15 μονίων ἦτταν παντελῇ γενέσθαι περὶ αὐτὸ τὸ μνημα
 τῶν Σκεδάσου θυγατέρων. φασὶ δὲ πρὸ τῆς μά-
 χης Πελοπίδα, ἐνὶ τῶν στρατηγῶν τοῦ θηβαϊκοῦ
 στρατεύματος, ἐπὶ σημείοις τισὶν οὐ καλοῖς κρινο- D
 μένοις θορυβουμένῳ Σκέδασον ἐπιστῆναι κατὰ τοὺς
 20 ὕπνους, θαρρεῖν κελεύοντα· παραγίνεσθαι γὰρ εἰς
 Λεῦκτρα Λακεδαιμονίους, αὐτῷ τε καὶ ταῖς θυγα-
 τράσι δώσουσας δίκας· πρὸ μιᾶς δ' ἡμέρας ἢ συμ-
 βαλεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις, πῶλον ἐκέλευεν ἵππου
 λευκὸν ἔτοιμον παρὰ τῷ τάφῳ τῶν παρθένων σφα-
 25 γιάσασθαι. τὸν δὲ Πελοπίδαν, ἔτι τῶν Λακεδαιμο-

7 αὐτῷ *: αὐτῷ τῶν] rubro colore pictum in marg.
 E huc pertinere non ad Λακεδαιμονίων vid. In ceteris deest
 10 Ἀμφικτύων Ricardus coll. Paus. 9, 19, 8 17 *: πελο-
 πίδῃ (πελοπίδι m. pr. Urb. i. e. πελοπίδαι) 18 καλοῖς
 Bryanus: καλῶς 28 ἔππον mei

νίων στρατευομένων ἐν Τεγέα, εἰς Λεῦκτρα πέμψαι τοὺς ἐξετάδοντας περὶ τοῦ τάφου τούτου, καὶ πυθόμενον παρὰ τῶν ἐγχωρίων θαρροῦντα τὴν στρατιὰν ἐξαγαγεῖν καὶ νικῆσαι.

Δ.

5

Ε 1. Φῶκος Βοιωτίας μὲν ἦν τῷ γένει, ἦν γὰρ ἐκ Γλίσσαντος, πατὴρ δὲ Καλλιρρόης κάλλει τε καὶ σωφροσύνῃ διαφερούσης. ταύτην ἐμνηστεύοντο νεανίαι τριάκοντα εὐδοκιμώτατοι ἐν Βοιωτίᾳ· ὁ δὲ Φῶκος ἄλλας ἐξ ἄλλων ἀναβολὰς τῶν γάμων ἐποιεῖτο, 10 φοβούμενος μὴ βιασθῇ, τέλος δὲ λιπαροῦντων ἐκείνων, ἡξίου ἐπὶ τῷ Πυθίῳ ποιήσασθαι τὴν αἵρεσιν. οἱ δὲ πρὸς τὸν λόγον ἐχαλέπηναν καὶ δομῶσαντες ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον· ἐν δὲ τῷ θορόβῳ
 Ε ἡ κόρη φυγοῦσα ἔτετο διὰ τῆς χώρας· ἐδίωκον δ' 15 αὐτὴν οἱ νεανίαι. ἡ δ' ἐντυχοῦσα γεωργοῖς ἄλλω συντιθεῖσι σωτηρίας ἔτυχε παρ' αὐτῶν· ἀπέκρουσαν γὰρ αὐτὴν οἱ γεωργοὶ ἐν τῷ σίτῳ. καὶ οὕτω παρηξάν μὲν οἱ διώκοντες· ἡ δὲ διασωθεῖσα ἐφύλαξε τὴν τῶν Παμβοιωτίων ἑορτήν, καὶ τότε εἰς Κορώνειαν 20 ἐλθοῦσα ἰκέτις καθέζεται ἐπὶ τῷ βωμῷ τῆς Ἰωνίας Ἀθηνᾶς καὶ τῶν μνηστήρων τὴν παρανομίαν διηγεῖτο, τό τε ἐκάστου ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα σημαίνουσα. ἡλέουν οὖν οἱ Βοιωτοὶ τὴν παῖδα καὶ τοῖς νεανίαις ἡγανᾶκτον· οἱ δὲ ταῦτα πυθόμενοι εἰς 25

4 ἐξάγειν mei 7 em. X: κλείσαντος. Illuc ducit quod paulo post legitur in Urb. ἐγγίσαντι pro ἐν κλείσαντι ceterorum 15 em. W: ἔτετο

Ὀρχομενὸν καταφεύγουσιν. οὐ δεξαμένων δ' αὐτοὺς
 τῶν Ὀρχομενίων πρὸς Ἰππότας εἰσώρμησαν· κώμη 775
 δ' ἦν παρὰ τῷ Ἑλικῶνι κειμένη μεταξὺ Θίσβης καὶ
 Κορωνείας· οἱ δ' ὑποδέχονται αὐτούς. εἴτα πέμ-
 5 πουσι Θηβαῖοι ἐξαιτοῦντες τοὺς Φώκου φονεῖς·
 τῶν δ' οὐ διδόντων, ἐστράτευσαν μὲν μετὰ τῶν ἄλ-
 λῶν Βοιωτῶν, στρατηγοῦντος Φοίδου, ὃς τότε τὴν
 ἀρχὴν τῶν Θηβαίων διεῖπε· πολιορκήσαντες δὲ τὴν
 κώμην ὀχυρὰν οὖσαν, δίψει δὲ τῶν ἐνδον κρατη-
 10 θέντων, τοὺς μὲν φονεῖς ληφθέντας κατέλευσαν,
 τοὺς δ' ἐν τῇ κώμῃ ἐξηνδραποδίσαντο· κατασκάψαν-
 τες δὲ τὰ τείχη καὶ τὰς οἰκίας διένειμαν τὴν χώραν B
 Θισβεῦσί τε καὶ Κορωνεῦσι. φασὶ δὲ νυκτός, πρὸ
 τῆς ἀλώσεως τῶν Ἰπποτῶν, φωνὴν ἐκ τοῦ Ἑλικῶ-
 15 νος πολλάκις ἀκουσθῆναι λέγοντός τινος 'πάρειμι·'
 τοὺς δὲ μνηστῆρας τοὺς τριάκοντα τόδε τὸ φῶνημα
 γνωρίζειν, ὅτι Φώκου εἴη. ἥ δ' ἡμέρα κατελεύσθη-
 σαν, τὸ ἐν Γλίσαντι μνημα τοῦ γέροντος κρόκῳ
 φασὶ ρεῦσαι· Φοίδῳ δέ, τῷ Θηβαίων ἄρχοντι καὶ
 20 στρατηγῷ, ἐκ τῆς μάχης ἐπανιόντι ἀγγελθῆναι θυ-
 γατέρα γεγενημένην, ἣν αἰσιούμενον προσαγορεῦσαι
 Νικοστράτην.

E.

1. Ἀλκιππος τὸ μὲν γένος Λακεδαιμόνιος ἦν·
 25 γῆμας δὲ Λαμοκρίταν πατὴρ θυγατέρων γίνεται δύο· C

10 κατέκτανσαν mei
 m. pr. ut vid. Urb.)
 21 ἦν W

18 *: Θηβεῖσαι (Θισβαῖσαι)
 18 ἐν Γλίσαντι *: ἐγγίσαντι

συμβουλευόντων τε τῇ πόλει κράτιστά τε καὶ πράττων
 οὗτου δέοιντο Λακεδαιμόνιοι, ἐφθονήθη ὑπὸ τῶν ἀν-
 τιπολιτευομένων, οἳ τοὺς ἐφόρους ψευδέσι λόγοις
 παραγαγόντες, ὥς τοῦ Ἀλκίππου βουλομένου τοὺς
 νόμους καταλῦσαι, φυγῇ περιέβαλον τὸν ἄνδρα. 5
 καὶ ὁ μὲν ὑπεξῆλθε τῆς Σπάρτης, Δαμοκρίταν δὲ
 τὴν γυναῖκα μετὰ τῶν θυγατέρων βουλομένην ἔπε-
 σθαι τάνδρῳ ἐκώλουν, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ
 ἐδήμευσαν, ἵνα μὴ εὐπορῶσι προικὸς αἱ παρθέναι.
 D ἔπει δὲ καὶ ὥς ἐμνηστεύοντό τινες τὰς παῖδας διὰ 10
 τὴν τοῦ πατρὸς ἀρετὴν, ἐκώλυσαν οἱ ἐχθροὶ διὰ
 ψηφίσματος μνηστεύεσθαι τινὰς τὰς κόρας, λέγον-
 τες ὥς ἡ μήτηρ αὐτῶν Δαμοκρίτα πολλάκις εὗξατο
 τὰς θυγατέρας ταχέως γεννηῖν παῖδας τιμωροὺς
 τοῦ πατρὸς γενησομένους. πανταχόθεν δ' ἡ Δαμο- 15
 κρίτα περιελαυνομένη ἐτήρησέ τινα πάνδημον ἑορ-
 τήν, ἐν ᾗ γυναῖκες ἅμα παρθέναι καὶ οἰκείοις καὶ
 νηπίοις ἐώρταζον, αἱ δὲ τῶν ἐν τέλει καθ' ἑαυτὰς
 ἐν ἀνδράωνι μεγάλῳ διεπαννύχιζον· ξίφος τε ὑποζω-
 σαμένη καὶ τὰς κόρας λαβοῦσα νυκτὸς ἦλθεν εἰς 20
 E τὸ ἱερὸν καιρὸν παραφυλάξασα, ἐν ᾧ πᾶσαι τὸ μυ-
 στήριον ἐπετέλουν ἐν τοῖς ἀνδράωνι· καὶ κεκλεισμέ-
 νων τῶν εἰσόδων, ξύλα ταῖς θύραις πολλὰ προσ-
 νήσασα (ταῦτα δ' ἦν εἰς τὴν τῆς ἑορτῆς θυσίαν
 ὑπ' ἐκείνων παρεσκευασμένα), πῦρ ἐνῆκε. συνθεόν- 25
 των δὲ τῶν ἀνδράων ἐπὶ τὴν βοήθειαν, ἡ Δαμοκρίτα
 τὰς θυγατέρας ἀπέσφαξε καὶ ἐπ' ἐκείναις ἑαυτήν.

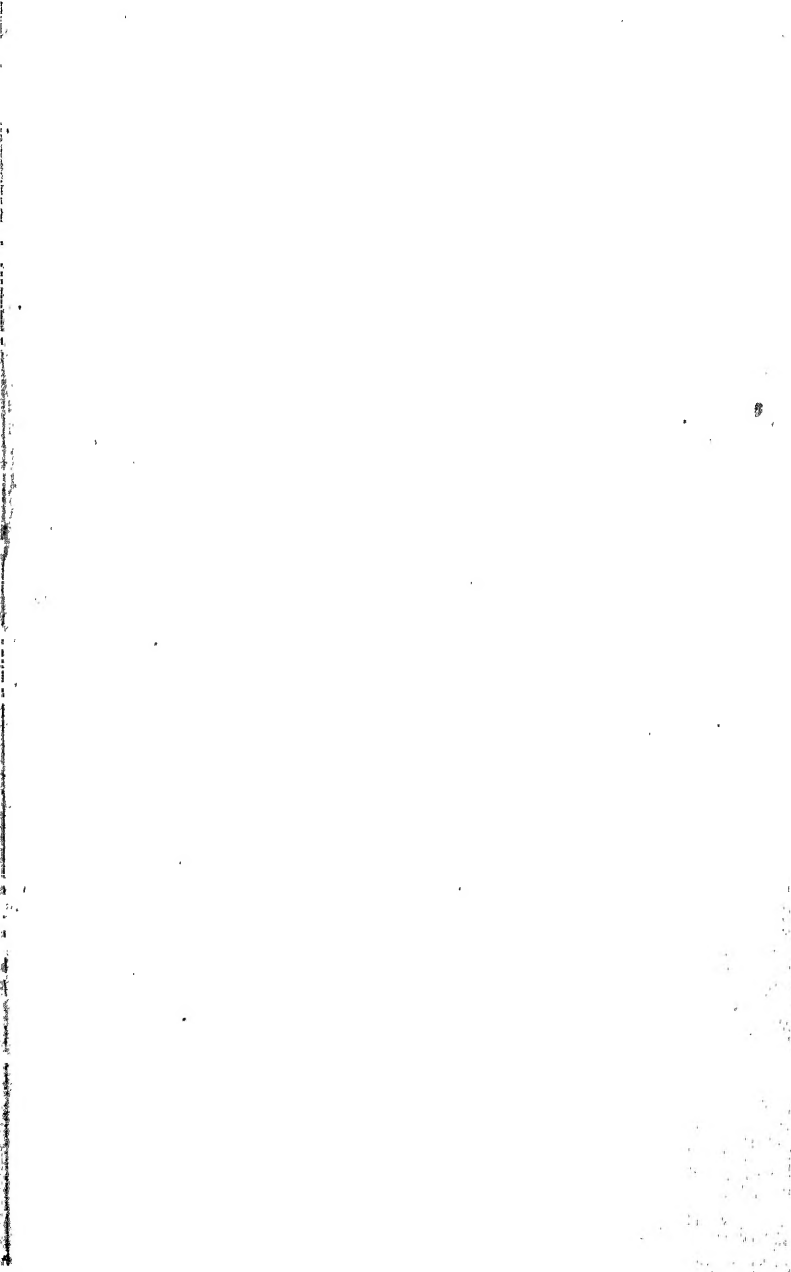
οὐκ ἔχοντες δ' οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὅπη τὸν θυμὸν
 ἀπερείσωνται, ἐκτὸς ὕδρων ἔρριψαν τῆς τε Λαμο-
 κρίτας καὶ τῶν θυγατέρων τὰ σώματα. ἐφ' ᾧ μη-
 νίσαντος τοῦ θεοῦ τὸν μέγαν ἱστοροῦσι Λακεδαιμο-
 5 νίοις σεισμὸν ἐπιγενέσθαι.

2 ἀπερείσωνται *: ἀπερείσονται

ADDENDA ET CORRIGENDA

In Adnotat. ad p. 10, 8 add. malim *ὀνομάσθαι*
 p. 14, 9 aut *στέρξει τοῖς ἐπτελεστέτοις* p. 27, 14 'Prae-
 ferenda mihi vid. W emendatio'. Haec verba ex h. l. in
 Adnotation. per errorem illata sunt. Graefius del. *ὀλφ* et *ἐξυ-*
βελῶσι p. 29, 17 malim *τ' ἀνῆρ* cf. p. 40, 19 p. 30, 16
τὸν οἰκέτην οὐ? p. 40, 5 *ἀνθ' ὧν* codd. p. 51, 19 malim
ὁ τόπος p. 120, 8 *οἶκον* post *γινόμενον* transpo-
 suerim p. 125, 1 *ὅν* deleverim ib. 11 scr. *τὸ γλεῦκος*
 p. 129, 13 *συνεξέλυσε* occupavit W p. 130, 13 cf. Athen.
 p. 426 d., Eustath. p. 624, 45 p. 143, 14 pro *idem* scr.
 Madvigius p. 189, 8 *καταμήσατο* (a *καταμάσθαι*) et *Μήνης*
 corr. Meinekius p. 231, 3 fort. *οὐ πάρεστιν, ἔχουεν*
ἐπιθυμίαν μαθεῖν καὶ p. 232, 11 malim *ἐγκατακεκλει(η)-*
μένον p. 251, 13 scr. *ὅταν τι παρολίσθη* p. 254, 3
 add. sed *ὥς τινες*, omisso *οἴονται* aut *φασι*, saepe occurrit
 apud alios cf. ex. gr. p. 773 c. 835 c. 836 a. 837 f. 841 b.
 843 e. 844 e. 846 b. c p. 270, 15 post *ὀμέναιος* add.
 Doehnerus p. 272, 4 de proverbio cf. Crusi *Analecta*
 p. 74 ubi hic locus omissus est p. 322, 22 malim *ὥς*
ἀληθές p. 372, 6 add. *mei* p. 401, 8 corr. vid. *τὸ*
λιπὼν nitidum et floridum amasium cf. p. 402, 5. 444, 5.
 458, 19 p. 402, 1 verba *ἄλλα δὲ γένη* — *ὀδυρτικόν*
suspecta mihi videntur p. 450, 1 *οὐ]* *οὐν οὐ?* p. 467,
 27 *κατὰ* occupavit Hirschigius

CATALOGUED.

cat

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.